

ALICE A. BAILEY

**DISCIPELSKAB
I DEN NYE TIDSALDER**

BIND II

Alice A. Bailey

Udkommet på dansk:

Nationernes Skæbne, 1982
En kompilation om seksualitet, 1988
Esoterisk Psykologi, bind I, 1989
Døden – det store eventyr (kompilation), 1990
Blændværk – et verdensproblem, 1991
Hierarkiets fremtræden, ashramernes eksternalisering, 1992
Esoterisk Psykologi, bind II, 1993
Kristi Tilsynekomst, 2. udgave, 1994
Undervisning i den nye tidsalder, 2. udgave, 1994
Herkules' arbejder, en astrologisk fortolkning, 1995
Fra intellekt til intuition, 1995
En afhandling om Kosmisk Ild, 1996
Telepati og det æteriske legeme, 2. udgave, 1996
Stof til eftertanke (kompilation), 1996
Den syvende stråle (kompilation), 1997
Breve om Okkult Meditation, 1997
Sjælen, livets kvalitet (kompilation), 1998
Sjælens lys, Patanjalis Yoga Sutraer, 1998
En afhandling om Hvid Magi, 2. udgave, 1998
Sindslidelser (kompilation), 1998
Strålerne og Indvielserne, 1998
Menneskehedens problemer, 1999
Discipelskab i den nye tidsalder, bind I, 1999
De syv stråler (kompilation), 1999
Indvielse, menneskelig og solar, 2. udgave, 2000
Karma og Dharma (kompilation), 2000
Reinkarnation (kompilation), 2001
Fra Betlehem til Golgata, Jesu indvielser, 2001
Tjeneste for menneskeheden (kompilation), 2002
Esoterisk Astrologi, 2. udgave, 2003
Discipelskab i den nye tidsalder, bind II, 2004
Esoterisk Healing, 2. udgave, 2007

Alice A. Bailey

Discipelskab
i den nye tidsalder
bind II

ESOTERISK CENTER FORLAG

Discipelskab i den nye tidsalder, bind II

Originaltitel: Discipleship In the New Age, Volume Two

© Copyright 1955 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York

Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 2004

Trykt hos Narayana Press, Gylling

ISBN 87-88365-52-2

Oversættelsen er et gruppearbejde

www.shop-ecf.dk

info@shop-ecf.dk

TILEGNET

MESTEREN

DJWHAL KHUL

INDHOLD

	Side
Taler til disciple.....	<u>15</u>
Undervisning om meditation.....	<u>133</u>
Undervisning om indvielse.	<u>271</u>
Personlige instruktioner.....	<u>483</u>
Mysterierne.....	<u>843</u>
Register.	<u>849</u>

Uddrag af Tibetanerens erklæring

Det er tilstrækkeligt at sige, at jeg er en tibetansk discipel af en bestemt grad, og det siger jer kun lidt, for alle fra den mest beskedne aspirant op til og hinsides Kristus selv er disciple. Jeg lever ved Tibets grænse og i et fysisk legeme ligesom alle andre mennesker. Undertiden, når mine øvrige pligter tillader det, leder jeg (eksoterisk set) en stor gruppe tibetanske lamaer. Dette er årsag til det forlydende, at jeg er abbed for dette særlige lamakloster. De, der er forbundet med mig i Hierarkiets arbejde (og alle sande disciple deltager i dette arbejde), kender mig under et andet navn og embede. A.A.B. ved, hvem jeg er, og kender to af mine navne.

Jeg er en af jeres brødre, som er vandret et lille stykke længere ad vejen end den almindelige studerende, og som derfor har påtaget sig et større ansvar. Jeg har stridt og kæmpet mig frem til mere lys end det, aspiranter kender, som læser disse linjer, og derfor må jeg nødvendigvis virke som overbringer af lyset. Efter lærernes opfattelse er jeg ikke en gammel mand, dog er jeg heller ikke ung og uerfaren. Mit arbejde er at undervise og udbrede kendskabet til den urgamle visdom, hvor som helst jeg finder genklang, og det har jeg gjort i mange år. Jeg søger også at være til støtte for mestrene M. og K.H., når som helst lejlighed gives, for i lang tid har jeg været forbundet med dem og tilknyttet deres arbejde. I det ovennævnte har jeg meddelt jer meget, men intet som kunne give anledning til den tåbelige tilbedelse og blinde lydighed, som følelsesfulde aspiranter udviser over for den guru og mester, de endnu er ude af stand til at kontakte. Ej heller vil de få den ønskede kontakt, før de har forvandlet deres emotionelle tilbedelse til uselvisk tjeneste – for menneskeheden, ikke for mesteren.

De bøger, jeg har skrevet, er sendt ud uden krav på anerkendelse. De kan være korrekte, sande og nyttige eller ikke. Det er jer, der skal efterprøve deres sandhed gennem praktisk

anvendelse og opøvelse af intuition. Hverken jeg eller A.A.B. er det mindste interesseret i at få dem erklæret for inspirerede skrifter, eller at nogen (med tilbageholdt åndedræt) skal omtale dem som et af mestrenes værker. Hvis de fremlægger sandheden på en sådan måde, at den naturligt viderefører den lære, der allerede er givet til verden, og hvis den information, der gives, kan løfte den åndelige stræben og viljen til at tjene fra det emotionelle plan op til det mentale (det plan hvor mestrene *kan* findes), vil formålet med dem være nået. Hvis den undervisning, der gives, finder genklang i de oplyste åndsarbejdere i verden og fremkalder glimt af intuition, lad da læren blive accepteret, men ellers ikke. Hvis disse udsagn kan bekræftes eller anses for sande ifølge loven om overensstemmelse, er det godt og rigtigt. Men skulle det ikke være tilfældet, da bør den studerende ikke acceptere det, der siges.

August 1934

Introduktion

Alice Bailey bad mig skrive en introduktion til dette andet bind af *Discipelskab i den nye tidsalder*, og det har jeg med glæde indvilliget i. Den introduktion, hun selv skrev til første bind, kan med udbytte læses igen i relation til andet bind.

Mesteren Djwhal Khul, også kendt som »Tibetaneren«, benyttede sig af, at A.A.B., der var en skolet medarbejder, stillede sig til rådighed ved at ville medvirke i et enestående og banebrydende forsøg vedrørende den nye tidsalders skoling til gruppeindvielse. Det medførte, at de, der var kvalificeret dertil på grund af en fremskyndet udvikling, trådte ind i hans ashram for stedse eller for i visse tilfælde at gå videre til andre ashramer.

Til dette forsøg udvalgte mesteren omkring halvtreds personer, der fik tilbudt denne enestående og grænseoverskridende mulighed. A.A.B. kendte de fleste, men ikke alle. Næsten alle accepterede tilbudet, men nogle blev kun i kort tid. Det var ikke let. Som noget helt uundgåeligt og meget menneskeligt responderede nogle godt, som tiden gik, og andre mindre godt. Det er vanskeligt at bevare den rette balance mellem sjæl og personlighed, når den åndelige stimulering er ubarmhjertig stærk. Sjælskraftens indstrømning i personlighedslivet er som solskin i en have, hvor ukrudt så vel som blomster spirer frem.

Processen med at frembringe den nye tidsalders gruppe blev fremskyndet, således at samarbejdet i en sådan gruppe kunne afprøves ved hjælp af denne gruppe af disciple, der alle deltog frivilligt. Det stod enhver frit at forlade gruppen til hver en tid uden at høre bebrejdelser. De resultater, der blev opnået, var af virkelig høj værdi og kan ikke beskrives kort. Mange af de dybere resultater er mere subtile og viser sig kun langsomt. Det enkelte gruppemedlem havde stort udbytte af dette forsøg. Derimod faldt forsøget med en samlet gruppe ikke heldigt ud, hvilket klart vil fremgå af de efterfølgende

sider, men på de indre plan er gruppen en levende organisme, der måske kan blive til stor nytte i fremtiden.

Alice Bailey sparede ikke sig selv, men gav sit liv og sin styrke til dette arbejde, der for hende blev en særlig tung byrde. Det kunne specielt være meget ubehageligt for hende at skulle videregive de personlige anvisninger til gruppemedlemmerne, fordi de ikke altid syntes om det, Tibetaneren sagde, og det kunne de føle sig foranlediget til at bebrejde hende.

Den skoling, denne gruppe modtog, var ikke en del af Alice Baileys undervisningssystem i Arkanskolen. Arkanskolen er ikke en skole, der forbereder til indvielse, og målet er ikke at hjælpe den studerende til at træde ind i en ashram eller at komme i kontakt med en mester. Arkanskolens mål er og har altid været at hjælpe den studerende til at gå hurtigere frem på discipelskabets vej. Den beskæftiger sig hverken med de problemer, der hører til prøvestadiets vej eller til indvielsens vej. Mesteren Djwhal Khul har erklæret, at i den nye tidsalder vil disciplens skoling foregå i den nye gruppe af verdenstjenere.

Beslutningen om at offentliggøre hans diktater (eller de fleste af dem) kom som en uventet udvikling for Tibetaneren, men en udvikling han bød velkommen. Han fortalte, at dette initiativ tiltrak sig opmærksomhed fra andre af Hierarkiets medlemmer. Udgivelsen af det første bind har allerede resulteret i, at der sker en stor udvidelse inden for hele det esoteriske område især med hensyn til at anskueliggøre, hvad nutidens discipelskab virkelig er, samt til at vise den praktiske og realistiske indstilling, som en mester har til sin elev.

Dette andet bind rummer en større del af læren både i den generelle tekst og i de resterende personlige anvisninger, der er usædvanligt åbenhjertige og direkte. Der er medtaget nogle få personligt angivne meditationer for at vise skolingsteknikken i individuelle tilfælde, men den individuelle skoling var altid en følge af en planlagt speciel gruppebestræbelse.

Det bør erindres, at disse meditationer er farlige at anvende, medmindre de er anvist af en mester og anvendes under hans årvågne blik. Det kan sidestilles med de mange typer

medicin, som står til rådighed for offentligheden, og som er farlige at indtage, medmindre det sker under en læges kontrol.

En gennemgang af teksten vil vise mange faktorer, der kun kan kendes af den mester, som gjorde meditationerne sikre og åndedrætsøvelserne nyttige, mens han iagttog virkningerne. Han kendte for eksempel ikke blot de forskellige legemers strålekvaliteter, men også graden af et legemes modtagelighed for en stråles stimulering set i relation til et samlet, afbalance-ret fremskridt. Han kendte også den foregående inkarnations betingende stråler, der kan virke som en slags »eftervirkninger«, som ikke skal udvikles, men transcenderes.

Han kendte sjælens astrologiske karakteregenskaber, en faktor som endnu er ukendt i nutidens astrologi, men som har stor betydning i discipelskabets fremskredne stadier.

Han kendte den eksakte tilstand i og udvikling af alle elevens kraftcentre, og i visse tilfælde oplyste han dette i nøjagtige procenttal. Selv om vi besad denne viden, kunne vi ikke vide, hvilket center der var det næste, som skulle stimuleres og heller ikke hvor meget. Djwhal Khul har endvidere sagt, at ved at leve et aktivt liv i uselvisk tjeneste for ens medmennesker, så vil centrene udfolde sig naturligt og sikkert, uden at de behøver opmærksomhed.

Mesteren kendte også sjælens grundlæggende og planlagte hensigt i den nuværende inkarnation, de skjulte og hindrende karmiske kræfter, der skulle aktiveres, og de latente åndelige evner, som tidligere var erhvervet, og som det ville være klogt at fremelske.

En dag vil vi have okkulte meditationsskoler, der forbereder til indvielse. Sådanne findes ikke i dag. De lærere, der giver sig ud for at give en sådan skoling, er falske, ofte oprigtige, men vildledte. Dette er blevet nævnt af både Tibetaneren og A.A.B.

FOSTER BAILEY, marts 1955

Første sektion

Taler til disciple

Taler til disciple

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Januar 1940

MIN BRODER:

Når jeg bliver i stand til at indlede mine anvisninger til denne nye kernegruppe med ordene »mine brødre«, så véd du, at I har opnået en tilstrækkelig grad af gruppeintegration, og at det virkelige gruppearbejde kan begynde. Jeg har tidligere omtalt større og mere vigtige mål (*Discipelskab i den nye tidsalder, bind I, side 101-103*), der, som du kan se, er helt upersonlige. Jeg vil overlade til dig selv at tænke over disse bestemte mål på din egen intelligente måde. Du skal begynde dit nye arbejde med at fastholde disse mål klart i din bevidsthed. Jeg nævner dem så tydeligt, for at dine tanker kan følge mine i så stor udstrækning, som det er praktisk muligt. Din horisont skal være vid og åben, min broder, og din ydmyghed stor. Her taler jeg til jer individuelt, for I er endnu (de fleste af jer) *individuel*t polariserede, og gruppepolariseringen ligger længere forude.

Jeg har tænkt meget over det, jeg anbefaler jer i de personlige anvisninger. Jeg har tilstræbt at vurdere jer og jeres behov set ud fra den næste lektie, I skal lære, og ud fra det næste skridt, I kan tage, og som vil frigøre jer alle til mere omfattende og dybere åndelig tjeneste. Jeg har ikke gjort forsøg på at betragte jer ud fra det udviklingstrin, I er nået på vejen. Jeg har bestræbt mig på at give anvisningerne, så de kan hjælpe jer *som gruppe* mere end som enkeltpersoner, og jeg vil derfor bede jer læse hinandens anvisninger omhyggeligt, for I vil måske finde jeres eget navn og nogle forslag i andre anvisninger end i jeres egne. Det er som gruppe, I arbejder, og som gruppe I går fremad.

Den kritiske indstilling med forkerte reaktioner på hinan-

dens viden er hastigt på retur. Det er udmærket. Væksten af upersonlighed skal foregå støt og sikkert. De fejl, I alle kan vidne om, findes kun på overfladen, idet den dybe indre integration og guddommelige natur nu er meget mere vital hos jer alle end tidligere. Jeg siger ikke, at den har nået sin rette og fuldstændige ydre form. Den kan og vil til tider skabe uro på overfladen, men dette behøver ikke at give nogen virkelig forstyrrelse, hvis det håndteres på rette måde.

Skænk hinanden virkelig kærlighed i den tid der kommer, for kærlighed er det sammensmeltende og indre oplysende element i disciplens liv. Lad ikke jeres kærlighed forblive teoretisk, men lad den komme til udtryk som virkelig forståelse, som ser bort fra fejl, som ikke accepterer hindringer, som afviser alle separatistiske tanker, og omslut hinanden med en beskyttende mur af kærlighed, der opfylder alle behov, hvor det er muligt – fysiske, emotionelle og mentale. Det er den faktor, som smelter gruppen sammen til en organiseret enhed, og som visdommens mestre kan anvende i tjeneste for planen. Der ligger et stort pres på mestrene i denne tid, og de hører, at menneskehedens indtrængende råb bliver højere og højere. Jeg har brugt megen tid og givet jer mange tanker, og jeg har oprigtigt søgt at hjælpe jer på vejen. Min kærlighed og styrke står altid til jeres rådighed, men ikke altid min tid og opmærksomhed. Min oprigtige bøn er, at lyset må omkranse jer, og at Guds kærlighed må transmutere jeres liv.

Jeg har i mange år nøje forberedt og planlagt det arbejde, der blev påbegyndt i sensommeren 1936. Jeg har forsøgt – hvilket nogle af jer véd – at forberede jer alle som gruppe til aktivt at kunne tage del i dette fremtidige arbejde. Når jeg går ind i opgaven med at forberede jer til at blive bedre egnet til et fremtidigt tættere samarbejde, er det nødvendigvis forbundet med visse risici. Derfor må der etableres en tillid mellem os, som må være baseret på sandhed og forståelse og ikke på hemmelighedskræmmeri og tavshed.

Dannelsen af denne nye kernegruppe er mit andet forsøg på at yde hierarkisk hjælp ved indførelse af den nye tidsalders

metoder og teknik og på at skole grupper (for det er en gruppetidsalder), der kan give udtryk for den nye tidsalders arbejdsmønstre. I mit første forsøg gav visse gruppebegrænsninger anledning til problemer, og det førte til, at flere enkeltstående grupper ophørte. I vil have bemærket, at jeg tilskrev hovedårsagen en manglende aktivitet i hjertecentret hos de fleste af medlemmerne, og det førte nødvendigvis til en utilstrækkelig integration. Jeg nævner dette nu, fordi jeg vil give de medlemmer, der er blevet valgt til at arbejde i denne nye gruppe, det råd at huske, at de meget let kan føre deres tidligere tendenser med ind i den nye gruppe. Kun med en fornyet målrettethed og med en fornyet *stræben efter inspiration* kan I forhindre en tilbagevenden til en statisk tendens. Kun en klar opfattelse af blændværkets natur og af dets virkninger i det individuelle liv og i gruppens liv kan eliminere faren for infektion fra denne tendens. Kun en ydmyg ånd, der ikke er optaget af andres fejl og fejltagelser, kan forhindre, at I indtager en kritisk og fordømmende holdning. Blot en opmærksom årvågenhed fra nogle få bestemte medlemmers side kan beskytte denne nye gruppe mod nederlag, der er baseret på manglende selvtillid.

Jeg har seriøst overvejet, hvordan jeg på rette måde skulle gribe sagen an. Forskellige muligheder, der alle vedrørte selve gruppearbejdet, viste sig. Ingen af mulighederne vedrørte jer som enkeltpersoner. Jeg kunne fortsætte med grupperne, sådan som de var sammensat, men min broder, hvad mere kunne jeg fortælle dem eller lære dem? En *konstant* formidling af information og viden, en *konstant* oplysning om fejl samt en *konstant* individuel skoling er ikke fremgangsmåder, Hierarkiet anvender – specielt ikke når det gælder den enkelte aspirant. Hierarkiets klare og fastlagte fremgangsmåde kommer til udtryk, når det gælder de rette værdier i verden, når det gælder gruppebevidsthed, når nødvendige ændringer er påkrævet, når sjælen cyklisk præsenteres for den tidløse visdom, og når verdens disciple skal skoles. Men det er *ikke* Hierarkiets fremgangsmåde at arbejde med personligheder og med dem, hvis

orientering hovedsageligt er rettet mod de tre verdener for menneskelig stræben.

Hierarkiets metode og fremgangsmåde er at prøve de eventuelle og valgte disciples personligheder, og dernæst, hvis de klarer sig tilfredsstillende, at fortsætte med den esoteriske skoling. Det samme gør sig gældende for grupper. De bliver udsat for prøver og prøvelser i forbindelse med gruppepersonligheden, og af gruppens respons afhænger den fremtidige aktivitet, både hvad angår gruppen og dens mester og lærer. Men, som I kan se, er det *gruppen*, der er betingende for fremgangsmåden.

Jeg har bestræbt mig på at fjerne de elementer fra gruppen, som kunne vise sig at være hindrende for den, og som gruppe-medlemmerne – sådan som de for tiden er motiveret – ikke er i stand til at absorbere. *Gruppenhed afhænger ikke af den personlige sympati, personlige hengivenhed og ikke af den forståelse, der måtte findes mellem gruppe-medlemmerne, men derimod af evnen til at absorbere og assimilere, til at opløfte, til at forandre og til at transmutere de enheder, der ved første blik ikke synes åndsbeslægtede eller måske endog uegnede – set ud fra et gruppe-medlems begrænsede synsvinkel.* Dette overses ofte, men en stor del af gruppens fremgang afhænger af denne evne. Når en gruppe endnu ikke evner at gennemføre den nødvendige absorption, så er den tilsyneladende afvisning af visse personer ikke disse menneskers fejl, men derimod gruppens fejl, fordi den endnu ikke er tilstrækkelig integreret eller forenet til at kunne assimilere bestemte karaktertyper og bestemte tendenser. Det vil være gavnligt at erkende dette for at kunne opretholde den særdeles nødvendige ydmyghed. I bliver nu tilbudt en ny mulighed. Jeg beder jer om at erindre dette og om helt fra begyndelsen at stræbe efter – i relation til dette nye forsøg – at kultivere en ydmyg ånd og tavshedens kostelige gave.

En discipelgruppe må, som jeg allerede har nævnt, udmærke sig ved ren fornuft, og den vil gradvis komme i stedet for motiv og til sidst smelte sammen med monadens viljespekt,

dens vigtigste aspekt. Teknisk set er viljesaspektet Shamballas direkte relation til menneskeheden. Hvad kan man som følge deraf sige er gruppeviljen i en ashram eller i en mesters gruppe? Er den til stede i en form, der er vital nok til at betinge grupperelationerne og til at forene alle til en gruppe af brødre på vej ind i lyset? Har de enkelte personligheders åndelige vilje en sådan styrke, at den ophæver personlighedens relation og fører til åndelig erkendelse, åndelig vekselvirkning og åndelig relation? Det er først, når disciplen overvejer disse grundlæggende følger af at stå sammen *som en gruppe* i »hovedets klare lys«, at han har tilladelse til at bringe personlige tankeindtryk ind i billedet, og da sker det kun som en følge af gruppens midlertidige begrænsning.

Jeg har gjort opmærksom på de områder, hvor der er begået fejl, ikke fordi jeg søger at lægge vægt på fejl eller at uddybe dem nærmere, men fordi klarhed i tanke og vision er nødvendig, hvis arbejdet skal fortsætte fremad på en organiseret og mere vital måde. Lever denne nye kernegruppe op til kravene, kan der igen opstå forbindelser til de oprindelige grupper, således som det var planlagt. De vil opstå som et åndeligt resultat af den esoteriske manifestation af den livskraft, der findes i kernegruppen.

Det arbejde, som vi sammen skal udføre (hvad angår jeres skoling), har jeg inddelt i syv undervisningsenheder.

- I. *Speciel planlagt meditation.*
- II. *Undervisning om emnet indivielse.*
- III. *Skoling i telepati.*
- IV. *Analyse af menneskehedens problemer.*
- V. *Undervisning vedrørende det æteriske legeme.*
- VI. Som en tilføjelse til disse fem punkter vil jeg i et vist omfang forsøge at give hver enkelt af jer *individueel hjælp og instruktion.*
- VII. Jeg vil ind imellem informere om arbejdet i *mestrenes ashramer og om deres planlagte eksternalisation.*

Jeg vil bede jer om at afsætte forholdsvis kort tid to gange om dagen til en speciel anvist meditation. Den ene meditation (den mest betydningsfulde) skal være den generelle gruppe-meditation, og den anden skal være den anviste meditation, som jeg mener vil sætte hver især i stand til at virke som en integreret personlighed, hvor bevidstheden er forenet og smeltet sammen med sjælen. Det vil føre gruppen som en enhed frem til at kunne fungere korrekt, fordi de enkelte enheder i gruppen opnår samklang og harmoni.

Hvorfor er det nødvendigt for disciplen at intensivere den indre forbindelse med sin lærer? Det er ikke, fordi læreren er hans mester, eller fordi disciplen er underlagt tvang eller nogen form for subjektiv kontrol fra mesterens side, og det er heller ikke en følge af særlige privilegier. Det er fordi, den studerendes sind nødvendigvis skal have sand forbindelse til læreren, for at den studerende selv kan blive en kilde til inspiration for sine medstuderende. Såfremt han med klarhed kan rette sine tanker mod sit valgte tema (bemærk ordet »valgte«), da kan også han undervise. En mester ser på hvert medlem i sin gruppe ud fra hans egnethed i den generelle gruppetjeneste. De enkeltes bidrag kan variere. Hvis en discipel er nået langt ad den klare tænknings vej og har en upersonlig holdning, så vil dette netop være grundlaget for hans egnethed i gruppen, og mesteren vil søge at skole ham yderligere inden for disse områder.

Hvad er det da, der hindrer en discipel som enkeltperson i at kunne nærme sig eller have direkte kontakt med en mester uden at være afhængig af en seniordiscipel som mellemlid? Hvad er det, der hindrer jer i at opnå en sådan direkte relation til mig? En eller to af jer i denne gruppe *har* denne direkte kontakt, og yderligere en af jer har kontakt, men véd det ikke. Adskillige andre har gode hensigter og er hårdt stræbende disciple, men de glemmer aldrig et sekund sig selv. Problemet med blændværk og åndelig ambition er betingende for nogle aspiranter – en åndelig ambition, der virker gennem en meget lille personlighed. Nogle kunne gøre hurtige fremskridt, men

har tendens til træghed – måske er de ganske enkelt ikke tilstrækkeligt engagerede. Alle ønsker at gå fremad, alle besidder et stærkt indre åndeligt liv, men for det meste er gruppeantahkaranaen endnu ufuldkommen, og den rene fornuft, der hører hjertet til, er ikke særligt fremherskende. Den åndelige triades fremkaldende kraft er derfor ikke tilstrækkelig til at holde personligheden stabil, og personlighedens påkaldende kraft eksisterer ikke, når problemet ses i forbindelse med gruppens personligheder, der udgør ashramens personlighedsaspekt. Dette er en faktor, som kun kan blive styrket, når visse personlighedsrelationer tilpasses, og trægheden overvindes. Da og først da kan »gruppen stå«.

Jeg har til hensigt at give jer personlige anvisninger én gang hvert år ved tidspunktet for fuldmånen i maj. Der vil jeg anvise de fornødne ændringer i jeres individuelle meditationer og i gruppemeditationen, og jeg vil give denne nye kernegruppe en meditation, der har til hensigt at skabe bestandige relationer og en *bevidst* udveksling i gruppen. Jeg vil også anvise hvert medlem en meditation, som vil tjene til at integrere hans personlighed mere fuldkomment, og som frem for alt også vil tjene til at forene den med hans sjæl. Jeg vil udbyde dette yderligere, når I hver især får jeres personlige anvisninger. Da jeg kun én gang om året vil instruere jer enkeltvis, vil jeg være meget direkte og kun ofre jeres personlige reaktioner ringe opmærksomhed. De er i alt væsentligt jeres egen sag og ikke min.

August 1940

Nogle af jer har studeret mine tidligere instruktioner grundigt. Andre har læst dem overfladisk og flygtigt og har i virkeligheden ikke tænkt rigtigt over det, jeg har sagt. Der er således behov for at minde jer om mine hovedpunkter, før vi fortsætter med den næste fase af undervisningen. Jeg ønsker I viser, at I har forstået emnet, og jeg ønsker også, at I responderer på de bestræbelser, jeg realiserer ved at instruere jer. Den

bedste skriftlige opgave, der blev afleveret, kom fra W.D.S. Det var den mest esoteriske, og den berørte de åndelige teknikker til at nærme sig indsigt og vision.

Nu og da kan følgende spørgsmål melde sig i jeres sind om, hvilken metode jeg anvender til at bedømme indholdet af jeres skriftlige opgaver. Læser jeg dem? Læser A.A.B. dem og videregiver sine indtryk til mig? Vurderer jeg dem psyko-metrisk? Ingen af disse måder beskriver min metode eller formidler det sande mønster, der ligger til grund for bedømmelsen. Jeg læser dem ikke, min broder, oprigtigt talt, så kræver de ikke, at jeg tager mig tid til det. Læser A.A.B. dem og videregiver deres betydning til mig? Nej, for hvis de filtrerede gennem hendes sind og hjerne, ville de blive kraftigt farvet af hendes tanke, og dette har hun altid med omhu beskyttet gruppen mod, såvel som alt det arbejde, hun udfører som mellemlid mellem jer og mig. Jeg vurderer dem ikke psyko-metrisk. Lad mig prøve at forklare det.

Alle detaljerede ydre former er udtryk for en subjektiv mening, som er årsag til deres fremkomst, og som kan registreres af dem, der kan fungere i meningens verden. Disse »brændpunkter for mening« bærer en tone, en vibration og et symbolsk aspekt, der fortæller esoterikerens skolede sind langt mere, end ordenes ydre form fortæller den eksoteriske læsers trænede sind. Et blik på disciplen med den tanke for øje at bedømme værdien af hans bidrag i ord tjener til at bringe det symbol, der er produktet af hans skrevne tanke, ind i mit synsfelt. Dette symbol kan være og er sandsynligvis fordrejet – et symbol uden sand balance. Det vil finde sin plads på et bevidsthedsniveau – det astrale, mentale eller åndelige – og dets vibratoriske tone vil bero på dets »okkulte placering«. Glem ikke, at meningens verden og de ydre formers verden i virkeligheden er en verden, hvor mangfoldighed er reduceret til enkelthed, – dette er dog ikke det samme som syntese.

Jeg tænker på, om nogle af jer virkelig forstår omfanget af mine bestræbelser for at nå jeres sind og undervise jer? Når

jeg fx ønsker at sende disse anvisninger ud, er jeg nødt til at gøre følgende forberedelser. Først søger jeg at bestemme beredvilligheden og den mentale tilstand hos min amanuensis, A.A.B., og om presset fra det andet arbejde, som hun er engageret i i forbindelse med det åndelige Hierarkis plan, tillader, at hun kan modtage korrekt. For hvis det arbejde giver hende et stort pres, og hvis hun er optaget af presserende problemer, kan det blive nødvendigt for mig at afvente det tidspunkt, hvor omstændighederne giver hende det fornødne spillerum, hvad angår tid, styrke og mental ubundethed. Min egen sfære for okkult arbejde må også tages med i overvejelserne. Efter at have etableret forbindelsen til hende er der tre ting, jeg skal gøre.

For det første skal jeg samle gruppen af disciple som en enhed i min aura for at bedømme dens generelle modtagelige tilstand – for det vil afgøre omfanget af den tilsigtede kommunikation. Erkender I, mine brødre, at når I udvider jeres evne til at opfatte de fornødne lektier og lærer at skole jeres sind til at tænke i stadig større og mere abstrakte baner, så modtager I fra mig en tilsvarende egnet instruktion? Begrænsningen til at opfatte den formidlede sandhed ligger hos jer og ikke hos mig.

For det andet skal jeg i min egen bevidsthed afgrænse omfanget af instruktionen og frigøre mig fra alle andre anliggender og formulere det nødvendige materiale i en tankeform, som skal være forståelig, tydelig og passe i rækkefølgen til de tidligere instruktioner, og som skal danne grundlaget for den efterfølgende instruktion, når tiden dertil er inde.

For det tredje skal jeg bringe mig i en meditativ tilstand med en udadvendt holdning for at blive i stand til at udsende en stadig strøm til amanuensens sind af konstruktive sætninger, der kan give udtryk for tankeformen, sådan som jeg ser den og opbygger den. Med andre ord bliver jeg med fuldt overlæg skabende, idet jeg tilstræber, at A.A.B.'s klarsyn, sind og intellektuelle intuitive forståelse modtager en ordnet fremstilling af den tankeform, der indeholder den lektie, jeg ønsker de studerende skal lære.

Alt dette kræver, at jeg på min side anvender den kraft og tid, som jeg føler er berettiget, hvis de studerende på deres side forbereder sine sind, ofrer den fornødne tid, responderer på de få krav, jeg stiller, og som det sidste samarbejder i opgaven med at gøre aspiranter og disciple overalt opmærksomme på anvisningerne og på et senere tidspunkt den brede offentlighed.

Og lad mig også her uddybe det spørgsmål, I har i jeres tanker vedrørende grundlaget for forbindelsen mellem A.A.B. og mig. Jeg forklarede tidligere, at en neofyt i en ashram virker under vejledning af en mere fremskreden discipel, og at »mesteren med regelmæssige intervaller modtager meldinger (baseret på visse diagrammer) fra den seniordiscipel, der har ansvaret for neofyten. Det er på denne måde, at mange hierarkiske relationer etableres« (*Discipelskab i den nye tidsalder*, bind I, side 796). Adskillige liv tilbage var jeg ansvarlig for A.A.B., og dette er årsagen til vor nære forbindelse og til vor særlige mentale forståelse, og som følge deraf har vi været i stand til at udføre dette arbejde sammen, skønt jeg ikke er hendes mester. Jeg fortæller dette, for at I kan få en vis forståelse af de gensidige relationer, der findes i ashramisk arbejde. Vi hører begge til i mesteren K.H.'s ashram. Der er endnu et punkt, jeg ønsker at tilføje: den modtagelighed, som A.A.B. besidder, er i sandhed overordentlig sjælden, ikke kun på grund af emnet, men også på grund af rækkefølgen af subtile ideer og af det gode valg af ord. Gennem dette har hun gjort mine bøger enestående. Hun besidder en standard, der er uden lige.

Jeg forsikrede jer om, at jeg ville være direkte i min undervisning af gruppen, og det skyldes tidens pres og behovet for et intelligent arbejde af den skolede discipel. Vil I huske dette og anvende mine forslag på jer selv og ikke på jeres gruppebrødre? Noget af det mest nødvendige for alle disciple er at anvende den lære, jeg har givet til tanken om, at de skal udvikle og øge deres verdenstjeneste. Derved kan de gøre den undervisning og den stimulation, de har modtaget, praktisk og effektiv i verden.

I de personlige anvisninger vil jeg give jer information om naturen af jeres mest udbredte blændværk. I kan spørge, hvad jeg egentlig mener med dette. Jeg hentyder til det aspekt af tænkningen, den kvalitet af følelsen eller den iboende tendens, der findes mellem jer og livets lys og sandheden. Der findes i enhver aspirants liv en fremtrædende tendens, der virker som en begrænsning. Dette bør I give en passende opmærksomhed, hvilket til sidst vil føre til, at denne tendens forsvinder. De fleste disciple og aspiranter er for generelle i den måde, de arbejder med sig selv og deres respektive karakterer på. En mindre diffus opmærksomhed på mangeartede medfødte vaner og en mere koncentreret opmærksomhed på en hoved- eller i det mindste en markant tendens vil resultere i et langt hurtigere fremskridt. Jeg vil derfor åbenbare for jer, hvilke nødvendige korrektioner, tilpasninger eller eliminationer I bør henlede jeres opmærksomhed på, og som I bevidst bør arbejde med i det kommende år. Mindre betydningsfulde fejl og fejltagelser bør I ikke reflektere særligt længe over. Oftest er fejl, der i jeres øjne synes af altoverskyggende betydning helt ubetydelige i mestrenes øjne. Al for megen af en discipels tænkning er optaget af uophørlig selvransagelse og selvoptagethed. Det, jeg ønsker at sige, kan gøres meget kortfattet. Jeg søger udelukkende at antyde og ikke at styre. Jeg vil påpege, men ikke diktere jer metoder til ændringer.

Tiderne er alvorlige, og verdens disciple er hårdt pressede. Hierarkiet og dets tilknyttede grupper, søger aktive hjælpere og medarbejdere til det frelsende arbejde. Der er behov for alle disciple og aspiranter, og alle kan give meget, hvis ønsket, det kærlige hjerte og det viede sind forenes i tjeneste. Jeg anmoder om hjælp til genopbygningsarbejdet. Jeg beder om jeres engagerede hjælp. Jeg beder jer om at disciplinere jer selv på ny og om ikke at være tilbageholdne, hverken på objektiv eller subjektiv måde. Jeg beder om jeres helhjertede samarbejde i indsatsen for at frelse verden.

GRUPPEINSTRUKTION

December 1941

MINE BRØDRE:

Jeg vil indlede denne instruktion med en enkel udtalelse om den opgave, som alle mestrenes disciple overalt i verden er optaget af at udføre, og som I også bevidst burde overveje. Det gælder opgaven med at *stå ansigt til ansigt* med tærskelens vogter i jeres eget liv og også i gruppens liv og derefter – med denne gunstige styrke – at stå ansigt til ansigt med tærskelens vogter på menneskeheden vegne for derved at hjælpe menneskeheden med at udrydde dette urgamle onde. Kan I gennemføre dette, vil det medføre kriser i jeres eget liv, såvel som i menneskeheden liv. Det er disciplens adelsmærke at kunne håndtere kriser, og alle kriser, som disciplen møder og håndterer rigtigt, udgør (når problemet okkult set en gang for alle er »trådt under fode«) det sted, hvorfra et udvidet syn kan opnås, ny viden kan strømme ind, og det transmuterende lys kan stråle fra nærværelsens engel og derved frembringe resultater.

I har alle gennemgået en cyklus med store vanskeligheder og anstrengelser. Det gælder alle disciple. De sidste atten måneder har været måneder med en præcipitation, der har skabt en kemikalisering, en indre proces med oprør og muligvis en ydre adfærd, der kan have medført bekymring hos den indre iagttager. Dette er imidlertid kun personlighedens reaktion på et uønsket pres, på en anspændelse over for verdens tilstand og på et klarere udsyn. Udsyn åbenbarer både lyset og mørket, en kendsgerning der hyppigt glemmes. Disciplene er heldige, hvis de større resultater kun viser sig som en reaktion i det fysiske legeme. For reaktionerne i det fysiske legeme er de mindst vigtige og gør mindst skade på andre mennesker. Når de kommer til udtryk som en emotionel eller mental tilstand, kan de have tendens til at blive et problem for meddisciplene, da det føjes til deres eget pres og kræver en indsats

fra deres side for at føre broderen igennem krisen med mindst mulig skade for gruppen.

Det er nødvendigt, at I i forbindelse med dette gruppearbejde husker, at I i stadig mindre grad kan leve et *individuel* liv. Dette er som det skal være. Disciplene bør i tiltagende grad drage omsorg for hinanden, og de bør med lethed kunne forbinde sig med hinanden. I tiltagende grad bør de indre lysende loyalitetsbånd være styrende. I vil derved i større omfang kunne tage del i hinandens holdninger og tilstande og derigennem lære den grundlæggende lektie om forståelse. Forståelse er hemmeligheden bag alle evner til at opnå identifikation med enhver form for guddommeligt udtryk. Forståelse er en af de primære faktorer i skabelsen af åbenbaring, og dette er et af okkultismens paradokser. I verdenen for menneskelig tænkning følger forståelse den foreskrevne metode – den følger den fremlagte kendsgerning. I åndens liv er forståelse en nødvendig forudgående *årsag til åbenbaring*. Jeg vil bede jer om at fundere over dette og forberede jer til åbenbaring ved at opnå en dyb forståelse af den indre indvier. Hver enkelt af jer sætter jeres egne individuelle kriser i gang, ingen andre er ansvarlige derfor. Hver enkelt af jer deltager i iværksættelsen af den aktivitet, som gruppen er ansvarlig for, og som er årsagen til, at I er bragt sammen. Hver enkelt af jer indvier sig selv til nærværelsen ved hjælp af englen og til skyggen ved hjælp af tærskelens vogter. Gennem denne proces opnås fuld bevidsthed.

Denne gruppes og andre lignende motiverede gruppers arbejde er at opnå disse hændelsesforløb sammen: Sammen at stå ansigt til ansigt med tærskelens vogter og sejre. Sammen at nå frem til forståelse. Sammen at stå foran nærværelsen, fordi englens lys åbenbarer »det, som øjet aldrig har set«. Sammen at betræde åbenbaringens vej. Sammen at tjene og sammen at støtte menneskehedens, verdensaspirantens, snublende skridt. Sammen at stå med ryggen til lyset, fordi I forstår den urgamle aforisme, der lyder:

»Den, der ser mod lyset og står i dets glans, er for hændelserne i menneskets verden blind, han går den indre oplyste vej til det ophøjede centrum for absorption. Men den, som føler trangen i sig til at gå denne vej, og som alligevel elsker sine brødre på den mørklagte vej, vender sig om på lysets sokkel og går den anden vej.

Han vender sig mod mørket, hvorved de syv lyspunkter i ham fører lysstrømmen udefter – og se, brødrenes ansigter på den mørklagte vej optager dette lys, for dem er vejen ikke mere så mørk. Bag de kæmpende mellem lys og mørke stråler Hierarkiets lys.«

Jeg har tænkt på jer alle med hengivenhed og kærlighed. Kampen er så hård, og I føler jer ofte alene. I besidder alle den nødvendige styrke, for ellers ville jeg ikke have valgt jer til at tjene jeres medmennesker *sammen* med mig. Der findes også en svaghed i jer alle, som kan fremkalde jeres brødres styrke, og derved vil I blive styrket. Der findes kærlighed i jer alle, men den skal komme til udtryk, det er derfor gruppen eksisterer. Der findes lys i jer alle, og med det lys tjener I. Ligesom Hierarkiet virker som et lyscenter, der styrker menneskeheden, således virker jeres sjæle for jer, og – som jeres mester – blander jeg mit lys med jeres og forøger derved jeres tjenestes effektivitet. Jeg blander min kærlighed med kærligheden fra jeres sjæl og lader den strømme ud mod hver enkelt af jer, og derved gør jeg kærlighedsrelationen mellem jer dybere. Det er ikke særligt ofte, at jeg taler til jer på denne måde, men i processen for at gøre jer fri til yderligere tjeneste er jeg kommet jer nærmere, og min kærlighed omkranser jer. Lær, mine brødre, ordenes mening, deres overførende kraft og deres åndelige betydning.

Jeg vil tage mig tid og afse den fornødne energi til at komme i forbindelse med gruppen under de fuldmåner, der kommer før fuldmånen i maj. Jeg beder jer, uanset på hvilket tidspunkt fuldmånen i hver måned falder, om at friholde en halv time, hvor I skal forsøge at træde ind i min bevidsthed. Jeg er

klar over, at det ikke altid vil være muligt for jer i jeres travle vestlige liv at holde fri på det nøjagtige tidspunkt, men I kan hver især forsøge at finde et tidspunkt så tæt på fuldmåneperioden, som det er rimeligt muligt. Dette, min broder, skal I tilstræbe som gruppe og ikke som enkeltpersoner, for det er *som gruppe*, at jeg vil forsøge at kontakte jer. Det er derfor nødvendigt, at I husker dette, når I forbereder jer til en sådan kontakt. I skal først og fremmest forbinde jer med alle gruppe-medlemmerne ved at lade jeres kærlighed strømme ud både til hver af dem enkeltvis og til dem alle samlet, hvorefter I forbinder jer selv med dem som en del af enheden. Derpå skal I samlet bestræbe jer på at gennemføre følgende procedure:

1. Når I har forbundet jer med alle gruppebrødre og hævet bevidstheden så højt, som det er jer muligt, forsøg da i fredfyldt ro at fastholde sindet urokkeligt »i lyset«, idet I lader hjernebevidstheden og dens registrering synke ned under bevidsthedsniveauet.
2. Derefter skal I nå til erkendelse af, at jeg på min side også står i fredfyldt ro og lader min kærlighed og styrke strømme imod jer og forsøger at hæve jer op til en højere bevidsthedstilstand.
3. Visualisér foran jer (hvis jeg kan benytte så utilstrækkelige ord) en skive eller kugle farvet i indigoblåt, en dyb elektrisk blå farve. *Forestil jer*, at jeg, jeres tibetanske broder, står i midten af denne skive. Min fremtoning og personlighed er uden betydning.
4. Når I har visualiseret dette og set mig stå og vente, prøv da at forestil jer et bånd af gyldent lys, der løber mellem jer, gruppen og mig, og vid, at dette er et symbol på den vej, vi alle betræder. Forestil jer, at vor vej lidt efter lidt bliver kortere, og at vi af den grund langsomt og sikkert nærmer os hinanden så meget, at I kan træde ind i hjertet af den blå skive.

Når I anvender jeres imagination og evne til at visualisere, skal I på samme tid holde sindet i en positiv og opmærksom tilstand. Denne trefoldige aktivitet vil både prøve og belaste jeres evner, men det vil være en god skoling i aktivt esoterisk arbejde. Anse altid dette for en forenet gruppebestræbelse og husk, at når I bestræber jer på dette, så hjælper I hinanden og letter det arbejde, der skal udføres på tidspunktet for Wesak-fuldmånen. Jeg vil tilføje, at dette arbejdes resultater vil ikke være synlige for jer før ved fuldmånen i maj, og selv da vil I først (som en syntese af to års arbejde) kunne begynde at opfatte den fusion, sammensmeltning og opvågning, som jeres sjæle er i færd med at tilvejebringe.

Jeg vil bede jer skrive en udførlig rapport hver fuldmåne – fra to dage før fuldmånen til to dage efter fuldmånen – med alle jeres oplevelser og visioner. Send i juni måned jeres fuldmånerapport ind sammen med jeres andet arbejde til hjælp og information for gruppemedlemmerne. Send rapporter ind, mine brødre, også selv om I næsten intet har registreret.

Jeg fornemmer en vis uklarhed i jeres sind vedrørende de procedurer, jeg vil følge i arbejdet med denne discipelgruppe og i gennemførelsen af det tidligere nævnte forsøg – forsøget med gruppeindvielse. Jeg vil derfor beskrive planen mere tydeligt og på ny skitsere, hvordan skolingens vil forløbe. Dette kan kaldes for et eksoterisk aspekt af den esoteriske skoling, for der er meget, der må og vil finde sted på de indre plan i den indre ashram, som ikke kan beskrives med ord, og som vil dreje sig om individuel såvel som gruppeekspansion. Jeg vil skitsere de ydre processer i den rækkefølge, som de har betydning i den *nuværende* situation, og dette betinges på sin side af gruppens tilstand – som I hver især er ansvarlig for.

I. *Speciel planlagt meditation*. Temaet for dette arbejde vil (om jeg så må sige) være trefoldigt:

- a. Det indre indbyrdes forhold mellem de syv centre i legemet vil være målet for meditationen, idet arbejdet baseres på den okkulte grundsætning, at »energi følger tanke«. Vi

- er begyndt med en formel, der forbinder hjertet, det højere hovedcenter og solar plexus centret.
- b. Den deraf følgende forbindelse mellem centrene hos et enkelt gruppemedlem til centrene hos resten af gruppens medlemmer, idet centrene betragtes som udstrålende overførere af energi til centrene hos de andre gruppemedlemmer. Dette vil resultere i, at der dannes syv store energicentre, som vil udgøre gruppecentrene, og de vil blive næret og oplyst af den energi, der overføres fra hvert enkelt medlem.
 - c. En bevidst udført sammensmeltning af den individuelle sjæl med gruppens sjæl og som følge deraf en bevidst forbindelse med Hierarkiet, der dybest set er sjælenes rige.

Den første meditation påvirker de tre centre hos den enkelte discipel, men også og som følge deraf hans astrale legeme. De kan, når de bliver indbyrdes relateret, vækket og virkende, og når de to punkter i solar plexus centret er afbalancerede og »oplyste« – et ord jeg hyppigt vil anvende i forbindelse med centrene – fremkalde respons fra den egoiske lotus' kærlighedskronblade. Dette vil foregå automatisk og behøver derfor ikke at blive betragtet som en kompliceret formalitet. Udføres den påkrævede meditation korrekt og vedvarende, så vil resultaterne følge automatisk.

II. Beskrivelse og forklaring af *»arbejdsteknikker som forberedelse til indvielse«*. Jeg har tidligere omtalt dette (i bind I, side 122): »Med tiden vil jeg bygge bro mellem de gamle teknikker og de nyere metoder til skoling ved at benytte en del af den urgamle teknik, der nu er ved at være forældet, og ved at give jer vink om den type og de metoder, der anvendes ved undervisningen af accepterede disciple i indvielsesprocessen«.

I kan således se, at det er denne type af antydninger, det er min hensigt at give jer, og de vil derfor have relation til indvielse og specielt til forberedelse til anden eller tredje indvielse. Husk på dette. Hidtil har jeg ikke undervist jer fra denne

specielle synsvinkel, men jeg har instrueret jer som accepterede disciple i *skoling til forberedelse* – et langt tidligere stadium. Jeg vil give jer disse antydninger ved at anvende urgamle symbolske formler, der fra jeres side vil kræve megen dyb refleksion og stræben efter at vække intuitionen, så I kan nå frem til de tre betydninger, der angår jer og andre disciple som jer. Der findes rent faktisk syv betydninger, men jeg råder jer til, at I begrænser jer til at forstå de tre første. Den første betydning gælder personligheden, idet den forklarer visse erkendelser i hjernen og sindet, der er de grundlæggende faktorer for en rigtig overførsel af kraft på det fysiske plan – en af de første ting en indviet skal mestre. Den anden betydning gælder sjælen, idet den viser relationen til Hierarkiet på samme måde som personlighedens betydning har relation til menneskeheden. Den tredje betydning er af en endnu højere art, som det vil være yderst vanskeligt for jer at forstå, for det kræver, at I når frem til bevidst at kunne anvende antahkaranaen, og det er det, I må stræbe efter. I kan derfor forstå, hvorfor studiet af videnskaben om antahkaranaen er en del af mine instruktioner til denne gruppe. I kan ikke tage nogen højere indvielse, før I er nået frem til at kunne anvende antahkaranaen bevidst i en vis udstrækning.

Den accepterede discipel modtager aldrig nogen form for detaljeret information eller instruktion. Han får ikke nogen liste med regler, der skal styre hans daglige liv, og ingen minutiøse anvisninger på, hvad han skal gøre for at »tage indvielse«. Han får på bestemte »tidspunkter« – alt afhængig af hans fremgang med at udvide sin bevidsthed – visse klare antydninger. Sådanne antydninger blev i fortiden givet, uden at der blev gjort opmærksom på, at de var antydninger. Enten opfattede disciplen dem for det de var og fik derved nytte af dem, eller det mislykkedes for ham at opfatte deres betydning, hvorved han forsinkede sine fremskridt. I dette gruppeforsøg, som jeg har påtaget mig, foreslår jeg en lille ændring, idet jeg vil gøre jer opmærksom på, når jeg giver jer en antydning, således at den *samlede* gruppe kan få gavn af det og blive sti-

muleret af enhver fremsat idé, og således at en forenet gruppe kan opvække den overskyggende sjæl. Dette vil til sidst resultere i en indstrømning af lys fra den åndelige triade via gruppeantahkaranaen, der er konstrueret af hver enkelt discipels »regnbuebro«.

III. *Udvikling af et vist mål af telepatisk forbindelse* – mellem hinanden og til mig, jeres mester, og med den hierarkiske plan. En mester kan ikke give sin gruppe nogen virkelig undervisning ved hjælp af stimulering, før disciplene som enkeltpersoner har etableret en passende relation til hinanden, fri for al kritik (hvilket altid bryder den telepatiske vekselvirkning) og baseret på kærlig forståelse, idet de – igen som enkeltpersoner – ikke ønsker noget for sit eget selv, men kun søger at give til hinanden og til gruppen.

Dette vedrører og anvendes i den relation I har til mig, til Hierarkiet (som disciplen »optages i« via indvielsesprocessen) og til hinanden. Denne relation, der kræver evnen til at nå kilderne for kraft, kærlighed og lys, indebærer, at I skal arbejde og udføre tjeneste for menneskeheden.

IV. Jeg vil derfor forsøge at *fortolke menneskehedens problemer for jer* (og for disciple overalt), således at dens nuværende problemer og umiddelbare mulighed kan fremstå tydeligt i jeres sind, og I vil som følge deraf blive i stand til at arbejde intelligent og med forståelse. Det er nødvendigt at anskueliggøre videnskaben om tjeneste tydeligere og at forklare menneskets vej mere forståeligt. Den indviedes holdning til menneskelige problemer er ikke den samme som det almindelige menneskes. Jeg har ikke i sinde at behandle problemer, vi allerede har studeret, og som er beskrevet i de forskellige tryksager og i mine bøger. Det er den nye verden, vi skal begynde at studere, de nye muligheder og de nye komplekse forhold såvel som de nye og kommende forenklinger i jeres liv og levemåde. De drejer sig primært om den indviedes tjeneste. Hidtil har vi kun behandlet den tjeneste, som disciple, aspiranter og mennesker af god vilje kan yde.

V. Jeg vil give jer nogle klare og tydelige *instruktioner*,

der beskriver, hvordan det æteriske legeme virker. Dette vitalitets- eller energilegeme er den ultimative betingende faktor for det fysiske legemes aktivitet. Det er en igangsætter, for der eksisterer ingen fysisk aktivitet, sådan som vi forstår den, medmindre den er igangsat af en af de energier, der strømmer fra det æteriske legeme. Nogle af indvielsesprocesserne bliver lettere at forstå, når der findes en klar opfattelse af det vitale legeme. Det æteriske legeme er det organ, hvormed både personligheden og sjælen kommer tydeligt til udtryk på det fysiske plan. Evokationen af den fysiske form sker på grundlag af dette legemes kraft. De fleste legemer har en dobbelt kapacitet – invokation og evokation. De har også en tredje funktion: de forankrer eller fokuserer energi, hvorved der skabes et spændingspunkt, en krise og et mellemstadium, der går forud for en overførselsproces. Tænk dybt over disse ord. Det fysiske legeme kan evokeres ind i manifestation og påfølgende aktivitet, men det besidder ikke selv nogen invokativ kraft. Det er derfor *ikke* et princip (hvilket H.P.B. også fortæller os i *Den hemmelige lære*), men fungerer i virkeligheden automatisk. Det æteriske legeme kan både invokere og evokere, og det har endvidere relation til det fysiske plan, hvor det gennem en proces præcipiterer energi, der svarer til behovet. Et studium af dette vil føre jeres opmærksomhed frem til hele emnet om centrene, og det vil vi nærme os ud fra en synsvinkel om invokation og evokation.

Undervisning om det æteriske legeme følger naturligt efter enhver anvisning, som jeg måtte give den indviede discipel angående telepatisk kommunikation og håndtering af energi via centrene og via gruppecentrene og – når der er tale om en meget høj udviklings- og indvielsesgrad – via de planetariske centre. Jeg har indtil nu ikke fortalt jer særligt meget om dette emne, men det vil der senere blive lejlighed til. Jeg vil være nødt til at berøre det, men dog kun kort og forsøgsvis, eftersom hovedparten af aspiranter og disciple endnu ikke er rede til dette særlige studium.

VI. Én gang om året vil jeg i et vist omfang give hver en-

kelt af jer *individuel hjælp, personlig instruktion og anvisning til individuel meditation*. Jeg vil ligeledes give en antydning om jeres næste skridt mod indvielsens dør og mod nærværelsens engel. Dette vil jeg gøre hvert år ved tidspunktet for fuldmånen i maj (Tyrens tegn). Dette vil til tider medføre, at jeg giver en analyse af jeres grupperelation, af den virkning jeres nationale og racemæssige tankeformer har på jer, og af de fordele og ulemper, der skyldes strålerne for jeres personlighed og sjæl. Jeg tilstræber at henlede jeres opmærksomhed på jeres eget personlige udviklingstrin. Jeg vil på dette tidspunkt minde jer om, at de syv stråler er vidt forskellige, hvad angår farve og fænomenal virkning, og lad mig på samme tid bemærke – ifølge loven om okkulte paradokser – at de syv herrer for væren (de syv stråler) er vidt forskellige til trods for, at de er en enhed.

VII. Vi vil også berøre *eksperimentet med at eksternalisere ashramen*. Dette eksperiment vil, hvis det får et heldigt udfald, blive indledningen til, at Hierarkiet kan manifestere sig på jorden. Det er en af de næste opgaver, vi har til hensigt at tage op, hvis og når lysets kræfter har drevet det ondes og aggressionens kræfter tilbage til deres »mørke hjemsted«. Med tiden vil jeg informere om arbejdet i mestrenes ashramer, deres planlagte fremtræden og til slut om Hierarkiets eksternalisation.

Således, mine brødre, er vor planlagte opgave. Alt, hvad jeg siger eller skriver, vil til sidst udkomme som en afhandling om discipelskab, der vil være anvendelig i den nye tidsalder. I er vant til Fisketidsalderens undervisningsmåde om dette emne og med denne tidsalders fortolkningsmåde. En del af mit arbejde er at begynde at oplyse om de undervisningsmetoder, -processer og -måder, der vil komme til at kendetegne Vandbærerens tidsalder. Det vil kun blive forstået af aspiranter med et åbent sind, og dette må I stræbe efter.

Dette er et ambitiøst program, mine brødre. Det vil bevirke, at I må opbyde jeres yderste kapacitet og udholdenhed, men hvis I kan holde ud, vil det fremskynde jeres udvikling.

Det vil også indebære lydighed. Vi beskæftiger os egentlig med at sammenfatte en grundbog om indvielse. Reflektér over dette. Der vil komme megen modstand, og skepticisme vil som en naturlig følge flamme op. De, der ikke ser noget behov eller nogen mulighed for at ændre de hierarkiske metoder, og de, der er fundamentalister inden for den teosofiske bevægelse, samt de snæversynede teologer blandt esoterikerne, vil blive oprørt. De vil føle sig forulempede og forvirrede, men de kan ikke gøre yderligere fremskridt i dette liv, *med mindre* de ser problemerne i en større sammenhæng. De må lære, at fortidens metoder og teknikker var viet til at skabe relation mellem personlighed og sjæl, til karakteropbygning, integration og koordinationsprocesser, såvel som til at lægge fundamentet til den lære, som menneskeheden kunne modtage, når den nåede sit nuværende stadium.

Nu er det forberedende arbejde gennemført, og det har vist sig virkningsfuldt, og det vil vi fortsætte med for dem, der har behov for denne hjælp, men det mere fremskredne arbejde kan udføres eksoterisk. Den planlagte eksternalisering af læren må finde sted til alle tider. Det er Hierarkiets vidnesbyrd om, at krisepunkter i evolutionsprocessen har opfyldt deres formål og har vist sig vellykkede. Disse krisepunkter efterfølges altid af »åbenbaringspunkter«, og det er sådanne åbenbaringspunkter, vi på dette tidspunkt skal beskæftige os med.

August 1942

MINE BRØDRE:

Jeg vil først kort minde jer om de tre punkter, som jeg understregede i min sidste instruktion.

1. Dette er min sidste indsats for at bringe enhver af jer i denne inkarnation op til det punkt i jeres åndelige udvikling, som det er muligt for jer at nå, *hvis I ønsker det*. Om det lykkes eller mislykkes for jer at opfylde kravene er helt og holdent jeres egen sag. I kan hver især være aktive eller

- inaktive, alt efter hvad der synes bedst for jer, men jeg vil erindre jer om, at uanset hvad I gør, så vil det påvirke jeres gruppe – enten konstruktivt eller det modsatte.
2. Der er ydre processer i gang, som er virkninger af indre hændelser i jeres egen sjæl, i ashramen og i selve Hierarkiet. Min opgave er at hjælpe jer med at sammensmelte de indre og de ydre hændelser, så der tilvejebringes en sand tilkendegivelse af de kendsgerninger, der findes i jeres liv, i ashramens liv og i Hierarkiet. Jeres opgave er at udvikle sensitivitet i disse tre kategorier af åndelige begivenheder.
 3. *Gruppen* er den vigtige faktor, og som jeg sagde tidligere, så vil disciplens individuelle liv til stadighed aftage, og hans gruppebevidsthed og sensitivitet tiltage. Husk på dette, efterhånden som I kan mestre den hårde lektie om upersonligheden (en så vanskelig ting at lære) – en upersonlighed, som jeg og A.A.B. og jeres egen sjæl er et eksempel på. Det er en upersonlighed, som I selv må udvikle og anvende, når I engang besidder tilstrækkelig kærlighed, for kærlighed er grundlaget for upersonlighed.

Dette er, som jeg gentagne gange har fortalt jer, et forsøg med gruppeindvielse. Det betyder, at skønt enhver af jer gør forskellige fremskridt i overensstemmelse med jeres særlige udviklingstrin, så udvikler Hierarkiet samtidig en ny teknik, som – når den er fuldkommengjort og forstået – vil indvie hele gruppenheder til lyset og til arbejdet for »planen«. En sådan gruppe må være sammensat af mennesker, der selv har taget indvielse. Da et af jeres gruppemedlemmer først kan tage første indvielse i næste inkarnation, er det åbenbart, at den gruppeindvielse, jeg her refererer til, ikke kan tages i den nuværende cyklus. Resten af gruppen må vente på ham.

Under alle omstændigheder er gruppen endnu ikke rede, og der skal udføres meget forberedende arbejde, opnås større klar erkendelse og udvikles større sensitivitet, før der kan ske et *fælles* fremskridt, som den ønskede situation fordrer. Den største vanskelighed for gennemsnitsdisciplen er tidsfaktoren.

Enten arbejder han under en konstant følelse af pres og travlhed, eller han »slentrer ud af livets vej« og føler, at udviklingen er lang, så hvorfor øge hastigheden? Kun ganske få arbejder fra det balancepunkt, der hindrer den intenst hengivnes krampagtige og stakåndede aktivitet eller den opvågnende aspirants langsomme fremgang. Jeg vil bede jer studere *tid* i relation til jeres egen sjæl og tillige have de særlige muligheder i tankerne, som den nuværende cyklus tilbyder, samt menneskehedens påtrængende behov. Mange er stadig alt for optaget af det, *de selv* er i færd med at udføre, af deres egen udvikling og af deres egen evne eller manglende evne til at hjælpe. Og på samme tid evner de ikke at klare deres virkelige problem med at være ydmyg og med helt og holdent at tjene deres medmennesker. »Hvad kan *jeg gøre?*« har mindre betydning for dem end, »hvad kan jeg lære, og er mesteren tilfreds med mig?«. Jeg vil være tilfreds med jer, når I ikke længere tænker på jer selv og på mig i jeres ihærdige tjeneste for menneskeheden.

Jeg vil minde jer om, at tjeneste er en videnskabelig proces, der bringer alle sjælskræfterne frem, så de kommer til fuldt udtryk på det fysiske plan. Det er tjeneste, der ligger til grund for en guddommelig manifestation, eller det I kalder en guddommelig inkarnation. Når et menneske virkelig tjener, så må det nødvendigvis trække på alle ressourcer af åndelig styrke og lys og på sjælens samlede visdom og styrende evner, fordi den opgave, der skal udføres, vil altid være for stor for personligheden. Nogle af verdens største tjenere er mænd og kvinder, som – uden at de ved det – har nær tilknytning til det åndelige Hierarki, idet de arbejder under dets ledelse, inspiration og påvirkning, men de kender intet til den såkaldte esoterisme eller til Hierarkiet, og de forbliver i deres hjernebevidsthed uvidende om dets medlemmer, visdommens mestre. Det er sørgeligt at se, hvordan de esoterisk studerende lader sig tiltrække af det enorme omfang af esoteriske fakta, og af den omfattende viden om Hierarkiet og mestrene, der findes i vor tid, så de forsømmer at koncentrere sig om deres

medmenneskers behov. Dette udgør et af de problemer, som Hierarkiet står overfor. Problemet med at afbalancere og tilpasse de to former for stræben er meget virkeligt. Hvor det gælder formidlingen af åndelig viden, står de mestre, der tager elever, over for to problemer:

1. Problemet i relation til den ikke-vakte aspirant.
2. Problemet i relation til den skolede discipel.

Uvidenhed og viden må vige pladsen for forståelse og visdom.

Jeg ønsker specielt at tale om det arbejde, jeg ønsker, I skal udføre ved tidspunktet for fuldmåne i det kommende år. Dette aspekt af jeres arbejde bør vokse i styrke og interesse. Det anser jeg for at være af største betydning i gruppebestræbelsen, og når jeg, jeres lærer og ven (på grund af presset fra den nuværende mulighed i verden), kan afse tid til at hjælpe gruppen på denne særlige måde, så er det faktisk ikke for meget at bede om, at jeg får en tilsvarende opmærksomhed fra gruppens side.

Muligvis vil nogle af jer få en bedre opfattelse af, hvilken nytte denne bestræbelse har, når jeg fortæller jer den interessante kendsgerning, at ved tidspunktet for fuldmånen er det omtrent, som om en dør, der på andre tidspunkter er lukket, pludselig åbner sig på vid gab. Gennem denne dør er det muligt at skaffe sig adgang. Via denne dør eller åbning kan energier, der ellers er utilgængelige, kontaktes. Og gennem denne dør kan man nærme sig det åndelige Hierarki og en virkelighed, der på andre tidspunkter ikke er mulig at nå. I denne udtalelse finder I en råskitse til *videnskaben om tilnærmelse*, der har været lidet kendt op til vor tid, selv af fremskredne disciple, men det er hensigten at udvikle den i løbet af den nye tidsalder. Den udgør en del af den sande og fremspirende teknik vedrørende *vejen*.

Jeg ønsker at ændre lidt ved jeres arbejde i forbindelse med fuldmånekontakten, idet jeg ønsker, at I to dage før tidspunktet for fuldmåne samler tankerne om at opbygge en indre

afbalanceret holdning, som kan danne det rigtige grundlag for det videre arbejde, og som kan medvirke til, at brændpunktet for opmærksomhed ændres fra det objektive til det subjektive arbejde. Det er en holdning, mere end det er en aktivitet. Tænk over denne sætning. Det er en bevidsthedstilstand, der kan opretholdes uanset de forskellige ydre aktiviteter eller interesser, da den ikke kræver ydre stilhed eller ophør af normal adfærd. Dette er en del af den skoling, der som sit mål har at lære disciplen at leve et dobbelt liv – et liv med aktiv deltagelse i anliggenderne i verden, og et liv med intens mental og åndelig fordybelse.

I disse to dage skal I bestræbe jer på at hæve jeres bevidsthed en anelse ved hvert af dagens tre åndelige tidspunkter: ved den tidlige morgenmeditation, ved et tilbageblik kl. 12 middag og ved kontakten i solnedgangstimen. Det betyder, når I følger anvisningerne korrekt, at I tilpasser jeres subtile legemer til seks lige vigtige åndelige stimulationspunkter, og at I gør dette bevidst. På selve fuldmånedagen skal I – på det nøjagtige tidspunkt, eller er dette ikke muligt, da før dette tidspunkt – følge denne skitserede fremgangsmåde:

1. Centrér bevidstheden i hovedet.
2. Forestil jer, at I trækker jer endnu mere bevidst indad mod det kontaktpunkt, hvor personlighed, sjæl og læreren i sjælens verden kan mødes og blive som én enhed.
3. Hold jer derpå så afbalanceret og rolig som muligt, idet I bevarer den ubundne balance så fuldkomment, som det er muligt under den følgende proces, der foregår i stilhed ved imaginationens skabende aktivitet.
 - a. Forestil jer eller visualisér, at I står foran en gylden eller elfenbensfarvet dør.
 - b. Se, at denne dør åbner sig langsomt og åbenbarer et langt lavt værelse med tre vinduer – ét der vender mod øst, ét der vender mod vest, og ét der vender mod nord. Foran det østvendte vindue på en lav, udskåret stol med

ryggen til vinduet sidder jeres tibetanske broder i dyb meditation, idet han søger at kontakte jer og alle andre, som han som lærer er ansvarlig for.

- c. Forestil jer, at I går langsomt ind i det lange værelse, der er hans arbejds- og studereværelse, og stil jer derefter foran ham. Forestil jer også, at jeres gruppebrødre står sammen med jer. Dernæst kan I forestille jer, at I hver især er talsmand for gruppen og tilbyder gruppens tjenestearbejde og forpligter den til at tjene planen.
- d. Når I har gjort det, skal I forestille jer, at jeg rejser mig fra stolen. Dernæst står vi som en gruppe med vore ansigter vendt mod øst, og sammen fremsiger vi Den store invokation. Bestræb jer bevidst på at følge mig, når vi siger ordene, og lyt omhyggeligt og anvend imaginati- onsevnen. Dette vil kræve intens koncentration.

Gør dette frem til tidspunktet for fuldmånen i maj, for det er en forberedende øvelse, der har til hensigt at skole jer alle i esoterisk samarbejde.

Foretag en grundig analyse hver måned for at se, om det er lykkedes for jer at gennemføre denne disciplin og mærk jer med nøjagtighed alle reaktioner, resultater og fænomener. Fremskridt vil afhænge af jeres evne til at opnå en stærk mental nyorientering og fokusering og at undgå al hjerneaktivitet og alligevel på samme tid bevare den vågne hjernes opmærksomhed. Virkningerne, reaktionerne og registreringerne af enhver erkendelse må noteres i løbet af de to dage, der følger efter tidspunktet for fuldmånen, for nedstrømningen af information og viden er ofte en langsommelig proces, hvilket skyldes den utilstrækkelige koordination af legerne. Maj-fuldmånen vil indvarsle den første virkelige forenede bestræbelse for subjektivt at skabe syntese mellem de nuværende eksisterende grupper. Denne syntese og forenede bestræbelse vil med tiden blive en årlig begivenhed, der regelmæssigt vil finde sted ved hver Wesak-fest.

Af de oprindelige fireogtyve medlemmer af den nye (reor-

ganiserede) kernegruppe er der nu kun atten tilbage, der arbejder på det fysiske plan. To af dem er gået ind i det, som vi i Tibet kalder for »det kolde klare lys«. De er gået over på den anden side af forhænget, men de samarbejder stadigvæk aktivt med gruppen og modtager de samme anvisninger fra mig. Jeg kan imidlertid nu nærme mig dem mere direkte, fordi den fysiske hjernes begrænsninger ikke længere er til stede. Endskønt P.D.W. var den sidste, der gik over, var han kun i meget kort tid fastholdt af astrallegemets begrænsning. Han arbejder nu fokuseret i forbindelse med min ashram på det mentale plan. C.D.P. er nu i færd med at frigøre sig fra de astrale begrænsninger, og når tiden kommer, hvor solen går mod nord, vil også hun arbejde helt mentalt. De er begge virkelig til gavn for mig i relation til verdens behov på dette tidspunkt, den ene som følge af sit forstående hjerte og totale uselvished, den anden som følge af sin enestående visdom.

Tre af de oprindelige medlemmer (C.A.C., S.C.P. og W.O.I.) kunne ikke håndtere det åndelige pres, og deres personligheder tvang dem til at trække sig tilbage (sandsynligvis for resten af denne inkarnation) fra gruppearbejdet. Discipelskabets prøver er alvorlige, som I véd, og kun et rent hjerte, en sand kærlighed og en mental aktivitet kan føre disciplen gennem dem. Dette er dog altid muligt, men naturligvis kun hvor disse egenskaber er til stede, og hvor der også findes en besluttet målrettethed mod lyset. Det er denne fast besluttede målrettethed, der har gjort det muligt for W.D.S. at stå fast gennem sine prøvelser. Der findes et trin i discipelskabet, der beskrives som »det fluktuerende lys«. *Strofer til disciple*, som jeg til tider har citeret for jer, omtaler dette trin således:

»Ind og ud af lyset som et møl omkring et lys glimter gnisterne. Disse gnister er mennesker, der er vågnet op til lyset, men det er mennesker, der ikke véd, at det større lys slukker deres eget lille lys og trækker gnisterne ind i sit indre. De frygter at stå ansigt til ansigt med lyset. De frygter dets dybe sandhed. De kommer, de går, igen vender de tilbage, kun for igen at drage bort.«

Hold disse brødre, der fortsat forbliver jeres gruppebrødre, omend de midlertidigt befinder sig i pralaya, varmt i jeres hjerte. Omslut dem i tankerne med kærlighed. Søg ikke at bringe dem hjælp eller at trække dem tilbage til jeres tjenesteområde. De befinder sig ved et punkt, hvor kun deres egen sjæl og jeg deres mester kender det tidspunkt, der er det rette for dem at nærme sig igen.

Som det sidste, mine brødre, et ord til afsked her ved slutningen af denne instruktion. Spændingen i verden tager til, og den vil øges. Ængstelsen vokser, og umiddelbart findes der ikke tegn på, at den vil mindskes. Menneskelivets mørkeste time er over os, og for den oprigtige discipel medfører det ofte, at han må igennem den forfærdelige men alligevel smukke oplevelse, der har fået navnet »sjælens mørke nat«. Denne mørke nat antager forskellige former og forskellige grader af intensitet, alt afhængig af disciplens stråle, type og evolutionstrin. I kan ikke unddrage jer den. Men I vil opdage en fejl i beskrivelsen af denne mørke nat, når I læser, hvordan mystikere ned gennem tiderne har fremstillet den, når I underkaster den omhyggelig analyse, for de fremhævede i fortiden lidelsen, sådan som personligheden oplever den, og den døds kamp som personligheden gennemlever. Men dette er i virkeligheden ikke den sande mørke nat. Den virkelige »mørke nat« er sjælens mørke nat, idet sjælen tager del i hele menneskehedens smerte, i menneskehedens døds kamp for ikke at blive adskilt fra Gud (en adskillelse, der er baseret på illusion og ikke på realitet) og i menneskehedens desperate forsøg på at række op mod det, der synes at være en uimodtagelig Gud. Personlighedens smerte, døds kamp og desperation er flere forskellige ting og vedrører ikke den totale smerte og lidelse, som menneskeheden er underkastet.

Jeg vil derfor bede jer styrke jeres sjæl til stålsat udholdenhed, idet I véd, at *Hierarkiet står fast*. Jeg vil bede jer vise kærlighed blindt og uændret på trods af alt, hvad der måtte ske, idet I véd, at *kærlighed er uforanderlig*, selv om alt omkring jer nedbrydes, og den består evigt. Jeg vil bede jer give

mesteren hånden og fortsætte fremad med ham bestyrket af jeres gruppe og bestrålet af Hierarkiets liv og lys. Jeg vil bede jer være som en stærk hjælpende hånd i mørket for jeres medmennesker, fordi I *er* tilknyttet Hierarkiet. Hierarkiets kærlighed og styrke kan strømme igennem jer, hvis I tillader det.

Jeg vil i denne prøvelsens tid minde jer om, at jeg, jeres mester, elsker og våger over jer, for jeres sjæl og min sjæl er én sjæl. Vær ikke unødigt bekymret. For sjælen findes der hverken lys eller mørke, kun eksistens og kærlighed. Vær vis på det. Der findes ingen adskillelse, kun identifikation med alkærlighedens hjerte. Jo mere I viser kærlighed, des mere kærlighed vil kunne nå ud til andre gennem jer. Kærlighedens bånd forener menneskenes og formernes verden, og de udgør tilsammen *Hierarkiets* store kæde. Den åndelige indsats, som I anmodes om at yde, består i at udvikle jer til et vibrerende og kraftfuldt center for den grundlæggende universelle *kærlighed*.

September 1943

MINE BRØDRE:

Den nye kernegruppe har nu eksisteret i adskillige år. I denne tidsperiode har jeg kun kommunikeret med jer én gang om året. De af jer, der er under forberedelse til indvielse, *skal* nødvendigvis arbejde alene. Jeg ønsker, at I husker dette. Der findes, som I véd, tre kilder til inspiration, der for den kæmpende discipel på det fysiske plan antyder hans mål:

1. Hans egen sjæl. gennem direkte kontakt, som et resultat af koordination.
2. Mesteren. gennem impression, som et resultat af sensitivitet.
3. Ashramgruppen. gennem tjeneste, som et resultat af vekselvirkning.

Senere, når den indviede discipel gør fremskridt, og efterhånden som han opbygger antahkaranaen, så vil det ene livs energi, der strømmer fra monaden, tilvejebringe den fjerde type inspiration. Til disse åndelige inspirationskilder må føjes mindre inspirationskilder, som fx mental impression, der registreres telepatisk og kommer fra mangfoldige sind og tænkere. De kan arbejde både som enkeltpersoner og som medlemmer af en gruppe. Der findes også emotionel inspiration, som vi kalder aspiration, og det er den form for inspiration, vi har lettest ved at modtage. Alle disse former for inspiration fremkalder esoterisk set et begær, der skal transmutteres til vilje, hvis (og kun hvis) det fremherskende princip er »energien fra viljen-til-det-gode, og hvis den inspirerende impuls præger resultatet. Den motiverende impuls skal opretholdes ved centret af disciplens væsen«. Således sagde en af mestrene for ikke så længe siden til en discipel, der prøvede at forstå den synteskabende virkning af inspiration. Denne bestemte discipelgruppes største behov er vilje samt evne til øjeblikkeligt at fremkalde den. Målet for denne vilje er den hierarkiske plan, og Sanat Kumaras hensigt er en åbenbaring til dem, der tilkendegiver denne vilje, og det er styrken i den guddommelige kraft, der gør det muligt at opnå denne vilje. Styrke er for kraft, hvad begær er for aspiration, eller hvad personligheden er for sjælen. Det er forklaringen på kvalitet.

Jeg har påbegyndt denne instruktion med en beskrivelse af vilje, fordi anvendelse af vilje (under instruktion) er målet for det næste års arbejde. Efterhånden som vi kommer frem til vort studiums forskellige faser, som jeg tidligere har skitseret, så vil dette tema træde mere tydeligt frem i jeres bevidsthed.

Jeg følte, det var nødvendigt at begynde denne instruktion med et kort resumé af den tidligere undervisning. Dagliglivets pres er i disse tider vældigt stort, og alle er trætte. I vil derfor få fornyet livsmod ved at gå i gang med denne tilføjelse til undervisningen, såfremt den tidligere undervisning har givet jer en klar forståelse og står tydeligt prentet i jeres tanker.

Hvordan ser den opgave ud, som I står overfor både som enkeltpersoner og som gruppe? Det er en femfoldig opgave:

1. At stå overfor og i tilstrækkelig grad arbejde med jeres egen personlige tærskelens vogter.
2. At tage del – som gruppe – i menneskehedens bestræbelser for at blive konfronteret med *gruppens* tærskelens vogter. Denne »vogter« er dannet af hele menneskehedens onde begær, af menneskehedens fejltagelser og svagheder, tanker, fordrejede stærke sider og perverterede motiver. Et af formålene med den nuværende verdenskrig er denne konfrontation.
3. At nå frem til den forståelse, der skaber grundlag for visdom. En sådan forståelse er et resultat af en udviklet intuition og også af intelligent anvendelse af de forståede sandheder.
4. At stå – som gruppe – foran nærværelsens engel.
5. At tage indvielse som enkeltpersoner og tillige deltage i gruppens stræben mod indvielse.

Andre mål vil dukke frem, når I stræber, studerer og tjener, men jeres eget umiddelbare mål kan I imidlertid let se af de fem nævnte punkter. Disse mål må gruppen tænke igennem sammen, idet betydningen af dem skal forstås af hele gruppen. Det, som hver især kan bidrage med til klar tænkning, til ivrig stræben og til beslutsom anvendelse, kan lyde let og ganske velkendt. Ikke desto mindre synes det enkle i disse mål at forsvinde og forslagene at være særdeles vanskelige i samme øjeblik de udformes som teknikker, der skal anvendes rent praktisk.

Siden jeg sidst gav jer information, har visse ændringer fundet sted blandt gruppens medlemmer. L.U.T. er (midlertidigt og for resten af denne inkarnation) trådt ud af gruppen og derfor ud af min ashram. Den tilstand med irritation, som han konstant levede i, var et resultat af en uophørlig konflikt mellem hans aspirerende sjælsnatur og hans langsommelige og dybest set selviske personlighed. Det er nu overstået, og antageligt har han nu nået sit højeste vandstandsmærke og går gennem en periode – af midlertidig karakter – i tilbagetruk-

kethed og tilbageblik. Hans næste liv vil se ham sejre og passere det nuværende punkt og efterlade ham stabiliseret på vejen. Han forbliver derfor løst knyttet til den nye kernegruppe – en tilknytning, der er stærkere på den subjektive side end på den ydre.

Tre af jeres kammerater i tidligere grupper har igen sluttet sig til gruppen. Jeg har hørt deres sjæls krav om at blive optaget i gruppen igen, og det har fremkaldt den nødvendige respons fra min side. Deres tilknytning til gruppen var ikke svag, den var som et stærkt kabel. H.S.D. har igen fundet sin plads blandt jer, og hun har lært en del om indre ro og mental ligevægt. Jeg følte, at L.T.S-K. havde behov for gruppens beskyttelse mod sit konstant tilbagevendende blændværk og sin medfødte blændværksskabende tendens. Jeg optog ham derfor i gruppen igen for hans egen beskyttelses skyld, så han i et kommende liv kan begynde tidligere og gå fremad med større præcision. R.V.B., der har lært, hvad en periode i fuldkommen ensomhed kan give den ivrige discipel (der kræver og tærer på kammeratskab), er nu rede til at bevise, hvad han i virkeligheden altid har været – en styrke for sine gruppebrødre og et forbillede i afbalanceret fred. Han er et klart aktiv i gruppearbejdet, og han har nået et punkt i sin udvikling, hvor det ikke vil søre ham at vide dette.

Så, mine brødre, vi står over for en ny arbejdscyklus, som C.D.P. og P.D.W. – der arbejder på livets indre side – helt bestemt tager del i. Den sidstnævnte er gået videre og er trådt ind i sin mesters ashram, mesteren Morya. Han er nu beskæftiget i et arbejde med at nedbryde – sammen med andre betroede første stråle disciple – den krystallisation, der er årsag til Frankrigs katastrofale tilstand. Hans sidste inkarnation i den franske nation har forberedt ham godt til denne opgave. Hans kærlige hjerte og hans dybsindige tænkning, hvormed første stråle medarbejderens destruktive tendenser elimineres, vil også medvirke til, at han kan være til stor hjælp. Han har aldrig været destruktiv i sin anvendelse af sandheden.

C.D.P. arbejder fortsat med verdens børn (hvilket inkluderer dem, der døde som ofre for krigens rædsler) og bevarer fremdeles sin tilknytning til min ashram, men hun arbejder i en gruppe sammensat af disciple på alle stråler, og hvis personligheder – i deres sidste inkarnation – befandt sig i mange forskellige nationer. De gør nu, hvad de kan og skal gøre for at redde børnenes *bevidsthed* og beskytter dem mod at blive helt nedbrudt.

K.E.S., der døde forud for oprettelsen af den nye kernegruppe, er nu subjektivt tilknyttet gruppen og må anses af jer som en medarbejder. Hans arbejde består for det meste i at hjælpe dem fra de britiske og amerikanske væbnede styrker, der går over til den indre side. Han er særdeles velegnet til denne opgave, da han er engelsk af fødsel og har tilbragt mange år i Amerikas forenede Stater. Han har ligeledes arbejdet i mange år inden for den spiritistiske bevægelse.

Jeg giver jer information om de af jeres gruppebrødre, der ikke længere befinder sig i fysiske legemer, fordi jeg ønsker, I forstår, at det der kendetegner en ashram er, at alle udgør en enhed, at alle har det samme mål, og at alle har nær relation til hinanden. En mesters ashram består af mennesker, der arbejder både på de ydre og på de indre plan, og for mesteren er der ingen forskel i dette arbejde, fordi han er frigjort fra begreberne tid og rum. Dette har relation til »disciplens dobbelte livsmønster«, som jeg refererede til i min sidste instruktion til jer.

På daværende tidspunkt gav jeg ingen eksplicite anvisninger eller individuelle meditationer, men fremsatte seks udsagn, som I kunne reflektere over. Ved at fordybe jer i disse udsagn kan I skabe ny aspiration og forny jeres evne til at leve et skabende liv. Udsagn som disse er formuleringer af sandhed, og de giver tillige udtryk for begreber, der har åndelig betydning. De har stor kraft i deres transformerende virkning, hvis de benyttes rigtigt. Jeg har ikke været helt tilfreds med resultaterne af mine tidligere krav til jer. Livspresset har været stort i denne tid. Flere af jer er bukket under for dette

pres. I kunne have klaret jer igennem og været mere effektive, hvis I havde været mere opmærksomme på jeres tankeliv.

Et af de problemer, disciple står over for i tider med verdenskrise, er at opretholde den rette sans for proportioner, og som følge deraf opretholde parallelle aktiviteter på rette måde – dvs. den indre discipels aktivitet og det ydre menneskes arbejde. Målet er fuldkommen balance, og det er ikke så nemt at opnå. I alle tider med verdensagoni og katastrofe, sådan som vi oplever det for øjeblikket (skrevet under 2. verdenskrig), kommer et tredje og parallelt livsaspekt og komplicerer disciplens problemer, og det har han allerede følt og anser som særdeles vanskeligt og krævende. Mennesket er for det første den indre discipel, der er orienteret bevidst mod Hierarkiet og livet i gudsriget, og for det andet det travle ydre menneske, som har mange aktiviteter, som spiller sin rolle som intelligent borger, og som altid søger at bære sin del af ansvaret i nationen og gruppen, og for det tredje et lidende emotionelt menneske, som ofte plages af dødsangsten i verden, som føler smerte ved at se sine medmenneskers sorg og bekymringer, som er rystet over verdenskrigens forfærdende psykologiske virkninger, over de psykologiske påvirkninger og kompleksiteter, og som er bestyrtet og overvældet af frygt for fremtiden. Men jo større rækkevidde hans evner har, des mere er han anspændt og føler smerte, og jo længere han er på vejen, des rigtigere bliver hans reaktioner, des mere tænker og planlægger han for fremtiden, og des større er også den klarhed, med hvilken han kan anskue de umiddelbare muligheder. Dette ønsker jeg ikke at ændre, for denne trefoldige holdning, som I nødvendigvis må indtage, og som I ikke kan undgå, hvis I er sande disciple, giver mulighed for planlagt integration og giver jer tillige en invitation til at bære en individuel del af det hierarkiske ansvar og forpligtelser.

Det eneste jeg beder om er, at I accepterer det, disse tre aspekter medfører, og at I ikke anvender dem som et alibi til ikke at foretage jer noget. Det har nogle af jer helt bestemt gjort, for I har anset de komplekse problemer som så besvær-

lige og vanskelige, at I ikke længere kunne udføre jeres arbejde i gruppen (som afgjort hører til min ashram). Flere af jer har ikke udført det arbejde, jeg bad om. Kun nogle få – nogle ganske få – bestræbte sig på at opfylde kravene. Havde I opfyldt dem, ville I have fundet hele jeres livsvej mere enkel og let og jeres tjeneste mere effektiv.

Visse oplysninger om gruppeauraen eller snarere vedrørende dens generelle kendetegn kan I have interesse af at få belyst. Når en mester studerer en gruppe, analyserer han først og fremmest de forskellige kraftbaner, der løber fra enkeltpersonerne i gruppen til ham, til den indre ashram og til hinanden. Han observerer, om der findes et vedvarende samspil i gruppen, om den samlede gruppes lys er funklende, om gruppen har en udstrålende indflydelse og magnetisk virkning i verden. Ændringer finder konstant sted. Tidligere var kraftbanerne mellem gruppen og mig stærke, men relationerne mellem gruppemedlemmerne indbyrdes var helt bestemt svage. Nu er energibanerne, der er båret af tanke og rettet imod mig, stabile, men ikke så brillant funklende, og banerne mellem gruppemedlemmerne er styrket af mental målrettethed og ikke af emotionel eller begyndende kærlighed. Dette indikerer i det store og hele forbedringer, idet hengivenhedens bølger, der tidligere strømmede imod mig, ikke var nogen garanti for, at gruppen havde en stabil kraft. Der findes en sundere holdning. Relationen mellem jer som enkeltpersoner og jeres meddisciple er relativt set uden betydning, men den har betydning som en mental erkendelse af jeres gensidige gruppetilnytning. Jeres gruppes magnetiske udstråling er det svageste punkt, og det ses i den handle måde, som I giver til kende udtil. Set ud fra en synsvinkel om tjeneste, tæller I endnu ikke som en gruppe, for gruppen udfører intet *som en gruppe*. Dette er alvorligt, mine brødre. Som enkeltpersoner tjener mange af jer på den ene eller den anden måde, men det er en løsrevet og personlig tjeneste, der ingen lighed har med forenet gruppebestræbelse.

I kunne her spørge: Hvad kan vi som gruppe udrette?

Hvad kan vi gøre? I kan for det første begynde at arbejde, sådan som en ashram arbejder, ved at benytte tankens kraft, skabe pres, styre tankestrømme i bestemte baner ud i verden og ved at skabe tankeformer, der kan bane sig vej til andre sind og derved frembringe tydelige ændringer i menneskeheds bevidsthed. Dette gør I endnu ikke, og I har heller ikke vist, at I har noget ønske om at arbejde på denne måde. Jeg har ventet på, at de første impulser ville komme fra jer uden nogen tilskyndelse fra min side. Jeg har ventet forgæves.

Jeg har andetsteds nævnt, at »en ashram er en udstrålende kilde for hierarkisk impression på verden. Ashramens »impulsive energier« og dens ansporende kræfter er rettet mod en udvidelse af menneskenes bevidsthed gennem gruppemedlemmernes magnetiske liv, når de udfører deres pligter, forpligtelser og ansvar i den ydre verden. Ashramens arbejde støttes endvidere med en stabil vibrationsaktivitet fra de medlemmer, der ikke er i fysisk inkarnation, og med en forenet klar tænkning samt overbevist klar erkendelse fra hele ashramen«.

Jeg har forklaret behovet således, fordi I har krav på at opnå en tydelig forståelse, inden vi går i gang med vort første punkt, meditation, og begynder at planlægge det arbejde, som I skal udføre i løbet af det kommende år. Vil I acceptere mine ord, når jeg siger, at I har behov for at nyorientere jer og at tænke mindre på ashramen, på dens mester, på dens medlemmer og på dens liv? Hvis I vil gøre dette og derved befri jer selv rent mentalt, kan og vil I fortsætte til et mere fuldkomment liv i tjeneste med jeres øjne rettet mod menneskelige behov og ikke mod jeres meddisciple, deres aktiviteter, mine planer og på dette tidspunkt formålet med jeres forberedelse til indvielse.

Jeg vil nu forsøge et eksperiment. Fortsæt med jeres gruppearbejde med mig ved tidspunktet for fuldmåne, nøjagtigt som det er skitseret i jeres gruppeinstruktioner, men jeg ønsker at tilføje endnu en aktivitet til dette arbejde.

Jeg vil hver måned udtale nogle ord, der danner en sæt-

ning. Vil I prøve, om I i den intensitet, som stilhed giver, kan registrere disse ord? For at hjælpe jer med opgaven, får I her den liste, hvorfra jeg hver måned vil vælge en sætning. Det, I registrerer, skal I notere i jeres fuldmånerapport, som I sender ind hver måned. Jeg vil over for A.A.B. angive, om jeres valg er korrekt eller ej ved at fortælle hende, hvilken sætning jeg valgte.

Dette er listen, som jeg vil vælge ud fra:

1. Gå i fred.	2. Tro, håb og velgørenhed.
3. Gud bevare dig.	4. Gud velsigne dig.
5. Vend dig indad.	6. Vis din broder kærlighed.
7. Stå i lys.	8. Om Tat Sat.
9. Hvor står du?	10. Betræd vejen.
11. Gud beskytte dig.	12. Træd ind i freden.
13. Opløft dine øjne.	14. Tal sagte, broder.
15. Giv altid kærlighed.	16. Den åbne port.

Det arbejde, I skal udføre, er nu skitseret, og I går ind i en ny periode med studier, med bestræbelser og med skoling. Må jeg, for at vække jer til en ny målbevidst levevis, minde hver især om, at:

1. Du er i skoling til indvielse. Mød derfor fremtiden med en mere klar vision.
2. Du er en accepteret discipel, tag derfor din opgave op og gå fremad.
3. Du er medlem af den nye gruppe af verdenstjenere og kan derfor ikke tillade dig at være inaktiv.
4. Du er ikke alene, for dine gruppebrødre står sammen med dig, og jeg står også ved din side.
5. Der er ingen opgave, der er uoverkommelig, og ingen vej, der er for lang at gå for dig. Du er en sjæl, der besidder alle sjælens kræfter, og – da du *er* forbundet med Hierarkiet – kan du se frem til et vellykket resultat.

Som jeg nævnte tidligere, vil jeg på nuværende tidspunkt ikke behandle de specielle temaer, der drejer sig om den menneskelige families vækst og stabilisering i den nye civilisation. Det vil jeg begynde med, så snart krigen er overstået, for til den tid vil menneskehedens behov have ændret sig radikalt og være helt forskellige fra dens vilkår og krav før krigen. Vi skal senere beskæftige os mere detaljeret med genopbygningsperioden, hvor den nye gruppe af verdenstjenere vil være aktiv, og da vil jeg give to instruktionsrækker, der kan fungere som vejledning for hele jeres genopbygningsarbejde. Den ene instruktionsrække vil være til mine disciple og gennem dem til den nye gruppe af verdenstjenere, som de er en del af. Den anden vil være til mænd og kvinder af god vilje og gennem dem til alle tænkende mennesker i verden. Jeg vil imidlertid fremhæve, at *triangelarbejdet* virker som baggrund eller grundlag for alt, hvad I bliver bedt om at udføre. I det subjektive arbejde vil den nye gruppe af verdenstjenere være særdeles aktiv og skabe et netværk af lys. I det objektive arbejde vil mænd og kvinder af god vilje tilskynde hinanden til at skabe et netværk af god vilje. Opgaven for den nye gruppe af verdenstjenere er, at den på dynamisk måde skal »presse« energien til viljen-til-det-gode ind i verden. Gennemsnitsmennesket, manden og kvinden, der responderer ubevidst, vil give udtryk for den-gode-vilje. Disciple som jer må nødvendigvis arbejde inden for begge områder og skabe og opbygge begge typer af netværk. Dette kan I gøre nu, og I kan derved danne den kerne af det store sammenvævede mønster af lys og god vilje, der må ligge til grund eller danne grundlag for alt ekso-terisk arbejde som reovering, fornyelse, rehabilitering og genopbygning. Derfor beder jeg igen jer og andre disciple om at arbejde med fornyet interesse ved at danne triangler og at nå ud til mennesker, der allerede er aktive, og søge at hjælpe dem med at danne nye triangler. Dette er et arbejde af største betydning, og det har Hierarkiets støtte.

Vort sjette punkt, der vedrører mine personlige anvisninger til hver enkelt af jer, vil I som sædvanlig finde efter denne

gruppeinstruktion og efter den undervisning, jeg vil give jer om opbygningen af antahkaranaen (*Undervisning i den nye tidsalder og Strålerne og Indvielserne*). Jeres personlige anvisninger er mere omfattende denne gang, og jeg vil bede jer om *at acceptere dem som instruktioner, der skal følges*. Konstant læsning og viden fra instruktioner og undervisning, der *ikke* føres ud i handling på det ydre plan, kan ganske enkelt udvikle sig til en flugt fra virkeligheden. Hvis ikke en mesters anvisninger bliver mødt med en lovende respons, så løses den ashramiske tilknytning, og til sidst glider disciplen ud i en pause (til tider af stor længde, der endog kan vare adskillige liv) og driver om, læser og tænker uden at arbejde, glædes ved påskønnelse uden at mærke smerten ved fuldbyrdelse. Dette er sket for adskillige, der midlertidigt er blevet suspenderet fra aktivt arbejde i min ashram. Sørg for, at det ikke sker for jer.

Må jeg minde jer om, at jeres broders instruktioner kan være af interesse for jer, og at I burde læse dem for bedre at kunne forstå ham og samarbejde med ham. Imidlertid kan de for ham have en betydning, der slet ikke står åben for jer, og jeres konklusioner kan derfor vise sig at være helt fejlagtige. Disse personlige anvisninger er, som I kan forstå, eksoteriske anvisninger, der har relation til det esoteriske område. De kan læses og studeres af jer alle. Jeg forholder mig til jer på en rent esoterisk og subjektiv måde. Og dette er et punkt, som kun få af jer om nogen overhovedet reflekterer over. Registrer I på noget tidspunkt en sådan undervisning eller erkender dens kilde? I har behov for at skelne klart mellem:

1. Undervisning, der kommer til jer direkte fra jeres egen sjæl via jeres sind.
2. Anvisning, der gives af mig til jer i min indre ashram på et tidspunkt, hvor I tillige stimuleres af seniordisciple.
3. Impression, der kommer til jer fra den store gruppe af ashramer, Hierarkiet.

Senere vil jeg give jer undervisning i dette emne, men I er endnu ikke rede dertil.

Det sidste punkt, der drejer sig om ashramernes eksternalisering, vil I få information om, når den ashram, som I er en del af, er mere virkelig for jer, end den er i øjeblikket.

Jeg vil bede jer huske, at når krigen afsluttes (skrevet i 1943), så vil der opstå to tilstande, som I må være forberedt på, og som I nu må begynde at forberede andre på. De er:

1. Menneskene vil for en stor dels vedkommende trække sig tilbage for at finde tryghed, for at udviske krigens virkninger fra deres bekymrede sind, for at glemme det der fandt sted, for at vende tilbage til det velkendte og for at genoprette den gamle levevis. Menneskeheden har let ved at glemme – det er en gammel vane, og dertil kommer, at den føler stor træthed. Vær rede til at tage jer af alt dette, for det må ikke ske, hvis det på nogen måde kan forhindres.
2. »De store lyde fra det materielle aspekt« vil ophøre – krigens lyde, eksplosionernes larm og skrigene fra en lidende menneskehed. Dette vil skabe en forunderlig falsk fred, men det vil på samme tid skabe en kanal for nye åndelige kræfter og energier, der kan komme nærmere og – styret af Hierarkiet – strømme ind i den menneskelige familie og give åndelig stimulation, åndelig modtagelighed, åndelig aspiration og en stor åbenhed for det, der er nyt. I vil således komme til at stå over for to modsatrettede situationer, som I skal forholde jer til, og I vil få behov for megen visdom. I skal assistere i opgaven med at forebygge, at en træt menneskehed trækker sig ind i en sendrægtig sindstilstand og vender tilbage til den gamle levevis og til gamle metoder, hvilket vil være de karakteristiske tegn. Endvidere skal I hjælpe med at styre de registrerede åndelige energier ind på egnede baner og i kanaler, så de kan komme til størst nytte. Reflektér over dette.

Jeg har givet jer megen information i denne instruktion. Jeg søger at gøre min ashram nyttig i denne krisefyldte tid. Vi har haft en meget stor krise, for materialismen og mørkets kræfter fik næsten overtaget. Men vi *ser*, at det gode langsomt vinder herredømmet. Menneskeheden har været slagmark for en stor konflikt mellem de to store loger – Den store hvide loge og Den sorte loge. Den førstnævnte er nu gradvis ved at få overtaget.

Den onde gruppes tilbagetrækning (som er meget nært forestående i tid, mine brødre) vil efterlade menneskeheden lettet, men forvirret, slået til jorden, men med tilstrækkelig styrke til at hæve sig til større højder end nogensinde før. Jeg beder jer forberede jer til denne tilbagetrækning – med intelligens, klog forståelse og dyb kærlighed.

Det arbejde, der udføres af verdens disciple, verdens aspiranter, den nye gruppe af verdenstjenere og mænd og kvinder af god vilje, kan blive en afgørende faktor i den nye tidsalder og tippe vægtskålene mellem en statisk og retrogressiv aktivitet og en stabil planlagt vandring fremad ind i lyset. I kan spille en rolle i denne afgørelse, hvis I vil.

At I vil gøre dette, og at I vil have øjnene åbne, så I kan se det gryende lys og det vigende mørke, er mit oprigtige ønske for jer.

November 1944

TIL MIN TILKNYTTETE DISCIPELGRUPPE:

Det er mere end et år siden, I modtog det sidste sæt anvisninger fra mig – et år med betydningsfulde begivenheder på jorden og med afgørende ændringer i de hierarkiske relationer til menneskeheden. Nu findes der, som et resultat af krigen, en meget tættere relation og en større åndelig fortrolighed mellem de forpligtede disciple, der har været trofaste over for deres opgaver, og over for de af os, der søger at benytte dem i den tjeneste, hvor målet er at forbedre forholdene i verden. Blandt aspiranter overalt findes der nu en mere klar erkendel-

se af åndelige værdier og en større beredvillighed til at give afkald på det, der kan hindre tjeneste. Kristi planer til menneskehedens frigørelse er modnet yderligere, for de måtte vente til det tidspunkt, hvor tendensen i den menneskelige aspiration havde en tydeligere empati. Den nye æra med dens latente muligheder kan tydeligt ses i horisonten, frigjort for de slør af blændværk og ønsketænkning, der tilslørede den for år tilbage.

Krigens helt afgørende åndelige virkninger kan nu ses tydeligt, og vi kan sammen begynde at overveje (tidligere end jeg havde forventet) nogle af de problemer, I – som potentielle tjenere af menneskeheden og som forpligtede disciple – nu kan tage jer af. Jeg kunne ønske, for så vidt angår den nærmeste tid, at I alle var yngre, og at I i større udstrækning havde helliget jer den undervisning, jeg har søgt at give jer de foregående år. *Frem for alt ville jeg ønske, at I viste mere mod.* Overrasker dette ord jer, mine brødre? Når jeg tænker tilbage på dette år i sin helhed, stiller jeg ikke spørgsmålstegn ved jeres hengivenhed eller troskab – jeg har den dybeste tillid til jeres aspiration og jeres ønske om at anvende viljen-til-det-gode. Jeg ved, at intet vil kunne tvinge jer bort fra at forfølge jeres mål på noget tidspunkt.

Jeg sætter imidlertid spørgsmålstegn ved jeres mod. Det kræver mod at træffe åndelige beslutninger og at stå ved dem. Det kræver mod at tilpasse jeres tilværelse – dagligt og i alle relationer – til øjeblikkets behov og tjeneste for menneskeheden. Det kræver mod at vise dem omkring jer, at den nuværende katastrofale udvikling i verden har større betydning for jer end jeres individuelle livs ubetydelige anliggender og almindelige kontakter. Det kræver mod at afvise de undskyldninger, som indtil nu har hindret jer i at tage del i den altomfattende indsats, der i vor tid kendetegner Hierarkiets aktiviteter. Det kræver mod at bringe ofre, at nægte tid til uvæsentlige aktiviteter og at behandle det fysiske legeme, som om det ikke har nogle begrænsninger. Det kræver mod at ignorere de svagheder, der kan være til stede, fx den træthed, der er en

følge af et langt liv, de fysiske tendenser, der hindrer og begrænser jeres tjeneste, den søvnløshed, der skyldes presset fra verden eller fra en dårligt reguleret levevis, og desuden den nervøsitet og anspændthed, der er så almindeligt forekommende i vor tid. Det kræver mod at give sig i kast med livet på andres vegne og at underordne egne ønsker i forbindelse med denne krisesituation og det umiddelbare behov.

Et af de punkter, som disciple har behov for at forstå mere klart, er den velkendte kendsgerning (og netop fordi den er velkendt overses den nemt), at den forsikring, der ligger i beslutningen om at ville virke som tjener og som discipel, indebærer, at der på ny sker en samlet fokusering af alle personlighedens og sjælens kræfter. Symbolsk set er det en gentagelse af den urgamle begivenhed, individualisationen, men nu på en højere drejning af spiralen, og denne gang sker det i et fuldt bevidst samarbejde. Denne nye fokusering medfører vanskeligheder. Den fører ofte til, at disciplen får kvaler med opfattelsen af sin egen natur, mål, livstema, aspirationer og begrænsninger, udrustning og erfaring, samt med de forskellige aspekter og legemer, som sjælen nødvendigvis skal arbejde igennem. Alt dette skaber til tider en intensivering af discipulens selvoptagethed og af hans koncentration om sit eget selv, men altid med de bedste intentioner og aspiration. Hans begrænsninger, fysiske eller andet, synes uoverkommelige. Hans fejl optager megen plads i hans bevidsthed, selv om de ikke så ofte kommer til udtryk. Graden af tjeneste, der er behov for, og som sjælen kræver, synes så omfattende, at disciplen til tider nægter at samarbejde af frygt for at fejle eller på grund af utilstrækkelig viden om sig selv. Han finder nemt på undskyldninger for ikke at tjene eller for kun delvist at tjene og fremstiller dem som hensigtsmæssige. At udsætte hjælpen, der burde ydes i dag, og at forsømme pligten til imødekomme af menneskelige behov tilgiver man let sig selv og giver som undskyldning helbredet, manglende tid, hjemlige begrænsninger, frygt af den ene eller anden art, alderen eller troen på, at dette liv virker som forberedelse til fuldkommen

tjeneste i det næste. Undskyldninger er lette at finde på, og visse af dem tager endog form som en tro på, at kravene fra mesterens side og programmet i den ashram, som disciplen er tilknyttet, er urimelige eller – som det er tilfældet med to af jer i denne gruppe – at en orientaler forstår ikke, hvilke krav der kan stilles til en vestlig discipel.

Jeg har i årevis bestræbt mig på at opvække jer og de tusinder, som jeg gennem jer som gruppe kan nå, for at I skulle klare tidens pres, men hidtil kun med delvise eller midlertidige resultater, og endnu (for nogle af jer, omend ikke for jer alle) er det arbejde, der skal udføres som respons på ashramens krav, kun sekundært i relation til jeres daglige livsmønstre, til kravene i jeres arbejde eller hjem, eller i relation til det, I mener er fysiske hindringer, emotionelle svagheder og mentale begrænsninger i jeres udrustning.

Mine brødre, lad mig gentage: Disciplen må acceptere sig selv, som han er på ethvert givet tidspunkt, med enhver given udrustning og under de givne omstændigheder. Dernæst må han fortsætte med at tilpasse sig og sine anliggender og sin tid til øjeblikkets behov, specielt i perioder, hvor der er gruppe-, national- eller verdenskrise. Når han gør dette i sin egen bevidsthed og derfor kun tænker på de ægte værdier, så vil han opdage, at hans egne private anliggender bringes i orden, hans evner styrkes og hans begrænsninger glemmes.

Ikke før I oplever det på denne måde, vil en tættere relation til min ashram være mulig, fordi den tunge og træge kvalitet i jeres gruppeliv vil kræve en ekstraordinær indsats fra de andre disciples side i ashramen (og i særdeleshed fra dem i den indre ashram) for at eliminere den. Jeg fortæller jer dette uden omsvøb, nu hvor vi sammen står over for krigens afslutning (2. verdenskrig), og hvor en periode med fornyede og anderledes muligheder åbner sig for alle verdenstjenere. Det er op til jer at vurdere, om jeres bidrag i krigsperioden stod mål med jeres mulighed. Det er op til jer at beslutte, hvilken rolle I vil spille som enkeltpersoner eller som gruppe i den kommende cyklus – en cyklus, hvor I skal fremhæve

nye ideer og idealer og kæmpe for den måde, som de mere omfattende planer skal forstås, støttes og forkyndes på, og hvordan den nye og klarere vision for menneskelig levevis skal forstås og bringes til manifestation. Det bliver en cyklus, hvor ethvert medlem i den nye gruppe af verdenstjenere (og det er I så sandelig) må deltage i bestræbelserne på at bære menneskehedens svære byrde.

Der blev ikke givet klare anvisninger i den sidste instruktion, fordi jeg ønskede at se, om den tidligere rytme med rapportering om meditationsarbejdet og om den fremgangsmåde ved fuldmåne, der nu er blevet gennemført i mange år, var så sikkert etableret, at den af hensyn til gruppen fortsatte selv om det ikke blev krævet specifikt. Jeg har konstateret, at kun nogle få har overholdt gruppemeditationen og arbejdet med at fortolke den formel, som jeg tidligere skitserede, og det, at jeg ikke fortsatte, er ikke blevet bemærket af gruppen, og den er blevet fattigere derved. Jeg påpeger disse faktorer, fordi jeg ønsker, I skal erkende, at det er et *gruppearbejde*, og at det er *gruppen*, der selv er læreren for gruppen under min inspiration, når I som enkeltpersoner når mig, og under jeres egen sjæls og den åndelige triades inspiration, når I har skabt og kan benytte disse kontakter.

I min foregående instruktion understregede jeg tre punkter, som jeg ønsker at referere til igen i lyset af den frembrydende mulighed. Det er ikke min opgave at ændre jer eller at give jer ordrer og befalinger. Jeg har kun én opgave, og det er at finde og prøve dem, der kan tjene menneskeheden under inspiration fra mestrenes ashramer. Jeg henviste samtidig til den *ensomhed*, som er noget af det første, der indikerer for en discipel, at han forberedes til indvielse. Det vil derfor være åbenlyst, at den ensomhed, jeg hentyder til, ikke er den samme, som karaktersvage personer føler, når de skyer sine medmennesker, jeg hentyder heller ikke til en arrogant eller ubehagelig natur, eller til nogen form for selvoptagethed, der overdrives i en grad, så den frastøder andre mennesker. Der findes megen ensomhed i en discipels liv, som helt er hans

egen fejl, men den kan afhjælpes, hvis han pålægger sig selv en vis disciplin. Dette må han selv tage initiativ til, for det vedrører personligheden, og med jeres personlighed har jeg intet at gøre. Jeg hentyder til den ensomhed, der opstår, når den accepterende discipel bliver den forpligtede discipel og træder ud af den tilværelse, hvor han er fokuseret på det fysiske plan, og ud af at være identificeret med formerne i de tre verdener, og befinder sig midtvejs mellem den ydre verdens anliggender og den indre meningens verden. Hans første reaktion er da, at han føler sig alene. Han har brudt med fortiden. Han har forhåbninger, men føler sig ikke sikker på fremtiden. Han ved, at den håndgribelige verden, som han er vant til, må erstattes af den uhåndgribelige verdens værdier, hvilket indebærer en ny proportionssans, et nyt værdigrundlag og nye forpligtelser. Han tror på, at den uhåndgribelige verden eksisterer, og han fortsætter modigt videre fremad, men den forbliver for en tid helt uopnåelig. Han finder kun få, der tænker og føler som han, og hans mekanisme for sikker kontakt er endnu kun i sin vorden. Han gør sig fri af massernes bevidsthed, som han hidtil har været en del af, men han har endnu ikke fundet den gruppe, som han til sidst vil blive bevidst optaget i. Derfor er han ensom og føler sig forladt og tom. Nogle af jer føler denne ensomhed. Kun få af jer har for eksempel nået det punkt, hvor I føler jer som en bestemt integreret del af gruppen. Kun to eller tre af jer kan erkende – og dette kun kort og forbigående – den tætte forbindelse til ashramen. Jeres holdning er stort set håbefuldt tillige med tanken om, at det er jeres fysiske begrænsninger, der forhindrer jer i at erkende alt, som det virkelig *er*, når det gælder jeres indre tilknytninger. Men, mine brødre, en sådan ensomhedsfølelse er blot en anden form for selvbevidsthed, for upassende selvoptagethed, og efterhånden som I gør fremskridt på vejen, vil I opdage, at den forsvinder. Derfor, hvis I føler jer ensomme, må I lære at se på det som et blændværk eller en illusion og som en begrænsning, der må overvindes. I må begynde at handle, som om den ikke er til stede. Hvis blot flere disciple

ville lære værdien af at handle »som om«. I denne tid bør ingen af jer føle ensomhed, for tiden kræver, at I ikke tænker på jer selv.

Det andet punkt jeg fremsatte var jeres behov for at være agtpågivende og udvikle *viljen*. I har formodentlig alle arbejdet med opgaven med at opbygge antahkaranaen, den kommunikationskanal mellem hjernen og den åndelige vilje eller monaden, der virker gennem den åndelige triade. Hvis det er lykkedes for jer, vil I snart se, at der er stor forskel mellem den-gode-vilje, som masserne kan anvende og ofte opfatte, og viljen-til-det-gode, der er målet for disciplen. Den-gode-vilje kan relativt nemt komme til udtryk, og enhver af jer kender den og tilkendegiver meget af den. Den behøver ingen anbefaling, for det er en medfødt egenskab hos alle mennesker. Derimod er viljen-til-det-gode langt sværere at give udtryk for, for det kræver, at disciplen ikke blot evner at benytte den åndelige vilje, men også at han til dels kender naturen af det »gode«. *Viljen-til-det-gode er den grundlæggende kvalitet i den guddommelige hensigt og indebærer planlagt aktivitet og et klart mål, der skal nås.* Det kræver, at disciplen besidder evnen til at tænke i helheder, fx at han kan danne sig et indtryk af det næste skridt, som menneskeheden skal tage i den forestående store tilnærmelse (for det vil blive en gensidig tilnærmelse), at han forstår fortidens lektier og har en vision, der ikke er baseret på kærlighed eller på sjælssyn, men på en overbevisning om Sanat Kumaras umiddelbare hensigt, når den manifesteres gennem Kristus og det planetariske Hierarki. Denne overbevisning er baseret – hvad angår Hierarkiet – på ren fornuft. Den er baseret – hvad angår menneskeheden via disciplene – på intuitiv perception, implementeret af kærlighed og fremsat på intelligent måde. Jeg vil bede jer om at reflektere over dette, og når I reflekterer, skal I foretage de fornødne ændringer i jeres personlige tilnærmelse til problemet.

Det tredje punkt er en fortsættelse af andet punkt. I er alle forpligtede disciple, og som sådan er jeres umiddelbare personlige problem (som jeg ikke må og derfor ikke kan hjælpe

jer med) at overvinde og nedbryde det greb, som tærskelens vogter måtte have om jer. Vi er således tilbage ved vort begyndelsespunkt, og jeres tanker kredser nu om spørgsmålet: »Hvordan kan jeg besejre denne vogter og på samme tid undgå at koncentrere mig om mig selv og mine problemer? Det siger du, at jeg skal undgå, men vogteren er hele summen af personlighedens begrænsninger og brister, alle kræfter – emotionelle, mentale og fysiske – der begrænser mig i at udtrykke mig som sjæl. Hvad kan jeg derfor gøre?«

Mit svar vil være: I må først og fremmest acceptere vogteren som en kendsgerning og som en integreret del af livet i de tre verdener, og dernæst forvise denne vogter til dens rette plads som en del af den store illusion og tilværelsens store blændværk. I må derefter fortsætte med jeres planlagte tjenesteliv (hvilken klar plan eller planer har du, min broder?) og handle, som om vogteren ikke eksisterer. Således vil I med tiden frigøre jer fra al personlighedsindflydelse, og jeres sind vil stå til rådighed for den aktuelle opgave. Med andre ord, når jeres interesse i hierarkisk arbejde og i programmet for den ashram, som I er tilknyttet, er tilstrækkelig stærk, vil den præge alle jeres handlinger og alle jeres tanker (både i vågen tilstand og under søvnen). I vil da opdage, at vogterens greb er blevet brudt, at dens *liv* er blevet tilintetgjort af mangel på næring, og at dens *form* er nedbrudt af offerild. Således er denne historie kort fortalt. Jeg vil ikke tage mig tid til at uddybe det yderligere, for jeg søger at give jer meget i denne instruktion.

Jeg ønsker at give jer den hjælp, I har brug for i året, der kommer. Jeg bestræber mig imidlertid frem for alt på at tydeliggøre (specielt for fremtidige generationer) visse grundlæggende principper og visse aspekter af den hierarkiske sandhed, som i den nye tidsalder skal lede dem, der ønsker at betrede discipelskabets vej, og som er villige til at blive forberedt til indvielse. Hierarkiet vil foretage ændringer i undervisningsplaner og -metoder, og beskrivelser af gamle metoders tilpasning til nutidige behov og til mere højt udviklede

mennesker er på vej. Jeg skriver i virkeligheden ikke for jer. I har allerede fået mere, end I har anvendt. Jeg skriver for kommende disciple og indviede i de næste to generationer.

Det er vigtigt, at disciple i alle ashramer i denne tid funderer over, hvori menneskehedens problemer består, hvad de betyder, og hvad løsninger af dem indebærer. Disciplene må vide, hvad visdommens mestre ønsker udført, og dernæst må de tale, skrive, handle og leve, så også andre kan forstå det.

Menneskeheden har aldrig rigtigt levet op til den lære, som blev givet til den. Åndelig impression, uanset om den blev formidlet af Kristus, af Krishna eller af Buddha (og givet videre til masserne af deres disciple) er ikke kommet til udtryk, som det var håbet. Menneskene lever ikke op til det, som de allerede véd. De får ikke noget praktisk ud af deres viden. De kortslutter lyset. De disciplinerer sig ikke. Grådigt begær og utilladelig ambition hersker og ikke den indre viden. For at udtrykke det videnskabeligt og set fra en esoterisk synsvinkel: Åndelig impression er blevet hæmmet, hvorved der er opstået hindringer for den guddommelige cirkulerende strøm. Det er alle disciples opgave at genoprette denne strøm og fjerne disse hindringer. Det er dette hovedproblem, som ashramerne står over for i øjeblikket.

I år vil jeg forklare jer tydeligt, hvilket arbejde gruppen vil blive bedt om at udføre i relation til det planlagte gruppearbejde, til gruppemeditationen og til gruppetænkningen. De regler, der vil blive udarbejdet, vil være gældende mange år fremover, men det er nødvendigvis jeres eget valg at efterleve dem, eftersom I er modne aspiranter og frie disciple, der skal arbejde under nye regler.

Jeres fuldmånearbejde forbliver uændret, og jeg vil som tidligere sende jer en sætning valgt ud blandt de sætninger, I har fået en opstilling over. Jeg vil ændre min teknik lidt, idet jeg – når jeg udtaler sætningen hver måned ved vor fuldmånekontakt – vil gøre det dagen før, på selve dagen og dagen efter, og jeg vil fremhæve begyndelsesordet i sætningerne. Hvis I kan registrere dette begyndelsesord, kan jeres bestræbelse betragtes som vellykket.

Jeg foreslår, at I fortsætter med det arbejde, I hidtil er blevet bedt om og har udført. Jeg vil imidlertid give jer et mere omfattende billede af fuldmåneaktiviteten og hensigten med nogle af de implikationer, der kan gøre det muligt for jer at arbejde med større interesse og forståelse.

Mine brødre, første gang jeg skitserede det arbejde for jer, som jeg ønskede I skulle udføre ved tidspunktet for fuldmånen, påtog jeg mig at arbejde med jer på denne måde i en indledende periode på tre år, hvor jeg hvert år udvidede arbejdet frem til fuldmånen i maj det tredje år. Denne tidsperiode er nu næsten til ende, og i dag stiller jeg jer to spørgsmål:

1. Hvad har dette arbejde betydet for jer?
2. Har I forstået vigtigheden af det arbejde, der skal udføres?

Der har ligget en hensigt bag alle mine bestræbelser, og der er udført et betydningsfuldt forsøg som forberedelse til den kommende nye tidsalders aktivitet.

I nogle tidligere instruktioner (*Esoterisk Psykologi II*, side 658) antydede jeg, at den kommende verdensreligion ville blive baseret på en ny videnskab om tilnærmelse, og at den med tiden vil erstatte de nuværende verdensreligioners formler og ceremonier. Derfor har de bestræbelser, der nu udføres af disciple i de nye kernegrupper, så stor betydning. Kernegrupperne arbejder i virkeligheden med en proces, der på jorden skal forankre en ny religiøs idé eller opfattelse, et grundbegreb eller et frø til en ny aktivitet, som på et senere tidspunkt vil bære frugt og indvarsle en ny metode til at nærme sig Gud på.

Det vil være af værdi for alle disciple, at jeg her analyserer de tre års arbejde, som det var hensigten I skulle udføre under fuldmåneperioderne, således som jeg skitserede. Hvert år er der en tilføjelse eller udvidelse af arbejdet og en uddybelse af konceptet. Jeg vil nu prøve at beskrive det tydeligere for jer for at skabe et grundlag til det arbejde, der skal udføres i de kommende år, såfremt I ønsker at fortsætte arbejdet. For

tydelighedens skyld beskrives instruktionerne hermed under følgende tre punkter:

I

1. Det første jeg understregede for jer var, at det var en gruppebestræbelse, og at arbejdets fremgang var afhængigt af gruppefusion, gruppekærlighed og gruppeforståelse. Fremgangen af den ønskede indre kontakt var baseret på en realiseret grupperelation. Det var hensigten, at bestræbelsen skulle være en naturlig følge af en kærlighed, som alle gruppemedlemmerne havde stabiliseret i sit indre og lagt hovedvægten på. Derfor gentager jeg konstant behovet for kærlighed mellem gruppemedlemmerne. Jeg har i mange år arbejdet med jer alle sammen for at etablere sådanne kærlige relationer. I har måske troet, at jeg gjorde det, for at jeres individuelle bestræbelser kunne lykkes i relation til gruppearbejdet. Men det var *ikke* hovedhensigten. At danne grupper til speciel tjeneste, der går ud på at organisere livskræfter, -processer og -former til den nye teknik, hvormed man kan nærme sig Gud eller Hierarkiet (der ligger midt mellem den åndelige virkelighed og det menneskelige liv), var og er hovedmålet. Jeg beder jer om at reflektere over denne udtalelse med fornyet interesse. Jeres fortolkninger er ofte alt for motiverede af en åndelig selvskhed, I ikke kan erkende, og af, at I lægger alt for stor vægt på jeres særlige gruppes betydning. Grupperne virker helt enkelt som områder, hvor Hierarkiet kan komme til udtryk, og vi er endnu ikke overbeviste om, at de kræfter, som vi for vores del anvender, står mål med de opnåede resultater. Gruppemedlemmerne har primært været optaget af at registrere de mere fænomenale virkninger og det, de som enkeltpersoner opfattede. De har negligeret at give den indre grupperelation passende opmærksomhed, og det er det eneste, der har virkelig betydning. Det er kun det, der kan frigøre den oplagrede energi på den subjektive side.

2. Den næste betydningsfulde faktor er en dyb overbevisning om den åndelige verdens subjektive virkelighed. Jeg er selv tillige med de andre mestre blot symboler på denne verden, og som sådan skal I tænke på os, idet vi er fokuseret som kanal for kontakt og tjeneste i Hierarkiet. I blev som en samlet og forenet gruppe bedt om at nærme jer til mig og kontakte mig, ligesom fremtidens kirker i den kommende nye tidsalder (ved fuldmåneperioden) vil nærme sig Hierarkiet på en bestemt måde, for at:

- a. Intensivere deres åndelige liv ved beslutsomt og helt bevidst at føre åndelig kraft ind.
- b. Opnå åndelig illumination via kontakt med stedet for lysets kraft, Hierarkiet.
- c. Samle styrke til større dynamisk aktivitet i en efterfølgende periode med tjeneste.
- d. Tilvejebringe en sammensmeltning af menneskehedens subjektive og objektive liv.

3. Dette fører til en teknik til tilnærmelse, der er baseret på erkendelse af de nævnte mål, til en bestræbelse efter at se mig (da jeg for jer symboliserer den åndelige vision), og til etablering af en metode til en tilnærmelse, der symboliseres i det ritual, jeg har omtalt, hvor I skal forestille jer et gyldent bånd af lys. I blev bedt om at visualisere det, således at det løber fra jer som gruppe til jeres tibetanske broder. Denne metode til tilnærmelse er den *vej*, som efter planen skal blive et mere velkendt symbol, end det hidtil har været tilfældet i menneskehedens religiøse liv.

4. Denne vej af lys fører til hjertet af en mørkeblå skive, i hvis midte jeg kan kontaktes, hvilket I har fået fortalt. De af jer, der til en vis grad mestrer meditationsarbejdet, véd, at lyset i hovedet – når det ses og erkendes – sædvanligvis intensiveres i tre stadier:

- a. I begyndelsen er det et uroligt lys, der omgiver hovedet, men senere kan det ses inde i hovedet, hvor det skaber en indre stråleglans, som er den begyndende glorie.
- b. Dette urolige lys bliver efterhånden roligt og bliver en indre strålende sol.
- c. Til sidst kommer et mørkeblåt punkt eller en lille indigo skive til syne i midten af denne sol. Det er i virkeligheden den udgang i hovedet, hvor sjælen forlader sin eksistens i fænomenernes verden, og det er symbolet på vejen eller døren ind til gudsriget. Dette er den symbolske fortolkning af fænomenet.

Efterhånden som gruppen kommer nærmere og nærmere til virkeligheden, så bliver vejen eller båndet af lys kortere og kortere (symbolsk), og med tiden, når I er blevet eksperter i dette arbejde, og når jeres åndelige natur i sandhed er intensiveret, da vil I næsten øjeblikkeligt træde ind i eller gennem den blå skive og blive opmærksom på den højere bevidsthed eller guddommelighed.

5. På dette stadium er tre ting væsentlige, for at det skal blive vellykket:

- a. Sindet skal »fastholdes vedvarende i lyset«, og alt tidligere meditationsarbejde har betydning for, om dette kan realiseres. Lysets positive og stabile aktivitet har været en væsentlig faktor i skabelsen af den ønskede tankebeherskelse.
- b. Den skabende imagination, der involverer evnen til at visualisere, skal også udvikles og anvendes bevidst for at følge instruktionen i de tidlige stadier. I må følge instruktionen frivilligt, endda i blinde, før I kan opfatte de sande mål.
- c. I kan forvente resultater, og at der udvikles en indre sensitivitet, som til sidst vil forhindre overraskelser, og som vil føre til en bevidst erkendelse af det opnåede. Denne sensitivitet kan variere svarende til stråle og type, men de generelle tegn derpå vil være ensartethed og være af værdi for *gruppen*.

Alt dette var målet for det arbejde, jeg skitserede. Endnu skal meget udføres, og hvert år har jeg udvidet begrebet og lagt et grundlag for det fremtidige arbejde, der med vedholdenhed skal føres videre over en lang tidsperiode. Der er gjort en begyndelse.

II

I det andet stadium af det arbejde, jeg skitserede, og som I havde arbejdet med i et år ved fuldmåne, begyndte jeg at udvide undervisningen og gøre tilføjelser til den tidligere teknik. I fremtidens religion vil de unge (i alderen 15 til 18 år) altid blive skolet i en indledende teknik til tilnærmelse i en periode på tre år.

Stadierne i det andet års aktivitet var følgende:

1. Gruppemedlemmernes erkendelse af det nødvendige i at skabe en tættere relation til gruppen inden for gruppens kreds og til mig. Dette er en symbolsk erkendelse af verdens behov for kærlighed og af, at menneskeheden knytter sig nærmere til Hierarkiet, og det eksemplificeres ved forståelse og god vilje. Tidligere er den religiøse vægt af den esoteriske side af instruktionen blevet lagt på det enkelte menneskes tilnærmelse til den indre Gud, til dets højere selv, sjælen, som er den første mester. I fremtiden vil vægten blive lagt på hele menneskehedens tilnærmelse til Hierarkiet, og det sker med et stigende antal grupper af aspiranter og disciple. Den hierarkiske medarbejder, som grupperne får kontakt til, vil svare til gruppernes status, deres viden og deres indre oplysning.

2. Erkendelse af, at den næste større forudsætning i dette arbejde er sand okkult lydighed eller et intelligent respons på tilskyndelsen fra gruppens sjæl og på Hierarkiets »træk«. Dette vil bevirke, at den beskrevne teknik, der kræves, anvendes på rette måde, og at man helt afstår fra at interessere sig for fænomenale virkninger og fra at analysere (på dette stadium) nogle af de erfarede reaktioner. Individuel analyse hindrer gruppens erkendelse og sande forståelse. Dette er et punkt, der skal overvejes og erindres.

3. Det næste trin jeg beskrev var, at disse tilnærmelser i fuldmåneperioden kræver en hel uge med indre aktivitet, ind-delt på følgende måde:

- a. De tre dage før fuldmånen skal helliges forberedelse. Denne forberedelse involverer *tillid*, der bringer hjernen (brændpunktet for det fysiske plans udtryk) ind i den rette tilstand, og *aspiration*, der fastholder det astrale legeme i den rette tilstand, og *dedikation*, der er en intelligent proces, motive-ret af fri vilje og indebærer mental koncentration, som sæt-ter den tillidsfulde aspirant i stand til at »fastholde sindet vedvarende i lyset«.
- b. Dernæst er der de tolv timer på selve fuldmånedagen, hvor en bevidst opnået kontakt (alt afhængig af, om *gruppens arbejde* de tre foregående dage var vellykket) bliver en klar bevist mulighed. Ved i disse tidlige stadier at skole jer i, hvordan I kan forsøge at kontakte mig, lagde jeg grun-den til to muligheder: jeres fremtidige kontakt med jeres mester forud for indvielse og kontakt med Hierarkiet. Dette var symbolsk for menneskehedens fremtidige kontakt.
- c. De tre dage, der følger efter fuldmåneperioden, blev derefter betragtet. Det blev påpeget, at personligheden i løbet af dis-se dage kan registrere, om det tidligere udførte arbejde og den deraf følgende kontakt var vellykket. Denne erkendelse vil blive lettere opnåelig, hvis disciplen har en indre (af sin-det) *registrerende* holdning over for det, som sjælen har søgt at påvirke sindet med i det øjeblik, den forsøger eller har opnået kontakt, og hvis han har en *forventningsfuld fø-else*, som den emotionelle natur bliver skolet til at tilkende-give og opleve, samt hvis hans fysiske hjerne bekræfter for-løbet af det, den fastholdt i *tillid* til sand fremgang, når for-udsætningerne på rette vis er blevet opfyldt.

I kan tydeligt se, hvis I har fulgt dette i den rette ånd, at jeg lige fra begyndelsen har arbejdet hen imod mål, som I ikke kendte. Jeg har fuld tillid til, at betydningen af dette fuldmå-

nearbejde i stigende grad vil stå jer klart og gøre jer mere ivrige efter at arbejde, sådan som jeg foreslår.

III

Det tredje stadium, som jeg skitserede i løbet af sidste års arbejde, førte en langt mere kompliceret aktivitet med sig, end det tidligere havde været tilfældet. Jeg forklarede jer, hvis I kan huske det, at på tidspunktet for fuldmåne er det, som om en dør bliver åbnet mellem Solen og Månen, hvilket muliggør, at bestemte begivenheder af åndelig natur kan finde sted. Båndet af gyldent lys, der strækker sig mellem Solen og Månen, »bestråler den lunare overflade« fuldstændigt (for at benytte en urgammel formulering) og gør visse åbenbaringer mulige. For studerende som jer bør symbolikken være helt åbenlys, og det indbyder til to fortolkninger:

1. Symbolikken vedrører relationen mellem den solare engel og de lunare kræfter, mellem Solen og Månen og deres synteseskabende virke.
2. Den vedrører relationen mellem Hierarki og menneskehed og derfor også mellem den subjektive verden og de objektive verdener og mellem årsagernes verden og virkningernes verden. Reflektér over dette.

Individuel tilnærmelse må forenes i en gruppetilnærmelse, og gruppens tilnærmelse vil en dag foregå som en organiseret tilnærmelse af menneskeheden som en enhed. Dette tredje stadium kan (ligesom de to forrige) inddeles i følgende aktiviteter, der fordrer en mental forståelse hos gruppen:

1. At visse erkendelser bliver mulige. Der findes to sådanne:
 - a. *Første erkendelse*: at træde ind på vejen til tilnærmelse er mulig for enkeltpersoner, for grupper og for hele menneskeheden, som en enhed.

- b. *Anden erkendelse*: at energier, der normalt eller sædvanligvis ikke kan kontaktes ved tidspunktet for disse tilnærmelser vil kunne føles, opfattes og benyttes, *forudsat at de bliver kontaktet af hele grupper*. Derved beriges og vitaliseres både den enkelte, gruppen og menneskeheden.

2. At man på disse tidspunkter kan nærme sig det åndelige Hierarki, kontakte det og bevidne dets eksistens, hvilket kan føre til aktivt bevidst samarbejde med den plan, som Hierarkiet tjener. Det må erindres, at Hierarkiet på sin side nærmer sig menneskeheden ved at benytte en bestemt teknik, og vi har således en betydningsfuld dobbelt aktivitet. Det første trin i denne dobbelte aktivitet fandt sted for millioner af år siden ved tidspunktet for *individualisationen*, og det resulterede i fremkomsten af det fjerde naturrige, den menneskelige familie. Det andet trin er under hurtig udvikling i vor tid, og det vil resultere i manifestationen af *indvielse*. Det mellemliggende trin er *integration*. Der er således sået et frø til en ny videnskabelig religion, der benævnes (som jeg tidligere har omtalt) videnskaben om tilnærmelse. Denne tilnærmelse kan menneskeheden nu bevidst deltage i, fordi dens udviklingstrin berettiger dertil. Menneskene i vor tid kan opfatte målet, deltage i en fælles udvikling og opfylde de nødvendige forudsætninger.

3. Den tid, der på dette stadium af skolingens var afsat til fuldmånetilnærmelsen, var afkortet, men overordentlig *intensiveret* – målet var at skabe en langt mere *dynamisk aktivitet*. Gruppen skulle opnå en spændingstilstand, som til sidst ville frigøre dynamisk energi fra – om muligt – niveauer højere end sjælens. Derfor er der behov for gruppeintegration og gruppearbejde. Denne periode blev inddelt således:

- a. Der var to dage med intensiv forberedelse. Dette bevirkede, at I på rette måde kunne opnå to forskellige tilstande: Det enkelte gruppemedlem forenede sin ydre aktivitet med sin indre orientering til én samlet koncentreret åndelig akti-

vitet. Han fortsatte med sine sædvanlige gøremål, men på intet tidspunkt – mens han var optaget af dette – måtte han tabe sin indre orientering og sit specifikke mål af syne. Hele tiden var han travl udadtil samtidig med, at han indadtil vedvarende stræbte efter at kunne trække sig ind i sit indre, højne sin vibration og hæve sin bevidsthed.

b. På fuldmånedagen blev I bedt om med den skabende imagination og visualisation at deltage i en symbolsk ceremoni. Denne ceremoni havde følgende trin:

1. En erkendelse af, at der i den blå skive for enden af den gyldne vej var en elfenbensfarvet dør, der langsomt åbnede sig ind til et værelse med tre vinduer.
2. En erkendelse af, at gruppen som en enhed trådte ind i dette værelse og stod forenet i højtidelig forventning rede til åbenbaring.
3. En erkendelse af, at gruppen kan se mig, jeres lærer og tibetanske broder, og af, at vi sammen fremsiger Den store invokation. Dette skaber fusion og frigør og fører noget af »det, der ligger over, til det der ligger under«, for at tale i symbolske vendinger.

I vil for det første tydeligt kunne se, at dette symbolske ritual giver en beskrivelse af vejen, målet og gudsriget, hvilket kendetegnes af henholdsvis det åndelige sind, den åndelige kærlighed og den åndelige vilje (de tre vinduer, atma-buddhi-manas, eller sjælens tre aspekter). For det andet kan I se, at bevidstheden fokuseres i sjælsbevidstheden, efterfulgt af gruppeopførelse, og for det tredje, at menneskeheden (symboliseret ved gruppen) og Hierarkiet (symboliseret ved mig) og min fremsigelse af bestemte kraftord tilsammen har til hensigt at skabe en sammensmeltning af de objektive og subjektive verdener og en deraf følgende tilsynekømt af det femte naturlige. Grundstrukturen til den nye religiøse ceremoni kan således anes ganske svagt. Dette stadium bliver fulgt af:

4. To dage, hvor gruppen intensivt genkalder sig forløbet i *hjernebevidstheden*. Dette indebærer:

- a. Udvikling af evnen til at genkalde sig de kraftord, som jeg har fremsagt, og senere evnen til at høre et kraftord. En sådan genkendelse af *ordene* vil være et af hovedmålene i den nye verdensreligion, og det er derfor, vi bestræber os på (hidtil er det dog ikke lykkedes særligt godt) at udføre noget, der symbolsk set er analogt i vor gruppeaktivitet.
- b. En deraf følgende særlig intensivering af livsprocesserne og en åndelig tilkendegivelse på det fysiske plan som et resultat.

Denne uddybning burde kunne give jer et nyt og mere intelligent begreb om de symbolske betydninger af det arbejde, som vi nu bestræber os på at udføre.

Jeg vil bede jer gennemgå hele processen i de tre første hovedstadier, idet I med omhu studerer min fortolkning således:

1. Studér i månederne januar og februar venligst det, som jeg har sagt, idet I læser og repeterer det, indtil det står fast og klart i jeres sind.
2. I løbet af marts måned tager I det første stadium op og arbejder trofast med det.
3. I løbet af april måned tager I det andet stadium op.
4. I løbet af maj måned tager I det tredje stadium op. Arbejd med det i resten af tiden frem til oktober måned. I oktober vil jeg, hvis I trofast har opfyldt kravet, skitsere det arbejde, der dernæst skal udføres. Kan jeg få jeres oprigtige interesse, tjeneste og samarbejde?

Jeg har placeret jeres personlige anvisninger ved afslutningen, for at antyde den relative betydning de har, og for at indprente jer det nødvendige i, at jeres individuelle undervisning har en sekundær placering. Den har mindre betydning end gruppens udvikling og tjeneste for menneskeheden. I vil en skønne dag vågne op til erkendelse af, at videnskaben om tjeneste har større betydning end videnskaben om meditation, fordi det er den tjenende discipels bestræbelser og ihærdige aktivi-

tet, der fremkalder sjælskræfterne, gør meditation til et essentielt krav og er den metode – frem for alle andre – som kan påkalde den åndelige triade, tilvejebringe intensivering af det åndelige liv, fremme opbygningen af antahkaranaen og gennem en række forsagelser føre til den store forsagelse, der sætter disciplen fri i al evighed.

Jeg har her givet jer visse nødvendige antydninger og meget at tænke over. Jeg giver jer af min tid og af min kærlighed, af min interesse og min forståelse. Lad os sammen *tjene*.

Januar 1946

TIL MIN TILKNYTTETE DISCIPELGRUPPE:

Siden jeg sidst kommunikerede med jer, er verdenskrigens ydre aspekter, såsom nedslagningen og myrderiet stilnet af med undtagelse af nogle få sporadiske tilfælde. Den kamp, der nu føres, har som mål at nå frem til et stabiliseringspunkt i menneskenes tænkning og forståelse, hvorfra en sand og troværdig fred kan vokse frem. Der findes endnu ikke fred på det emotionelle plan. På det mentale plan fortsætter en stor og dybtgående adskillelse, og den okkulte betydning af Kristi ord: »Den, der ikke er med mig, er imod mig«, som han udtalte i Palæstina, er blevet til virkelighed. Han gav os ordene som nøgleord for den specielle subjektive begivenhed, der finder sted i vor tid. Ordene hentyder til eftervirkningerne af konflikten mellem lysets kræfter og det ondes kræfter. Over hele verden må der træffes vidtrækkende beslutninger om menneskehedens fremtid – om den vil gå ind i den nye tidsalder med samarbejde og rette menneskelige relationer, eller om materialistiske grupper igen får mulighed for at overtage styringen og får held med det. Denne store adskilleelsesproces foregår nu.

Der finder imidlertid også en dyb åndelig deling sted. På forunderlig vis og rent symbolsk er det første fase af den store dommens dag, der viser sig. Fårene og bukkene samler sig i to grupper. Den dom, der afsiges, skal ikke generelt betrag-

tes som enten straf eller belønning. Resultatet vil *ikke* blive en afvisning af alle bestræbelser eller bestemte tiltag, ej heller vil resultatet blive en opdeling i to store grupper. En sådan fortolkning er menneskeskabt og er ikke en rigtig fortolkning af den lignelse eller det ordbillede, Kristus gav sine disciple for næsten to tusinde år siden.

Den dom, der henvises til, har relation til en gådefuld proces, der finder sted i den planetariske Logos' *tænkning* (hvis jeg tør anvende et sådant ord for en så omfattende proces). Han beslutter nu for tiden den måde, hvormed en skelsættende begivenhed eller hændelse inden for Hierarkiet skal tage form. Han berammer tiden for Hierarkiets eksternaliseringsproces. Han beslutter, hvilke ashramer der skal eksternaliseres, og hvem inden for disse ashramer, der skal og må fortsætte med det rent indre og subjektive arbejde, og hvem der skal vælges til at arbejde – bevidst og åbent – i menneskenes ydre verden, således at det antal kan mangedobles, der skal have samme erfaring som Kristus, da han »steg ned til helvede«. Der er meget, der skal under overvejelse, fx målene hvad angår de mestre og de stråler, der er i manifestation, og de mange astrologiske relationer.

I denne afgørende dom får Sanat Kumara hjælp af bestemte medlemmer i det store råd i Shamballa, af Kristus og af de syv mestre, der er ansvarlige for de syv ashramgrupper. Han når på denne måde også frem til visse konklusioner angående de grupper af disciple, der hidtil har været under skoling i de afsluttende stadier på discipelskabets vej. Denne afgørelse må tage hensyn til, hvor *hurtigt* tilgangen af mænd og kvinder til ashramerne kan finde sted. Den er også afhængig af, at medlemmerne i ashramen fortsætter fremad i overensstemmelse med deres grad, og af ashramens evne til at absorbere og assimilere det meget større antal disciple uden at forrykke den ashramiske stabilitet. Han må også betragte evnen hos neofyten, der er under skoling, til at bære og udholde det langt større pres, der nødvendigvis ledsager det sande ashramiske liv i den nye tidsalder.

Disse punkter bliver alle omhyggeligt overvejet, fordi en stor ekspansion af Hierarkiet som en enhed og den følgende reaktion hos menneskeheden også som en enhed er ikke en let proces. Ekspansion må ske hånd i hånd med konsolidering, såfremt den skal gennemføres sikkert. Den ekspansion, der nu kontempleres på de højeste steder, vil i høj grad styrke relationen mellem Hierarkiet og menneskeheden, dvs. mellem det andet guddommelige aspekt og det tredje. Er menneskeheden i stand til at modtage denne forøgede kraft korrekt og sikkert? Vil verdens aspiranter – hvis de bliver tilbudt muligheden for at gå fra prøvestadiets vej over på discipelskabets vej – være stabile nok til at stå fast under indvirkning af en hidtil ukendt åndelig energi? Kan mestrene under presset fra deres enorme opgave med at genopbygge verden finde den fornødne tid til at øge skoling af deres disciple? For de arbejder stadig under tidsækvationen, når det angår deres disciple. Kan seniormedlemmerne i alle ashramerne i nogen grad lette presset på mestrene såvel som på de nyankomne juniorer, der er uerfarne disciple? Hvis relationen mellem Hierarkiet og menneskeheden imidlertid bliver styrket, og der skabes en mere fri adgang i begge retninger, så vil der tydeligvis opstå et invokativt træk eller komme en magnetisk kraft fra disse sammensmeltede centre. Det invokative træk vil blive på Shamballa, der er det højeste center af alle.

Er planetens æteriske væv tilstrækkeligt stabilt og afbalanceret til, at det kan respondere hensigtsmæssigt på de nye og magtfulde kræfter, der kan og vil strømme gennem vævet til objektiv manifestation? Jeg vil minde jer om, at frigørelsen af atomenergien har haft en langt større virkning i det æteriske væv end i planetens tætte fysiske legeme. Tre gange blev atombomben benyttet, og den kendsgerning er i sig selv betydningsfuld. Den blev anvendt to gange i Japan og splittede derved det æteriske væv i det område, som I fejlagtigt kalder det fjerne østen. Den blev brugt én gang i det som generelt kaldes det fjerne vesten, og hver gang skete der i et stort område et sammenbrud, som vil have kraftige virkninger i fremtiden, og som for øjeblikket har uventede virkninger.

Dannelsen af triangler af lys og af god vilje – hvilket i virkeligheden er at styre energi ind i et ønsket tankemønster – har en bestemt relation til dette sammenbrud. Det vil, når tiden er inde, vise sig, at det japanske folk med dets særlige kundskab om tankekraft (benyttet forkert i krigsperioden) vil respondere mere intelligent på denne type arbejde end mange af de vestlige folkeslag. Der bør derfor gøres en indsats for at gøre japanerne bekendt med Triangel-arbejdet.

Jeg vil understrege, at forskellen på »fårene og bukkene« hovedsageligt må ses i et hierarkisk lys. Udtrykket »bukkene« anvendes esoterisk for indviede disciple og for dem, der har bestegit indvielsens bjerg. Udtrykket »får« anvendes for dem, som blindt følger deres sjæls indre tilskyndelse, og som famler sig vej (et relativt stort antal) mod Hierarkiet. De har endnu den store åbenbaring, at »Guds rige findes i dit indre«, til gode. Således lyder ordene for dem på dette stadium i menneskehedens historie. Når de har forstået det, er de allerede blevet optaget i Hierarkiet. Livet vil nu blive mere enkelt for dem, fordi »bukkene« vil komme til at høre kaldet fra det højeste aspekt af den åndelige triade, »søg opstandelsens vej« – opstandelse endog fra triadisk liv til den rene værens og monadiske eksistens.

I denne store dom findes alle Sanat Kumaras beslutninger som konklusiv tænkning. Det er hans dom, og hverken fårene eller bukkene, ej heller den store menneskemasse, hvorfra de er kommet, kan påvirke hans beslutning på mindste måde. Ethvert øjeblik eller højdepunkt i Verdens Herres beslutninger indfører nye love og bringer nye energier til aktivitet. Lovene er uforanderlige tilstande, der er tilvejebragt af aktiviteten, af orienteringen og af de udsendte afgørende tanker fra den Ene, i hvem vi lever, røres og har vor væren, på samme måde som menneskelegemets celler og atomer virkeliggør de aktiviteter, den orientering og tænkning, *som mennesket ønsker*. Energier er blot en rytme fra den Enes åndedræt og et resultat af den systoliske og diastoliske indvirkning fra hans hjerte. Disse energier kan vi ikke undgå, men på særegen og forunderlig vis

styrer den planetariske Logos dem eller holder dem tilbage, indtil de passer til en periodes erkendte planetariske behov.

I denne tid rettes »Hans styrende øje« mod en ventende og trængende verden og især mod det store antal ventende mennesker, der i deres indre rummer potentialet til discipelskab. De er verdens håb. Denne udstrømning af styret energi giver alle sensitive og modtagelige aspiranter stor stimulation. De har ikke let ved at klare virkningen. Alt i dem hæves op til bevidsthedens overflade, og når de står over for denne vitale og gunstige mulighed, så står de samtidig over for det problem at skulle absorbere mere »straf« (er det ikke dette ord, jeg skal bruge, min broder?) end de normalt skulle bære. Vil de bryde sammen under presset af selvopdagelse og af muligheden for at eliminere personligheden? Eller vil de triumferende stige op fra deres døde selvs aske til den levende kraft og skønhed?

Selv om Sanat Kumara helt naturligt ikke har kendskab til den enkelte discipel eller aspirant, så er han opmærksom på deres samlede indvirkning, kvalitet og status. Kontakt og relation er baseret på vibratorisk reaktion, og kraften fra disciple og aspiranternes forenede vibration i verden er i dag – for første gang i menneskehedens historie – stærk nok til at nå Shamballa. Dette er en ny og meget interessant kendsgerning.

Hierarkiet befinder sig derfor:

1. I en ekstrem spændingstilstand.
2. I en situation med stille afventen. Det venter på:
 - a. Den beslutning, der er lige ved at lyde fra Sanat Kumaras dommersæde.
 - b. En bekendtgørelse vedrørende perioden for og metoden ved den kommende eksternalisation.
 - c. Den foreslåede tilgang til Hierarkiets rækker af disciple og aspiranter.
 - d. Den reaktion, de senere vil føle, når masserne anvender Den store invokation.

- e. De tydelige invokative råb, der er begyndt at lyde fra dem i masserne, der endnu ikke er på prøvestadiets vej.
3. I en proces med reorganisering. Dette involverer følgende:
- a. Seniordisciple i hovedashramerne begynder nu at etablere underashramer, således som jeg begyndte at gøre i året 1925.
 - b. Som følge af krigen og af verdens disciples intensive bestræbelser er det muligt at nå flere mennesker inden for mange og forskellige områder.
 - c. Skolingsmetoder og -teknikker bliver (som jeg tidligere har nævnt) forandret og systematiseret på en ny måde for at kunne passe til nutidens sind og behov.
 - d. Seniordisciple gennemgår en krævende proces, for at de hurtigere kan blive i stand til at tage den indvielse, der ligger umiddelbart foran dem. Dette medfører nødvendigvis yderligere belastning og risici, af og til endog med døden til følge, men fører også til større åndeligt lys og liv.
4. Ved indgangen til vejen for den højere evolution, der nu er betydeligt lettere at finde som følge af, at der sker en hurtigere opbygning af antahkaranaen ved hjælp af oplyste sjæle, som virker på det fysiske plan, og som gør sig de yderste anstrengelser for at hjælpe menneskeheden. Deres åndelige desperation er netop det, der er behov for for at skabe det fornødne »spændingspunkt«, hvorfra antahkaranaen kan opbygges. Der findes en grundlæggende forskel mellem desperation og pessimisme. Desperation har relation til elementet tid og til korrekt at kunne skelne mellem behov. Pessimisme er mere relateret til en uretfærdig vurdering af menneskehedens kvalitet.

Alt dette er for øjeblikket særlige kendetegn for Hierarkiet. Jeg vil minde jer om, at når I taler om Hierarkiet, så tænker I på mestrene (det gør de fleste mennesker) eller på de højere indviede. Det er *ikke* korrekt. Enhver accepteret discipel befinder sig inden for Hierarkiets periferi og er under dets påvirkning, og – som jeg ofte har peget på – alle har i et tidligere liv taget første indvielse. Enhver discipel har været i Betlehem og set stjernen i øst – den stjerne, der skinner med større stråleglans for hver gang en ny indvielse bliver taget.

Forskellen mellem disciple som jer og de mere fremskredne indviede er, at jeres grundlæggende orientering er en anden end mestrenes. De er orienteret hen mod Shamballa. De er forholdsvis upåvirket af anliggender og begivenheder i de tre verdener til trods for, at det er den sfære, hvor deres arbejde ligger. De har intet i sig, der kan reagere på disse faser af planetarisk livsudfoldelse. Disciple og alle indviede under tredje indvielse er orienteret hen mod Hierarkiet. Hverken Shamballas råds-kammer eller vejen til den højere evolution optager deres opmærksomhed. De er optaget af den ashrams liv, som de er knyttet til, og af indvielsens vej. Dette er et nyttigt punkt at huske. De har meget i sig, der kan og vil reagere på kvaliteter og begivenheder i de tre verdener, og livet er for dem – set fra en menneskelig bevidstheds synsvinkel – særdeles vanskeligt, fordi eksistensens dualitet har tendens til at skabe stærke spændinger.

Den ekstreme psykiske spænding, der påvirker Hierarkiet, lægger et meget stort pres på disciplens emotioner og mentale mekanisme, fordi han endnu er ude af stand til at opnå den »stille venten«, der kendetegner de højere indviede. Guds vilje virker endnu ikke i tilstrækkelig grad i hans bevidsthed. Han er optaget af at få sin personlige vilje forenet med sjælens åndelige vilje – og det er noget ganske andet. Den reorganisation, der i denne tid planlægges af Hierarkiet og af de ashramiske grupper, har indvirkning på disciplenes personlige liv og på deres bestræbelser for at acceptere skoling. De *skal* leve i overensstemmelse med de foreslåede ændringer og med

resultaterne af det ydre ashramiske arbejde, og de *skal ubetinget* acceptere den ændrede studieplan. Glem ikke, at disciple i denne særegne periode må tilpasse sig de givne omstændigheder, og det er ikke nemt. Disciplene er blevet undervist efter den gamle tradition, der er bevaret og genfortalt af teosofiske, rosenkreuziske og andre okkulte grupper. Disciplene har siden år 1900 måttet acceptere og arbejde med de nyere metoder for skoling og de ændrede former for undervisning, der benyttes af de mestre, som optager elever. Dette har skabt midlertidige vanskeligheder, der ikke vil være til stede, når de nyere fremgangsmåder og metoder bliver mere generelt etableret. Problemet er derfor særligt vanskeligt for nutidens discipel, og det husker mesteren altid på. Også presset efter verdenskatastrofen har forøget disse vanskeligheder, og dette pres er langt mere vidtrækkende, end det almindeligvis er kendt. Véd I, hvori presset består, når I ser bort fra de fysiske katastrofer og kaos med agoni, desperation og ængstelse samt fra det krav om et afbalanceret og effektivt eksteriør, der kan præsenteres for omverdenen? Påskønner I den skolede discipels rige evner til at reagere, når han ser oprivende tilstande med menneskelig lidelse, og når han trænger igennem med en kontrolleret respons, som må ydes?

Der findes også andre faktorer af langt mere subjektiv natur, som disciplen er sensitiv overfor, og blandt dem kan I finde følgende:

1. En astral eller emotionel hvirvel, som menneskeheden ikke har kunnet undgå at skabe som et resultat af erfaret smerte, og som den iagttagende discipel må bevæge sig igennem.

2. Det blændværk, der er opstået på det astrale plan som et resultat af tre sammenblandede og indstrømmende energier:

- a. De energier, der blev sat i bevægelse af det stadigt højere nødråb, som lyder fra selve menneskeheden, og som uundgåeligt påvirker og former den astrale substans.
- b. De nye indstrømmende åndelige energier, som den planetariske Logos til stadighed lader præge menneskenes liv og

alle andre former for fysisk eksistens. Disse energier må passere gennem eller krydse den astrale sfære for at nå det fysiske plan.

- c. De onde kræfter, der er ved at trække sig tilbage, prøver i desperation at finde et sidste ståsted på det astrale plan.

Disse tre typer af kraft skaber (når de bringes i relation til hinanden) en hvirvel af energi, som ikke har noget fortilfælde, og som alle disciple nødvendigvis må være opmærksomme på, især dem (og det er et stort antal) der forbereder sig til anden indvielse. Alle disciple, der arbejder blandt deres medmennesker, kommer i kontakt med denne astrale strøm-hvirvel. (Jeg vil henlede D.E.I.s opmærksomhed på denne kendsgerning, fordi det forklarer hans reaktion i løbet af de to sidste år, idet den har forledt ham til at give afkald på sin plads i mit ydre arbejde og til at trække sig tilbage til en livsfase, der ikke vil bringe ham et virkefelt, som hans erfaring og hans år med skoling forpligter ham til. Denne livsfase er i sin natur en blindgyde. Han vil med tiden vende om og erkende, at det i virkeligheden var tabt tid – tabt i en periode med menneskehedens største behov. Han vil dog uundgåeligt vende tilbage. Jeg nævner dette som et typisk eksempel på virkningerne af dette blændværk).

3. En stimulation, som en discipels lavere legemer uundgåeligt udsættes for. Det bevirker, at alle hans iboende egenskaber, gode såvel som dårlige, kommer til fuldt udtryk. Alt i hans natur intensiveres, og jo mere mental han måtte være, des mere er han *bevidst* opmærksom på disse afsløringer. Hvis hans opmærksomhed er rettet mod hans liv i de tre verdener, så vil han opleve en fase med depression, selvbeprejdelser og ofte med tvivl, og det er hindrende for hans generelle egnethed.

4. Den evokation, der giver en stærk følelse af sjælens tilstedeværelse i personligheden. Men fremhæves sjælens relation til personlighedens liv i for høj grad, kan det være særdeles misvisende. Fx kunne det opfattes som en (tilsyneladende)

udtalelse fra sjælen med kommentarer, kritik, opmuntring og planlægning, som om sjælens hovedinteresse er den hengivne personlighed. Dette er *ikke* tilfældet. Sjælen er kun meget lidt opmærksom på personlighedens natur, dens dispositioner og ideer. Sjælen kan blive vidende om begrænsningerne i personligheden og om de barrierer, der hindrer indstrømningen af sjælsenergi, men detaljerne har ingen interesse for sjælen. Sjælen er optaget af at *opfatte* de hierarkiske planer, af at *registrere* verdens behov og af at *respondere* (svagt, meget svagt i begyndelsen) på den tiltagende monadiske indstrømning. Sjælens holdning og reaktioner (på dens eget eksistensplan) påvirker på en dyb og fundamental måde personlighedens liv og skaber de grundlæggende ændringer, der fremkalder disciplens kald. Disciplen er optaget af sit kald og ikke så meget af evokation. (Jeg vil henlede D.H.B.'s opmærksomhed på dette. Denne type af evokeret respons er i sin natur en illusion. Han véd, hvad jeg hentyder til).

5. Faren for »imperik«, som mesteren Morya kalder det. Dette bliver noget fejlagtigt af novicen fortolket som irritation, men det er rent faktisk ikke irritation i ordets normale betydning. Ydre tilkendegivelse af almindelig irritation og forbigående vrede, som alle disciple kender til, er relativt set af mindre betydning. De forsvinder, og set i forhold til sjælens relation til personligheden, så fremkalder de overhovedet ingen respons eller reaktion. Det, der henvises til, er disciplens reaktion på det onde i verden. Dette skaber usikkerhed i forhold til fremtiden, ærgrelse over det, der over hele planeten foretages af ikke-disciple, kritik af national og international planlægning, og en generel ulykkelig atmosfære samt en følelse af at være bedreviddende. Alt dette kommer til udtryk på en negativ og ukonstruktiv måde. Mange disciple har denne tendens i vor tid. De har behov for at erkende, at de som disciple ikke er i besiddelse af den hierarkiske viden, der kan forme eller betinge hændelserne i verden. Hændelserne og tilstandene i verden må nødvendigvis baseres på kravet fra og udviklingstrinet hos menneskehedens masser, der i ethvert

land arbejder gennem sine repræsentanter, enten de er valgt eller tvunget til det. Dette krav kan blive og bliver overalt påvirket, modificeret og åndeliggjort af holdningen hos og undervisningen af disciple, der føler et kald og har et humanistisk instinkt. Hvis viljen og kundskaben hos disciple i alle nationer skulle betinge verdens anliggender og helt kontrollere folkeslagenes politiske, økonomiske og sociale liv, ville det skabe en langt dybere kløft, end den nu eksisterende, for eksempel mellem rig og fattig eller mellem klasser og kaster. *Det ville skabe en skarp skillelinje mellem gudsriget og menneskeriget.* Dette ville være stik imod Hierarkiets intention, der er at udjævne den eksisterende kløft meget hurtigt, således at det arbejde, som Kristus påbegyndte på jorden, kan fortsætte. Dette punkt bliver ofte overset af velmenende disciple. Det er menneskeheden, der afgør sin egen skæbne. Disciple udpeger vejen, indikerer visionen, viser et nødvendigt eksempel og peger på alle tidligere resultater.

Når I forstår disse få punkter, som jeg har valgt at nævne ud af mange, vil I få et glimt af de vanskeligheder, som mange disciple i vor tid konfronteres med – hver enkelt af jer blandt mange stræber ligeledes efter at imødekomme menneskeligt behov i en moderne verden.

Som en gruppe af ashramisk tilknyttede reagerer I alle (til lige med disciple overalt) på denne indstrømning af energier, der ledsages af konflikt. Hos nogle af jer har det frembragt en tydelig krise, som I endnu ikke har løst. For en eller to af jer i denne gruppe har det ført til et sydende indre oprør, ledsaget af en overdreven introspektion. Dette vil have tilbøjelighed til (hvis det varer for længe) at hindre jeres ydre tjeneste. Det er unødvendigt at bemærke, at I alle har behov for at blive så sensitive over for min ashrams kvalitet og så optaget af den mulighed for at tjene, som alle disciple står over for i denne tid, at I glemmer jeres egen personlige udvikling, jeres særlige problemer (sådan som I ser dem) og jeres reaktioner. I må huske, at I ikke er så interessante for jeres sjæl, som I måtte tro.

Set fra mesterens synsvinkel er det sjælens evne til at styre sit redskab, personligheden, og at arbejde gennem den, der er af interesse. Det er disse evner, han ser efter og ikke personlighedsens reaktion. Dette er vanskeligt for ikke at sige ydmygende for disciplen at tænke på. Jo mere optaget han er af sit personlige ansvar og sine evner, des mere uigennemtrængelig bliver de barrierer, som han sætter op mellem sig selv (på det fysiske plan) og sin sjæl. Som et resultat af dette skabes der barrierer mellem disciplen og ashramens liv, som det ellers var hensigten, at han skulle blive en del af. Husk på dette og vær derfor så optaget af sjælens liv, at I ikke har tid til personlig introspektion. Sjælens rene liv vil aktivere centrene over mellemgulvet, og jeres liv vil blive mere enkelt og vil på en mere ukompliceret måde give udtryk for det andet guddommelige aspekt, som alle ashramer er *fokuspunkter* for.

Som I véd, er det ikke min hensigt at give jer flere personlige anvisninger. I har ikke brug for flere i resten af dette liv, for hvis I gennemfører de allerede givne, vil der ikke være nogen hindringer for, at I kan tage den indvielse, der for jer er det næste skridt fremad. *Forstår I betydningen af det, jeg siger?* Den indvielse, som I står overfor, kan I enten tage i de resterende år af jeres levetid – dette er for de flestes vedkommende ikke sandsynligt, men et lille mindretal kan nå dette mål – eller I kan tage indvielsen i perioden mellem inkarnationerne eller umiddelbart efter, at I er vendt tilbage til det fysiske plans liv. Det sidstnævnte er mest sandsynligt for dem, der ikke skal tage indvielser over den tredje, og jeg forbereder for øjeblikket ikke disciple til denne indvielse. Det anses sædvanligvis som essentielt for disciple, der tager anden eller tredje indvielse, at de skal kunne registrere dem i deres hjernebevidsthed. Men som jeg ofte har fortalt jer, så er den indviede bevidsthed *ikke* en faktor, der kræver at blive registreret, hvilket også sjældent er tilfældet. Den erkendes først, når disciplen deltager i en »esoterisk optagelse« af en kandidat i den store hvide loges rækker. Disciplen, der gennemgår indvielse (og jeg vælger ordet »gennemgår« med overlæg), må

og kan til sidst registrere de kriser, der ligger til grund for, at han er blevet egnet til at tage indvielse, som det fejlagtigt kaldes i teosofiske kredse. Disse kriser vil, når de håndteres rigtigt og overvindes, resultere i, at han er en indviet – en meget anderledes fortolkning end den gængse teosofiske. Som jeg ofte har fortalt jer, så *er* mennesket blevet en indviet inden selve indvielsesceremonien. Ceremonien vedrører hierarkisk anerkendelse af disciplen og ikke kandidatens egnethed. Jeg finder det nødvendigt at gentage denne kendsgerning.

Den planetariske krise, som den planetariske Logos i denne tid gennemlever, vil resultere i en fremkomst af mange indviede. Ingen sand discipel bliver undtaget fra virkningerne af denne planetariske situation. Det er uundgåeligt, at sjælen skaber ændringer i det personlige liv. Når disse ændringer fokuseres gennem de lavere centre og de lavere legemer, så er det generelle resultat renselse og karakteropbygning. Aspiranten befinder sig da stadig på prøvestadiets vej. Når disciplen befinder sig i en position, hvor han kan passere gennem de tre første indvielser, så arbejder de indstrømmende energier gennem hjertecentret, strubecentret og ajnacentret. Når det højeste hovedcenter og det laveste center i rygsøjlen er involveret i samme grad, så er disciplen i stand til at tage de højere indvielser. Meget af dette har I fået at vide i den tidligere undervisning, men jeg gentager disse udsagn, så I kan fortsætte med klar forståelse.

En af jer stillede spørgsmålet, om der finder guddommelig indgriben sted, som et resultat af bøn. Som besvarelse vil jeg pointere, at der er forskel på guddommelig indgriben og svar på en bøn. Den første kræver gensidigt virkende energier, og den anden er udelukkende baseret på handling fra oven. I hvor høj grad det lykkes i hvert tilfælde afhænger af menneskeheden som en enhed. Traditionelt set er legemet ikke udstyret til at modtage ilden, før bevidstheden svarer til menneskehedens behov. Dette er sekundært til guddommelig indgriben, der isolerer de få og benytter deres organisme til at sam-

mensmelte og frigøre energier til udbredelse. Dette kan føre til en pludselig død for det fysiske legeme, hvis det ikke er forberedt. Tænk over det og vær klar over konsekvenserne af emotionel fanatisme.

Der findes tre måder, hvormed dette kan tage sin begyndelse:

1. Disciple, der kender deres forpligtelse, giver afkald på al personlig ambition og er villige til at møde prøven og til at blive benyttet. For, vær ikke overrasket min broder, en discipel kan klare prøven, hvis han *vil*. Accepteret discipelskab er i sig selv en garanti for, at disciplen i et vist omfang er forberedt gennem ret hengivenhed, ren hensigt og streng disciplin.
2. Fokuseret hensigt hos verdens hårdt pressede mennesker, der råber om fred, skaber en kerne af uregenereret energi, der kan og vil blive benyttet. Den er mindre kraftig i sin virkning, men i disse krisetider må alt anvendes.
3. Ethvert naturrige på jorden er gennemrystet af *chok*, dyreriget, planteriget, mineralriget såvel som menneskeriget. Disse rystelser er en fase i fremgangen. I sammenstyrtede områder findes frigjort energi, hvilket er årsag til, at kræfter bliver frigjort, som igen kan og vil blive anvendt i genopbygningen.

Denne gruppes forpligtelse er *hensigt*. Hensigten er *vilje*, der sammensmeltes og blandes og udbredes. Jeg opfordrer jer til ikke at spille tid med unyttig spekulation, men til at I påtager jer forpligtelsen, sådan som I bør, idet I skal huske, at jeres største værdi er at handle som gruppe. Placering betinger bestræbelsen (jeg foreslår, at I analyserer denne udtalelse). Konsekvenserne er hierarkiske. Vitaliteten i verden i dag er mindsket som følge af frygtpsykose.

I skal forene jeres kræfter, stå i lyset, og den midlertidigt brudte mentale kæde vil på ny genoplade det magnetfelt, som I som gruppe er ansvarlige for. Sammensmeltningen har al-

lerede fundet sted i mindre omfang, men *hensigt* er en magnetiseret bane, ad hvilken ilden kan løbe.

I har bevaret jeres interesse og bestræbelse i mange år nu. Kan I fortsætte med dette projekt? Det er for jer en prøve i udholdenhed og tillid. I vil ikke komme til at se resultaterne i *verden* i jeres levetid. Dette siger jeg lige ud. Men I vil utvivlsomt kunne erkende og få udbytte af resultaterne i *gruppen*, for jeres sammensmeltning til et tæt og hengivent broderskab, samt til en forenet gruppe, der sammen betræder vejen, vil være tilstrækkelig belønning. Det vil afbryde den sædvanlige ensomhed på disciplens vej og sætte ham i stand til at erkende, at han *ikke* rejser alene.

Ud over den personlige compensation, som flere af jer allerede véd er jeres relation til gruppen og til dens beståen, kommer opbygningen af et aspekt af en kontakt- og tilnærmelsesmekanisme, som vi på den anden side af livet vil kunne se, men som I stort set må godtage uden bevis. Den kan anses som en mekanisme til inspiration, for dybest set er det inspiration til den enkelte og til verden, der er målet for alt vort arbejde. Denne mekanisme er subjektiv, og den bliver langsomt opbygget, efterhånden som disciplene stræber og tjener og adlyder. Det er en mekanisme for den enkelte og en mekanisme for gruppen, og den vil til sidst blive en del af en mekanisme for menneskeheden, når menneskeheden betragtes som en enhed og som det fjerde naturrige. Dette naturrige er bestemt til at virke som en overfører af kraft, af energi og af liv og inspiration til de tre naturriger under det menneskelige. Det er denne mekanisme, der vil blive broen mellem det fjerde og femte naturrige. Det er den enkeltes antahkarana og gruppens antahkarana.

Jeg vil ændre jeres fuldmånearbejde en smule. Fortsæt som hidtil, men når I står sammen med mig foran det »åbne vindue«, og inden I forsøger at høre mig udtale de ord, som jeg måtte have til jer, så forestil jer, at I står badet i et levende lysegult vibrerende lys, der strømmer ind gennem det åbne vindue og omslutter gruppen. Når dette sker, skal I observere,

hvilket center der responderer på eller registrerer vibrationen og stimulationen eller et hvilket som helst fænomen, I måtte opleve, og notere det i jeres månedlige rapport. Jeg vil også ændre de sætninger, jeg giver jer, idet jeg vil vælge nogle, som vil bringe jer en billedlig forståelse. På denne måde vil visualiseringsevnen blive vakt og hjælpe jer til at registrere det, jeg siger. Her er sætningerne, hvoraf jeg vil vælge én ved hver fuldmånekontakt.

1. Hjertets gyldne lotus.	7. Trianglen af ild.
2. Den flammerøde brændende grund.	8. Den gyldne vej til Gud.
3. Bjergtoppen badet i morgens solopgang.	9. Havet og den klippefyldte kyst.
4. Den opstrakte hånd.	10. Sølvfaklen.
5. Det lige firarmede kors.	11. Den iriserende kubus.
6. Den åbne dør.	12. Den brændende busk.

Jeg vil skabe et billede af dem og nævne dem højt for jer. Bemærk, om I er i stand til både at se og høre dem.

Min velsignelse hviler over jer, og sammen fortsætter vi fremad og ind i fremtiden.

Juni 1946

MINE BRØDRE:

De papirer, jeg sender ud til jer på dette tidspunkt, er måske de mest betydningsfulde, I nogensinde har modtaget. Dette er tilfældet – ikke set fra en synsvinkel om undervisning – men set fra den ashrams synsvinkel, som I er tilknyttet.

Jeg vil begynde med at understrege den *kendsgerning*, at I er tilknyttet ashramen, fordi denne tilknytning er en subjektiv relation, som intet kan gribe forstyrrende ind i. Der kan opstå nogle pauser (hvad angår novicer), hvor relationen synes brudt, og andre hvor det synes, som om disciplen ikke gør fremskridt overhovedet og intet har at bidrage med til ashramens liv. Men efterhånden som livets hjul drejer, bliver lektioner lært og egnetheden vender tilbage.

Jeg vil bede jer læse dette med omhu, med indre afstand, med usvækket aspiration og med en erkendelse af, at det nuværende liv blot er et kort sekund i sjælens liv. Det nuværende liv har imidlertid den *største* betydning for nogle af jer, og det har *fokuserende* betydning i livet for nogle få af jer, og det har *prøvende* betydning for andre i gruppen.

Jeg har nu definitivt besluttet at opløse den nye kernegruppe. Mit forsøg med at sammensætte de tidligere grupper til én stor gruppe er ikke lykkedes. Jeg har ofte fortalt jer, at Hierarkiet ikke selv véd, hvilke beslutninger menneskeheden vil træffe i verdens anliggender, eller om menneskeheden vil drage nytte af den tilbudte mulighed. Det samme gør sig gældende for en mester i en ashram – han véd ikke, hvad »disciple i periferien« af en ashram vil gøre, så længe de er under skoling og bliver prøvet. Han véd, hvad den accepterede discipel, der har fri adgang til den indre ashram, vil gøre i enhver givne situation, fordi han er blevet prøvet og testet, og mesteren véd, at der er bestemte ting, som han *ikke* vil gøre.

Dette forsøg med den nye kernegruppe har varet i fem år. Det tidligere forsøg med grupperne varede i ti år. Disse forsøg blev påbegyndt i den vanskeligste periode i verdens historie og under den tids særlige pres og spændinger. Dette er jeg opmærksom på.

Jeg opløser denne gruppe *eksoterisk* af fire årsager:

1. (Slettet af A.A.B.).
2. På trods af mange års arbejde sammen med mig er gruppen endnu ikke integreret og har ikke skabt noget specielt åndeligt. Jeg har antydnet mange åndelige projekter, der ville kræve jeres entusiasme, tid, penge og interesse fuldt og helt. Mange af jer i denne gruppe gør mindre for Triangelarbejdet, Goodwill-arbejdet og udbredelsen af invokationen end den gennemsnitlige Arkanskolestuderende, og det var netop jer, jeg skulle få hjælp af til det, jeg søger at gennemføre. Hvorfor ikke hjælpe mig, når jeg har bedt om hjælp? Hvorfor søge noget enestående og specielt og anderledes end det de andre studerende beskæftiger sig med?

Det åndelige projekt, som jeg håbede, I ville kaste jer ud i, var det arbejde, jeg skitserede som udsendelse af bogen »Menneskehedens Problemer«, og som udbredelse af invokationen og Triangel- og Goodwill-arbejdet. Jeg er *ikke* interesseret i et specielt okkult arbejde, som I har mulighed for at udvikle gennem meditation eller ved samtale. F.C.D. begynder nu sin livsopgave, der retter sig mod mine projekter. Det vil blive en vanskelig opgave, da den især har relation til de problemer, som jeg har nævnt for jer. Glem ikke, at disse problemer indgik som en del i jeres instruktioner med henblik på udgivelse til offentligheden. Jeg har ingen kritik til F.C.D., der er gået fra dybt vand op til højder, hvorfra han kan udføre særdeles effektivt arbejde. Jeg er glad for at have forbindelse med ham og har bedt mesteren K.H. om at lade ham blive lidt længere i min gruppe. Jeg har ingen kritik til J.W.K-P., der har håndteret en meget vanskelig opgave for mig med skønhed, forståelse, dømmekraft og konduite.

3. Min næste årsag til at opløse gruppen er, at mange af jer har fejlet, fordi I ikke på okkult måde har efterlevet mine anvisninger. Frivilligt og gerne sluttede I jer til grupperne med henblik på skoling, disciplinering og ekspansion. Dette indebar, at I skulle følge bestemte forslag, meditationer og instruktioner. I årevis har et stort antal af jer absolut intet gjort ved de personlige anvisninger. Jeg hentyder her ikke blot til eksoterisk præcision, men (frem for alt andet) til esoterisk forståelse. Mine brødre, når jeg anviser et meditationsarbejde og kommer med forslag i årenes løb, så har jeg en særlig hensigt for øje og en plan, der er udarbejdet og tilpasset den enkelte studerende. Når arbejdet ikke bliver udført, står jeg hjælpeløs som følge af discipulens frie vilje.
4. Endnu en årsag, som jeg ganske kort må berøre, og som er en faktor i min beslutning, er A.A.B.s integritet i arbejdet. Nogle af jer har den opfattelse, at det er skrevet af mig, når det er noget der glæder jer, når det giver udtryk for je-

res egne tanker, og når det er i overensstemmelse med jeres gruppetænkning, men at det er skrevet af A.A.B., når det jeg dikterer går imod disciplenes ideer, eller der sættes en finger på en svaghed eller der meddeles noget, der går imod den lavere tænkning. Denne situation har eksisteret et stykke tid.

Af disse hovedårsager, og fordi jeg ikke længere vil bebyrde A.A.B. med jeres personlige anvisninger, afslutter jeg denne del af mit arbejde. A.A.B. har meget andet at gøre for mig med færdiggørelsen af de skitserede instruktioner. Hendes egen mester (og min) beder også om, at hun ikke længere udfører dette arbejde, og jeg er helt enig med ham. A.A.B. skal også være færdig med ashram-afhandlingen (*En afhandling om De syv stråler*, bind V, *Strålerne og Indvielserne*) og med afhandlingen om healing (*En afhandling om De syv stråler*, bind IV, *Esoterisk Healing*). Derefter vil hendes arbejde for mig være tilendebragt.

D.E.I. er ikke længere i denne gruppe, og i dette liv og sandsynligvis også i det næste vil han lære lektier, der gælder tilpasning, upersonlighed og afkald. Han foretog sig noget alvorligt og uopretteligt forud for krigens udbrud, selv om seniordisciple og hans eget indre advarselssystem rådede ham fra det.

Jeg vil her igen minde jer om, at den indre kæde forbliver ubrudt. *I er stadig medlemmer – hver og en af jer – i periferien af min ashram.* Intet kan ændre dette. Enkelte af jer har ikke givet anledning til kritik fra min side, da I ikke er ansvarlige for det, der er sket.

Lad mig gentage: den ashramiske forbindelse forbliver ubrudt, men den ydre relation er afsluttet for denne inkarnation. I kan stadigvæk nå mig som *enkeltpersoner*, hvis I opfylder kravene og søger at tjene den plan, jeg har udarbejdet til jer.

Med dette generelle brev sender jeg jer udførlige personlige anvisninger. Det er de sidste, I vil modtage fra mig i dette liv på det ydre plan. Jeg vil bede jer om med yderste omhu at

læse alt det, jeg siger og foreslår på grund af den virkning, det måtte have på jeres ydre liv i tjeneste.

Jeg anvender ikke ord uden grundige overvejelser. A.A.B. har gengivet mig med nøjagtighed i disse mange år, der omfatter de sidste ni år med sygdom. Hun har aldrig været for syg til at tage mit diktat og sende det ud til jer og til verden nøjagtig, som jeg dikterede det. Læs ikke kun jeres egne anvisninger, men også dem, som de andre medlemmer i gruppen har fået, og I vil med større klarhed kunne forstå årsagerne til at opløse denne gruppe. De personlige anvisninger vil være udførlige og præcise og vil indeholde et så stort arbejde – sammen med alle tidligere anvisninger gennem årene – at de kan optage jeres opmærksomhed i resten af jeres liv og bringe jer i tættere forbindelse med ashramen. De anvisninger, der er givet til hver især over adskillige år, er bevaret i *Discipelskab i den nye tidsalder, bind I*. I har fået megen intensiv og koncentreret individuel undervisning, mange henvisninger til muligheder og til det arbejde, som I hver især er blevet bedt om at udføre, og I har fået stor hjælp til at håndtere personlige begrænsninger og tillige megen inspiration.

Læs nu mine personlige anvisninger til jer i lyset af vore langvarige personlige relationer. Vi har arbejdet sammen i mange år, og jeg kender jer alle godt. Jeg har fortalt jer, at i ashramens lys er intet skjult. Disse anvisninger er brobyggende anvisninger, som vil være tilstrækkelige frem til den dag, hvor I kan træde ind i en tættere relation og har overvundet personligheden i en sådan grad, at der ikke vil være fare for, at I gør jer skyldige i alvorlige fejltagelser. Da kan man fuldt ud stole på jer i lighed med alle sande accepterede *tjenende* disciple.

Den helt specielle undervisning om, hvordan den nye tidsalder vil fremstille den esoteriske sandhed, der er nødvendig i forberedelse til indvielse, vil fortsætte. Det er vigtigt, at dette andet bind af *Discipelskab i den nye tidsalder* når ud til offentligheden. Den nye undervisning (eller snarere denne nye del af undervisningen) i den tids fremstilling vil bestå, som I allerede véd, af seks temaer eller emner:

Instruktion om meditation.
Undervisning om indvielse.
Skoling i telepati.
Undervisning om det æteriske legeme.
Menneskehedens problemer.
Eksternalisation af ashramerne.

I vil hver især fortsat modtage disse papirer, *ikke* som et tilknyttet medlem af min ashram, men alene som en intelligent og skolet aspirant, der er privilegeret derved, at han bliver anvendt ved opbygningen af de fornødne tankeformer vedrørende de korrekte aspekter af undervisningen, således at frøet eller kimen kan blive virkeligt implanteret i den menneskelige bevidsthed og i sandhed vokse og påvirke den kommende tidsalder. Glem ikke dette.

Marts 1947

MINE BRØDRE:

I vil nu være kommet jer over chokket om ophøret af vor ydre kommunikation. Som I meget vel erkender (eller gør I?), forbliver min indre relation til jer en helt privat og individuel sag, der kun er kendt af den aspirerende discipel og jeg selv. Således vil det forblive i den nuværende livscyklus. Styrken af jeres udstråling, jeres potentiale som lysbærere og jeres evne til at tjene jeres medmennesker vil vise jeres meddisciple i min ashram eller i dens periferi, at denne relation er en *kendsgerning*. Det vil være et bevis for, at I, dvs. personligheden, sjælen og ashramens mester, har kontakt. Den store mester, Kristus, sagde, da han sidst vandrede på jorden: »På deres frugter skal I kende dem«. Ved at sige således, gav han os alle en ganske bestemt vejledning.

En mester kender og bedømmer disciplen på det arbejde, han udfører til fremme af planen, og ikke på disciplens reaktion på hans aspiration. Den opmærksomme verden bedømmer på samme måde, hvordan den eksisterende fase af det

guddommelige kommer til udtryk i en discipels daglige liv. Hvorledes vil iagttageren ellers kunne bedømme det? Discipulen befinder sig således under konstant dobbelt observation. Han må nødvendigvis føje en tredje til denne prøve: hans egen position som iagttager. Han er således eksponeret for kritik og bedømmelse fra tre sider, og jeg vil bede jer om at reflektere omhyggeligt over denne kendsgerning.

Et tilbageblik om aftenen set fra disse tre sider vil være af værdi for alle disciple, når de benytter imagination så meget som muligt som et redskab til åndelig perception. Lær i så høj grad som muligt at »forestille« jer, hvorledes en mester vil bedømme jeres daglige stræben, hvorledes jeres iagttagende omgivelser vil reagere på jeres levevis og ord, og hvorledes I selv opfatter dagens indsats. Jeg vil anbefale dette til alle disciple og til alle jer, der er i skoling til min ashram. Og det, jeg her har foreslået, kan også udmærket anvendes af Arkanskolens seniorstuderende.

Marts 1948

MINE BRØDRE:

Der er nu gået endnu et år, og det er igen tid for mig at føre den allerede givne undervisning et lille skridt videre. I virker stadig som en gruppe, der har nær gensidig relation til ashramen, til mig og til hinanden. Situationen er imidlertid ikke den samme som sidste år – der er opstået visse forskelle og nye særpræg. Det skyldes den reorganisering, der har fundet sted inden for selve Hierarkiet nødvendiggjort af Kristi umiddelbart forestående tilsynekomst. Dette har nødvendiggjort visse grundlæggende forandringer.

Som I véd, har jeg i årevis (med hjælp fra A.A.B.) bestræbt mig på at hjælpe og støtte mange disciple, der tilhører andre ashramer end K.H.s anden stråle ashram og min egen. Jeg har givet dem den grundlæggende skoling, som deres egne mestre ville have givet dem, og – da min ashram er en anden stråle ashram – har deres kærlighedsnatur modtaget en

nødvendig stimulation, og deres følelse af universalitet er blevet udviklet for at gøre dem rede til arbejdet i den kommende cyklus. I den cyklus, der nu er så nær, vil Kærlighedens Herre søge at tilrettelægge den nye æra i overensstemmelse med de nye Vandbærer-principper. I den række af papirer om eksternalisationen af ashramerne eller af Hierarkiet (*Hierarkiets fremtræden*) beskæftiger vi os i realiteten med målet eller med en særlig form for undervisning, der blev givet til mange disciple angående denne store begivenhed – en undervisning, der havde til hensigt at udvikle et intelligent samarbejde.

I min foregående række af instruktioner belyste jeg specifikt Kristi tilsynekomst, og det var et budskab, der blev sendt ud i stort omfang til den almene offentlighed. Siden da har jeg skrevet to andre artikler med titlerne: Kristi arbejde, og Kristi lære. De er blevet føjet ind i den oprindelige instruktion vedrørende Kristi tilsynekomst for at nå et større publikum end blot denne gruppe disciple. Disse instruktioner er nu tilgængelige for jer alle i bogform med titlen *Kristi Tilsynekomst*.

Den pointe jeg søger at fremføre er, at denne bog primært er jeres bidrag til de bestræbelser, som Hierarkiet gennemfører for at nå og vække menneskene overalt til den forestående og det uundgåelige i Kristi tilsynekomst. Med denne bog har I i virkeligheden besejlet jeres trofasthed og vedvarende tro gennem de år, vi har arbejdet sammen. Endnu mere betydningsfuldt er det, at I (som gruppe) har tilvejebragt et reservoir af tanker, der kunne bringes til aktivitet, og derved blev det muligt at udsende denne skelsættende proklamation – for det er, hvad den er. I har således tjent og hjulpet på dette meget kritiske tidspunkt – ikke blot kritisk for menneskene i forbindelse med verdensbegivenhederne, men også kritisk for selve Hierarkiet.

I jeres tænkning, refleksion og aktiviteter, som I vil fortsætte med fremover, skal denne store skitserede hierarkiske intention udgøre selve grundlaget for jeres livsmønster. Som medlemmer af en ashram er I en del af og uløseligt knyttet til den nuværende krise i Hierarkiet, og dette kan I ikke undgå.

En af virkningerne af nyorienteringen er, at fire eller fem af jer vil arbejde mere aktivt og til sidst mere bevidst i jeres egen mesters ashram og mindre aktivt i min. I må imidlertid huske, at forbindelsen på ingen måde er afbrudt. En anden virkning er, at adskillige disciple fra andre ashramer vil arbejde i min gruppe, og en af mesteren K.H.s disciple fungerer nu som seniordiscipel i min ashram, fordi A.A.B. ikke længere er tilgængelig med den kapacitet, som hun har været siden 1932. Hun genoptog sine egne aktiviteter i mesteren K.H.s ashram for tre år siden. Færdiggørelsen af mine bøger er praktisk taget alt, hvad hun nu gør for mig.

Denne nyorientering og dette, at Hierarkiet »træder frem i den ydre verden«, kræver, at vi alle antager en bestemt holdning og udvikler bestemte mentale vaner. Det vil jeg fortsætte med at belyse for jer som en del af det sædvanlige første tema i alle disse instruktioner, nemlig meditation.

Januar 1949

MINE BRØDRE:

Dette nye år 1949 er ganske betydningsfuldt set ud fra en synsvinkel om åndelige værdier. Sidste år var et beslutningernes år – hvilket de offentlige anliggender har vist – beslutninger, som ikke altid var sunde og rigtige, og som krænkede princippet om rette menneskelige relationer. Det var et beslutningens år for Hierarkiet såvel som for mange af verdens ledere, både verdslige og åndelige. Verdens disciple var under et stort og ganske særligt pres, hvor mange af dem afviklede og håndterede svær personlig karma, og andre steg ned i erkendelsens dybder – dybder, hvor verdens uretfærdighed og sorg konfronterede dem, og hvor verdens problemer blev gjort meget klare for dem. Det blev derfor et år med særlige prøver og prøvelser, og jo mere fremskreden discipelen var, des større har hans problem været, da det involverede både personlige problemer og problemerne i verden. De har båret en tung byrde.

Medlemmerne af den nye kernegruppe og dem, der er knyttet til denne gruppe og til min ashram, har ikke været nogen undtagelse. Dette nye år rummer store muligheder for ekspansion og vækst og for fremskridt af alle tankeretninger og i særdeleshed de muligheder, der er orienteret mod det arbejde, det åndelige Hierarki udfører på vor planet. Den indstrømmende kraft er *godgørende* i sin virkning, og de destruktive kræfter, der har været fremherskende de seneste år, er ikke længere så dynamiske. Dette skulle blive et år med fremgang og med ekspansion (implementeret og styret af Hierarkiet). Den åndelige strømhvirvel af kraft, der bevæger sig nærmere mod manifestation, vil gøre det muligt at gøre visse fremskridt og vil feje de kræfter (omend ikke alle) af vejen, som har hindret den foreslåede ekspansion, og som har begrænset det arbejde, alle disciple over hele verden har søgt at gennemføre. Enhver discipel er blevet prøvet. Uventet svaghed har vist sig, og uheldige karakteregenskaber, der burde være overvundet, er kommet op til overfladen. Nogle få – nogle ganske få – er snublet på vejen, men det store flertal har klaret prøven.

Svaghed i motivation, i hensigt, i teknik samt personlighedsfejl er blevet blottet og erkendt af sande og oprigtige disciple. Dette har været nødvendigt, for de indkommende energier forstærker svaghederne (idet de erkendes som det, de er), men de styrker også verdenstjenesten for de disciple, der kan udholde presset og stå ansigt til ansigt med sig selv i sandhed og oprigtighed.

Kaldet kommer nu fra enhver ashram til alle medarbejdere om at slutte op om arbejdet og stå sammen i det tætteste kammeratskab med loyalitet og forståelse. Udfordringen er for dem at underkaste sig (og med dette mener jeg deres personlighed) en intens selvpålagt disciplin og en renselsesproces, samt at foretage de ændringer i deres egen natur, der vil gøre dem til et mere effektivt redskab i tjeneste. Jeg indpræger sindene hos de af min ashrams medlemmer, som I aldrig har hørt om, med de samme ideer i forbindelse med det arbejde, de måtte udføre for Hierarkiet.

Det var kundskaben om denne kommende indstrømning og mulighed for øget egnethed, der tilskyndede A.A.B. til at gennemføre reorganiseringen af Arkanskolen, til at fylde dens rækker ud og til at uddybe den foreslåede tendens i læren, således at der kunne tages de skridt, som vil gøre arbejdet mere effektivt og mere stærkt virkende. Hun har også taget og vil i nærmeste fremtid tage de nødvendige skridt til, at Arkanskolen kan fungere effektivt, når hun er gået over på den indre side for at tjene.

Organiseringen og arbejdet med Arkanskolen er A.A.B.s åndelige projekt, og jeg har intet som helst med det at gøre, ej heller vil jeg i fremtiden vejlede eller tage del i Arkanskolens anliggender. Det er en opgave for dem, som A.A.B. vælger til at føre den videre. Den er en levende organisme, som vil vokse med sine egne iboende muligheder og under åndelig inspiration af den energi, der kommer fra mesteren K.H.s ashram, hvor A.A.B. er medarbejder og discipel.

Jeg vil nu komme med nogle få kommentarer vedrørende det arbejde, som A.A.B. har været ansvarlig for, og som F.B. vil være ansvarlig for, når A.A.B. går over.

I løbet af de år, jeg har haft berøring med jer alle, er meget verdensarbejde blevet indledt, og indflydelsen fra den gruppe af medarbejdere, som A.A.B. og F.B. har samlet omkring sig, er blevet udbredt i hele verden. Jeg hentyder her til det, som de står for internationalt, og – som et resultat af udbredelsen af den undervisning, jeg er ansvarlig for – til den ændring, der er sket i den almene bevidsthed. Den er langt større, end I tror. Den verdensomspændende åndelige drivkraft, der som konsekvens er igangsat, har to hovedårsager:

1. *Arkanskolen*, som medlemmer har sluttet sig til i ethvert land og er blevet fordelere af lys.
2. *Udgivelse og distribution* af mine bøger overalt. De bliver læst i langt højere grad, end I kan forestille jer.

Da mange tusinder i mange lande forstod sandheden, og da der var behov for at gøre den praktisk anvendelig i denne tid med stor nød i verden, så blev to andre arbejdsområder indledt: *Triangel- og Goodwill-arbejdet*. Der er her intet behov for, at jeg går i detaljer angående disse to åndelige projekter. I kender dem så udmærket, selv om kun nogle få af jer har vist virkelig interesse eller kastet jer behjælpelige ind i dette arbejde med hjerte og sjæl.

Arkanskolen er ikke en af mine aktiviteter eller projekter og har aldrig været det. Med øje for tilstanden i (såkaldte) esoteriske skoler i verden, da A.A.B. etablerede Arkanskolen, afviste hun bestemt min medvirken, og jeg bifaldt fuldt og helt hendes beslutning. Min forbindelse med skolen har blot været, at jeg skitserede graderne i skolen for hende, og at jeg en eller to gange – i mine instruktioner om discipelgraderne – appellerede til de studerende om samarbejde i en særlig anledning. Glem ikke, at disse instruktioner var ikke instruktioner til skolen, men derimod en tidlig form af mine bøger, og de gik uændret ud til offentligheden. Ligeledes har det kun været inden for de sidste fem år, at der er blevet arrangeret et korrespondancekursus for skolen på grundlag af en eller flere af mine bøger.

Skolens politik, dens principper, undervisningsplan og -metoder har udelukkende været A.A.B.s i samarbejde med F.B. og med en eller to seniorstuderende, der boede i eller i nærheden af New York og i Europa.

Der har nødvendigvis været mange spørgsmål blandt seniorstuderende og i denne gruppe om, hvad der vil ske, når A.A.B. går over. Den seneste opgørelse over denne gruppes effektivitet og stabilitet i arbejdet ville ikke motivere A.A.B. til at have megen tillid til jeres lederskab. I har ikke vist nogen organiseret gruppeevne til at påtage jer et stykke arbejde, der virkeliggør et eller flere af mine foreslåede åndelige projekter og effektivt arbejde sammen for at fremme det. Hvad har I gjort *som gruppe* for at fremme Triangel-arbejdet eller Goodwill-arbejdet eller for at stå bag skolens arbejde og give det fremgang? Der er mange uden for den nye kernegruppe,

der har udført et mere opofrende og uselvsk arbejde, end I har, selv om der er få undtagelser. Men, mine brødre, ud af en og halvtreds, hvor er de få.

Når A.A.B. går over, vil hun overlade Arkanskolen og med min fulde billigelse alle andre aktiviteter i F.B.s hænder. Hun vil inden for de forskellige afdelinger efterlade trofaste mennesker, der vil fortsætte med at påtage sig at styre arbejdet i samråd med F.B.

Der vil overhovedet ikke være behov for nogen reorganisering. Hvorfor skulle der det? A.A.B. har været interesseret i og har sammen med F.B. opbygget alle afdelinger. Hun har aldrig selv arbejdet i nogen af dem, hvilket kan være nyt for jer. Når hun afslutter sit arbejde, opstår der ikke et tomrum i nogen afdeling. Så hvorfor reorganisere? Arbejdet vil fortsætte med de samme medarbejdere, og der vil komme nye til, når behov opstår. Der vil blive valgt unge medarbejdere, der ser anderledes på tingene, end I gør, og deri ligger håbet for, at arbejdet kan fortsætte, for de fleste af jer er for gamle og for krystalliserede til at ændre arbejdets gang. I kan imidlertid danne et stærkt fundament og give de unge mod. De fleste af jer er for ivrige efter at se de gamle arbejdsmetoder og fremgangsmåder fortsætte. Jeg og A.A.B. er mere interesseret i at se behovet hos verdens unge tilgodeset. *Principperne* for den tidløse visdom må bevares, men alle udtjente former må forsvinde.

Arbejdets fremgang og vækst afhænger af en glidende overgang mellem fortiden og den kommende nye verden. Den vil afhænge af medarbejdernes beslutning om at fortsætte med deres opgaver. Den vil afhænge af, om de kan forny deres entusiasme og frem for alt deres vision, om de kan eliminere alle ønsker og al ambition om at være fremtrædende i arbejdet, og om de har vilje til på nye måder at imødekomme behovet for større sandheder uden nogen form for dogmatisme.

Jeg ser ikke efter nye »stenografer« til at overtage A.A.B.s plads, og jeg skal ikke diktere til nogen af jer. I har mængder af ufordøjet materiale at arbejde med og tilstrækkeligt af læ-

ren, som I kan give udtryk for og gøre tilgængelig for offentligheden i de kommende femogtyve år. Jeg har givet jer tilstrækkelig information til at sætte jer i stand til individuelt at kontakte mig, hvis I følger reglerne og lever det ydre liv som discipel.

Det er bøgerne, der fører folk ind i de forskellige faser af arbejdet. I kan hjælpe ved at holde bøgerne i konstant cirkulation, og I kan også subjektivt holde sammen, således at *gruppens* relation til ashramen stadig bevares, og således at eksternalisationen senere kan blive mulig. Dette er de to hovedopgaver, som jeg præsenterer jer for, og de vil sammen med jeres egen intensiverede tilnærmelse tillige med Triangel- og Goodwill-arbejdet give jer rigeligt at bestille.

Stå bag dem, der har været ansvarlige – under F.B.'s ledelse – for Triangel- og Goodwill-arbejdet. Gør deres arbejde muligt, men undgå indblanding. De vil begå fejltagelser, og disse vil I være hurtige til at bemærke. Jeres eneste pligt er at stå bi. Fejltagelser betyder intet, hvis klarhed i vision, åndelig vedvarende kærlighed ledsager dem. I bør så vidt muligt have mandlige medarbejdere, og I bør ikke anbringe sjette stråle mennesker i indflydelsesrige positioner. De har ikke nemt ved at samarbejde og er hyppigt årsag til stridigheder og antipati.

I kan se, mine brødre, jeg lægger ikke storslåede planer for udførelse af arbejdet i tilfælde af A.A.B.s død. Jeg foreslår ingen ændringer. Jeg ser gerne, at arbejdet overlades i hænderne på dem, der allerede udfører det. Jeg foreslår, at gruppen af medarbejdere udvides med unge mennesker i takt med at behovet opstår, og pladser bliver ledige. Jeg foreslår, at arbejdet fortsat holdes i bevægelse, således som A.A.B. altid har gjort.

Frem for alt skal I huske, at Triangel- og Goodwill-arbejdet og Arkanskolen er en *organisme* og ikke en organisation, og at den vil vokse ved sit eget iboende liv og ikke ved planlægning. Når I husker det, vil I opdage, at flere af jer har taget fejl, både hvad angår kritik og planlægning af fremtiden

for de forskellige aspekter af arbejdet. Arbejdet vil fortsætte ved styrken af sit eget iboende liv. Det vil blive skadet af planlægning, indblanding og organisering. Lad arbejdet gå sin gang, giv det tilstrækkelig opmærksomhed og opfyld dets behov, når de opstår. Triangel-arbejdet og Goodwill-arbejdet er i hænderne på unge mennesker, der skal styrkes, vises tillid og opmuntres. Invokationsarbejdet tillige med Triangel- og Goodwill-arbejdet og Skolen bevæger sig stabilt fremad, og ansvaret ligger hos alle tre. Hvis det håndteres på rette måde, så vil udbredelsen foregå automatisk, mekanisk og få stor betydning.

De forskellige faser af arbejdet vil fortsætte som ønsket, hvis al tale om overordnede stillinger, om påtaget ansvarlighed, og om behovet for nye kernegrupper bringes til ophør. Tanken om reorganisering må opgives. Den ville øjeblikkelig nedbryde den nuværende smidigt arbejdende organisme. En overgangstid, der gennemføres uden nogen form for ændringer eller vanskeligheder, vil i høj grad berolige alle grupper. I skal finde og skole unge mennesker – *skole dem i principperne*. Der bør ikke gives nogen doktrinær undervisning. Såfremt det sker, vil skolen uvægerligt dø. De nye sandheder erkendes hurtigt, men det er de unge, der skal erkende dem. De medarbejdere, der i tyve år har absorberet et system for tænkning, har tilbøjelighed til selv at blive så absorberede i det, at det er vanskeligt for dem at erkende den nye og vitale indkommende sandhed, og det sørgelige er, at de ofte er sikre på, at de kan. De nye sandheder overskygger os i dag. Hvis Invokationen har nogen betydning, så er det, hvad der må forventes.

De principper, der skal fremhæves, er:

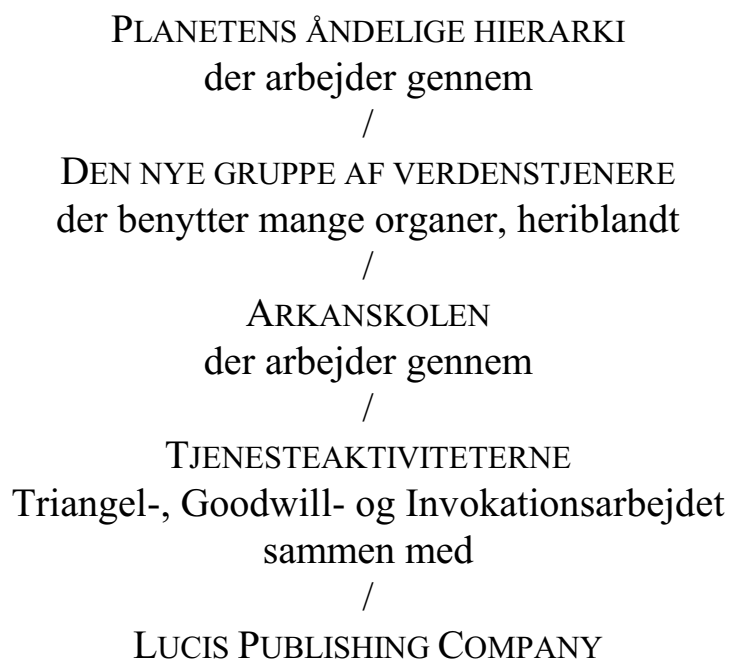
1. Arkanskolen skoler disciple. Dens pensum er derfor sammensat specielt til disciple. Dens standard kan ikke sænkes. Det er ikke en skole for disciple på prøvestadiet. Den vil som følge heraf altid forblive relativ lille.
2. Det er en skole for voksne, hvor okkult lydighed er udvik-

- let. Lydigheden gælder ikke menneskeskabte regler eller skoleregler, men det gælder lydighed over for sjælen.
3. Det er en skole, hvor der på videnskabelig basis undervises om troen på et Hierarki, ikke som en doktrin, men som et eksisterende og beviseligt naturrige. Der lægges vægt på ashramens regler og disciplens dobbelte liv.
 4. Det er en skole, hvor den studerende lærer, at »alle menneskers sjæl er én sjæl«.
 5. Der stilles intet krav om stilling eller indflydelse, og der er aldrig nogen, der har hævdet at være indviet. Hovedkvarterets gruppe og skolens medarbejdere arbejder dér som følge af deres åndelige indstilling.
 6. Arkanskolen er ikke-sekterisk, ikke-politisk og international i sin tankegang. Dens grundtone er tjeneste. Dens medlemmer kan arbejde inden for en hvilken som helst sekt eller politisk parti, forudsat at de husker, at alle veje fører til Gud, og at »den ene menneskehed« er styrende for al deres tænkning.
 7. De grundlæggende læresætninger i den tidløse visdom erkendes over hele verden, og således som de kommer til udtryk i mine bøger, udgør de den grundlæggende undervisning i Arkanskolen. Dette er ikke, fordi de beskrives i mine bøger, men fordi de er en del af kontinuiteten af den tidløse visdom, og fordi de forekommer i den seneste udgivelse af den tidløse visdom fra Hierarkiet. De må ikke blive til en bibel for en sekt, således som det har været tilfældet med *Den hemmelige lære* og det teosofiske samfund. Dette har faktisk været en dyb skuffelse for Hierarkiet. A.A.B. må ikke gøres til en okkult autoritet. De, der er knyttet til Den store hvide loge, foretrækker den menneskelige sjæls frihed – ikke bibler eller autoriteter. Det er læren, der er vigtig, ikke kilden eller formen.

Lad mig gentage for klarhedens skyld: Ingen af jer har noget

ansvar for Arkanskolen eller for tjenesteaktiviteterne, men I kan arbejde hjælpsomt med ydmyghed og rent motiv i en af dem eller i dem alle under vejledning af A.A.B. eller af dem, i hvis hænder hun har lagt ansvaret. ... Det er i disse relationer, at I vil udvikle den ydmyghed og de rene motiver, der er disciplens enestående kendetegn.

Der er imidlertid én ting, jeg ønsker, at I forstår tydeligt, og det er det *mønster*, der ligger til grund for de forskellige aspekter af det arbejde, som nu er i en ekspansionsproces. Et enkelt diagram kan tydeliggøre relationerne, og *disse relationer er virkelige i vor tid*:

Energien fra den nye gruppe af verdenstjenere kan sammenlignes med den antahkarana, der forbinder menneskeheden med Hierarkiet og udgør en kanal for kontakt med mestrenes ashramer. Arkanskolen kan anses som et af resultaterne af den nye gruppe af verdenstjeneres aktiviteter. Der findes mange andre skoler udbredt over hele verden. Det samme gælder tjenesteaktiviteterne. Ingen esoterisk gruppe kan arbejde rigtigt med korrekt motivation, med mindre den kundskab og visdom samt de åndelige energier, der står til gruppens

rådighed, kommer til udtryk i konkret tjeneste. Tjenesteaktiviteterne er derfor et udtryk for Arkanskolens levedygtighed, og denne relation må værdsættes og bevares.

Som disciple har I jeres plads i den nye gruppe af verdens-tjeneres seniorrækker, og jeres ansvar som gruppe er at hjælpe med at udføre en fase af det arbejde, der fuldt og helt er et projekt, som hele Hierarkiet står bag. Jeg beder jer om at kaste al jeres styrke ind i arbejdet med at forberede Kristi tilsynkomst og om på alle mulige måder at fremme udbredelsen både af heftet med denne titel og af bogen, der omhandler hans tilsynkomst. Verden skal oversvømmes med denne information, og gennem det håb og den forventning, der derved skabes, vil verden kunne bevæge sig fremad og ind til et større lys, til bedre menneskelige relationer og til en større lykke. Resultaterne af jeres arbejde med denne aktivitet bør forstærke interessen for Arkanskolens tjenesteaktiviteter og udvide rækken af mennesker, der arbejder på de mentale niveauer med Trianglerne og for rette menneskelige relationer ved hjælp af Goodwill-arbejdet.

Begynd, mine brødre, at udføre jeres eget arbejde, og overlad til andre at bære det ansvar, de har påtaget sig, og spild ingen tid med at blande jer i en fase af arbejdet, der ikke har krav på jeres opmærksomhed. *I er i min ashram*. Arkanskolen er ikke et projekt i min ashram og er derfor ikke jeres ansvar. Den har været et middel til at give jer en højst tiltrængt esoterisk skoling, og det vil den fortsætte med, hvis I ønsker det, men arbejdet for Kristus (som alle ashramer er forpligtet til) kalder på jeres samarbejde. Det er dette ansvar, jeg lægger på jeres skuldre.

At årene må se, at I alle udvikler en mere stabil entusiasme, en mere selvopofrende tjeneste og en dybere ydmyghed, det er jeres vens, meddiscipels og mesters håb og bøn.

Marts 1949

MINE BRØDRE:

Jeg har ingen gruppeinstruktion til jer denne gang. Det vil jeg heller ikke have fremover. Når anvisningerne angående de planlagte temaer er færdige, vil jeg skrive en instruktion om gruppearbejde, og det vil afslutte alt, hvad jeg ønsker at sige om dette emne i de to bind af bogen *Discipelskab i den nye tidsalder*. Hovedformålet med denne bog er at tilskynde den aspirerende offentlighed til at gribe denne mulighed for skoling, som er deres, *hvis* de vælger det. De ville komme til at tænke med større klarhed på Hierarkiet og dets funktioner. Der kan komme meget godt ud af at offentliggøre Hierarkiets lære, og resultatet kan blive en ny æra for åndelige instruktioner. Mit nuværende mål er at hjælpe A.A.B. med at færdiggøre den vigtige lære, som jeg – med hendes hjælp – har givet til gruppen gennem en lang årrække. Den vil stå til rådighed for den almene offentlighed, efter at der er udeladt visse specifikke afsnit, som hun kender, og som er analoge med nogle afsnit i første bind. I har modtaget mere, ja langt mere, end I kan assimilere. Af den oprindelige gruppe af studerende er der kun få tilbage. Af de mere end halvtreds oprindelige medlemmer, der har været tilknyttet min ashram, er der kun seksten tilbage, og af disse er kun otte virkeligt aktive, og af disse otte er der to, der giver mig anledning til tvivl.

I kunne på dette sted og med rette stille følgende spørgsmål: Hvor ligger fejlen, eller hvad var det forkerte valg, jeg foretog? Hvor ligger skylden for det, der umiddelbart synes at være en så markant fejl? Det vil måske interessere jer at få nogle af årsagerne præsenteret:

1. Når en mester udvælger medarbejdere til sin ashram, styres han af visse uundgåelige faktorer:
 - a. At en discipels aspiration og udvikling (sædvanligvis

stimuleret af en seniordiscipel) har sat ham i stand til i sin tænkning og bevidsthed at nå periferien af ashramen. Til tider fremskyndes denne åndelige proces så meget, at han for tidligt når frem til dette punkt. Imidlertid *er* disciplen nået frem. Det næste træk er (som I ville sige) op til mesteren. Han skal give disciplen mulighed for at komme nærmere, såfremt han i sig har kapacitet til at foretage et sådant skridt.

- b. At der eksisterer en karmisk relation. Mange af dem, der har fået mulighed for at samarbejde med mig, har haft relation til mig i tidligere inkarnationer, og – som følge af visse aktiviteter – har de fortjent muligheden for at samarbejde med mig i en endnu tættere relation. Dette viser de ved at afvikle karma. Således var det for H.S.D. og S.S.P. De begik kun mindre fejl.
- c. At der eksisterer et behov for medarbejdere i verden i vor tid. Mestrene føler sig derfor nødsaget til at benytte mennesker, der kan gennemføre visse faser af det ekso-teriske tjenestearbejde, som de måtte være egnede til, men som de set fra en anden synsvinkel endnu ikke er rede til. Et sådant menneske var W.D.B.

Disse faktorer måtte jeg nødvendigvis tage hensyn til i mine valg, for også jeg (selv om jeg måske er en mester) styres af esoterisk lov og må gribe muligheden. Mange af dem, der blev valgt, har begået fejl, men fordi opofrelse og hengivenhed til enten Hierarkiet eller menneskeheden endnu findes i dem, så har de stadigvæk tilknytning til min ashram. Det er dog kun i ganske få tilfælde, at det kan tillades, at de får lejlighed til at komme nærmere. De er endnu *ikke* rede til at opnå en »mere oplyst ashramisk position«, som den kaldes.

2. Aspirantens tilknytning til en ashram udsætter ham for en intensiv stimulation. I mange tilfælde viste det sig umuligt for nogle disciple at håndtere den. Åndelig energi, der strømmede ind i personligheden via aspirantens egen sjæl,

nærede fremkomsten af noget, der var godt, men også af noget, han ikke kunne bringe med i nærheden af selve ashramen. De uønskede egenskaber måtte elimineres. (Dette gjaldt S.C.P. og L.U.T.). Denne stimulation kan ikke undgås, og det er en af prøverne på en accepteret discipels egnethed til »ashramisk deltagelse«. Mesteren ser ikke efter og forventer ej heller fuldkommenhed, men visse ufuldkommenheder i personligheden såsom stolthed, vrede og en udisciplineret natur skal i det mindste kunne styres.

3. En modvilje over for at modtage kritik eliminerede nogle fra gruppen. De kunne ikke klare blotlæggelsen af deres fejl, enten det gjaldt dem selv, eller det gjaldt hele gruppen. De vidste, at visse tendenser eksisterede, men ikke hvor alvorlige de var. Når jeg søgte at hjælpe dem på denne måde, fremkaldte det kun modvilje. I mange tilfælde (som jeg har fortalt jer andetsteds) var den holdning, man antog, at ros, anbefaling og interessante personlige anvisninger var skrevet af mig, men gjaldt det kritik, så var A.A.B. ansvarlig. Dette har aldrig én eneste gang været tilfældet. I virkeligheden har jeg adskillige gange modificeret min kritik (eller analyse, som jeg foretrækker at kalde det) og en eller to gange streget det hele på opfordring af A.A.B., der måske kender det vestlige sind bedre end jeg. (Sådanne medlemmer var I.S.G-L. og D.E.I.).
4. Adskillige af de studerende påskønnede ikke den åndelige mulighed, de stod overfor. Det var i realiteten en slags ikke-erkendelse, som de praktisk taget var uvidende om. De forbliver i denne tilstand og afventer den næste inkarnation. (L.D.N-C. var et slående eksempel på denne holdning. En anden var J.A.C., skønt han meget gerne ville genindsættes. Dette er ikke muligt. Havde A.A.B.s levevilkår været bedre, kunne det muligvis være gennemført. En anden af disse typer var B.S.D.).
5. Visse af de andre studerende anså »okkult lydighed« som en krænkelse af deres frie vilje, hvilket D.A.O. gjorde. Et stort antal af jer led simpelthen af inert, og selv om I var glade og opstemte over det materiale, I fik fra mig – enten

det var til gruppen eller det var personlige anvisninger – så var I for dovne til at give jer selv fuldt og helt til det, som I havde fået, og I undlod konsekvent at efterkomme mine opfordringer.

Det vil her være gavnligt at bemærke noget meget betydningsfuldt, der kan have interesse: Alle, der passerede dødens port, opnåede definitivt en tættere relation. De fortjente denne belønning, idet de havde stillet sig til rådighed for det, jeg havde lært dem. De er, som I véd, C.D.P., K.E.S., D.P.R. To andre er i denne tid hurtigt ved at gøre sig rede til at følge efter disse tre disciple ind i ashramen. Det er B.S.W., der midlertidigt kom ud på et sidespor et par år før sin død, og G.S.S., hvis personlighedslegemer ikke kunne bære den stimulation, der nåede hende via gruppen. Denne sensitivitet over for for megen stimulation er noget, der let kan afhjælpes nu. Det betragtes ikke som en fejl, blot som en karmisk svaghed.

Jeg har taget mig tid til at forklare visse årsager og tydeliggøre det, der for jer kan se ud som fejlslag. Jeg er meget glad for det arbejde, som udføres af nogle af de otte medlemmer, der forbliver virkeligt aktive. To af jer har kæmpet jer gennem store prøver og er i dag meget bedre tjenere. Det er D.H.B. og R.S.U. En af jer, R.S.W., er i fare for at afspore sine aktiviteter, men vil, mener jeg, komme gennem prøven. Det vil tage hende to år mere at kæmpe sig igennem til en mere klar vision. Til de otte andre, der er tilbage af den oprindelige gruppe, har jeg ingen kommentarer, kun opmuntning. De er stabile og har lært tilstrækkeligt, som de kan arbejde videre med, men de kan ikke klare mere stimulation. Hovedparten af dem vil ikke blive holdt tilbage for at vente på tilladelse til en mere definitiv positiv indtræden i ashramen, når de passerer dødens port. H.S.D. burde i resten af sit liv arbejde på at opnå en fredfyldt ånd, og hun bør også stå A.A.B. bi, så længe A.A.B. har brug for hende. L.D.O. må opnå et større overblik i stedet for hendes begrænsede syns-

punkter vedrørende menneskehedens problemer. Hun må opgive sine forsikringer om, at de hjælpende tiltag og løsninger, hun foreslår, er helt rigtige. F.C.D. klarer sig godt, men han er en gammel og skolet discipel, og der er ingen grund til at ængstes for ham. Det samme gælder J.W.K-P.

Jeg har ikke, som I vil bemærke, omtalt hele årsagen, men jeg har imidlertid antydnet nok til at vise mine begrundelser for, at der er en så ringe eksoterisk fremkomst af sand indre esoterisk aktivitet – en indre aktivitet, der forbliver intakt, selv om den ydre form ikke er intakt, som følge af dens medlemmers svaghed og det daglige livs pres på den ydre gruppe. I er alle – fra den første, der fik adgang til gruppen, til den sidste, der sluttede sig til gruppen – stadig i min aura eller i mesteren K.H.s større ashrams aura, og vil, er jeg sikker på, forblive dér. Jeg vil også minde jer om, at der findes mange medlemmer i min ashram, som I intet kender til, og som kom ind i min ashram uden A.A.B.s hjælp. I er ikke den mest betydningsfulde gruppe. Glem ikke disse andre meddisciple. En dag, når I har etableret bevidsthedskontinuitet, så vil I kende dem, for så vil I bevidst mødes med dem inden for min ashrams grænsering. I vil også kende og opdage årsagerne til eksperimentet med disse ydre grupper, der nu bliver prøvet af Hierarkiet, hvis I omhyggeligt vil læse budskabet om eksterne- naliseringen af Sanat Kumaras ashram, Hierarkiet.

August-september 1949

BRØDRE FRA GAMMEL TID:

Jeg tænker konstant på, hvad jeg kan sige, for at I og alle andre aspiranter og disciple kan opfatte gruppearbejdet, gruppe- relationerne, gruppeidentifikationen og gruppeindvielsen som en sund, aktiv og faktisk realitet. Jeg søger med dyb oprigtig- hed at gøre dette tema eller emne sandt og vitalt, fordi det er et essentielt nyt esoterisk begreb og en grundtanke, som de mange aspiranter i verden må kunne opfatte. På samme tid må aspiranten erkende, at ideerne ikke har nogen virkelig be-

tydning for ham som enkeltperson, og derfor heller ikke for jer som enkeltpersoner og forpligtede disciple. Så længe jeres tanker kredser om jeres individualitet, så kan *gruppeideen* ikke tage form som et *gruppeideal*. Følelsen af at skille sig ud er stadig til stede. Det er en følelse, der under store anstrengelser er blevet udviklet – ifølge evolutionens lov – fra det øjeblik, da jeres sjæl besluttede at eksperimentere, at erfare og at udtrykke guddommelighed. Separatistisk anstrengelse, separatistiske emotionelle reaktioner og separatistisk materialistisk stræben har været (hvis jeg kan udtrykke det så uheldigt) de væsentlige åndelige stadier, der nødvendigvis må gå forud for gruppebestræbelser og bevidste grupperelationer. Det medfører således et definitivt »brud med fortiden« samt en indtræden i en ny erkendelsestilstand – dvs. en klar erkendelse, der helt fundamentalt er altomfattende og ikke begrænset.

Dette er et vigtigt udsagn, som I er godt kendt med. For de fleste af jer forbliver dette udsagn et mentalt forslag. I *håber*, at I en dag opnår den fundamentale altomfattende evne, der er karakteristisk for Hierarkiet. For tiden føler I jer ikke forenet, sammensmeltet og inddraget i den mentale, astrale og æteriske aura hos dem, der danner den gruppe, som I véd, I er en del af. Jeg vil bede jer studere det, jeg netop har sagt, meget grundigt. Vil I fx bryde jer om at trænge ind i en gruppebroders mentale atmosfære, eller vil I bryde jer om, at han trænger ind i jeres, så han finder frem til indholdet i jeres tanker? Dette indebærer en vigtig prøve, og det er en prøve, som I en dag vil komme til at stå overfor. Eller vil I bryde jer om at dele jeres emotionelle reaktioner med en meddiscipel? Er I interesseret i hans? Hvis det er tilfældet – hvorfor da? En dag vil en sådan gensidig interesse blive virkelighed, og det vil nødvendigvis indebære selvopofrelse fra begge sider. Ønsker I eller mener I, at det er passende, at en meddiscipel bliver påvirket af jeres æteriske legeme og derfor af de energier, der strømmer gennem det? Og ønsker I, at hans energier skal flyde gennem jer?

Dette er nogle af virkningerne ved gruppearbejde, og dem

må I være forberedte på. En erkendelse af, at denne udvikling er uundgåelig, vil til sidst føre jer frem til at foretage en omhyggelig ransagelse af jeres tænkning, af jeres emotionelle reaktioner og af de energier, som I hele tiden lader trænge ind, *fordi* (for første gang i jeres sjæls historie) I føler et behov for at beskytte jeres broder mod virkningerne af jeres personligheds reaktioner. Som konsekvens overtager videnskabelig tjeneste jeres hidtil tankeløse og udisciplinerede aktivitet. Jeg vil her påpege, at I på intet tidspunkt må søge at beskytte jer mod meddisciples personlighedsreaktioner. I må byde dem velkommen og absorbere dem, og derved – ved at beskæftige sig med dem – fremmer i frigørelsen i hans liv såvel som i jeres eget.

Hele emnet om vekselvirkning i gruppen er langt dybere og mere betydningsfuldt, end I forventer og formoder. Det kan sammenfattes i Pauli ord: »Thi ingen af os lever for sig selv«. At kunne føle, forestille sig og absorbere de mange tilskyndende og ansporende energier er en vældig proces med mange vekselvirkninger, og det er de fleste aspiranter tilbøjelige til at glemme.

Jeg foreslår, at I i det kommende år gennemgår jeres individuelle anvisninger og derefter – i løbet af året – besvarer seks spørgsmål, som jeg vil diktere. Formålet med denne opgave (skal jeg kalde den det?) er, at I kommer til at tænke mere klart vedrørende jeres egne problemer og muligheder og den latente kundskab, som I har erhvervet som et resultat af års arbejde under min vejledning. Svarene vil give jeres gruppebrødre en opfattelse af jeres gensidige relation, og en følelse af, at I deler et ansvar, og en erkendelse af gruppens aktiver og *gruppens rigdom* (for atter at benytte et ord med en særlig betydning) samt en erkendelse af muligheder, der i særlig høj grad kan styrke hver og en af jer. Dette vil afslutte vor cyklus med anvisninger. Hvis I stiller jer til rådighed for den givne mulighed med dette personlige forskningsarbejde, der er sammenfaldende med efterkrigstiden, så vil I opdage, at I pludselig kan fordybe jer åndeligt, og at jeres liv, jeres

åndelige kontakter og jeres grupperelation er blevet styrket. I vil også opdage, at I har fået tættere kontakt med ashramen, dens program og kraft, og I vil ligeledes opdage, at I bliver tilbudt muligheden for at lære på en ny og subjektiv måde, som jeg ikke kan tale om, før I selv har registreret det. I kan således i betydelig grad øge jeres egnethed til det arbejde, I udfører til gavn for menneskeheden, for ashramen og for mig.

Videnskaben om impression (*Telepati og det æteriske lege-me*, side 47-60) har særdeles stor betydning for gruppen. Den tid, hvor I skulle observere jer selv og jeres individuelle karakter, er forbi, i stedet er det gruppeaktivitet, I bør være optaget af. Med dette mener jeg den aktivitet, som denne særlige gruppe af disciple udfører i relation til min ashram og i relation til verdenstjeneste.

Jeg vil gerne, at I fortsætter med at tænke over temaet i vort syvende punkt, eksternalisationen af mestrenes ashramer, således at det, jeg håber at sige i den næste instruktion, kan få større betydning for jer.

Tag jeres gruppeinstruktioner og bogen *Discipelskab i den nye tidsalder* (bind I) og løb hurtigt disse to informationskilder igennem, og skriv derefter følgende ned:

1. Alle de definitioner på en ashram, som I kan finde. Der findes mange.
2. En kort og let overskuelig opstilling over det *enestående* arbejde, som hver ashram udfører i den ydre verden gennem sine indviede og sine disciple og gennem de tilknyttede disciple, således som de fleste af jer er. To eller tre af jer er kommet længere frem end stadiet for tilknytning.

Denne opgave behøver ikke at tage jer lang tid.

Mine brødre, jeg er åndeligt ambitiøs på jeres vegne. Jeg har taget jer ind i min ashramiske gruppe og følgelig ind i min aura for at give jer vitalitet, skoling og beskyttelse. Min kærlighed vil altid omslutte jer med mine bedste ønsker. Vil I hjælpe mig med min opgave? Vil I stå ved min side i den

hierarkiske bestræbelse, som jeg har forpligtet mig til, og som jeg har påtaget mig sammen med de andre mestre? Der er meget, I kan gøre gennem jeres tale, med jeres pen og ved jeres eksempel. Vil I gøre det åbent og ærligt og med et ydmygt hjerte for at hjælpe en dybt lidende og overbebyrdet menneskehed?

De seks spørgsmål har til hensigt at sammenfatte de instruktioner, der de sidste par år er givet til denne gruppe af tilknyttede disciple, så de kommer til at virke dybt personlige og betydningsfulde i jeres bevidsthed. En anden måde at betragte dem på er, at de er kommet fra disciplens egen sjæl, og at de markerer – såfremt de anvendes korrekt og skabende – afslutningen på en forberedende cyklus og begyndelsen på en ny cyklus med åndelig egnethed og med ny vækst og udvikling.

Disse spørgsmål bør overvejes meget grundigt med seriøs eftertanke, før de besvares. Svarene bør indeholde *sandheden*, sådan som disciplen ser den i dag, og ikke sådan som han ser den i lyset af sin ønsketænkning og aspiration. Svarene skal skrives ned (med fokus på denne sandhed) uden tanke på eller frygt for, hvad andre gruppemedlemmer måtte tænke. Mine brødre, i en ashram kendes et menneske på det, det *er*. Denne gruppes medlemmer (der er knyttet til min ashram) bør forberede sig til at opnå klar viden om dette.

Jeg vil foreslå følgende: Da der er seks spørgsmål, kan I i løbet af det kommende år bruge to måneder til at bearbejde hvert spørgsmål. Brug to måneder til nøje overvejelser, refleksion og forskning i det indre, og ved slutningen af anden måned kan I formulere jeres svar.

Første spørgsmål.

Studér de instruktioner du har fået af mig om dine fem betingende stråler, og studér dig selv i relation til den givne information:

- a. Hvilke af dine fem betingende stråler styres du af, og hvilken er den mest dominerende?

- b. Hvilken stråle burde være den styrende, og hvordan kan du styrke denne styring?

Besvarelsen af dette spørgsmål vil kræve en oprigtig iagttagelse af dine gode og dårlige egenskaber, og af dine gode sider så vel som af dine begrænsninger.

Andet spørgsmål.

Når du ser tilbage på årenes instruktioner, føler du så, at du har gjort definitive fremskridt på vejen? Hvis det er tilfældet, hvad baserer du så denne opfattelse på? Kunne du have gjort større fremskridt under de givne omstændigheder, og hvis du ikke kunne, hvad er så årsagen eller årsagerne til dette?

Tredje spørgsmål.

Hvad føler du personligt, at dit fremtidige arbejde skal bestå af inden for følgende tre områder:

- a. Med din personlighed under de givne omstændigheder og omgivelser for at gøre dit daglige liv mere åndeligt effektivt?
- b. For at etablere en nærmere kontakt med din sjæl med det samme mål – en mere effektiv åndelig levemåde?
- c. For at tilvejebringe koordination mellem sjæl og personlighed og for klart at tilkendegive det. Hvad betragter du som den nuværende største hindring for at opnå dette?

Fjerde spørgsmål.

Er du tilfreds med den relation, du har etableret til dine gruppebrødre?

- a. Kender du dem bedre og holder du mere af dem, end du gjorde tidligere? Det skal være dem alle – som én gruppe.
- b. På hvilke områder føler du, at du har svigtet dem, og hvis du har, hvad har du så i sinde at foretage dig for at

afhjælpe situationen?

- c. På hvilken måde mener du, at du har været værdifuld for gruppen?

Disse fire spørgsmål vedrører stort set din evne til at leve som en sjæl i din egen lille ydre verden, og de refererer primært til din *objektive* fremtræden. De næste to spørgsmål vedrører dine *subjektive* relationer.

Femte spørgsmål.

Har du ændret din holdning til din mester Djwhal Khul, som et resultat af mange års skoling under hans instruktion?

- a. Kan du på noget tidspunkt føle min vibration? Hvordan kan du kende forskel på min vibration, din egen sjæls og gruppens?
- b. Hvilken virkning har fuldmånearbejdet haft på dig? Har du følt nogle resultater af disse forsøg på kontakt, og hvis du har, hvilke?
- c. Hvad bør nu styre dine bestræbelser i relation til dit arbejde som min discipel i den resterende del af dit liv?

Sjette spørgsmål.

Hvilken del af mine planer og af den opgave, der er overdraget min ashram, er du parat til at påtage dig? Dette spørgsmål vedrører både det af dit ydre og indre arbejde, der har praktisk anvendelig karakter.

- a. Har du i dine tanker skitseret, hvilket arbejde du kan bidrage med til min ashrams aktivitet?
- b. Hvis du har, hvilken type arbejde er det, og hvordan vil du foreslå at implementere det og gøre det effektivt?
- c. Hvad er hovedopgaven for ashramen nu for tiden? Ved du, hvilken type hjælp – subjektiv, objektiv, eller begge dele – du er i stand til at yde?

Dette sidste spørgsmål vedrører på en dybere måde din evne til at reagere på *impressioner* fra mig og fra ashramen. Jeg ønsker, at du besvarer det efter bedste evne set fra denne

synsvinkel.

Mine disciple, prøv at opnå en nærmere relation til den ashram, som jeg er fokus for. Stræb mod at få en nærmere forbindelse til jeres meddisciple og til mig. Jeg er leder af jeres arbejde. At denne relation vil vise sig særligt lovende i det kommende år for hver enkelt og for os alle er mit inderligste ønske.

November-december 1949

MINE LÆNGE TILKNYTTETE BRØDRE:

Min sidste instruktion til jer indeholdt kun lidt om gruppearbejde, skønt der var flere betydningsfulde antydninger, hvis I havde intuition nok til at opfatte dem. Jeg har imidlertid beskrevet gruppearbejdet udførligt gennem årene. Alligevel må jeg – når jeg ser tilbage over disse år – erkende, hvor relativt lidt I har draget nytte af denne undervisning om gruppearbejde, derimod har mange af jer draget stor nytte af de personlige anvisninger, som jeg har givet jer. Der er kun seksten tilbage af de oprindelige halvtreds aspiranter til discipelskab. Jeg tror, at I selv vil være de første til at vedkende, at der kun findes begrænset vekselvirkning i gruppen, og at der ingen virketrang er i gruppen, der kan inspirere de få af jer, der stadig er aktive.

Nogle af jer (F.C.D., J.W.K-P., R.V.B., P.G.C., R.S.U. og R.S.W.) arbejder aktivt i relation til mine planer – disse planer er i virkeligheden ikke mine, idet de ganske enkelt er et påkrævet samarbejde i forbindelse med Hierarkiets bestræbelser. Resten af jer er opslugt af det daglige livs arbejdsprocesser, eller I er for trætte til at være mere aktive, end I allerede er, men denne personlighedstilstand vil jeg ikke komme med bemærkninger om.

Det er nødvendigt for jer at huske, at denne gruppebestræbelse, som jeg påbegyndte med hjælp fra nogle af de ældre og mere erfarne mestre, på ingen måde er fuldført. Det kan

opfattes som et eksperiment af jer (og er det sandsynligvis) i denne inkarnation, men i jeres næste liv vil I få en ny holdning til og en dybere forståelse af det, der foregår subjektivt. Det har været jeres manglende opfattelse og forståelse af muligheden, der har bekymret mig og virket forvirrende på A.A.B. Som alle disciple måtte hun i begyndelsen arbejde i mørke. I sin fysiske hjernebevidsthed kendte hun intet til mestrene eller Hierarkiet, da hun begyndte at tjene, men hun fortsatte med at tjene i mange år, indtil hun blev belønnet med at opdage eller genopdage (burde jeg måske sige?) urgamle relationer, og indtil viden tydeliggjorde hendes vision og hendes indstilling til sandheden. Hun trækker sig nu langsomt tilbage til det tjenestearbejde, der (i ashramen) vil sætte K.H. i stand til at udføre et dybere åndeligt arbejde i samarbejde med Kristus. Det var for at skole hende og derved sætte hende i stand til at udføre dette arbejde, at hun påtog sig – *alene og uden min hjælp* – at grundlægge og opbygge Arkan-skolen. Det gav hende den nødvendige skoling og erfaring, og hun fik derved mulighed for at tilkendegive kvaliteten i den undervisning og esoteriske psykologi, der er hovedopgaven for enhver ashram og især for anden stråle ashramen.

Jeg ønsker på dette tidspunkt at sige noget til alle jer, der er forblevet stabile, selv om I af forskellige årsager ikke har været aktive. Jeg vil bede jer om, at I under jeres livsforløb og frem til den tid, hvor I til sidst og uundgåeligt står over for at skulle forlade legemet, til stadighed holder fast ved jeres viden om Hierarkiet, så I går over på den anden side med den samme hengivenhed til den hierarkiske plan. Dette er ikke kun en opfordring fra min side, det er også et forsøg på at gøre jer opmærksomme på forestillingen om en åndelig kontinuitet af viden og af en rigtig orienteret holdning. På den måde spilder I ikke tiden. Enhver af jer kan – hvis I vælger det – opnå en sand bevidsthedskontinuitet, og det er en af de faktorer, der tjener til at holde denne discipelgruppe sammen.

Der er et par ting mere, som jeg vil sige til jer, da dette vil være den sidste instruktion om temaet gruppearbejde. Det vil ikke være nødvendigt, at jeg beskæftiger mig mere med dette

emne. Jeg vil begynde med nogle spørgsmål. Tænker I nogensinde på dem, der ikke længere arbejder sammen med os? Har I fx nogensinde D.A.O. i jeres tanker? Tænker I nogensinde på S.C.P., W.D.B., J.A.C. eller på L.D.N-C., der som ekspert arbejdede for Hierarkiet? Jeg kan garantere jer, at de meget sjældent er i jeres tanker. Til trods herfor er de stadig en integreret del af denne gruppe, som havde den opgave og den forpligtelse at være en af de første grupper (dog bestemt ikke den eneste), der skulle forsøge at tage de første skridt mod en eksternalisation af Hierarkiets ashramer.

En af de vigtigste erkendelser, der er essentiel for den åndelige aspirant, er, at Hierarkiet er helt ude af stand til – ifølge loven om den menneskelige sjæls frie vilje – at arbejde i menneskenes verden uden de grupper, som arbejder for Hierarkiet, og som kan »nedtrappe« den hierarkiske energikvalitet, således at gennemsnitsmennesket (med sin gennemsnitsvibration og -kvalitet) har mulighed for at respondere i sit indre. Dette er den specifikke begrundelse for, at jeg har tilrettelagt dette forsøg i gruppearbejde med jer. Målet var at afprøve, om mennesket havde en kapacitet, der var stor nok til at respondere på denne betydeligt højere kvalitet. Det har ikke virket, sådan som jeg havde håbet, men på grund af det faktum, at I alle hører – set fra vor synsvinkel – til den samme åndelige generation, og at aldersforskellen ikke i noget tilfælde var mere end højst femogtyve år på det ydre plan (og tro mig, min broder, jeg glemmer alder på det fysiske plan), så vil alle vende tilbage på samme tid for at fortsætte dette naturnødvendige forsøg.

I den kommende tjenestecyklus vil I imidlertid ikke få den samme tilknytning til A.A.B. og F.B., som I har haft i denne inkarnation, idet de til den tid vil arbejde i deres egen mesters ashram. Det samme gælder F.C.D. og R.S.U. I skal ikke drage den slutning af dette udsagn, at kontakt og gensidig vekselvirkning i verdenstjeneste ikke vil være en realitet til den tid. Det vil den. Foreningen af alle ashramer under den åndelige plan er fuldbyrdet, og de tæt sammenknyttede relationer

vil i tiltagende grad blive en realitet. Men ingen af disse fire personer vil komme til at arbejde i min ashram, og dette ønsker jeg, at I er forberedt på. Glem imidlertid ikke, at der er blevet skabt personlig karma, og at den er baseret på mange uventede relationer. I denne gruppe på over halvtreds mennesker er der megen personlig karma. Det må nødvendigvis være sådan. Ellers ville det kun have været muligt at etablere et mindre antal personlige relationer, men det kan være vanskeligt for jer at forstå.

Jeg ønsker at bremse enhver tendens til at betragte én ashram som vigtigere end en anden. Af de niogfyrre ashramer, som Hierarkiet er sammensat af i denne planetariske periode, er nogle fuldt aktive, nogle er ved at blive dannet, og andre igen befinder sig endnu i en gryende tilstand og afventer en indiviets »fokuserende evne« – en indiviet, der i denne tid forbereder sig til femte indvielse. Essentielt og potentielt står alle ashramer lige, og deres kvalitet giver sig ikke udslag i konkurrencelignende forhold. De er alle forskellige og i overensstemmelse med deres planlagte aktivitet – en aktivitet, hvor de alle udgør en del af en nøje formuleret hierarkisk aktivitet. Det er vigtigt, at I husker dette. En discipels hengivenhed til en bestemt mester har ingen betydning for denne mester eller for hans ashramiske gruppe. Det er ikke hengivenhed, forkærlighed eller personlighedsvalg, der er betingende for dannelsen af en mesters gruppe. Det er urgamle relationer, evnen til at tilkendegive bestemte aspekter af livet for en krævende menneskehed og en bestemt strålekvalitet, der betinger den hierarkiske placering af aspiranter i en ashram. Dette vil muligvis være en ny tanke for jer. Den er årsagen til, at A.A.B. aldrig har anbefalet koncentration på en af de kendte mestre. Hun har altid været opmærksom på, at hver af de centrale ashramer har tilknytning til seks andre ashramer, der til stadighed og konstant bliver sammensat til at imødegå planetariske behov. I vil bemærke, at jeg ikke sagde »menneskelige behov«, for planetens behov, som Hierarkiet skal imødegå, omfatter mere end blot det fjerde naturriges behov. Jeg øn-

sker, at I reflekterer over disse punkter.

Det kunne også være af værdi for jer at betragte mestrenes ashramer som udtryk for den højeste type af konstruktivt fungerende grupper. Blandt ashramens medlemmer eksisterer der fuldkommen enighed om hensigt samt en total pligttrøskab (uden reservationer af nogen art, hvad angår den involverede discipel) til fremme af det umiddelbare ashramiske projekt. Mesterens placering i gruppens midte kan ikke sammenlignes med den position, som en lærer indtager i midten af en gruppe elever og hengivne, sådan som vi har set det i Fiskenes tidsalder. Mesteren anses ganske enkelt som gruppens midtpunkt, fordi han i kraft af sin vibrations kvalitet, af meget gamle karmiske relationer og af et invokativt krav fra disciple, indviede og enkelte aspiranter har samlet dem for at fremme målene for sit ashramiske projekt. Han har *ikke* samlet dem for at undervise dem eller for at forberede dem til indvielse, sådan som det hidtil har lydt i undervisningen. Aspiranter og disciple *forbereder sig selv* til indvielsens processer ved at blive indviet i de guddommelige mysterier *gennem disciplin, meditation og tjeneste*. I må huske, at fx tiltrækker en mester i en ashram andre mestre af samme rang som sin egen. Jeg har fem mestre, der samarbejder med mig i min ashram. Det kunne gavne jer, hvis I overvejede de faktorer, der etablerer og fastholder en ashram som en fungerende enhed. De vigtigste faktorer og dem, I kan forstå, er følgende:

1. Den allervigtigste evne hos en mester i en ashram er, at han har erhvervet retten til at kommunikere direkte med Shamballas råd, hvorved han på første hånd kan få viden om den øjeblikkelige evolutionære opgave, som Hierarkiet har påtaget sig. Han bliver ikke kaldt mester af de indviede i sin ashram. Han anses som vogter af planen, og dette er baseret på hans evne til at »stå ansigt til ansigt med det større lys, der skinner i Shamballa«. Det er selve planen, der anslår grundtonen til aktiviteterne i enhver ashram, på ethvert givet tidspunkt og i enhver given cyklus.

2. Denne enstemmighed i hensigt skaber en meget nær subjektiv relation, og hvert medlem af ashramen er beskæftiget med at gøre sit yderste for den opgave, der er aktuel. Personligheder kan ikke deltage. I vil huske, at jeg for nogle år siden fortalte jer, at personlighedslegemerne altid efterlades uden for ashramen – symbolsk set. Dette betyder, at personlighedens subtile legemer må følge de samme regler, som gælder for det fysiske legeme – de efterlades udenfor. Husk også, at ashramerne eksisterer på intuitionens eller det buddhiske plan. Den fælles virksomhed og den forenede tilslutning til den ønskede og arrangerede cykliske teknik knytter alle medlemmer i ashramen sammen i en syntese-enhed. Der er derfor ingen risiko for kontroverser eller påtrængende individuelle ideer, fordi ingen vibration fra personlighedsegenskaber kan penetrere ind i en ashrams periferi eller aura.
3. Planlægning og fordeling af de opgaver, der er knyttet til det aktuelle projekt gennemføres via en ashramisk reflektiv meditation, der indledes af planens vogter. Mesteren for en ashram siger ikke: »Gør dette« eller »gør hint«. I fælles og dyb refleksion udfolder planerne sig for dem alle, og hver discipel og indviet *ser* okkult, hvor der er behov for ham, og hvor han – på ethvert givet tidspunkt – skal anvende sin samarbejdende energi. Bemærk mit ordvalg her. Medlemmerne af en ashram sidder imidlertid ikke sammen for at meditere. En af de egenskaber, der er udviklet gennem ashramisk kontakt, er evnen til altid at leve inden for den intuitive perceptions område – det er et område eller en sfære af energi, der er blevet udviklet af den fælles hensigt, den kombinerede planlægning og Hierarkiets koncentrerede energi. Som en analogi (men imidlertid kun som en analogi) kan man betragte dette område for reflekterende, reflektive og reflekterede energier, som en hjerne hos et menneske. Hjernen reflekterer indvirkninger af telepatisk aktivitet, af sansernes intuitive perception og af de kundskaber, der høstes i de tre verdener. Derefter begynder en refleksion i relation til de mentale processer, der er synkro-

niseret med hjernen, og derpå følger videregivelsen af disse refleksioner til den ydre verden. Den ashramiske reflektive meditation er en integreret del af en konstant udvikling af den intuitive perception hos den discipel-indviede, og den er (i sig selv) en del af hele den hierarkiske reflektive meditation. Denne sidstnævnte er baseret på inspiration (i okkult forstand) fra Shamballa. Det øjeblik en discipel kan tage del i denne konstante uophørlige meditation eller refleksion, uden at den forstyrrer hans tjeneste eller hans tankebaner, så bliver han det, der kaldes »en discipel, der ikke mere skal sendes ud«.

4. En anden faktor, der skaber gruppeenhed og synkron præcision i arbejdet, er, at der i ashramen overhovedet ikke forekommer nogen kritisk ånd. Blandt medlemmerne findes der ingen tendens til at være kritisk eller have interesse i meddisciplenes ydre personlige liv, såfremt de skulle være blandt dem, der virker i de tre verdener. Kritik, som den normalt forekommer blandt menneskene, er ganske enkelt en persons metode til at betone sit lavere selv og til at henlede opmærksomheden på det materielle liv. Der findes nødvendigvis klar vision blandt medlemmerne i en ashram. De kender hinandens kapacitet og begrænsninger, og derfor véd de, hvor de kan komplettere hinanden og sammen skabe og fremstå som et perfekt team i verdenstjeneste.
5. Endnu en faktor, som jeg vil nævne blandt de mange mulige: Medlemmerne i en ashram befinder sig alle i en proces, hvor de skal tilkendegive kærlighed og ren fornuft, og på samme tid er de i færd med at fokusere på det guddommelige viljesaspekt. Denne udtalelse betyder kun lidt for jer i øjeblikket, men det er fundamentalt den faktor, der skaber den højere antahkarana, som forener Hierarkiet og Shamballa. Dette bevirker, at den planetariske hensigt har så stor betydning.

Dette er de vigtigste faktorer til skabelse af gruppeenhed. Som resultat opnås telepatisk forbindelse og intuitiv perception. Men dette er virkninger og ikke årsager, og virkningernes omfang svarer til det, der blev opnået som gruppeenhed.

I kan således se den videnskabelige grund jeg havde, da jeg for flere år siden tilskyndede jer til at arbejde med et gruppeprojekt, for det er en stor forenende faktor, og den indre ashram, som I er tilknyttet, står for jer (på jeres særlige udviklingstrin) som Shamballa står til Hierarkiet – set fra en synsvinkel om dynamisk inspiration. Havde I gjort dette (hvilket I ikke gjorde), så ville gruppen ikke være faldet fra hinanden, sådan som det er sket. Havde I udeladt kritik, så var den essentielle enhed blevet styrket. En af årsagerne, jeg havde til at være helt ligefrem og til at afdække jeres individuelle svagheder og begrænsninger over for hele gruppen, var at skole jer i den rene perceptions lys, som viser årsagen til, hvorfor det er sådan, og som med klarhed åbenbarer slutmålene. Hvor der findes sand intuitiv forståelse, findes der automatisk ingen kritisk holdning.

Nutidens grupper (og ethvert område inden for tænkning og aktivitet danner for en stor dels vedkommende grupper) er sædvanligvis sammensat af mennesker, der har en bestemt idé, som de alle er enige om, og som de forsøger at give udtryk for gennem deres kreds af divergerende personligheder og hyppigt i lydighed over for en leder eller en person, der har en større og kraftigere mentalitet end majoriteten, idet de udnytter og anvender de metoder, de anser som væsentlige for at opnå succes. Derfor findes der så godt som ikke rigtig enhed, og den, der er, er ofte baseret på bekvemmelighed eller gode manerer.

Imidlertid er grupper af den nyere type nu langsomt ved at samles. Har I nogensinde erkendt (jeg søger her at få jer til at tænke og ræsonnere), at en gruppe, som udelukkende består af personer på den samme stråle, og som tillige befinder sig på nøjagtigt samme udviklingstrin, vil være relativ nytteløs og uanvendelig? En sådan gruppe vil mangle dynamik – den dynamik, der kommer til udtryk, når mange og forskellige stråle kvaliteter mødes og kombineres. Når I taler om, at en ashram er en første eller anden stråle ashram – for blot at nævne to ud af syv – så er det væsentligt, at I husker, at selv

om dens medlemmer har den samme grundlæggende sjælsstråle, så er de ofte på en af de seks subsidiære understråler. Der sker også konstant ændringer for personer, efterhånden som de gør virkelige fremskridt, fra en understråle til en hovedstråle eller (af tjenestehensyn) går over på en anden understråle af deres egen stråle. Dette er et punkt, som meget ofte bliver glemt. Det er klogt at erkende, at en ashram er sammensat af disciple og indviede af alle grader. Det er dette samspil mellem forskellige elementer, der beriger en ashram og sikrer den et vellykket tjenestearbejde i de tre verdener.

Det er mig magtpåliggende, at den gruppe, som jeg har udført et okkult eksperiment sammen med for Hierarkiet, holder sammen. Når jeg siger dette, henviser jeg ikke kun til de få af jer, der nu er aktive (og som måske giver sig selv et klap på ryggen for egen vedholdenhed), men også til de inaktive medlemmer, til dem der af egen fri vilje forlod gruppen, til dem som jeg nødvendigvis måtte udelade, og også til dem der virker på den anden side af sløret. Jeg har bedt A.A.B. om at sende hver af jer en komplet liste over alle, der var i de tidligere grupper, såvel som over dem, der var eller er i den reorganiserede gruppe. Navnene vil blive sendt til jer uden kommentarer og uden adresser. Jeg vil bede jer om én dag hver måned – på fuldmånedagen – at sætte jer og nævne navnene på alle jeres meddisciple i lyset, idet I sender lys og kærlighed ud til hver og en af dem. Dette vil styrke jeres relation til hinanden, og det vil også skabe et energilegeme – et æterisk legeme – til hele den subjektive gruppe, og det vil med tiden integrere dem nærmere samt genindsætte dem, der brød ud, og styrke dem, der uheldigvis viste sig at være svage.

Hele problematikken om gruppeintegritet og medlemssyntese (hvis jeg kan sammensætte det til et sådant ord) giver på dette tidspunkt Hierarkiet store vanskeligheder. Det er, som I kan se, baseret på det punkt i evolutionen, som menneskeheden har nået. Der er mange millioner i dag – og dette kan overraske jer – der allerede har opnået en vis grad af permanent personlighedsintegration. De er *mennesker* i ordets dybe-

ste betydning, men de mangler endnu kontakt til sjælen eller har ikke noget ønske om en sådan kontakt. Det betyder, at de er relativt dominerende mænd og kvinder inden for deres position, omgivelser og miljø. De udgør derfor et problem i denne forberedende cykliske æra, fordi de nægter – sædvanligvis helt ubevidst – at blive en del af en gruppe. De søger altid en position som leder. Dette gælder åndelige aspiranter, så vel som det gælder medarbejdere og gruppeledere i enhver fase af menneskelig tænkning og fremgangsmåde.

Vi spørger derfor: Hvordan kan vi skabe ydre ashramiske grupper med aspiranter og disciple, der hovedsageligt lægger vægt på åndelig status, prestige eller høje stillinger? Det kan vi ikke. Alt, hvad vi kan gøre, er at skole aspiranter i at erkende gruppebetingelserne. Ligeledes må vi pege på farerne ved mental stolthed, vise dem deres personlighedsbegrænsninger og de vanskeligheder, der er forbundet med et sandt åndeligt lederskab, og derefter anmode dem om ikke at blande sig i andres sager, og bede dem tjene menneskeheden. Dette betyder som en naturlig følge at tjene Hierarkiet, hvor de kan vise, om deres evner rækker til at arbejde i en ashram. Disciple har i de tidlige stadier en tendens til at være belærende. De kan lide at tale om deres dybe forståelse af den okkulte sandhed, men derved opbygger de i virkeligheden en overlegenhed i forhold til ikke-esoterisk studerende, og når det er tilfældet (igen som en naturlig følge), støder de dem bort, som de ellers kunne hjælpe. De holder af at vise deres usædvanlige fortrolighed med de hierarkiske principper, men da de endnu ikke selv lever efter disse principper, så hindrer de mere, end de hjælper. På samme tid lærer de dog ved selvopdagelse meget deraf. De tror, at de ved at give udtryk for deres viden om små og ubetydelige detaljer vedrørende mestrenes liv og metoder viser, at de har nået et højt udviklingstrin og åndelig forståelse. Dette er på ingen måde tilfældet. Dybest set er det udtryk for en overfladiskhed og en sans for falske værdier, og halvfjerds procent af deres information er forkert og uden betydning.

Jeg mener, det er nødvendigt at understrege, hvor betyd-

ningsløse deres påstande i deres information er, fordi mestrenes arbejde og deres frihed til at tjene menneskeheden, som de ønsker, bliver i høj grad hindret af sådanne uheldige tankeformer samt af velmenende aspiranternes forudfattede meninger. De teorier, beskrivelser og den information, der så hyppigt videregives af gennemsnitsaspiranten, ligner meget sjældent mestrenes. Okkult sladder og misinformation styrer de fleste af de mange små okkulte grupper.

Vi vil ikke opnå den ønskede eksternalisation af ashramerne, før der er dannet grupper af disciple og senioraspiranter, som besidder selverfaret viden, som er i stand til at fortolke de okkulte kendsgerninger korrekt, og som er udstyret med den sjældne gruppedyd, der er stilhed. Jeg ønsker, at I tænker på dette og forbereder jer til, at I i den næste inkarnation kan vurdere bedre og rigtigere og på en mere passende måde kan opfylde de hierarkiske krav.

Og nu mine brødre og medarbejdere overlader jeg det til jer at arbejde, tjene og studere. Med ordet studere mener jeg at reflektere og tænke. Jeg vil anbefale, at I overvejer (fordi I endnu ikke kan tænke virkelig konstruktivt, men kun imaginativt), hvilken placering i den hierarkiske planlægning, indpasning og samordning min ashram skal have og jeres del i den som enkeltpersoner og frem for alt som gruppe. Jeg beder om jeres hjælp, så en af de nyeste ashramer kan spille en god rolle i den gruppe af ashramer, der er samlet omkring den ENE, der var min mester, chohanen K.H.

Der har ligget et stort pres på jer i dette år. Jeg har set og bemærket det. Gruppen – som en gruppe – har klaret det bedre i år end i nogle af de tidligere år, og jeg har set en dybere hengivenhed og en styrkelse i overbevisningen. At begå fejl behøver ikke at være ved, for gruppekærligheden kan neutralisere dem alle. Personlighedens svagheder, fejlslag og fejltagerer ignoreres og glemmes i presset fra menneskelige behov. De trænger end ikke ind i ashramen. Jeg vil bede jer huske dette og fortsætte på jeres vej med ydmyghed i hjertet, med udholdenhed i bestræbelserne og med kærlighed til alle mennesker.

Lad kærlighed spille sin rolle i jeres liv og i jeres gensidige relationer, således som den må og gør i Hierarkiet. Se ashramen, som I er tilknyttet, som et miniaturehierarki og opbyg jeres bestræbelser efter det, I har lært om Hierarkiet. Anse, at alt vil være spildt, medmindre det er produktivt i forbindelse med tjeneste for menneskeheden, og bliv i stadig tiltagende grad fordomsfri i holdningen til alle disciple og til Hierarkiet. Den kommende cyklus er særlig betydningsfuld, hvad angår tilbud af muligheder, og jeg ønsker, at I – igen som enkeltpersoner og som gruppe – vil benytte denne chance. Fæst blikket på menneskelige behov og læg jeres hånd i min (symbolsk talt) og fortsæt fremad med mig til større indflydelse og større egnethed.

Anden sektion

Undervisning om meditation

Undervisning om meditation

FØRSTE DEL

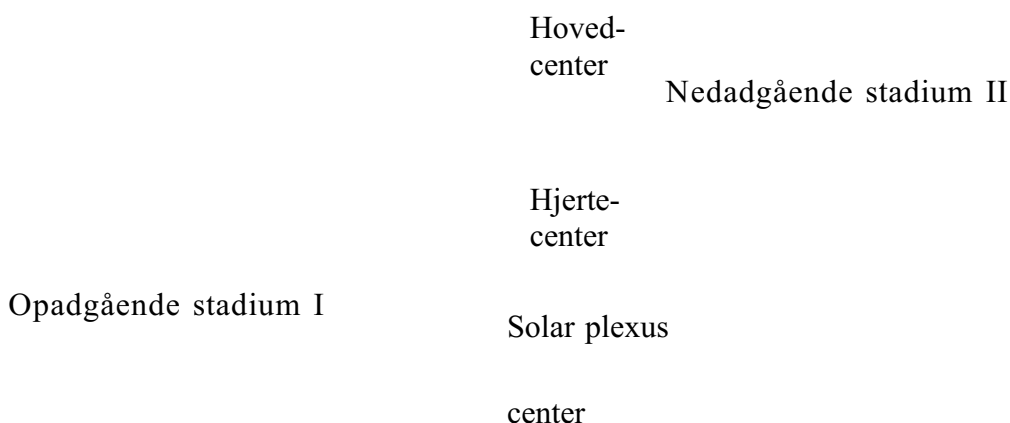
Vi vil nu fortsætte med instruktionerne i videnskaben om meditation. Jeg vil gøre jer opmærksom på, at vi bygger videre på de grundlæggende sandheder, der er blevet fremsat i *Discipelskab i den nye tidsalder, bind I*, og at vore mål og formål forbliver de samme. Vor interesse i øjeblikket er at etablere en gruppenhed, der er rodfæstet i kærlighed, og det kræver, at hjertecentret vækkes til større aktivitet. Lad mig i denne forbindelse gentage, hvad jeg tidligere har sagt, for det er en passende indledning til det, jeg vil bede jer om at gøre:

I virkeligheden kan de energibaner, der sammenkæder og forbinder, kun strømme fra hjertecentret. Det er årsagen til, at jeg vil give jeres *gruppemeditation* en form, som vil stimulere hjertet til aktivitet og forbinde hjertecentret mellem skulderbladene med hovedcentret via det hjertecenter, der findes i hovedcentret (den tusindbladede lotus). Dette hjertecenter vil, når det er tilstrækkeligt udstrålende og magnetisk, bevirke, at I får en ny relation til hinanden og til hele verden. Dette vil igen – når den åndelige vilje forbindes med solar plexus centret – hjælpe med til at skabe den telepatiske vekselvirkning, som i så høj grad er ønskelig, og som i konstruktiv henseende er særlig nyttig for det åndelige Hierarki – forudsat, at det etableres i en gruppe af forpligtede disciple, der har viet sig til at tjene menneskeheden. Dem kan Hierarkiet stole på. (Bind I, s. 109).

Hjertecentrets aktivitet viser sig *aldrig* i forbindelse med enkeltpersoner. Dette er en grundlæggende kendsgerning. Det, der overvælder de fleste disciple, er, at solar plexus centret kan (når det er rensat og helliggjort) identificeres med enkeltpersoner. Hjertecentret kan kun reagere på gruppetilskyndelse,

gruppeglæde eller gruppemodgang og andre grupperelationer.

Det følgende diagram illustrerer den fremgangsmåde, jeg vil foreslå, at I følger:

Der findes to vitale lyspunkter i solar plexus centret, hvilket indebærer, at dette center har overordentlig stor betydning, idet det virker som udvekslingssted for energier fra centrene under mellemgulvet til centrene over mellemgulvet. Det ene af disse lyspunkter er forbundet med det lavere psykiske og astrale liv, mens det andet bringes til aktivitet af indstrømningen fra hovedcentret. Her vil jeg minde jer om, at centrene over mellemgulvet kun har ét vitalt energipunkt, og at centrene under mellemgulvet også kun har ét, men at solar plexus centret har to dynamiske energipunkter – det ene er meget gammelt og er aktivt, og det giver udtryk for livet i det astrale eller lavere psykiske legeme, og det andet venter på at blive bragt til bevidst aktivitet af sjælen. Når dette har fundet sted, så bliver disciplen på grund af denne aktivitet af livsstrømme sensitiv over for de højere »psykiske gavebølger« (som de tibetanske okkultister kalder dem) fra den åndelige verden.

Alt dette er på sin vis et nyt begreb for den almindelige esoteriker og teosof, og det er et af de nye emner i den information, som disciple (der forberedes til indvielse) modtager. Denne sandhed ligger bag den meditationsmetode, som jeg vil give jer, og som er opdelt i to dele. Det første aspekt eller den første teknik vil dække de seks første måneder af året, og den

anden de seks næste måneder. Denne todelte meditation er en gruppemeditation, og den vil primært have en gruppevirkning. Enhver discipel må oprigtigt erkende denne kendsgerning.

Jeg ønsker, at I på seriøs måde grunder over denne information. Meditationen, som jeg vil anvise, opdeles i to stadier:

Første stadium.

Et stadium, hvor energien fra hjertecentret hæves til hovedcentret ved hjælp af styret og kontrolleret aspiration, der med overlæg er blevet stimuleret, mentalt vurderet og emotionelt fremdrevet. Her vælger jeg nøje mine ord i deres symbolske betydning.

Andet stadium.

Et stadium, hvor der helt velovervejende overføres åndelig energi til solar plexus centret ved en viljeshandling. Dette vil resultere i, at et hidtil latent kraftpunkt vækkes – et kraftpunkt, der ligger bag (eller snarere inde i) det aktive center.

Det vil være åbenlyst for jer, at det første stadium har at gøre med det, der esoterisk betragtes som »tilbagetrækning til inspirationscentret«, og det er denne tilbagetrækning, jeg i dag vil henlede jeres opmærksomhed på, inden vi kommer til det definitive og detaljerede gruppearbejde, der senere vil blive skitseret. Ifølge cyklisk lov findes der perioder med udadvendthed og perioder med tilbagetrækning, perioder med fremgang i et udadvendt tjenestearbejde, og perioder hvor bevidstheden trækker sig tilbage fra det ydre og atter centrerer sig ved selve livshjertet. Det er denne tilbagetrækning, jeg opfordrer jer til at gennemføre – en tilbagetrækning der skal vare ved og fastholdes bevidst indtil den næste fuldmåne i maj måned. I kan anse det som en *individuel* koordinations- og forberedelsesfase, som hver af jer opfordres til at gennemføre, før I skal deltage i den gruppemeditation, som I efter maj måned skal beskæftige jer med resten af året. Om andet

stadium kan gennemføres på en vellykket måde vil i det store og hele afhænge af det opnåede resultat i første stadium.

Første stadium er i sig selv delt i to dele, og det er dem, jeg nu vil henlede jeres opmærksomhed på. Den første del af første stadium er en kort dynamisk meditation, der skal gennemføres hver morgen med den største regelmæssighed. Den anden del er en reflektiv proces eller opnået erkendelse, der vil være betingende for jeres daglige aktivitet. En sådan betingende holdning bør indbefatte en vedvarende erindring om hensigt og formål, og det er en proces, der er blevet kaldt »at leve med hensigt«. Den indebærer bestræbelsen på at *leve bevidst* ved centret og derfra at arbejde udad i udstrålende, magnetisk aktivitet. Her taler jeg ikke symbolsk, men bogstaveligt, for det hele er et spørgsmål om fokusering af bevidsthed. Såfremt I kan fastholde denne holdning indtil fuldmånen i maj måned, så vil de individuelle kim, der findes i gruppen (kan vi symbolsk kalde dem for bælg eller hylstre?), blive levende og kraftige energienheder (åndelig energi), og den efterfølgende periode med gruppevekselvirkning og gruppeaktivitet vil blive tilsvarende levende og kraftig. For at fremme denne proces, der fører til udstrålende og magnetisk levevis, foreslås følgende metode:

FØRSTE STADIUM

1. Skab en reflekterende koordination af sjæl og personlighed ved at anvende den skabende imagination i processen. Dette er en »dybfølt« eller astral aktivitet.
2. Forestil jer en relation mellem solar plexus centret, hjertecentret og hovedcentret og fokusér bevidstheden i ajnacentrets område. Dette gøres mentalt.
3. Når dette er blevet opnået og realiseret, følger en koncentration af aspiration og tanker i hjertecentret, idet I forestiller jer, at det ligger præcis mellem skulderbladene. I skal kunne erkende, at koncentrationen af tankeenergi definitivt findes dér.
4. Derpå følger en bevidst og billedlig (eller imaginativ) til-

bagetrækning af hjertets aspiration, liv og hengivenhed til centret over hovedet (den tusindbladede lotus), hvor den fokuseres bevidst.

5. Når dette stadium er opnået og en bevidst erkendelse af område og aktivitet er blevet fastholdt blidt men sikkert, intoner da det hellige ord, OM, meget stille tre gange og ret det imod:
 - a. Sjælen.
 - b. Hierarkiet.
 - c. Menneskeheden.

Disse tre erkendte faktorer danner nu en definitiv og sammenkædet triangel af kraft.

6. Sig derefter med *hjertefølt hensigt* (overvej betydningen af disse to ord) den invokation, som jeg gav jer i min meddelelse i september 1939:

Menneskesønnerne er ét, og jeg er ét med dem.
Jeg søger at vise kærlighed, ikke hade.
Jeg søger at tjene, ikke fordre skyldig tjeneste.
Jeg søger at hele, ikke såre.

Lad smerte blive gengældt med lys og kærlighed.
Lad sjælen beherske den ydre form
og livet og alt, som sker,
og bringe den kærlighed for dagen,
som ligger bag alt, der sker i tiden.

Lad vision og indsigt komme.
Lad fremtiden blive åbenbaret.
Lad indre enhed vise sig og ydre skel forsvinde.
Lad kærlighed sejre.
Lad alle mennesker vise kærlighed.

7. Stræb efter at bevare erindringer om dette gennem hele dagen og arbejd altid med morgens meditation i tankerne.

Denne aktivitet bør kun tage nogle få minutter, men hvis den gennemføres i fuld vågen bevidsthed og med den mest fokuserede opmærksomhed, så kan resultaterne blive særdeles kraftige og effektive – langt mere end I kan forestille jer. Meditationen bør tage mindre end ti minutter, når I er blevet fortrolig med processen. Der vil derved blive lagt et godt grundlag for det gruppearbejde og den gruppemeditation, som jeg har til hensigt at give jer i maj måned, hvor I vil modtage jeres personlige anvisninger og gruppeinstruktioner.

Ved tidspunktet for fuldmåne hver måned – dateret fra det tidspunkt, hvor I modtager disse instruktioner, og indtil I får ny besked – vil jeg bede jer om at arbejde som følger:

1. Gruppér jer – alle fireogtyve – symbolsk, billedligt og imaginativt omkring jeres lærer, og vend jer sammen med ham mod øst, idet I stiller jer i en halvcirkel lige bag ham.
2. Derefter rækker I jeres hænder ud i velsignelse, og sammen siger I med oprigtig hensigt den formel eller det enhedsskabende mantra, der begynder med »Menneskesønnerne er ét«, som I har brugt hver morgen i jeres personlige meditation. Læg kraft med jeres fokuserede tanke og vilje ind i og bag ordene.
3. Stå således sammen i det lys, der altid udstråler fra øst, og se det strømme gennem mesteren til enhver af jer, hvor det kommer til hovedcentret, derfra fortsætter det til hjertecentret, og fra hjertecentret styres det ved en viljeshandling – det drives frem og kommer til udtryk – til det latente punkt af svagt lys i solar plexus centret.
4. Idet I igen trækker jer ind i hovedcentret, skal I prøve bevidst at forestille jer de tre centre (hoved, hjerte og solar plexus) knyttet sammen, således at hovedcentret hos alle gruppemedlemmer tænker som én, og hjertecentret hos alle gruppemedlemmer viser den samme kærlighed. Jeres aspiration vil tillige (gennem åndelig opvækning af solar plexus centret) uvilkårligt stige opad som én aspiration. Dette vil med tiden skabe et magnetisk område af lys og liv, inden i hvilket den nye gruppe af verdenstjenere vil leve,

modnes og bære frugt.

Mine brødre, fasthold i jeres tanker, at hele processen er meget enkel og ukompliceret. Følger I ovenstående instruktioner som med et barns umiddelbarhed, så vil I skabe en situation, hvor det vil være muligt at arbejde. Se ikke efter resultater. Det er jeres opgave at udføre det skitserede arbejde, og dette bevirker, når det udføres korrekt, at I uundgåeligt opnår det rette resultat. Men, som jeg fortalte jer tidligere, »det er det indre liv med refleksion, og det ydre liv med at udtrykke kærlighed, der vil være betingende for, om den fornødne grupperelation og kraften i dens fremtidige arbejde« bliver vellykket i tjeneste for menneskeheden.

ANDEN DEL

I den sidste instruktion beskrev jeg første del af den nye meditation. Hele meditationen er en proces, hvor hjertecenter og hovedcenter sammenkædes, og derefter – ved en viljeshandling – sammenkædes disse to med det latente punkt i solar plexus centret – et punkt, der endnu ikke har været genstand for undervisning (til trods for det åbenlyse i, at et sådant punkt er nødvendigt ved overførsel af energi), men det har vital betydning i al forberedelse til indvielse.

Dette er så langt, som jeg gik i den sidste meditation, men til den må føjes den individuelle meditation, der er en hjælp i gruppeintegrationen og i den enkelte discipels udfoldelse.

I vil have bemærket, det er jeg sikker på, at i den meditation, der er anvist til daglig anvendelse, er jeg ikke gået frem til det sted, hvor viljen sættes ind, og hvor den driver energien i hovedcentret frem til det latente punkt i solar plexus centret. I vil også have bemærket, at ved fuldmånetidspunktet og i samlet gruppe, samt ved direkte kontakt med mig, fik I tilladelse til at sammenkæde hjertecentret, hovedcentret og solar plexus centret. I må ikke fuldføre meditationen mere end én gang hver måned, og da kun via gruppelivets beskyttende magnetiske felt.

Fuldmånearbejdet skal fortsætte resten af året, som allerede

anvist, men vi skal fuldføre meditationen, og derfor vil jeg nu skitsere gruppemeditationens andet stadium for jer. Den første halvdel burde nu være så velkendt for jer, at den kan udføres automatisk, og den bør kun tage nogle få minutter at gennemføre. Den er i sin natur en indledning til den, jeg nu søger at anvise. Den vil resultere i, at hver enkelt af jer (hvis I udfører den rigtigt) får bevidstheden og hjerteenergien fokuseret i hovedcentret. Det sande åndelige menneskes aktivitet er endnu ikke begyndt, men når det sker, vil virkningen af energinedstrømningen fra hovedcentret være trefoldig:

1. Det opvækkede punkt i solar plexus centret vil blive ekstraordinært aktivt, og udføres arbejdet korrekt, vil det også gøre dette punkt særdeles magnetisk, idet alle energier fra centrene under mellemgulvet hæves op til solar plexus centret (undtagen energien fra rygsøjle's basis), og derved involveres sakralcentret og andre mindre fokuspunkter for energi. Dér bliver de fastholdt indtil det tidspunkt, hvor mennesket er rede til at håndtere dem okkult.
2. Det endnu ikke vækkede eller latente punkt af lys i solar plexus centret kommer langsomt til live og begynder at vibrere aktivt. Dets magnetiske område øges til stadighed og udvider sig, indtil det kommer i kontakt med yderkanten af det magnetiske område omkring hjertecentret.
3. Når disse to stadier er fuldført, så følger en langvarig proces med overførsel. Solar plexus centret er et udvekslingssted mellem de lavere og de højere energier. Denne proces er i sig selv dobbelt:
 - a. De to punkter i solar plexus centrets aktivitetsområde får helt definitivt relation til hinanden, og de lavere sakrale og materielle energier overføres til et hidtil latent punkt af lys, som nu er vækket, og som intensiverer sin kvalitet og styrke.
 - b. De energier, der er koncentreret i det nye center inden for solar plexus centrets omkreds, bliver derefter ved en viljeshandling hævet op til hjertecentret og derfra til ho-

vedcentret.

I denne trefoldige overførsel af de lavere energier til solar plexus centret, til hjertecentret og til sidst til hovedcentret har vi en billedlig og symbolsk fremstilling af disciplens livsoplevelse af de gensidige relationer og af den afsluttende overførsel af energi fra personligheden (symboliseret ved solar plexus centret) til sjælen (symboliseret ved hjertecentret) og fra sjælen til monaden (symboliseret ved hovedcentret). Disse overensstemmelser er værdifulde, fordi de er et vidnesbyrd om processens faktiske natur, og de sætter også aspiranten i stand til i nogen grad at opfatte naturen af den opgave, som han er viet til. Visse aspekter af relationerne træder frem i disciplens bevidsthed, og på dette tidspunkt af hans skoling har følgende fire relationer den største betydning:

1. Relationen mellem de energier, som findes under mellemgulvet, og som svarer til personlighedens liv (der motive-res af begær), og de højere energier, som findes over mellemgulvet, og som er motiveret af sjælen. De højere energier ligger praktisk taget helt latente for gennemsnitsaspirantens vedkommende og kommer først til aktivitet, når sjælen tager mere og mere kontrol over disciplen.
2. Relationen mellem de to punkter i selve solar plexus centret. De symboliserer tillige personlighed-sjæl relationen. Det ene punkt, der vedrører menneskets lavere liv, er vækket, det andet punkt er ved at vågne, som i aspirantens tilfælde, eller det er fuldt ud vågent, som i den forpligtede discipels tilfælde forud for anden indvielse.
3. Relationen mellem solar plexus centret og hjertecentret. Dette har stor betydning og tjener til at afklare aspirantens sind, idet det symboliserer det øjeblikkelige problem mellem personlighed og sjæl.
4. Relationen mellem ajnacentret (mellem øjenbrynene) og den tusindbladede lotus. Når disse to centre er korrekt relateret til hinanden, kan mennesket tage tredje indvielse. Ved

dette tidspunkt kan kraften fra monaden begynde at gøre sin tilstedeværelse mærkbar, idet hjertecentret, hovedcentret og solar plexus centret sammenkædes.

Der findes et mellemstadium, hvor hjertecentret og ajnacentret koordineres og får gensidig relation. Dette stadium er udeladt i førnævnte opstilling som følge af, at det er syvfoldigt i sin natur, hvorved metoden for overførsel er afhængig af stråle-kvaliteten. Et nyt punkt i min information kommer naturligt ind her. Strubecentret er ikke inkluderet i disse relationer mellem centrene over mellemgulvet, for det er for dem, hvad sakralcentret er for solar plexus centret – et punkt for ren skabende aktivitet, der sættes i bevægelse af vekselvirkningen mellem de andre centre, men det er især strubecentret, der får tilført energi, og det bliver med tiden aktiveret af sakralcentret. Det er en virkning eller et resultat af en relation mere end noget andet.

Tre andre interessante punkter kan nævnes her. For det første bringes strubecentret til virkelig aktivitet som følge af, at sjælen påvirker direkte via hovedcentret samtidig med, at energi fra sakralcentret hæves. Dette svarer til, at solar plexus centret bliver konstruktivt anvendeligt som følge af, at sjælen påvirker direkte via hjertecentret. Dette er årsagen til, at mennesker, der arbejder skabende, sædvanligvis har en første stråle personlighed på det tidspunkt, hvor strubecentret bliver dynamisk aktivt for første gang. For det andet vækkes solar plexus centret af en energiindstrømning, hvis natur er dobbelt – dvs. energier fra hjertecentret og hovedcentret, der er virksomme samtidigt. Dette svarer til den dobbelte energi, som sjælens essentielle natur er sammensat af – atma-buddhi eller åndelig vilje og åndelig kærlighed. Den tredje sjælsenergi – manas eller mental energi – har en mere direkte relation til strubecentret. For det tredje sker vækkelsen af centret ved rygsøjle's basis som følge af en viljeshandling, der styres fra hovedcentret og resulterer i, at alle energierne hæves til hovedcentret på samme måde, som solar plexus centret blev

vækket, og energi blev ført til hjertecentret – også ved en viljeshandling. Energi fra solar plexus centret, det store udvekslingssted for personlighedsenergi, skal altid føres til hjertecentret.

Her vil jeg igen advare jer og henlede jeres opmærksomhed på min tidligere udtalelse om, at al stimulering af solar plexus centret og al fokus på dette center fører en definitiv fare med sig, og disciple opfordres til at opretholde fuld kontrol over den emotionelle natur. En udadrettet holdning, hvad angår personlighedsreaktioner, og en stadig dybere kærlighed til menneskeheden, vil beskytte disciple på dette stadium – det stadium, hvor de søger at forberede sig til at tage første eller anden indvielse.

Vi vil nu fortsætte med meditationens anden fase. Vi kom til det punkt, hvor I blev bedt om at fremsige *som en sjæl* det store enhedsskabende mantra.

ANDET STADIUM

1. Gentag hurtigt første stadium. Det bør ikke tage mere end fem minutter. Hæv bevidstheden og forbind hoved- og hjertecenter. Gentag tankefuldt det mantra, der i de sidste sætninger fører til erkendelse af enhed.
2. Med bevidstheden fokuseret i hovedcentret må I benytte viljen som hjælp til ved en viljeshandling at føre den energi, der er fokuseret i hovedcentret, til solar plexus centret. For at lette denne proces kan I benytte følgende formel:
 - a. Jeg er sjælen. Jeg er også kærlighed. Frem for alt er jeg både vilje og fast hensigt.
 - b. Min vilje er nu at hæve det lavere selv op i det guddommelige lys. Jeg er dette lys.
 - c. Derfor må jeg stige ned til det sted, hvor det lavere

selv afventer min ankomst. Det, der ønsker at hæve, og det der højlydt beder om at blive hævet op, er nu forenet. Dette er min vilje.

Mens I siger disse mantriske ord (der stammer fra en meget gammel håndbog for disciple) skal du billedligt forestille dig fokuseringsprocessen – styring, nedstigning og forening.

3. Hold her en pause og bestræb jer på at *føle* og sanse den begyndende vibration eller det vordende samspil, der etableres mellem det vågne punkt og de punkter, der er ved at vågne i solar plexus centret. Dette kan I gøre gennem en langsom koncentrationsproces.
4. Intoner derefter OM to gange fra hovedcentret, idet I véd, at I selv er sjælen, der fremsiger det. Tro på, at denne lyd, der føres ud på et åndedræt med vilje og kærlighed, er i stand til at stimulere solar plexus centret på den rette måde, og at den er i stand til at transmutere de lavere energier, således at de vil være tilstrækkeligt rene til først og fremmest at blive ført frem til det vågnende punkt og fra dette punkt sluttelig til hjertecentret.
5. Idet I forestiller jer, at energierne fra solar plexus centret bliver ført *op ad rygsøjlen* til hjertecentret (der er placeret, som I véd, mellem skulderbladene), vil jeg bede jer om igen via åndedrættet at intonere OM ind i solar plexus centret, men denne gang skal I bagefter forestille jer, at I fører den fokuserede energi op ad rygsøjlen imod hovedcentret. Den vibration, der derved kan etableres, fører energien til hjertecentret, for den er nødt til at passere gennem dette center i rygsøjlen på sin vej til hovedcentret. I de tidlige stadier kan I ikke gå videre, men senere vil I opleve, at den passerer gennem hjertecentret og efterlader en vis mængde energi og når til sidst hovedcentret.
6. Fokuser derefter på hjertecentret og hav tillid til, at en triangel af energi er blevet dannet mellem hovedcentret, hjertecentret og solar plexus centret. Forestil jer, at den er

sammensat af lysets energi – den ligner en triangel af neonlys. Farven på dette såkaldte neonlys vil være afhængig af sjælsstrålen.

7. Gentag derefter det enhedsskabende mantra, som begynder med »Menneskesønnerne er ét ...«
8. Stå således i hjertecentret og forestil jer energien fra jeres gruppebrødre som udstrålende eger i et stort hjul af lys. Dette hjul har fireogtyve eger, og ved centret af hjulet, som hjulets nav, vil I kunne se jeres mester D.K. Nævn derefter langsomt og med kærlighed navnene på hver af jeres gruppebrødre uden at udelade jer selv.
9. Forestil jer derefter, at dette hjul drejer rundt og funkler, hvorved det tjener menneskeheden gennem sin fokuserede udstråling. Dette er en udstrålende kærlighed. Alle de nævnte punkter er rent symbolske, men udføres de som en visualisationsproces i nogle måneder – vedvarende og bevidst – vil der blive skabt en sinds- og bevidsthedstilstand, der vil vare ved, fordi »som et menneske tænker, således er det«.
10. Afslut derpå med den nye invokation samt med Gayatri med dets understregning af ens pligt.

OM OM OM

Denne meditationsproces er relativ enkel, hvis I øver jer på alle stadierne i nogle uger. Meget af det nævnte er forklarende i sin natur og kan udelades, når I er i stand til at følge processen automatisk.

Jeg vil nu fortsætte med at give jer hver jeres personlige anvisninger og individuelle meditation. Denne meditation bør udføres på et tidspunkt af dagen, der *ikke* er valgt til gruppe-meditationen. Jeg ønsker ikke, at de to meditationer udføres på samme tid, for jeres personlighedsproblemer og jeres eventuelle blændværk må ikke blive ført ind i gruppebevidstheden. Vær opmærksom på dette, for opgaven for hver af jer er vanskelig nok uden at den kompliceres af personlige problemer

fra en bekymret broder i gruppen. Når jeg giver jer de personlige anvisninger, vil jeg i min tale være ligefrem, og jeg vil hverken spare på ros eller ris. Hvis I tager det, jeg måtte sige, ilde op, så vil det ganske enkelt betyde, at kraften i jeres personlighed reagerer negativt på sandheden, og som følge heraf kan I se, at I har et område, der er uklart og svagt i jeres bevidsthed. I vil derimod vinde ved en positiv reaktion, og det vil sætte jer i stand til med større klarhed at forstå karakteren af den kamp, som I skal til at udkæmpe.

TREDJE DEL

Som enkeltpersoner har mange af jer regelmæssigt anvendt og fået gavn af den meditation, som jeg indtil nu har givet jer i denne række af instruktioner. Men for at sige det generelt, så har gruppen *som en enhed* ikke rettet særlig megen opmærksomhed og omtanke mod den proces, der er skitseret i to dele af den ene meditation, som jeg havde håbet på og bedt om. Jeg vil derfor bede jer om, at I på ny påtager jer denne aktivitet fra nu af og indtil maj måned, hvor jeg – hvis I arbejder ihærdigt og opnår resultater – kan give jer en ny meditation, der vil højne det allerede udførte arbejde og bringe endnu et center i aktivitet. Vi kan ikke komme meget længere, før I tålmodigt og regelmæssigt har gennemført dette meditationsarbejde og har skabt virkningsfulde resultater – set fra min synsvinkel. Jeg vil ikke være i stand til at give jer en ny meditation, med mindre I igen stræber sammen i den daglige proces, som jeg har foreskrevet.

Denne meditation er et af de mest betydningsfulde skridt, jeg nogensinde vil bede jer om at tage i disse tidlige forberedende stadier af jeres arbejde. Den må gå forud for en mere speciel skoling, som kan blive mulig, når I fortsætter med det skitserede arbejde. Jeg vil minde jer om, at dette er sidste del af mit arbejde med jer i denne inkarnation på det fysiske plan. I har sat hånden på ploven, og ingen af jer kan vende om, men hvornår tiden er inde bestemmes af jer, og ikke af

mig. Der kan komme tidspunkter i den proces, der skoler og forbereder jer til indvielse, hvor I midlertidigt ikke forstår årsagerne til de anmodninger, jeg måtte komme med, og de krav I bliver stillet overfor. Glem ikke, at aspiranten til mysterierne vandrer fremad i blinde i de tidlige stadier. Først efter tredje indvielse falder sløret fra hans øjne. Følg derfor lydigt (omend frivilligt) mine anmodninger, når jeg bestræber mig på at undervise jer i de urgamle regler.

På dette tidspunkt beder jeg jer på ny studere den undervisning, jeg gav i tidligere instruktioner om emnet visualisation, hvor jeg forklarede, hvorfor det er hemmeligheden bag alt sandt meditationsarbejde i de tidlige stadier. Jeg søger ikke at repetere, men denne undervisning har I behov for på dette stadium. (*Discipelskab i den nye tidsalder, bind I, side 111-113*).

I forbindelse med jeres fuldmånearbejde ønsker jeg at ændre den proces, I har fulgt så længe – processen med at træde ind i mit studerekammer og dér kontakte mig. Jeg vil give jer en ny symbolsk proces, der har fem stadier:

1. Ved tiden for fuldmåne (over fem dage) skal I forestille jer et blått hav og ude i horisonten en strålende sol, der langsomt stiger op.
2. Forestil jer, at I kaster jer i havet, frigjort af alle byrder, bekymringer, ængstelser og sorger, og at I svømmer hen imod en robåd, der ligger midtvejs mellem jer og den opstigende sol. Mens I svømmer, bliver I opmærksom på jeres gruppebrødre, der også svømmer i den samme retning. I genkender, kender og viser hinanden kærlighed.
3. Herefter skal I visualisere, at I klatrer op i båden. Når hele gruppen er kommet op, ser I for jer, at hver især griber en åre, og sammen rytmisk og vedholdende ror I hen imod den opstigende sol. I hvert åretag er der harmoni, hensigt og retning.
4. Så ser I – mellem jer og den opstigende sol – en skikkelse, der bevæger sig hen imod jer. Det er mig (mesteren D.K.),

som kommer ud af lyset og går i jeres retning. På den oplyste vej kan I se mig tydeligt. *Sammen* ser I mig.

5. I siger da uhørligt, men dog som en gruppe:

»Ind i lyset bevæger vi os på dit vink. Ud af mørket kommer vi, tilskyndet dertil af alles sjæl. Op fra jorden rejser vi os, og ud i lyshavet kaster vi os. *Sammen* kommer vi. *Sammen* går vi frem, ledet og ført af sjælen tjener vi, og gennem dig, mesteren, véd vi. Mesteren i os og mesteren uden for os er *én*. Denne ene er os. Denne ene er alt – min sjæl, din sjæl, mesteren og alles sjæl.«

Hvis I hver især vil gennemføre denne proces i de fem dage ved fuldmåne (som tidligere beskrevet), vil I skabe en målbevidst gruppefusion, som er det næste skridt, der ønskes af jer. I har arbejdet på en gruppefusion i kærlighed – med nogen succes. Arbejd nu på den forenede evokation af viljen.

Send jeres fuldmånerapport ind hver måned. Det vil jeg bede jer gøre hver måned og sammenfat den med jeres meditationsrapport, så det bliver én rapport, fordi det at rapportere har den betydning, at det tjener til at centralisere jeres tanker og som følge deraf jeres liv i gruppelevet. Det er ganske enkelt i sin natur en symbolsk begivenhed – et symbol på jeres fremskridt, jeres hensigt, jeres bidrag og jeres samarbejde, og alt sammen set ud fra en *gruppesynsvinkel*. Deri findes dens værdi. Det såkaldt informative aspekt af disse rapporter har forholdsvis mindre betydning for grupper som denne. Men den symbolske nytteværdi er stor og har en definitiv gavnlige virkning med henblik på at gøre gruppen brugbar.

Jeg vil stille ét forslag. Ved tidspunktet for jeres fuldmånetilnærmelse til mig skal I bestræbe jer på at have ordene fra den første formel (der beskrives i tredje sektion) i jeres bevidsthed: »Visionens øje flyder med strømmen mellem de to yderpunkter«. Det er nødvendigt for jer at huske, at disse symboler set fra én synsvinkel har relation til antahkaranaen,

der er en bane mellem to punkter, og at væksten af jeres forståelse af formlen vil svare til opbygningen af antahkaranaen i jeres eget liv. Efterhånden som I gør fremskridt på »chelaens vej«, vil jeres styrke vokse. Anvend formlen aktivt så vidt I kan, og vær ikke tilfreds med enkelte forsøg på at forstå blot nogle af dens betydninger. Den har magisk betydning, og når forståelse anvendes sammen med viljen, så udgør denne formel et kraftord i den magiske tjeneste.

FJERDE DEL

Da jeg gennemgik jeres individuelle meditationsarbejde (og både I og jeg véd, om I trofast har udført det eller ej), er jeg blevet opmærksom på, at I har et grundlæggende behov, og at det gælder *koordination*. I har behov for en mere direkte kontakt mellem hjerte-hoved-sjæl. Dette er nødvendigt som forberedelse til at opnå en stadig højere kontakt. De to dele af den øvelse, I har fulgt siden den nye kernegruppe blev sammensat, har ikke resulteret i det, der var tilsigtet, og kun tre af jer har haft et tilstrækkeligt udbytte af dette arbejde. Jeg vil derfor give jer en meget enkel koordinationsøvelse, som jeg vil bede jer om at følge *sammen*, indtil I hører nærmere. Jeg understreger ordet *sammen* og vil fortsætte dermed i håbet om, at gruppen vil fortsætte fremad i forenet stræben, for det vil skabe de største og hurtigste resultater. Det vil være godt for jer at erindre, at jo bedre I udfører denne øvelse, og jo hurtigere og tættere jeres koordination etableres, des bedre vil gruppekoordinationen blive. Øvelsen er så kort og enkel, at I måske vil betragte den som alt for elementær. Jeg forsikrer jer om, at den vil belønne enhver vedvarende udøvelse. Det havde været min hensigt at give jer en anden meditation, der involverer endnu et center, men resultaterne af det hidtil udførte arbejde tillader det ikke. Måske vil en bedre koordination føre til en mere konstant deltagelse og en mere direkte og forstående okkult lydighed. Jeg vil derfor bede jer om at gennemføre denne enkle koordinationsøvelse hver dag.

- I. Begynd med sjælen som fokuseringspunkt. Det kender I en del til teoretisk, og det kommer I rent praktisk til at vide mere om. Dette falder i tre stadier:
 1. Hæv bevidstheden op til hovedcentret.
 2. Før tanken eller bevidstheden opefter gennem astrallegemet og sindet til sjælen.
 3. Identificér personlighedens bevidsthed med sjælens bevidsthed og erkend, at de er ét.

- II. Fra dette punkt skal I definitivt og bevidst indtage iagttagerens position. Dette falder også i tre stadier:
 1. Iagttag personligheden og betragt den fra det æteriske legemes synsvinkel.
 2. Før bevidst sjælsenergi ned til centret ved rygsøjlels basis. Hæv den derefter langsomt via de fem centre og de to hovedcentre (ajnacentret og det øverste hovedcenter) op til sjælslegemet. Dette skaber, når det udføres korrekt, en vitalisering af sutratmaen og forbinder personligheden med sjælen til en sammenkædet enhed. Det er, hvad man kunne kalde for koordinationens højdepunkt.
 3. Før derefter opmærksomheden fra den forenede sjæl-personlighed til den åndelige triade.

- III. Reflektér over antahkaranaen og dens relation til sjæl-personlighed og monade.

I år vil jeg i forbindelse med jeres personlige instruktioner ikke præcisere mine udtalelser, ej heller vil jeg give hver enkelt en særlig meditation. De tider er forbi. De oplysninger har I fået mange af. Jeg vil vende tilbage til det gamle skolingssystem og give jer vink og mindre påbud og overlade det til jer selv at fortolke dem, at anvende dem på rette måde, og at dra-

ge nytte af dem eller ej, alt efter, hvad I synes er bedst for jer.

Disse påbud vil tage form som seks udsagn, sætninger eller aforismer, der vil indeholde et særligt budskab til jer, som I kan nå frem til, hvis I tager hver af dem med i jeres daglige meditation. I har et år til dette, og derfor kan I lade de seks udsagn blive til grundtanker for jeres meditation eller refleksion – en for hver måned i seks måneder. Gentag dem derpå med den tanke, at I i de efterfølgende seks måneder vil gøre, hvad I kan for at gøre virkningerne fra den foregående periode med refleksion til en dynamisk faktor i jeres liv. Derved eksternaliserer I resultaterne af den foregående cyklus med åndelig og mental refleksion. På denne måde kan jeres subjektive erkendelse blive til objektiv virkelighed. Gennemfør denne øvelse hver morgen ved afslutningen af koordinationsarbejdet, idet I bestræber jer på at fastholde sindet stabilt i lyset, og så vidt det er jer muligt at opnå sjælens reflekterende kvalitet, når den er i dyb meditation. Dette vil i begyndelsen ikke være let, men hvis I trofast følger anvisningerne, vil I bevidst erkende en sikker fremgang. Jeg foreslår ti minutters refleksion hver dag (med blyanten parat, hvis I foretrækker det) og derpå – i løbet af dagen – fasthold grundtanken eller udsagnet i det, der kaldes »baghovedet«. Der kan den vokse. På denne måde kan I ikke blot nå frem til betydningen af jeres personlige påbud, vink eller anvisninger (for det er, hvad de viser sig at være, når I når frem til deres tilsigtede betydning), men I vil på samme tid lære at udvikle den forpligtede discipels »dobbelte livsmønster«. Han anvender den lavere og den højere tænkeevne på samme tid, og strømmen af åndelig tænkning og aktivitet flyder bevidst, mens hans livs ydre mønster i tiltagende grad bliver mere og mere gavnligt.

Her er de seks udsagn (de »seks udsagn« forekommer i de personlige anvisninger fra august 1942) til hver af jer, og jeg vil tage det op med jer i alfabetisk orden som sædvanlig. Jeg vil tilføje: søg ikke at fortolke og forstå jeres brødres anvisninger. Naturlig, men uerkendt, telepatisk vekselvirkning eksisterer blandt jer, og derfor vil jeres tænkning og fortolkninger

(baseret på utilstrækkelig viden) utvivlsomt trænge ind i jeres brøders sind. Dette vil uundgåeligt give nogle virkninger. I kan fortolke forkert, og i alle tilfælde kender I ikke mine intentioner, hvad angår jeres broder. Jeres tænkning kunne fremhæve en konkret betydning, hvorimod jeg kunne have en helt anden målsætning. Lad derfor være med at interessere jer for jeres brøders anvisninger. Jeres pligt består i til dagligt at frigøre vedvarende oplyst kærlighed, fri for al kritik. Det er ikke jeres pligt at hjælpe jeres broder til at blive en bedre okkultist og discipel. Det er hans sag, hans sjæls sag og min.

Mange af mine vink og de sætninger, hvori de forekommer, er taget fra en gammel bog med regler for disciple. Flere af dem kommer direkte fra mig, jeres mester, og kan anvendes i forbindelse med jeres problemer eller jeres pligter.

FEMTE DEL

Det meditationsarbejde, som I indtil nu har fået anvist, falder i tre dele:

- a. Stadiet, hvor energien hæves fra hjertecentret til hovedcentret.
- b. Stadiet, hvor energien sendes fra hovedcentret til solar plexus centret.
- c. En definitiv og planlagt koordinationsproces.

Som I véd, fandt jeg, at gruppen havde et stort behov for at udvikle en relativ enkel men øjeblikkelig kontakt eller relation til sjælen og gennem sjælen til mesteren og hans ashram. Jeg anviste derfor en koordinationsøvelse, da jeg sidst kommunikerede med jer, og dette gjorde jeg i stedet for flere vanskelige meditationsøvelser.

Denne meditation har til hensigt at frembringe tre helt bestemte resultater:

- a. En gensidig relation mellem de syv centre og derfor en

- ubruds energistrøm.
- b. En gensidig udveksling af energi mellem denne gruppes medlemmer i min ashram, via de syv centre. Gruppens tankeform vil i sig have syv levende energipunkter med energier, der kommer fra gruppe-medlemmerne. Dette gruppe-livs æteriske form vil give udtryk for den totale sum af de syv energityper, sådan som hvert medlem anvender dem.
 - c. En fusion, der bevidst og velovervejset sammensættes af den individuelle sjæl med gruppesjælen og senere med Hierarkiet – via min ashram.

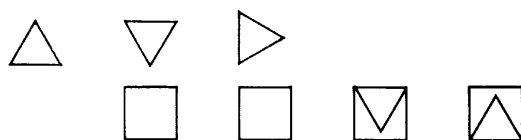
For at gennemføre dette arbejde korrekt vil vi begynde med den forudsætning, at *»energi følger tanke«*. Dette er den første og mest grundlæggende så vel som den allerældste af esoterikerens forudsætninger. Den anden har relation til den første og vil indgå i vore overvejelser. Den siger, at *»det øje, der åbnes ved tænkning, sætter energi i bevægelse«*.

Disciple i de tidlige stadier af deres skoling har tendens til at anse energi som et forråd eller reservoir, som de kan lære at trække på og derigennem sikre sig det kvantum af energi, de har brug for til deres tjenestearbejde og deres behov. Men energi er flydende og i bevægelse. Vi lever i et veritabelt hav af bevægende kræfter, der er kvalificeret på utallige måder, betinget af utallige sind, ofte fejlstyret, til tider klogt styret, alligevel er de alle en del af indholdet i den Ene's sind, i hvem vi lever, røres og har vor væren, og uden for hvis grænsning vi ikke kan eksistere. Disciple har i æoner benyttet de energier og kræfter, der findes i de tre verdener, til personlighedens mål og til at fremme deres hovedinteresser, uanset hvad disse måtte være. De har i nogen grad lært at sætte sig i besiddelse af og at anvende et vist mål af sjælsenergi, hvorved de har oplyst deres vej, forbedret deres åndelige udtryk i de tre verdener og udført et mindre tjenestearbejde. De er også begyndt at forstå betydningen af intention og af hensigt, mens et indre program kun langsomt er ved at betinge deres daglige liv. Der kommer dog et punkt – et punkt, som det nu er jeres pligt og privilegium at opfatte – hvor en anden

kilde af energi, inspiration og lys kan blive tilgængelig for disciple og kan anvendes til tjeneste. Det er energien fra lysets kræfter, som har sit udspring i ashramen, og som udstråler derfra. Selv om I endnu befinder jer i yderkanten af ashramen, kan I anvende disse energier.

Kraften fra ashramen må »rodfæstes« (hvis et sådant ord kan tillades) gennem sjælen. Disciplen skal derfor lære den esoteriske betydning af to meget velkendte symboler – triangelen og kvadratet.

Hidtil har han opfattet dem som symboler på den trefoldige sjæl og den firfoldige personlighed, eller såfremt han var fremskreden nok i sin viden: den åndelige triade \triangle og den firfoldige personlighed. Nu må han lære at se dem i et nyt lys og lære dem at kende som en trefoldighed bestående af ashramen, sjælen og ham selv disciplen, og som et kvadrat, der repræsenterer menneskeheden, det fjerde naturrige. Kvadratet er som følge deraf et stort udadrettet symbol, og omkring det vil jeres nye meditation blive opbygget. Såfremt I følger denne meditation nøje, kan og vil den tilvejebringe grundlæggende ændringer i jeres liv. Det er muligt at arrangere de to symboler på flere forskellige måder, og disciplen skal nå frem til at kunne mestre dem alle – teoretisk, visuelt, rent praktisk, intuitivt og faktisk. Hvert af disse ord har en speciel betydning, og når denne betydning opfattes rigtigt, vil det skabe ændringer i disciplens liv, i hans tjeneste og derfor også i hans virkning i ashramen.

Jeg vil nu, mine brødre, beskrive den retning for jeres tænkning, som I bør følge, efterhånden som I søger at nå frem til den sande betydning af disse symboler, der nu bliver temaet for jeres meditation. Denne meditation følger som en normal udvikling af det arbejde, der allerede er udført. I de to første meditationer beskæftigede I jer med det æteriske legemes centre og derfor med personligheden, »staden, der bygger på en

firkant«. I blev derefter påbudt at øve jer i at skabe koordination for derved at nå frem til erkendelse af og i nogle tilfælde kontakt med den åndelige treenighed, der »kredser over firkanten og udstråler energi af lys til det område, der afventer aktiv tænkning«.

I vil således bemærke, at hele processen foregår i det ikke-materielle område, og at den fysiske hjerne på dette stadium overhovedet ikke er involveret. Når I mediterer, tænker I på planene for mental perception. Der er I fokuseret, og i dette forløb forholder hjernen sig afventende og i opmærksom ro. Disciplen skal – som jeg ofte har fortalt jer – mestre den proces i sin tænkning, der foregår på to niveauer, dvs. han bevarer en kontinuitet i den mentale impression samtidig med, at han konstant er aktiv i sit daglige liv og tjenestearbejde. Dette registreres af hjernen, når tiden er inde. Dette har overordentlig stor betydning og har det formål at give jer rigelig mulighed for en indsats under det kommende års arbejde.

Denne trefoldige åndelige realitet, der formidler »impression«, er målet for det meditationsarbejde, I er blevet præsenteret for. Det er i dette tilfælde *ikke* sjælen, hvis impression på sindet er kærlighed, men den har sin manifestation og sin plads i Hierarkiets plan. Den impressionskilde, som I nu søger at blive sensitiv overfor, er den åndelige triade, og impressionens kvalitet er vilje, når triaden implementerer den guddommelige hensigt. Jeg hentyder således til et langt mere fremskredent stadium, og det har to årsager: For det første har jeres bestræbelser gennem mange, mange år været rettet mod at opnå og registrere sjælskontakt og at kunne give udtryk for kærlig forståelse. I er fortrolige med det, Hierarkiet (som min ashram er en del af) søger at opnå, og der er intet at vinde ved konstant at gentage det velkendte. For det andet skitserer jeg fremgangsmåder, meditationer og mål, der kan være til gavn for dem, som kommer efter jer, og som vil blive hierarkiske medarbejdere ved slutningen af dette århundrede og i den første fjerdedel af det kommende århundrede.

Jeg udtalte tidligere, at en af dette symbols betydninger er,

at det står for treenigheden

1. ashramen,
2. sjælen på dens eget plan,
3. disciplen på det fysiske plan,

medens kvadratet repræsenterer menneskeheden, og at det ofte omtales som »staden, der bygger på en firkant«, og at der ofte henvises til det i nutidens litteratur og debatter som »menneskets by«.

Når vi reflekterer over trianglens øverste punkt, der symboliserer ashramen, vil jeg minde jer om, at udstrålingen fra Shamballa kommer ind i triangelen gennem dette punkt, og at vilje, hensigt og styrke derefter kan strømme gennem ashramen. Dette er et relativt nyt resultat i mestrenes ashramer. Impressionen fra Shamballa når frem til den store ashramgruppe (som er selve Hierarkiet), der reagerer – efterhånden som energien strømmer ind – via de to store herrer, Manuen og Kristus. Den registreres også af deres seniordisciple, chohanerne og af indviede med sjette indvielse, såsom mestrene Morya og Koot Hoomi. For ikke så længe siden har mesteren R. overtaget positionen som Mahachohan, og det har resulteret i, at de indstrømmende kræfter føres ned til rækken af de mestre, der har taget femte indvielse, og det sætter dem i stand til at nedtrappe denne Shamballa-kraft til deres individuelle ashramer. Denne begivenhed har i allerhøjeste grad stimuleret alle tilstedeværende muligheder, manifestationer og farer. Den række af mestre, som jeg er et led i, måtte lære at håndtere denne store kraft og på samme tid gøre så meget af den tilgængelig, som er sikkert og klogt for vore seniordisciple.

Symbolsk kan man sige, at »triangelens øverste punkt er rodfæstet i forgården til himlen (Shamballa), og at der fra dette punkt strømmer to strømme af kraft ind i sjælens rige og ind i disciplens hjerte. Således dannes triaden. Derefter får energierne forbindelse til menneskenes verden. Således kan

Guds vilje vise sig, og således kan de store herrer, der vogter rådsammeret for denne sfære af det solare liv, føre Guds hensigt ud til de hellige grupper (ashramerne. A.A.B.) og derfra til menneskenes sind, og det kan ske, fordi deres hjerte er beskyttet af kærlighedens ild«. Tænk dybt over dette urgamle skrift, for det henviser til den cyklus, der står umiddelbart foran os, og som det arbejde, jeg søger at gennemføre på dette tidspunkt, blot er en ganske lille del af.

Derfor, som forberedelse til den meditationsproces, som I skal arbejde med i løbet af det kommende år, skal I begynde med at fundere over selve Hierarkiets ashram, over dens relation til Shamballa, over dens sammensætning, dannet som den er af mange ashramer. Nogle af disse ashramer virker under chohanerne. Andre virker under mestrene, og nogle er først ved at blive dannet, idet adepter af fjerde indvielse langsomt er ved at sammensætte dem. Vil I bestræbe jer på at erkende den faktiske natur af denne store, levende, åndelige organisme? Den former og ligger hele tiden bag verdensordenen. Se den som en tiltagende, levende realitet, der i sig har et sådant liv og en sådan kraft, at den kan bryde igennem og nedbryde alle begrænsende ydre organisationer og til sidst eksternalisere sig selv ved hjælp af selve kraften fra sit indre liv.

Den kommende eksternalisering af de grupper, der danner mestrenes ashramer (endnu ikke chohanerne, for de er stadig for kraftfulde), vil blive en gradvis proces, men den vil med tiden genindføre mysterierne, bringe de to første indvielser frem til at få relativ betydning som integrerede dele af den kommende verdensreligion, gøre hele menneskeheden bekendt med den subjektive verden, og som det sidste bringe de mest udviklede af menneskenes sønner et svagt glimt af forståelse af den essentielle virkelighed, der ligger bag alle fænomener, og give en opfattelse af Shamballas hensigt og Verdens Herres vilje. Menneskeheden har nu nået et udviklingstrin, hvor den definitivt kan opfatte Hierarkiets plan – kald det broderskab, deling af ressourcer, internationalisme, enhed eller hvad I vil. Denne opfattelse er rigtig og udbredes mere og mere og

erkendes generelt af verdens tænkere og esoterikere, af oplyste religiøse mennesker, af fordomsfrie statsmænd, og i dag endog af det almindelige menneske, skønt den guddommelige hensigt, der implementeres eller etableres af den guddommelige vilje, endnu ikke når selv de mest fremskredne.

Arbejdet i de næste fem århundreder vil resultere i ændringer i denne henseende, og disse ændringer vil blive tilvejebragt af det arbejde, der udføres i mestrenes ashramer, ledes af chohanernes ashramer, samles i Hierarkiets store ashram, og det bevæger sig til stadighed frem mod en nærmere relation til Verdens Herres, Sanat Kumaras, store råds-kammer i Shamballa. Dette skal virkeliggøres på jorden af disciple, der beredvilligt samarbejder med deres mestre, og af disciple, der arbejder efter sådanne instruktioner, som jeg nu giver jer. Når disciplene arbejder på denne måde, vil deres skabende imagination blive vakt, og den vil på sin side blive betinget og styret af det oplyste sind.

Det næste stadium kommer, når disciplen, der har betragtet ashramen som beskrevet ovenfor og derved imaginativt har »fastslået« Shamballa som en kendsgerning i sin bevidsthed, vender sine tanker mod Hierarkiet eller mod sjælen. Husk altid, at *Hierarkiet ganske enkelt er sjælenes verden*, at det fuldt ud er vidende om planen og er sensitiv over for hensigten, og at det konstant påvirker menneskeheden i en skabende proces med det mål for øje at udvide den menneskelige bevidsthed. Dette er jeres sjæl – i dens reneste natur – en del af. I skal derfor tænke på Hierarkiet, I skal forsøge at forestille jer dets arbejde, og I skal bestræbe jer på at komme i forbindelse med min ashram gennem tro og vilje, der i dette tilfælde er en sublimering af den personlige egenvilje. I skal også indtage jeres plads som en bevidst, integreret del af min ashram og derfor også som en del af Hierarkiet. Dette er alle disciples pligt. I har nu fået så megen instruktion vedrørende ashramen, at jeg ikke behøver at uddybe det yderligere.

Triangelns tredje punkt (hvad angår jeres arbejde i denne meditation) har at gøre med jeres refleksioner og overvejelser.

I skal nu vende jeres opmærksomhed mod jer selv, mod sjælen, den bevidste discipel, som forberedelse til den bevidsthedsudvidelse, som er det næste skridt i jeres åndelige udvikling, og som til sidst vil føre til indvielse. Jeres refleksioner skal *ikke* foregå ud fra jeres opfattelse af jeres ufuldkommenheder, kvalifikationer eller evner, jeres fejltagelser eller jeres fremgang, men udelukkende ud fra jeres opfattelse af et samarbejde med planen, med den guddommelige vilje og hensigt. Det er disse højeste aspekter, disciplen anmodes om at samarbejde med.

Det er ikke muligt for den enkelte discipel i nogen ashram at deltage i samarbejdet i alle faser af mesterens arbejde, og det er fx ikke muligt for jer at deltage i samarbejdet i enhver fase af det arbejde i min ashram, som jeg har skitseret i mine tryksager, og som er blevet sammenfattet under titlen *My Work*. Men det er muligt for jer at vælge en fase af planen og give den hele jeres opmærksomhed ... Disse aktiviteter kan – hvis de udføres hensigtsmæssigt og med styrke – være en hjælp i det esoteriske arbejde i verden og i den eksoteriske genoprettelse af rette menneskelige relationer ...

Det fjerde stadium i meditationsarbejdet vedrører kvadratet, som vi – til formålet med vort arbejde – ganske enkelt skal betragte som et område for tjeneste og erfaring – dvs. arbejds erfaring og ikke den enkeltes livserfaring.

I vil bemærke, at denne beskrivelse af det meditationsarbejde, jeg har bedt jer udføre i mindst ét år, er baseret på de tre foregående meditationer. De havde til hensigt at give det æteriske legeme med dets forskellige kraftcentre en sådan kondition, at det kunne blive modtageligt for impression og derefter samarbejde aktivt. Gennem koordinationsøvelsen stræbte I efter at skabe kontakt mellem dette velfungerende tjenesteinstrument og kilden til inspiration og impression, dvs. ashramen og sjælen. Nu er vi nået til det punkt (i det mindste teoretisk, alt afhængig af om den enkeltes forudgående arbejde blev vellykket), hvor vi skal begynde med den opgave, det er at føre inspiration og impression bevidst igennem ved at

skabe en bestemt kontakt med kilden til dem. Jeg vil derfor lave en kort opstilling over det arbejde, jeg beder jer udføre, når I nøje har studeret alt det, jeg har skrevet ovenfor:

I. *Stadiet med erkendelse.*

1. Erkendelse af jeres forpligtede discipelskab.
2. Erkendelse af jeres udrustning, som I i taknemmelighed stiller til rådighed.
3. Erkendelse af jeres opnåede koordination.
4. Erkendelse af sjælen, kilden til kærlighed-visdom.
5. Erkendelse af Hierarkiet.

Alt dette bør I kunne udføre hurtigt, idet I fastholder bevidstheden stabilt i sindet og *ikke* i hovedcentret. Det forudsætter, at disciplen er i stand til øjeblikkeligt at kunne fokusere sig mentalt ved selve begyndelsen af sit meditationsarbejde.

II. *Stadiet med eftertanke.*

1. Forestil jer ashramen som en enhed, dvs. Hierarkiet som Sanat Kumaras ashram. Ved at anvende den skabende imagination vil I se, at alle ashramerne har en nær kontakt med Shamballa, da de:
 - a. Responderer på den hensigt, der er implementeret af chohanernes ashramer.
 - b. Påvirkes af den viljesenergi, som den store ashram beliver sine enheder med – de forskellige ashramer inden for periferien af dens grænsning.
 - c. Vitaliserer de indviede og disciplene, som er knyttet til mestrene, og som arbejder i deres ashramer.
 - d. Gennem de accepterede og forpligtede disciple kan nå ud til menneskenes verden. Derefter kan I beslutsomt og med overbevisning sige:

»Jeg stræber efter at komme til klarhed.
Ske ikke min, men Din vilje«.

Denne del af dit meditationsarbejde vedrører hensigt, vilje og »skæbne« i Shamballa, for at benytte en gammel okkult formulering.

2. Reflektér over sjælenes verden, som her er Hierarkiet i relation til menneskenes verden og ikke i relation til Shamballa som under det forrige punkt. Dette medfører:
 - a. Et studium af de hierarkiske bestræbelsers natur, sådan som denne kommer til udtryk gennem kærlighed.
 - b. En bevidst identifikation med planen.
 - c. Pligtopfyldelse over for det arbejde, der har sit udspring i den ashram, som I véd, I er knyttet til, idet I ser det hele som en integreret del af det hierarkiske arbejde. Derefter kan I sige med kærlighed og forhåbning:

»Jeg stræber efter at forstå.
Må visdom blive en følge af kundskaberne
i mit liv«.

3. Reflektér over jer selv som en enhed i min ashram. Dette involverer:
 - a. En erkendelse af, hvilket aspekt af mit planlagte arbejde, I er udrustet til at udføre.
 - b. En beslutning om, hvordan det skal udføres.
 - c. En overvejelse over, hvilken faktor og metode I skal anvende for at forbedre jeres kapacitet til hierarkisk samarbejde som forberedelse til eventuel indvielse.
 - d. At lys, overbevisning, kærlighed og kraft beliver

det åndelige center, hvor I tjener, og de ashramiske projekter, som I har accepteret at være ansvarlig for. I dette tilfælde kan det være Arkanskolen eller andre tjenesteaktiviteter. I kan derefter sige:

»Jeg stræber mod samarbejde.
Må mit livs mester, sjælen,
og ligeledes den Ene, jeg søger at tjene,
lade lyset strømme gennem mig til andre«.

III. *Stadiet med fast beslutning.*

1. En refleksion over forskellen mellem formål, vilje og hensigt.
2. En periode i fuldstændig fokuseret stilhed, idet I søger at skabe en fri kanal til indstrømningen af lys, kærlighed og kraft fra Hierarkiet.

Et udsagn fra sjælen, disciplen, til personligheden:

»I centret af Guds vilje står jeg.
Intet skal bortlede min vilje fra hans.
Jeg opfylder denne vilje med kærlighed.
Jeg vier mig til tjeneste.
Jeg, den guddommelige triangel,
virkeliggør viljen i kvadratet
og tjener mine medmennesker«.

Såfremt I kan udføre dette arbejde korrekt, vil I ikke alene i høj grad øge jeres egen erkendelse, tjenestearbejde og forståelse, men I vil også helt klart samarbejde i opgaven med at eksternalisere ashramen og fremme Hierarkiets arbejde (set ud fra en mere praktisk synsvinkel i relation til den nye tidsalder), og derved hjælper I ved opbygningen af den nye civilisation, den nye verdensorden og den nye verdensreligion.

SJETTE DEL

Den meditation, I fik anvist i jeres sidste instruktion, havde flere formål, idet det er en meditation, der forbereder jer til en mere omfattende og helt speciel form for udviklingsmeditation, som disciple har stort behov for, når de skal opnå en særlig ashramisk sensitivitet.

Den havde for det første det formål at give jer (hvis I arbejdede med den regelmæssigt) en voksende følelse af de relationer, planeten har set fra en subjektiv synsvinkel og frem for alt set med en »intelligent overjordisk synsevne« – et udtryk, der senere vil betyde mere for jer. En sand opfattelse af de implikationer og intentioner, der ligger bag denne meditation, vil i disciplens bevidsthed udvikle en erkendelse af en levende verden med intelligenser, der er kædet sammen helt oppe fra Sanat Kumara og ned til Hierarkiet, som når frem til den enkelte discipel og fører ham videre til en senere erkendelse af, at også han blot er et led i en kæde, og at der findes væsener, som han skal nå og forene med realiteternes verden og vække ansvarsbevidstheden hos. I alle disciples skoling er et af målene at nedtone bevidstheden i relation til fænomenernes verden samtidig med, at meningens verden bliver mere vital og virkelig. Meningens verden er forgården til årsagerne verden, hvor der kan etableres en bevidst relation til indvieren.

Meditationens andet formål var at belyse det forhold, at disciplen (som en forpost for ashramen som en fungerende sjæl) på en mere definitiv måde skal rette sin opmærksomhed mod menneskeheden. Formålet med en sådan opmærksomhed er, at »trianglernes liv trænger igennem til kvadratets område, og det har uvægerligt de konsekvenser, der fører til spirende ideer og opblomstring af den nye civilisation og kultur«. Således har en af mestrene udtrykt formålet med visse faser af det ashramiske arbejde, specielt det der er forbundet med meditation. En anden mester har forklaret formålet med den hierarkiske intention som en »sammensmeltning af den højere og

lavere triangel og deres fusion i kvadratet«. Mestrene observerer deres disciples arbejde fra denne symbolske synsvinkel. Disciplen, der høster det mest gavnlige i den sidst foreslåede meditation, bliver – ved en udvidelse af sin bevidsthed og en større rækkevidde af sin synsevne – »en sædemand i menneskenes verden«. Han udbreder i verden levende og potentielle ideer, som han modtager fra to kilder:

1. Sin egen sjæl, efterhånden som hans intuition vågner.
2. Ashramen, efterhånden som han forstår mere af dens formål og bliver vant til at assimilere dens undervisning. Det tager lang tid.

Et tredje formål med denne meditation var at bringe disciplen frem til et punkt, hvor hans interesse (vakt gennem stadierne med erkendelse og refleksion) vil føre ham frem til erkendelse af behovet for at fremkalde viljen. Det er de første svage indikationer på dette, jeg har benævnt »fast beslutning«. I disse tre udsagn har I de mål, jeg havde i tankerne, da jeg anviste meditationen sidste år.

Jeg véd, det er vanskeligt for neofyten på ethvert stadium af vejen at forstå, hvor nødvendigt det er – samtidig med at den daglige erkendelse og eftertanke bevares – at undfange (for at anvende et usædvanligt ord i denne forbindelse) et magnetisk område for tænkning, som de højere impressioner kan indvirke på, og tillige være fast besluttet på at bringe liv og tjeneste i overensstemmelse med de observerede relationer, da det (næsten uventet) vil skabe store og forandrende resultater. Mestrene spilder hverken deres eller jeres tid på at anvise unødvendige øvelser. Disciplen, der trofast og med en definitiv ubrudt rytme følger de instruktioner, han har fået, kan forvente at se overraskende og vedvarende virkninger i sit indre og som følge deraf også i sine omgivelser. Det er imidlertid ikke resultaterne, I bliver bedt om at fokusere på, men udelukkende de temaer, I har fået forelagt, og som I skal anvende.

I de tidlige stadier af jeres skoling blev vægten lagt på formens side, på at opnå koordination (hvilket stadig er meget nødvendigt), på at intonere OM med dets kraft til at rense auraen og atmosfæren, og på de processer der skal følges. I den meditation, I nu skal gennemføre, bør koordinationen kunne ske øjeblikkeligt og let uden at følge en bestemt proces, fordi I begynder som et center for fokuseret tænkning, som en åben modtager af forventede impressioner, som en skolet analysator af ideer, og til sidst som en videresender af det, der er modtaget fra de højere inspirationskilder. Det fordrer samtidig, at I kan skelne mellem de kilder, hvorfra impressionerne kommer. Det er disse aspekter af jeres evner, der danner grundlaget for den foreslåede meditation, som I alle skal følge i de kommende tolv måneder.

Den grundlæggende intention med meditationen er at skole jer til at opnå intelligent viden om det, Patanjali kalder »regnskyen af ting, der kan vides«, og om de intentioner, formål og ideer, som i enhver given periode motiverer det hierarkiske arbejde, og som er betingende for kvaliteten i den inspiration, der kan modtages fra den ashram, I er tilknyttet. Med »tilknyttet« mener jeg en følelse af relation og ikke af hengivenhed eller tiltrækning. Tilknytning er i virkeligheden et udtryk for den frie vilje, idet personen vælger og erkender sine relationer og beviser sin troskab. Set fra en åndelig synsvinkel vil motivationen være kærlig ansvarsbevidsthed, og set fra personlighedens synsvinkel vil motivationen være følelsesmæssig emotion.

Som hjælp til jeres koncentration og modtagelighed vil jeg give jer tolv ord, som skal være temaet for de tolv måneders arbejde, og som senere – efterhånden som I evner at meditere, relatere, modtage og videresende – kan være grundtanker for tolv års arbejde i stedet for tolv måneder. Ord er levende ting, der besidder form, sjæl, ånd og liv. Det bør I altid huske, når I anvender dem til at åbne døren til en måneds erkendelse og inspiration og den deraf følgende tjeneste. Her er de tolv ord. Anvend ét hver måned i jeres daglige meditation.

1. Modtagelse	2. Impression
3. Erkendelse	4. Relation
5. Kilde	6. Ashram
7. Videresendelse	8. Tilkendegivelse
9. Beslutsomhed	10. Kerne
11. Idé	12. Tilknytning

I vil bemærke, hvordan denne meditation er udarbejdet som en naturlig følge af den meditation, som I formodentlig alle fulgte sidste år.

FØRSTE STADIUM ... *Indledning.*

Gå hurtigt igennem trinene erkendelse, eftertanke og fast beslutning. Hvis I følger dem korrekt, kommer I frem til det punkt, hvor den nye meditation begynder. Fortsæt derefter således:

ANDET STADIUM ... *Centret for fokuseret tænkning.*

1. Polarisér jer bevidst på det mentale plan og hold alle lavere vibrationer og reaktioner ude.
2. Ret jer derefter mod den åndelige triade ved hjælp af viljen og ved imaginativt at anvende antahkaranaen.
3. Som det næste overvejer I temaordet og funderer dybt over det i mindst fem minutter. Bestræb jer på at udlede dets kvalitet og liv, så I på den måde hæver det og jeres tænkning op til et så højt niveau som muligt.
4. Intoner derefter OM og vent roligt, mens sindet holdes i ro. Dette er »pausen forud for modtagelse«.

TREDJE STADIUM ... *Modtagelse af impression.*

1. Med en høj forventningsfuld holdning skal I nu med jeres egne ord give udtryk for den højeste sandhed, som I har mulighed for at nå i det månedlige temaord.
2. Derefter relaterer I dette tema til de nuværende muligheder i *verden*, hvorved I gør begrebet universelt, ser dets relation til verdensbegivenhederne og dets anvendelsesmulighed og åndelige værdi for menneskeheden *som en*

enhed.

3. Fasthold sindet i lyset og skriv den første tanke ned (uanset hvilken), der i forbindelse med temaet for jeres meditation kommer til jeres afventende sind. Evnen til at gøre dette vil vokse, efterhånden som det praktiseres, og til sidst vil det vække intuitionen og derved belive jeres sind.
4. Intoner igen OM, idet I igen bestræber jer på at fokusere jer på det mentale plan. Hvis jeres arbejde er lykkedes, vil jeres oprindelige fokus nu ændre sig via antakaranaen til de intuitive niveauer eller til niveauerne for den højere abstrakte tænkeevne. Dette vil blive resultatet, såfremt I trofast udfører arbejdet som planlagt. Men hav altid i jeres tanker, at I skal arbejde som *ét sind* og ikke som en aspirant eller ud fra hukommelsen. Gennemtænk dette.

FJERDE STADIUM ... *Analysator af ideer.*

1. I skal nu analysere eller tænke klart over det arbejde, I har udført, og over de ideer, der er kommet til jeres sind, idet I skal observere dem i det perspektiv, der har relation til tidens problematik.
2. Derefter skal I vælge en af de ideer, som jeres tema-ord har fremkaldt – tænk over det, analysér det og relatér det til livet, og prøv at få så meget ud af det, som I kan. Denne fremkaldte idé kan og bør variere fra dag til dag, men den vil altid have relation til den pågældende måneds tema.
3. Studér derefter ideen i relation til jer selv, disciple, der er aktiv i tjeneste og i mesterens arbejde, men *ikke* i relation til personligheden. Derved kan I finde en interessant forskel. Gør ideen praktisk anvendelig, lad den få mulighed for at give jer »kvalitet« og berige jer.
4. Intoner atter OM med den hensigt at gøre den observerede idé til en del af din egen karakter.

FEMTE STADIUM ... *Videregivelse af ideer.*

1. Som disciple har I erkendt, at kendskab til sandheden og modtagelse af ideer forpligter jer til at videregive det til andre. Gennemtænk dette.
2. Tag derefter den idé, som temaet har fremkaldt, eller – såfremt I ikke har modtaget nogen idé – tag selve temaordet og formulér det på en sådan imaginativ måde, at I kan præsentere det for andre, for jeres venner, for dem I søger at hjælpe og for menneskeheden – når mulighed gives. Tænk ideen igennem mentalt, emotionelt og praktisk, så den på denne måde sendes videre ud i tankernes verden.
3. Før derefter (ved at anvende den skabende imagination og ved at opfatte jer selv som ansvarsbevidste formidlere, der udfører et arbejde i ashramen) ideen videre som en formuleret, levende tankeform ind i den store strøm af mental substans, der altid indvirker på menneskets bevidsthed.
4. Intoner OM, hvorved »forløbet afsluttes«.

Afslut denne meditation ved dagligt at forpligte jer til tjeneste for menneskeheden. Gentag jeres løfte til mesteren og sig det enhedsskabende mantra, som jeg gav jer for nogle år siden:

Menneskesønnerne er ét, og jeg er ét med dem.
Jeg søger at vise kærlighed, ikke hade.
Jeg søger at tjene, ikke fordre skyldig tjeneste.
Jeg søger at hele, ikke såre.

Lad smerte blive gengældt med lys og kærlighed.
Lad sjælen beherske den ydre form
og livet, og alt som sker,
og bringe den kærlighed for dagen,
som ligger bag alt, der sker i tiden.

Lad vision og indsigt komme.
Lad fremtiden blive åbenbaret.
Lad indre enhed vise sig og ydre skel forsvinde.
Lad kærlighed sejre.
Lad alle mennesker vise kærlighed.

Jeg har beskrevet denne meditation meget detaljeret, da det er vigtigt for mig, at I forstår det, I skal udføre. En kort form af meditationen er beskrevet til sidst i denne generelle instruktion.

Sidst i hver måned skal I studere de ideer, I har trukket ned i jeres daglige arbejde, og vælge tre, som synes at give størst inspiration, og som I bedømmer kan være grundtanker, der er formålstjenlige til fordeling og videregivelse. Ved årets slutning skal I indsende jeres seksogtredivede grundtanker. Da I allesammen har brugt de samme temaord, kan I hver især skænke megen hjælp til hele gruppen. I vil finde dette arbejde yderst interessant. Det er på en måde en genspejling i lille skala af Hierarkiets teknik og af den måde, som mestrene arbejder på (skønt det sker på en meget højere drejning af spiralen) i tider med kriser, eller når der er behov for – som i denne tid – at alle grupper eller ashramer må forene deres indsats i overensstemmelse med menneskehedens behov eller planetariske nødsituationer. Mestrene – der indleder deres arbejde på et af den åndelige triades plan i stedet for på det mentale plan, som deres disciple gør – koncentrerer sig i en periode over tre fuldmåner om det »tema«, de har under overvejelse. Derefter mødes de i et konklave, og hver især giver sit bidrag til løsning af det fælles problem, det samme gør Kristus og på kritiske tidspunkter medlemmerne i Sanat Kumaras råds-kammer. På grundlag af forslagene og efter udførlig analyse og debat overføres den fælles beslutning ved impression til indviede og disciple i ashramerne og fra dem til verden. Når I studerer dette udsagn, kan I forstå betydningen af den meditation, jeg har skitseret. Det er for at forberede jer til at kunne samarbejde mere tæt i ashramerne og med mesteren efter en korrekt hierarkisk fremgangsmåde.

KORT FORM

- I. Indledende stadium med erkendelse, eftertanke og fast beslutning.
- II. Centret for fokuseret tænkning:
 1. Polarisation.
 2. Retning.
 3. Meditation over temaordet.
 4. OM. Pause.
- III. Modtagelse af impression:
 1. Giv udtryk for den højest modtagne idé.
 2. Relatér temaet til den nuværende situation i verden.
 3. Skriv den første tanke, der derefter modtages.
 4. OM. Fokusér igen på det mentale plan.
- IV. Analysator af ideer:
 1. Periode med analytisk tænkning.
 2. Sammenfat resultaterne i praktisk henseende.
 3. Send ideen ind i tankernes verden.
 4. OM.
- V. Videregivelse af ideer:
 1. Forpligt jer til tjeneste.
 2. Forpligt jer til mesteren.
 3. Sig mantraet: »Menneskesønnerne er ét ...«
- VI. Intensivt arbejde ved fuldmånetidspunktet efter de planlagte retningslinjer.

SYVENDE DEL

April 1945

MINE BRØDRE:

Når denne verdenskatastrofe (2. verdenskrig) snart og uundgåeligt nærmer sig sin afslutning, og lysets kræfter sejrer over det ondes kræfter, så begynder en tid med genopbygning. For hver især af jer indikerer det en tid med ny tjeneste og aktivitet. Jeg sender jer hermed den endelige udformning af Den store invokation som lovet. Jeg gav jer den første for ni år siden og den anden under krigen. Jeg vil bede jer om at bruge den dagligt og så mange gange om dagen, som I har mulighed for. I vil derved skabe en grundtanke eller en tydelig og afklaret tankeform, der vil gøre introduktionen af denne invokation blandt menneskemasserne til et vellykket forehavende, når den rette tid er inde, men tiden er endnu ikke inde.

Den store invokation lyder således med følgende ord:

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette planen på jorden.

Det har været vanskeligt at oversætte de meget gamle ordformer til passende og forståelige sætninger med ord, som Kristus

ville anvende. Kristus anvender kun syv ordformer, der helt og fuldt rummer hans nye udsagn. Det har kun været muligt for mig at få den generelle betydning frem. Intet andet var muligt. Men selv i denne lange form vil de være kraftfulde i deres invokative appel, *hvis* de fremsiges med mental intensitet og målbevidst hensigt. De to punkter, jeg vil bede jer lægge vægt på (så snart det er tilladt at anvende ordene), er:

1. *Må Kristus komme til syne på jorden.* Ordene *komme til syne* skal *ikke* forstås i normal betydning eller som i den velkendte kristne mystikers fremstilling. Kristus har aldrig forladt jorden. Det, der henvises til, er Hierarkiets eksternalisation og dets ydre fremtræden på jorden. Hierarkiet vil til sidst under sit overhoved Kristus fungere åbent og synligt på jorden. Det vil først ske, når menneskene bedre kan forstå den guddommelige viljes hensigt og den plan, der skal implementere den, og når perioden med regulering, med oplysning og med genopbygning i verden har banet vejen. Denne periode begynder ved San Francisco-konferencen (derfor dens store betydning), og i begyndelsen vil den forekomme langsom. Det vil tage sin tid, men Hierarkiet tænker ikke i år eller i korte cyklusser (skønt de kan forekomme lange for menneskeheden), men i begivenheder og i udvidelse af bevidstheden.

2. *Må den forsegle døren til det onde.* Forseglingen af de onde kræfter, der blev frigjort i denne krig, vil finde sted i umiddelbar nær fremtid. Det vil ske snart. Det onde, der omtales, har intet at gøre med de onde tendenser, de selviske instinkter og den separatisme, der findes i menneskenes hjerte og sind. Dette onde må de selv besejre og eliminere. Men at reducere og svække de frigjorte onde kræfter, som benyttede sig af verdenssituationen, som besatte det tyske folk og styrede det japanske folk, og som fremturede med barbari, mord, sadisme, usand propaganda og skandaløs anvendelse af viden-skaben til opnåelse af egne mål, kræver påvirkning fra en kraft, der er langt større end den menneskelige. Denne kraft skal påkaldes, og en sådan påkaldelse vil få stadig større respons. De onde kræfter vil okkult blive »forseglet« på deres eget sted, og hvad det præcis betyder har intet med menne-

skeheden at gøre. Mennesket i dag må lære af fortiden, drage nytte af krigens disciplinering og lære at beherske – enhver i sit eget liv og samfund – de svagheder og fejl, som vi opdager, vi har tendens til.

Jeg vil her minde jer om det, jeg sagde sidste år til ... vedrørende Den store invokation:

»Jeg er ved at forberede Den store invokation, som det er hensigten at udbrede over hele verden. Det er på ingen måde let at oversætte denne invokations ord på en måde, så den vil virke appellerende i bred forstand og ikke kun får betydning for overbeviste esoterikere ... Den kan fremstilles således, at menneskemasserne overalt, den almindelige befolkning, vil blive tilskyndet til at anvende den i stor målestok. Det vil de gøre i et relativt større omfang end de intuitive og åndeligt indstillede mennesker eller endog end mennesker af god vilje. Et langt større antal mennesker vil forstå den. Jeg vil give A.A.B. denne invokation, så snart det er muligt, for den vil være betinget af verdensbegivenhederne og af min forståelse af en bestemt esoterisk hensigtsmæssighed i en tidscyklus. Såfremt planerne modnes, således som Hierarkiet ønsker det, vil den nye invokation kunne udbredes ved tiden omkring fuldmånen i juni måned 1945, hvad angår vesten og noget senere i østen. Forud for disse tidspunkter kan invokationen benyttes af alle medlemmer i esoteriske skoler, efter at min gruppe har anvendt den i en hel måned regnet fra den måned, hvor gruppens fjerneste medlemmer modtager den.«

Jeg søger at få denne invokation udbredt ved hjælp af den kraft, der skabes af min ashram og af alle jer, der er knyttet til min ashram. Mesteren K.H.'s og mesteren M.'s ashramer er ligeledes dybt engageret i dette arbejde.

Jeg vil også bede jer læse eller på ny læse to instruktioner – den ene omhandler konferencernes cyklus (*Hierarkiets fremtræden*) og den anden Kristi arbejde (*Kristi tilsynekomst*).

Tilegn jer indholdet og lad skitsen til den hierarkiske plan tage form i jeres sind. Derefter kan I udføre jeres del af planens implementering, og I vil blive i stand til at genkende de personer, der i andre grupper og i forskellige lande også udgør vitale dele i de hierarkiske bestræbelser.

OTTENDE DEL

Før vi fortsætter med emnet meditation, vil jeg gøre jer opmærksom på, at den type arbejde, som jeg nu giver jer, er *formløst* i sammenligning med de tidligere skitserede meditationer. Jeg har allerede givet jer fem meditationer, som I som gruppe er blevet bedt om at følge. Jeg vil her sammenfatte deres mål, således at I (igen) kan fortsætte på intelligent måde.

Den første meditation havde til formål at overføre energi fra solar plexus centret til hjertecentret. Den skulle således bygge bro over den store skillelinje eller barriere (som mellemgulvet er det ydre symbol på), så den emotionelle personlighed kunne styres af hjertecentret. Med andre ord: gennemsnitsmenneskets selviske individualitet kunne dermed transmutes til den forpligtede discipels gruppebevidsthed. Jeg ønskede at hjælpe jer med at udvikle en nem overførselsmetode, der kunne få stor betydning i jeres daglige liv.

Den anden meditation drejede sig om videregivelse af et stort begreb. Jeg kunne tænke mig at vide, om det var sådan, I registrerede det. Ideen bag denne meditation var at skabe en fri strøm af styret energi. Det er nødvendigt for jer at huske, at den indviede altid og uden undtagelse arbejder med energier og kræfter, som han styrer og håndterer i overensstemmelse med den hierarkiske hensigt. Før han er i stand til at gøre det, må han i en vis udstrækning kunne styre de syv energityper, som den menneskelige mekanisme responderer på. Han må være i stand til at styre energistrømmen til ethvert af centrene, til at fokusere visse typer af kraft i bestemte centre – viljesmæssigt og med forståelse – og til at oprette en fri strøm og udveksling overalt i sit eget lille mikrokosmos. Denne meditation havde ikke til hensigt at tilvejebringe dette.

Den havde blot ét mål: videregivelse af en idé og præsentation af en mulighed.

Den tredje meditation havde nær forbindelse med de to første, hvilket I muligvis ikke i øjeblikket kan se. Den har at gøre med koordination. I har været vant til at tænke på koordination som en proces, hvorved personligheden bringes i forbindelse med sjælen. Det er også helt korrekt, men koordination er derudover et begreb, der i virkeligheden dækker fire processer:

1. Koordination af sjæl og personlighed, hvilket resulterer i en bevidst relation til gudsriget.
2. Koordination af sjæl og personlighed med ashramen, hvilket resulterer i en bevidst relation til ashramens mester.
3. Koordination af den højere indviede med den åndelige triade og det deraf følgende resultat, der er erkendelse af monadisk energi.
4. Koordination af alle centre i disciplens æteriske legeme. Dette har som resultat, at disse centre evner at registrere og overføre energier, der strømmer ind i den lavere mekanisme som følge af de tre højere koordinationer, der blev omtalt før.

Jeg vil bede jer om at studere denne opstilling nøje.

Den fjerde meditation var definitivt rettet mod at tilvejebringe en nærmere relation til Hierarkiet via ashramen og dens liv med forpligtet tjeneste. Dette udsagn har betydning for jer på dette tidspunkt. Denne meditation blev inddelt i tre stadier: Erkendelse, eftertanke, beslutning. Disciplene har behov for i deres hjernebevidsthed at opbygge erkendelser om relationer og holdninger. Dette vil til sidst og automatisk betinge personligheden, og det vil ikke ske gennem en forceret indsats, men gennem en positiv modtagelighed. En sådan modtagelighed tilvejebringes ved at have en stabil retning. Disciplene har behov for konstant at reflektere over ashramens liv, efterhånden som det påvirker deres bevidsthed. Er I

hver især, mine brødre, klar over, hvilken slags påvirkning det drejer sig om? Disciplenes refleksion må følges op af en planlagt og fast beslutning om at indgå som en konstruktiv del i det ashramiske liv, som deres tænkning og deres tjeneste har givet dem adgang til. De første svage antydninger af den begyndende åndelige vilje kan ses i gennemførelsen af denne beslutning.

Derefter fulgte *den femte meditation*, der har været genstand for jeres opmærksomhed det sidste år. I vil have bemærket, hvordan meditationerne er blevet mere og mere abstrakte, indtil I i den sidste meditation har været optaget af at observere ideer, og af hvad disse ideer kan åbenbare, når de betragtes som *grundtanke-ideer*, der skjuler eller indeholder en blomstring, I ikke før har set og registreret.

Som I nu kan se, har jeg arbejdet på en bestemt plan, og I er (såfremt I har udført jeres opgave regelmæssigt og samvittighedsfuldt) nu rede til den næste fase i dette abstrakte arbejde. På dette tidspunkt vil jeg henviser til to begreber, som jeg tidligere har præsenteret jer for. De har relation til den kendsgerning, at den indviede skal opnå to ting:

1. At blive sensitiv over for de impressioner, der kommer til ham fra flere niveauer af guddommelig bevidsthed og klar erkendelse.
2. At blive vidende om »regnskyyen af ting, der kan vides«, som Patanjali henviser til. (*Sjælens lys*, side 51, 348-350).

Disse to punkter vil I komme til at forstå med større klarhed, når vi fortsætter med at studere det tredje punkt i disse instruktioner – det punkt, der omhandler telepati (*Telepati og det æteriske legeme*). Hver enkelt af disse mulige registreringer indebærer, at en bestemt og specifik koordinationsfase skal gennemleves, at sindet skal anvendes bevidst som formidler til kontakt, og at hjernen skal virke aktivt som modtager.

Det højst mulige mål med alt dette er med andre ord, at disciplen og den indviede lærer den teknik (gennem meditati-

on), hvormed Guds sind, det universelle sind, eller den planetariske Logos' tankeprocesser kan opfattes og registreres. Nu for tiden er det gennem ashramen, at de fleste får viden om den guddommelige tænkning på samme måde som disciplene registrerer den, efterhånden som den kommer til udtryk i planens udvikling, og efterhånden som den giver livsbetingelser for livets formål. Mesteren overfører planens karakter eller hensigt – svarende til den indviedes status – og han gør det ved at følge loven om fri okkult lydighed. Men disciplen eller den indviede må ikke for altid forblive afhængig af, at den guddommelige tænkning skal overføres til dem af mennesker, der er mere fremskredne end de selv. De må selv lære at skabe kontakt og at tappe »regnskyen«. De må – uden hjælp – kunne trænge ind i Sanat Kumaras tankeprocesser (ved tilladt åndelig telepati eller impression). Jeg har i denne tid ansvaret for, at I får de meditationer, der vil sætte jer i stand til at tage de første skridt mod denne viden. Jeg skal give jer ABC'en til de meget forenkede, men alligevel usædvanlige og vanskeligt tilgængelige teknikker. Hav dette i tankerne, når I studerer dette resumé af de meditationer, I tidligere har fået, og fortsæt med at følge de forslag, der er givet i denne række af instruktioner. På grundlag af det jeg her har sagt, vil jeg bede jer skrive en detaljeret redegørelse.

1. Om, hvordan I forstår den progressive syntese af de seks meditationer, som I er blevet anvist, og om deres formål i forbindelse med jeres bestræbelser for at nå frem til indvielse.
 - a. Hvordan har disse meditationer virket på jer?
 - b. Hvad var formålet med dem?
2. Giv en klar definition af begreberne:
 - a. Videnskaben om impression, her specielt om mekanismen til impression, samt om det I ved om teknikken til impression.
 - b. »Regnskyen af ting, der kan vides.« Hvilken natur har

disse »ting«? Hvorfor anvendes en regnsky som symbol?

I må bestræbe jer på at huske, at kilden til disse impressioner ændrer sig ustandseligt fra at være høje til at være dybe og omvendt alt efter omstændighederne, og at de impressioner, der kan registreres af almindelige disciple som jer, indtil I har taget tredje indvielse, vedrører:

1. De ideer, formål og intentioner, som motiverer Hierarkiet, og som overføres til jer af mesteren for jeres stråle og derfor af mesteren for den ashram, I er tilknyttet.
2. Kvaliteten i den inspiration, som I kan modtage og registrere, og som kommer fra den ashram, I er tilknyttet. Denne kvalitet vil afspejle jeres egen stråles karakteristiske egenskaber, men de seks øvrige strålers kvaliteter vil også være til stede og gøre sig gældende.
3. Naturen af Hierarkiets arbejdsmåder og -metoder, der skal anvendes i verden, som fx i den nuværende vanskelige æra og overgangstid.

I kan ud af dette se, hvor mange forskellige impressioner – åndeligt set – den opmærksomme discipel kan modtage. Ordene »mange forskellige«, der anvendes i denne forbindelse, har ikke en separatistisk betydning, men betegner den grundlæggende helhed i mangfoldigheden og i den planetariske Logos' vidtstrakte og altomfattende tænkning. Fremgang for disciplen består i (hvad dette angår) en fortløbende og voksende evne til i sin tænkning at omfatte flere og flere af de guddommelige *konklusioner*. Jeg bruger dette ord i dets esoteriske betydning.

Det er min hensigt, at I i dette år skal koncentrere jer om den nye invokation ud fra den synsvinkel, at den indeholder den guddommelige hensigt og sammenfatter konklusionerne af den planetariske Logos' tænkning. Det er den mest abstrakte meditationsform, som I indtil nu er blevet præsenteret for. Denne invokations mening er blevet udtrykt i sætninger, der til en vis grad er forståelige for det almindelige menneske på grund af velkendte formuleringer, der tidligere er anvendt i

religiøse skrifter. Men de sande indre implikationer og betydninger indeholder særdeles dybe sandheder, og de er ikke umiddelbart tydelige. Jeg opfordrer jer til gennem meditation at trænge dybt ind i disse ords sande mening, disse storslåede ord. De rummer, i den udstrækning det er muligt i nutidens sprog, en formel, der har været i Hierarkiets besiddelse, lige siden det blev etableret på jorden, men det er kun den del af formlen, der svarer til det udviklingstrin, som menneskeheden har nået, der er tilgængelig for os. Det fantastiske ved disse mantriske vers er, at de både er forståelige for medlemmerne af den menneskelige familie og for medlemmerne af gudsriget. De betyder én ting for det almindelige menneske, og denne betydning er god, kraftfuld og anvendelig. De har en anden betydning for mennesket på prøvestadiets vej, for det tillægger ordene en dybere og mere esoterisk betydning, end det er muligt for det menneske, der er helt polariseret i sin lavere natur. Ordene har atter en helt anden betydning for den discipel, der er tilknyttet og virker bevidst i en ashram. For indviede og seniormedlemmer i Hierarkiet tilkendegiver de en endnu højere og mere omfattende betydning.

Jeg vil meget gerne kende jeres reaktion på disse ord, og jeg beder jer derfor om i et helt år at koncentrere jeres meditative tænkning og jeres reflektive evne på dem. På samme tid er de betingende på en næsten enestående måde for det næste udviklingstrin i den række af meditationer, jeg har planlagt for jer. De vil også på en særlig måde sætte jer i stand til at få fremgang i jeres tænkning og i jeres evne til at opfatte abstraktioner. *Se efter den bagved liggende abstrakte idé i denne invokation.* Den findes. Ud fra jeres reaktion på denne invokation og jeres evne til at anvende dens sætninger som »trædesten« til bestemte niveauer af abstrakt tænkning, som I hidtil ikke har kunnet nå, vil jeg blive i stand til at bedømme jeres forudsætninger som enkeltpersoner til at deltage i et bestemt detaljeret arbejde som forberedelse til den indvielse, som I (igen som individuelle disciple) skal tage.

Den store invokation, »Invokationen for kraft og lys«, som den hedder i mestrenes arkiver, er tilsyneladende enkel. I dis-

se arkiver har den et vejledende symbol i marginen, der indikerer den æra eller periode i menneskehedens historie, hvor den kan og bør anvendes. Det er interessant for os at bemærke, at menneskehedens evolution nu er på linje med den indikerede tidsperiode. Denne invokation vil have en stærk appel til menneskeheden. Et velovervejet råd fra min side vil være, at når den skal præsenteres for et definitivt kristent publikum (eller fx de gejstlige inden for alle trosretninger), så bør tredje vers muligvis ændres, så den sidste linje: »Den hensigt, mestrene kender og tjener«, bliver til: »som disciplene kender og tjener«. Ordet »discipel« er i hierarkisk forstand et mere vidtrækkende ord, og det er på samme tid et let genkendeligt ord for den ortodokse, og det virker ikke begrænsende for esoterikeren. Det dækker alle grader af aspiranter lige fra den nyligt accepterede discipel op til og inklusiv selve Kristus. Lad mig citere invokationen:

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette planen på jorden.

Hvert af de fire vers henviser til ét af de tre aspekter af den guddommelige energi – samt henviser til selve menneskeheden, hvor de tre energier mødes – som er udviklingsmuligheder i latent tilstand, og som til sidst udvikles til guddommeligt flor, hvor alle tre aspekter kommer til udtryk på fuldkommen måde. Derfor, mine brødre, har vi denne intensitet i menneskehedens konflikt – en konflikt, der er uden sidestykke i andre af det guddommelige livs differentieringer. Alle linjer og aspekter mødes i menneskeheden. Dette er grundlaget i den okkulte lære. Naturrigerne under det menneskelige bliver fuldkommengjort via menneskeheden, og naturrigerne over det menneskelige finder deres muligheder her, og alle overmenneskelige væsener har engang passeret gennem menneskeriget, hvilket er velkendt for jer.

De *tre første linjer* i første vers henviser til Guds sind som et brændpunkt for det guddommelige lys, og det igen henviser til alle tings sjæl. Begrebet »sjæl«, hvis væsentligste egenskab er lys, omfatter verdenssjælen, dyresjælen, menneskesjælen, samt det fuldkommengørende lyspunkt, vi opfatter som menneskehedens »overskyggende« sjæl. Den er et aspekt af den guddommelige manifestation. Den fremhæves af den store Guds søn, når han som Sri Krishna siger, »når jeg har gennemtrængt hele universet med en del af mig selv, forbliver jeg«. Denne del er alle tings sjæl. Denne sjæl bringer oplysning og udbreder lys.

I *andet vers' tre linjer* påkaldes Guds hjerte som et brændpunkt for kærlighed. Den manifesterede verdens »hjerte« er Hierarkiet – det store broderskab, der overfører kærlighed til enhver form i den guddommelige manifestation. Jeg behøver ikke at dvæle ved Hierarkiets kærlige og hengivne natur – den er der skrevet så meget om, men kun lidt er forstået. Der er sagt så meget om kærlighed, men kun ganske lidt er blevet forstået om den opgave, Hierarkiet står overfor, når det overfører kærlighed. Kærlighed er en energi, som skal nå frem til menneskenes hjerte, og som skal befrugte menneskeheden med kvaliteten »kærlig forståelse« – det er den kvalitet, der kom-

mer til udtryk, når kærlighed og intelligens fungerer sammen.

Det *tredje vers' tre linjer* henviser til Shamballa – »centret, hvor Guds vilje er kendt« – det center, hvorfra Hierarkiet drager sin livskraft, på samme måde som det fra menneskeheden drager sin impuls til tjeneste. I er bekendt med, at disse linjer indikerer, at menneskeheden endnu ikke selv kan opfatte Sanat Kumaras hensigt. Kun fremskredne medlemmer i Hierarkiet og indviede af i det mindste tredje grad (svarer til første grad i logen på Sirius) har en acceptabel idé om naturen af den hensigt, der ligger bag planen. Tænk over denne fremstilling.

Efter invokationen af de tre aspekter eller kræfter i sind, kærlighed, vilje indikerer *fjerde vers' tre linjer*, at disse kræfter forankres i selve menneskeheden, i »centret, vi kalder menneskeheden«. Her og her alene ligger fremtidens forventninger, håb og muligheder. Her og her alene kan alle guddommelige kvaliteter – i tid og rum – komme til udtryk og blive fuldbyrdet. Her og her alene kan sand kærlighed udvikles, intelligens fungere korrekt, og Guds vilje tilkendegive sin gode vilje på effektiv måde. Kun gennem menneskeheden – alene og uden hjælp (undtagen fra ethvert menneskes guddommelige ånd) – kan »døren til det onde forsegles«. Det er ikke Sanat Kumara, der forsegler denne dør. Det er ikke Hierarkiet, der tvinger det onde tilbage til det sted, hvorfra det kommer. Det er den kæmpende, stræbende og lidende menneskehed, der har fået overdraget denne opgave, og, mine brødre, menneskeheden er denne opgave voksen.

De, der på den mest effektive måde bruger invokationen, har altid dette i deres tanker, og det tjener til at fokusere og forankre de påkaldte energier i menneskeriget. Dette er deres opgave. Frem over overtages denne forpligtelse af menneskeheden.

Denne invokation er tillige enestående i den forstand, at den påkalder alle tre guddommelige aspekter. Den er syntese-skabende i sin form. Det er første gang i menneskets historie, at det er tilfældet. Hidtil har en sådan udtalelse ikke kunnet anvendes i forbindelse med menneskehedens udvikling.

På *lemurisk tid* blev det tredje guddommelige aspekt, intelligensen, påkaldt af massen af instinktive dyremennesker. De var ikke klar over, hvad det var, som den næsten uhørlige appel ville påkalde, men det resulterede i, at lyset kom til jorden, og at sand progressiv oplysning blev mulig. Her taler jeg ikke om det fysiske lys, men om intellektets lys.

På *atlantisk tid* begyndte en ny »æra med invokation«, som et resultat af kampen mellem lysets herrer eller det lysende ansigt og det mørke ansigts herrer (som de kaldes i de urgamle skrifter og i *Den hemmelige lære*), og det andet guddommelige aspekt, kærlighed, fik dermed mulighed for at blive udviklet, da det endnu kun var en vordende kvalitet i menneskeheden. Massernes appel blev udtrykt på en mere intelligent måde, men den instinktive appel eksisterede stadig. Det var dog ikke intelligens, sådan som vi forstår den.

I vor *ariske* cyklus lyder en anden stor invokativ bøn. Det er denne gang en trefoldig bøn. Det er en bøn om lys på vor vej og om, at lyset må strømme til jordens mørke steder. Det er også en bøn om mere kærlighed i verden, og den intones af mennesker af god vilje med medmenneskelige holdninger. Det er endvidere en intuitiv appel fra verdens aspiranter og disciple, der beder om, at viljen-til-det-gode – Guds vilje – må komme til fuldt udtryk i tid og rum. Den almindelige instinktive del af menneskeheden, mænd og kvinder af god vilje, og disciple overalt i verden deltager alle i denne invokation og tilfører den deres egenskaber som instinkt, intelligens og intuition. Alle tre egenskaber er forenet i denne store invokation. Glem ikke på noget tidspunkt denne grundlæggende forening, der nu kommer til udtryk i det talte ord, og bliv inspireret af, at så mange mennesker nu nærmer sig kilden til liv, kærlighed og lys. Når mennesker på forskellige udviklingstrin over hele verden forenes i ét krav, vil intet kunne spærre for det.

Hele invokationen henviser esoterisk til »regnskyen af ting, der kan vides«, som Patanjali omtaler. Det er dette nærværende, overskyggende og åbenbarende reservoir af energi, som er den øjeblikkelige årsag til alle begivenheder på jorden, og

som indikerer fremkomsten af noget, der er nyt, bedre og progressivt *rigtigt*. De begivenheder og hændelser, der på den måde fremmes, er en tilkendegivelse af, at menneskets bevidsthed er på vej mod større lys. Disse »ting, der kan vides«, er kilderne til alle åbenbaringer og fører til al menneskelig forståelse, til kultur, og til det, vi kalder civilisation. Denne »kondensation« (hvis jeg kan bruge et sådant ord) tilvejebringes af den massive invokative appel fra hele menneskeheden i enhver given periode. Denne appel er som helhed blevet projekteret ubevidst, men den vil mere og mere blive udtalt bevidst. Derfor kan vi forvente, at resultaterne vil vise sig hurtigere og blive mere effektive. Denne regnsky dannes i fællesskab med den centrale åndelige sol, der virker via Shamballa, og selve menneskeheden, der hidtil har virket via appel til Hierarkiet, men menneskeheden vil i stadig stigende grad blive i stand til at rette sin egen appel direkte.

Der udsendes nødvendigvis til stadighed en subtil indirekte appel fra de tre naturriger under det menneskelige, men denne appel fokuseres i menneskeriget, fordi menneskeriget er den modtagende og overførende formidler af disse rigers appel, ligesom Hierarkiet har været og er den modtagende og overførende formidler af enhver menneskelig appel. Bemærk her den tætte og smukke sammenknytning og den fine gensidige relation, der er blevet opbygget af vor planets Logos. Den nye invokation udtrykker denne fuldstændigt gensidige afhængighed på en enestående måde.

Præcipitation af de nye og længe ventede energier tilvejebringes på tre måder:

1. Ved en direkte handling fra Hierarkiets side, når dets medlemmer skoler sine disciple i at tappe denne inspirationskilde, i at blive sensitive over for en forestående impression og i at føre det ned, der er nødvendigt for at bringe oplysning til menneskeheden og til at genoprette dens oprindelige høje åndelige tilstand. Der findes en endnu højere kondensering, der venter på at blive præcipiteret, men den danner en »regnsky af ting, som menneskeheden ikke kan

- vide«, og det er derfor ikke nødvendigt, at I beskæftiger jer med den.
2. Af de disciple og aspiranter i verden, der danner en kanal, hvorigennem energierne og de inspirerende kræfter kan nå menneskeheden. Dette tilvejebringer de ved:
 - a. Skærpelse af menneskets åndelige erkendelse gennem reflektiv meditation, aspiration og hengivenhed. Dette vil med tiden bringe overbevisning og mental viden.
 - b. Modtagelighed for åndelig impression. Dette medfører, at evnen til at anvende intuitionen på intelligent måde udvikles, tillige med evnen til at fastholde sindet vedvarende i lyset, medens hjernen forholder sig rolig og er rede til at modtage den »nedstrømmende viden«.
 - c. Evne til i praksis at relatere en idé til et ideal og til at tage de skridt, der kan skabe dette ideals form på det fysiske plan.
 3. Hele menneskehedens fortsatte fremskridt mod lyset. Med tiden skabes der i selve menneskeheden en kvalitet og en vibration, der bliver mærkbar. Det er en kvalitet og vibration, der essentielt er evokativ.

I dag har denne »regnsky af ting, der kan vides« kondenseret og sammenbragt de energier, der er gjort tilgængelige af ånderne for genoprettelse, rekonstruktion og genopstandelse. Disse energier, der nu er tilgængelige i et større omfang og er af en højere natur, svarer til de energier, som den individuelle sjæl (et paradoksalt udtryk) gør tilgængelige for personligheden, når personligheden er rede til at betræde prøvestadiets vej eller discipelskabets vej. Disse energier er langt kraftigere, fordi de er en præcipitation af energier, som er gjort disponible af Shamballa, samt af energier og kræfter, der er tilvejebragt af Hierarkiet. Ydreplanetariske kræfter kan nu anvendes på jorden, hvilket skyldes fremskridtet på vor planet og dens relation til solsystemet som helhed.

Vi har aldrig før haft en periode i vor planets historie, hvor omfanget af muligheder har været så stort, og hvor så meget åndeligt lys og kraft kan kontaktes og anvendes af menneskeheden.

Den *første indikation* på denne tilgængelige energi var koordinationen af den nye gruppe af verdenstjenere på det fysiske plan.

Den *anden indikation* var den store kløft, der blev skabt mellem det ondes kræfter og lysets kræfter. Denne kløft resulterede i verdenskrigen (1914-1945) og var begyndelsen til den sydende emotionelle og psykiske uro, som menneskeheden befinder sig i i dag.

Den *tredje indikation* var frigørelsen af atomenergien og opdagelsen af, hvordan energi kan transmutes til stof og stof til energi.

De åndelige energier er således på upersonlig måde og med en »levende retningsgivende ren hensigt« penetreret fra den åndelige hensigts højeste punkt til stoffets laveste aspekt, atomet. De har således bevist sandheden i udsagnet om, at stof er ånd på sit laveste niveau, og at ånd er stof på sit højeste niveau, og at denne tilsyneladende dualitet er en essentiel enhed.

En koncentration af åndelige kræfter, der strømmer ind i og igennem den nye gruppe af verdenstjenere, og dannelsen af en verdenskonflikt med dens kaotiske og på samme tid forenende virkninger, samt frigørelsen af visse virkningsfulde energier i selve stoffet *til gavn for* alt skabt på jorden – alt dette er de umiddelbare resultater af presset fra de overskyggende åndelige ressourcer.

Disse kræfter har påvirket verdens åndelige og humanistiske mennesker og forenet dem til én gruppe på de indre plan (endnu er det ikke erkendt i den ydre verden), og de har således givet separatismens store kætter et dødsstød. Dette vil senere vise sig med al tydelighed. Disse kræfter bragte den utilslørede ondskab op til overfladen på en sådan måde, at forskellen mellem det gode og det onde trådte tydeligere frem

i et klarere lys, og årsagerne til menneskelige lidelser fik ny og mere seriøs opmærksomhed. Inden for alle områder har menneskeheden nu en viden og et ansvar, som ikke mere kan afvises. Disse kræfter har også gjort det muligt at anvende den energi, der er bundet i selve substansen. Såfremt denne energi anvendes på rigtig måde, vil den fuldstændigt forandre og ændre menneskets holdning til livet, dets opfattelse af værdier og dets anvendelse af tid.

Alt dette er tilvejebragt af det, vi helt nøjagtigt kan kalde den første præcipitation. Virkningerne har i meget stor udstrækning ramt masserne. De har haft indvirkning på åndelige medarbejdere og mennesker af god vilje, og de har skabt smerternes og kvalernes rensende ild gennem krigen og tillige gjort essensen af den materielle verden tilgængelig. Jeg har bestræbt mig på at beskrive det storslåede i de nyligt overståede hændelser på forskellige måder, for at I kan få indtryk af den særlige karakter, som det der skete havde.

Den anden præcipitation skal tilvejebringes mere bevidst af menneskeheden selv, og det er for at lette denne proces, at den nye invokation er udarbejdet, og at den bør udbredes overalt.

Denne præcipitation skal finde sted ved, at den guddommelige idé gradvist får indpas i den menneskelige bevidsthed. Det, der nu for tiden er mest vigtigt, er, at meningens verden bliver erkendt. De, der implementerer verdens anliggender, og de, der konstruerer de trin, som fører menneskeheden videre mod dens skæbnebestemte mål, skal nå frem til denne erkendelse, ligesom masserne i tiltagende grad skal nå frem til erkendelse af planen. Disse tre erkendelser må menneskeheden vise tegn på, så de kan indvirke på den menneskelige tænkning og handlinger, *hvis* en total undergang af menneskeheden skal undgås. Menneskene må udforme temaet i al det informationsarbejde, der skal udføres i de næste årtier indtil år 2025 – det er så sandelig et kort tidsrum til at fremkalde fundamentale ændringer i menneskenes tænkning, opfattelse og retning, men det er – inden for dette tidsrum – absolut muligt at opnå, forudsat at den nye gruppe af verdenstjenere og

mænd og kvinder af god vilje udfører deres opgave samvittighedsfuldt. Det onde er endnu ikke forsegleet. Udbredelsen af Kristus-bevidstheden og *erkendelsen* af hans nærværelse er endnu ikke opnået. Planen er endnu ikke blevet udviklet i en sådan grad, at dens struktur i alle tilfælde kan opfattes. Det onde er drevet tilbage. Der findes tilstrækkeligt med mennesker, der er vidende om muligheden for guddommelig oplysning og for indbyrdes afhængighed (hvilket er grundlaget for kærlighed) til at danne en kraftfuld kerne forudsat, at den inerti, der er så fremherskende blandt åndeligt indstillede mennesker, er overvundet. Der findes guddommelige antydninger om kommende begivenheder og om et planlagt skridt fremad mod dem, og dette har allerede rejst interesse blandt tænkere i mange lande. Imidlertid mangler den nødvendige respons og planlægning stadig.

Såfremt den nye invokation får stor udbredelse, vil den få samme betydning for den nye verdensreligion, som bønnen »fadervor« har haft for kristendommen, og som den 23. salme har haft for den åndeligt indstillede jøde.

Jeg ønsker at vise jer tre måder, som man kan nærme sig denne invokation på. Det vil blive ret kortfattet på grund af tidsmangel. I må selv – alt efter jeres evolutionære status og dybden af jeres refleksion – finde frem til det, jeg lader være usagt. Disse tre måder er:

1. Måden for den brede offentlighed.
2. Måden for esoterikere, dvs. aspiranter og disciple.
3. Måden for mere fremskredne disciple (så langt jeg kan gå) og for Hierarkiet.

Den første gruppe, *den brede offentlighed*, vil betragte den som en bøn til Gud i himlen. De vil endnu ikke kunne opfatte ham som iboende i hans skabelse. De vil sende den ud på håbets vinger – et håb om lys, kærlighed og fred, som de uophørligt længes efter. De vil ligeledes betragte den som en bøn om, at alle regenter og ledere i alle samfund og grupper, der styrer verdens anliggender, må blive oplyst, som en bøn om

indstrømning af kærlighed og forståelse mellem mennesker, så de kan leve i fred med hinanden, som en anmodning om, at Guds vilje må blive efterlevet – en vilje, som de ikke kan vide noget om (det gælder dybest set alle med undtagelse af indviede), og som de altid synes er så uransagelig og så altomfattende, at deres normale reaktion bør være tålmodighed samt villighed til ikke at tvivle. De vil dernæst betragte den som en bøn om styrkelse af menneskenes ansvarlighed, så de ondt, der i dag bekymrer og plager menneskeheden, kan blive bekæmpet, og så de dunkle kilder til det onde kan forsegles. De vil som det sidste betragte den som en bøn om, at nogle ligeså dunkle urgamle og lyksalige tilstande kan blive genoprettet, og at al fortvivlelse og smerte kan forsvinde fra jorden. Dette er for dem det bedste gode og den bedste hjælp, og det der på det givne tidspunkt er muligt. Jeg har brugt ord i invokationen og sammensat dem på en sådan måde, at den kristne verden ikke vil finde det umuligt at anvende den i sine kirker.

Den anden gruppe, *verdens esoterikere og aspiranter*, vil nærme sig den på en dybere og mere forstående måde. For dem vil den bidrage til erkendelse af årsagernes verden og af dem, der subjektivt står bag verdens begivenheder, de åndelige ledere af vort liv. De står rede til at styrke dem, der besidder den sande vision, og de er rede til at påpege ikke alene årsagerne til hændelserne i de forskellige områder af menneskenes liv, men også til at åbenbare det, der kan sætte menneskeheden i stand til fortsat at gå fremad ud af mørket og ind i lyset. Med en sådan fundamental overbevisning ser man tydeligt nødvendigheden af at udbrede de bagved liggende kendsgerninger, og derfor begyndte der en æra med en form for hierarkisk information, som disciple forfatter, og esoterikere udbreder. Denne æra begyndte i 1875, da H.P.B. bekendtgjorde den *kendsgerning*, at visdommens mestre eksisterer. Udbredelsen blev gennemført til trods for, at budskabet til tider blev fordrejet, angrebet og afvist med foragt. Men en erkendelse af det substantielle i de tilgængelige vidnesbyrd var til stede, ligesom der forekom en intuitiv respons fra de okkult studerende og fra

mange blandt intelligentsiaen ud over verden.

En ny mystikertype er ved at komme frem. Han adskiller sig fra fortidens mystikere (undtagen i nogle få særlige tilfælde) ved sin praktiske interesse for verdens aktuelle begivenheder og ikke kun for religiøse og kirkelige anliggender. Han kendetegnes ved sin manglende interesse for sin egen personlige udvikling, ved sin evne til at se den iboende Gud i alle trosretninger og ikke kun i sin egen særlige religiøse overbevisning, og også ved sin evne til at leve sit liv i lyset af den guddommelige nærværelse. Alle mystikere har været i stand til at gøre dette i større eller mindre grad, men han adskiller sig fra fortidens mystikere ved, at han er i stand til på en klar måde at anvise andre de forskellige teknikker til at betræde vejen. Han kombinerer både hoved og hjerte, intelligens og følelse og har opnået en intuitiv forståelse, han hidtil har savnet. Nu oplyses vejen for nutidens mystiker af den åndelige triades kolde klare lys og ikke kun af sjælens lys, og dette vil i tiltagende grad blive tilfældet.

Begge disse grupper – den brede offentlighed og verdens aspiranter på deres forskellige udviklingstrin – har blandt sig sådanne personer, der træder ud af gennemsnittets rækker, idet de besidder en dybere indsigt og forståelse. De befinder sig i et ingenmandsland i det første tilfælde midt mellem masserne og esoterikerne, og i det andet mellem esoterikerne og Hierarkiets medlemmer. Glem ikke, at Hierarkiets medlemmer også fremsiger Den store invokation, og at der ikke går en dag, uden at selve Kristus intonerer den. Når I læser de næste sider, vil I kunne finde mange antydninger om disse åndelige intelligensers holdninger og synspunkter.

Uden at gå i dybden kan man sige, at denne invokations skønhed og styrke ligger i dens enkelhed, og i den måde den giver udtryk for bestemte centrale sandheder, som alle mennesker normalt og helt naturligt accepterer – dvs. den sandhed, at der eksisterer en bagved liggende intelligens, som vi har givet navnet *Gud*, den sandhed, at bag alt synligt er universets motiverende kraft *kærlighed*, den sandhed, at en stor individualitet kom til jorden, som de kristne kaldte *Kristus*, og

som gav udtryk for denne kærlighed, så vi kunne forstå den, den sandhed, at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, vi kalder *Guds vilje*, og endelig den selvindlysende sandhed, at det er kun gennem *menneskeheden* selv, at den guddommelige plan kan blive virkeliggjort.

Den guddommelige plan opfordrer menneskene til at give udtryk for kærlighed og til at »lade deres lys stråle«. Til sidst kommer det alvorsfulde krav, at planen for kærlighed og lys, der virker gennem menneskeheden, skal »forsegle døren til det onde«. Derefter kommer den sidste linje, som indeholder *ideen om genoprettelse*, og som antyder fremtidens grundtone, og at den dag vil komme, hvor Guds originale idé og oprindelige intention ikke længere vil blive forpurret af menneskenes frie vilje og onde handlinger – dvs. ren materialisme og selviskhed. Den guddommelige hensigt vil da blive opnået gennem menneskenes forandrede hjerte og mål.

Denne hensigt har en tydelig og enkel betydning, og den har tilknytning til menneskenes åndelige aspiration overalt.

Der findes dybere implikationer, som jeg senere vil berøre, men det åndelige ønske og aspirationen i invokationen kommer tydeligt til udtryk med dens ord, der har en sådan form, at de ikke vil skabe barrierer hos de forskellige typer af sind, der skal modtage den. Kun de mennesker, som ikke anerkender en subjektiv eller indre verden, og som afviser det begreb, at der findes en indre årsagernes verden, der er ansvarlig for virkningerne i den ydre verden, vil benægte sandheden i den og dens anvendelighed. Sådanne mennesker er lykkeligvis få, og der er langt mellem dem.

Det ses således tydeligt, at de tre første vers påkalder, stiller krav om eller appellerer til det guddommelige livs tre aspekter, der anerkendes overalt – Guds sind, Guds kærlighed og Guds vilje eller hensigt. Det fjerde vers peger på menneskeheden relation til de tre energier, intelligens, kærlighed og vilje, og på menneskeheden store ansvar med at implementere udbredelsen af kærlighed og lys på jorden.

Netop i denne forbindelse synes Triangel-arbejdet, der i vor tid står Hierarkiets hjerte så nær, at være indlysende.

Gennem det netværk, som Triangel-arbejdet skaber, påkaldes lys eller illumination af Triangel-medlemmernes daglige udførelse og indstilling til dette arbejde. Lyset kan så sandelig »strømme ned på jorden«, og den gode vilje, der er Guds kærlighed og viljen-til-det-gode, kan ligeledes i en mere livgivende form strømme ind i menneskenes hjerte. Derved transformeres menneskenes liv, og en æra med rette menneskelige relationer kan ikke holdes tilbage. Det bliver en æra, som man hidtil kun svagt har anet, og som kun verdens fremadtænkende mennesker har fremsat ønske om. Således kan planen for kærlighed og lys udvikle sig gennem »centret, vi kalder menneskeheden«, og give dødsstødet til det onde, selvisheden og separatismen, og forsegle det i dødens grav for altid. Således kan skaberens hensigt med alt ligeledes blive fuldbyrdet.

Intet menneske kan anvende denne invokation eller bøn om indre oplysning og kærlighed, uden at der skabes store ændringer i dets liv. Menneskets livstendens, karakter og mål vil forandre sig, og dets liv vil få en ny retning, idet det vil blive nyttig i åndelig henseende. »Som et menneske tænker i sit hjerte, således er det« er en grundlæggende naturlov. Når mennesket konstant retter tankerne mod behovet for lys og mod muligheden for indre oplysning, kan det og vil det have virkning. Det samme gælder, efterhånden som Triangel-arbejdet vokser, og netværket udbredes over hele jorden, så vil vi kunne forvente en nedstrømning af lys og god vilje, hvilket er det aspekt af kærligheden, som menneskene har behov for på det givne tidspunkt. Intet kan forhindre fremkomsten af de forventede resultater, for den evige lov virker. Indre oplysning af menneskenes sind, så de kan se tingene, som de er, og kan forstå, hvad der er de rette motiver og anvende den rigtige metode til tilvejebringelse af rette menneskelige relationer, er i vor tid det største behov. Den motiverende kraft i den gode vilje er essentiel for at kunne handle rigtigt. Når lys og kærlighed udbredes, vil det ikke vare mange årtier, før ideen om rette menneskelige relationer vil blive et ideal for masserne og hurtigt tage form i alle nationers og samfunds anliggender.

Menneskehedens historie har hidtil bestået af forsøg på at forstå og anvende ideer, som svarede til menneskenes levevis, og som kunne give udtryk for begrebet fremskridt. De to ideer, vi i dag har behov for, er lys på vor vej og praktisk god vilje.

Jeg vil nu komme ind på noget, der har en dybere mening for jer, der er disciple eller er under skoling til discipelskab. Såfremt det lykkes for mig, vil jeres meditationsarbejde blive nyttigt i den hierarkiske intentions sammenkædning med den menneskelige aspiration. Det bør være alle disciples arbejde.

I vil allerede have bemærket – når I har studeret invokationen – at de tre store centre på vor planet er forbundet med hinanden: Shamballa, »hvor Guds vilje er kendt«, Hierarkiet, hvor Kristus regerer, og hvorfra han søger at få nærmere kontakt med menneskene, samt det center vi kalder menneskeheden. Der findes en nær relation mellem det første vers og det sidste. Menneskehedens skæbne er, som I véd, at være eksponent for Guds sind og skal som sådan give udtryk for aktiv intelligens, motiveret af kærlighed og implementeret af vilje. Denne skæbnens tid er endnu ikke inde, men såfremt menneskenes valg, hvad angår tid, er korrekt, og såfremt de rette ønsker er kraftfulde nok, så vil denne skæbne for første gang i menneskehedens historie kunne opfattes af almenheden, og menneskene kan i tiltagende grad og frivilligt deltage i en aktivitet, der hovedsageligt er deres egen skæbne. Dette er også et af de primære mål med invokationen. Ved at anvende den til stadighed tilvejebringes et altomfattende syn på åndelig udvikling og en syntese i den menneskelige tænkning, der hidtil har manglet. Efterhånden som »lyset strømmer ind i menneskenes tanker« vil den guddommelige plan blive opfattet i større grad, og viljen-til-det-gode vil i mere omfattende grad blive ønsket og påkaldt.

Det er ligeledes nødvendigt at huske, at lys er aktiv energi, og at kærlighed også er en energi. Det vil også være godt at huske, at lys og stof er synonyme udtryk videnskabeligt set, og at netværket af lys er en veritabel substans, der kan føre den gode vilje med sig. Det er derfor, at det er nødvendigt at forstå, at det *er ét netværk, der er sammensat af to energityper.*

Det er årsagen til, at arbejdet med at skabe Triangler falder i to kategorier, idet nogle mennesker arbejder lettere med den ene energitype end med den anden. Det er ligeledes interessant at bemærke, at Trianglerne af lys dybest set er mere materielle end Trianglerne af den gode vilje, fordi de har relation til substans, til den energi, som menneskeheden er fortrolig med og til æterisk stof. Trianglerne af den gode vilje er hierarkiske i sin oprindelse. Jeg vil bede jer fundere over dette.

Hvad angår denne verdenskrise, er oprindelsen til netværket i begge aspekter dog hierarkiske. Mestrene arbejder i substans (dvs. lys) men ikke med stof. Det arbejde, Triangelmedlemmerne udfører, er som konsekvens heraf rent mentalt og derfor usædvanligt kraftfuldt – naturligvis kun, hvis det udføres rigtigt. »Energi følger tanke«, og Triangelarbejdet består netop i at styre tanken. Derfor falder arbejdet i to kategorier: for det første at påkalde guddommelig hjælp (for at anvende en kristen terminologi), og dernæst – gennem tro og accept – at styre og rette de energier af lys og kærlighed, der er blevet påkaldt, ud til alle mennesker overalt. De vil i den brede befolkning blive registreret som oplysning og god vilje. Det er et dybt videnskabeligt arbejde, men fundamentalt enkelt. Invokation, bøn eller aspiration, og meditation, det er underordnet, hvilket ord I benytter – det er ved hjælp af disse tre metoder, at de åndelige energier kan hentes ned og bringes i aktivitet. Ved klar tænkning, styret tanke og mental forståelse kan de blive mål for menneskenes ønsker. Ideer er ganske enkelt kanaler for nye og ønskede guddommelige energier. Idealer er ideer, der er blevet forandret og reduceret til tankeformer, der kan præsenteres for offentligheden. På telepatiske måde bliver ideer til idealer, hvilket er en anden måde at formulere den gamle lov på, at »energi følger tanke«.

Arbejdet med netværket af lys og god vilje, der er fokuseret på sindets plan, går ud på at anvende den netop beskrevne viden til påvirkning af den offentlige bevidsthed. Det er emner, der bør gøres let tilgængelige og gives i en undervisning i et klart sprog til alle Triangelmedlemmer. Triangelarbejdet

består i at arbejde med menneskenes tanker og med en faktor, der kan anvendes og udnyttes af ledere alle vegne. Indsatsen består i at præge menneskenes sind med bestemte ideer, der er nødvendige for menneskelige fremskridt. Menneskene kender det nuværende mørke og lidelserne, og hilser derfor lyset velkomment. Menneskene er trætte af at hade og kæmpe og hilser derfor den gode vilje velkommen.

Lad mig for et øjeblik beskrive det fra en anden synsvinkel. Første og fjerde vers har relation til hinanden på samme måde som andet vers og sidste linje. Planen vil blive genoprettet på jorden ved hjælp af indre oplysning og god vilje, og når det finder sted, vil Kristus vende tilbage til jorden. I må endelig ikke misforstå denne sætning, for Kristus har aldrig forladt jorden, og han sagde, da han tog afsked med sine disciple: »Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende«. Hans nærværelse kan imidlertid ikke opfattes af menneskemasserne og er for de ortodoks religiøse i alle verdens trosretninger blot et svagt håb.

Som jeg tidligere har nævnt, vil Kristi genkomst komme til udtryk ved, at Kristus-bevidstheden fremmes i alle menneskers hjerte. Det første tegn herpå vil være den gode vilje.

Dernæst vil disciple overalt blive stadigt mere sensitive over for hans kvalitet, hans røst, og hans lære. I mange tilfælde vil de blive »overskygget« af ham, ligesom han tidligere overskyggede sin discipel Jesus. Ved at overskygge disciple i alle lande vil han til stadighed kunne mangedoble sig selv. En overskygget discipels effektivitet og kraft er forbløffende.

Et af de første eksperimenter han foretog, da han forberedte sig på denne form for aktivitet, var i forbindelse med Krishnamurti. Det lykkedes kun delvist. Den kraft, han anvendte, blev fordrejet og anvendt på forkert måde af den hengivne type, som det teosofiske samfund i stort mål består af, og eksperimentet blev afsluttet. Det tjente dog et meget nyttigt formål. Krigen havde resulteret i, at menneskeheden var blevet desillusioneret. Hengivenhed betragtes ikke længere som en fyldestgørende eller nødvendig egenskab i det åndelige liv eller i dets effektivitet. Krigen blev ikke vundet ved

hjælp af hengivenhed, eller fordi millioner af mennesker var hengivne over for et højt skattet ideal. Den blev ganske enkelt vundet ved at udvise pligt og ved et ønske om at sikre de menneskelige rettigheder. Kun få var helte, i modsætning til avisernes tåbelige bekendtgørelser. De blev indkaldt og lærte at kæmpe og skulle kæmpe. Det var en gruppeerkendelse om pligt. Når Kristus igen forsøger at overskygge sine disciple, kan vi forvente en anden reaktion. Dette er årsagen til, at A.A.B. så konsekvent har nedtonet hengivenhed og slået til lyd for åndelig selvstændighed. Ingen hengiven er selvstændig. Han er en idé eller en persons fange.

Når Kristus kommer, vil mange med hans bevidsthedstype blive meget aktive blandt menneskene. Når disciplene arbejder under overskygning af Kristus, vil der komme en tid, hvor han igen kan færdes offentligt blandt menneskene. Han vil da blive anerkendt offentligt og derved også hans arbejde på livets ydre plan så vel som på de indre. Disse tre begivenheder, der har forbindelse til menneskets iboende guddommelighed, er under forberedelse i Hierarkiet, og såfremt anvendelsen af invokationen bliver vellykket, vil Hierarkiet kunne registrere flere resultater, der kan blive en hjælp i dette forberedelsesarbejde.

De af jer, der er disciple, vil tydeligt kunne se betydningen i tredje vers. Betydningen er, at invokationen, *når Hierarkiet anvender den*, (bemærk dette) vil fremskynde menneskeheds evokation af den åndelige vilje og Hierarkiets opfattelse af den guddommelige vilje. Det er begrænset, hvad jeg kan sige om det tredje vers til den brede offentlighed. De vil fortolke den i al enkelhed som en bøn om, at menneskets vilje må komme i overensstemmelse med den guddommelige vilje, selv om de ikke forstår dette begreb. Endog set fra Hierarkiets synsvinkel, forbliver den guddommelige vilje et stort mysterium, men på trods af det »kender og tjener« de hensigten. Hensigten er det aspekt af den guddommelige vilje, der på ethvert givet tidspunkt søger at komme til udtryk på jorden. Hierarkiet er formidleren af energi – kærlighedsenergi. Derfor, når hensigten med Guds vilje (som de, der befinder sig i

Shamballas råds-kammer kender og forstår) er at søge at påvirke den menneskelige vilje, så er det i Hierarkiets terminologi et udtryk for viljen-til-det-gode, og i menneskets terminologi et udtryk for *den-gode-vilje, kærlig beslutsomhed* og for *en fast intention om at tilvejebringe rette menneskelige relationer*.

Selv Kristus kæmpede med problematikken omkring den guddommelige vilje og vendte sig til monaden på det tidspunkt, da han første gang erkendte omfanget og kompleksiteten i sin mission som verdensfrelser. Han råbte højt: »Fader, ske ikke min, men din vilje«. Disse ord markerede, at der skete en renselse af de legemer, hvorigennem han havde forsøgt at frelse menneskeheden, og de antydede, at hans mission på det tidspunkt kunne se ud til at blive en fiasko, og at den ikke var fuldbyrdet. I snart to tusinde år har han ventet på at fuldbyrde denne mission. Endvidere markerede de for ham, at han trådte ind i en cyklus med nye opgaver. Denne cyklus vil kulminere i løbet af de næste tre hundrede år og blive vellykket, *hvis* denne invokation – der benyttes af jer og af Hierarkiet – viser sig at være effektiv. Han kan ikke fortsætte med sin betroede mission, uden at der kommer en tilbagevirkende respons fra menneskeheden.

Dette mantra er i særlig grad og dybest set Kristi eget mantra, og når han intonerer det, og når Hierarkiet intonerer det, så når »lyden af det ud« til hele verden. Nu må *ordene* sendes ud til hele verden ved, at menneskene overalt intonerer det, og dets *betydning* må komme til udtryk gennem masserne, når tiden er inde. Derefter kan Kristus vende »tilbage til jorden«, og »fordi hans sjæl har haft møje, skal han se det, hvorved han skal mættes«.

Den sidste linje i det sidste vers er det vist også nødvendigt at forklare. Den taler om, at når menneskeheden implementerer planen, så har den opgaven at »forsegle døren til det onde«. Dette er en symbolsk måde (unødigt at sige) at give udtryk for den tanke, at det ondes hensigter gøres både inaktive og ineffektive. Der findes ikke noget bestemt sted, hvor det onde har hjemme. I Johannes Åbenbaring i Det nye testa-

mente tales der om det onde og om at tilintetgøre Djævelen og om at gøre Satan magtesløs. Disse passager henviser alle til den samme tidscyklus, som denne invokation vedrører, og til det den har til hensigt at fremkalde.

»Døren til det onde« holdes åben af menneskeheden gennem dens selviske begær, dens had og dens separatisme, dens grådighed og dens racemæssige og nationale barrierer, dens lave personlige ambitioner og dens kærlighed til magt og ondskab. Men efterhånden som den gode vilje og lyset strømmer ind i menneskenes sind og hjerte, så vil disse onde tilbøjeligheder og de styrede energier, der holder døren til det onde åben, vige for en længsel efter rette menneskelige relationer, for en beslutning om at skabe en bedre og mere fredfyldt verden og for en verdensomspændende tilkendegivelse af viljen-til-det-gode. Efterhånden som disse kvaliteter erstatter de gamle og uønskede, så vil døren til det onde rent symbolsk langsomt lukke sig på grund af den tungtvejende offentlige mening og på grund af menneskenes rette ønsker. Intet vil kunne stoppe denne udvikling.

Således vil den oprindelige plan blive genoprettet på jorden. Det er dette, der symbolsk omtales i Bibelen som Edens Have. Englen med flammesværdet vil ikke længere vogte indvielsens dør til gudsriget, idet den transformeres til nærværelsens engel. På samme tid vil døren til den åndelige virkeligheds verden åbne sig for menneskeheden, og døren til det onde vil blive lukket. Disse få tanker kan muligvis tjene til at holde denne invokation levende og frisk i jeres sind og til at give den nyt og vitalt liv. Den har på en enestående måde relation til alle sande og urgamle trosretninger. Den giver håb for fremtiden, og den er meget vigtig for nutiden, idet den har praktisk betydning.

Jeres meditationsarbejde bør begrænses til at bibringe jer en dyb forståelse af denne (tredje, o.a.) strofe af den store invokation og til at skabe en invokativ ånd i jeres indre. (Med ordene »denne strofe« henviser Tibetaneren til Den store invokation i sin helhed som *én* strofe, dvs. den tredje og sidste af tre »strofer« eller invokationer. Den første, der begyndte

med linjen »Lad lysets kræfter bringe indre oplysning til menneskeheden«, udgav han i 1935, og den anden, der begyndte »Lad Befrielsens Herrer træde frem«, i 1940).

I dag vil jeg anviser jer et meget gammelt mantra, der hedder *Disciplens bekræftelse*. Det har været anvendt af disciple i mestrenes ashrammer i tusinder af år, og jeg giver det i dag videre til alle sande disciple. De kan nu benytte det på det ydre plan og indarbejde det i deres daglige meditation. I det kommende år vil jeg bede jer arbejde med følgende meditationsprocedure, der har til hensigt at styrke jeres løfte ved hjælp af bekræftelse, at stabilisere jeres målrettethed og at give jer intuitiv indsigt i denne nye invokation.

1. *Stadiet med koordination og koncentration*. Dette skaber opfattelsen af en åndelig tilstand og af åndelige mål. Det medfører tillige en opfattelse af ashrammen og af helligelse til mesteren i form af to symboler: sjælen og det centrale punkt i ashrammen.
2. *Stadiet med bekræftelse*. Sig med hele jeres hjerte som en sjæl følgende urgamle mantra:

»Jeg er et lyspunkt i et større lys.
Jeg er en strøm af kærlighedsenergi
i strømmen af Guds kærlighed.
Jeg er et punkt af offerild i Guds flammende vilje.
Og således står jeg.

Jeg er en vej, ad hvilken mennesker kan nå frem.
Jeg er en kilde til styrke, der hjælper dem at stå.
Jeg er en stråle af lys, der skinner på deres vej.
Og således står jeg.

Og stående således, vend om
og betræd på den måde menneskenes veje
og kend Guds veje.
Og således står jeg.«

Dette, mine brødre, kan jeg ikke gøre bedre, når jeg skal forsøge at omskrive ord fra et sprog, der er ældre end både sanskrit og senzar. Men meningen træder tydeligt frem, og det er det vigtigste.

3. *Stadiet med orientering.* Dette er en periode med stille eftertanke på betydningen af bekræftelsen.
4. *Stadiet med meditation.* Her drejer det sig om de fire vers i den nye invokation. Jeg vil overlade det til jer selv at fortolke invokationen på jeres egen måde og at nærme jer dette meget vigtige og betydningsfulde mantra fra det højest mulige punkt af jeres individuelle intuitive perception. Jeg vil anmode jer om at meditere på det, der for jer synes at have betydning for planeten, men jeg vil også minde jer om at drage individuelle paralleller. Alt, der kan påkaldes på menneskehedens vegne, kan også fortolkes, så det har personlig betydning, når personligheden betragtes som mikrokosmos i makrokosmos, og som et område, hvor lys og kærlighed cirkulerer, og hvor Kristi liv og opofrende vilje tilkendegives, samt som et redskab til tjeneste, hvor det onde er forseglet, gjort virkningsløst og formålsløst. Ved årets slutning vil jeg bede jer beskrive jeres forståelse af invokationen og jeres fortolkning af den (både ud fra en mikrokosmisk og en makrokosmisk synsvinkel) på et stykke papir. Disse beskrivelser kunne, hvis de er et resultat af intuitiv perception, eventuelt samles og udgives som en anvendelig bog, der ville give offentligheden en mere sand opfattelse af ord, der vil betinge tænkningen hos åndeligt indstillede mennesker i mange årtier.
5. *Stadiet med fast beslutning.*
 - a. Refleksion over forskellen mellem formål, vilje og hensigt.
 - b. En periode i fuldstændig fokuseret stilhed, idet I søger at blive en åben kanal for indstrømningen af lys, kærlighed og kraft fra Hierarkiet.
 - c. Et udsagn, der rettes mod personligheden fra sjælen, disciplen:

»I centret af Guds vilje står jeg.
Intet skal bortlede min vilje fra hans.
Jeg opfylder denne vilje med kærlighed.
Jeg vier mig til tjeneste.
Jeg, den guddommelige triangel,
virkeliggør viljen i kvadratet
og tjener mine medmennesker.«

NIENDE DEL

I har allerede fået anvist seks meditationer, der sluttede med en meditation på Den store invokation. I hvor høj grad I har fulgt den sidste meditation, véd jeg ikke. Min opmærksomhed har været optaget af mange vigtige spørgsmål og også af at gøre en indsats for, at en række angreb på Hierarkiet blev gjort virkningsløse. Disse angreb er iscenesat i forskellige dele af verden af personer, der fremsætter falske påstande om at være verdensdisciple. De blev hovedsageligt rettet mod A.A.B., og hun kunne have absorberet angrebene, således som hun ofte har gjort tidligere, havde det ikke været for et direkte angreb mod min ashram ... Som jeg har berettet for jer, så har min ashram og i mindre grad K.H.s ashram følt nogle eftervirkninger, idet A.A.B. ikke har været i stand til at afbøje retningen af det hele. Jeg har derfor måttet udføre noget beskyttende arbejde. Det er nu afsluttet, hvorved jeg har fået mere tid.

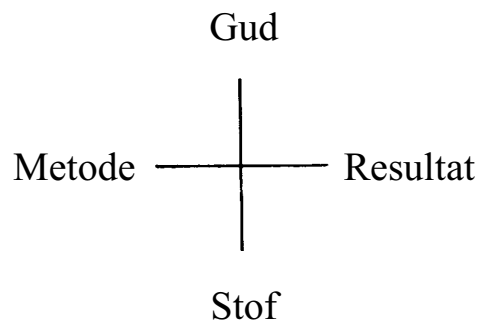
Det er min plan at give jer en syvende og sidste meditation. Med disse syv meditationer, som jeg har skitseret, vil I have rigeligt at arbejde med i resten af denne inkarnation. De meditationer, I hidtil har modtaget, har alle både i fremgangsmåde og rækkefølge relation til hinanden. Den første begyndte med hjertet, hvilket gælder for al guddommelig manifestation og alt sandt skabende arbejde. I den næste blev betydningen af energi taget op, og de syv punkter for modtagelse af energi blev beskrevet. Derefter fulgte en øvelse i koordinati-

on, således at strukturen eller »sammensætningen« (om jeg så må sige) af det indre åndelige menneske kunne være korrekt orienteret og tilpasset, så det ikke hindrede indstrømningen af den guddommelige energi. Disse tre meditationer er helt elementære, men de har overordentlig stor betydning, derfor måtte de udføres forud for de meditationer (med deres virkninger), der på nogen måde har relation til min ashram, og en sådan meditation var den næste. Det var en meditation baseret på bestemte temaord, der indeholdt en idé. Det fremherskende i denne meditation var helt anderledes end i de tre første, da den ikke har relation til disciple, hvilket de tre første havde. De virkede næsten udelukkende som forberedelse til ashramisk tjeneste.

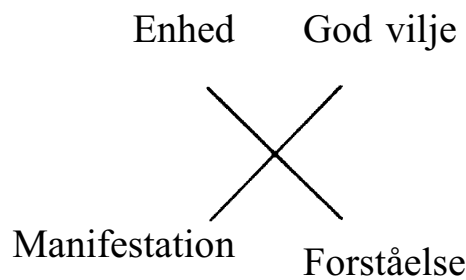
Det første skridt til denne specielle tjenestetype var indeholdt i den sjette meditation, hvor gruppen fik den opgave (eller snarere den åndelige bedrift) at introducere Den store invokation. Denne opgaves store betydning har I aldrig forstået, og det er kun ganske lidt, I har foretaget jer af virkelig objektiv art for at gøre offentligheden opmærksom på denne invokation. Tre af jer har gjort et stort arbejde, resten kun lidt eller slet intet.

Nu vil jeg beskrive en meditation, der ikke vil blive let for jer at udføre, for den symboliserer både den *vertikale* og den *horisontale* side af disciplens liv. Denne meditation er også i esoterisk forstand opbygget omkring bestemte ord.

1. Bekræft oprigtigt jeres discipelskab og bestræb jer på at forbinde jer med mig som mesteren for ashramen.
2. Sig Den store invokation og læg vægt på ét af de fire vers i hver af månedens fire uger, og dvæl over dens betydning længere end over de andre.
3. I skal derefter opbygge jeres meditation omkring otte ord, som I kan arrangere i jeres bevidsthed på følgende måde:

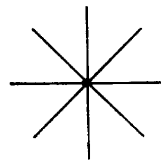

Dette kors vedrører det VERTIKALE liv

Dette kors vedrører det HORISONTALE liv

Måden, I anvender alt dette på, skal have relation til dagliglivets gøremål, og på et vist tidspunkt vil I (den inkarnerede sjæl) erkende den faktiske natur af jeres dobbelte liv som discipel. Dette viser de to kors, når de lægges over hinanden.

4. Tænk over jeres vertikale-horisontale liv i ti til femten minutter og bemærk, hvordan en vertikal linje i mange tilfælde støtter de andre linjer, men at det ikke forekommer for de horisontale linjers vedkommende.
5. Forestil jer, at I står ved det punkt, hvor alle linjerne mødes og stræb efter at se jer selv ved centrum som den *Ene*, der stråler ud gennem sit klart afgrænsede virkeområde.
6. Intoner derefter OM syv gange uhørligt.

En af formlerne, min broder fra gammel tid, har relation til denne meditation. Det vil være nyttigt at foretage en sammenligning af de punkter, jeg her har givet.

TIENDE DEL

De sidste papirer jeg sendte jer indeholdt en gruppemeditation. Den er den sidste i en samling på syv meditationer, som har en bestemt rækkefølge, og som havde til hensigt at tilvejebringe skabende resultater i jeres liv.

På nuværende tidspunkt finder jeg det nyttigt at gentage nogle af de ideer, jeg tidligere beskrev for jer. Jeg vil ligeledes vise jer, at alle syv meditationer udgør en syntese, og anskueliggøre for jer, hvordan de kan føre en aspirant videre skridt for skridt fra viden til visdom. Jeg ønsker, I forstår det faktum, at hvis I følger disse meditationer nøje, så kan de forandre jer fra hjertefokuseret aspirant til ashramisk medarbejder, der implementerer Den store invokation. Denne invokation, som I for nylig blev gjort bekendt med, er en gruppebøn for hele menneskeheden i Vandbærerens tidsalder. Derfor er det essentielt, at enhver discipel, der ønsker at tjene menneskeheden, arbejder på at udbrede den så vel som at anvende den dagligt som en speciel pligt og tjeneste. Dette har jeg tidligere indprentet jer, og jeg vil nu spørge, om I følger mine anvisninger?

Første meditation ... Hjertekontrol ... Overførsel

I denne meditation har I en teknik, hvormed I kan skabe en energibane mellem solar plexus centret og hjertecentret. Dette svarer i virkeligheden til den symbolske opbygning (i det fysiske menneskes indre eller snarere i dets æteriske centre) af antahkaranaen. Husk her som altid, at det æteriske legeme er en fysisk mekanisme.

Det var denne meditation, der påbegyndte den rytme, der gjorde det muligt at præsentere den nye invokation for verden. Her tænker jeg ikke kun på, at meditationen anvendes af

jer, men også på, at den anvendes af mange andre disciple i mange ashramer. Udstrømning og overførsel af emotion – som en kraft – til hjertet for dér at blive transmureret til kærlighedsenergi skete symbolsk på den tid, hvor menneskeheden udviklede bestemte nye erkendelser. Menneskeheden er i dag på grund af udstrømningen af emotionel energi (grundet krigens lidelser) langt mere hjertebevidst end på noget andet tidspunkt i dens historie. Har I tænkt på det og på den mulighed, I blev præsenteret for?

Menneskenes verden har været underlagt en sådan belastning og lidelse, at hundrede tusinder i så godt som ethvert land – enten faktisk eller imaginativt – ikke kunne »føle« noget mere. Dvs. at solar plexus centret ikke kunne tage eller absorbere mere. Den lidende kunne intet andet end erkende, at alle mennesker allevegne befandt sig i en lignende tilstand, og det, at de var fælles om at gennemleve lidelserne, gjorde, at de blev bragt nærmere sammen, uanset nationalitet, religion eller klasse.

For første gang i historien begyndte menneskeheden således at føle en særlig tilstand af universel karakter, dvs. at menneskeheden som en enhed begyndte at »være fælles i hjertets reaktion«. Dette skete så hurtigt og var så fremherskende, at hjertet – med sin motiverende udstråling – blev et medmenneskeligt fokuspunkt. Dette var en af de første frugter af den fælles lidelse, der fremkom på jorden, og på grund af dens fremkomst vil alle fremtidige lidelser blive betydeligt mindsket.

Jeg søger her at fremhæve, at denne første meditation har større betydning, end I umiddelbart ser. Meget af det, jeg har givet jer, har betydninger, der ligger langt over jeres erkendelsesevne, men disse betydninger vil lidt efter lidt komme til at stå jer klart, såfremt I følger instruktionerne og udfører meditationerne meget nøje, regelmæssigt og oprigtigt. I vil få gavn af dette i de kommende år, såfremt I intensivt følger denne meditations formulering hver dag i to måneder. I bør også stræbe efter at forstå ikke kun jeres individuelle reaktion, men også den symbolske betydning af det I udfører.

Endvidere vil de af jer, der med sikkerhed ved, at I er under speciel forberedelse til anden indvielse, gøre vel i at følge denne meditation i én uge i hver af årets måneder.

Anden meditation ... Styret energi ... Cirkulation

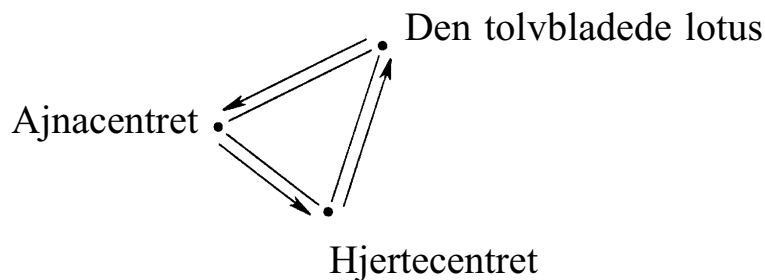
Denne meditation er den første meditations andet trin. Den første meditation havde karakter af en grundlæggende øvelse, der har relation til kontrol og styring af energi. Den var planlagt på en sådan måde, at I blev i stand til at træde ind i energiområderne og derfra – efter at have valgt den nødvendige energi – styre en speciel energitype gennem nogle særlige centre til et bestemt punkt. Jeg gav jer blot den indledende idé, for alle tilkendegivelser på det fysiske plan er funderet på et ideal. Glem ikke, at »som et menneske tænker i sit hjerte, således er det«. Der findes således en direkte relation mellem første og anden meditation. Den første gør den anden mulig og til sidst virkningsfuld.

Når denne meditation bliver praktiseret, forstået og perfektioneret, så forbereder den disciplen til det arbejde, han senere skal udføre som mester eller som indviet. Han skal kunne styre energierne i overensstemmelse med planen. Han skal således kunne styre sådanne energier fra sin egen plads i ashramen ved at anvende sit eget æteriske legeme som den implementerende faktor. Som en logisk følge må han begynde at arbejde med de energier, der strømmer gennem hans egne centre, før han kan give sig til at styre ashramisk kraft gennem dem fra det, der henvises til som Hierarkiets hjertecenter. Der findes symbolsk set et hjertecenter i enhver hovedashram og enhver sekundær ashram, og disse hjertecentre lader deres energi strømme gennem det centrale center i Hierarkiet, idet det benyttes som et energireservoir. Disciple må lære at arbejde med denne rene kærlighedsenergi, når den blandes med kræfterne fra disciplens egen stråle, idet resultatet af disciplens arbejde i nogen grad vil præge den ashram, han er knyttet til.

Det er derfor, at det er nødvendigt for jer at gøre jeres tænkning om denne meditation mere omfattende, således at

den i karakter og virkning kan blive ashramisk. Derved skoles I til at anvende hjertecentret og til at arbejde med og gennem andres hjertecentre, hvorend de manifesterer sig. Jeg har her givet jer en meget værdifuld antydning og information. I denne forbindelse er det gavnligt at huske, at den første meditation har relation til hjertecentret i rygsøjlen, og at denne anden meditation kun er virkningsfuld, når disciplen kan arbejde med hjertecentret i hovedet. Så snart det bliver muligt, vil disciplen opfatte tre ting:

1. Relationen mellem hjertecentret og den tolvbladede lotus i hovedet.
2. Nødvendigheden af at styre kærlighedsenergien (resultatet af hjertecentrets aktivitet) til tjeneste for menneskeheden via ajnacentret.
3. Dannelsen af en triangel i det æteriske legeme bestående af en energibane mellem:
 - a. Den tolvbladede lotus i hovedet.
 - b. Denne lotus og ajnacentret.
 - c. Ajnacentret og hjertecentret. Det giver en helt speciel triangel:

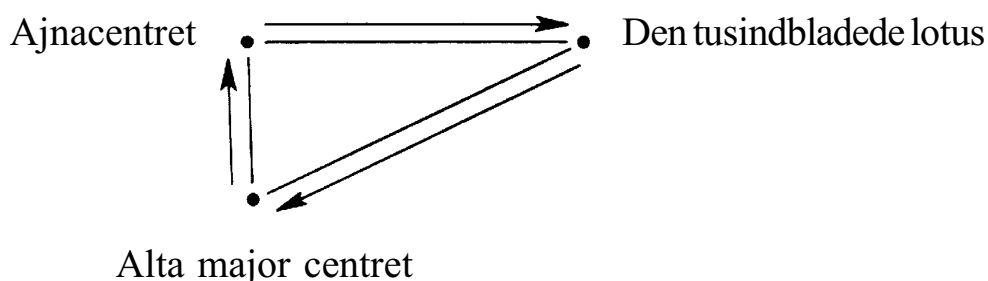
I virkeligheden har den mere karakter af at være en modtagende tragt end en triangel.

Dette er således den første esoteriske energitriangel, som disciplen skaber. Senere kommer skabelsen af en åndelig triangel i hovedet mellem:

- a. Ajnacentret og den tusindbladede lotus. Den bliver fysisk virksom ved hjælp af pinealkirtlen og hypofysen.

- b. Den tusindbladede lotus og det brændpunkt eller den samling af energier, som findes i den forlængede marv, og som kaldes alta major centret. Dette center bliver fysisk virksomt gennem carotis-kirtlen.
- c. Alta major centret og ajnacentret.

Her er således endnu en triangel, der ser sådan ud:

Her har I fået beskrevet nogle af de begreber, der ligger underforstået i denne anden meditation. De viser et frit, fleksibelt og flydende samspil mellem alle de involverede centre.

Tredje meditation ... Koordination ... Kontaktmetode

Denne dybt esoteriske koordinationsøvelse er en forberedelse til et stadium med en mere okkult og generel koordination. En effektiv måde at anvende den nye store invokation på vil være et af denne koordinations resultater. I denne tredje meditation vil mennesket, det åndelige menneske, der er grundfæstet i sjælen, få tæt kontakt (der til sidst fører til fusion) med den åndelige triade, en genspejling af monaden. Dette sker ved hjælp af en koordination af hjerte, sind og vilje. Således skabes en verdenstjener. Denne koordinationsøvelse (når den følges nøje og korrekt) vil føre til, at mennesket bliver en mester på det fysiske plan. Under alle omstændigheder vil den føre til, at mennesket bliver en indviet, idet den »forsegler døren til det onde«, hvad angår dets personlighed. Invokationen vil, når den anvendes rigtigt af menneskeheden, og når den bliver en verdensbøn, sætte menneskeheden – som en enhed – i stand til at give udtryk for lys, kærlighed og kraft

og ligeledes til at forsegle døren til det onde, idet ordene »det onde« her anvendes i en langt bredere og mere omfattende betydning, end når de anvendes individuelt. Alle disse resultater – individuelle og generelle – tilvejebringes ved korrekt koordination.

Tallet ni er, som du véd, min broder, tallet for indvielse. Indvielse forudsætter en koordination af tre forskellige trefoldigheder:

1. Den trefoldige personlighed.
2. De tre aspekter af sjælen.
3. Den åndelige triade.

Når disse trefoldigheder er blevet korrekt koordineret og har givet det resultat, at integriteten er blevet stabiliseret og fuldt ud accepteret, så bliver disciplen en mester, der derefter er rede til at betræde vejen til den højere evolution. Der findes derefter en direkte kanal til kontakt – når som helst den er nødvendig for tjeneste – med den fysiske hjerne og også en koordination eller uhindret relation mellem:

1. Disciplen og menneskeheden. . . . Strubecentret eller det skabende center i planetarisk betydning.
2. Disciplen og Hierarkiet. Den planetariske Logos' hjertecenter.
3. Disciplen og Shamballa. Den planetariske Logos' hovedcenter.

Dette er store og vanskeligt tilgængelige esoteriske fakta. Anvendelse af invokationen vil ligeledes forbinde alle mennesker inden for menneskehedens egen grænsring. Den vil bringe det menneskelige center i forbindelse med Hierarkiet og skabe en fri vekselvirkning mellem disse to, hvilket vil gøre det muligt for gudsriget at komme til syne på jorden.

Fjerde meditation ... Åndelig levevis ... Ashramisk relation

Da jeg anviste denne meditation, fremsatte jeg en bemærkning, der har den største betydning. Jeg sagde, at dette var den første meditation jeg anviste, som ville føre disciplen ind i esoterismens sande verden. Den vedrører disciplens relation til den strøm af specielle energier, vi kalder en ashram. Hensigten med den er således at lære disciplen, hvordan han skal absorbere energi, og hvordan han skal fordele energien til helheden. Det sker ikke ved at få anvist metoder til overførsel, men ved at indføre en konstant vane med *åndelig levevis*. Især gav en sætning en speciel nøgle til mine kommentarer: »Det er nødvendigt, at disciple i deres hjernebevidsthed opbygger en fast forståelse af relationer og holdninger«. Alt for stor en del af disciplens liv forbliver esoterisk under overfladen og næsten helt subjektivt, selv efter at han har fået adgang til en ashram som en fortjent rettighed. Et isbjerg er langt det bedste symbol på dette. Hans viden og kapacitet og hans åndelige evner tilkendegiver han ikke på praktisk måde i sit daglige liv, således som han burde. Det er ikke meningen, at den esoteriske viden skal føre disciplens liv ind i en større og tiltagende subjektivitet. Målet er ikke et mere indadvendt liv og en skoling, der vil gøre jer helt introspektive og som følge deraf til rene mystikere. I virkeligheden er målet det modsatte, dvs. at alt det, disciplen dybest set er på de indre plan, skal blive objektivt. Således vil hans åndelige levevis komme til udtryk i hans daglige liv.

Det er her, at discipelskabets dobbelte liv begynder og på samme tid tilkendegiver, at det dybest set er ét. Disciplen bliver udadvendt virksom. Hans ashramiske bevidsthed og hans evne til at fungere som en discipel eller en indviet skal gradvis blandes med hans transformerede personlighedsliv, indtil »de to bliver én«. Dybest set er discipelskab, når mesteren ser et bestemt fusionsstadium (i begyndelsen på et meget beskedent niveau), og derefter påbegynder en skoling og en proces, der skaber en endnu større fusion. Hensigten med denne meditation er at lette en sådan fusion.

Femte meditation ... Præcipitation ... Modtagelse

Enhver af disse meditationer fører den udøvende discipel frem til større indsigt, eller burde gøre det, såfremt discipelen anvender den korrekte fremgangsmåde. En af hovedopgaverne for det samlede Hierarki er at præsentere de grundlæggende åndelige ideer for menneskeheden. Derved formes de menneskelige idealer, og som følge heraf skabes med tiden den aktuelle civilisation, der giver de bedste betingelser for dens kultur. Kulturen kommer nærmere til idealet end civilisationen gør.

Disciple må lære, hvordan de skal arbejde med sådanne præsentationer, og hvornår det rette tidspunkt er inde under de givne forhold. Enhver af Hierarkiets medarbejdere må være i besiddelse af en god sans til at vælge det rette tidspunkt. Før discipelen kan dette, må han på egen hånd opfatte og arbejde med ideerne og lære fremgangsmåden at kende, og som følge deraf gøre brug af den »regnsky af ting, der kan vides« (som Patanjali henviser til) og senere, hvordan han skal omsætte disse kontaktede ideer til praktiske idealer. Efterhånden som tiden går, vil denne »regnsky« blive kendt i bredere kredse. Videnskabsmænd begynder at erkende, at den er den sande kilde eller oprindelse til alle ideer og til den inspiration, der gør deres arbejde muligt. De vil udvikle en teknik med styret koncentration, der vil sætte dem i stand til at nå denne kilde af ideer og til at få udbytte af dens eksistens.

I begyndelsen vil man normalt kun kunne kontakte sådanne ideer i form af vage intuitive perceptioner eller indirekte forudsigelser. Når gejstlige fra en hvilken som helst af verdens religioner kommer i kontakt med disse ideer, vil de normalt blive alt for bogstaveligt og derfor misvisende fortolket. Dette har været årsag til mange kvaler i verden. Den videnskabelige metode sikrer videnskabsmændene mod denne type af fejl.

En del af min opgave i min ashram er at skole disciple til at opfatte de nye, fremkomne ideer og til at oversætte dem til begreber, der vil betinge menneskets tænkning i den forestående cyklus. I det andet stadium i denne skoling udvikles *en sans for at vælge det rette tidspunkt*. Det vil forhindre, at discipelen iværksætter tiltag forhastet, eller før tiden er inde. Det vil lige-

ledes give ham nøglen til den virkelige mening med begrebet det *Evige Nu* – dvs. syntesen af fortid, nutid og fremtid. Han vil som det næste få undervisning i kunsten at præcipitere eller modtage disse ideer og i metoden til at videregive dem til de intellektuelles sind i verden. Gennem disse konkrete og modtagelige sind transformeres de præsenterede ideer til idealer, hvorved de kommer til menneskehedens kendskab. Intelligentsiaen har endnu ikke fuldt ud forstået at værdsætte sin position og sit ansvar, og den har heller ikke oprigtigt påtaget sig opgaven eller erkendt dens særlige betydning. Jeg vil bede jer huske, at når intelligentsiaen præsenterer idealet for menneskemasserne, så angår det ikke disciplen. Disciplen arbejder hovedsagelig med den fremskredne og fremsynede tænker og ikke med de krævende masser.

Da jeg anviste jer den femte meditation, fik I også tolv ord, som I skulle reflektere over i meditationen. Hensigten var, at de skulle vække jeres abstrakte tænkeevne, det var ikke hensigten, at ordenes bogstavelige mening og betydning skulle optage jeres tænkning. Når I senere anvender disse ord, vil jeg bede jer om at fundere over dem:

1. som en tilkendegivelse ud fra den åndelige triades synsvinkel,
2. som en del af det arbejde, I har fået anvist med at føre menneskeheden fremad. Disse ord har således nye og profetiske betydninger, men I må selv opdage i hvilken retning.

I har endnu ikke mediteret dybt over de givne ord ud fra disse to synsvinkler, derfor er det vigtigt, at I omformer jeres meditationsteknik, så den passer til disse to retninger. Alt jeres meditationsarbejde er for konkret. De tolv ord, som jeg tidligere anviste jer, står på side 168. Jeg anbefaler jer at anvende ét hver måned i jeres meditationsarbejde.

Sjette meditation ... Den nye invokation ... Åndelig indstrømning

Jeg spørger mig selv, mine brødre, om I har forstået, hvor betydningsfuld denne præsentation af en kosmisk, planetarisk og

individuel koordinationsøvelse er? Når den udføres korrekt, resulterer det i, at der tilvejebringes en åndelig indstrømning fra de højeste kilder til selve menneskehedens hjerte. Al undervisning og alle meditationer, som I tidligere har modtaget og gennemført, har ret beset været et grundlæggende forarbejde til modtagelse af denne sidste del eller sidste strofe (Den store invokation, o.a.) af den store hierarkiske »invokation af kraft og lys«. Ved at modtage denne invokation og ved at anvende og udbrede den, har I deltaget i en kosmisk begivenhed af umådelig vigtighed. Hensigten med denne invokation er følgende:

1. At fokusere »de store menneskemassers« begyndende krav på det højst mulige niveau.
2. At indlede en stor invokativ cyklus, hvor invokation kan medvirke til at forene og sammenføre de to metoder – bøn og meditation – der hidtil har været anvendt.
3. At give verden en ny bøn.

Denne meditation eller invokation er dybest set en bøn. Den kan imidlertid anvendes, så den får en dyb virkning, hovedsageligt af de mennesker, der kender lidt til meditation. De har en speciel og ganske særlig fordel frem for gennemsnitsmennesket, der er vant til bøn, fordi meditationsteknikken kræver mental koncentration og en intens fokusering. Den skolede discipel kan således anvende denne invokation på flere niveauer samtidig.

Denne invokation er imidlertid *ikke* en meditationsøvelse. Den er dybest set en bøn, der skaber syntese mellem det højeste ønske, aspiration og åndelige krav fra menneskehedens sjæl, og den skal anvendes som sådan. Når den skolede discipel eller en aspirant under skoling anvender den, vil han indtage en meditativ holdning, hvilket indebærer koncentration, åndelig styring og modtagelighed. *Derefter vil han bede.* Holdningen er ikke korrekt, såfremt den økkult studerende med aversion har forladt den gamle religiøse praksis og tror, at han fremover ikke har behov for at anvende bøn eller er nået frem til en højere fase, den meditative. Den rette holdning er, at han

anvender begge efter ønske og behov. I forbindelse med invokationen indtager han en meditativ holdning (en indre mental holdning og fast overbevisning), men anvender den som en bøn, hvilket – når den ikke har nogen relation til det separate selv – er en virkningsfuld måde til at etablere og opretholde rette åndelige og menneskelige relationer. Ved at anvende bønnen (i form af invokationen) med en meditativ holdning, opnår han at få en relation til menneskehedens masser, der ellers ikke ville være mulig, og han vil kunne implementere deres erkendte men ikke fremførte behov. Han vil desuden kunne forene sig med Hierarkiet, der ikke kun virker fra det kosmisk astrale plan, men også fra de buddhisk-mentale niveauer ved at anvende den planetariske antahkarana – en proces, der fremkalder af menneskemassernes ønsker.

Jeg har ikke til hensigt at beskrive invokationen yderligere, det har jeg gjort fyldestgørende i de tidligere meditationsinstruktioner. Imidlertid vil jeg oprigtigt bede jer repetere det, jeg skrev dér.

Syvende meditation ... Korset ... Åndeligt ståsted

Det er en okkult truisme at sige, at disciplen er korsfæstet på himlens faste kors. Det er han altid forberedt på at acceptere, for han ved af bitter erfaring, hvor sandt det er. Han lever med den erkendelse, at disciplens liv er hårdt, og at kritiske perioder er uundgåelige. Betydningfuldt nok er en hel del af denne erkendelse baseret på en ubevidst og ikke erkendt selvmedlidenhed. For at fjerne denne ikke erkendte vane i tænkningen, har denne meditation til hensigt at lære disciplen at skabe – med velovervejet intention – sit eget kors, så han på denne måde kan frigøre sig fra sin idé om (igen ikke erkendt), at korset er et resultat af hans evolutionstrin, at det er pålagt ham af astrologiske forhold, og at karmas herrer arbejder gennem det og kræver, at han betaler prisen for alle tidligere misgerninger. Således foregår det ikke i virkeligheden.

På det tidspunkt, hvor et menneske får adgang til en ashram, har det allerede udlignet en temmelig stor del af sin kar-

ma, både god og dårlig, og er nu rede til at opbygge sit eget kors, der bliver dets ståsted med sine hænder *udstrakt i velsignelse*. Det er den idé, der ligger bag denne syvende meditation om den praktiserende discipels vertikale og horisontale position. I denne meditation har I således:

Det vertikale liv

1. *Gud* eller den guddommelige realitet, der er tilsløret af alle former.
2. Polmodsætningen hertil, dvs. *stoffet*, hvori den guddommelige natur kommer til udtryk.
3. *Metoden*, der er baseret på strålenaturen, til denne åbenbaring.
4. Polmodsætningen hertil, dvs. *resultatet*. Den skolede discipel arbejder altid ud fra en synsvinkel om at nå et mål, om opnået fremgang. Denne holdning indtager han, hvad angår ham selv, den tjenende discipel, og det arbejde, der skal udføres.

Det horisontale liv

1. *Enhed*. Som et resultat af hans vellykkede vertikale liv føler disciplen sig ét med alt liv i alle former og specielt med menneskeheden.
2. Dette kommer naturligt til udtryk som *forståelse*. Fordi der absolut ingen barrierer er til stede, og fordi der heller ikke længere opfattes forskelle, så kan disciplen bringe sig i harmoni med livet i alle former og således træde ind i en altomfattende tilstand med alt, hvad dette ord indebærer.
3. Hans motivation er *den gode vilje*, hvilket er en tiltagende kraft, efterhånden som viljen-til-det-gode (som han indirekte har kontakt med i det ashramiske liv) begynder at påvirke ham. Tænk over dette udsagn. Massernes gode vilje er baseret på en instinktiv guddommelig tendens. Disciplens gode vilje er baseret på viden om og modtagelighed for bestemte energier fra Shamballa.
4. Denne gode vilje – når den frigøres – kommer normalt til *udtryk* på det fysiske plan.

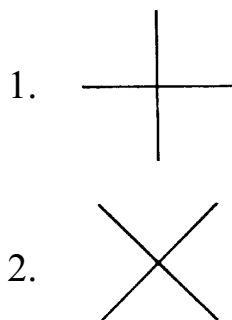
Som følge heraf har I de kors (+ x), som – når de lægges ovenpå hinanden – danner et meget interessant diagram over disciplens liv. Denne meditation udgør således en komplet og afrundet form, som disciplen kan følge. Den vil være tilstrækkelig for ham i mange år. I denne analyse har I blot fået nogle få antydninger, men I kan nå frem til større forståelse af emnet, såfremt I klart kan erkende, at jeres daglige liv er baseret på en vertikal holdning og en horisontal effektivitet.

Mine brødre, i disse syv meditationer har I alt, hvad I behøver for at gøre fremskridt i jeres eget liv og også i gruppens liv, der nu for tiden fungerer subjektivt. Såfremt I følger disse meditationer nøje i årene fremover, vil I opdage, at de vil føre til en udvidelse af jeres tjenestearbejde, som (hvad angår flertallet af jer) ikke har haft særlig stor betydning.

Disse syv meditationer danner en perfekt syntese af erkendelser, udvikling og åndelig styring. Følges de nøje, vil de eliminere selviskhed og opbygge en ashramisk kvalitet.

ELLEVTE DEL

Den sidste række af instruktioner afsluttede jeg med at sammenfatte og opsummere de meditationer (syv i alt), som jeg har givet gruppen. Jeg prøvede således at vise jer rækkefølgen af krisepunkter i livet for det menneske, der er under skoling til indvielse. Den sidste af disse meditationer kaldte jeg *Korset som udtryk for det vertikale og horisontale liv*. Den blev illustreret med de to kors:

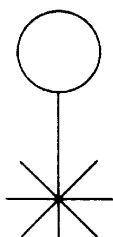

Til disse to symboler for disciplens liv ønsker jeg på dette

tidspunkt at tilføje endnu et, der er et symbol på den holdning, I bør indtage under den cyklus, som I nu træder ind i.

I kan se, at jeg har kombineret de to kors for det vertikale og det horisontale liv med korset for menneskeheden, og jeg har endvidere tilføjet en cirkel øverst oppe. Hvad betyder dette, mine brødre? Det betyder følgende:

1. At *det vertikale livs åndelige kontakt* med ashramen bevares konstant ved meditation, bøn og koncentration.
2. At *det horisontale livs tjenestearbejde* opretholdes med samme omhu, og at der findes en konstant strøm af planlagt energi, der strømmer ud til alle, der har behov for hjælp.
3. Det trefoldige kors' lange arm symboliserer for disciplen, at han må gå helt ned i dybderne af menneskenes liv for at forberede masserne til Kristi tilsynekomst og til Hierarkiets eksternalisation.
4. Cirklen øverst oppe tilkendegiver »stedet for disciplens bevidsthed«. Hans reflektive liv, hans konstante klare erkendelse og hans vedvarende opmærksomhedsfokus ligger på et højere niveau end hans horisontale tjenesteliv og aspirantens vertikale liv, og det viser, hvilken grad af bevidst aktivitet han har i ashramen. Glem ikke, at en ashram i Hierarkiet befinder sig på et højere plan end sjælens plan.

Han lever og er aktiv på tre niveauer samtidig og befinder sig i en proces, hvor han skal tilkendegive – så vidt som han formår, og som hans grad i disciplenskab tillader – de tre guddommelige aspekter: *Viljesaspektet*, der styrer hans arbejde i Hierarkiet i relation til den kommende store eksternalisation, *kærlighedsaspektet*, der styrer hans vertikale liv og skaber åndelig fasthed i formen, *intelligensaspektet*, der styrer hans horisontale liv og gør ham til en klog tjener for sine medmennesker. Som det sidste symboliserer den lange linje, der går fra

punktet for udstrålende åndelig fokusering, *vejen*, der går fra det højeste punkt, som disciplen har nået, til det nederste punkt, der er hans tjenesteområde.

Dette symbol viser også et andet brændpunkt, hvor alle linjerne mødes og krydser hinanden. Dette punkt repræsenterer disciplens personlighed, som den højere udstråling strømmer ind i, og hvorfra den åndelige energi stråler ud til alle sider. Hvis I et øjeblik tænker over og studerer det, vil det stå jer klart, at dette kors kun passer helt korrekt på (eller er symbolsk for) det menneske, der har opbygget (eller er ved at opbygge) antahkaranaen. Hvor denne bro ikke er skabt, kan aspiranten ikke fokusere sin bevidsthed i ashramen eller på de intuitive bevidsthedsniveauer.

I kan nu se, hvorfor jeg har udgivet læren om antahkaranaen. Jeg gjorde det, for at I på systematisk og videnskabelig måde kan fuldføre antahkaranaen. Derfor vil jeg ikke gentage instruktionerne her. I har dem og bør følge dem nøje, idet I skal huske, at I i det mindste har bygget bro over kløften mellem personligheden og den åndelige triade til en vis grad, og at jeres behov er at fuldføre og styrke regnbuebroen og derefter benytte den med de muligheder, det giver.

Symbolikken på antahkaranaen har desværre en tendens til at komplicere forståelsen af dens virkelige natur. Må jeg minde jer om, at ligesom sjælen *ikke* er en tolvbladet lotus, der flyder rundt i mental substans, men i virkeligheden består af en hvirvel af kraft eller tolv energier, der holdes sammen af *viljen* fra den åndelige entitet (monaden på sit eget plan), så er antahkaranaen ikke en række af energitråde, der langsomt af den sjælgennemtrængte personlighed væves sammen med tilsvarende tråde projiceret af den åndelige triade, da den i virkeligheden er en bevidsthedstilstand. Disse symboler er sande og levende former, som disciplen har skabt ved tankens kraft, men – i tid og rum – har de ingen virkelig eksistens. Den eneste sande eksistens er monaden på sit eget plan, hvor den er aktiv, giver udtryk for en voksende vilje og med tiden for aktiv kærlighed ved at etablere relationer og i samme grad aktiv intelligens ved at benytte de to højere energier. Det må ikke glemmes, at intelligensenergien, der er fokuseret i sindet,

er redskabet eller den implementerende formidler af de to andre monadiske energier.

H.P.B. lærte os, at antahkaranaen primært er den energikanal, der forbinder former og deres kræfter med deres oprindelige udspring, og at livstråden nødvendigvis passerer det mentale plan (med sindets tre aspekter) og forbinder monade, sjæl og personlighed til et levende hele. Teknisk set er der derfor ikke behov for den såkaldte bro, undtagen af én vigtig grund: der findes i den sjælgennemtrængte personlighed en kløft *i bevidstheden* mellem den lavere konkrete tænkeevne og den abstrakte tænkeevne. Den højere abstrakte tænkeevne (der er det laveste aspekt af den åndelige triade) kan betragtes som en dør, der tillader den sjælgennemtrængte personligheds bevidsthed at trænge ind i et højere område for kontakt og bevidsthed. Men igen – som I udmærket kan forestille jer – er dette blot symbolik. Der findes ingen dør, men kun et symbol, der antyder metoderne til adgang.

Hele evolutionen af det åndelige menneske foregår i utallige hundreder af fysiske inkarnationer, og hele processen har ganske enkelt det formål at udvide bevidstheden og at opnå – bestandigt og trin for trin – en stadig mere altomfattende bevidsthed. Dette er godt at erindre, for til sidst vil alle disse symbolske illustrationer blive erstattet af virkeligheden. Den reelle opgave med at opbygge antahkaranaen og med at skabe det, der skal danne bro over kløften, er så sandelig en planlagt og bevidst stræben efter at projicere det åndelige menneskes fokuserede tanker fra det lavere mentale plan ind på bevidsthedsområder, der er *sanset, men ikke kontaktet*. Det indebærer, at mennesket må gøre brug af al den bevidsthed, som allerede er blevet udviklet og allerede er »oplyst« af sjælen, og som helt tilsigtet bliver stadig mere sensitiv over for de højere åndelige realiteters fokuserede aktiviteter i verden. Den retter strømmen af bevidst tænkning mod den sansede og teoretisk erkendte verden af mestre, den åndelige triade og sluttelig Shamballa. Disciple bør huske, at den højere evolutionsvej er langt mere enkel end den lavere vej, og at det er derfor, at læren om antahkaranaens betydning og mening – der er den første skabelse af den sjælgennemtrængte personlig-

hed, der virker som en enhed – er langt mere enkel end den, der har relation til personligheden i de tre verdener for menneskelig evolution.

Jeg vil bede jer tænke over disse begreber, for ved at praktisere gruppemeditation vokser den bevidste, fokuserede holdning, der kan betragtes som *refleksion*, dvs. en refleksion, som – fordi bevidstheden fastholdes i lyset, fordi antahkaranaen er en kendsgerning for disciplen, og fordi sindet rettes mod den åndelige triade – er en bestemt faktisk erfaring.

Det er en refleksion, som udøves gennem alle omskiftelser i livet, og som automatisk registrerer alle hændelser. Den opbygger og skaber således den opadstrømmende energi, der er farvet af livskvaliteterne og af de udviklede stråleegenskaber. Disse livskvaliteter og udviklede stråleegenskaber kan følge denne strøm efter ønske. Disciplen vil i stigende grad registrere tingenes »ånd«, som det siges i Det nye testamente. Han vil som følge heraf opnå evnen til at penetrere ind i Hierarkiets verden og til sidst nå frem til døren ind til den højere evolutions vej. På samme tid vil han fungere som en tjenende discipel i de tre verdener.

Efter denne enkle fremstilling af antahkaranaen vil I uden tvivl finde det lettere at arbejde i det kommende år. Når denne tankeprojektionsproces eller -øvelse bliver en del af jeres normale sindstilstand, vil den også tjene til at fokusere jer på det mentale plan, således at jeres opmærksomhed trækkes væk fra emotionernes, begærets og aspirationens verden og rettes mod »det oplyste punkt på den oplyste vej, hvor lyset vil skinne og vise en strålende stjerne på indvierens pande«.

Jeg vil foreslå, at I tager de syv meditationer og anvender dem regelmæssigt. Det foreslog jeg også for et år siden. Kun enkelte af jer fulgte mit råd og overholdt den proces og fulgte den rytme, der var beskrevet i rækken af meditationer. Jeg foreslår, at I anvender hver af meditationerne i to måneder, hvilket vil dække en periode på fjorten måneder. Derefter vil jeg foreslå, at I gør den syvende meditation til jeres vigtigste meditation, og at I anvender den i ét år. Hvis I gør det som anvist og uden at tvivle på, om det er virkningsfuldt, så vil I med større tydelighed forstå den projektion, der er realistisk,

og tilføre den energi, som den personlige bevidsthed vil registrere.

Jeg vil ikke anvise jer flere meditationer. Såfremt I nøje følger dem, I har fået anvist, vil I have mere end rigeligt til resten af jeres liv. I har ikke behov for flere.

TOLVTE DEL

I dag vil jeg fortsætte den undervisning om antahkaranaen, jeg gav i en tidligere instruktion, og uddybe et afsnit set fra *gruppens synsvinkel*. Det lød således:

Det er en refleksion – en bevidst fokuseret holdning – som udøves i alle livsforhold, og som automatisk registrerer de hændelser, der er betingende for menneskehedens liv. Den skaber således en opadstrømmende energi, der er farvet af livskvaliteten og af stråleegenskaberne hos gruppens medlemmer. Livskvaliteten og stråleegenskaberne kan følge både den *opad-* og *nedadstrømmende energi efter ønske*, og disciplen vil i stigende grad registrere tingenes »ånd«. Han vil som følge heraf opnå den evne at kunne trænge ind i Hierarkiets verden og til sidst nå frem til døren ind til den højere evolutions vej. Han vil, igen som følge heraf, fungere effektivt i de tre verdener *som den tjenende discipel*.

Dette afsnit viser den åndelige, meditative levemåde for den enkelte discipel i relation til sin egen sjæl og senere til ashramen. Det viser gruppens levemåde, efterhånden som den nærmer sig Hierarkiet, og det viser endvidere den hierarkiske teknik, der sætter denne store gruppe i stand til at nærme sig endnu højere åndelige centre og til at føre forståelsen af den guddommelige hensigt ned fra Shamballa, den hensigt, der vil præcipitere som den hierarkiske plan. Dette vil sætte Hierarkiet i stand til at danne en stor tjenende gruppe. Uanset hvilket trin af væren I måtte nå, vil I se, at det fra det fjerde naturlige og fremad er *meditationsteknikken, der styrer al bevidsthedsudvidelse*, al registrering af planen eller hensigten og i virkeligheden hele den evolutionære udvikling. Det er en

teknik til åndelig forståelse, til fokuseret opmærksomhed på forskellige bevidsthedsniveauer og endvidere til skabelse af nye kontaktmetoder.

Hele videnskaben om invokation og evokation rummes i ordet »meditation«. Denne videnskab rækker lige fra den subjektive, ubevidste bøn fra de ufuldkomne, tavse masser gennem mange faser til den høje form for videnskabelig invokation, der styrer den kontakt, som Shamballas rådschamber skaber med den åndelige indstrømning fra ydreplanetariske kilder. Det er ved hjælp af meditation i en eller anden form, at der skabes kontakt. Den kontakt, der skabes, er således progressiv i sin natur. Det ikke-åndelige menneskes formulerede idé om at skabe en kontakt med noget, der senere vil være betingende for dets liv og føre til en forbedring af dets daglige liv i *materialistisk* henseende, eller som blot vil gøre det at leve muligt, er muligvis det laveste aspekt. Videnskabsmandens og kunstnerens grublende og eksperimentelle tænkning er en anden form for meditation, der er højere i sit formål og sin intention, og denne meditative proces er bedre formuleret og har (hvis I opfatter det korrekt) klare betydninger for gruppen. Den metode, som Hierarkiets medlemmer og medarbejderne i deres ashrammer anvender for at opnå en intens åndelig perception og også for at nå frem til en uselvsk formulering af den guddommelige plan, der skal implementere den guddommelige hensigt i verden, er ligeledes en udvidelse af alle tidligere meditationer. Men den højest mulige form for meditation på vor planet er den koncentrerede, klare og dynamiske invokation fra de åndelige væsener, der har skabt – eller mere præcist – har formet Shamballa.

Med andre ord er det meditation, der er ansvarlig for, at det almindelige menneskes begær omformes til den åndelige vilje, som altid formidler hensigten. Det er således meditation, der skaber koordination, hvad angår både den enkelte, gruppen og planeten. Derfor foregår denne koordinationsproces helt fra det første stadium i meditationen til det sidst opnåelige og permanente stadium. Tænk over dette.

Meditation er også eliminerende i sine virkninger, idet den (om jeg så må sige) *udstøder* det fra den enkelte og fra grup-

pen, der er uønskeligt – set fra en synsvinkel om det øjeblikkelige åndelige mål.

Meditation er dybest set det højeste redskab til fuldkommengørelse af det tredje guddommelige aspekt, der er intelligent aktivitet, og – som jeg tidligere har påpeget – udøves set fra enhver mulig synsvinkel overalt inden for det universelle sinds grænsering. Den er den vigtigste guddommelige inspirator, den fremherskende skabende formidler og den faktor, der sammenkæder og blander alle aspekter i det store hierarki af væsener, der har relation til vor planets grundlæggende åndelige natur. Dette er vor vigtigste arv fra det tidligere solsystem – tænkeevnen eller det aktive intellekt.

Meditation medfører, at der skabes koordination mellem instinkt, intellekt og intuition så vel som bevidst identifikation. Den forbinder (til en uopløselig enhed) den såkaldt lavere eller konkrete tænkeevne, gruppens tænkeevne, den hierarkiske tænkeevne og den universelle tænkeevne. Den fører til en bevidst koordination af disciplens centre og også af de tre planetariske centre. Den er invokativ, krævende, sammenkædende, modtagende og fordelende i sin natur. For disciplens vedkommende er den det mellemlid, der skaber eller opbygger antahkaranaen, idet den – via sjælen eller den åndelige triade – styrer hovedcentret, der er punktet for fokusering, for åndelig bøn og for åndelig modtagelse. Den styrer også ajnacentret (centret mellem øjenbrynene), der for disciplens vedkommende er det vigtige mellemlid til fordeling af åndelig energi.

Hvad angår gruppen, fører meditation til fusion af gruppens medlemmer, til en forenet invokativ bøn, og når invokationen har fremkaldt respons, fører den til, at gruppen bliver modtagelig over for det, der er blevet åndeligt påkaldt, og således til gruppens åndelige tjeneste.

Hvad angår Hierarkiet, har meditation to overordnede former, og (I må huske) i dette store åndelige center er meditation blevet en instinktiv rutine, der ikke kræver opfordring:

1. Meditation er den metode, der aktiverer den hierarkiske respons på den invokative bøn, der lyder fra de tre verdener, og først og fremmest på den invokative bøn, der udøves

bevidst af alle, som beder, alle som benytter mystisk appel, og alle som anvender metoden med okkult meditation og direkte invokation.

2. Meditation er en instinktiv metode, som Hierarkiet anvender – som respons på invokationen fra de tre verdener – til at nærme sig det højere center, Shamballa. Hierarkiet fremkalder derefter de energier, væsener og åndelige indstrømninger, som det hierarkiske tjenestearbejde i den umiddelbare fremtid kræver. Meditation er ligeledes – på en helt speciel måde – den teknik, som mestrene selv anvender i deres egen forberedelse til sjette indvielse, og som virker betingende for den livsvej, de til sidst vil befinde sig på, og ad hvilken de fortsætter til højere kosmiske opgaver.

I kan nu se, hvorfor jeg har lagt så stor vægt på jeres individuelle meditation, og også hvorfor jeg har lagt endnu større vægt på gruppemeditation. Ikke desto mindre har jeg blot bestræbt mig på at føre jeres instinkt for åndelig tilkendegivelse ind i en videnskabelig retning. Jeg har ligeledes søgt at gøre jer bekendt med en planetarisk teknik, som alle planetariske væsener må og skal mestre. Meditation, i sin mest elementære form, er det instinkt, der fører til, at den fysiske sol kan fornemmes. Fx styrer dette instinkt plantelivet på planeten, således at planterne drejer sig efter solen som den vigtigste kilde til deres liv. En mellemliggende form for meditation er den, der åbenbarer solens hjerte for aspiranten og for Hierarkiet, og i meditationens højeste form er det en metode til kontakt, der sætter de højeste væsener på vor planet i forbindelse med den centrale åndelige sol. Jeg ønsker at fremhæve, at denne evne til at meditere (et åndeligt udtryk for mentale processer) koncentrerer sig i bestemte grupper, og det skal vi kort beskæftige os med.

Man kan sige, at mellem de store planetariske centre findes en gruppe, der kan meditere på skabende måde. De er blevet udvalgt fra hvert af de større centre og fra den gruppe, der allerede er vant til at meditere. Jeg vil gøre et ophold ved dette punkt og bede jer huske, at her henviser jeg ikke til religiøs meditation (i normal forstand) eller til de invokative

bønner om hjælp og støtte, der er så nært knyttet til den vestlige verdens kristne tankegang. Jeg henviser til alle, som – med stille refleksion, med fokuseret bøn og med en sand viden som grundlag – er i stand til at »tænke sig igennem« til en højere bevidsthedstilstand, end den de normalt er vidende om. I denne højere tilstand kan de gøre de intuitive og åndelige »opdagelser«, som kan danne kimen til nyskabelse, eller som (for dem, der ikke er vant til at meditere) kan åbne ind til et nyt område for *mulig* bevidsthed. Motivet til alle sådanne gruppemeditationer må være uselvsk tjeneste. Nøgleordet for alle den slags grupper er skaberevne. De tilkendegiver alle til fuldkommenhed det tredje aspekt: aktiv intelligens, samt andre udviklingsaspekter. De står alle i direkte forbindelse eller er koordineret med den af Aktivitetens Buddhaer, der i sit indre virkeliggør essensen af tredje stråle for aktiv intelligens, hvorigennem det tredje aspekt på gunstig måde kan projiceres og komme til udtryk. Det er disse tre Buddhaer, som var medvirkende i den storslåede og okkulte proces med at implementere det mentale princip på vor planet, og som – gennem deres skabende meditation – førte vor planet Jorden og planeten Venus i direkte forbindelse med hinanden. Dette muliggjorde, at »tankens sønner« kunne ankomme og danne det fjerde naturrige, menneskeheden. Aktivitetens Buddhaer giver intuition konkret udtryk og styrer den intuitive energis indstrømning i menneskenes sind.

Det jeg vil bede jer huske er, at disse mellemgrupper af medarbejdere, der kender meditationens kraft, i hovedsagen er skabende, og at virkningen af deres arbejde viser sig i den større gruppe, hvis bud de udfører, og i den gruppe, der påvirkes på skabende måde af det udførte meditationsarbejde.

Interessant nok findes der i betragtning af den kendsgerning, at det mentale princip er det femte princip, fem store grupper, der hovedsageligt arbejder gennem »skabende og vedvarende« meditation. Det er:

1. Den nye gruppe af verdenstjenere.
2. Den ashram, som disciple i den nye gruppe af verdenstje-

- nerer er tilknyttet.
3. Selve Hierarkiet, Sanat Kumaras ashram.
 4. Nirmanakayaerne eller »de inspirerede kontemplative«.
 5. De høje væsener, som svarer til Nirmanakayaerne, og som har relation til Shamballa. Denne relation svarer til den, som Nirmanakayaerne har til Hierarkiet.

Medlemmerne i disse grupper suppleres fra de større grupper, for hvilke de udgør et mellemlid:

1. Den nye gruppe af verdenstjenere samler sine medlemmer fra det store planetariske center, vi kalder menneskeheden.
 - a. De mere fremskredne medlemmer i gruppen er knyttet til en af ashramerne inden for Hierarkiets virkeområde.
 - b. Den større ashram, der består af mange ashramer, er ned gennem tiderne blevet skabt af den nye gruppe af verdenstjenere. Denne oplysning rummer betydningsfulde implikationer.
2. Nirmanakayaerne samler deres medlemmer fra Hierarkiet, der er det andet store planetariske center. Deres relation til Shamballa er ikke en tilknytning, og det er heller ikke samme type relation som den, der består mellem den nye gruppe af verdenstjenere og Hierarkiet. Deres sande relation er til den triangel, som de tre Aktivitetens Buddhaer danner, og det er under deres skabende inspiration, at de arbejder. Denne strøm af inspiration eller af »energi, der er gennemstrømmet af skabende lys«, er tilgængelig for Hierarkiet til alle tider, og når der er behov for den i det skabende arbejde. Denne energi er en del af den dynamiske motiverende energi, der nærer entusiasmen hos den nye gruppe af verdenstjenere, forener dem i det ene arbejde og sætter dem i stand til at arbejde på intelligent måde og med deres skaberevne.
3. En gådefuld gruppe, der er blevet kaldt »De reflekterende lys«. Medlemmerne af denne gruppe er til en vis grad yd-

replanetariske. De er tilknyttet Shamballa og fokuserer kosmisk skabende energi, som de gør tilgængelig (på opfordring) for medlemmerne i Shamballas råds-kammer. Det er begrænset, hvad vi kan forestille os om dem, men man kan sige, at de er »hjælpere for Verdens Herre« og implementerer hans hensigter, således som han har formuleret dem på det kosmisk mentale plan.

Det, som jeg søger at fremhæve, og som jeg håber, I vil bevare i tankerne, er, at *meditationsteknik er en enestående skabende formidler på vor planet*. Når I som enkeltpersoner bestræber jer på at »opbygge det nye menneske i Kristus«, hvilket vil være udtryk for jeres sande åndelige selv, så vil meditation være jeres bedste metode. Men meditationsprocessen skal ledsages af skabende arbejde, ellers forbliver den udelukkende mystisk, og skønt den ikke er virkningsløs, så vil den være negativ med hensyn til skabende resultater.

Den nye gruppe af verdenstjenere består af mennesker, der kommer fra alle grene af menneskelig aktivitet, hvoraf den organiserede religion blot er én. Det kan være videnskabsmænd, der intensivt tilbageviser det ikke beviste, men som alligevel skænker alt, hvad de besidder af videnskabelig kunnen og viden til tjeneste for menneskeheden – hver enkelt på sit specielle videnskabelige område. Det kan være mennesker, som er finansielt velfunderede, og som betragter penge som en forpligtelse, der skal forvaltes viseligt i tjeneste for andre, til trods for at den mystiske eller okkulte terminologi intet betyder for dem. Det kan være undervisere, der er optaget af, hvordan den vise viden kan formuleres, og af at opnå en encyklopædisk forståelse af den indhøstede visdom gennem tiderne, hvilket de alltsammen søger at anvende i undervisningen, for at gøre den yngre generation egnet til at leve smukt, konstruktivt og skabende. Det kan være gejstlige og religiøse ledere (inden for en af verdensreligionerne), der ikke er bundet eller hindret af formen. Lysets ånd er i dem, og de viser kærlighed til deres medmennesker på en intelligent måde. Al-

le disse mennesker kan, når de er medlemmer af den nye gruppe af verdenstjenere, ikke undgå at være reflekterende tænkere og have skabende målsætninger. De vil være virkeligt intelligente og har kombineret deres intelligens med en *ekspanderende* næstekærlighed.

Disse mænd og kvinder har en dobbelt relation: til resten af menneskeheden, som de søger at tjene, og til Hierarkiet via en af ashramerne – en ashram, der er kilden til deres inspiration og til deres bestræbelser på at tænke og arbejde skabende.

De accepterede disciple i dette gruppearbejde står i bevidst forbindelse med begge planetariske centre (menneskeheden og Hierarkiet), og deres skabende tænkning betinger i stor udstrækning gruppen. Mange i denne gruppe er vidende om deres relation til menneskeheden og om deres planlagte tjeneste, men er helt uvidende om den usynlige kilde til deres inspiration. Det betyder imidlertid ikke noget, for såfremt deres motiv er rent, deres intelligens skarp og deres meditative evne fyldestgørende, så modtager de inspiration og udvikler intuition i alle tilfælde. Det er de mennesker i den nye gruppe af verdenstjenere, som kan meditere, og som gør det, der er de virkelige formidlere af den relation, der eksisterer mellem Hierarki og menneskehed. En sådan relation har naturligvis altid eksisteret, og der har altid været mange mystikere og enkelte okkultister, der har tjent som kanaler for relationer, men i dag er det en hel gruppe, der nyligt er organiseret, og for første gang i historien er opgaven at lægge lige stor vægt på invokation og evokation, eller som I ville sige, udføre opgaven på fifty-fifty basis.

Den nye gruppe af verdenstjenere er sammensat af vidt forskellige mænd og kvinder, der kommer fra alle nationer, har mange forskellige synspunkter og mange forskellige professioner og ideologier. Denne gruppe er således langt mere repræsentativ for menneskeheden nu end nogensinde før og har langt større indflydelse.

Når arbejdet med invokationen i stigende grad udvikler sig, og når frem til en kulmination i året 1952, vil det være klogt

at gøre offentligheden på verdensplan opmærksom på eksistensen af den nye gruppe af verdenstjenere.

Den nye gruppe af verdenstjenere er et aspekt af verdensantahkaranaen, og den er for dem, der studerer antahkaranaen, et godt eksempel på hensigten og formålet med den regnbuebro, som alle disciple bevidst bestræber sig på at opbygge. Gruppen er sammensat af mennesker, hvis bevidsthed er penetreret *opad* i et sådant omfang og til en sådan højde, at deres opadstræben er blevet invokativ, hvilket har forårsaget en nedstrømning af energier fra Hierarkiet, og disse energier mødes og smelter sammen med energierne fra den opadstræbende gruppes refleksion. Her er ord utilstrækkelige, men det vil være en hjælp at prøve at visualisere processen. Når det drejer sig om den nye gruppe af verdenstjenere, skal vi ikke kun beskæftige os med den opadstrømmende energi, men også med den bevidsthedsfokusering og modtagelighed, der kan udvikle sig til en fast intention. Senere kan dette blive efterfulgt af *den fysiske hjernebevidstheds* opfattelse af det, der har fundet sted. Glem ikke, at den nye gruppe af verdenstjenere består af følgende grupper, detaljeret beskrevet:

1. Indviede og disciple, der er vidende om, at de er en del af Den store hvide loge.
2. Aspiranter og mindre disciple, der er knyttet til Hierarkiet, men som normalt ikke besidder den bevidsthedskontinuitet, der senere vil komme.
3. De mennesker, som befinder sig på prøvestadiets vej, og som endnu ikke har tilknytning til Hierarkiet. De er imidlertid genstand for hierarkisk impression og har besluttet sig til at tjene deres medmennesker.
4. Et stigende antal mennesker, som responderer på den nye gruppe af verdenstjeneres idealisme og hensigt, og som meget snart vil slutte sig til gruppen.

Hovedkravet er *meditation*, men – som I véd – ikke nødvendigvis den form for meditation, som okkulte skoler og kirker anvender. Medlemskab i gruppen kræver endvidere, at men-

nesket har udviklet en reflektiv ånd inden for en gren af den menneskelige forståelse. Der kræves endvidere en evne til at være agtpågivende over for og kunne fokusere på det, der kan tjene menneskeheden, samt en medfølelse for menneskelige behov. Den ikke-bevidst tænkende mand eller kvinde eller alle, der udelukkende er optaget af forretningsanliggender, af politiske eller familiemæssige bånd, kan ikke blive en del af den nye gruppe af verdenstjenere, fordi gruppen kræver, at opmærksomheden i en vis udstrækning rettes udad. Dette krav kan regelmæssig meditation hurtigt bidrage til at opfylde.

Når medlemmerne af denne gruppe mediterer og tjener, så vil de gradvist opdage, at de bliver vidende om, at der findes en indre gruppe – den mesters ashram, hvis stråle den enkelte tjener er på. Dette vil nødvendigvis variere svarende til strålen. Strålen betinger – må det erindres – kvaliteten og naturen af det ydede tjenestearbejde. Lidt efter lidt kommer neofyten ind i ashramens rytme og lidt efter lidt ændres hans meditation og bringes på linje med den instinktive og vedvarende ashramiske meditation. I må huske, at ashramisk meditation helt og holdent er blottet for personlighedens bestanddele. *Denne meditation er i sin natur en vedvarende og ubrydelig gruppemeditation* på planen og specielt på det aspekt af planen, der umiddelbart skal iværksættes. Dette er en pligt, som den pågældende ashram eller ashramer har fået overdraget. Denne vedvarende tilstand i reflektiv meditation svækker på ingen måde ashramens eller den enkelte discipels ydeevne, fordi to eller flere tankebaner og adskillige aktiviteter er mulige på samme tid. Dette er endnu en lektie, som disciplen lærer.

Senere bliver disciplen i ashramen vidende om den meditation, der uafbrudt og hele tiden udøves i den større ashram, Hierarkiet. Lad mig gentage, at dette er Sanat Kumaras ashram, Verdens Herre. Denne store ashram har Kristus som overhoved og leder. Den aspirerende discipel bliver vidende om en fast meditationsrytme, der kan sammenlignes med menneskets hjerteslag. Den er både modtagende og fordelen-

de, invokativ og evokativ. Efterhånden som han bliver fortrolig med denne meditationsrytme, lærer han at føre sin egen individuelle meditation ind i Hierarkiets faste rytme. Dette er et stort skridt fremad, for den hierarkiske rytme har en overordentlig stor kraft – en kraft så stor, at den kan penetrere langt over den hierarkiske grænsning.

Virksomheden af denne reflektive vibration er både vertikal og horisontal, og denne store spredning har ført til dannelse af den store gruppe af kontemplative, Nirmanakayaerne. De fokuserer den hierarkiske invokative appel og (for at citere *Den gamle kommentar*) »gør det i en musisk form, der vil behage den Ene, der dvæler på det højeste plan«. Derefter overfører de de fokuserede modtagne energier – efter dyb refleksion og kontemplation – til Shamballa. En af deres funktioner er at forbinde Hierarkiets invokative appel til karmisk lov og på det grundlag beslutte »i dyb stilhed omkring deres samarbejde«, hvad der er muligt at gennemføre, så den karmiske intention ikke krænkes, og hvad der endnu ikke er muligt i tid og rum – dvs. i de to store faktorer, der styres af karmisk lov. De må hele tiden huske, at tiden endnu ikke er moden, og at »den karmiske æra endnu ikke kan fordre, at det efterspurgte gode bliver det opnåede gode«.

Medlemmerne af denne gruppe er ligeledes overførere til Hierarkiet af den respons, der er fremkaldt fra Shamballa. De står i konstant forbindelse med råds-kammeret i Shamballa. Ligesom Hierarkiet – i den nuværende verdenscyklus – arbejder gennem den nye gruppe af verdenstjenere, således udfører Shamballa sine intentioner (hvad angår menneskeheden) via denne gruppe af Nirmanakayaer. Alt dette indebærer en stor centralisering af arbejdet i forbindelse med Kristi tilsynkomst.

I kan således se, at der foregår en gigantisk eller omfattende gruppemeditation på mange forskellige niveauer på vor planet. Alle de mediterende enheder og de reflektive grupper har relation til hinanden via det fælles åndelige motiv. De søger et nærmere samarbejde og bestræber sig på at bringe de-

res meditationsarbejde – bevidst eller ubevidst – ind i en positiv universel stilhed, således at formuleringen af de åndelige ønsker på vellykket måde kan overføres, og så modtagelse af den åndelige energi kan blive *en forenet modtagelse*.

Derfor, mine brødre, foregår der store bestræbelser for at skabe koordination, og når den enkelte aspirant kan meditere således, at hans indre stemme kan nå den nye gruppe af verdenstjenere, så kan denne gruppe præge den enkelte, og det er gennem ham, at menneskeheden kan kontaktes. Det kan ligeledes præge Hierarkiet. De kontemplative, der har forbindelse med Shamballa, kan dernæst kontakte Hierarkiet, og gennem Hierarkiet kan de præge den nye gruppe af verdenstjenere. Da, men først da, vil det øjeblik være inde, hvor Kristus kommer til syne.

Man kan allerede nu høre lyden af hans fodtrin på indvielsens bjerg. Han samarbejder nu med de indviede i Hierarkiet. Deres fælles meditation fremskynder det forberedende arbejde og fører ligeledes til indvielse af utallige disciple, hvilket gør dem langt mere anvendelige, end det ellers ville være tilfældet.

Disse disciples forenede meditation samarbejder med Kristi meditation og mestrenes meditation. Senior-indviede vil præge medlemmerne af den nye gruppe af verdenstjenere. De mennesker i den sidstnævnte gruppe, der som disciple er medlemmer af Hierarkiet, bliver formidlere af denne impression. Den nye gruppe af verdenstjeneres meditation tillige med den hierarkiske meditation vil uundgåeligt præge de mennesker, der søger og længes efter frigørelse. Således skabes der ved samordnet meditation en stor kanal eller vej for lyset, og ad den vej vil Kristus – rent symbolsk – komme.

TRETTENDE DEL

I min sidste instruktion udtalte jeg, at meditation var den vigtigste skabende formidler i universet. Men der findes andre universer, der er langt forud for os i udvikling, og i dem vil vægten ikke nødvendigvis ligge på at skabe ved anvendelse

af mentale energier. Andre er måske ikke så fremskredne, hvorfor deres mentale energi først er ved at udvikle sig og komme til udtryk i evolutionær forstand. Der findes også universer og solsystemer, hvor kvaliteterne og tilstandene er helt ukendte for os, og det gælder både et univers, et solsystem og en planet. Vi må huske, at skønt de tre aspekter (for hensigt eller vilje, tiltrækning, magnetisk kærlighed eller plan, og fremkomst som manifestation af dem begge) nødvendigvis er til stede i al manifestation, så må den manifesterende entitet (der er ansvarlig for disse udtryk for guddommelighed) arbejde gennem og »okkult tilkendegive« tilstande og kvaliteter, som vi ikke har nogen erfaring med eller viden om. Endvidere kan vi ikke have noget begreb – selv med den højeste himmelflugt i vor abstrakte tænkning (og det inkluderer de mest fremskredne tænkere på vor planet) – om naturen af de impulser og begreber, der inspirerer visse universelle skabere. Tænk over dette.

Jeg pegede ligeledes på, at der findes tre store grupper af mediterende formidlere, der virker som mellemlid mellem de tre grupper af selvbevidste liv på vor planet og også som mellemlid mellem vor planet og det, der ligger bag den og over den, og som vor planetariske Logos har en nær og intens relation til. I dag vil jeg imidlertid ikke gå nærmere ind på det ydreplanetariske, det ville være at spille jeres tid. Jeg vil beskæftige mig med temaet om meditation som formidler af den skabende proces i *NU'et*, og med den rolle, som meditation spiller i forberedelserne til Kristi komme og til indledningen af den nye civilisation, der helt bestemt er på vej.

Der findes, som I kan formode (hvis I har læst mine instruktioner på intelligent måde), syv faser i den skabende meditative proces. De fremkalder alle de ønskede resultater. Alt, hvad der nu for tiden eksisterer i de tre verdener og i de højere sfærer, er et resultat af en form for meditatív aktivitet. Disse syv kilder er:

1. *Den planetariske Logos selv*, som skabte og besjælede ver-

den med sin tanke, og som fastholder alt i sit sind i mange, mange æoner af manifesteret eksistens. Som jeg tidligere har nævnt, så forbliver denne okkulte talemåde evig sand: »Gud tænkte, Gud visualiserede, Gud talte, og verden blev til og består«.

2. *Den gruppe, der er en højere modsvarighed til Nirmanakayaerne.* Denne gruppe støtter og samarbejder med den planetariske Logos i hans koncentrerede skabende tænkning. Dens medlemmer arbejder med at tiltrække – ved hjælp af deres kraft i meditation – de ydreplanetariske energier, der er nødvendige for ham til at *udvikle* sit udtrykslegeme, planeten, og til at fastholde det hele i et stort skabt hele, der hele tiden udvikles til Guds ære i stadigt større mål. De styrer loven om syntese og fastholder (i Logos' universelle sind) det endelige resultat af den guddommelige vilje-til-det-gode.
3. *Shamballa* med dets liv og hensigt fokuseres i den store herre Sanat Kumaras rådskammer. Her kendes og udformes den planetariske Logos' *hensigt* under en meditativ impression fra den gruppe, som kender hans vilje, og som styrer loven om syntese. Dette ophøjede råd fuldbyrder loven om karma på hensigtsmæssig måde for planeten. Her er der ikke tale om denne lovs påvirkning for de enkelte menneskers vedkommende, fordi deres liv har dette råds medlemmer ikke kendskab til af den grund, at de udelukkende tænker på og mediterer over helheden, men de kender naturen af den planetariske karma, og om den skal udlignes langsomt eller hurtigt, alt efter de omskiftelige planetariske betingelser. De styrer det store livshjul med de skiftende manifestationer og de periodiske civilisationer. De styrer naturriggerne, der er i manifestation i store livscykluser. Alt foregår ved hjælp af kraften fra deres skabende meditation, der påvirker Nirmanakayaerne med den nødvendige inspiration (et andet udtryk for selve livets åndedræt), og gennem dem påvirkes det åndelige Hierarki. Deres tilknytning (som er virkelig og vital) til alle disse planetariske grupper beskrives i denne grundsætning: »alt liv på og i den planetariske Logos' aura

og manifesterede legeme, Jorden, har været, er eller vil i fremtiden være mennesker, og derved etableres og tilkendes gives alt livs tidligere, nuværende og fremtidige identitet med menneskeheden, det fjerde naturrige«. Dette naturrige er den planetariske gruppe eller det center, der i tid og rum giver udtryk for alle guddommelige aspekter – til tider latent og til tider virkningsfuldt. Heri ligger nøglen til hele mysteriet om den guddommelige styring, og også garantien for, at den guddommelige vilje-til-det-gode findes.

4. *Nirmanakayaerne, de guddommelige kontemplative.* Dette er den receptive gruppe, der modtager impression fra Shamballa i relation til den planetariske skabende hensigt. Derefter opbygger de på deres eget niveau af atmisk aktivitet – ved hjælp af kontemplativ meditation – et vældigt stort reservoir af kraftfulde energier, der præges med kvalitetene i de syv planetariske strålers syv energier. De er livets vogtere og står under direkte inspiration fra Aktivitetens Buddhaer, og de tilbringer æoner i planetarisk tjeneste:

- a. Med aktiv kontemplation over den guddommelige hensigt.
- b. Med at udvikle modtagelighed over for det aspekt af hensigten, der skal komme til udtryk gennem den guddommelige plan og på den måde blive præsenteret for Hierarkiet.
- c. Med at udvikle sansen til syvfoldig receptivitet, som vil gøre dem til en kanal for indstrømningen af stråleenergi fra Shamballa til Hierarkiet. Deres auraer og deres påvirkningsområde og udstrækningen af deres magnetiske og dynamiske udstråling svarer i store træk til selve planetens aura. De har i deres kreds medlemmer, der i udvikling svarer til herrerne for de syv stråler.

De er på en særlig måde de skabende formidlere af liv, efterhånden som det strømmer fra Shamballa til alle aspekter, områder og naturrige i manifestationen. Dette er de i stand til at gøre ved hjælp af vedvarende, koncentreret, intensiv og dynamisk meditation. De er nødvendigvis en an-

den stråle gruppe (da anden stråle nu for tiden er den planetariske Logos' stråle), men for det meste fokuserer de deres meditation i forbindelse med første stråles energiudstrømning (idet den er en understråle af anden stråle i dette solsystem, som I véd), fordi de er skabende formidlere af selve livet og er vidende om og vogtere af den planetariske Logos' vilje, efterhånden som den udformes i manifestationen. De er i realiteten kilden til planetarisk invokation og evokation. Igen, tænk over dette.

5. *Hierarkiet af mestre*, visdommens mestre og barmhjertighedens herrer. Denne gruppe, der befinder sig midtvejs mellem Shamballa og menneskeheden, får impressioner fra Shamballa via Nirmanakayaerne, og dens medlemmer er selv formidlere af impressioner til menneskeheden. De besidder og giver udtryk for kærlighedsaspektet i den guddommelige hensigt. De arbejder med, styrer og kontrollerer loven om tiltrækning – dvs. den motiverende energi, der aktiverer loven om evolution i de tre verdener. I véd allerede en hel del om denne gruppe af guddommelige og åndelige medarbejdere, så jeg vil ikke uddybe det yderligere, men blot sige, at dybest set arbejder de gennem styret meditation, og hver ashram er et center for meditation, hvor disciple, indviede og mestre hver bidrager med sin meditation. Jeg vil bede jer huske og bestræbe jer på at forstå, at jeres meditation som disciple – både den enkeltes og gruppens, såfremt den har en hensigtsmæssig natur og kvalitet – vil blive absorberet i og blive en del af den ashramiske meditation. Den hierarkiske meditations tema er planen, da den indeholder den guddommelige hensigt.
6. *Den nye gruppe af verdenstjenere* er hurtigt ved at blive et meget stort center for planetarisk meditation. En hel del af denne meditation har langt fra karakter af okkult meditation, men det betyder ikke så meget, for den er i høj grad baseret på dybe refleksioner over menneskehedens problemer, støttet og hjulpet af dyb aspiration hos de mystikere, der findes blandt dem, og ligeledes hjulpet af den meditati-

on, der udøves af de få esoterikere (teknisk set), der arbejder i gruppen. Denne gruppe virker som en modsvarighed til Nirmanakayaernes invokative og evokative evne, men dette aspekt af gruppens virkeområde er de først nu ved at lære og at anvende. Hele det arbejde, den nye gruppe af verdenstjenere udfører i invokativ retning, blev øget og fremskyndet, da verden fik de tre invokationer i løbet af de sidste få år. Det, som rent faktisk var et uklart krav og ustabil og svagt, blev (ved at anvende invokationerne) en kraftfuld invokativ bøn og resulterede i evokation af energier fra Hierarkiet, og disse energier blev af den nye gruppe af verdenstjenere overført til menneskeheden, og det er årsag til meget af det konstruktive arbejde, der nu foregår i mange dele af verden. Jeg har omtalt denne gruppe i mange forbindelser og vil ikke komme ind på mere nu. Jeres forståelse af det arbejde, der skal udføres, bør nu være rent instinktivt, for I er en del af det, hvis I på nogen måde føler jer forpligtede til at tjene menneskeheden under inspiration af Hierarkiet. Som medlem af denne gruppe bør jeres instinktive reaktion på hierarkisk impression hurtigt udvikle sig til en livsvane. Således skabes en mester. Den nye verdenstjenergruppes skabende meditation har som mål at skabe en ny civilisation og en ny verdensorden.

Denne gruppe arbejder selv gennem en anden gruppe: de intelligente mænd og kvinder på det mentale plan, de der foruden intelligens har kærlighed til deres medmennesker. De igen arbejder gennem idealisterne, der søger at forbedre verden, og de der responderer på inspiration til den gode vilje. Den sidstnævnte gruppe samarbejder med alle, der emotionelt er impliceret i ønsket om at hjælpe menneskeheden med at ændre og bedre sine livsbetingelser. Disse mennesker er ikke åbne for direkte åndelig impression, men den intellektuelle fremgangsmåde og fremstillingen af ideer appellerer til dem, og de udgør en aktiv skabende gruppe, som virker som dynamisk inspiration for den syvende gruppe, der er

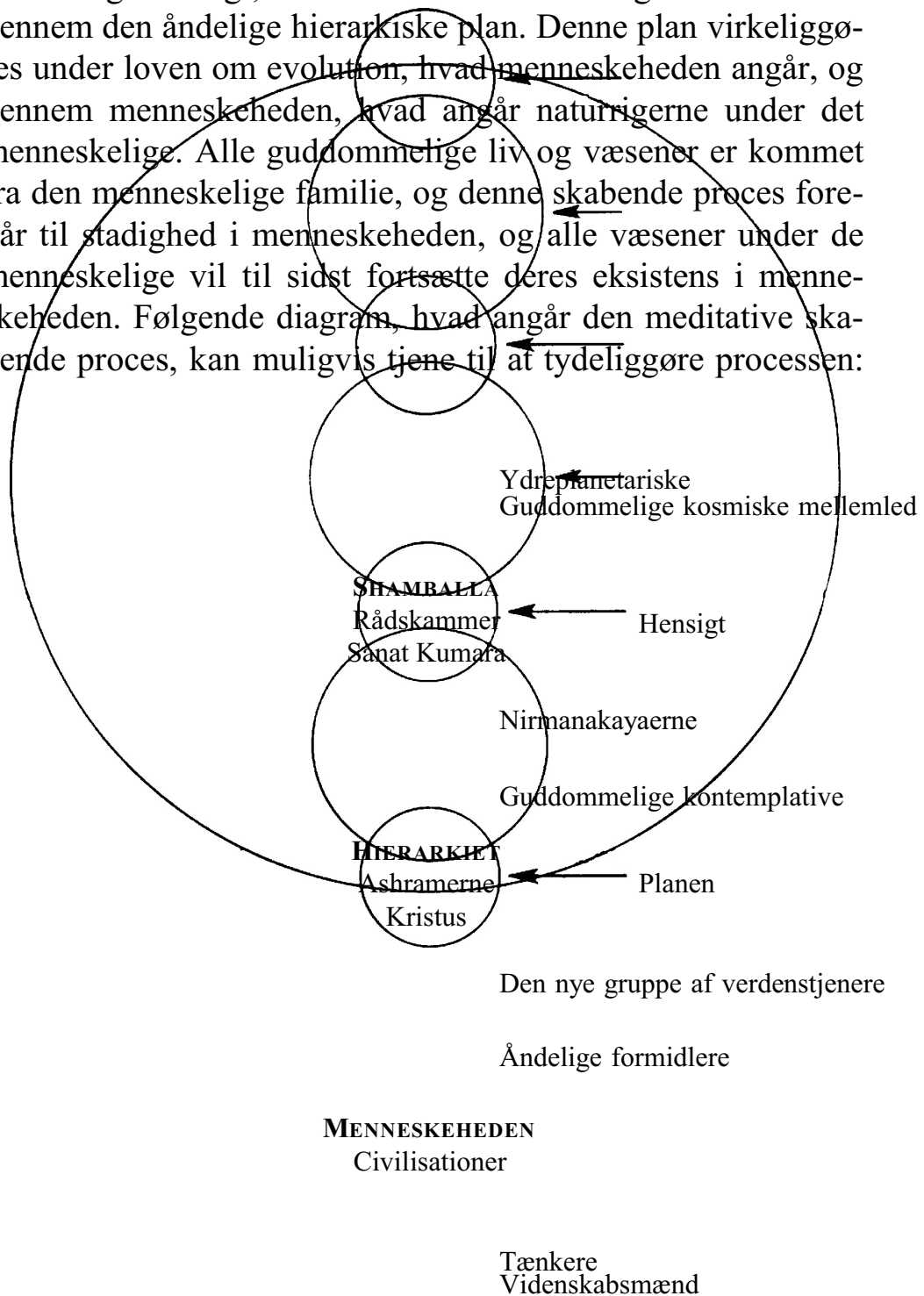
7. *Selve menneskeheden*. Mennesker overalt befinder sig (hvis de blot vidste det) altid i en ubevidst meditationstilstand, hvor de drømmer om bedre forhold, slås for begærede materielle goder, længes efter det, der ligger højere end det, de nu besidder, og end det de har opnået, og i mange tilfælde end det de har forestillet sig. Alle disse begær, længsler, ønsker, visioner og drømme er »ingredienser« i en fokuseret meditation, som de en dag vil komme til at kende. Disse »ingredienser« er de første resultater, som skaber fremgang i de tre verdener, og som til sidst vil føre til en integreret personlighed, der er rede til at værdsætte de højere aspekter af meditation, når koncentration om verdslig materialistisk fremgang og goder ikke længere virker tiltrækkende. Det, som det er lykkedes dem at skabe gennem meditativ koncentration (og ifølge loven om karma skaber alle mennesker sin egen verden), virker ikke længere tilfredsstillende. Deres meditation ændres derefter, så den skaber højere ting og rækker ind i de åndelige værdiers verden og i det, vi helt forfejlet og med et utilstrækkeligt ord kalder »himlen«.

I kan således se, hvordan alt eksisterende er skabt af meditation og af begær, der gives til kende som kortvarig tænkning, og hvordan den kortvarige tænkning bliver til klar tænkning og til sidst til abstrakt og transcendent tænkning. Vedvarende koncentration på en form bliver til sidst meditation på det, der i sin natur *ikke* er en form. Derfra ændres meditationen til den kontemplation, der er kilden til inspiration og indre oplysning.

Følg tråden gennem disse begreber, som I, der har studeret videnskaben om meditation, har lært danner meditationens forskellige trin og bemærk, hvordan hvert trin er skabende i sin natur, og at hvert trin tilvejebringer skabende ændringer, og at (hvad menneskeheden angår) Kristus talte både videnskabeligt og i planetarisk forstand, da han sagde: »Som et menneske tænker i sit hjerte, således er det«.

Der findes således tre store grupper af tænkere og tre andre

grupper af intensive, skabende tænkere, hvor de alle er ansvarlige for og også forpligtede til at sætte sig ind i den guddommelige hensigt, efterhånden som den bringes til udførelse gennem den åndelige hierarkiske plan. Denne plan virkeliggøres under loven om evolution, hvad menneskeheden angår, og gennem menneskeheden, hvad angår naturriggerne under det menneskelige. Alle guddommelige liv og væsener er kommet fra den menneskelige familie, og denne skabende proces foregår til stadighed i menneskeheden, og alle væsener under de menneskelige vil til sidst fortsætte deres eksistens i menneskeheden. Følgende diagram, hvad angår den meditative skabende proces, kan muligvis tjene til at tydeliggøre processen:

De tre naturrigger under det menneskelige

Esoterisk er de en genspejling af de nævnte tre store grupper.

Her skal vi ikke beskæftige os med de højere grupper af åndelige mellemed og deres teknikker i det skabende arbejde, fordi deres meditation ligger på et langt højere niveau end svarende til jeres forståelsesgrundlag. Men det meditationsarbejde, der udføres af Hierarkiet og af den nye gruppe af verdensstjenere, ligger inden for jeres forståelsesområde. Mange disciple vil læse det, jeg siger nu, og med tiden vil mange af gruppens mindre medarbejdere og aspiranter nå frem til at forstå det, jeg mener. Jeg tror, det kan gavne os, at jeg kort nævner trinene i det meditative arbejde, der fører til skabende og virkningsfulde resultater, som I kan reflektere over. Til vort formål opdeler vi dem i syv niveauer, hvor de fire kan betragtes som typer for det enkelte menneske, og de tre andre som typer, der kan anvendes af grupper:

1. *Begær*, der i de tre verdener fører til opnåelse af det, det lavere menneske begærer eller ønsker. Dette vil inkludere begær hos den laveste mennesketype og alle mellemliggende typer op til og inklusiv den aspirerende mystiker.
2. *Bøn*. Det er det stadium, hvor aspiranten, mystikeren eller det åndeligt indstillede menneske giver udtryk for både personlighedsbegær og stræben efter sjælsrelation og -kontakt. Når bønnens magt har vist sig at være virkningsfuld, opdager han de mere subtile kræfter, og at dualitet, hvad angår hans liv, er en kendsgerning. Han opdager, at han har både et lavere selv og et højere selv.
3. *Mental refleksion* eller koncentreret tænkning. Dette skaber med tiden integration og bestemte personlige resultater i de tre verdener, der til sidst fører til styret refleksion og videnskabelig eller koncentreret tænkning. Denne form for tænkning har skabt alle de underværker, der findes i den nuværende civilisation, og den kulminerer i den koncentration, der opnås i okkult meditation. Som det sidste fører denne meditation til en nyorientering af personligheden og til sjælsfusion.

4. *Ren meditation.* Dette er en fokuseret, koncentreret mental holdning og fikseret refleksion. Den er skabende i sin natur, idet den skaber »det nye menneske i Kristus« eller den sjælgennemtrængte personlighed. Derefter begynder personligheden at omforme sine omgivelser og at samarbejde bevidst i Hierarkiets skabende arbejde.

Selv om det kan være vanskeligt at forstå, så skaber disse forskellige former for menneskets meditation definitivt det, der begæres – enten det er koncentreret begær efter fysiske eller emotionelle mål eller højere aspekter af åndelig koncentreret aspiration. Dette gælder også de tre andre stadier, for de er skabende på intelligent og virkningsfuld måde, men disse fire stadier er ansvarlige for alt eksisterende i de tre verdener, der kan ses, besiddes, anvendes og vides. Fra tidligere civilisationer har menneskene arvet meget værdifuldt, men også meget af katastrofal art. Vor tids mennesker har skabt den nuværende civilisation, og den er enestående, idet den er et resultat af flere sammenfaldende faktorer. På grund af disse faktorer er det lykkedes at føre menneskeheden frem til et punkt, hvor den kan erkende fejltagelser og bevise, at religion og videnskab i forening har rettet menneskenes opmærksomhed mod en verden af mere subtile og højere værdier, end de rent materielle.

De tre andre stadier i menneskets meditation er følgende:

5. *Tilbedelse.* Dette er menneskehedens forenede erkendelse og efterfølgende refleksion over den guddommelige transcendens og guddommelige immanens. Tilbedelsen er implementeret af verdensreligionerne, og det skabte den vej tilbage til det guddommelige center eller liv, som verdensreligionerne og menneskehjertet bærer samme vidnesbyrd om.
6. *Invokation og evokation.* Denne form for åndelig, dynamisk meditation udføres hovedsageligt af den nye gruppe af verdenstjenere og af mænd og kvinder af god vilje i ethvert land. I al almindelighed kender de ikke hinanden,

men er alle skabende i deres stræben og tænkning vedrørende en verdensomspændende højnelse af menneskeheden. De arbejder oprigtigt med at skabe en ny verdensorden og med at manifestere en mere definitiv åndelig civilisation.

7. *Ashramisk meditation*. Den er baseret på evokation af menneskets respons på de højere åndelige værdier. Gennem den skabes de betingelser, hvor de nye værdier ifølge den guddommelige plan kan blomstre. Den er fokuseret på det mellemliggende aspekt af den vej, som menneskeheden nødvendigvis må betræde, og intentionen med den er at bringe menneskenes begær, aspirationer, refleksioner og koncentrerede meditation ind i en skabende aktivitet – uanset på hvilket evolutionstrin disse mennesker befinder sig – således at en omfattende, kohærent og usynlig bevægelse vil blive indledt, som må og vil resultere i skabelsen af den nye himmel og nye jord. Dette er én måde at berette om betydningen af tilsynekomsten af gudsriget på jorden og af skabelsen af en ny orden og levemåde.

Til tider kommer der krisepunkter og stor spænding i det meditative arbejde i alle hierarkiske ashramer. Ved tidspunkterne for nymåne og fuldmåne mediterer alle medlemmer i alle ashramer dybt på både invokativ og evokativ måde. Deres meditation falder derfor i to dele. Den første del fremkalder inspiration fra Nirmanakayaerne, som de helt bevidst kommer i berøring med. Den anden del påkalder den nye gruppe af verdenstjenere, så de sættes i stand til at blive modtagelige for hierarkisk impression. Tre gange om året – ved fuldmånemeditationerne i april (Vædderens tegn eller påske), i maj (Tyrens tegn eller Wesak) og juni (Tvillingernes tegn eller den-gode-vilje) – udføres en fælles hierarkisk meditation under Kristi ledelse. Disse meditationer påkalder Shamballa eller det, der ligger højere end Nirmanakayaerne, og kan kun uden risiko foregå i en fælles meditation under direkte ledelse og den højest mulige inspiration. Enhver ashram kan nærme sig Nirmanakayaerne *som en gruppe* i fastlagte perioder og efter grundig forberedelse. Kun hele ashramgruppen, dvs. Hierarkiet som

en enhed, kan nærme sig Shamballa. Den nye gruppe påkalder Hierarkiet med henblik på impression og kan præges af enhver ashram gennem dens disciple i ashramgruppen. Således når den store kæde til kontakt og den store kanal til indstrømning af åndelig energi fra Shamballa til menneskeheden og derefter gennem menneskeheden til de tre naturriger under det menneskelige. På denne måde bliver de lavere naturriger »oplyst og hjulpet opad«. Alt dette opnås gennem meditation, invokativ og evokativ, der udføres i en tilbedelsens ånd, som er en fundamental metode til åndelig erkendelse. Således bliver den glorie, der findes skjult i enhver form, på konstruktiv måde fremkaldt og langsomt bragt til eksoterisk manifestation.

Selv under nedbrydningen af den gamle verdensorden og vor tids kaos fortsætter arbejdet med skabelse af den nye verdensorden. Opgaven med den genopbygning, der fører til en fuldstændig omorganisering af menneskenes levemåde og til en nyorientering af menneskenes tænkemåde, er ved at finde sted.

Hvilket skabende arbejde er det, der skal imødekommes af ashramerne i Hierarkiet og af medlemmerne i den nye gruppe af verdenstjenere, der arbejder skabende under Hierarkiets inspiration og impression? Det kan indeles i to dele:

1. Arbejdet med at bringe orden i det herskende kaos.
2. Opgaven med at forberede vejen for Kristi tilsynekomst.

Det er et stort arbejde, der skal udføres for at forandre tilstande, indføre nye værdigrundlag og oprette en helt ny civilisation – en civilisation, der vil åbne mulighed for eksternalisation af ashramerne eller Hierarkiet og derved genoprette den hierarkiske eller åndelige styring, således som man kendte den i atlantisk tid, men denne gang på en langt højere drejning af spiralen, hvorved det vil foregå i et intelligent samarbejde med en forstandig menneskeheds medvirken, hvilket var en manglende faktor i den tidligere civilisation. Så snart denne problematik er blevet bearbejdet i en reflektiv, koncentreret

meditation af den enkelte aspirant, i en fælles refleksion og meditation af de mange åndeligt indstillede grupper i verden i dag, og så snart den nye gruppe af verdenstjenere og Hierarkiet har det tættest mulige samarbejde, så vil visualisationen og projektionen af den *tilstræbte* civilisation have nået et definitivt og meget betydningsfuldt *præcipitationspunkt*. Derefter vil den invokative appel fra hele Hierarkiet og den nye gruppe af verdenstjenere blive så kraftig, at den vil fremkalde en respons fra menneskeheden og en cyklus med en organisering og planlægning, der efterfølgende vil komme til udtryk på effektiv måde. Refleksion, meditation og visualisation vil vige for videnskabelig *tænkning* (som dybest set er meditation) og for den nødvendige aktivitet på det fysiske plan.

Dette vil esoterisk set finde sted under impression af mestrene på de tre store stråler. Første stråle for vilje eller magt (strålen for den guddommelige tilintetgører) virker allerede aktivt og nedbryder de gamle og udlevede tilstande og frembringer den gamle civilisations tilintetgørelse, således at den nye orden kan bringes effektivt til udtryk. Som Kristus sagde, da han indledte den kristne civilisation for to tusinde år siden (der desværre har udviklet sig i en retning, der ligger langt fra hans oprindelige intention), »man kan ikke hælde ny vin i gamle lædersække«. Krigen 1914-1945 indledte den nødvendige nedbrydningsproces, og efterkrigstiden viderefører den planlagte virksomhed. Processen vil nærme sig det ønskede mål, hvis menneskene ville arbejde hen imod den frihed, deres sjæle længes efter.

Anden stråle for kærlighed-visdom åbner mange tusinde menneskers sind gennem de mange eksisterende undervisningsprocesser og gennem nutidens *konflikt mellem ideer* (hvorved der skabes et grænseland mellem første og anden stråles indflydelsesområder). Den tydelige kontrast mellem ideer – som fx kontrasten mellem totalitarisme og den demokratiske ytringsfrihed (findes en sådan demokratisk frihed i virkeligheden, mine brødre?) – tvinger menneskene til at tænke, til at reflektere, til at stille spørgsmål og til at meditere. Verden bliver derved meget beriget, og hele menneskeheden

bevæger sig ud af en udpræget karma yoga cyklus og ind i den påkrævede raja yoga cyklus, dvs. fra en ikke-tænkende aktivitet til en periode, hvor den oplyste tænkeevne styrer. Det er en mental oplysning, der er tilvejebragt af hele menneskehedens meditative og reflektive aktivitet, og denne aktivitet videreføres under ledelse af den nye gruppe af verdenstjenere, der arbejder under hierarkisk impression.

Der findes medlemmer på alle stråletyper i den nye gruppe af verdenstjenere, og de virker enten gennem deres personlighedsstråle eller deres sjælsstråle. Som følge heraf bringes alle strålernes energier i anvendelse i denne skabende periode i menneskehedens nyere historie. Det er interessant at have den kendsgerning i tankerne, at gennem alle verdens kampstyrker (flåde, kamptropper og luftvåben) udføres meget nødvendigt hierarkisk arbejde. Energien fra fjerde stråle for harmoni gennem konflikt gør sig usædvanligt bemærket – denne gang i forbindelse med første stråles specielle aktivitet. Som følge heraf vil der gennem lysets kræfter opnås frigørelse og frihed, og det vil betyde frihed for hele menneskeheden. Jeg forsvarer ikke krig eller kamp, mine brødre. Jeg beskæftiger mig ganske enkelt med verdenssituationen, som den ser ud nu, og med de processer og metoder, der er karakteristiske for de civilisationer, som allerede er forsvundet, og for den civilisation, som vi nu befinder os i. Når mennesket lægger det animale, det rent fysiske, og de yderst emotionelle og letantændelige stadier bag sig og *lærer at tænke*, da (og først da) vil krig ophøre. Lykkeligvis for menneskeheden er dette ved at ske meget hurtigt.

For første gang i menneskets historie bliver grænselinjerne mellem det, der er rigtigt, set ud fra en synsvinkel om åndelige værdier (menneskeåndens essentielle frihed), og det der er forkert (materialistiske tilstandes begrænsende virkning på menneskeånden), opfattet klart af hovedparten af jordens nationer. I de Forenede Nationer ligger kimen og sædekornet til en stor international og mediterende reflektiv gruppe – en gruppe af tænkende og oplyste mænd og kvinder, i hvis hænder menneskehedens skæbne ligger. Dette arbejde styres i stor

udstrækning af mange fjerde stråle disciple, kunne I blot opfatte det, og deres meditative fokus er på det intuitive eller buddhiske plan – det plan, hvor al hierarkisk aktivitet for tiden finder sted.

Femte stråle for konkret viden kommer ligeledes på kraftfuld måde til udtryk gennem verdens videnskabsmænds meditation og refleksion inden for alle områder af menneskelig interesse. I deres hænder bliver den nye civilisations form konstrueret. Jeg vil minde jer om, at når jeg benytter ordet »videnskabsmænd«, så henviser jeg til alle, der arbejder inden for de sociale og økonomiske videnskaber, såvel som til den store gruppe af kemikere, biologer, fysikere, etc., der sædvanligvis dækkes af dette udtryk. Det mentale plans organiserende, definerende evne bringes i anvendelse i alle faser af menneskets liv af videnskabsmænd fra alle de mange videnskabelige retninger. Denne meditative og skabende tænkning, som de alle tilkendegiver så glimrende, vil resultere i, at strukturen til den nye civilisation opstår.

Sjette stråle disciplen er også aktiv med hensyn til at organisere menneskemassernes mystiske aspiration overalt, og det er i sig selv en meget kraftig energi. Disse aspirerende mennesker (uanset hvad der er deres nuværende aspiration) er nødvendigvis polariseret på det astrale plan, hvorfor de endnu ikke er modtagelige for den klare mentale perception fra den samlede intelligentsia eller ikke er modtagelige for indflydelse fra den subtile esoteriske tilnærmelse. Deres forskrifter går i mystisk retning og vil blive de mest magtfulde faktorer i nedbrydningen af de gamle værdier og i massernes erkendelse af den åndelige sandhed, der ligger bag alt liv. Det er denne nyorientering, som sjette stråle disciple, der arbejder med sjette stråle energi, er beskæftiget med i denne tid. I må huske, at mystikerens målrettede holdning, når han fungerer i en gruppe, vil blive en magtfuld faktor i det skabende arbejde, der udføres af Hierarkiet og af den nye gruppe af verdenstjenere, fordi deres arbejde vil have en bred men ubevidst virkning på masserne.

Under indflydelse af disciple på syvende stråle for organisation eller ceremoniel orden vil den magtfulde fysiske konkretisering af energi, som vi kalder »penge«, vise sig at blive genstand for den største koncentration. Det er et område, der bliver fulgt meget nøje, og tænkende finansmænd, velhavende humanitære personer og filantroper vil gradvis blive ledt fremad fra en rent filantropisk aktivitet til en aktivitet, der er tilskyndet og bragt til udtryk ved hjælp af åndelig indsigt og af *en erkendelse af Kristi krav* (uanset ved hvilket navn han er kendt i østen eller i vesten) med henblik på verdens økonomiske reservoir. Det er et vanskeligt mål at nå, fordi de indre verdners subtile energier er længe om at frembringe deres virkninger på det objektive håndgribelige plan for guddommeligt manifestation. Penge bliver endnu ikke brugt guddommeligt, men det vil de blive. Ikke desto mindre er arbejdet godt i gang og optager disciples opmærksomhed på alle stråler under ledelse og impression af den magtfulde syvende stråle ashram, der allerede nu er ved at blive eksternaliseret.

Virksomheden af menneskets meditation i vor tid er, at tilstande ændres, at høje åndelige kræfter påkaldes, at arbejdet foregår koncentreret – både vertikalt og horisontalt – i menneskenes verden og i gudsriget. *Denne vertikale og horisontale aktivitet indeholder hemmeligheden om skabende mediation.* Den er invokativ, hvad angår de højere energier, og skaber en kanal til kontakt mellem sjæl og ånd. Det opnås gennem det, jeg kalder »vertikal meditation«. Den er også evokativ og skaber en gærende eller dynamisk bevægelse på det tilværelsesniveau, der skal påvirkes eller ændres, og det er det horisontale aspekt. Både de vertikale og de horisontale aktiviteter kan beskrives som en metode til invokation og evokation, når den anvendes af de mange sammenkædede grupper mellem de forskellige planetariske centre. Diagrammet på side 243 kan hjælpe til at gøre det mere forståeligt.

Alle disse processer og hele manifestationens struktur er tilvejebragt gennem organiserede og bevidste meditative metoder. Planetarisk, gruppe- og individuel meditation er ska-

bende i sine virkninger, og det er dette aspekt af meditation, jeg beskæftiger mig med i denne instruktion.

Derfor vil jeg give jer to meditationsformer eller -omrids, som I kan anvende konstruktivt, hvis I er interesseret. Kan jeg kalde dem to anviste virkeområder, som I kan anvende til styret reflektiv tænkning? Den ene er en meditation for de medarbejdere i den nye gruppe af verdenstjenere, der er interesseret i at medvirke i forberedelsesarbejdet til Kristi tilsynekomst, og den anden er en ganske enkel meditation (en kombination af bøn, meditation og invokation), der som sit mål har at føre penge fra det materielle område over til det arbejde, som Hierarkiet søger at fuldbyrde.

Sammenfattende kan siges:

Verdens Herre viderefører gennem meditation de processer, han indledte i sin oprindelige skabende meditation i tidernes morgen, da han besluttede at skabe vor planet til rent forløsende formål. Hele skabelsen er et resultat af hans styrede og kontrollerede tænkning – en proces med vedvarende tænkning, der fører alle skabende energier ind i en evolutionær og cyklisk aktivitet i overensstemmelse med det mønster, han evigt visualiserer. Han har sammensat en gruppe, der kan respondere på hans meditative intention. Disse væsener hjælper ham, idet de *med koncentreret og erkendt hensigt* fører bestemte ydreplanetariske energier ind i vor planets liv. Disse energier er nødvendige, for at den planetariske Logos' planlagte arbejde kan fortsætte. Shamballa selv gennemtrænges ligeledes af hans tænkning og viden (symbolsk set) om det, som den planetariske Logos har visualiseret. De er vogtere af hans hensigt, efterhånden som den åbenbares for dem cyklus efter cyklus. Længden af disse cyklusser er et af de mysterier, som Verdens Herre vogter over i rådskammeret. Disse cyklusser vedrører alene manifestationen i de tre verdener, hvor begreberne tid og rum hersker.

Hierarkiet er vogter af det aspekt af den cykliske planetariske hensigt, som vi kalder *planen*. Den dækker så relativt korte perioder som civilisationer – hvad angår menneskehe-

den. I relation til Shamballa aktiveres den mellemliggende gruppe af mediterende skabende medarbejdere, så de kan modtage impression om den øjeblikkeligt ønskede hierarkiske aktivitet og overføre de nødvendige energier fra Shamballa til alle ashramerne, således at Hierarkiet derved esoterisk »informerer« om det, der kræver øjeblikkelig opmærksomhed.

Derefter præger Hierarkiet på et lavere niveau af den evolutionære spiral den nye gruppe af verdenstjenere med den del af planen, der umiddelbart skal udføres som hjælp til menneskeheden. Denne gruppe vil være en stor skabende formidler i de tre verdener i den resterende del af den nuværende cyklus med planetarisk erfaring. Dette har ikke altid været tilfældet. Menneskeheden er nu i stand til på intelligent måde at arbejde med den foreliggende plan, og det er første gang i menneskehedens historie. Jeg vil bede jer bemærke dette. Menneskene kan nu give sit lille bidrag i arbejdet med at manifestere den guddommelige hensigt, fordi de nu har udviklet den nødvendige mentale kapacitet. Styringen og den skabende udvikling af de tre lavere naturriger føres langsomt væk fra deva-evolutionen (der hidtil har været ansvarlig) og placeres under menneskehedens overvågning, som det siges på denne måde i mestrenes urgamle arkiver:

»Gennem manas (sindet) vil de solare herrer til sidst styre de lunare herrer for elemental substans, og ikke kun deres eget men også det, der håber på deres hjælp. Således vil frelse komme til alle gennem mennesket, og således vil herligheden hos livets herre kunne skues.«

Fokuseret intention, koncentreret meditation, visualisation, styret invokation, der skaber evokation og fører til responsive resultater, er de store processer ved skabelse på alle niveauer og hos alle væsener. Bøn, fokuseret ønske, meditation og fokuseret intention er lektier, som menneskeheden gradvist og fortløbende skal lære. Tilbedelse eller opfattelse af guddommelig transcendens og guddommelig immanens ligger bag massernes

erkendelse af åndelig kraft. Således penetrerer planetens meditation til det, der ligger hinsides planeten, og fusioneres og blandes i solar forstand med hans røst – ham, der har bragt alt til live og med sin vilje bærer alle former i sin eksistens frem mod den fuldkommenhed, der er hans hensigt. Ved at gøre dette fremmes de store *forløsende* processer, som alle verdensfrelser (i relation til menneskeheden) er symboler på, garantien for og det evige vidnesbyrd om.

Når jeg giver jer disse to meditationer, vil jeg minde alle, der vil anvende dem, om, at de vil vise sig at være virkningsløse og ikke have den nødvendige vitale kraft, *hvis ikke* vedkommende der mediterer identificerer sig med meditationens hensigt og mål, vier sig til at samarbejde med dette mål og *forløser* alle aspekter i sit eget liv i overensstemmelse med det fokuserede ønske, der kommer til udtryk i den åndelige appel. Det er nytteløst, mine brødre, at meditere over et tema, der vil hjælpe til at forberede verden til Hierarkiets komme og til Kristi tilsynekomst, *hvis ikke* denne forberedelse er en integreret del af jeres egne vedvarende og daglige bestræbelser, og ikke kun er ønsketænkning og formulering af en lovende teori om menneskehedens fremtid. Det vil være nytteløst at meditere på at omdirigere penge fx til et åndeligt arbejde (og med »åndeligt arbejde« mener jeg ikke til kirkerne og verdensreligionerne), hvis ikke alle de penge, som I *hver især* forvalter, anvendes på rette måde og til opfyldelse af jeres forpligtelser, til dækning af jeres karmiske pligter, samt til at bevare forståelsen af, at penge har relation til menneskehedens åndelige fremtid og til den hierarkiske plans behov. I jeres tanker skal I altid have en opfattelse af alle menneskers behov, og det gælder alle åndeligt indstillede mennesker, alle sande esoterikere og alle religiøst disponerede mennesker, hvis hjerte og forståelse er mere guddommeligt altomfattende end hjertet hos almindelige tilhængere af religiøse doktriner, der forkyndes af teologer inden for enhver trosretning.

Det *må* erkendes, at penge er den energi, der kan iværk-

sætte og muliggøre aktiviteterne for den nye gruppe af verdenstjenere – uanset hvilken farve de har, og hvilket samfund eller kirke de tilhører. Endnu har de ingen penge at disponere over, men deres behov herfor er stort. Der er behov for millioner til at udbrede den nødvendige viden om den hierarkiske plan. Der er behov for millioner til at fremme det arbejde, som mennesker af god vilje udfører. Der er behov for millioner til at oplyse de store masser om, at han, som alle mennesker venter på, er på vej tilbage i almindelig synlig tilkendegivelse. Der gives i vor tid milliarder ud til luksus, til dyre unødvendige og begærede ting. Der gives milliarder ud (og min broder, det er milliarder, hvilket verdens statistikker viser) til indkøb af slik, spiritus, tobak, smykker og dyre pelse. Der gives millioner ud til dramatiske oplevelser og til endeløse natlige fornøjelser, og som det sidste giver alle nationer milliarder ud til militære konflikter – alle disse millioner og milliarder *skal* ledes ind i en anden retning, så de kan dække de udgifter, som vil muliggøre Hierarkiets planer, som vil hjælpe menneskeheden i sin søgen efter en ny, åndelig og fri levemåde, og som derfor vil føre til oprettelse af den nye civilisation. Det kræver milliarder at overvinde den materialisme, der har domineret menneskeheden i utallige æoner. Det kræver ligeledes milliarder at rekonstruere menneskenes forhold og at rense og forskønne vor nuværende verden i en sådan grad, at Kristus kan vandre blandt menneskene. Når verdens økonomiske ressourcer inden for mange områder anvendes på en klog måde til at forbedre og højne menneskenes vilkår, vil Kristus blive i stand til at »se sin sjæls møje og være tilfreds«.

Jeg vil derfor bede jer følge disse to meditationer i det mindste én gang om ugen og på forskellige dage. Disse to former for invokativ appel kan anvendes af alle, der er villige til at deltage i det omtalte tjenestearbejde.

REFLEKTIV MEDITATION PÅ FORBEREDELSE AF KRISTI TILSYNEKOMST

Første stadium.

Når I har oprettet en positiv og tilsigtet ro over personligheden, skal I med jeres egne ord klart formulere svarene på følgende spørgsmål:

1. Hvad er min specifikke og faste intention som medlem af den nye gruppe af verdens tjenere i dette øjeblik, hvor jeg har denne dedikerede kontakt med min sjæl?
2. Er min personligheds koncentrerede og udtrykte hensigt i overensstemmelse med hierarkisk intention – dvs. med den del, jeg har tilladelse til at kende?
3. Har jeg erhvervet retten (fordi jeg har gjort en virkelig indsats i mit daglige liv og ikke så meget på grund af medgang) til at stå sammen med de tjenere, der nu udfører forberedelsesarbejdet?

Dette er den eneste gang under meditationen, hvor I tænker på jer selv, og det er, fordi det er en metode, hvor I kan fokusere personlighedens opmærksomhed, og hvor I kan koordinere jeres personlighed på det mentale plan.

Andet stadium.

Når I har besvaret disse tre spørgsmål i sjælens lys, skal I målbevidst sige:

»Idet jeg glemmer alt, der ligger bagude, vil jeg stræbe mod mine højere åndelige muligheder. På ny vier jeg mig til tjeneste for den Kommende og vil gøre alt, hvad jeg kan, for at forberede menneskenes sind og hjerte til denne begivenhed. *Jeg har ingen anden intention i mit liv.*«

PAUSE

Tredje stadium.

1. Visualisér verdenssituationen så godt, som det er jer

muligt, set ud fra jeres interesseområde og med den viden I måtte besidde om verdens anliggender. Forestil jer, at hver enkelt i menneskemasserne overalt lyser med et svagt lys, og at der her og der kan ses mere klare lyspunkter, hvor medlemmer af den nye gruppe af verdensstjenere og mennesker med åndelig hensigt og kærligt hjerte arbejder for deres medmennesker.

2. Visualisér derefter (ved hjælp af den skabende imagination) Hierarkiets levende lys, som strømmer mod menneskeheden, og som langsomt smelter sammen med det lys, der allerede findes i mennesket. Sig derefter det første vers af invokationen:

»Fra lyset kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.«

3. Reflektér derpå over Kristi tilsynekomst, og vid, at uanset hvilket navn de forskellige verdensreligioner har givet ham, så er han stadig den samme store identitet. Reflektér og tænk over de mulige virkninger, som hans tilsynekomst vil fremkalde. Sig derefter andet vers af invokationen:

»Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.«

4. Ret jeres koncentration mod jeres faste beslutning om, at I vil tjene og udbrede kærlighed i jeres omgivelser, og erkend, at *i samme grad, som I kan gøre dette, gør I forsøg på at sammensmelte jeres personlige vilje med den guddommelige vilje*. Sig derefter tredje vers af invokationen:

»Fra centret, hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer

den hensigt mestrene kender og tjener.«

5. Overvej hvad I rent praktisk kan gøre i den kommende uge for at fremme forberedelserne i forbindelse med Kristi komme.

PAUSE

Intoner derefter OM tre gange, idet I vier den trefoldige personlighed til forberedelsesarbejdet.

Forslag:

1. Det foreslås, at I udfører denne meditation én gang om ugen hver *torsdag* i stedet for den normale meditation. Inden I begynder at følge selve meditationsomridset, skal I bestræbe jer på at opnå en holdning, der tilkender aspiration, opofrelse, bøn og fast beslutsomhed (i denne rækkefølge). De esoterisk studerende må inkludere hjertet såvel som sindet i deres fremgangsmåde for at gøre denne meditation til det magtfulde redskab, som den kan blive.
2. I de mellemliggende dage skal I bestræbe jer på at virkeliggøre resultaterne af den refleksion, der kom til udtryk i denne meditation. Læg praktiske planer og gennemgå hver uge de planlagte aktiviteter under meditationen set i lyset af jeres fremsatte *intention*.
3. Udfør denne meditation hurtigt og dynamisk. Det bør I let kunne, når I har udført den nogle få gange. Glem de forskellige trin og lad jer tilskynde af rækkefølgen og af syntesen i formen.

REFLEKTIV MEDITATION PÅ AT TILTRÆKKE PENGE TIL HIERARKISKE FORMÅL

Første stadium.

Når I har oprettet en positiv og tilsigtet ro over personligheden, skal I med jeres egne ord klart formulere svarene på følgende spørgsmål:

1. Hvis penge er noget af det vigtigste for at kunne udføre åndeligt arbejde, hvad er det da for en faktor, der nu for tiden leder dem væk fra Hierarkiets arbejde?
2. Hvordan er min personlige holdning til penge? Betragter jeg dem som et stort og muligt åndeligt aktiv, eller betragter jeg dem som noget, der hører den materielle verden til?
3. Hvad er min personlige forpligtelse med hensyn til de penge, jeg forvalter? Behandler jeg dem som en discipel af mestrene bør gøre?

PAUSE

Andet stadium.

1. Reflektér over, at menneskeheden kan forløses ved den rette anvendelse af penge. Visualisér, at pengene i verden i dag er:
 - a. Konkretiseret energi, der nu for tiden hovedsageligt anvendes til rent materielle formål og til tilfredsstillelse (hvad det enkelte menneske angår) af rent personlige begær.
 - b. Visualisér penge som en stor strøm af flydende gylden substans, der ledes væk fra materialismens kræfter og over til styring af lysets kræfter.
2. Sig derefter følgende invokative bøn med fokuseret mental koncentration og med et *dybfølt* ønske om at tilgodese de åndelige krav:

»Oh du, i hvem vi lever, røres og har vor væren, du er den kraft, der kan gøre alle ting nye, led pengene i verden over til åndelige

formål. Påvirk alle menneskers hjerte, således at det, de hidtil har anvendt til materiel tilfredsstillelse, i stedet gives til Hierarkiets arbejde. Den nye gruppe af verdenstjenere har behov for penge i stor målestok. Jeg beder om, at de store summer, der er behov for, må blive gjort tilgængelige. Må denne din mægtige energi komme i lysets kræfters besiddelse.«

3. Visualisér dernæst det arbejde, der skal udføres af de grupper, I i dag har tillid til (fx Arkanskolen, alle tjenesteaktiviteter og enhver gruppe, som I véd forsøger at udføre Hierarkiets plan). Visualisér derefter ved hjælp af den skabende imagination og ved en viljeshandling, at der strømmer utallige og ubegrænsede summer af penge til de mennesker, der ønsker at udføre mestrenes arbejde.
4. Sig derefter højt og målbevidst og med overbevisning:

»Han, som hele verden venter på, har sagt, at hvad der end bedes om i hans navn og med tro på opfyldelse vil se det fuldbyrdet.«

Husk samtidig, at »tro er *en substans* i det, der ønskes, og et *bevis* for det, der ikke ses«. Tilføj derefter:

»Jeg beder om de nødvendige penge til ... og kan gøre det, fordi

'Fra centret vi kalder menneskeheden
lad planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.'«

5. Afslut meditationen med meget nøje at overveje jeres egen forpligtelse over for planen, og planlæg hver uge

jeres økonomiske samarbejde med Hierarkiet. Se på det med praktiske og realistiske øjne og vid, at hvis I ikke selv giver, så må I ikke bede om penge, for I har ikke ret til at fremkalde det, I ikke vil dele med andre.

Forslag:

1. Denne meditation er så enkel, at mange muligvis vil betragte den som nytteløs og måske endda som virkningsløs. Men når den anvendes af mange på samme tid, kan den nedbryde den barriere, der for tiden hindrer tilstrækkelige pengemidler i at strømme til det arbejde, som Hierarkiet søger at fuldføre.
2. Udfør denne meditation hver *søndag* morgen. Tag det, I har sparet sammen i den forløbne uge, og giv det til arbejdet og tilbyd det i jeres meditation til Kristus og hans Hierarki. Hvad enten beløbet er stort eller lille, kan det blive en tiltrækkende og magnetisk enhed i mestrenes planer.
3. Erkend den okkulte lov, at »til dem, der giver, skal der gives«, således at de igen kan give.
4. Forsøg at mærk, hvorledes I gennemstrømmes af sand kærlighed, og hav den faste intention, at I vil give udtryk for denne kærlighed til alle, I kommer i kontakt med. Dette er den store tiltrækkende og uselviske energi i verdens anliggender.

FJORTENDE DEL

I den sidste række instruktioner gav jeg jer en gruppemeditation, der er baseret på at fremme den nye gruppe af verdens tjeneres arbejde, når den søger at forberede menneskeheden til Kristi tilsynekomst. Dette forberedelsesarbejde er den vigtigste motivation bag alt mit arbejde, og det var hovedårsagen til, at jeg i begyndelsen af dette århundrede sammensatte denne gruppe. Pionérerne i denne gruppe viste sig allerede i det nittende århundrede, men selve organisationen, som den frem-

træder nu, er af relativ ny dato.

I denne instruktion vil vi studere relationen mellem gruppe-meditation og det arbejde, den nye gruppe af verdenstjenere udfører, samt det nødvendige i at etablere en stor gruppe på verdensplan, der samstemmigt og samtidigt mediterer på det arbejde, der skal forberede verden til den nye verdensorden og til Kristi myndighed (hvis jeg kan bruge det ord).

Det er nødvendigt, at I får et bredere syn på den opgave, som denne gruppe har påtaget sig, ellers vil det meditationsarbejde, som I vil udføre, hindre og ikke hjælpe. Opgaven for den nye gruppe af verdenstjenere er *ikke* at udbrede esoterisk eller okkult information. Når menneskenes verden skal forberedes til Kristi tilsynekomst, må behovene hos alle de mange samfundsgrupper imødekommes, og grupper i hele verden under enhver betegnelse må kontaktes. Derfor vil meget af det arbejde, der skal udføres, være af rent økonomisk art, og det vil fokusere på den rette ernæring og på udvikling af ægte tryghed for millioner af mennesker, som i mange inkarnationer ikke vil være interesserede i esoteriske emner. En reform af kirkearbejdet inden for verdensreligionerne er et andet aspekt af det samme arbejde, der ikke kræver okkult information, og det er indføring af sund fornuft og progressive ideer i teologien, og en ændring af den vægt, de gejstlige lægger på materielle værdier, til åndelige værdier. Verdens politiske systemer må tilpasse sig hinanden. Det har aldrig været den guddommelige plan, at alle nationer og racer skulle indordne sig under en bestemt politisk ideologi eller være begrænset af én ensartet generel styreform. Nationer er forskellige. De har forskellige kulturer og traditioner. De kan fungere tilfredsstillende under skiftende og forskellige styreformer. Ikke desto mindre kan de på samme tid arbejde hen imod et fælles mål, der er baseret på et oprigtigt ønske om sand velfærd og fremgang for alle mennesker.

Inden for alle disse områder for menneskelig tænkning og aktivitet spiller den nye gruppe af verdenstjenere en fremtrædende rolle. I midten af denne verdensomspændende gruppe

ser vi dem, der befinder sig i mestrenes ashramer – som enkelte af jer gør – eller i periferien eller inden for disse ashramers indflydelsesområde. Deres opgave er stort set af meditatív art, som de praktiserer for at påvirke tankerne hos de medlemmer af gruppen, der endnu ikke er i kontakt med en ashram. De virker således ud fra deres menneskekærlighed, deres engagement og dybest set deres stråle, og alle sådanne medlemmer styres mere eller mindre af deres sjælsstråle, hvilket bestemt påvirker de forskellige tjenesteområder. Det er disse områder for tænkning i den menneskelige familie, hvor forberedelserne til Kristi komme skal foregå. Men denne aktivitet foregår som regel ikke ud fra en esoterisk synsvinkel eller med henblik på at komme nærmere sandheden, men udelukkende med ønsket om at bedre menneskelige relationer. Kristus selv prøvede (for to tusind år siden) at tilkendegive denne hjælpsomme handlemåde. Han forbeholdt den esoteriske lære til de få, de meget få, der kunne nærme sig en forståelse, men han henvendte sig til menneskemasserne og gav udtryk for sund fornuft og fysisk hjælpsomhed. Hav altid dette i tankerne.

Jeg har i nogen tid søgt at give jer viden om det evige faktum, at hele universet er blevet skabt og dets evolution igangsat ved hjælp af tankens kraft, hvilket blot er et andet ord for styret meditation. Dette omfatter en samvirkende meditation udført af utallige subjektive, åndelige og mentale grupper. Lovene for dette meditative arbejde er et resultat af bestemte mentale beslutninger, som indeholder den planetariske Logos' vilje, og som præges på alle mindre grupper af personer, hvis opgave det er at styre de guddommelige love og at opretholde dem. Den frie vilje skal her fremhæves i relation til begrebet *tid*, men ikke i relation til de guddommelige resultater, der endeligt og uundgåeligt opnås ved slutningen af den nuværende verdensperiode. Det åndelige Hierarkis store tankeform, der er skabt ved fælles ashramisk meditation, kaldes af os *planen*. Sanat Kumaras grundlæggende hensigt åbenbares fra cyklus til cyklus af hans formidlere i Shamballa, og de præ-

ger denne hensigt på Hierarkiets seniormedlemmers sind. De igen anvender denne impression som genstand for deres ashramiske meditation og tilpasser de forskellige begreber og den skitserede hensigt til en nøje formuleret plan, der præsenterer – hvad menneskeheden angår – syv aspekter eller faser i den evolutionære udvikling og bestræbelse, der svarer til det arbejde, som ønskes udført af den implicerede stråleashram på ethvert specifikt tidspunkt. Således mediterer hver enkelt ashram på den generelle plan, og således finder enhver indviet og disciple sin plads og sit virke- og tjenesteområde (kunne I blot forstå det) – lige fra den allerhøjeste indviede til den mindst betydningsfulde disciple.

Her kunne I spørge: Hvilken værdi har en ny discipels meditation og bidrag, når han ikke er vant til de ashramiske tanke-mønstre og ikke er i stand til at bidrage med særlig stor vægt i den generelle gruppemeditation? Dette er et spørgsmål, der er værd at besvare, idet det vil være til stor opmuntring for begynderen. Rangordenen og de mange grader af indviede og disciple er sammensat således, at resultatet af deres meditation på planen er, at de mange behov, der findes hos menneskeheden samfundsgrupper (lige fra den fremskredne intelligentsia til de ikke-belæste), kan blive imødekommet i tilstrækkelig grad, og at de store menneskemasser lige akkurat bringes i samklang med den evolutionære hensigt.

Har I nogensinde stoppet op og tænkt over, at en mesters meditation på den plan, han er vogter af, og hans formulering af det, han kan udføre i et effektivt samarbejde, ikke er til nogen hjælp eller er nytteløs for de mennesker uden skoleuddannelse, der bor i vore storbyer og i landbrugsområderne? Disse ikke bevidst tænkende massers behov vil blive imødekommet af disciple med en mere beskeden åndelig udvikling, og deres største indsats bliver sandsynligvis økonomisk hjælp. Opgaven for disse mindre disciple er at vise de uvidende masser, at efterhånden som århundreder går, så vil en åndelig levevis og sand åndelig forståelse omfatte ethvert aspekt af det, der kommer til udtryk på det fysiske plan, og ikke kun

den religiøse eller filosofiske tænkemåde. Enhver discipels og indviets meditation har således sin nytte, for gennem deres meditation (som de udøver på hvert deres niveau) kan de tilpasse planen til de meget forskellige masser, og på den måde når den hierarkiske plan fra Hierarkiets mestre via ashramerne ud til den nye gruppe af verdenstjenere og derfra ud til hele den menneskelige familie. Jeg beder jer om at prøve at forstå den sande enkelhed i denne beskrivelse, hvis I kan, for I kan også tage del i denne store meditative opgave.

En af de ting jeg satte mig for, da jeg påtog mig opgaven at tydeliggøre planen for menneskene for derved at forberede vejen for mesteren over alle mestre, var at vise, at planen ikke kun er baseret på planetarisk meditation, men at den under forløbet af sin udbredelse også kan imødekomme det behov, som mennesker i alle grupper og på forskellige niveauer har, og – endnu mere betydningsfuldt – at den kan bevise, at ordet »åndelig« omfatter enhver fase i livserfaringen. Tænk dybt over dette udsagn. Det, som ligger højere end det, der kan opnås nu, er åndeligt. Det, som giver visionen konkret form, og som presser mennesket frem mod et mål, der er højere end det allerede opnåede, er åndeligt. De gejstlige i verden har trukket en skarp grænselinje mellem det, der er menneskeligt, og det der er åndeligt, mellem det der er materialistisk, og det der ikke er det. Ved at gøre dette har de skabt »synden« og i høj grad kompliceret menneskenes tilværelse og forståelse. De har lagt en selvisk betydning i deres aspiration. De har ikke lært menneskeheden, at meditation og bøn er enkle faser af samarbejdet med den guddommelige plan. Individualisme blev næret, og gruppeforståelse gik tabt. På grund af den sorte loges arbejde var det muligvis umuligt at undgå, at menneskenes intention og opfattelse af sandhed kom ud på dette sidespor. Men tiden er nu inde, hvor menneskene kan præge deres egen tænkning med den store meditationsrytme, der spænder fra begær over bøn til tilbedelse og derfra til meditation og invokation.

Dette er den øjeblikkelige opgave for den nye gruppe af

verdenstjenere, der overalt samarbejder med mennesker af god vilje. Hvert enkelt medlem af den nye gruppe må selv konstatere, hvor han står, hvor hans meditative forpligtelse ligger, og inden for hvilket område skæbnen antyder, at hans tjeneste for menneskeheden kan ligge. Dette er ikke nogen let opgave, mine brødre. Menneskene er ofte så åndeligt ambitiøse, at de spilder deres tid ved at udføre noget, der ikke er deres skæbnebestemte opgave, fordi de derved får tilfredsstillet deres åndelige stolthed.

I må lære at opfatte ordet »meditation« i en bredere betydning, end I hidtil har gjort. Koncentreret tænkning er en del af den planetariske meditation. Nøje planlægning af hjælpearbejde for de nødlidende og at følge alle tænkelige veje for at gøre planen nyttig og effektiv er meditation. At åbne sig for åndelig impression og på den måde samarbejde med Hierarkiet er meditation. I denne opremsning af meditative muligheder har jeg ikke berørt den store skabende meditation, som ligger til grund for evolutionsprocessen, og som styrer alle formers fremadrettede bevægelse mod større herlighed og større lys.

Det hidtidigt udførte arbejde i okkulte grupper som Arkanskolen og andre skoler har – med hensyn til undervisning i meditation – blot været at lære eleverne den nødvendige koncentration. Det er først i fjerde grads meditationsarbejde, at det skabende arbejde bliver muligt, og det i dets mest elementære stadier. Ikke desto mindre fører Arkanskolen verdens aspiranter ind i en meditation, der har okkult karakter, men ikke på nogen måde mystisk karakter. Den mystiske meditationsform har en urgammel formulering og er endvidere det næste skridt fremad for menneskemasserne. Aspiranter og disciple, der søger at arbejde i en ashram i samarbejde med planen og under vejledning af en mester, bør ikke praktisere eller følge en mystisk meditationsform.

Meditation bliver først virkningsfuldt og skabende på alle tre plan i de tre verdener, når antahkaranaen er ved at blive konstrueret. Personlighedens verdener er verdener for det tredje guddommelige aspekt, og den skabelse af tankeformer,

der foregår dér (normalt med den konkrete tænkeevne), har relation til form og til tilegnelse af det, som begæres, og som hovedsageligt vedrører materielle værdier. Men når mennesket begynder at fungere som en sjæls gennemtrængt personlighed og er koncentreret om opgaven med at blive sensitiv over for den højere åndelige impression, da kan den åndelige triades skabende arbejde udvikles, og derved kan en højere form for skabende meditation anvendes. Det er en form, som hvert enkelt menneske selv må finde frem til og opdage, fordi den skal være et udtryk for dets egen åndelige forståelse, der begyndte med en bevidst opbygning eller skabelse af antahkaranaen, og for at det kan modtage impression fra den ashram, som det er knyttet til.

Tidligere i denne instruktion benyttede jeg ordene: »En stor gruppe på verdensplan, der i samstemmighed og samtidighed mediterer ... som forberedelse til Kristi myndighed«. Jeg vil specielt gøre jer opmærksom på denne sidste sætning, der introducerer et nyt begreb i det forberedende arbejde, der skal udføres af den nye gruppe af verdenstjenere. Opgaven er at opbygge gennem meditation den viden om og den funktion af de love og principper, der skal styre den kommende æra, den nye civilisation og den fremtidige verdenskultur. Ikke før grundlaget for den kommende »myndighed« er lagt, kan Kristus komme til syne. Hvis han kom uden denne grundige forberedelse, ville megen tid, mange kræfter og åndelig energi være spildt. Derfor må vi antage (hvis forudsætningerne accepteres), at der i nær fremtid bliver sammensat en gruppe af mænd og kvinder i ethvert land, der under passende og ordentlige forhold vil meditere i »samstemmighed og samtidighed« på de juridiske metoder og grundlæggende love, som Kristi myndighed vil blive funderet på, og som dybest set er gudsrigeets – det femte naturriges – love for planetens evolutionære udviklingsprocesser.

Der har været debatteret meget i relation til disse love ud fra en mystisk og strengt kristen synsvinkel, så indholdet er blevet helt meningsløst. Hele emnet kræver en ny indfaldsvinkel. Det er nødvendigt at fremsætte det på en ny og mere ty-

delig måde og med en ny terminologi, der passer bedre til det videnskabelige og nutidige sinds voksende mentale forståelse. Der har været endeløse taler om broderskab og om at indarbejde det princip, at vi er alle Guds børn, men det har ikke bidraget særligt meget til, at menneskene nærmer sig hinanden og tager del i hinandens problemer.

Den nye gruppe af verdenstjenere vil anvende andre ord, og de vil lægge vægten på:

1. Loven om rette menneskelige relationer.
2. Princippet om den gode vilje.
3. Loven om gruppebestræbelse.
4. Princippet om samstemmighed.
5. Loven om åndelig tilnærmelse.
6. Princippet om essentiel guddommelighed.

Studerer I de mange bøger, jeg har skrevet, opdager I, at de helt grundlæggende beskriver regler, der styrer evnen til at udføre gruppearbejde – hvilket er det arbejde, som Hierarkiet evigt er engageret i. Jeg har givet jer regler for disciple i *En afhandling om Hvid Magi*, regler for aspiranter i *Indvielse, menneskelig og solar*, regler for disciple og indviede i *Strålerne og Indvielserne*. I andre bøger kan I finde regler for gruppearbejde. Alle disse regler er i sit inderste væsen beskrivelser til handlemåder, som – når de benyttes og følges af en aspirant, så han præges af dem – vil sætte ham i stand til at forstå gudsrigets åndelige lov og natur. Alt dette er et forberedende arbejde til oprettelse af den nye verdensorden på jorden.

Jeg vil endvidere gøre opmærksom på meditationens ord »i samstemmighed og samtidighed«, det er ikke tilfældigt valgte ord. En situation, der opstår i samstemmighed, er set fra en åndelig synsvinkel ikke blevet pålagt. Den har karakter af en spontan gensidig reaktion – en reaktion, der fremkaldes af en sjæls øjeblikkelige respons på en åndelig sandhed eller et intuitivt indtryk (i forbindelse med sin personlighed), og dette kan den lavere tænkeevne ikke hindre. Begrebet om samstemmighed, sådan som det er blevet fremstillet af Sovjetunionen,

er helt i modsætning til sandheden. Deres opfattelse er, at en gruppe magtfulde mænd kan vedtage det begreb, den idé, den afgørelse og den fortolkning, som de mener er sandheden, og at de føjelige masser skal vise troskab til denne sandhed. Dette er en fundamental misfortolkning, som ingen medlemmer af den nye gruppe af verdensstjenere vil tilslutte sig. De vil kæmpe imod en sådan begrænsning af den menneskelige sjæl til det sidste åndedrag. Sand enighed er en fri beslutning som en respons på en fremstilling af sandheden, så nært som det er muligt at komme den. Derfor er det *i fremstillingen af sandheden, at trygheden for alle mennesker ligger*. Dette indebærer nødvendigvis en dyb åndelig fremstilling af væsentlige kendsgerninger. Princippet om samtidighed er forbundet med dette, for en gensidig erkendelse af en ensartet tilnærmelse til sandheden skaber uundgåeligt en fælles aktivitet.

Sammenfattende kan det siges, at i begge tilfælde ligger tilskyndelsen til aktivitet hos den enkelte, og der er *ingen* påtvingende autoritet. Den eneste erkendte autoritet er sandheden, efterhånden som den vinder indpas i menneskets bevidsthed i enhver verdenscyklus og historisk cyklus. I dag erkendes sandheden i langt større grad (nogle gange tilfældigt, andre gange afvises den) end på noget andet tidspunkt i menneskets historie. Menneskene er nået til det punkt i evolutionen, hvor de er i stand til at kende sandheden, *hvis og når* den præsenteres, fordi menneskets konkrete tænkeevne nu i langt højere grad er modtagelig for den abstrakte sandhed, og derfor over for den næste evolutionære fremstilling af sandheden. Det er dette, som de totalitære magter og den sorte loges uvidende (og det mener jeg) medvirkende kæmper imod, men de vil ikke vinde. Det kan de ikke i det lange løb, for menneskets ånd er evigt sund og forstandig.

Jeg vil bede jer overveje disse forslag meget nøje for på den måde at forberede jer til at klarlægge de åndelige love og principper som temaer til meditation. Her har jeg præsenteret jer for seks temaer til gruppemeditation, og de er dybest set det næste, I skal tage op til overvejelse, såfremt den »samstemmige og samtidige« meditation, der nu for tiden kan bli-

ve effektiv, organiseres og udvikles.

Tredje sektion

Undervisning om indvielse

Undervisning om indvielse

FØRSTE DEL

Inden aspiranter og disciple kan få gavn af mere information, der fører til større forpligtelser, er det nødvendigt for flertallet af dem at indtage en anden holdning til, hvilken mulighed de har for at forberede sig til den indvielse, de går i møde. De mere fremskredne blandt dem er vidende om nært forestående muligheder. Tilkendegivelsen om, at skoling har betydning, har således vist sig berettiget. Andre er så fordybet i de prøver og vanskeligheder, der vedrører forståelsen af visionen forud for indvielsesprocesserne, at de hverken har tid eller styrke til at gøre andet end at gennemleve prøvelsens tid og samtidig udføre deres tjeneste på bedste måde. Både visionen og deres tjenestearbejde lider under deres mislykkede bestræbelser på at udvikle den *guddommelige indifferens, der er den sande indviedes kendemærke*. Ud over det tynger verdenssituationen med en uundgåelig altomfattende psykisk atmosfære, med sine belastninger og konstant opslidende ængstelse, samt med de krigsramtes situation, der griber alles hjerte og sympati. De fleste aspiranter og disciple tror, at de udholder mere end rimeligt er, og at de bliver prøvet til grænsen af deres kapacitet. Dette er ikke tilfældet. Deres dybe kilder til styrke er endnu ikke blevet vakt, og det pres, de vil komme til at handle og leve under fra dag til dag, er endnu kun ganske svagt, og ikke særligt krævende. Tænk over denne sidste sætning.

De objektive krav, der stilles til alle disciple, og derfor også til jer, er ikke kun for at sætte jer i stand til at gennemleve den nuværende periode så fremgangsrigt – emotionelt, mentalt og åndeligt – som muligt. Det stikker langt dybere end som så, eller burde. Foruden kravene til jeres egne åndelige ressourcer (der hører til den specielle indvielse, det er ønskeligt I tager), så findes der også et krav om, at alle disciple skal deltage i hele menneskehedens bestræbelse for at tage første indvielse med alle de fysiske afkald og den lidelse,

der altid går forud for Kristi fødsel i det enkelte menneskes hjerte – men denne gang gælder det hele menneskehedens hjerte. Som forberedelse til denne første indvielse er det altid nødvendigt – individuelt og nu kollektivt for første gang – at negligere det lavere selv og endvidere, at personligheden virkelig accepterer tabet af alle de materielle faktorer, der har holdt sjælen fangen i tidens skød.

Mine brødre, dette er årsagen til, at vi overalt ser en omfattende materiel nedbrydning, til den dybe fattigdom alle mennesker har befundet sig i eller befinder sig i, til den fremprovokerede frigørelse fra materielle ting, samt til behovet for at genopbygge menneskets liv på mere sande værdier end de fysiske. Alle disciple og indviede tager del i disse tilstande med hele menneskeheden, men de, der allerede har taget første indvielse, kan med deres nuværende forståelse og rigtige orientering yde særdeles stor hjælp. Det er det I opfordres til, og hvor hurtigt I vil blive i stand til at opnå den næste bevidsthedsudvidelse eller indvielse, som I hver især har inden for rækkevidde, vil afhænge af jeres respons på dette kollektive behov. I skal derfor hver enkelt af jer både overveje jeres individuelle respons på kravene fra jeres egen sjæl og jeres kollektive respons på det kollektive behov. Det er den indviede i jeres indre, den indre Kristus, der nu opfordres til denne kollektive tjeneste. I dag er det den udstråling af Kristus-ånden, som er aktivt til stede i alle disciples hjerte, der er det eneste, som kan føre til menneskehedens frelse og sætte den i stand til at fortsætte fremad på discipelskabets vej, og som kan vække den nye ånd, der kan og vil etablere den nye verden.

Jeg vil nu kort berøre emnet om den accepterede discipels holdning til sin mester og derefter helt generelt gå ind på emnet indvielse, og til sidst vil jeg omtale disciplens næste skridt fremad, hvor hans ståsted er, og hvilken udrustning han har. Dette er et første og nødvendigt skridt. Disciple må komme til klarhed over deres position og vedvarende tage imod deres mesters undervisning uanset kriserne i forbindelse med indvielse. Hvis ikke de handler i overensstemmelse med den

givne instruktion og har tiltro til mesterens okkulte intention, så er alt, hvad mesteren kan sige eller gøre, kun til ringe nytte. Så tjener det kun til at øge det tunge ansvar med de medfølgende forpligtelser. Viden om og presset fra den åndelige energi bliver en fare, når den ikke anvendes. Dette er en grundlæggende og betydningsfuld udtalelse.

Mine brødre, der findes to vigtige forudsætninger, der er nødvendige for jer alle i forbindelse med gruppeintegration, og de følger efter det, I tidligere modtog, da jeg søgte at hjælpe jer med at integrere jer med jeres brødre. Som I kan huske, fik I som en del af jeres gruppemeditation følgende enkle integrerende formel:

»Jeg er ét med mine gruppebrødre
og alt, hvad jeg har, tilhører dem.
Må den kærlighed, der er i min sjæl
strømme imod dem.
Må den styrke, der er i mig
opløfte og hjælpe dem.
Må de tanker, som min sjæl skaber
nå dem og opmuntre dem.«

Af de to forudsætninger, som jeg her beskriver som nødvendige for jer, gælder den ene jeres integration i min gruppe af »praktiserende chelaer«, og den anden jeres evne til at kontakte mig efter ønske – noget, som kun tre af jer har fået tilladelse til på nuværende tidspunkt, fordi de kun sjældent vil benytte sig af dette privilegium. Vor første opgave er derfor at se på de forudsætninger, der kræver en rigtig indstilling fra jeres side, og at se på, hvordan I skal anvende den første af de urgamle formler, som jeg har til hensigt at beskrive for jer til dyb overvejelse og eventuel forsøgsmæssig brug. Inden jeg beskriver denne formel, ønsker jeg at nævne et spørgsmål, jeg på forhånd vil dukke op i tankerne hos dem af jer, der hører til seniorerne i denne gruppe.

Spørgsmålet kunne lyde således: »Såfremt jeg er under forberedelse til anden eller tredje indvielse, må jeg have været til-

knyttet en discipelgruppe – sandsynligvis Tibetanerens – i det mindste i mere end én inkarnation. Hvorfor er der så behov for en integrerende formel?« Fordi, min chela, selv om du tidligere har været tilknyttet en discipelgruppe, så var det ikke min gruppe, men en gruppe hos enten mesteren M. eller mesteren K.H. På grund af de presserende forhold i verden, og på grund af det overordentligt store omfang det arbejde har, som disse to mestre skal udføre, og også på grund af, at de er under forberedelse til at gennemgå en af de højeste indvielser, så har disse to mestre overført alle til mig med undtagelse af nogle få af deres seniordisciple og to andre af deres indviede disciple, der selv er adepter eller mestre. I deres discipelgrupper har de også beholdt de disciple, der har påbegyndt en specifik opgave under deres ledelse i et tidligere liv, samt nogle få disciple, som kom i inkarnation i denne verdensperiode, og som havde hjernen og sindet indstillet på deres relation til disse mestre. Sådanne forhold eksisterer ikke i denne gruppe i relation til mig – mesteren, der er udset til at føre jer videre fremad. Alligevel (skønt I ikke kan erindre det) kendte I mig allesammen særdeles godt, da jeg samarbejdede med de to chohaner, og som følge deraf blev det besluttet, at I nu kan arbejde under min instruktion og vejledning. Indtil videre har forløbet været vellykket og uden forsinkelser.

En anden årsag til, at denne integrationsformel skal anvendes af de af jer, der har erfaring i gruppearbejde, er, at der er enkelte i gruppen, der endnu er langt fra at være rigtigt integreret, og derfor kan de ældre chelaers erfaring blive en uvurderlig hjælp, hvis de vil tjene gruppen og mig. Meget af det, jeg sagde i de tidligere instruktioner i første bind vedrørende chelaers relation til deres mester, kunne med godt udbytte repeteres.

FORMLERNE

I arkiverne for disciple findes der seks urgamle formler eller symbolske former. De vedrører de seks grundlæggende forudsætninger for indvielse. De anvendes i perioden forud for alle de store indvielser, og derfor har de fem betydninger eller meninger, der først vil blive åbenbaret, når hver af disse indvielser gennemgås. De har til tider form som symboler og til tider som ord, og de hører til de ældste formler i verden. De er ned gennem tiderne blevet anvendt af alle disciple og indviede i Den store hvide loge. De omhandler det, der kaldes »de seks relationer«. Hver af disse relationer skal komme til udtryk i holdning, i tjenestearbejde, og i en større bevidsthedsudvidelse, hvilket jeg ikke kan omtale, da det skal selvopleves. Det er vigtigt, at den discipel, der skal indvies, selv opdager de esoteriske, indre og subjektive værdier i den formel, han har under overvejelse. Jeg kan imidlertid give en enkelt antydning i forbindelse med det sidstnævnte.

Når discipelen bliver en accepteret discipel (og dette sker, når Logen anerkender hans løfte til sin egen sjæl), når han frem til en definitiv og faktisk opfattelse af Hierarkiet. Hans formodninger, hans ønsker, hans bestræbelser, hans teorier, eller hvad I måtte vælge at kalde hans rækken op mod gudommelighed, erstattes af klar viden om den frigjorte gruppe af sjæle. Dette foregår ikke ved, at han ser overbevisende fænomener, men ved en indstrømning af intuition. Således gennemgår han en bevidsthedsudvidelse, der muligvis eller muligvis ikke registreres i hjernen. Ethvert skridt på vejen fra dette erkendelsespunkt og videre frem skal opnås helt bevidst og skal involvere en bevidst erkendelse af en række udvidelser. Disse udvidelser er ikke det samme som indvielse. Fasthold dette klart i jeres tanker. Den indvielse, discipelen skal gennemgå som den næste, er ganske enkelt en virkning af denne erkendelse. De kunne kaldes »stabiliserende krisepunkter«, hvor det »tilfældige bliver det konstante, og det påtænkte bliver det tilsigtede«. Tænk over disse ord. Hierarkiet er nu en kendsgerning i jeres liv og jeres bevidsthed. Hvad er da den næste kendsgerning eller integration eller bevidst opnåede

inklusivitet? Et studium af formlerne og en korrekt anvendelse af dem vil åbenbare dette for jer. Jeg har lagt vægt på visualisering og givet jer nogle antydninger både vedrørende indvielse og det skabende imaginationsarbejde, fordi denne undervisning samt udvikling af disse specielle evner vil forudsætte en vis forståelse, den dag I modtager formlerne i forbindelse med indvielse. Disse seks formler er således formler til integration, og jeg kan her tilføje nogle antydninger.

Første formel vedrører, som jeg har nævnt, integration i en mesters gruppe, og formlen kan anvendes på to måder (om jeg så må sige), når jeg skal beskrive den set ud fra jeres synsvinkel. Den ene måde skaber en gruppeinkludering, som integrerer jer med jeres gruppebrødre i min gruppe, og som fører til en åbenbaring af den skjulte side af en chelas liv. Når jeg siger dette, mener jeg til chelaens nye astrale *tilstand*. Formlen har fået navnet *åbenbaring af gruppefølelse*. Dette emnes implikationer er langt mere omfattende, end I kan forestille jer, for det vedrører en forenet gruppesensitivitet eller -respons, udadtil til menneskenes verden, indadtil til Hierarkiet og opadtil til monaden. Det vedrører ikke de mange ubetydelige sindsstemninger og følelser hos gruppemedlemmernes personligheder. Den anden måde er at skabe kontakt til mesteren for jeres gruppe – i dette tilfælde mig selv, mesteren D.K. Dette er en proces, som jeg gennem mine instruktioner om fuldmånekontakt allerede har gjort mit bedste for at hjælpe jer til at kunne udføre, hvilket I kun har forstået og forsøgt i begrænset omfang. Det ville gavne, hvis I fra nu af arbejder hårdere med at skabe »kontaktrelation«, som det kaldes esoterisk. Det er denne Første Formel, I nu skal arbejde med.

Anden formel omhandler koordination. Ikke koordination, således som det forstås i det meget nødvendige forberedende arbejde i Arkanskolen. Den form for koordination er at skabe en effektiv og direkte kontakt med sjælen. Den form for koordination, som denne formel henviser til, har relation til antakaranaen. Dette vil blive vort næste studium, når Første Formel har tilvejebragt bestemte ændringer i bevidstheden. Jeg skal derfor ikke beskrive disse formlers indhold nu, men

blot pege på deres vigtigste implikationer, der sjældent svarer til det I mener, da I er betinget af den lavere tænkeevnes udtryk og fortolkninger.

Tredje formel har relation til bestemte ændringer i den egoiske lotus. Disse ændringer kan uden at være fyldestgørende udtrykkes med følgende ord fra *Den gamle kommentar*:

»Der findes det, der transmuterer viden til visdom som et glimt i *tid*. Der findes det, der ændrer sensitivitet til kærlighed i *rum*. Der findes det, der ændrer offer til lyksalighed, hvor hverken tid eller rum eksisterer.«

Fjerde formel har en specifik virkning på »juvelen i lotusen«, hvorved den vækkes til live. Dette foregår (på grund af de skabte virkninger) på de tre verdners plan, hvilket tilvejebringer ændringer i de syv hjul (centre), således at det »dynamiske punkt ved hvert hjuls midte tilintetgør de mindre kraftpunkter, og således begynder hjulet at dreje om sig selv«.

Femte formel opvækker *viljen*, men enhver fortolkning af denne opvækkelse vil I ikke være i stand til at forstå, før de fire første formler har skabt virkninger i jeres indre, og før de nødvendige indre ændringer har fundet sted.

Sjette formel kaldes til tider »dødens ord«. Dette ord ophæver den nedbrydende virkning af den dødsproces, der hele tiden foregår i disciplens eller den indviedes mekanisme. Dødsprocessen fortsætter sin nødvendige opgave, men den er *ikke* nedbrydende i sin virkning. Denne formel er aldrig før videregivet til disciple, men kan nu offentliggøres, fordi Fiskenes tidsalder er den tidsalder, hvor opfattelsen af den fysiske døds betydning definitivt brydes, og hvor genopstandelsens kendetegn åbenbares. I denne esoteriske negation af døden findes de dybt skjulte og *magtfulde* årsager til de to stadier af verdenskrigen (1914-1945), og i denne formel findes den betydning, der ligger bag den »kamp for frihed«, som verdens folk udkæmpede. Den kaldes til tider »formlen til frigørelse«.

Såfremt I var disciple, der havde adgang til de arkiver, hvor

instruktioner for disciple opbevares, ville I blive konfronteret (i relation til de seks ovennævnte formler) med seks store plader af et ukendt metal. De ser ud, som om de er fremstillet af sølv, men de er i virkeligheden dannet af et metal, der er en allotropi af sølv, og som derfor har relation til sølv, analogt med diamantens relation til kul. På disse plader er indgraveret ord, symboler og symbolske former. Når de relateres til hinanden, indeholder de de formler, som disciplen skal fortolke og integrere i sin bevidsthed, der er ved at vågne. Dette skal gennemføres i livsprocesserne. Da jeg ikke kan vise jer disse formler på det fysiske plan, vil det bedste jeg kan gøre være at beskrive dem for jer, og i denne instruktion vil jeg søge at beskrive første formel. Opfattelsen af ord og symboler skaber to reaktioner i disciplens bevidsthed – og når en discipelgruppe arbejder med den samme formel (som tilfældet er i denne gruppe) intensiveres reaktionerne og får stadig større værdi.

Den første reaktion kaldes »formlen til åbenbaring«, og den har relation til gruppens samlede sensitivitet. Efterhånden som gruppemedlemmerne tilsammen funderer over og når frem til at forstå formelen, vil de hver især kunne fornemme en følelsesmæssig og sensitiv reaktion hos hvert af de andre gruppemedlemmer, og samlet vil det danne og forme gruppens astrale legeme.

Når denne reaktion er etableret (i denne proces vil en ikke-kritisk og kærlig holdning være til stor hjælp), kan den samlede gruppe nå frem til formelens andet formål, der kaldes »opdagelsen af punktet midt i cirklen«. Dette tilkendegiver – i den udstrækning gruppen er involveret – en åbenbaring af gruppens egen centrale kohærente kraft. På samme tidspunkt og når den højere indvielse, som vi kalder fjerde indvielse, er taget, svarer det til mesteren i midten af gruppen. Som følge deraf svarer det til »juvelen i lotusen«, hvad den enkelte angår, til Hierarkiet, hvad menneskeheden angår, og til det centrale livspunkt i alle former. Cirklen og punktet er naturlige symboler for form og bevidsthed. De kan anvendes i lige høj grad for atomet, for mennesket, for planeten og for solsystemet. Dette begreb skal være den grundlæggende tanke i al re-

fleksion over denne formel.

Nu til selve formelen:

»En linje af ild mellem to lysende punkter. En strøm af blå vand – igen en linje – der kommer op af jorden og ender i havet. Et træ med roden foroven og blomster forneden.«

»Ud af ilden, og altid ved midtvejspunktet, kommer Guds (Shivas) øje til syne. Visionens øje flyder på strømmen mellem de to yderpunkter – en tråd af lys forbinder de to.«

»Dybt inde i træet mellem roden og blomsterne ses øjet igen. Øjet der véd, øjet der ser, det styrende øje – det ene gjort af ild, det andet flyder som havet, og to, der ser herfra og dertil. Ild, vand og jord – alt behøver den vitale luft. Luften er liv. Luften er Gud.«

Betydningen af denne formel er ikke vanskelig for den frem-skredne studerende at forstå i relation til sig selv. Kundskabens øje, visionens øje og guddommens styrende øje er velkendte for ham. Men det er de store og vigtige esoteriske implikationer, jeg beder jer om at overveje. Det vil have værdi for jeres reflektive bevidsthed, at I udvider disse begreber til at omfatte en mester og hans ashram og hans gruppe af praktiserende disciple. Den første og mest indlysende fortolkning vedrører kundskabens øje. Men hvad med visionens øje, *når dualitet er besejret*, og hvad er »hensigten med verdensernes tilblivelse« – det enkelte menneskes lille verden (når det er individualiseret), og den større verden for en organiseret gruppe, der er integreret og fungerer som en enhed, og den guddommelige hensigts fjerne subtile verden?

Jeg vil ikke uddybe dette yderligere, men vil anbefale jer at overveje og reflektere over disse subtile implikationer. Jeg vil bede jer fundere over dem, og jeg vil endvidere bede jer om – inden Wesak-fuldmånen – at beskrive det, I forstår af formelen set ud fra to synsvinkler. Følgende to punkter bør I have gjort jer tanker om.

1. Det enkelte menneskes synsvinkel.
2. Chela-gruppens synsvinkel.

Begge disse enheder anvender kundskabens øje og visionens øje.

ANDEN DEL

ÅBENBARINGSPUNKTER

I mine tidligere skrifter har jeg ret indgående beskæftiget mig med krisepunkter. Vi kan nu nærme os og afprøve vort fremskridts levedygtighed set ud fra en synsvinkel om *åbenbaringspunkter*. Hele målsætningen med den forberedende proces til indvielse er at tilvejebringe åbenbaring. I må altid huske, at det, der åbenbares, har evigt været til stede. Der findes derfor en okkult sandhed i udsagnet der er »intet nyt under solen«. Alt, der åbenbares på discipelskabets vej og på indvielsens vej har altid eksisteret, men det, der kan opfatte, nå ud og omfatte, har udviklet sig gennem tidsaldrene. På discipelskabets vej – i de tidlige stadier – er visionens øje det indre oplyste sind. På indvielsens vej er det det, som sindets øje giver ydre udtryk – selve sjælens intuitive perception. Men efterhånden som evolutionen skrider frem, vil det, der når frem til at kunne opfatte de eksisterende sandheder, i høj grad ændre sig under århundredernes gang. Fx besidder en adept i vor tid i udpræget grad en bedre intuitiv perception, og han er en mere akkurat fortolker, og hans vision har større skarphed, end adepten på atlantisk tid, og den indviede, der vil opnå intuitiv perception ved indvielse i løbet af den kommende Vandbærer-tidsalder, vil være langt mere fremskreden, end de der i dag fungerer som adepter.

Jeg har forberedt jer på, at discipelskab i tiltagende grad bliver vanskeligere. Det skyldes den større sensitivitet over for de esoteriske værdier og realiteter, som nutidens discipel udviser. Han evner at opfatte det, der var målet for indvielse i tidligere æoner, og han opfatter disse ting som noget helt

normalt og som en etableret kendsgerning i en udviklet bevidsthed. Det er en åndelig parallel til den materielle evolutions udvikling af de fem sanser. Hans »retning« og hans mål ligger langt fremme i tiden, og hans inklusivitet åbner døre for ham, som i tidligere tider kun kunne åbnes af en indiviets banken på døren. Det er baggrunden for min påmindelse om, at vejen ikke er let at betræde, at den er vanskelig og har korrektioner.

På alle fremadrettede stadier på indvielsesvejen er der tre faser, der vedrører reaktionerne hos aspiranten, der skal indvies. Først og fremmest er der visionen af sjælen, men hvor der tidligere var både en vision og et udgangspunkt, så oplever vor tids discipel derudover mange mellemliggende stadier, modsatte kræfter, barrierer og hurtigt opståede hæmnings og hindringer. Ordene, jeg anvender her, har jeg valgt med fuldt overlæg. Han er ikke længere helt blind, og han går heller ikke frem helt i mørke. Der findes nok lys i ham til, at han kan opleve det, der kaldes »den lille åbenbaring«, og i det lys vil han komme til at se et større lys og nå frem til en mere sand intuitiv perception. Gennem æoner har disciplen altid været i stand til at se sig selv, som han er. Men nu kan han også opfatte og erkende sin broder i dette lys, hvilket vækker reaktioner i hans personlighed, og derfor må han ud over at tilpasse sig det, han finder hos sig selv, også tilpasse sig det han finder hos sin broder. Det er ingen let tilpasningsproces at gennemføre. Jeg har tidligere beskrevet den for jer i *Discipelskab i den nye tidsalder, bind I*, side 644-645, under overskriften *VEJENS REGLER*.

Mine brødre, jeg vil nu opstille en liste over mine mest betydningsfulde udsagn fra en tidligere instruktion og fremhæve dem, der indeholder vigtige antydninger. Det vil for en gangs skyld vise jer, med hvilken omhu jeg forbereder det, jeg søger at oplyse jer om, og hvorfor jeg derfor forventer, at I meget nøje studerer mine ord. Disse grundtanker er følgende:

1. Kun det, som I selv véd og *bevidst* har erfaret, har betyd-

ning. Det gælder specielt følgende:

- a. Jeres intuitive forståelse af visionen.
- b. Jeres kontakt med mig, jeres mester.
- c. Jeres opfattelse af indvielsesprocessen.

Det var derfor jeg sagde, at I som mål skal kunne tilkendegive indviet bevidsthed gennem både sind og hjerne på det fysiske plan.

2. Indvielse er, hvad angår jer på nuværende tidspunkt, en »betydelig krise, hvor bevidstheden vakler på grænsen til åbenbaring«. Dette indebærer:

- a. Et vældigt træk mellem modsætningernes par.
- b. At der som virkning opstår et spændingsfelt.
- c. At der må gøres en indsats for at stå fast ved midtvejspunktet.

Jeg vil minde jer om, at dette ikke henviser til mennesket på livsvejen, hvor det drages frem og tilbage mellem modsætningernes par på begærplanet, men til sjælen, der står ved midtvejspunktet mellem monaden og personligheden og forbereder sig til den store forsagelse – en forsagelse, som personligheden gør mulig – og til at forsvinde, hvorved de to (personligheden og monaden) bliver en fuldkommen enhed. Det er mennesket, som sjæl, der med fuld vågen bevidsthed tager indvielse. Heraf følger den vægt, der lægges på sjælkontakt, når mennesket befinder sig på prøvestadiets vej og går gennem de tidlige stadier af discipelskab. Dette fører senere til, at vægten lægges på følgende to vigtige aktiviteter, før mennesket kan tage de højere indvielser:

- a. På koordination.
- b. På videnskabelig opbygning af antahkaranaen.

3. Den åbenbaring, den indviede oplever, er ikke en vision af

muligheder, men en faktuel erfaring, der fører til:

- a. Fremkaldelse af nye evner.
- b. Opfattelse af nye måder til og områder for tjenestearbejde.
- c. Bevægelsesfrihed inden for Hierarkiets grænser.
- d. Nye hierarkiske kontakter og nye ansvarsområder, som den indviede står overfor.

Han oplever således det Paulus mente, da han – med hierarkisk sprogbrug – sagde: »Alt er blevet nyt«. Det er ikke kun et spørgsmål om vision og kontakter men også om en levende gensidig vekselvirkning og erkendelse, hvor den pågældende får *indsigt i Guds tanker*.

4. Der blev lagt vægt på fire retninger af læren i tidligere århundreder frem til året 1875:

- a. Antydninger om ændring i personlighedens karakter som forberedelse til indvielse.
- b. Undervisning om samhørigheden med guddommen og om den universelle orden.
- c. Instruksion om den skabende proces.
- d. Laya-yoga eller energi-yoga, der virker gennem kraftcentre.

Der skal nu ske to ting: De teorier, som hidtil har vejledt disciplens tænkning, skal omsættes til praktiske erfaringer, og der skal ske en sådan ændring i bevidstheden, at den nuværende vision vil blive en erfaring, der hører fortiden til, og at en ny og dybere og helt anderledes opfattelse skal erstatte de gamle mål. Som følge heraf sker der en gennemgribende ændring af tidligere hierarkiske arbejdsmetoder og fremgangsmåder. Har fortidens metoder vist sig at være tilstrækkelige som forberedelse til det, der vil være fremtidens metoder og principper? Er grundlaget for sandhed blevet så forsvarligt sikret, at den kommende overbygning kan blive baseret på en så sund realitet, at den kan tåle påvirkningen af de nye ind-

strømmende solare og kosmiske kræfter? Vil Hierarkiets tidligere arbejde stå sin prøve? Det er sådanne problemer, som indvielseslærerne i dag står overfor.

Ligesom disciplens holdninger til dagliglivet og til begivenhederne i verden er helt anderledes end gennemsnitsmenneskets, fordi han i stigende grad lever i meningens verden, så udvikler disciplen, der befinder sig i indvielsesprocessen, en holdning til livsprocesserne og til hændelserne i verden, der (nødvendigvis) er baseret på karakter og fortolket i meningens verden, men han kaster tilmed et nyt lys over dem og har en anden motivation – baseret på den nyligt erhvervede viden og forståelse – som er helt forskellig fra de to tidligere tilstande. Det tages for givet, at de fire undervisningsretninger er blevet lært, og det forventes, at den indviede har opfattet og kan mestre det hele på en eksperimentel og erfaringsmæssig måde. Nu skal de nye livsformler råde, og de er livsformler og ikke sjælsformler. Ny viden vil erstatte den gamle, og den vil ikke dreje sig om det, der hidtil er blevet betragtet som det endelige mål.

Det kan illustreres ved at nævne det faktum, at tidligere tiders esoterikere kun havde et meget begrænset kendskab til de syv stråler og de syv stråletyper, og der blev ikke givet oplysninger om Shamballa. Nu er verdens informerede disciple langsomt ved at kunne opfatte disse nye værdier og sandheder og de syvfoldige kilder til livsudtryk. Guds vilje vil tage bevidst form i menneskenes sind i tiden fremover på en sådan måde, at de gamle sandheder vil være betingende og styrende som aldrig før, men de vil automatisk synke ned under bevidsthedstærskelen i takt med, at de nye værdier og erkendelser vil erstatte dem i alle disciples vågne bevidsthed – og deres tal vil blive legio.

5. Det astrale legeme skaber ingen hindringer for disciplen, der befinder sig i indvielsesprocessen, men det virker derimod som et mellemlid til en let tilgængelig kontakt med Hierarkiet. Dette skyldes, at sammenkædningen mellem det astrale legeme og den buddhiske bevidsthed bliver stadig

tættere på dette stadium. De danner dybest set et modsætningernes par, der til sidst smelter sammen. Derefter forsvinder det astrale legeme, ligesom sjælens legeme forsvinder på et senere trin i udviklingen.

6. Enhver discipel må selv og uden hjælp finde frem til, hvilken indvielse han er under forberedelse til. Mesteren giver aldrig en sådan information. Dette spørgsmål kastes der lys over ved, at disciplen observerer de prøver og de erfarings typer, han møder på sin vej. Jeg har et andet sted fortalt jer, at »det er et spørgsmål om indre orientering og ikke om ydre information«. Erkendelse og orientering er nøgleord i denne fase.
7. Der er altid behov for ydmyghed. Det indebærer:
 - a. En tilpasset sans for rette proportioner.
 - b. En afbalanceret synsvinkel.
 - c. En velovervejede holdning.
 - d. En sand erkendelse af *gode sider* så vel som af dårlige sider.

Her gav jeg jer endvidere en antydning ved at sige, at sand ydmyghed er baseret på kendsgerninger, på vision og på tids-pres.

8. Disciplene står over for to nært forestående mål og har behov for en bestemt karakteregenskab for:
 - a. At kunne integrere sig i den indre ashram som »praktiserende chelaer«.
 - b. At kunne kontakte mesteren efter ønske.
 - c. At kunne udvikle guddommelig indifferens.
9. Formlerne fremkalder automatisk to reaktioner hos den sande discipel og den sande gruppe i ashramen:
 - a. Den reaktion, der kaldes »formlen til åbenbaring«. Dette

markerer et sensitivt respons på de urgamle formler, der gives de disciple, der er under forberedelse til indvielse. En af disse har jeg allerede givet jer.

- b. Den reaktion, der kaldes »opdagelse af punktet midt i cirklen«.

Mine brødre, har I nogensinde tænkt på, at en af årsagerne til, at I endnu ikke har kunnet kontakte mig frit i jeres vågne dagsbevidsthed eller har kunnet tale med mig ansigt til ansigt, skyldes den kendsgerning, at »cirklen« for jer endnu blot er en teori? Det vil ikke være muligt for jer at komme i kontakt med »punktet«, før cirklen af dine brødre er en kendsgerning i den daglige bevidsthed og har stor betydning i det daglige liv. Disciplen må begynde sit arbejde ved udkanten af mestere ns cirkel og derfra arbejde sig vej ind mod midten. Imidlertid har han i sin bevidsthed tilbøjelighed til at vende denne fremgangsmåde om.

Jeg har sagt, at indvielse dybest set er en åbenbaringsproces. For disciplen, der er under forberedelse til at tage indvielse, lægges vægten nødvendigvis på *erkendelse* – en intelligent erkendelse af det, der skal åbenbares. Det kræver for hans del, at han definitivt forlader blændværkets verden, således at der kan komme en klar intuitiv perception af den nye vision igennem. Der kastes nyt lys over gamle og velkendte sandheder, således at deres betydning ændres helt ekstraordinært, og med denne ændring får guddommens plan og hensigt en helt ny mening. Den uerfarne neofyt modtager hele tiden åbenbaringer, og han registrerer det, han opfatter, som helt usædvanlige intuitive indtryk. Det, der i virkeligheden sker, er imidlertid, at han bliver bevidst vidende om sjælen, hvorimod den intuitive sans for den indviede altid afdækker Shamballas hensigt, og at det set ud fra et kort og langt tidsperspektiv vedrører manifestationen af den guddommelige plan. Den åbenbaring, der skænkes ved indvielse, gives til sjælen, registreres af »det sind, der holdes vedvarende i lyset«, og derefter senere – med større eller mindre hurtighed – overføres til

hjernen. I kan heraf se den virkelige hensigt med raja yoga-systemet, der skoler sindet til efterhånden at blive *modtageligt for den åndelige triade*. I kan ligeledes se, hvorfor de lærere, der gennem århundreder har undervist i den tidløse visdom, har lagt vægt på det nødvendige i at udvikle skelneevnen, især hvad angår disciplen på prøvestadiets vej.

Jeg fører i denne tid den almindeligt udbredte undervisning om indvielse endnu et skridt videre fremad, idet jeg søger at vise, at dybest set er det ikke en sjæl-personligheds fusionsproces (skønt dette er et nødvendigt indledende trin), men en monade-personligheds integration, der kan gennemføres, fordi der er opnået koordination med sjælen. Indvielse er i virkeligheden den essentielle og uundgåelige proces, hvor manifestationens primære trefoldighed overføres til den grundlæggende dualitet: ånd-stof. Det er en »opløsning af mellemløbet«, og Kristi korsfæstelse og død havde netop til hensigt at være en åbenbaring – for de indviede i de sidste 2000 år – af transmutationen af manifestationens trefoldighed til hensigtens dualitet. Jeg kan ikke beskrive det på en bedre måde, men den oplyste vil forstå meningen. Fortolkere af evangeliet og mange af kristendommens disciple har ikke forstået denne åbenbaring. De har lagt vægten på personlighedens død, hvorimod Kristus – da han oplevede »den store mørke afgrund« og højlydt sagde det okkulte mantra: »Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig« – erkendte forskellen mellem sin »herlighedens kappe« (symboliseret ved, at de romerske soldater delte hans klæder mellem sig) og den indre sande herlighed, og samtidig gjorde han alle fremtidige disciple og indviede opmærksom på opløsningen af »det midterste princip«, sjælen. Han projicerede (ind i verdensbevidstheden) den erkendelse, der kommer som en følge af relationen til faderen eller monaden. Denne store opløsning kulminerer for os ved tiden for tredje indvielse, når monadens lys nedbryder sjælens lys og den trefoldige personligheds materielle atomare lys. Men – og her er en pointe – erkendelsen af denne død og dens virkninger finder ikke sted og erkendes ikke rent symbolsk før ved

tiden for fjerde indvielse, korsfæstelsen. Alle mindre forekomster af opløsning, død og forsagelse af det, som den lavere natur fastholder og er fastholdt af, finder sted i forbindelse med formlivets normale aspekter og i forbindelse med bevidst sensitivitet og årvågenhed. De er ganske enkelt indledende til og symbolske for den endelige og store nedbrydning af det kausale legeme, hvilket fuldbyrdes ved korsfæstelsen. Dette fører til, at personlighed-sjælsbevidstheden (sammen smeltet og blandet på rette måde) stiger op i monadebevidstheden. Dette fører til sidst frem til punktet for solar fuldkommenhed ved himmelfarts-indvielsen.

Jeg har beskrevet dette i den kristne terminologi, så det kan blive lettere for jer at forstå, men der findes mange andre formuleringer og måder at nærme sig disse sandheder på, og jo nyere de er, des vanskeligere er de at præsentere. Kun de, der i øjeblikket står lige foran en indvielse, vil forstå. Andre vil foretrække selv at fortolke disse sandheder med en nemmere og mere velkendt formulering af de forberedende stadier til foreningen af sjæl og personlighed.

Stadiet med erkendelse af den åbenbaring, som den indviede fik i de store mysterier, er opdelt i mindre faser. De kan beskrives som tre faser, men meget afhænger af den indvielse, der skal tages og af den forberedte discipels stråle. Disse stadier er:

1. *Stadiet med penetration.* Her henvises til en gennembrydning af verdens blændværk, hvorved følgende to mål opnås:
 - a. Den åndelige triades lys strømmer ind i den indviedes bevidsthed via antahkaranaen, således at planen for menneskeheden og den guddommelige hensigt i relation til planeten bliver stadig mere klar. Dette indleder en relation til Shamballa.
 - b. Dele af verdens blændværk bliver således nedbrudt, og der finder en klaring af astralplanet sted. Menneskeheden tjenes som konsekvens herved. Enhver discipel, der når frem til at erkende den begyndende åbenbaring, fri-

gør lys og opløser en del af det blændværk, som forblinder menneskemasserne. Sjette stråle disciple er meget længere om dette penetrationsstadium end disciple på andre stråler, men kun i denne verdenscyklus.

2. *Stadiet med polarisation.* Det er det stadium, hvor den indviede, der har ladet lyset komme ind og har penetreret verdensblændværkets tætte tåge og dis, pludselig forstår, hvad han netop har gennemgået og finder et fast ståsted, der har den rette retning mod visionen (eller med andre ord mod Shamballa). Noget af det der må forstås her er, at når den indviede bliver et punkt for hierarkisk liv (enten i periferien af Hierarkiet eller inden for grænseringen eller i centrum), så er han en definitiv del af de hierarkiske bestræbelser. Disse bestræbelser er rettet direkte mod det større center for liv – *Shamballa*. De studerende er tilbøjelige til at tro, at Hierarkiet retter sin opmærksomhed mod menneskeheden. Sådan er det ikke. De responderer på menneskelige behov, når kravet er kraftigt, og er vogtere af planen. Men retningen for hele den hierarkiske gruppe går mod det første aspekt, som kommer til udtryk som Logos' vilje og manifesteres gennem Shamballa. Ligesom disciplen har to ting at gøre: at polarisere sin position ved at etablere rette menneskelige relationer og på samme tid blive et bevidst, fungerende medlem af gudsriget og Hierarkiet, så må den indviede – på en højere drejning af spiralen – etablere rette relationer til Hierarkiet og samtidig blive bevidst vidende om Shamballa.

Alt, hvad jeg kan meddele her, er det ønskelige mål for bestræbelserne, men formuleringen er relativ meningsløs, undtagen for dem, der har erfaret indvielsesprocessen i større eller mindre grad set i forhold til de indvielser, de allerede har taget. Denne polarisation, denne tilstand med fokuserede bestræbelser og denne opnåede orientering er den grundlæggende idé bag talemåden »indvielsens bjerg«. Den indviede »sætter sine fødder på bjergets top og fra dette høje sted modtager han Guds tanke, ser drømmen i

Guds sind, følger Guds blik fra det centrale punkt til ydre mål og ser sig selv, som alt der er, men alligevel som en del af helheden«.

3. *Stadiet med præcipitation.* Når han således ved penetration og polarisation har identificeret sig med planen og Guds vilje (hvilket er nøglen til Shamballa), så fortsætter han – som et resultat af denne trefoldige erkendelse – med at udføre sin del af arbejdet med at materialisere planen og med at bringe så meget af planen frem til ydre manifestation og udtryk, som han kan. Han bliver således først og fremmest en forpost for Hierarkiet (hvilket nødvendigvis betyder, at han er blevet sensitiv for Shamballa-energien) og dernæst i tiltagende grad en formidler af lys – det universelle lys eller monadens lys.

Jeg har ikke mere at sige her om indvielse. Tænk over det, jeg her har meddelt, og forstå så meget I kan *imaginativt* om det storslåede i indvielsesprocessen. Det jeg her har beskrevet omfatter meget mere, end der hidtil er blevet antydnet i nogen anden lære. Når krigen er afsluttet, og den nye verden med dens kommende civilisation og kultur begynder at tage form, så vil der blive lagt større vægt på den styrende guddoms *hensigt* og på den grundlæggende energi, således som den manifesterer sig gennem menneskeheden. Dette vil blive udført af skolede esoterikere. Meget af det, der i vor tid siges af verdens ledere og tjenende medarbejdere i alle nationer, er en indikation på, at der findes en ubevidst respons på Shamballa-energien. Hen imod slutningen af århundredet og i de første tiår af det 21. århundrede vil der blive givet undervisning om Shamballa. Menneskets abstrakte tænkeevne vil da stræbe efter at forstå denne lære, ligesom det nuværende mål for disciplen er hierarkisk kontakt. Blændværk forsvinder. Illusioner nedbrydes. Stadiet med penetration til en ny dimension, til en ny fase af stræben og fuldbyrdelse vil hurtigt brede sig. Det vil blive en realitet på trods af rædsler og kvaler og vil blive et af de første resultater af afspændingen efter krigen. Selve krigen har tilintetgjort illusioner, afsløret behovet for

forandringer og skabt et krav om dannelse af en fremtidig ny verden med større skønhed i levemåde – alt dette vil virke revolutionerende og være en stoflig respons på en intensiv indvielsesproces, som alle disciple kan deltage i, og som fremskredne aspiranter kan forberede sig til.

FORMLERNE

Nu da I formodentlig i nogle måneder har funderet over mine instruktioner om formlerne, vil jeg gøre jer bekendt med nogle af deres dybere implikationer.

Første formel.

»En linje af ild mellem to lysende punkter. En strøm af blå vand – igen en linje – der kommer op af jorden og ender i havet. Et træ med roden foroven og blomster forneden.«

»Ud af ilden, og altid ved midtvejspunktet, kommer Guds (Shivas) øje til syne. Visionens øje flyder på strømmen mellem de to yderpunkter – en tråd af lys forbinder de to.«

»Dybt inde i træet mellem roden og blomsterne ses øjet igen. Øjet der véd, øjet der ser, det styrende øje – det ene gjort af ild, det andet flyder som havet, og to, der ser herfra og dertil. Ild, vand og jord – alt behøver den vitale luft. Luften er liv. Luften er Gud.«

Disse formler og deres implikationer har voldt nogle af jer stort besvær, fordi de er særdeles vanskelige at fortolke. Jeg vil bede jer huske, at I som enkeltpersoner er helt ude af stand til at forstå omfanget af jeres egen fatteevne, fordi *sindet* (den vigtige betingende faktor i en discipels liv i de tidlige stadier af hans skoling) véd langt mere, end hjernen er i stand til at registrere. Senere på indvielsesens vej, registrerer sjælen bevidst hos den discipel, der kan identificere sig med sjælen, langt mere, end den konkrete tænkeevne er i stand til at registrere. Jeg vil derfor bede jer om ikke at vurdere jeres

evne til at forstå, men i stedet blot fundere og reflektere.

Lad mig kort sammenfatte noget af det, jeg har nævnt om disse formler i mine tidligere instruktioner:

1. De vedrører de seks relationer, som disciplen efterhånden etablerer.
2. De seks relationer er *ikke* seks indivieller, men seks mellemliggende bevidsthedsudvidelser, der forekommer mellem de store indivieller.
3. De er bestemte formler til integration:
 - a. De omhandler en progressiv integration i en mesters gruppe.
 - b. De omhandler også en integration, der fører til gruppesensitivitet på et givet plan, idet bevidst viden om sensitivt respons er grundtonen på alle plan i hele solsystemet.
4. De er ligeledes formler til åbenbaring. Dette gælder specielt i relation til Første Formel. Når de anvendes rigtigt tilvejebringer de:
 - a. Åbenbaring af gruppefølelse.
 - b. Åbenbaring af mesteren, sådan som han virkelig er, et centrum af lys og kraft midt i cirklen.
 - c. Åbenbaring af livspunktet midt i alle former.

Disse virkninger, der fremkommer når disciplen forstår formlerne rigtigt, kan betragtes som automatiske og uundgåelige reaktioner. Jeg anvendte ordet »reaktion« i min sidste instruktion. Reaktionerne sker ofte, jeg kunne sige normalt, ubevidst, idet disciplen kun gradvis og lidt efter lidt bliver klar over, at det er den stille refleksion over formlen, der har skabt de definitive ændringer i hans subjektive natur, såsom visse bevidsthedsudvidelser, større sensitivitet og en intuitiv erkendelse af det hidtil usete og ikke erkendte. Han udfører det nødvendige

arbejde, og resultaterne viser sig som en naturlig følge.

Her er en antydning angående behovet for okkult lydighed. Jeg har forpligtet mig til at gøre jer bekendt med det arbejde, jeg ønsker udført, og med de skridt der skal tages. I skal efterfølgende udføre opgaven. De fleste af jer, der normalt lever i virkningernes verden og ikke i årsagernes verden, er optaget af de mulige resultater og af fænomenernes forskelle (hvis jeg kan kalde dem det), som I forventer af arbejdet. I stedet for at koncentrere jer om nøjagtighed i arbejdet og om samvittighedsfuld lydighed anvender I jeres energi til at tænke på, hvad der vil ske, til at gruble over vanskelighederne i arbejdet, og til at tro, at der ikke vil vise sig nogle resultater specielt i jeres tilfælde. Det jeg primært gør, når jeg giver jer disse formler, er at hjælpe jer til at arbejde i årsagernes verden og derved drage jer bevidst ud af virkningernes verden. Derfor anmoder jeg jer om at udføre den omtalte opgave, at koncentrere jeres tanker om disse kraftformler – »at arbejde uden at være bundet«, som Gita'en udtrykker det – og at afstå fra at se efter resultater vel vidende, at de indfinder sig, selv om I ikke kan observere dem, før jeres fokusering er mere definitivt subjektiv. Jeg sagde ikke »introspektiv«, mine brødre, men »subjektiv«. At være indadvendt betyder i virkeligheden, at I – som tænkende personligheder – altid ser ind i jeres indre følelser og tankeliv. Det er ikke at leve subjektivt. Det er at leve som en ydre observatør, der ser indad. At leve subjektivt betyder, at jeres bevidsthed er fokuseret i det indre, og at I fra dette punkt skuer i to retninger: udad mod personligheden på det fysiske plan og indad mod sjælen. Tænk over dette. Forskellen er en virkelig kendsgerning, som I bør nå frem til erkendelse af. Det menneske, der kender forskellen mellem at leve et introspektivt liv og et subjektivt liv, er godt på vej til at blive en sand esoteriker.

Lad os for et kort øjeblik se på den første formel og søge at finde en let forståelig fortolkning, som dog vil virke vanskeligt forståelig for neofyten (men det stadium befinder I jer ikke på). Jeg vil pege på én eller to generelle ideer, der træder frem efter en analyse af helheden, og derefter nogle få

sætninger, som – når de fortolkes – kan kaste lys over visse grundlæggende og praktiske betydninger.

I skal som det første bemærke den vægt, der lægges på »øjet« i denne formel. »Øjet« er et nøgleord, og det optræder i forskellige former. Bag alle ideerne ligger begrebet om at kunne se, om den seende Ene, der betragter den skabte helhed. Dette begreb findes også i det grundlæggende frimurer-symbol for Guds øje, der dominerer alt i templet. I denne formel har vi:

1. *Guds øje*. Shiva er treenighedens første person, tilintetgørreren, og samtidig den der endeligt absorberer, den er helheden men også delen. Det er organet for den guddommelige vilje eller magt, øjet, ved hjælp af hvis styrede blik kraften strømmer ud til den skabte helhed. Når det drejer sig om den menneskelige ånd, er det monaden.
2. *Visionens øje*, der denne gang ikke indikerer den styrende energi men den bevidste iagttagere, sjælen, enten den er kosmisk, solar eller menneskelig.
3. *Øjet, der véd*. Dette er disciplen, der stadium efter stadium i tiltagende grad reagerer på den åndelige viljes styring og på væksten af sensitivt respons, og både hans hjerne og hans sinds bevidsthed i de tre verdener *véd*. Denne viden er begrænset hos neofyten, mere omfattende hos disciplen og dybt forankret hos mesteren, men alle tre stadier har relation til vision.
4. Samtidig fortæller denne formel os, at der findes fire øjne:
 - a. »Det ene gjort af ild« ... Guds øje.
 - b. »Et flyder som havet« ... Visionens øje.
 - c. »Og to, der ser herfra og dertil, øjet der véd.« Det er disciplens øje og personlighedens øje. Der findes en henvisning til dette i *Den hemmelige lære*, hvor det i et udsagn hedder, at det højre øje er øjet for buddhi og det venstre øje er øjet for manas – de er øjne for den højt integrerede personlighed, der har kontakt med sjælen.
 - d. »Ild, vand og jord behøver den vitale luft. Luften er

liv.« Der findes også en henvisning til dette i *Den hemmelige lære*, hvor vi kan finde ordene: »Stof er legemet til sjælens manifestation på dette eksistensplan, og sjælen er legemet på et højere plan for åndens manifestation, og disse tre er en treenighed, som opretholdes i en syntese af det liv, der strømmer gennem dem.«

I kan således se, efter omhyggelig refleksion, hvor enkelt dette emne er, når det betragtes eksoterisk, og at nøglen til forståelse ligger i en bevidst identifikation med alle tre, både i rækkefølge gennem vækst og på samme tid gennem indvielse. Jeg har her givet jer en okkult antydning.

For det andet skal I bemærke, hvordan denne formel henviser til antahkaranaen:

1. »En linje af ild mellem to lysende punkter« – monaden og sjælen.
2. »En linje, der kommer op af jorden og ender i havet« – henviser til sutratmaen, der – når antahkaranaen er fuldendt – sammenblander alle bevidsthedstyper, ånd og stof, til et levende hele, til den endelige realitet.

Dette er nogle af de bedst forståelige betydninger. Dybere betydninger vil spire frem, når de er blevet realiteter og ikke kun spekulative teorier i jeres liv. Som følge heraf kan I tydeligt se, hvilket behov I har for virkeligt at arbejde med de instruktioner, jeg har givet jer om antahkaranaen. I forbindelse med ovenstående vil jeg gøre jer opmærksom på nogle ord, jeg skrev i min sidste instruktion til jer i forbindelse med Anden Formel. Dér sagde jeg, at koordination »vil blive vort næste studium, når Første Formel har tilvejebragt bestemte ændringer i bevidstheden«. Jeg vil derfor ikke beskrive disse formlers indhold nu, men blot pege på deres vigtigste betydninger, der sjældent svarer til det I mener, da I er betinget af den lavere konkrete tænkeevnes udtryk og fortolkninger.

TREDJE DEL

De sidste instruktioner viser, at min (ligesom alle mestres) undervisning om emnet indvielse gives på tre måder:

1. Med *antydninger*. Disse antydninger vil vække intuitionen, når de erkendes og følges. Indvielse kan ikke tages, medmindre intuitionen er ved at blive aktiv. Åndeligt instinkt, det laveste aspekt af intuitionen indikerer, at disciplen er rede til første indvielse. Et oplyst sind og en åndelig intelligens er helt klare tegn på, at et menneske kan tage anden indvielse, mens åndelig perception eller intuitivt instinkt tilkendegiver, at disciplen er rede til transfigurationen, tredje indvielse.
2. Ved at anvende bestemte store *formler* (en af dem er allerede beskrevet) bliver bestemte definitive åbenbaringer mulige. Der findes seks af disse formler. De indeholder de seks forudsætninger for at tage indvielse, og de forekommer til tider som ord og til tider som symboler. De tjener til at udvikle den »indviedes hørelse« og den »indviedes syn«. De omhandler seks relationer:

Første Formel. Beskriver integration i en ashram og vedrører åbenbaringen af gruppefølelse. Den har relation til den astrale natur.

Anden Formel. Beskriver koordination. Den vedrører åbenbaringen af gruppeantahkaranaen og har relation til den mentale natur, hvori antahkaranaen er forankret.

Tredje Formel. Beskriver bestemte ændringer i sjælsnaturen. Den vedrører åbenbaring af tid og rum og har derfor relation til det Evige Nu.

Fjerde Formel. Beskriver livsaspektet. Den vedrører åbenbaringen af livsnaturen, og har derfor relation til cirkulation og vekselvirkning af energi.

Femte Formel. Beskriver viljesaspektet. Den vedrø-

rer åbenbaringen af den guddommelige hensigt og har derfor relation til Shamballa.

Sjette Formel. Beskriver dødens natur. Den vedrører åbenbaringen af det nedbrydende aspekts konstruktive arbejde. Den har derfor relation til afslutningen på Fiskenes tidsalder og til alle »tilbagetrækningsprocesser«.

Disse formler har syv fortolkninger. Imidlertid er det kun muligt for den discipel, der er under skoling, at opdage tre af dem på nuværende tidspunkt, fordi det er kun lyset fra den åndelige triade, der kan tilkendegive denne type af åbenbaring og fortolkning.

3. Ved at præsentere de forskellige *åbenbaringspunkter*:

- a. Den nuværende vision vil være en erfaring, der hører fortiden til. Åbenbaringens lys toner bort, efterhånden som erfaringen bliver til vane og synker ned under bevidsthedstærskelen.
- b. En ny og helt anderledes erkendelse vil blive den styrende. Dette vil tilkendegive en indiviets forståelse.
- c. Disse åbenbaringspunkter viser sig, når disciplen erkender, at indvielse ikke er en proces til sjæl-personlighed fusion, men til monade-personlighed integration.
- d. Disse åbenbaringspunkter forudsætter tre erkendelsesstadier:

Stadiet med penetration.

Stadiet med polarisation.

Stadiet med præcipitation.

Den måde, som disciplen nærmer sig hele emnet indvielse på, er meget anderledes i dag end tidligere – selv set over så kort et tidsrum som halvtreds år. Det er væsentligt, at I forstår, at disciplen nu nærmer sig mentalt og ikke som hidtil hengivent,

emotionelt og forhåbningsfuldt. Det har hidtil været kama-manasisk, hvilket er en blanding af høj aspiration, af den lavere tænkeevnes opmærksomhed og fokusering og af udførelse af rent fysiske discipliner. I dag har den sande discipel, der er rede til dette store skridt, fuld kontrol over sin emotionelle mekanisme. Hans lavere tænkeevne er skarp, vågen og fokuseret, og hans højere tænkeevne har via antahkaranaen en klar forbindelse med den lavere tænkeevne. I vil muligvis få en mere klar intuitiv forståelse af dette, når I bliver gjort bekendt med, at de betingende krav til den, der søgte indvielse (frem til perioden omkring år 1400 e.Kr.), var bevidst sjælskontakt. I dag skal der via antahkaranaen være etableret et vist mål af relation til den åndelige triade – og det er noget ganske andet. Dvs. at selv om sjælskontakt helt klart er blevet oprettet, så er dette ikke nok til at blive indviet i den nye tidsalder. Ud over at det er nødvendigt at besidde kærlighedsevnen, og at visdom kan tilkændegives, så kræves der også en universel ånd, og når den er til stede, viser det et vist mål af monadisk indstrømning. Denne indstrømning foregår ifølge sin natur via antahkaranaen eller »regnbuebroen«. Her kan I se årsagen til den vægt, jeg i den seneste tid har lagt på opbygningen af denne bro. En stor ændring i den menneskelige bevidsthed gjorde det muligt – i året 1425 e.Kr. – at indføre ændringer i kravene til indvielse, således at standarden blev hævet. Fem hundrede år er gået siden da, og det kan siges, at hensigten med disse ændringer i disciplin og skoling har vist sig berettiget og har givet et godt resultat. Til trods for tegn på det modsatte, til trods for verdenskrigen med dens deraf følgende rædsler og til trods for massernes tilsyneladende passive holdning, så er der en virkelig stor mængde monadisk energi til stede. Menneskeheden vil i stigende grad tilkændegive dette, ligesom der vil blive tilkændegivet et vedholdende krav om enhed og om en mere udbredt internationalisme. Hovedparten af menneskeheden bærer vidnesbyrd om dette i formål, mål, teorier, stræben og beslutninger.

Disse udtryk, som menneskehedens evolutionære udvikling

viser, har relation til viljespektets første manifesterende kvaliteter. Når jeg siger dette, giver jeg jer en antydning for at minde jer om, at kandidaten til indvielse vokser ved at opfatte og fortolke sådanne antydninger og ved at drage den sande betydning af dem. Vilje er ikke som mange tror et kraftfuldt udtryk for en intention, det er heller ikke en fast beslutning om at gøre det ene eller det andet. Det er derimod fundamentalt et udtryk for loven om offer. Ifølge denne lov erkender enheden ansvar, identificerer sig med helheden og lærer den esoteriske betydning af ordene: »Som de, der intet har (offer) og dog ejer alt (universalitet)«. Jeg vil bede jer reflektere over disse ord af den store indviede Paulus. Det fuldkomne udtryk for disse højeste åndelige kvaliteter (set fra det nutidige menneskes synsvinkel) kommer efter fjerde indvielse, den store forsagelse. Der gives afkald på alt, for at alt kan forvaltes og anvendes til alles bedste. Derefter bliver viljen-til-det-gode fremherskende. Det er derfor, det er nødvendigt at konstruere regnbuebroen på en videnskabelig måde, og det er derfor, der lægges vægt på monaden, Fader-aspektet, som nu kan åbenbares og kendes, fordi æoners arbejde kulminerer med en generel sjælskontakt, hvad angår menneskeheden som en enhed. Dette bekræftes af den kendsgerning, at så mange tusinde (som jeg flere gange har fortalt jer) har taget første indvielse. Kristus-barnet er i sandhed til stede, og denne kendsgerning er menneskets hjerte og sind nu ved at blive vidende om. Målet for tusindvis af mennesker overalt er at kunne tilkendegive Kristi ånd og at leve et eksemplarisk liv baseret på og betinget af den kærlighed, som Kristus og Sri Krishna (hans tidligere inkarnation) gav udtryk for.

Dette vil således skabe mulighed for menneskets næste store udvikling, som vokser ud af Kristus-bevidstheden og »bringer Guds vilje frem i lyset« (jeg kan ikke give udtryk for dette begreb på anden måde), og som også peger på den grundlæggende forskel mellem den gode vilje og viljen-til-det-gode. Jeg vil igen opfordre jer til at reflektere over denne sondring, for den viser forskellen mellem et liv, der styres og

betinges af sjælen, og et liv, der styres og betinges af den åndelige triade. Denne forskel er særdeles virkelig, for den ene kvalitet har sit udspring i kærligheden, og den anden i erkendelsen af livets universalitet. Den ene er udtryk for Kristus-bevidstheden og Kristus-livet, og den anden for en modtagelighed af monadisk indstrømning, men alligevel er de to én. Mere om dette vil blive antydet, når I studerer undervisningen om antahkaranaen.

En af de opgaver, jeg har påtaget mig, er at gøre verdens aspiranter og disciple opmærksom på de nye muligheder og på de nye indstrømmende kræfter, der kan blive tilgængelige for os, idet de bringer os en bedre forståelse af de udviklinger, der er sket siden år 1425 e.Kr. Meget af det, jeg videregiver og skal videregive til jer i fremtiden vedrørende indvielse i relation til metoder, processer og muligheder, vil fremstå som noget helt nyt. I den nye tidsalder vil der lidt efter lidt blive skabt en civilisation og en kultur, der vil blive helt anderledes, end noget man hidtil har kendt. Jeg vil minde jer om, at alle civilisationer og kulturer er eksternalisationer (der er afpasset, kvalificeret og indrettet efter racemæssige og nationale behov) af den intense, vibrerende kraft og planlagte aktivitet, som verdens indviede og disciple, der udgør Hierarkiet den pågældende tid, iværksætter. Hierarki-medlemmernes planer, deres tænkning og deres livgivende kraft strømmer til stadighed ud og påvirker deres disciples bevidsthed. Disciple- ne nedtrapper de indstrømmende energier, således at tænkere og idealister kan opfatte de nye tilgængelige sandheder mere nøjagtigt. Til sidst vil de sandheder, der opfattes på denne måde, ændre hele menneskehedens bevidsthed og hæve den op, om jeg så må sige. Dette fører til nye måder at leve på i dagliglivet, til en civiliseret adfærd og til kulturelle udviklinger. Alt dette kan spores tilbage til den indre sides gruppe af indviede, der på den måde tjener deres medmennesker og bevidst og med hensigt virkeliggør loven om evolution. Når de arbejder på den måde, forbereder de samtidig sig selv til at betrede »den højere evolutions vej«. Hvordan denne vej er,

kan jeg ikke fortælle jer, for I vil ikke være i stand til at forstå dens betydning, idet den har relation til monadens åndelige tilstand og hensigt, og monadens mål er *ikke* bevidsthedsudvidelse, men derimod det, som bevidsthedsudvidelserne åbenbarer – og det er noget ganske andet, som er helt uforståeligt for alle, der endnu ikke har taget tredje indvielse. Glem ikke, at Kristus og hans ophøjede brødre, og alle af en endnu højere indvielsesgrad, end de besidder, har et helt bestemt mål, men det er et mål, der først vil vise sig tydeligt i det tredje solsystem, i hvilket Guds vilje vil være den dominerende idé, på samme måde som Guds kærlighed betinger dette solsystem, hvori vi nu fungerer. Det drejer sig således ikke om bevidsthed eller årvågenhed, men om et stadium af væren, der er forbundet med loven om offer – den lov, der styrer de stadier af væren, som har udspring i etableringen af rette menneskelige relationer.

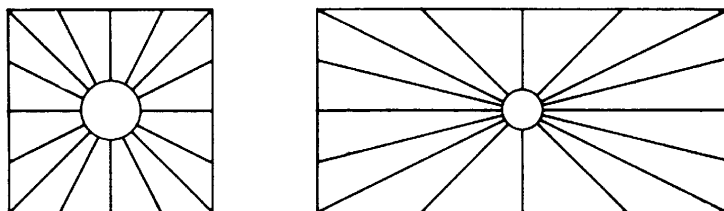
Hensigten kan først blive åbenbaret og forstået, når det er blevet en fast forankret levemåde at skabe sådanne rette relationer med alle »punkter for guddommelig tilkendegivelse«. I kan således se, hvorfor det ikke er muligt for mennesker, der først nu er ved at nærme sig en forståelse af behovet for rette menneskelige relationer, at forstå mere end, at der ligger en stor mulighed forude. Kun de højere rækker af indviede er vidende om karakteren af denne mulighed, og det er mod den de stræber.

FORMLERNE

Vi kommer nu til den anden af de store formler, der giver den indviede nøglen til det næste trin i hans opgave. Disse mærkværdige urgamle sætninger og symboler har i sig en kraft, som hidrører fra styrken i de sind, der har reflekteret over dem, som har konstrueret tankeformer om dem, og som har anvendt dem som måder og metoder til at fokusere triadens lys på personligheden. Jeg vil bede jer være opmærksom på formuleringen af de ord, jeg netop brugte. Disse formler

frigør ikke sjælens lys til det opmærksomt ventende sind. De frigør lyset fra elektrisk ild (og således ikke sol-ild) til den integrerede personlighed, således at hele mennesket, der nu bliver en fungerende mekanisme for monaden, overstrømmes af denne højere energiform, der er et aspekt af viljesenergien og har relation til videreførelsen af den guddommelige hensigt. I kan som følge heraf forstå, hvor relativt umuligt det er for de fleste af jer at gøre andet end at registrere disse formers mere tydelige betydninger og derefter afvente den tid, hvor jeres indre vækst berettiger jer til på ny at forsøge at fortolke dem.

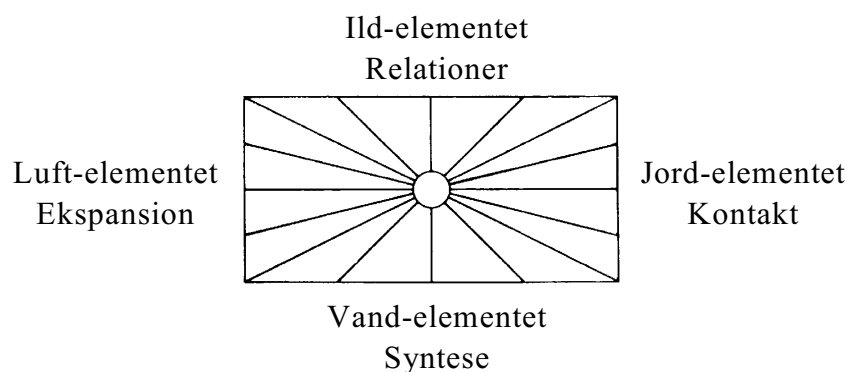
Disciplen ser indgraveringen af denne formel på pladen af det ukendte metal, som jeg beskrev på side 280. Den har form som en række linjer, der mødes ved en cirkel i midten af et kvadrat, sådan som denne tegning viser:

Besyderligt nok er det dette urgamle symbol med sin henvisning til den emotionelle natur og derfor til den atlantiske bevidsthed, som meget rammende viser grundlaget for fremskridt, og som er den subtile kraft bag »alle nationernes flag«. Flag er symboler på et folks hengivenhed til dets nation og til det nationale åndelige mål. Flag er naturligvis blevet misbrugt til at tilkendegive national separatisme og selvished og national patriotisme, men bag flaget findes der en kraft, som er en kilde til inspiration for folkets sjæl. Af den grund kan »punktet naturligvis endnu ikke bevæge sig ind mod cirklen for folkets liv«. Endnu findes der kun kvadratet for folkets personlighedsreaktioner og linjerne for dets evolutionære fremgang mod en dybere bevidsthed. Denne bevidsthed, der er under udvikling, kalder vi »folkets sjæl«. En dag vil punk-

tet indtage sin plads i midten af kvadratet, og alle linjer vil løbe mod dette punkt. Det vil bevirke, at nationen stimuleres til aktivitet af indre åndelige energier, og linjerne, der hidtil løb indad mod midten, bliver nu kanaler eller veje, ad hvilke åndelig energi kan strømme ind i enhver udviklingsfase af en nations civilisation og kultur. Nationen forbindes derefter – gennem punktet i midten – med kilden til guddommelig inspiration, der er den samme for alle typer, alle nationer og alle racer i tid og rum.

Jeg har brugt det eksoteriske symbol for flaget til at give jer en antydning om den esoteriske betydning af denne meget enkle men særdeles kraftfulde form. Dybt i metallet er indgraveret fire ord eller rettere sentenser, en sentens på hver af kvadratets fire sider:

Disse ord er en højst utilstrækkelig og måske endda uegnet oversættelse af bestemte sentenser fra det urgamle senzar-sprog, der har til formål at beskrive den grundlæggende enhed, den relaterede syntese og den gensidige forståelse, som en dag vil kendetegne en menneskehed, der er sammensat af mange aspekter, men som ikke desto mindre er tilkendegivelser af det Ene liv. De har desuden relation til eller er udtryk for monadiske grupperinger eller universelle erkendelser og ikke sjælsbevidsthed. Det er meget vanskeligt for mig at forklare den højere betydning bag disse sentensers ydre enkelhed. I kan kun selv nå frem til en forståelse, når I funderer over dem ved hjælp af de tre eneste fortolkningsmåder, som det er muligt for jer at anvende på nuværende tidspunkt: den individuelle anvendelse af symbolet, dets nationale anvendelse

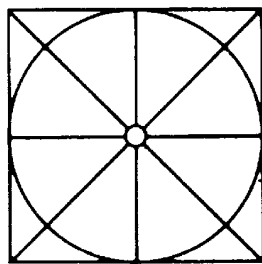
se og dets anvendelse i relation til menneskeheden. Husk altid, at der ligger en nøgle til forståelse i erkendelsen af en »højere vej«, af eksistensen af en »højere evolution«, af det lys, der er kendetegnende for Shamballa og af anvendelsen af antahkaranaen, når den passerer forbi sjælen (om jeg så må sige) og derved bærer menneskets åndeliggjorte bevidsthed ind i områder for hierarkisk erfaring i relation til Shamballa.

ÅBENBARINGSPUNKTER

Dette fører os næsten automatisk frem til det tredje aspekt af den forberedelse til indvielse, som jeg i en tidligere instruktion kaldte »præsentationen af åbenbaringspunkter«. Når disse formler studeres på rette måde og til sidst forstås i nogen grad i det mindste intellektuelt, fører de disciplen frem til det punkt, hvor han pludselig kan få kontakt til det, som er nyt, som hidtil ikke er erkendt, og som der ikke findes ord for. Paulus havde nået et sådant punkt, da han omtalte »den tredje himmel, idet den tilslører den syvende« (hvilket er de oprindelige ord, der på den tid blev udeladt af modtagerne af hans budskab som helt meningsløse). Øjet har ikke set og øret har ikke hørt den ubeskrivelige åbenbaring, der opleves af den indviede, som kan penetrere ind til visse høje steder, hvor naturen af den guddommelige vilje pludselig antager en helt anden og forbløffende betydning, hvor de hensigter, der bliver udarbejdet i Shamballas råds-kammer, kan ses – ikke detaljert, men som en pludselig kontaktet inspiration. Da bliver den indviede for første gang bevidst modtagelig for den energi, der strømmer til Hierarkiet fra Den store hvide loge på Sirius.

Det er ved dette åbenbaringspunkt og i relation til dette symbol, at den indviede til sidst står. Derefter bliver de »mange kraftlinjer i kvadratet til de syv lysveje, hvoraf den indviede skal vælge én, der vil føre ham videre til indvielsesevoluti-
ons syvfoldige vej«. Dette er den højere evolutions vej, som mennesket ikke kan vide noget om. Ordene henviser til de syv veje, som mesteren må overveje, og hvorfra han må vælge sin

fremtidige vej. Derefter tager symbolet følgende form:

»Alle veje mødes i midten. De mange bliver de syv og den otte-tende. Linjerne løber fra punkt til punkt. De strækker sig fra punkt til punkt. Den ydre kvadrat, cirklen for den Ene og punktet for enhed ses som ét, og mesteren fortsætter på sin vej.«

Han er *penetreret* til midtpunktet ved at gå langs antahkara-naen, som han selv har konstrueret. Dér *polariserer* han sig og finder sit ståsted, og derfra – i midten af cirklen og i kvadratet for tjeneste – *præcipiterer* han de energier og kræfter, som denne tjeneste kræver. Ud fra disse få antydninger kan I opfatte naturen af dette symbol og kvaliteten af dets betydning, samt styrken i den kraft, som (når det forstås korrekt) kan føre disciplen under indvielse fra »det uvirkelige til det virkelige«.

Første Formel omhandlede dybest set den monadiske betydning af ordene »fra mørke til lys«, der fører til vision og indre oplyst hensigt. Anden Formel vedrører den højere betydning af ordene »fra det uvirkelige til det virkelige«, medens vi i den tredje vil se, at den giver udtryk for den sande betydning af ordene »fra død til udødelighed«. Således bliver denne bøn fra meget gammel tid til en nutidig bestræbelse mod en fjern fremtid. Forstår du dette udsagn, min broder? Det er til dette lys, denne realitet og dette liv, at den indviede penetrerer. I dette realitetens og livets lys polariserer han sig, og ud fra dette punkt af universelt liv, realitet og lys arbejder han.

FJERDE DEL

Når I sammen studerer emnet om indvielse, vil jeg bede jer gøre det på en fordomsfri måde. Jeg har fortalt jer, at de ændringer, der vil blive foretaget i forbindelse med skoling af

fremtidens indviede, er nært forestående, og at teknikker til udvikling af disciplens bevidsthed vil blive helt anderledes end de tidligere anvendte. De vil ikke være de samme som dem, der hidtil er blevet anvendt i østen. Østens hidtil anvendte teknikker har motiveret undervisningen om dette emne i vesten. Ændringerne foretages ikke, fordi de tidligere metoder var ukorrekte og forkerte, men fordi disciplens og den indviedes intelligente forståelse nu er så fremskreden (relativt set), at de gamle metoder ikke længere kan anvendes. Det svarer til, at de enkle øvelser i regning i underskolen ikke hjælper den universitetsstuderende til at tage eksamen. Øvelserne var nødvendige i de tidlige stadier, for de gav viden om og evne til at dividere, trække fra, gange og lægge sammen, men nu er det denne *viden* og *evne*, der anvendes og ikke øvelserne.

OM ANTYDNINGER

De antydninger, som en mester gav tidligere gjaldt stort set opbygningen og ændringen af karakteren og opvækkelsen af chelaen. For nutidens discipel er de ikke længere kun antydninger, for han har selv nok viden til at kunne arbejde med sin egen karakter, og han er ved egen hjælp og viden trængt frem til yderkanten af den indre verden. Således er situationen for flertallet af aspiranter i dag. De antydninger, jeg vil give jer, er derfor særdeles lette at forstå og har tilsyneladende en helt klar mening. De omhandler tjeneste og menneskelige og planetariske forhold, og det er muligt at fortolke dem på flere måder svarende til udviklingstrin og stråletype.

I min sidste instruktion omtalte jeg tre antydninger, som det vil være nyttigt for os kort at gennemgå. Jeg vil fremlægge dem på en måde, så I som gruppe vil kunne opfatte dem set ud fra jeres særlige udviklingstrin.

Den første antydning omhandlede de ændringer, som spirer frem af arbejdet i de ashramer, der indgår som en del af Hierarkiets ene store ashram. Jeg sagde, at resultaterne af dette vil blive, at der kan etableres en nærmere relation til Sanat Kumara og hans rådskammer. Ændringerne sker som et resul-

tat af det arbejde, verdens disciple udfører – enten de er i inkarnation eller ude af inkarnation. Jeg kunne tænke mig at vide, hvor mange af jer der mon har spekuleret over betydningen af udtalelsen om, at ændringerne er tilvejebragt af disciplenes handlinger. Med dette mener jeg ikke senior-indviede, men det som I mener, når I taler om en discipel. I kunne helt naturligt gå ud fra, at de nødvendige ændringer ville blive iværksat af mestrene eller af Kristus eller endog af Sanat Kumara. Men således er det ikke. Hvorfor ikke? Hvad er det for en tanke, der ligger bag min udtalelse? Verdens disciple virker som mellemed mellem Hierarkiet og menneskeheden. De er et produkt af den *øjeblikkelige* menneskelige stræben. De angiver tempoet for menneskenes udvikling. De står således i nær forbindelse med menneskehedens bevidsthed. Det er de nye disciples kvalitet og den hurtighed, hvormed menneskene finder vej til disciplenes rækker, samt de krav, som verdens aktive disciple stiller på menneskehedens vegne (de krav, de *kender*), der tilvejebringer de nødvendige ændringer. Mestrene er skolet i kunsten at erkende, hvilket er en fuldkommengørelse af at praktisere observation. De står altid parat til at foretage de nødvendige ændringer i teknikker eller pensum, når som helst menneskets karakter hæver sig over de gamle fremstillinger af de altid nødvendige sandheder. Disciplene tilkendegiver behovene over for deres mestre, der derefter iværksætter de nødvendige ændringer. Når det skal ske i en krisetid og har langtrækkende virkninger og bliver betingende for forholdene i flere tusinde år fremover, så mødes hele Hierarkiet i et konklave. På grundlag af lyset i denne antydning kan I selv udlede meget.

Den anden antydning jeg omtalte indikerede, at menneskene har udviklet sig så hensigtsmæssigt, at vor tids mål, teorier, hensigter og beslutninger, der nu kommer til udtryk i menneskets tænkning og skrifter, viser, at guddommens viljespekt i sin første spæde manifestation er begyndt at gøre sin nærværelse mærkbar. Har I fulgt denne antydning? Har I erkendt, at massernes oprør og beslutning om at overvinde

begrænsninger og alle hindringer for at forbedre verdens tilstand er antydninger i denne retning? Har I forstået den kendsgerning, at de sidste to hundrede års omvæltninger er tegn på stræben efter det åndelige aspekt? Dette åndelige aspekt er liv og vilje. Verden i dag viser tegn på nyt liv. Tænk over dette, og hvad det indebærer i vor tid af umiddelbare forandringer, og forestil jer, hvilken vej verden vil gå under inspiration af den åndelige vilje.

Den tredje antydning jeg gav jer havde til hensigt at minde jer om, at det er en pligt og et ansvar for den discipel, der arbejder under en ashrams inspiration, at »modificere, kvalificere og tilpasse« den plan, som er foreslået af Shamballa (og som ashramen er ansvarlig for) i forbindelse med den kommende civilisation og kultur. Der findes et begreb, der hedder »kunsten at indgå åndeligt kompromis«, og det skal læres. Det er vanskeligt at mestre, fordi det godtager ikke fanatisme, det kræver en skolet og intelligent forståelse af anvendte metoder og sandhed, og det tolererer ikke unddragelse af ansvar. Det indebærer også en fornemmelse af tidsfaktoren, af forskellige evolutionstrin samt erfaring i den proces, hvor det unødvendige og ikke længere brugbare skal kasseres – uanset hvor godt dette måtte forekomme at være.

Disse tre antydninger giver brede rammer for den individuelle undervisning og bevidsthedsudvidelse, og det er ved at anvende disse antydninger rigtigt, at discipelen lærer at tjene på fyldestgørende og præcis måde og at udføre tjenesten tilfredsstillende for Hierarkiet. Jeg vil altid nævne det for jer, når jeg giver jer en antydning, og det er disse antydninger, jeg vil bede jer koncentrere jer om. Jeg vil ikke uddybe dem hver gang, således som jeg har gjort i dag, for I må udvikle jer ved at løse jeres egne problemer.

En af de vanskeligheder, der er forbundet med at indføre en ny og mere fremskreden holdning til indvielse, er at ændre den opfattelse, at den indviede altid *véd* alt, hvad der er at vide. Det er nødvendigt at huske, at viden er knyttet til den *faktiske* verden. Viden er indsamlet information ned gennem

tidsaldrene og er nært knyttet til hukommelsen og til dens subjektive genpart – genkaldelse af tidligere viden. Det betyder, at man helt bevidst fremdrager alt, som egoet har oplagret som et resultat af mange inkarnationer og af mange forskellige erfaringer. Det har relation til »kundskabsbladene« i den egoiske lotus og til den lavere konkrete tænkeevne, idet viden skaber en effektivt virkende relation mellem den ydre række af kundskabsblade, den konkrete tænkeevne og hjernen. Det kommer til konkret udtryk som en inkarneret sjæls »intelligensudrustning« i hver inkarnation og har hovedsagelig at gøre med det kortvarige, forbigående og midlertidige. Den faktor, der er blivende i viden, er ganske enkelt dens evne til at relatere fortid og nutid, hvorved der skabes en effektiv levevis i dag i fænomenernes verden.

Visdom er den indviedes kendetegn, og den besidder han, selv om hans praktiske viden om jordiske detaljer – af historisk, geografisk, økonomisk eller kulturel art – lader meget tilbage at ønske. Disciplene i en mesters ashram kan give ham den viden, han måtte ønske, for de har rod i forskellige kulturer og civilisationer, og tilsammen sammenfatter de al menneskelig viden på ethvert givet tidspunkt. Dette må ikke glemmes. En visdommens mester ved altid, hvor han kan hente viden. Viden og intelligens eller mental polarisation må ikke forveksles i jeres sind. Til det sidstnævnte kan jeg tilføje, at viden har at gøre med det, der er opnået og manifesteret på det fysiske plan og i de tre verdener. Visdom har at gøre med iboende evner og muligheder for åndelig tilkendegivelse. Viden kan komme til udtryk som begreber og forskrifter. Visdom åbenbares ved hjælp af ideer, som mundan viden meget ofte modarbejder med stor kraft. Den konkrete tænkeevne hindrer ofte, som I udmærket véd, den frie strøm af ideer med intuitiv impuls. Det er denne frie strøm af nye ideer den indviede dybest set interesserer sig for, fordi det er ideer og den rette anvendelse og fortolkning af dem, der betinger fremtiden for menneskeheden og for planetens liv.

Det første, som disciplen under forberedelse til indvielse

skal lære, er derfor ideernes natur og forskellen mellem dem og de tankeformer, han kommer i kontakt med – for at sige det enkelt og derfor utilstrækkeligt, set ud fra emnets kompleksitet. Hovedopgaven for mesteren er at hjælpe disciplen med at udvikle intuitionen og med samtidig at fastholde den mentale forståelse i en aktiv og god tilstand. Dette kan først og fremmest gøres ved at sætte ham i stand til at nå frem til en rigtig relation og en korrekt skelnen mellem de abstrakte og konkrete tankeområder – dvs. de højere og lavere aspekter af sindet, der for sjælen er, hvad den lavere tænkeevne og hjernen er for personligheden. Tænk grundigt over dette. En rigtig opfattelse af denne forskel skaber en ny fokusering af livskraften i sjælen, der i de første stadier af discipelskabet virker både gennem den abstrakte tænkeevne og den konkrete tænkeevne. Men på de stadier er de abstrakte begreber, som disciplen under skoling har at gøre med, ikke intuitive af natur, og det er et punkt, der ofte skaber forvirring. De er blot vidtrækkende, generelle og almindelige perceptioner og verdensopfattelser, som den gradvise udvikling af menneskeheden har erkendt og registreret, og som de førende tænkere i menneskeheden opfanger med lethed, men som synes så forbløffende for neofyten. De forekommer ham så stor-slåede og betydningsfulde (som objekter i hans udvidede vision), at han forveksler dem med ideer og intuitiv perception. Han har ikke lært at skelne mellem abstrakte tanker og intuitive ideer. Heri består hans problem.

Ideer er andet end dette, hvad angår den indviede. De vedrører hovedsageligt det, som med tiden vil komme og er de formative nye åndelige og skabende impulser, der vil erstatte det gamle og bygge det »nye hus«, som menneskeheden skal leve i. I cyklus efter cyklus og civilisation efter civilisation har den friske strøm af ideer betinget menneskets opholdssteder og dets levemåde og livsudtryk. Ved hjælp af disse altid levende og altid indstrømmende ideer går menneskeheden fremad til noget bedre og større og mere hensigtsmæssigt for det guddommelige liv, der langsomt manifesterer sig.

Når disciplen og den indviede intuitivt via antahkaranaen kommer i kontakt med ideer, skal de helt bevidst føre dem ned til tænkeevnens abstrakte niveauer for her (symbolsk) at forme grundridsene til opbygningen af den skabende proces, der kan give dem eksistens og væren i fænomenernes verden. Jeg vil derfor bede jer huske tre faktorer:

1. Intuitionen. Der kontakter og åbenbarer nye ideer.
2. Den abstrakte verden. . . Hvor de får form og substans. Det svarer for den endeligt skabte tankeform til, hvad det æteriske legeme er for det tætte fysiske legeme.
3. Konkret tænkning. Skaber konkretisering af tankeformen, hvorved ideen bliver tilgængelig for menneskeheden.

Denne enkle sammenfatning viser jer den proces, som disciplen vil være i stand til at følge, når han er en indviet. Efterhånden som de enkelte individer tages, vil rækkevidden af ideen til stadighed øges og ligeledes dens kraft, således at man kan sige, at den indviede – efterhånden som han gør fremskridt på individsens vej – først arbejder med en idé, dernæst med flere ideer, og derefter med den hierarkiske plan i bred og generel forstand og til sidst når det punkt, hvor han kommer under indflydelse af Sanat Kumaras hensigt. Derefter vil Verdens Herres vilje åbenbare sig for ham.

Den indviedes *arbejde* udføres inden for det universelle sinds grænsering. Dette er kun en talemåde, der skildrer den rækkevidde, som en planetarisk Logos' eller en Sol-Logos' tænkning, planlægning og hensigt har. *Kvaliteten* i den fremgangsmåde, den indviede bibringer arbejdet, drages som ren energi fra den planetariske Logos' hjertecenter. Det er ren kærlighed med sin uundgåelige følge, der er visdom og forståelse, og disse egenskaber giver ham indsigt i planen. Den *kraft*, han kan tilføre arbejdet, drages fra hans opfattelse af den planetariske Logos' hensigt, og dette vidtstrakte og altomfattende arbejde indledes i trindelte sekvenser og gennem-

føres under påvirkning af den indviedes ekspanderende bevidsthed og hans voksende sensitivitet over for impression.

Jeg søger her at løsrive jeres sind fra den *tvangstanke*, at den indviede arbejder, fordi han véd. Jeg vil vende denne opfattelse om og sige, at den indviede véd, fordi han arbejder. Der findes intet opnået punkt, hvor indvieren siger til den indviede: Nu véd du, og derfor kan du arbejde. Han siger snarere: Nu kan du tjene og arbejde, og ved at gøre det er du begyndt på en ny og vanskelig opdagelsesrejse. Du vil lidt efter lidt opdage virkeligheden og nå frem til store manifestationsområder, fordi du tjener. Resultatet af denne tjeneste vil manifestere visse kræfter og energier, og din evne til at anvende dem vil vise dig, dine med-indviede og hele verden, at du arbejder fuldt bevidst på den indre side af livet.

Den indviede arbejder ud fra sit ståsted på den indre side. Under de tidlige stadier af indvielsesprocessen arbejder han i *meningens verden*. Efter den tredje indvielse arbejder han bevidst i *årsagernes verden* frem til den tid, hvor han er fremskreden nok til at arbejde i *verdenen af væren*. Aspiranten bestræber sig på at forstå hensigten med meningens verden og på at anvende sin opnåede viden i sit daglige liv med forståelse. Disciplen bestræber sig på at opfatte betydningen af årsagernes verden og at relatere årsag og virkning på en praktisk måde. Den indviede af højere grad anvender disse tre verdeneres kræfter – mening, årsag og væren – til at implementere Sanat Kumaras hensigt.

Disse forskelle er ikke skarpt afgrænsede, da livet er bevægeligt og foranderligt, og de punkter, hvor der opnås resultater, er utallige, og hele tiden bevæger de sig fremad, men det generelle billede vil tjene til at føre jeres tanker væk fra at »idealisere indvielse«, væk fra det glamourøse og det betydningsløse, og væk fra såkaldte kendsgerninger (både faktiske og tænkte), som okkulte grupper og ledere har lagt så stor vægt på, og som er blevet holdt op som noget tillokkende for de vordende disciple. Jeg ønsker, at denne gruppe, som jeg skoler, ser bort fra de detaljer angående indvielse, som den

mystiske magiker og emotionelle person så ofte har præsenteret for os, og i stedet koncentrerer sig om de langt mere faktiske realiteter såsom mening, årsag og væren. De gamle og udtjente fremstillinger er et produkt af den konkrete tænkeevne, og de er derfor krystalliserende i deres virkninger og fordrejede i deres resultater. De fremkalder ligeledes åndelig selvished og isolation så vel som astral nysgerrighed. Den nye fremgangsmåde, som jeg søger at anvise, appellerer til den abstrakte tænkeevne og til sjælen, hvis værdier er sunde, og til sidst til intuitionen. Det er ikke en appel, der virker tiltrækkende på personligheden, men den vil frembringe flere skabende resultater og føre neofyten ad en mere sikker vej med færre skuffelser og færre fejltagelser.

FORMLERNE

Tanken vedrørende mening, årsag og væren ligger bag symbolikken eller betydningen af den formel, som vi beskæftiger os med i denne instruktion. Jeg har tidligere peget på, hvor vanskeligt det er at fremsætte disse urgamle symboler eller symbolske skrifter i en sådan form, at meningen kan komme frem gennem sproget. Denne vanskelighed er næsten uoverstigelig i forbindelse med denne Tredje Formel. Årsagen er den, at denne formel er blevet bevaret som *lyde* eller (hvis jeg kan bruge en så mangetydig formulering) som *trompeterede ord*. Den er ikke blevet bevaret som inskription ligesom de to forrige symbolske formler, I allerede har modtaget. Alt hvad jeg kan gøre er at give jer en mening (så meget som jeg selv kan forstå, og som I kan opfatte) om disse storslåede lyde eller akkorder, der er komprimeret og flettet ind i visse urgamle sætninger. I véd selv, hvor vanskeligt det er at forklare betydningen af lyden OM. Dette er en endnu vanskeligere opgave. Den menneskelige tænkning har indtil nu kun i beskedent omfang været rettet imod denne formel, hvorimod det hellige ord har fået stor opmærksomhed. Ikke før jeres tænkning retter sig mod det, som jeg nu skal forsøge at give jer, vil det

være nemt at finde ord, der kan beskrive den bagved liggende idé – den idé, som I kan komme i kontakt med på jeres nuværende udviklingstrin.

Denne Tredje Formel omhandler tid og bevidstheden hos det åndelige menneske, der ikke kender til isolation, til tid og rums adskillelse og til fortryllelsen ved den store illusion. Den beretter om, at udødelighed og en ubrydelig kontinuitet af bevidsthed og liv er en kendsgerning. Det er denne formel, som – ved tredje indvielse – skaber den forklarelse, der opnås, når det Evige Nu erkendes, og når kontinuiteten af bevidsthed og identitet opfattes som et aspekt af væren. En af mestrene har kaldt denne formel »frøet til alle filosofier« – i denne sætning kan I måske finde mere oplysning om dette emne, forudsat at I véd, hvad filosofi er.

For den indviede, som anvender denne formel, og som skaber de nødvendige lyde og fremsiger de urgamle ord på det rigtige sted (og dem må jeg ikke oplyse jer om), træder følgende seks tanker stærkt frem i hans bevidsthed. Disse seks tanker vil oplyse jer om formlens hensigt så tydeligt som muligt. Det er ikke muligt at beskrive disse begrebers sande skønhed for jer, men hvis I vil huske, at det at tænke over meningen er som at kaste lys over livet, over årsag som en kort erfaring, og væren som begyndelse af alt eksisterende, da kan der komme en vision, en drøm kan tone frem i jeres bevidsthed og en kraft til fuldbyrdelse kan strømme ind. Mestrene anvender denne formel, når de står over for en eller anden forms død (disse ord skal opfattes bogstaveligt). Her henviser jeg ikke til døden, således som den kan påvirke mestrene, men til døden, således som den påvirker Guds skabte univers og skaber frigørelse eller ophør, eller åbner døren for nyt liv og lukker døren til en cyklus for en manifestation, en civilisation, en race eller en nation.

Her følger de seks betingende tanker, som den indviede fastholder i sin bevidsthed, *når han anvender formlen* – en formel, der er ældre end Dzyans strofer:

1. Gud *ER*. Herren står evigt fast. Kun væren eksisterer. Intet

andet er.

2. Tid *ER*. Væren stiger ned for at manifestere sig. Skabelse er. Derefter forenes tid og form. Væren og tid forenes ikke.
3. Enhed *ER*. Den midterste træder frem og kender både tid og Gud. Men tid nedbryder den midterste og kun væren *ER*.
4. Rum *ER*. Tid og rum giver genlyd og tilslører den Ene, der står bag. Ren væren *ER* – ukendt og uden frygt, uberørt og for evigt uforanderlig.
5. Gud *ER*. Tid, rum, den midterste Ene (med form og proces) toner bort, men forbliver alligevel for evigt. Ren fornuft er tilstrækkelig.
6. Væren råber og siger: ... (uoversætteligt). Døden nedbryder alt. Eksistens ophører, dog forbliver alt for evigt – uberørt, uforanderligt det samme. Gud *ER*.

Hver af disse seks setninger har sit eget symbol ved slutningen af hver tankeenhed, hvis jeg kan kalde den det. Dem kan jeg ikke oplyse jer om og heller ikke om de akkorder, der bærer disse setninger frem. Jeg har prøvet at antyde en af meningerne i formlen, men har ikke gjort det som oversættelse eller ved omskrivning. Husk dette, og når I funderer over disse seks setninger, skal I prøve at finde en fortolkning, der vil komme til jer fra *meningens verden* og skabe en praktisk anvendelse, samt fra *årsagernes verden*, der giver en oplyst forståelse, og (hvis I er fremskredne nok) fra *verdenen af væren*, der skaber en evne til at omfatte alt. Disse formler har intet at gøre med personligheder eller med inkarnerede sjæle, der identificerer sig med form i de tre verdener. De vedrører verdensomspændende ændringer, store og universelle udviklinger og menneskehedens fremskridt (som en enhed) mod det guddommelige. I kan endnu ikke tænke i disse baner, men I kan i det mindste prøve og vokse derved.

ÅBENBARINGSPUNKTER

I første del af den sidste instruktion pegede jeg på to meget nødvendige krav, som disciplen under skoling til indvielse må

opfylde. Da de er nært forbundet med dette tredje punkt (jeg henviser til de åbenbaringer, som den indviede kan forvente), ønsker jeg at berøre dem her. Det første udsagn jeg fremsatte var, at vilje helt grundlæggende er et udtryk for loven om offer. Det andet var et forsøg på at fremhæve det nødvendige i at forstå og acceptere to indledende forudsætninger:

1. At energi følger tanke.
2. At det øje, der er åbnet af tænkning, styrer denne energi.

Hvorfor – vil jeg spørge jer – er viljen et aspekt af eller et udtryk for loven om offer? Fordi viljen, således som den indviede opfatter og forstår den, dybest set er den monadiske essens kvalificeret af »fast beslutsomhed«, der er identisk med den planetariske Logos' vilje eller hensigt. Det er det højeste guddommelige aspekt, som den indviede til sidst manifesterer, før han betræder den højere evolutionsvej. I denne forbindelse vil det være nyttigt at huske, at et af Sanat Kumaras navne er »det store offer«, og også at forsøge at finde frem til nogle af de faktorer, der har gjort ham fortjent til dette navn. Det kunne fx være som i følgende beskrivelser, men der findes også andre, som I ikke ville være i stand til at forstå, selv om der var ord til at beskrive dem:

- a. Den planetariske Logos' grundlæggende offer var hans beslutning om at inkarnere i denne planets form. Det var et klart valg, der var motiveret af hans »faste beslutsomhed« om at fungere som planetens frelser, på samme måde som verdensfrelserne træder frem for at frelse menneskeheden. Sanat Kumara er prototypen på alle verdensfrelser.

Den indviede skal ligeledes, på sit lavere stadium, lære at fungere som en frelser og derved give udtryk for loven om offer ved hjælp af den udviklede, rene og ræsonnerende vilje, og ikke kun med baggrund i den impulsive kærlighed og dens aktivitet. Heri ligger en grundlæggende forskel. Offer må ikke betragtes som det at »give op«, men snarere som det at »tage over«. Det har en gådefuld relati-

on til loven om karma, men på så høje niveauer at kun en fremskreden indviet kan forstå det.

- b. Dette offer var uafviseligt i dybeste betydning, hvilket skyldes den planetariske Logos' evne til fuldt bevidst at identificere sig med alle livsformers sjæl, der ligger latent i den planetariske substans. Da han tog denne opgave på sig, havde han esoterisk set ikke noget valg, idet beslutningen er dybt rodfæstet i hans egen natur. På grund af denne identifikation kunne han ikke afvise den invokative bøn fra de »livskim, der stræber sig fremad i formens substans i søgen efter mere liv og lys«, som *Den gamle kommentar* siger det. Denne stræben og fremdrift vækkede hans respons og hans guddommelige udstråling, der er kommet til udtryk i vilje og aktiveret af den »faste beslutning« om at møde den dybt skjulte guddommelighed i disse kim. Det han indledte dengang eksisterer stadig, og – ifølge loven om offer – vil han fuldbyrde opgaven, uanset hvor mange æoner det vil tage.

Den indviede skal, på sit lavere stadium, lære at arbejde som beskytter og frelser for de livskim i alle former, som han kan opnå et vist mål af identifikation med. Hans vilje må aktiveres som respons på menneskehedens invokative krav, og hans »faste beslutning« må motivere hans efterfølgende aktivitet.

- c. Ifølge loven om offer skal Sanat Kumara (for at udtrykke ideen okkult) »vende sin ryg til den centrale åndelige sol og med sit ansigts lys oplyse vejen for de fangne på planeten«. Han har dømt sig selv til at blive så længe, som det er nødvendigt, og »virke som en sol og et lys for planeten, indtil dagen kommer, og natten med pralaya kan sænke sig over hans fuldførte opgave«. Da, men først da, kan lyset fra den centrale åndelige sol begynde at penetrere frem til de mørke steder på jorden. Når dette sker, vil alle »skygger forsvinde« – en okkult henvisning til monadens altomfattende udstråling, når den absorberer begge sine refleksioner, sjælen og dens skygge personligheden.

Den indviede, på sit lavere stadium, giver på lignende måde udtryk for loven om offer. Til sidst vender han sin ryg til Shamballas råd og til den højere evolutions vej, idet han genoptager sin kontakt med jorden og arbejder som et medlem af Hierarkiet for at udbrede viljen-til-det-gode blandt menneskene og også blandt alle de lavere evolutioner.

- d. Ifølge loven om offer forbliver Verdens Herre altid bag scenen uden at være kendt eller erkendt af alle de »kim«, han kom for at frelse, indtil den tid, hvor de har nået det stadium, hvor de blomstrer frem som fuldkomne mennesker, og på deres side selv bliver menneskeheds frelsere. Da véd de, at han eksisterer. Set ud fra det fjerde naturriges livsformers synsvinkel er Sanat Kumara ikke-eksisterende. Den udviklede del af menneskeheden, der endnu ikke har betrådt prøvestadiets vej, har en anelse om ham og søger ham på en uklar måde under det flertydige ord »Gud«. Senere, når det liv, som »kimene« har manifesteret, når frem til de højere lag eller grupper i det menneskelige hierarki, dukker der en garanti op i disciplens bevidsthed om, at der bag fænomenernes verden findes en verden af »frelsende liv«, som han til sidst kan blive en del af. Han begynder at ane, at der bag disse liv findes store væsener, der besidder kraft, visdom og kærlighed, og som på deres side står under Sanat Kumaras overhøjhed, Den evigt unge, Skaberen, Verdens Herre.

Den indviede skal, på sit lavere stadium, ligeledes lære at arbejde bag scenen, uden at være kendt eller anerkendt og ikke påskønnet. Han må ofre sin identitet til fordel for ashramens og dens medarbejders identitet og senere til fordel for hans aktive disciples identitet ude i det daglige livs verden. Han indfører de nødvendige aktiviteter og tilvejebringer de påkrævede ændringer, men han modtager ingen belønning, bortset fra den belønning det er at se sjæle blive frelst, liv blive genoprettet og menneskeheden blive ført videre fremad på vejen tilbage.

Disse få tanker om betydningen af at ofre sig og af at identificere sig med opgaven at frelse, at revitalisere og at præsentere mulighed, er vigtige for alle disciple som et mål og en vision.

Det andet punkt, der er baseret på den velkendte okkulte talemåde, at »energi følger tanke«, burde give inspirerende betydninger til den oprigtige discipel, såfremt han virkelig funderer over de fremsatte udsagn og betragter dem som praktisk anvendelige.

To af de ting, jeg har fortalt jer om, er et resultat af tænkning, og skønt den intelligente discipel kan opfatte dem mentalt, er det sjældent, han forstår dem. De er:

1. Tænkning udvikler energi svarende til tænkningens styrke, og tænkningens tema kvalificerer energien. Heraf vil I kunne se nogle af de betydninger, der ligger i den meditation, jeg har anvist jer. »Som et menneske tænker i sit hjerte, således er det« er et af Kristi udsagn. Fra denne tilkendegivelse af det personlige center for tænkning vil energi strømme ned til den fysiske hjerne via det æteriske legeme. Den vil derefter betinge livsmønstret og menneskets fremtræden og indflydelse på det fysiske plan.
2. Som et resultat af fokuseret tænkning »i hjertet« åbner det åndelige øje sig og bliver det styrende redskab, der bevidst anvendes af den indviede, når han udfører sit arbejde under loven om offer. Hvad menes der med ordene »i hjertet«? Sjælen er hjertet i det åndelige menneskes system. Den er sæde for det liv og den bevidsthed, som beliver personligheden, og den er den motiverende kraft i alle inkarnationer, svarende til den erfaring, der betinger det åndelige menneskes udtryk i enhver given genfødsel. I de tidlige erfaringsstadier forbliver dette »øje« lukket. Der findes ingen tænkeevne og ingen evne til at tænke i hjertet, dvs. fra sjælens niveauer. Når intellektet udvikles og evnen til at fokusere på det mentale plan øges, så bliver sjælens

eksistens kendt, og målet for opmærksomheden ændres. Dernæst følger evnen til at fokusere sig i sjælsbevidstheden, hvor sjælen og sindet sammensmeltes, så der skabes en enhed, og mennesket kan begynde at tænke »i sit hjerte«. Derved åbnes også »sjælens øje«, og energi fra sjælens niveauer, intelligent anvendt, bliver styret fra disse niveauer og strømmer ind i det, der i vor tid på tvetydig måde kaldes »det tredje øje«. Øjeblikkeligt begynder personligheden i de tre verdener at udtrykke sig som sjæl på det fysiske plan, og vilje, hensigt og kærlighed begynder at styre.

Disse to punkter er vigtige for disciplen og kræver omhyggelig opmærksomhed. Efterhånden som disse udviklinger finder sted, øges den åndelige vilje gradvis til et styrende redskab, der anvender det højre øje som en udstrålende formidler af kærlighedsenergi belivet af vilje. Det er derfor, at det højre øje i den esoteriske lære er blevet benævnt som »det buddhiske øje«. Denne styrende formidler anvender det venstre øje som sit redskab til formidling af mental energi i personligheden, der nu er oplyst og sublimeret.

Med disse tanker i minde vil jeg gøre jer opmærksom på det omfattende tema vision, der nødvendigvis ligger bag vort studium af åbenbaringspunkterne. Det er nemt at erkende, at aspiranten under udvikling i sit hoved har en mekanisme, som har stor kraft, og som er i stand til at styre personlighedens liv. Det drejer sig om:

1. Det tredje øje, *ikke* pinealkirtlen, men dens æteriske genpart. Det er en responsmekanisme for sjælens styrende øje.
2. Det højre øje og det venstre øje, der modtager den indstrømmende energi, *i symbolsk forstand*, og deler den i to strømme, der er modsvarigheder i æterisk stof til buddhimanas.

- a. Højre øje ... åndelig energi. Buddhi. Ren fornuft. Forståelse.
- b. Venstre øje ... mental energi. Manas. Tankesubstans.

Det at kunne anvende disse energier bevidst og at kunne bruge denne trefoldige mekanisme på en intelligent måde, det er den indviedes mål op til tredje indvielse. Han lærer at styre kraft bevidst og på en korrekt måde ved hjælp af det nødvendige organ. Når han kan det, arbejder han fuldt bevidst som sjæl på dens eget niveau, men samtidig så identificeret med personligheden, at mekanismen (der nu er udviklet i personligheden) kan anvendes i arbejdet for Hierarkiet.

Lad mig nu udvide begrebet yderligere ved at minde jer om et udtryk, der ofte anvendes, »det altseende øje«. Dette henviser til den planetariske Logos' evne til at se ind i alle dele, aspekter og faser (i tid og rum) af sit planetariske legeme, der er hans fysiske legeme, og til at identificere sig med alle reaktioner og sensitive indtryk i sin skabte verden, og til at deltage med fuld viden i alle begivenheder og hændelser. Hvad anvender han som redskab til dette på sine egne høje niveauer? Gennem hvilken mekanisme »ser« han? Hvad er hans synsorgan? Hvordan er naturen af det syn, hvormed han kontakter de syv plan i sit manifesterede univers? Hvad er det for et organ, han anvender, og som svarer til menneskets tredje øje? Svaret er følgende: Monaden er for den planetariske Logos, hvad det tredje øje er for mennesket. Dette vil stå mere klart for jer, når I tænker på, at vore syv plan kun er syv underplan af *det kosmisk fysiske plan*. Den såkaldte monadiske verden er hans synsorgan. Den er også hans styrende formidler af det liv og lys, der skal strømme ind i fænomenernes verden. På samme måde er monaden for personligheden i de tre verdener også kilden til dens liv og lys.

Der findes derfor tre åbenbaringsorganer, når det gælder det åndelige menneske:

1. Menneskets øje, der giver »indsigt« i fænomenernes verden, lader lyset strømme ind, hvorved omgivelserne synliggøres.
2. Sjælens øje, der åbenbarer naturen af de indre verdener, af gudsriget, og af den guddommelige plan.
3. Centret i det Ene liv, som vi med et utilstrækkeligt ord kalder »monaden«, gnisten i den ene flamme. I de sidste stadier af indvielse er det monaden, der åbenbarer Guds hensigt, og den planetariske Logos' vilje samt den dør, der åbnes til den højere evolutions vej. Denne vej fører mennesket *bort* fra det kosmisk fysiske plan og ind på det kosmisk astrale plan og derved ind i den guddommelige sanseverden, som vi umuligt kan have nogen forestilling om, men som udviklingen af bevidsthed er de indledende skridt til.

Mennesket har lært at anvende det fysiske øje og at finde vej ved hjælp af det i sine omgivelser. Det stadium i menneskets udvikling, hvor det lærte at »se« første gang, ligger langt tilbage, men da mennesket kunne se og kunne fokusere og styre sin retning *ved hjælp af synet*, markerede det en vældig udvikling, og det var menneskets første virkelige indtræden på lysets vej. Tænk over det. Det havde også indre følger og var så sandelig et resultat af en invokativ vekselvirkning mellem indre kraftcentre og det usikre væsen i fænomenernes verden.

Mennesket er nu ved at lære at anvende sjælens øje, og efterhånden som det gør det, bringer det også det tilsvarende center i hovedet i funktion. Dette skaber fusion og identifikation og bringer pinealkirtlen i funktion. Det vigtigste resultat er imidlertid, at disciplen sættes i stand til at blive bevidst vidende om en række nye kontakter og intuitive indtryk, mens han er i det fysiske legeme. Dette markerer en krise i hans udvikling af en ligeså drastisk og betydningsfuld natur, som opnåelsen af det fysiske syn var, og som anvendelsen af det

fysiske øje var i udviklingen af det mærkværdige væsen, der eksisterede før det mest primitive dyremenneske. Det ukendte kan nu sanses, undersøges og til sidst ses. En ny verden af væren kommer til syne – den har altid eksisteret, men har aldrig før været kendt. Sjælsrigets eller Hierarkiets liv, natur, kvalitet og fænomener bliver ligeså tydelige for hans syn og ligeså virkelige, som verdenen er for de fem fysiske sanser.

Senere på indvielsens vej udvikler den indviede sin egen lille parallel til det planetariske »altseende øje«. Han udfolder monadens evner. De er relateret til den guddommelige hensigt og til den verden, hvor Sanat Kumara har sin væren, og som vi kalder Shamballa. Jeg har andetsteds fortalt jer, at den tilstand af væren, som vi kalder monadisk, intet har at gøre med det, vi kalder bevidsthed. På samme måde findes der intet i Shamballas verden, der er af samme natur som menneskets tre verdener af fænomener, eller endog som sjælens verden. Den er en verden af ren energi, af lys og af styret kraft. Denne verden kan ses som kraftstrømme og kraftcentre, som tilsammen danner et mønster af fuldendt skønhed, og som i særlig grad kan påkaldes fra sjælens verden og fra fænomenernes verden. Den udgør således i ordenes bogstaveligste forstand årsagernes og indvielsens verden.

Efterhånden som mennesket som menneskevæsen, som discipel og som indviet, gradvist bevæger sig fremad på livets strøm, så opnås der åbenbaring trin for trin, og fra ét stort fokuseringspunkt til det næste, indtil der intet mere er at åbenbare.

I alle disse åndelige krisepunkter eller muligheder for vision, for ny åndelig indsigt og for åbenbaring (for det er, hvad de i virkeligheden er) er tanken om kamp den første, der må tiltrække sig opmærksomhed. Jeg har i den forbindelse anvendt ordene »stadiet med penetration«. Den tanke, som dette giver den indviedes forståelse, tilkendegiver, at der sker en udvidelse af den kamp, som neofyten må udkæmpe for at opnå indre kontrol, og dernæst for at kunne anvende sindet som

et søgelys til at penetrere til nye bevidsthedsområder og nye erkendelser. Glem ikke, at erkendelse kræver den rette fortolkning og den rette relation til det, der ses og kontaktes. I al åbenbaring optræder begrebet »helhedssyn« eller en syntese af intuitiv perception, og derefter kommer erkendelsen af det, der er set og modtaget. Det er sindet (almindeligvis kaldet den sunde fornuft), der anvender de fysiske sanser til perception, og ved hjælp af deres forenede funktion skabes der et »helhedssyn« og en perceptionssyntese af fænomenernes verden svarende til menneskets udviklingstrin, dets mentale evne til at erkende, til at fortolke korrekt og til at forbinde det korrekt, det har modtaget ved hjælp af de fem sansers aktivitet. Dette er, hvad der menes, når vi anvender udtrykket »sindets øje«, og denne evne står til rådighed for de fleste mennesker i en eller anden grad.

Senere anvender mennesket som nævnt »sjælens øje«. Det åbenbarer for mennesket en mere subtil fænomenerverden, gudsriget eller sjælenes verden. Da strømmer intuitionens lys ind og udvikler evnen til at erkende, og evnen til ret fortolkning og relation.

Når disciplen og den indviede gør fremskridt og går fra et åbenbaringsstadium til det næste, så bliver det i tiltagende grad vanskeligere at forklare ikke alene, hvad det er, der er åbenbaret, men også selve åbenbaringsprocesserne og de metoder, der anvendes til at tilvejebringe åbenbaringsstadiene. Den overvejende del af menneskeheden i hele verden har ikke nogen klar idé om, at sindet virker som et organ for visioner, der oplyses af sjælen. Endnu færre, kun disciple og indviede, er i stand til glimtvis at se det åndelige øjes formål og dets funktion i intuitionens lys. Når vi derfor kommer til det store organ til universel åbenbaring, det monadiske princip, der fungerer igennem et ydreplanetarisk lys, så træder vi ind på områder, som er undefinerbare, og for hvilke vi ikke har nogen terminologi, og som kun indviede over tredje grad er i stand til at opfatte.

I dag vil jeg ikke beskæftige mig med de gradvise stadier for polarisation og præcipitation. Jeg ønsker, at I i så stort omfang som muligt forstår tanken om penetration, om den kamp det kræver, og om det redskab der står til rådighed i kampen for at se, at modtage og at registrere impression.

Det, jeg indtil nu har oplyst jer om, giver et godt grundlag for tænkning. Yderligere instruktion i den retning vil ikke være hensigtsmæssig, før den tid kommer, hvor den indre mekanisme til progressiv åbenbaring er mere klart defineret i jeres bevidsthed, og I i det mindste forstår den teoretisk og accepterer den hypotetisk. Såfremt I vil rette klar tænkning og åndelig eftertænkning mod dette emne i løbet af det kommende år, vil det i større grad blive muligt for mig at uddybe det i min næste instruktion.

FEMTE DEL

Mine brødre, i denne instruktion ønsker jeg at give jer nogle forslag om det discipelskab, som menneskeheden er ved at nærme sig, og om den indvielse, som disciple i alle lande, fra alle filosofiske retninger og med alle religiøse overbevisninger i dag er ved at nærme sig. Jeg har mange steder nævnt for jer, at teknikkerne til skoling af disciple ændrer sig i overensstemmelse med de hurtige fremskridt, der foregår i massernes orientering, og at et nyt lys over hele emnet om indvielse er forestående. Såfremt det er muligt, vil jeg udtrykke mig mere tydeligt. Efter at jeg har skolet jer i disse år, bør I i det mindste være blevet så sensitive, at I kan nå større erkendelser om disse emner.

Menneskeheden er nu en verdensdiscipel, hvilket ofte er blevet nævnt. Hvorfor er det tilfældet? Det har hovedsageligt to årsager:

1. Menneskene vækkes hurtigt mentalt. Hele verden tænker, selv om den hovedsageligt kredser om politik og almindeligt udbredte ideologier. Selv mennesker, der længe har slumret, er nu stærkt optaget af mentale processer. Denne ændring i menneskenes bevidsthed medfører, at deres intention hurtigt fokuseres på de mentale niveauer. Denne mentale polarisation er vigtig for discipelskab. Det er endnu kun en generel tendens, men der er gjort store fremskridt som et resultat af krigens pres.
2. Menneskene er hurtigt ved at udvikle en forstående god vilje. Verden er fuld af organisationer, der kommer til undsætning og lindrer menneskenes lidelser, og deres udgangspunkt ligger i både små og store samfund, og de virker både nationalt og internationalt. Dette bærer Røde Kors og UNRRA vidne om, ligesom mange lignende og velmenende kredse af mennesker overalt. Dette viser, at det ikke kun drejer sig om mental polarisation, men også om mod-

tagelighed for Guds kærlighedsnatur. Tilsammen er dette en tilkendegivelse af, at der sker en sammensmeltning og udvikles en sensitivitet, der er ny i menneskenes historie. Det virker opmuntrende og bærer vidne om, at den evolutionære proces til sidst vil udvikle sig i vellykket retning.

Derfor er den tid forbi, hvor Hierarkiet næsten udelukkende måtte beskæftige sig med den emotionelle, hengivne aspirant, og det er sket længe før end forventet. Mestrenes opgave før det attende århundrede var at optage emotionelle aspiranter og skole dem i en teknik til mental polarisation, før de fik tilladelse til at træde ind i deres ashramer. Det var det højeste man kunne forvente, og i sidste instans alt, hvad der kunne kræves, fordi mentalt polariserede aspiranter til accepteret discipelskab ville ikke have været til megen nytte i arbejdet med at hæve menneskeheden nærmere til lyset, og dette er hovedsageligt formålet med ashramernes eksistens. Men den mentalt fokuserede del af menneskeheden kan ikke nås af emotionelle medarbejdere alene. Den mentale indstilling er et krav, og en højere discipeltype er nødvendig.

Den skoling, der skal gives til aspiranter (og den må tage sin begyndelse i vore undervisningscentre), må indeholde emner som den dobbelte anvendelse af sindet, energiens natur, tilkendegivelse af en evolutionsplan, der omfatter andet end de fysiske former, og senere en definitiv og klar hensigt med menneskeheden så vel som måder og metoder til udvikling af menneskets subjektive og subtile evner. Dette vil kræve et studium af menneskets konstitution og af relationen af dets lavere og højere trefoldige natur til de tre guddommelige aspekter. I vil bemærke, hvor ofte jeg over for jer alle fremhæver menneskets essentielle dualitet og ikke dets midlertidige triplicitet. Jeg beder jer prøve at få klarhed over og forstå mine grunde. Når dette pensum er fast etableret, vil det revolutionere nutidens undervisningssystemer på globalt plan, og da vil mennesket, den nyorienterede aspirant, blive til menne-

sket, den accepterede discipel.

Mon I nogensinde har tænkt over den omfattende virkning, som al reflektiv tænkning, håbefulde bønner og meditationsarbejde – uskolet eller som et resultat af skoling – der er praktiseret af millioner af mennesker ned gennem tidsaldrene, har haft ud over hele planeten? Planetens kvalitet er under forandring, dens styrke tiltager, og denne livskraft frembringer ændringer i den menneskelige organisme. Det åndelige livs tidevand er i dag så stærkt og fremadrettet, at de næste et hundrede og halvtreds år vil tilkendegive den virkelige eksistens af sjælenes rige eller gudsriget. Som I sikkert forstår, vil dette bevirke grundlæggende ændringer i de aktuelle mål for menneskeligt fremskridt, i mestrenes planer, i den givne undervisning, og i den skoling, der anvendes.

Dette bringer mig frem til de mål, der *nu* ligger foran de disciple, der er under skoling til indvielse. I stedet for de tidligere mål – kontakt med sjælen og indtræden i en ashram – kan opmærksomheden rettes mod følgende, der skal forstås esoterisk og ikke bogstaveligt:

1. *En sans for planetariske relationer.* I stedet for den vægt, der har været lagt på det enkelte menneskes relation til sin sjæl, til sin mester og til ashramen, så sker der en bevidst udvidelse af dets bevidsthed (hvis jeg kan anvende en så tilsyneladende overflødig sætning) for at tilvejebringe en erkendelse *opad* til hidtil usete og ukendte riger, *nedad* til naturriggerne under det menneskelige, *udad* til omgivelserne og til menneskeriget, og *indad* (et meningsløst ord, min broder) mod selve guddommen. Det betyder mod syntese, mod enhed, mod en anelse om et udelt hele, mod den samlede sum af liv. Til disse fire retninger (som nord, syd, øst og vest er symboler på) findes der specifikke teknikker, men i dag kan jeg kun antyde en retning.
2. En sans med en »*intelligent, overjordisk synsevne*«. Dette skal forstås esoterisk. Hvad menes der med dette? En af de

vigtigste åndelige egenskaber, som den kommende indviende skal udvikle, er, at han konstant kan bevare en fokuseret styring i forbindelse med det daglige liv, omstændigheder, fremtid og skæbne. Denne sans befinder sig endnu kun i sin vorden, idet den markerer en helt ny vej til intuitiv forståelse, og den har en relativ nær tilknytning til og er et aspekt af guddommens viljesaspekt. Den gør mennesket bevidst vidende om sin skæbne, udvikler dets evner til at forudsige og giver det begyndende indsigt i hensigten og dens udviklingsplan. Det er en evne, som I bør tænke over og prøve at forestille jer som et nyt skridt frem i udviklingen.

3. *En sans, der retter sig mod menneskeheden.* Jeg formoder, at I vil erkende det sande i det jeg siger, når jeg giver udtryk for den opfattelse, at jeres individuelle og personlige kærlighed til menneskeheden og jeres opmærksomhed vedrørende menneskenes behov i allerhøjeste grad er teoretisk. Den er flygtig og eksperimentel i praksis. Jeres intentioner er gode og afklarede, men den korrekte indstilling er endnu ikke blevet en *vane*, og meget af det I gør er et resultat af et pålagt offer, der har sin pris. Det er endnu ikke naturligt for jer. Det er stadig et resultat af en håbefuld stræben. Problematikken om, hvordan I skal rette jeres opmærksomhed mod Hierarkiet og mod jeres sjæl og på samme tid rette den mod menneskeheden og jeres medmennesker, virker stadig forvirrende på jer. Men den tid vil komme, hvor I personligt er så udadvendte, at jeres følelse for »andre« automatisk er langt stærkere end følelsen for personligheden eller for det lavere selv. Giv jeres imagination frit løb et øjeblik og forestil jer en tilstand i verden, hvor flertallet i menneskeheden er beskæftiget med det, der er bedst for andre og ikke med deres egne selviske mål. En sådan leg med imaginative tanker er god og konstruktiv og vil være en hjælp i manifestationen af den nye verden og den nye form for menneskehed, som fremtiden uundgåeligt vil give til kende. Jeg vil ikke uddybe dette yderligere,

men pege på, at når den gode vilje praktiseres, så skabes grundlaget for denne nye type af sensitivitet.

4. En *sans til registrering af impression*. I øjeblikket vil jeg ikke beskæftige mig med denne nye følelse, der rækker ud mod det ukendte og mod det, der kræver en sensitiv bevidsthedsudvidelse, for det hører til temaet om skoling i telepati. Det vil jeg komme ind på, når vi skal studere viden-skaben om impression (*Telepati og det æteriske legeme*, side 47-60), der til sidst vil blive det store mål i de undervisningssystemer, som vil være i funktion ved slutningen af den nye tidsalder, der nærmer sig med hast. Først nu har de kræfter fået lov til at komme ind i vort planetariske liv, der vil synliggøre de nye subjektive livsbetingelser, som – skønt de altid har eksisteret – ikke har været erkendt. Årsagen til, at denne nye sensitivitet bliver målet for den hierarkiske kulturelle skoling, er, at Hierarkiet har erkendt, at mennesket nu er tilstrækkeligt intelligent til at blive skolet i rigtig fortolkning.
5. *Evokation af viljen*. Dette er specielt for disciplen en ny og meget nødvendig udvikling. Som jeg ofte har fortalt jer, forveksler gennemsnitsaspiranten vilje med beslutsomhed, med fast intention, med egen-vilje og målrettet opmærksomhed. Han forstår ikke, at viljen er det guddommelige aspekt i mennesket, der sætter ham i forbindelse med den guddommelige hensigt og derefter styres af den – intelligent forstået – i tid og rum, idet den implementeres af sjælen som udtryk for kærlig anvendelse. Den måde, der frem for alle andre kan anvendes til udvikling af viljen, er at få større forståelse af den guddommelige plan ned gennem tiderne. Dette vil skabe en sans for syntese, og denne sans for syntese binder mennesket til planen gennem erkendelse af:
 - a. At den er uundgåelig og derfor kræver samarbejde.
 - b. At den bliver vellykket og derfor motiverer til klog handling.

- c. Dens øjeblikkelige mål, som alt tidligere har ført frem til.
- d. Dens rigtighed – som intuitionen vidner om.

Det er ikke nemt for disciplen under skoling at skabe forbindelse mellem sansen for syntese og anvendelsen af viljen, og at forstå, at en forædling af denne første stråle perception er en god måde til udvikling af de højeste aspekter af den åndelige vilje (der endnu er vordende i ham). Jeg har andre steder mere detaljeret beskrevet viljen, dens natur og det, den er.

6. *En sans for det, der er nært forestående.* Dette vedrører »regnskyen af ting, der kan vides«. Jeg vil gøre jer opmærksom på ordet *vide*. Det gælder ikke kundskab om det, der er nært forestående for mennesket og for naturen, eller som ligger latent i manifestationen. Sådanne spekulationer kan være og er ofte helt uden betydning. Det er det, der er åndeligt forestående, som angår den sande discipel, hvis jeg kan tillade mig denne leg med ord. En af de første lektioner på det esoteriske område drejer sig om sansen for at tilpasse tiden til det, der har forbindelse til det nært forestående eller kommende. Disciplen skal være vågen over for det, der ligger på grænsen til at præcipitere i menneskenes tænkning, liv og omstændigheder. Han må tage de okkulte skridt, som sætter ham i stand til at erkende ikke kun det, der kredser over menneskeheden som et åbenbaringspunkt eller som en karmisk udligning (bemærk dette udtryk), men også sætter ham i stand til selv at handle så korrekt og klogt, at han bliver en forkæmper i den proces, der trin for trin bringer hjælp til denne åbenbaringsopgave. Dette emne vil blive uddybet yderligere, når vi skal studere videnskaben om impression. Det, jeg imidlertid søger at pointere her, er, at sensitivitet over for den overskyggende sky forudsætter en subjektiv eksistens af en kraft eller gud-

dommelig evne, som disciplene hidtil ikke har anvendt bevidst, men som nu kan udvikles på intelligent måde, så der hurtigere skabes vision og en mere intens åbenbarende perception. Denne kraft har altid været til stede, idet den er et aspekt af evolutionskraften og har ført mennesket fra et åbenbaringspunkt til det næste, fra en kraft til den næste, fra en sans til den næste og fra et punkt af forståelse til det næste. Den skabte først og fremmest de fysiske sanser. Den førte mennesket frem til emotionel tilkendegivelse og til mental udvikling. Den er hemmeligheden bag åndelig forståelse, men *den er endnu aldrig* blevet anvendt bevidst. Den er for sindet, hvad sindet – som sund fornuft – har været for de fem sanser. Tænk over det.

Denne regnsky svæver – tung af forvarsler og viden – over en verden, der i dag befinder sig i en reorganisering- og regenereringsproces. Mestrene søger at fremskynde deres disciples erkendelse af det, der er nært forestående, således at de kan blive intelligente formidlere og tilvejebringe de nødvendige præcipitationer. Der findes en bestemt teknik til at skabe denne specielle form for samarbejde, men den vil ikke være mulig at arbejde med eller at anvende før om femogtyve år.

Her har jeg kort skitseret de nye udviklinger, der er mulige, såfremt disciplen er rigtigt fokuseret og orienteret. De er indre latente muligheder. Hvis I stopper op og tænker ovennævnte igennem, vil I kunne se, at opgaven for mesteren tidligere, når han søgte at forberede disciplen til indvielse, hovedsageligt drejede sig om at vække ham til at se behovet for okkult lydighed, den rette overbevisning, vedholdenhed og hengivenhed til sit mål. Men alt dette har vor tids sande discipel lagt bag sig. I dag kommer hans mester med en antydning om den overskyggende sky af ting, der kan vides. Han forsikrer ham om, at han i sit indre har kræfter, han ikke drømmer om, som, når de bringes helt op i bevidstheden, vil

vise ham sit eget ubetingede adeptskab og sætte ham i stand til at tage del i den store hierarkiske opgave med at illuminere, præcipitere og højne. Når vor tids mester har gjort dette, overlader han til disciplen selv at arbejde sig frem til viden og samarbejdsvillig nytte. Mesteren hverken forcerer ham frem til for tidlig handling eller overvåger ham konstant. Han omgiver disciplen med sin nærværelses aura og sin ashrams beskyttelse og stimulering. Mesteren giver af og til disciplen nogle anvisninger, og efterhånden som disciplen handler og arbejder i overensstemmelse med de anviste forslag, så bliver anvisningerne til en klar styring og til et lysende område for indsigt.

OM ANTYDNINGER

Jeg har nu arbejdet sammen med jer på denne måde i mere end ti år. Jeg har søgt at henlede opmærksomheden på latente muligheder og på de evner til samarbejde, som disciplen til sidst må realisere. Jeg er *ikke* skuffet, fordi jeg – bortset fra min viden om de naturlige begrænsninger, der hæmmer hver enkelt af jer – véd, at I efter eget ønske er trådt ind i min ashram for at blive skolet i den vanskeligste periode i hele menneskehedens historie – en periode, hvor hele menneskeheden må gennemleve den nyorientering, som denne tidscyklus kræver, og hvor den må omstille sig til helt nye og højere rytmer og manifestationsområder. Dette har i høj grad forstærket alle jeres vanskeligheder og også mine, da jeg samarbejder med jer. Der vil imidlertid i de næste hundrede år ske store udviklinger i min ashram. Den er, som jeg har fortalt jer, en af de nyeste af ashramerne, og den har først nu fundet sin egen form, intoneret sin egen tone og udviklet sin egen kvalitet. Denne situation har ligeledes i høj grad øget jeres problemer, fordi I hjælper mig med at forme noget nyt.

Indtil nu har jeg givet jer fire antydninger, der kan sammenfattes således:

1. De store ændringer, der er foretaget i Hierarkiet for at gøre arbejdet særligt hensigtsmæssigt i den nye tidsalder og for at etablere en nærmere forbindelse til Shamballa, er et resultat af det arbejde, der er udført af de aktive disciple i verden. Hvorfor de aktive disciples arbejde, min broder, og ikke mestrenes? En antydning fremkalder altid et spørgsmål, og det er ved at svare på disse spørgsmål, at disciplene lærer og til sidst bliver mestre.
2. Menneskenes planlægning og tænkning, hvad angår den nærmeste fremtid, er de første indikationer i menneskeheden historie på, at viljesaspektet er ved at bryde frem. Kan I besvare spørgsmålet: Hvorfor indikeres dette?
3. Disciple i alle ashramer har til opgave at »modificere, kvalificere og tilpasse den guddommelige plan«. Hvorfor må det nødvendigvis være sådan? Dette er et meget betydningsfuldt og nyttigt spørgsmål. Mine brødre, hvorfor bliver planen ikke påbudt? Hvilke forskelle er der på kvalitet, modifikationer og tilpasninger – for der er forskel mellem hver enkelt.
4. Den indviede véd, fordi han arbejder. Kristus gav sine disciple samme antydning, da han sagde, at hvis de ønskede at kende læren, så måtte de udføre Guds vilje. Har disse ord nogen sand mening for jer?

I vil bemærke, at disse fire antydninger eller grundtanker (til en mere omfattende tænkning, der fører til fornyet aktivitet) har at gøre med menneskeheden og ikke med det enkelte menneske. Det er vigtigt at huske dette, for det viser igen forskellen mellem den skoling, der bliver givet nu, og den der blev givet før i tiden. Fx giver jeg jer ikke (i disse gruppeinstruktioner) personlige antydninger vedrørende jeres egen tilværelse. Dette har jeg gjort tidligere, men ligesom de andre ashramer må jeg i dag i denne overgangsperiode erstatte gamle teknikker med nye. Ashramerne må indgå kompromiser og tilpasse sig den tid, der kommer. Fremtiden vil derfor se et

gradvis ophør af antydninger vedrørende personligheden. I fremtiden vil den rigtige metode blive at udvikle disciplens sans for syntese og for et »ståsted« i én verden, hvilket vil gøre ham udadrettet. Temaet *retning* ligger bag det system, der instruerer ved hjælp af antydninger. Det er tydeligvis en langsom teknik, men der er et punkt, som esoterikere gør vel i at huske, og det er: Hvis information om naturen af mikrokosmos og makrokosmos, om den guddommelige hensigt og den åndelige plan, om okkulte begivenheder i tid og rum og om fremtidige og øjeblikkelige muligheder, blev beskrevet i enkle vendinger (selv hvis det nødvendige sprog var tilgængeligt), så ville kun lidt af det blive forstået. Jeg kunne fortælle jer meget som fx følgende udsagn, der ville være anvendeligt for jer, men som ville være uforståeligt for det mindre udviklede forhistoriske menneske: »Der findes intet andet i verden end energi. Atomerne i et atom er blot energi, og Gud selv er intet andet end energi«. Deres langsomt arbejdende hjerne ville absolut ikke have forstået disse sentenser. Det primitive menneske havde ikke den mekanisme, der ville gøre forståelse mulig. Nøglen til korrekt fortolkning af en antydning ligger i dens tilknytning til ideens retning i tid og rum. Og, mine brødre, i ovennævnte sentens gav jeg jer den antydning, som jeg ønsker, I skal reflektere over dette år. Ordet »retning« er nøglen til den evolutionære proces, til begrebet lys, til frimureriets hemmeligheder og til den motiverende kraft bag manifestationen. Mere vil jeg ikke antyde, men jeg søger jeres intelligente mening om dette ord.

I vil i stadig højere grad tydeligt se, at hele livet for en discipel bliver et liv med reflektiv meditation. Discipelen vil på et bestemt udviklingstrin forlade meditationsformerne, idet det at meditere er blevet en permanent og vedvarende tilstand, der til sidst ikke vil ophøre på noget tidspunkt. Når dette punkt er nået, vil begrebet retning få guddommelig betydning. Dette er endnu en antydning om det samme tema. I kan genkalde jer, at jeg i den sidste instruktion sammenfattede hele

meditationstemaet således:

1. Et forberedende stadium, hvor meditationstemaet bliver forstået.
2. En modtagelig indstilling, således at den mulige og esoteriske lære kan erkendes og absorberes.
3. En overførsel af ideer i en eller anden form til hjernen, når de er blevet registreret i sindet som grundtanker, antydninger eller præsenteret som temaer og begreber.
4. En velovervejet fokusering af tanken på disse ideer.
5. Efterhånden som disse ideer overvejes, udvikles og analyseres, tager de til sidst form som skabte tankeformer.
6. Derefter underkastes de en enhedsskabende proces ved hjælp af en bevidst og vedvarende anvendelse af et mantra.

Hvis denne disposition til tænkning overvejes nøje, vil det stå jer klart, at den er egnet i forbindelse med alle sande tankeprocesser, alle mentale stemninger og al analyse og anvendelse af okkulte antydninger. Min hensigt var, at I skulle forstå den væsentlige enkelhed i alle guddommelige processer og bemærke den ultimative kendsgerning, at sådanne processer kulminerer i en åndelig identifikation, som får meningsforskelle til at forstumme, og som beviser, at separatisme ikke eksisterer. Dette gælder ligeledes de formler, som vi har studeret.

OM FORMLERNE

Som jeg fortalte jer i min sidste instruktion, er disse formlers mening og udformning så vanskelig at beskrive med ord, at jeg flere gange har tøvet med at fortsætte uddybningen af emnet selv ved en så kort forklaring som denne. Men selv om jeg kun kan videregive en begrænset del af deres indhold, så kan jeg i det mindste opbygge et begreb om disse formler i jeres sind. Formlerne er anden stråle udformninger af sjæls-

ideer. Det er blevet sagt, at Gud geometriserer, når der henvises til andet aspekts aktivitet, og at en subtil geometrisk form ligger bag den ydre manifestation. Disse former giver den okkult studerende et symbolsk indtryk af meningens verden. Bag de matematiske og geometriske mønstre og bag numerologien, som forsøger (hidtil uden held) at belyse sandheden, og som på gådefuld måde betinger det skabende arbejde, findes der bestemte formler, der – som jeg har peget på – giver udtryk for betydning, intention og mening. De tre af formlerne har vi studeret, men kun ganske kort. I store træk kan det siges, at disse tre formler betinger den evolutionære proces ved hjælp af de former, der er et resultat af, at formlerne anvendes korrekt og på en sådan måde, at de *angiver en retning*. Jeg ved ikke, hvordan jeg ellers kan udtrykke det. De tre retninger, som vi har beskæftiget os med, indeholder og tilkendegiver derfor den ældste invokative bøn i verden, og på grund af denne bøns alder har disse tre formler anvist en retning, der ikke kan afvises. Resultatet er følgende uundgåelige tilstande:

Første formel... før os fra mørke til lys.

Anden formel. . . før os fra det uvirkelige til det virkelige.

Tredje formel. . . før os fra død til udødelighed.

Dette bringer os frem til næste formels indhold og til et studium af dets mening:

Fjerde formel... før os fra kaos til skønhed.

Denne formel vises i form af et symbol – et symbol, som er i konstant bevægelse, og som derfor er meget vanskeligt at beskrive eller at gøre levende for jer.

Foran den observerende ligger et kvadrat eller en rektangel, der udfyldes af en kalejdoskopisk farvemasse, der pulserer og er i konstant bevægelse og i et ubeskriveligt væld af farver.

Oven på kvadratet er anbragt en strålende sol med en penumbra (halvskygge), der er sammensat af de syv farver i prismet. De stråler ud fra solen i regelmæssige rytmiske bånd og skaber en meget smuk farvevirkning. Kvadratets baggrund for farvemassen har en fast, glinsende natur og kvalitet. Det smukke billede, der træder frem, er (selv med den omtalte sol ovenpå) gennemsigtigt og sart og har et strålende, levende skær. Den faste baggrund kan på grund af denne gennemsigtighed tydeligt ses. Denne formel ændrer sig i overensstemmelse med polariseringen af det menneske, der ser den og studerer den. Såfremt et menneske er fokuseret i personligheden og derfor betinget af sin personlighedsstråle, så vil én bestemt energitype trænge ind i dets bevidsthed. Såfremt et menneske er sjælsbevidst og sjælsfokuseret, så kommer påvirkningen fra en anden energitype. På den måde vil disse to mennesker se to forskellige billeder. Begge billeder er korrekte, det er iagttagernes udviklingstrin, der er forskellige.

Studeres denne formel grundigt over nogle år, vil den virke som en nøgle for den studerende, således at han bliver opmærksom på visse aspekter af den skabende proces samt får indsigt i nogle af de guddommelige målsætninger på en mere omfattende og mere værdifuld måde, end han hidtil har evnet. Jeg vil her minde jer om, at disse formler ikke er symboler for noget, der allerede *eksisterer*, idet de er en slags nøgler, der antyder noget, der kan eller vil komme – og det er en ganske anden sag, som I bør huske. De er symboler på fremtiden og ikke på fortiden. De er fremadrettet og ikke konkluderende. De viser det, der er på vej som et resultat af den guddommelige tænkning, og illustrerer ikke det, der allerede eksisterer.

De er således ikke nemme at forstå og fortolke, fordi det er kun intuitionen, der kan sætte jer i stand til at forstå og til at træde ind i et nyt impulsgivende kausalområde. Uanset hvor vanskelig denne opgave kan være (og, mine brødre, den er vanskelig), så er den af stor betydning for de disciple, der er under skoling til indvielse, fordi den vil være medvirkende til at lette den overgangsperiode, hvor de skal træde ud af virk-

ningernes verden og ind i årsagernes verden. På denne baggrund kan I også se, at denne formel har relation til loven om karma. I de urgamle optegnelser, som disse formler er taget fra, er der i diagrammet over Fjerde Formel tegnet en af de fire karmaherrers symbol ved hvert af kvadratets eller hver af rektanglens fire hjørner. Denne formel benævnes til tider: »Solen på kvadratet«. Jeg vil ikke sige mere om dette emne på dette tidspunkt eller om denne formel i denne instruktion. Alt det, jeg oplyser jer om, har til hensigt at være tankevækkende, hvorved I udvikler jeres evne til at anvende den fortolkende sans, som er en af de nye sanser, hvad angår erfaring og eksperiment, og som ligger latent i ethvert menneske.

ÅBENBARINGSPUNKTER

Selv om I måske ikke fuldt ud forstår ordet »åbenbaringspunkter«, så sammenfatter det en meget bestemt teknik i skoling af disciple til indvielse. Hensigten er, at alt liv skal tage form som en progressiv række af erkendelser. Fremskridt, fremgang, erkendelse, ekspansion, indre oplysning, udvikling, vækst – disse ord udgør kun et fåtal, der kan anvendes om den skabende proces' virkninger, både indre og ydre. Hvad er denne skabende proces andet end en tilkendegivelse i en progressiv manifestation af den guddommelige hensigt, når den tager form? Denne hensigt er det universelle sinds detaljerede og omfattende plan. Vi kalder den »hensigt«, når vi studerer den opfattelse, som Shamballa har om syntesen af denne omfattende hensigt, og vi kalder den planen, når vi studerer Hierarkiets arbejde med at få denne hensigt bragt så detaljeret som muligt til udtryk.

I vore studier gennem årene og i de bøger, som er blevet udgivet ved hjælp af A.A.B. og F.B. og af alle jer, der har samarbejdet med dem, har vi hovedsageligt beskæftiget os med den guddommelige intentions, hensigts og plans virkninger på menneskeheden. Årsagen hertil er, at planen – som Hierarkiet realiserer – skal implementeres af menneskeheden. Det er derfor, at det er så vigtigt, at menneskene kan opfatte og forstå

hele det skitserede program. Hvordan vil kvaliteten i deres reaktion blive til det, deres udviklede forståelse vil åbenbare? Hvad kan de forvente, og hvilke aspekter eller former kan de forvente, at åbenbaringen vil tage? Skal de spejde efter et pludseligt lysglimt, eller bør de forvente, at der lidt efter lidt viser sig en række mindre lys. Hvilken relation har disse åbenbaringer til okkultistens liv, og skal han frem for alt registrere og acceptere det, han har set, som uforklarligt, og alligevel betragte det som antageligt og som ubestrideligt, skønt det ligger hinsides hans opfattelsesevne? Eller hvad?

Lad mig gentage den velkendte sandhed, at intet menneske er en indviet, hvis det ikke forstår, at den indviedes liv er et liv, hvor han konstant skal registrere ny viden og transmutere den til praktisk visdom, skal registrere okkulte kendsgerninger og anvende dem på intelligent måde i sit tjenesteliv, og skal registrere nye grundideer i sine bevidsthedsområder. Sidstnævnte områder vil blive det normale område til erfaring og tilkendegivelse. De danner således grundlag for yderligere ekspansion. Enhver åbenbaring skal kunne mestres fra fire vinkler:

1. Ud fra de mentale, okkulte, åndelige, hierarkiske og triadiske *kendsgerninger*, som den indeholder. Enhver åbenbaring har sit eget format, for alle vore plan – der lidt efter lidt åbenbares – er underplan af det kosmisk fysiske plan.
2. Den mening, som kendsgerningen og formatet tilslører og skjuler, og som det menneske, der bliver indre oplyst, må søge.
3. Den virkning, som åbenbaringen har til hensigt at fremkalde i det daglige liv og tjenestearbejde og i disciplens og den indviedes ashramiske relationer.
4. Spiren, grundtanken, tonearten og den invokative kraft fra det, der er blevet åbenbart. Enhver åbenbaring har sin egen plads i en lang række af åbenbaringer og indre oplysninger. Disciplen må, i den form åbenbaringen har, finde det, som han skal benytte for at nå frem til det næste fastlagte punkt for en opnåelig åbenbaring.

Jeg har her i en meget kortfattet form beskrevet en af de nye teknikker for disciple i den nye tidsalder og en af de meditationsmetoder, hvormed åbenbaringsprocesserne kan fremskynedes. Hidtil – i fortiden – kom åbenbaringerne helt uventet, således som det skete for Saulus af Tarsus i den bibelske beretning. Den oprigtige discipel kæmper, arbejder og tjener. Han fortsætter fremad som en blind, og ofte under stor forvirring søger han viden og får den i uventede øjeblikke, hvilket hyppigt øger, i det mindste midlertidigt, hans forvirring. Men i den kommende nye tidsalder vil disciplene lære, hvordan de bevidst og vidende skal arbejde sig frem til lyset. De vil få at vide, hvordan de skal opfatte det, der vil ske for dem, før de tager de nødvendige skridt og den følgende indvielse. Det vil spare megen tid og »fokuser lyset på det ønskede sted« langt hurtigere end hidtil.

Det er, som I kan se, årsagen til, at jeg har medtaget læren om åbenbaringspunkter i de instruktioner, jeg har givet jer vedrørende forberedelsesprocesserne til indvielse. Det er vigtigt, at nutidens discipel ikke længere fortsætter blindt fremad, men at han på intelligent måde tager del i de nye skolingssystemer. I kan bemærke relationen (hvis I vil kalde den det) mellem de to udtryk »åbenbaringspunkter« og »indvielsens bjerg«. I *Den gamle kommentar* er de begge nævnt i et meget oplysende udsagn – oplysende, såfremt I reflekterer nøje over det:

»Disciplen klatrer op ad bjerget mod fem tinder; de oplyses af solen og skjuler to andre.«

»Han går fra punkt til punkt, og vejen går hele tiden opad – ud af mørket ind i lyset, fra urskoven ud i det åbne rum, fra nat til morgengry.«

»Han går fra punkt til punkt, og ved hvert punkt får han en ny åbenbaring. Bjerget har fem tinder, og når han klatrer op til hver tinde, modtager han fem gange lyset. Fem til de fem og så fra fem til fem, indtil fem femtaller bringer ham lyset. Ti ligger forude, men de har endnu ikke hans interesse.«

Det, der menes her (for at bringe det ned i et almindeligt sprog), er, at der ligger fem indvielser foran disciplen og yderligere to foran mesteren, det bliver i alt syv indvielser, og forud for hver indvielse – symbolsk set – er der fem store åbenbaringer, så det i alt bliver femogtyve, og senere kommer ti, der skal registreres af mesteren.

Jeg har i mine tidligere instruktioner beskrevet tre af disse åbenbaringer. De er, hvis I kan huske det:

1. Energi følger tanke, og øjet styrer denne energi. Dette har været en okkult talemåde fremsat af H.P.B., i hvis tid det blev fremhævet, at det var det første af åbenbaringspunkterne, der uden risiko kunne offentliggøres. Påstanden om, at denne åbenbaring er en kendsgerning, var en vigtig viden, der kom ud i verden forud for eksternalisationen af ashramerne – eller, mine brødre, af Hierarkiet. Den tanke, at alt er energi, er allerede accepteret af nutidens videnskaber, og begrebet vision (det første skridt til at forstå, hvordan det åndelige øje anvendes) er allerede en del af undervisningen inden for nutidens filosofi og i mange af de metafysiske skoler.
2. Viljen er helt fundamentalt et udtryk for loven om offer. Paradoksalt nok føler vi, at når den åndelige vilje – selv i mindre grad – kommer til udtryk, sker det ikke i retning af offer. For øvrigt betragter vi de store eksponenter og det store offer som det store liv, i hvilket vi alle såvel som alle andre former lever og røres og har vor væren.
Jeg vil her citere noget, jeg sagde i forbindelse med dette emne: »Disse få tanker om betydningen af at ofre sig og af at identificere sig med opgaven at frelse, at revitalisere og at præsentere mulighed, er vigtige for alle disciple som et mål og en vision«.
3. Monaden er for den planetariske Logos, hvad det tredje øje er for mennesket, esoterisk forstået. Dette er et udsagn, som I alle vil have meget vanskeligt ved at forstå, og det vil kræve megen koncentreret refleksion og dyb meditati-

on. Den solare Logos' og den planetariske Logos' vision er nært knyttet til intention og hensigt og er årsag til planen. Den rækker imidlertid længere ud og er anderledes end planen. Jeg overlader disse tanker til jeres overvejelse og meditation, men jeg kan forsikre jer, at I vil ikke komme let eller hurtigt til en forståelse.

Senere i årenes løb og efterhånden som de studerende kommer og går, vil en klarere opfattelse af teknikkerne til forståelse – ved de fremkomne åbenbaringspunkter – danne temaer til langvarige meditationer og indgangsdøre til den nye okkultisme. Grundlaget til den nye okkultisme er lagt godt og solidt an. Den overordnede struktur kan nu langsomt og omhyggeligt rejses i overensstemmelse med de guddommelige planer og som respons på en sensitiv reaktion over for åndelig impression.

Jeg har også i forbindelse med disse åbenbaringspunkter fortalt jer, at der findes tre aktivitetsstadier, som – når arbejdet udføres på rette måde – vil virkeliggøre det, der er blevet åbenbaret for disciplen som hans tjenestearbejde for menneskeheden og hans bidrag til dens frelse. Disse tre punkter er penetration, polarisation og præcipitation. Lad os nu betragte disse tre i en kort reflektiv periode.

I må vide, at alle faser i skoling – de, der vedrører selve livet, og den specialiserede skoling, der gives indviede – er indbyrdes afhængige og knyttet sammen. Dette er *skoling*, mine brødre, og strengt taget ikke undervisning. Undervisningsprocesser, der vedrører viden, kan inddeles i fag, og undervisningen kan foregå inden for så isolerede områder som konkylologi, biologi og historie. Men i indvielsesskoling, hvor målet er visdom og (frem for alt) udvikling af åndelig sensitivitet, udvikles enhver fase af metoden til guddommelig udfoldelse og til alle bevidsthedsudvidelser, således at de omfatter guddommelighed, og at ethvert udviklingstrin i forståel-

sen åbenbarer for den indviede én stor realitet – at væren er *en kendsgerning*. Derfor har vor betragtning af åbenbaringspunkterne nær relation til et andet af vore temaer: Skoling i telepati eller videnskaben om impression. Visse aspekter af disse to aktiviteter er de samme, specielt de tre punkter, som vi studerer her. Vanskeligheden består i, at i relation til åbenbaringspunkterne forudsættes det, at den indviede arbejder ud fra en mere fremskreden forståelse, end det menneske gør, som gennemgår den skoling, der gør ham sensitiv over for impression. Den indviede kender penetrationsteknikken, forstår polariseringsprocessen ved det penetrerede punkt og – efter forstandig tilpasning – forstår, hvordan han skal anvende det og præcipitere det til tjeneste for menneskeheden. Han anvender bevidst det, han har lært, opfattet og fundet hensigtsmæssigt. Det er i dette tilfælde uden betydning, hvilket ord I anvender.

I bør derfor huske, at i denne forbindelse studerer vi det stadium i erfaringen, hvor der foregår en indstrømning af lys, der bringer åbenbaring, overfører information, vækker intuitionen, og til den indviedes afventende bevidsthed tiltrækker de åndelige love, de regler for den skabende proces, de betingende stråler og de nye energier og kræfter, som menneskeheden på ethvert givet tidspunkt venter på, og som helt fundamentalt er nødvendige, såfremt menneskeheden skal fortsætte videre frem til større åndelig kultur og ud af det relative mørke, som den nu for tiden befinder sig i.

Det, vi her beskæftiger os med i forbindelse med den indviedes skoling, er den forestående virkeliggørelse af det, som enhver begyndende cyklus afventer, samt af de nye sandheder og de udvidede åndelige fremstillinger, som det er den indviedes skæbne at bringe videre til menneskene. I vil bemærke, at jeg valgte ordet »skæbne« fremfor ordet »karma«, fordi med denne type arbejde, arbejder og praktiserer den indviede samt gør fremskridt under loven om skæbne. Denne lov påvirker ashramen og Hierarkiet som helhed, og ikke loven om karma, som man almindeligvis tror. Loven om skæbne blev

indført, da Hierarkiet blev grundlagt på jorden. Den er et resultat af den ufravigelige og forenede forpligtelse til at tjene, som er alle ashramers fremtrædende kendetegn. Denne lov er følgelig syvfoldig, for den præges af hver af de syv strålers farve, kvalitet, metoder og fremgangsmåder, teknikker og energimanifestationer. Den indeholder derfor ikke, hvad menneskeheden angår, nogen form for ondskab, fordi den er uselvvisk motiveret og er – til en vis grad – en vanskelig lov for jer at forstå. Ren skæbne fri af alle onde hensigter er en gåde for den almindelige discipel. Den synes at stride imod andre love, som han kender. I samme grad som menneskeheden gradvis opnår renhed i de tre verdener, vil denne rene skæbne blive virkningsfuld. Dette er et meget betydningsfuldt punkt at reflektere over.

Penetrationen bliver en begivenhed i den indviedes liv. Den er et tegn på medgang og kontakt og på, at der åbnes for en ny mulighed. De to ord antyder virkningerne af denne penetration. Virkningerne er således uundgåelige og kan ikke standses. I kan nu drage den slutning, at når først den indviede er penetreret ind til det sted, hvor åbenbaring er mulig, så opnår han automatisk den nødvendige fiksering, koncentration, ligevægt, polarisation og fokus, der vil sætte ham i stand til at fortolke det, der er blevet åbenbaret for ham i begreber og symboler, som vil have betydning for den intelligentsia, som alle indviede principielt samarbejder med. Jeg har ønsket at sige dette så tydeligt som muligt, fordi de studerende for det meste tænker i *en ordnet rækkefølge*. Virkningerne af penetrationen (i dette tilfælde to) kommer samtidigt, men ikke i rækkefølge. Polarisation af den indviedes bevidsthed og den deraf følgende sammentrængning af sandheden skaber uundgåeligt en præcipitation, der viser sig i et hurtigt glimt. Det resulterer i en øjeblikkelig intuitiv perception, og dette er endog et af de første aspekter af denne dobbelte proces. Gennemtænk dette og husk i denne forbindelse, at den indviede – når han modtager åbenbaring – arbejder uden for tid og rum, sådan som I forstår det.

Hans bevidsthed er fri i sammenligning med gennemsnits-

menneskets, og den mest påtrængende og vanskeligste del af hans opgave er at opfatte den præcipiterede sandhed, information eller åbenbaring på korrekt måde, og derefter at give den et så korrekt *format*, at den kan imødekomme det øjeblikkelige menneskelige behov. I kan som følge heraf se, at den indviede lærer at penetrere fra sindets område til den rene fornufts område, og dér polariserer han sig, og sandheden præcipiterer. På denne måde har han lært at penetrere, og de tre stadier forud for penetrationen forløber nødvendigvis i rækkefølge, indtil han opnår en sådan færdighed, at de på et øjeblik kan transcenderes. Gennem livet i de tre verdener har den indviede lært at penetrere ind i sindets verden, og den lavere konkrete tænkeevne er blevet det redskab, der integrerer hans personlighed, åbner ind til tankens verden og giver ham evne til at skabe tankeformer. Gennem meditation har han lært at skabe kontakt til sjælen, tankens søn, der er ham selv, og han har med tiden identificeret sig med denne sjæl. Han bliver i realiteten denne sjæl og kan i tankens verden skabe de levende former, der bringer lys og hjælp og sandhed til andre. Således tjener han. Han lærer også ved hjælp af den udviklede intuitive perception at penetrere ind til niveauerne for abstrakt tænkning, forgården til den rene fornufts verden, og ved hjælp af disse tre aspekter af sindet opdager han, at han besidder »de tre nøgler«, der vil give ham adgang til en dybtgående udforskning af det universelle sinds viden, visdom og fornuft. Dette er, hvad der åbenbares for ham, når han penetrerer dybere ind i det, der kaldes den hemmelige visdom, Guds sind, det tredje guddommelige aspekt. Dette er dybest set, hvad der menes med den symbolske og maleriske talemåde »regnskyen af ting, der kan vides«. Regnskyen er et symbol på det endnu ikke åbenbarede område af Guds hensigt, der umiddelbart ville kunne åbenbares, hvis verdens disciple og indviede ville »penetrere ind til præcipitationspunktet«.

Denne tanke burde fremover ligge bag alt, hvad I gør i jeres meditationsarbejde. I bør betragte jeres meditation som en penetreringsproces, udført som tjeneste med den hensigt at bringe oplysning til andre. Jeg har i dag beskrevet åben-

baringspunkterne set ud fra den indviedes synsvinkel. Når processer og teknikker har udrettet deres arbejde følger en erkendelse, som i disciplens indre stemmer overens med det, der er blevet fuldbyrdet.

SJETTE DEL

I min sidste instruktion beskrev jeg nogle aspekter af nye måder at nærme sig discipelskab og indvielse på. Det er væsentligt, at de gamle begreber – der var nyttige i deres tid – glemmes, og at de nye metoder og teknikker indføres i stedet. Dette er nu nødvendigt på grund af den menneskelige bevidstheds overraskende udvikling i løbet af de sidste femogtyve år. De skridt, der blev taget ved konklavet i Shamballa i året 1925 (baseret på en foreløbig konklusion ved forrige konklave, der afholdes én gang i hvert århundrede), og de tilskyndelser, som Hierarkiet har gjort gældende, har vist sig at være meget vellykkede, og ud af verdenskrigens kaos (som menneskeheden selv fremkaldte) udvikles en sandhedsstruktur og en parallel reaktion af den menneskelige mekanisme, der garanterer en stedsevarende og hurtig udvikling af de næste stadier af den tidløse visdoms lære.

Jeg anvendte et udtryk i min sidste instruktion, som jeg ønsker at gøre jer opmærksom på. Jeg talte om menneskehedens kommende evne til at »tage del i den store hierarkiske opgave med at *illuminere, præcipitere og højne*« Disse ord har en langt større betydning, end de umiddelbart giver udtryk for, og jeg ønsker at uddybe dem.

Menneskene har tendens til at tænke, at hele målet med Hierarkiets arbejde er at komme i forbindelse med mennesker og give dem adgang til hierarkisk kontakt. Det er denne mindre fase i den hierarkiske aktivitet, som i jeres bevidsthed synes at have særlig stor betydning. Er det ikke rigtigt? Jeres største håb er – efterhånden som I udvikler jeres latente mu-

ligheder – at I vil være i stand til at hjælpe andre med at gøre det samme. Det er så sandelig en værdig tanke, men ikke desto mindre er den helt og holdent baseret på en misopfattelse. Lad mig derfor kaste lys over spørgsmålet ved at citere *Den gamle kommentar*:

»Når lys oplyser menneskenes sind og stimulerer det hemmelige lys i alle andre former, da åbenbarer Den, i hvem vi lever, sin skjulte, hemmelige oplyste vilje.«

»Når Karmas Herrers hensigt er fuldført, og alle de sammenvævede og nært relaterede planer alle er ført ud i livet, da kan Den, i hvem vi lever, sige: ‘Godt fuldført. Intet andet end skønhed forbliver’.«

»Når den laveste af de lave, den tætteste af de tætte, og den højeste af de høje er blevet højnet ved hjælp af menneskenes små viljer, da kan Den, i hvem vi lever, hæve den levende oplyste planet jorden op i et strålende lys, og da kan en endnu større røst sige til ham: ‘Godt fuldført. Fortsæt videre fremad. Lyset stråler’.«

I vil bemærke, at vægten i disse ord er lagt på det, menneskene udretter, og ikke på, hvad Hierarkiet gør for menneskene. Når menneskene opnår indre oplysning og på intelligent måde fremskynder deres karmiske andel i deres levetid og højner rigerne under det menneskelige (hvilket har den refleksvirkning, at de højeste riger højnes samtidigt), da kan og vil de også komme til at tage del i Hierarkiets arbejde.

Det har i æoner forekommet, at denne cyklus, der ville lægge vægten på det at dele, var alt for fjern til at blive taget i betragtning. Men da menneskeheden fremskyndede krigen, bragte den automatisk og i nogen grad overraskende det endelige resultat meget nærmere. Den indre oplysning af menneskenes sind vil hurtigt følge. Processen med at højne rigerne under det menneskelige er i forbløffende grad blevet fremmet af videnskaben – kronen på dette værk var spaltningen af atomet, og at det var muligt for den menneskelige ånd at pene-

trere ind i det allerinderste af mineralriget. Tænk over det.

Hvis I kunne se forholdene, som de i virkeligheden er i verden i dag og se dem i deres rette perspektiv (og det er i jeres tilfælde set fra mesterens synsvinkel), så ville I *vide*, at der er taget et stort skridt hen imod:

1. Indføring af en hurtigere indvielse og i grupper.
2. Tilegnelse af en endnu tættere og langt mere omfattende kontakt mellem Hierarki og menneskehed.
3. Åbenbaring af indvielsens sande betydning.

Den sande betydning findes stadig bag det forhæng, der skjuler den ultimative sandhed. Sanat Kumaras store hemmeligheder vil forblive dér, indtil tiden er inde, og sandheden om indvielse er en af dem.

Da Hierarkiet i atlantisk tid trak sig tilbage og opholdt sig bag de tætte forhæng, markerede det begyndelsen til et mellemstadium i mørke og åndeligt armod og en cyklus i »fuldstændig tilbagetrækkethed«, der i sin mest primitive form varede frem til år 1425, hvor lyset vendte mærkbart tilbage lidt efter lidt indtil år 1925. Da blev det muligt for selve Hierarkiet at betragte det som nødvendigt med en nyorientering og med hurtigt at åbenbare den første hemmelighed – hemmeligheden om indvielse. Bemærk det, jeg siger her. Menneskeheden havde nået et stadium, hvor den selv kunne »uddrage« hemmelighederne og til sidst med den åndelige viljes rene kraft vriste dem fra vogteren af beskytterne bag sløret. Dette gav Hierarkiet et nyt problem. Hvordan kunne dette tillades på en sikker måde, så menneskeheden – i sin iver efter den rene sandhed – fortsat kunne have Hierarkiets tillid? Åbenbaring medfører ansvar og ofte fare. Menneskene som enkeltpersoner kan forstå visse af disse sandheder om indvielse og selv anvende dem uden at tage skade, men åbenbares de for et menneske, der ikke er rede, kan de indebære alvorlige risici.

Det blev derfor besluttet, at den kommende aspirant skulle have et mere sandt billede af discipelskabets natur, det mis-

forståede princip om okkult lydighed skulle »neddæmpes« (om jeg så må sige), og menneskene skulle »frit kunne penetrere« – som det kaldes – og gennem prøvelser og erfaring lære at overholde den nødvendige tavshed.

Det er interessant at bemærke, at den cyklus, der nu er begyndt i verden, hedder »vækst ved at dele«, og den fremskredne del af menneskeheden kan nu tage del i Hierarkiets arbejde, ansvar og skolede tavshed, medens masserne på samme tid og parallelt lærer om økonomisk deling. Og, mine brødre, heri ligger det eneste håb for verden.

Alle individer, som disciple har adgang til, åbner mulighed for at tage nærmere okkult del i det hierarkiske liv. Dette medfører, for den fremskredne del af menneskeheden, en bemærkelsesværdig øgning i vitalitet og i vital spænding og kraft. Massernes reaktion viser sig som et konstant krav om et højere tempo og om at sætte farten op inden for alle områder af menneskehedens liv. Denne optrapning af tempoet sker samtidig med, at disciple overalt i tiltagende grad er parat til indvielse – svarende til deres status og udviklede evner.

Forskellen, mine brødre, mellem den tidligere og den nuværende parathed består i den kendsgerning, at tidligere var denne parathed et rent individuelt spørgsmål, hvor den i dag har nær relation til menneskets gruppe, og det individuelle aspekt har kun sekundær betydning. Efterhånden som tiden og tempoet tiltager i betydning for menneskemasserne, så betragter disciplen (der er rede til indvielse) sit personlige fremskridt på vejen som mindre vigtigt end hans udviklede kapacitet til at tjene sine medmennesker, idet han tjener dem gennem den gruppe, han er knyttet til, og som han drages til. For disciplen, der står over for de to første indvielser, vil denne gruppe være en ydre gruppe af mennesker, der kræver hans troskab, og hvor han lærer gruppesamarbejde og -arbejdsmetoder. Den mere fremskredne discipel arbejder i ashramen med direkte anvist tjeneste tilskyndet af en mester.

Jeg har i de ovennævnte afsnit givet jer flere ideer, som – skønt de ikke er nye i det de giver til kende – er *nye i deres*

hensigt. Dette er betydningsfuldt for jer at huske – eller opdage? Betydningen af at dele og den åndelige udviklings relation til tempo er vigtige punkter at lægge vægt på. Meget af det jeg har sagt her har nær relation til de antydninger, der findes på siderne 335-336. Jeg foreslår, at I læser dem igen.

OM ANTYDNINGER

Jeg har hele tiden lagt vægt på disciplenes behov for at *tænke esoterisk*, og det er måske det vanskeligste krav, jeg kan stille til jer. I bør kunne lære meget ved at tænke over disse antydninger, for de er ikke det, de synes at være ved en flygtig gennemlæsning, og bestræbelserne for at forstå og at fortolke bør føre jer langt fremad på jeres vej mod »okkult tænkning«. Mestrene videregiver ikke læren ved hjælp af antydninger, hvis de kunne give dem i en mere åben form uden risiko. De har på intet tidspunkt til hensigt at være gådefulde eller at holde læren tilbage fra den søgende. Deres metode er i virkeligheden trefoldig:

1. En præsentation af de sandheder, der helt tydeligt er affødt af de sandheder, der tidligere er præsenteret. Her findes der normalt en nær forbindelse til tidens esoteriske lære, og metoden er dybest set en *sammenkædende* præsentation.
2. Af og til (normalt en gang i hvert århundrede efter konklovet ved slutningen af første fjerdedel) bliver en mere fremskreden lære udbredt. Denne lære vil kun blive forstået af nogle få fremskredne disciple i verden. Det vil imidlertid vise sig, at den bliver den almindelige form for okkult undervisning i løbet af den kommende udviklingscyklus. Det er et sådant arbejde, jeg har bestræbt mig på at udføre ved hjælp af A.A.B.
3. Der er endvidere den undervisning, som definitivt foregår i ashramen, og som ikke, så længe de to andre former er fremherskende, er begrænset til at være affattet skriftligt. Den vil komme til kende, når behovet opstår, og når mulig-

heden for at videregive den gives til de disciple, der er dens vogtere. Præsentationen af den afhænger af, om udviklingen af verdens mindre disciple sker hurtigt eller langsomt.

Alle tre metoder anvendes i vor tid.

Efterhånden som mennesket nærmer sig sit mål mere og mere, begynder det at forstå, at hele teknikken bag denne udvikling består af en række åbenbaringer, der er fremkaldt af dets erkendelse af subjektive betydninger, som har en helt anden karakter end de normale og mere tydelige meninger. I gamle dage, hvilket I godt véd, sagde mesteren til disciplen: »Her er en antydning« og, når han havde sagt det, fortsatte han med at indskærpe sin discipel, hvor nødvendigt det var at trække sig tilbage og søge efter den sande mening, indtil han fandt den. Da og først da kunne han vende tilbage og få en *deraf følgende* ny antydning.

Denne metode anvendes ikke længere, og denne ændring udgør i dag en af de nye metoder til skoling af disciple i den nye tidsalder. Nutidens discipel vil opfatte den antydning, som svarer til hans bevidstheds udviklingstrin, og som findes i de mange instruktioner, der er gjort tilgængelige. Han må søge efter den – for ham – dybeste esoteriske fremstilling, han kan finde i den almindeligt udbredte lære. Ud af denne læres helhed må han fokusere på en enkelt antydning og nå til at forstå dens betydning. Senere må han lære at drage nytte af dens mening.

De antydninger, der er givet på dette stadium, har enten relation til temaet åbenbaring, eller til de teknikker, der gør åbenbaring mulig. Fx indeholder dette afsnit og det foregående en antydning, som I kan arbejde med, indtil I modtager den næste sekvens af læren. I vil kunne opdage den, når I studerer hvert afsnit, frigør jeres intuition og søger efter den mening og betydning, der har relation til den mulige åbenbaring. Min eneste intention i dag er at antyde relationen mellem indvielse og åbenbaring. Den åbenbaring, der fremkaldes ved den rette orientering og den rette tænkning, er en del af

den indviedes skoling, og mange under skoling forsinker deres fremskridt ved ikke at være opmærksom på åbenbaringen, når den stiger op over deres åndelige horisont.

I har allerede modtaget fem antydninger, og jeg vil gerne have, at I lægger mærke til rækkefølgen, for det kan være værdifuldt for jer og for andre disciple:

1. At de ændringer, der er foretaget i Hierarkiet, er et resultat af disciplenes arbejde i verden. Har I spurgt jer selv (når I har studeret denne antydning), *hvorfor* disciplene?
2. At menneskenes planlægning på verdensplan i vor tid er den første indikation på viljesaspektets fremkomst. *Hvorfor* er det sådan?
3. At disciple i alle ashramer har til opgave at »modificere, kvalificere og tilpasse den guddommelige plan« samtidig. Hvorfor er det således? Hvorfor bliver planen ikke påbudt?
4. At den indviede véd, fordi han arbejder. Hvilken mening giver denne antydning jer?
5. En nøgle til den korrekte fortolkning af en antydning ligger i dens forbindelse med begrebet retning i tid og rum.

Studér disse punkter og find frem til, hvilken relation de har til hinanden, og til det I føler, er den indre mening, som de har til hensigt at overføre.

FORMLERNE

Man kan til tider høre bemærkninger om, at disse formler er fremskredne aspiranternes forsøg på at nøjes med nogle af de mere flygtige åbenbaringer inden for rimelighedens grænser. Men de giver netop udtryk for en fortid, antyder en åbenbaring og grundfæster den tænkende aspirant i meningens verden, fordi det er i den verden, han skal lære at arbejde og leve, og det er ud fra denne verden, at han nu skal begynde at arbejde i to retninger i tid og rum, for meningens verden er forgården til »frigørelsens cirkel«. Det har altid ned gennem tiderne været den enkelte indviede, der er trådt ind i denne

»frigørelsens cirkel«, men nu for første gang er det selve menneskeheden som en enhed, der træder ind i den. Dette er et resultat af erfaringerne fra krigen 1914-1945. Når menneskeheden træder ind i denne cirkel, vil den blive konfronteret med den første store lektie: det ene livs enhed. Denne fremstillingsform vil masserne meget lettere kunne forstå, end ord som broderskab, relation og forbrødring. Livet og dets afbalancerende ledsager døden er gamle og velkendte aspekter i massernes generelle livsopfattelse, og deres begyndelsespunkt i al åbenbaring er liv, og resultatet af al åbenbaring er død eller nedbrydning af slørene.

Den formel, som jeg skal præsentere jer for i dag, består af tre nært forbundne ord, og det tema, som den studerende skal beskæftige sig med, er naturen af den relation, der er antydnet – ikke med ord, men med selve naturen af det, der forbinder dem. Det er *ikke* en tydelig relation, men den har en esoterisk og subtil mening, som intuitionen vil åbenbare, og som de ydre ord skjuler.

SOLEN ... SORT ... ANTAHKARANA

Disse ord udgør og skaber – når de er placeret i rigtig rækkefølge – en meget kraftfuld magisk og mantrisk formel. Den har en spinkel, men alligevel definitiv forbindelse med tredje indvielse, men det er ikke denne synsvinkel, jeg beder jer beskæftige jer med, men med den triangel der skabes, og de kraftbaner der sættes i bevægelse, når det rigtige ord finder frem til triangelens toppunkt.

En antydning om den rigtige retning i jeres tænkning ligger i en forståelse af solens trefoldige aspekt, det virkeliges enhed og antahkaranaens dobbelte natur. Mere må jeg ikke sige. Det er op til jer, at brydes med formlen og blotlægge eller bringe den skjulte betydning op til overfladen. Svarende til de antydninger, der er givet i forbindelse med de fire andre formler, er nøgleordet til denne:

Før os fra det individuelle til det universelle.

ÅBENBARINGSPUNKTER

Jeg vil på dette tidspunkt gøre jer mere direkte opmærksom på de tre stadier for åbenbaring. I har beskæftiget jer med dem og reflekteret over dem, og såfremt det er lykkedes jer at følge dette arbejde nøje, kan I allerede være nået frem til en forståelse af det automatiske og essentielle i deres aktivitet.

Åbenbaring bryder sjældent igennem til disciplens bevidsthed i al sin fuldkomne skønhed. Det er en gradvis og stadig udviklingsproces. De tre ord, jeg har givet jer, beskriver de stadier, der vedrører den enkelte discipel eller indviede, og de stadier, hvor åbenbaring har indvirkning på hans sind. Parallelt hermed findes der indre årsager, der er ansvarlige for de ydre stadier med penetration, polarisation og præcipitation. De er:

1. Stadiet med det »tiltagende lyspunkt«.
2. Stadiet med rigtig retning eller fokusering af den »tiltagende kraft«.
3. Stadiet med åndelig indvirkning.

Her har I igen (kunne I blot se det) en illustration af invokations- og evokationsprocesserne og deres vekselvirkning og af etableringen af en trefoldig relation mellem en indre realitet og det ydre menneske, disciplen på sit eget plan. I har en evokativ aktivitet af så kraftig en natur, at den skaber tilsvarende eksoteriske holdninger og tilkendegivelser. I virkeligheden viser dette på den mest illustrative måde en fase af, hvordan loven om årsag og virkning fungerer. Efterhånden som loven om karma gør sig mærkbar på det ydre fysiske plan, har I lige foran jer beviset på de tre stadier penetration, pola-

risation og præcipitation. På samme tid har I på de indre plan, fordi der eksisterer en indre realitet, de tre tilsvarende stadier: det tiltagende lys, rigtig retning, åndelig indvirkning. Det er ligeledes en indikation på den nære vekselvirkning mellem det ydre og det indre, der resulterer i vilkår, hvor disciplen bringer sig i den situation, der svarer til den fase – den lange fase – hvor han skaber karma, og hvor karmaen til sidst præcipiteres i (såkaldte) »kritiske« sygdomme i det fysiske liv.

Et studium af de tre åbenbaringer, der er beskrevet i en tidligere instruktion, vil vise, hvor præcist ovennævnte udsagn er. Jeg opstillede dem i nummerorden i min tidligere instruktion og tænker på, om I ofte vender tilbage til dem og læser dem igen. Det vil være værdifuldt for jer at studere disse tre åbenbaringspunkters relation til de tre ydre og de tre indre stadier, som alle åbenbaringer skal passere. I vil ligeledes have bemærket, hvordan ét åbenbaringspunkt normalt fører til det næste. I vil (når I har studeret de tre åbenbaringer, der er beskrevet på side 344) bemærke, hvordan de alle vedrører det første guddommelige aspekt, der virker med den oprindelige energi, som Guds tænkning satte i bevægelse. Det fører til, at viljen kommer til udtryk, hvilket er den store første stråle i funktion, og derefter fokuserer sig gennem monaden. Betydningfuldt nok kan I i disse tre se – symbolsk og faktisk – de tre eksoteriske stadier:

1. Penetration, den nedstrømmende og cirkulerende energis natur.
2. Polarisation, virkningen af den polariserede vilje på denne energi.
3. Præcipitation, ved hjælp af monadens fokuserede hensigt og styrede impuls.

Den næste åbenbaring i rækkefølgen drejer sig om skabelse, tankeformernes verden og det begær, som det enkelte menneske og menneskeheden som en enhed har skabt, og (bemærk dette nøje) som er sat i bevægelse af menneskeheden i rela-

tion til dens egen skæbne, og dermed i relation til loven om årsag og virkning eller karma.

Her har jeg i relativt få korte afsnit sammenfattet megen betydningsfuld undervisning vedrørende åbenbaring og dens processer og har lagt vægt på en fase af menneskets aktiviteter (der er nødvendige for at fremkalde åbenbaring), der hidtil kun har fået begrænset, hvis nogen, opmærksomhed. Der er tendens til at betragte åbenbaring som uden for alle love, som en ydreplanetarisk aktivitet, som noget der tilfældigvis hænder for den målrettede aspirant, og som relativt uforudsigelig og uventet. Jeg har her søgt at rette denne fejlagtige opfattelse.

SYVENDE DEL

Det ville blive et virkeligt stort problem for de kommende indviende, hvis de skulle besvare nogle bestemte spørgsmål, som fx: Hvad bliver I indviet til? Bliver disciple indviet til Hierarkiet? Kræver det bestemte hemmelige kontakter for at blive indviet? Er tilegnelse af en vis gådefuld og hidtil ukendt viden en belønning ved indvielse? Der findes mange uklare og uovervejede tanker i forbindelse med dette spørgsmål.

Gennem årene har jeg givet jer mange definitioner på indvielse. De har alle været nyttige og sande. I dag søger jeg i så høj grad som muligt at udvide jeres opfattelse af disse definitioner og at give jer en helt ny synsvinkel på dette fascinerende og omfattende arbejde. Det jeg vil sige er en opfølgning af bestemte antydninger, som jeg gav jer på de foregående sider i denne bog. Disse antydninger er gode illustrationer på den undervisningsmetode, der er helt grundlæggende og rodfæstet i den hierarkiske teknik. Jeg sagde:

1. At hurtigere indvielsesprocesser er ved at blive indført.
2. At indvielse skjuler en hemmelighed, og at åbenbaring af den er nært forestående.
3. At enhver indvielse giver adgang til nærmere at *tage del* i det hierarkiske liv, og at denne deltagelse er nært forbundet med vitalitet og med vital spænding.
4. At indvielse i vor tid retter sig mod gruppen og ikke mod den enkelte.

5. At indvielse vedrører fremtiden og bringer forudseenhed.
6. At tid er et af de store temaer eller hemmeligheder, der ligger bag indvielse.

I denne instruktion vil jeg beskæftige mig med disse seks punkter.

1. Når jeg siger, at en *hurtigere indvielsesproces er ved at blive indført*, må man ikke drage den slutning, at en vis slaphed tillades, eller at kravene ikke mere er særligt skrappe, eller at disciplen får tilladelse til at tage indvielse, før han virkelig er parat, eller at han kan gå videre, før han har vist, at han har kapacitet til at fortsætte fremad på vejen. Således er situationen på ingen måde. Tre faktorer ligger til grund for denne ændring i de hierarkiske krav:

- a. Alle disciples mentale udvikling er i dag af en sådan støbning, at det ikke tager dem lige så lang tid at foretage de nødvendige tilpasninger eller at ændre deres holdninger og livsbetingelser, som det gjorde tidligere. Det tager heller ikke lang tid for dem at tilegne sig en ny sandhed eller at respondere på en intuitiv perception. Deres opfattelse af loven om årsag og virkning og deres forståelse af den deraf følgende lov om konsekvenser opnås langt hurtigere end tidligere. Disse fakta nødvendiggjorde derfor, at mestrene måtte erkende denne hurtigt fremskredne tilstand, der som følgevirkning kunne spare megen tid. I bør bemærke, at dette har meget stor betydning. Den sande betydning er, at den periode, som den fysiske hjerne normalt kræver til registrering af en sandhed, en kontakt eller en åndelig sammenhæng, nu som noget helt enestående er blevet meget kortere. Disciple kan nu på få måneder (hvis de er ærlige og oprigtige i deres stræben) mestre ideer og udvikle reaktioner, der tog dem år at mestre i tidligere cyklusser i hierarkisk bestræbelse. Dette gælder også for menneskemasserne, der befinder sig på en lavere omdrejning af spiralen. I dag er den *mentale faktor* årvågen, skolet og under kontrol. Det er kendsgerninger, som Hierarkiet ikke kan ignorere, og det ønsker mestrene heller ikke at gøre, fordi det

er denne mentale årvågenhed, der i tidsaldre har haft deres opmærksomhed, og det er den, de har arbejdet for at fremme gennem æoner.

- b. En anden faktor er, at mange disciple, der kommer i inkarnation i dag, allerede er forberedt og rede til indvielse. De har udført det nødvendige arbejde i tidligere inkarnationer. Der behøver således ikke at gå tid til spilde, og i dag finder der konstant en række indvielser sted. Dette må nødvendigvis kræve visse betydningsfulde hierarkiske ændringer. Nye situationer opstår i de indviedes kredse, og der er stor efterspørgsel efter egnede kandidater til ledige hierarkiske funktioner. Dette giver udskiftning i den hierarkiske medarbejderstab i en hidtil ukendt målestok. Det er unødvendigt at sige, at selve denne udskiftning og ændring bringer særlige vanskeligheder, men også muligheder. En af de mest betydningsfulde muligheder er, at der er et langt større antal kandidater til beslutningsindvielsen end på noget tidligere tidspunkt i vor planets historie.
- c. Jeg vil gentage, at indvielse nu kan tages som gruppe. Dette er noget helt nyt i Hierarkiets arbejde. Kandidater til indvielse står ikke én efter én foran indvieren, men står sammen som en gruppe. Sammen kan de tænke i fuldstændig harmoni. De prøves sammen, og sammen når de »sejrens højdepunkt«, der kommer efter »spændingspunktet«. Sammen ser de »den strålende stjerne«, og sammen gør energien, der udgår fra indvielsesstaven, dem rede til at modtage en speciel energi, som senere skal anvendes i deres fremtidige verdenstjeneste. En sådan gruppetilnærmelse, gruppeintention og »stille tilbageholdenhed og yttret gruppeerkendelse«, og en sådan gruppetroskab og gruppevision befinder sig ikke længere på forsøgsstadiet. Dette grupperesultat (her henviser jeg ikke specielt til jeres gruppe, der ikke har været særligt vellykket) markerer det punkt, hvor der kan indledes en ny aktivitetsfase i Shamballa. Dette vil gøre det muligt for Verdens Herre at blive hersker over en hellig planet, hvilket indtil nu ikke har væ-

ret muligt. Vor jord kan nu blive en hellig planet, hvis alle de rette betingelser opfyldes. En ny guddommelig kvalitet (som endnu ikke er åbenbaret, og som vi på dette tidspunkt ikke ville kunne forstå, hvis vi blev præsenteret for den) er langsomt ved at krystallisere sig og komme til udtryk gennem denne fremskyndede indvielsesproces. Disciple er i dag vidne til, at der gennem den planetariske Logos manifesteres en solar karakteregenskab, ligesom »live-
ne med samme intention« – som det kaldes esoterisk – var vidne til det for mange æoner siden. Det er denne ukendte og gådefulde kvalitet, som stjernens »udstråling« henviser til.

Mere end dette kan jeg ikke sige, for I kan ikke forstå det. Det, jeg har sagt ovenfor, kan I acceptere som mulige hypoteser, uden at det vil krænke jeres sunde fornuft eller intention – jeg beder jer om blot at acceptere.

En stor mulighed ligger foran jer i det vellykkede raja-yoga-system, den kongelige videnskab om sindet (som den store indviende Patanjali skrev for elleve tusind år siden). Dette system er blevet anskueliggjort, og hans teknikker er opretholdt. Det, han udfærdigede på Den store hvide loges vegne, er nu på tilfredsstillende måde blevet iværksat, og megen af den oprindelige hensigt har vist sig berettiget. I de kommende syv tusinde år vil hans system blive anvendt til at skole disciple i kontrol af sindet. De kan – ved hjælp af dette system – opnå stadiet for »isoleret enhed«, og i denne registrerede enhed – alene, men alligevel sammen med mange andre – kan de tage den indvielse, der sætter dem i stand til at frigøre energi til den afventende og krævende menneskeverden.

2. Vi kommer nu til det andet punkt, at *indvielse skjuler en hemmelighed, og at åbenbaring af denne hemmelighed er nært forestående*. Jeg kan ikke oplyse jer om, hvad det er for en hemmelighed, men kan dog sige, at den vedrører en speciel type energi, der øjeblikkeligt kan fremkaldes ved en overordentlig stor spænding. Den eneste mulige antydning jeg kan

give jer i forbindelse med dette gådefulde emne er, at det har en nær relation til det »blændende lys«, som Saulus fra Tarsus så på vejen til Damaskus, og til det »blændende lys«, der ledsager energiudladningen ved sprængning af en atombombe. Det »blændende lys«, der altid ledsager omdannelser (altid sjældent og pludseligt, når de er sande og ægte), virker som tilkendegivelser for alle de væsener, som har passeret det menneskelige bevidsthedsniveau, og det lys, der frigøres ved spaltningen af atomet, giver udtryk for det samme blot i relation til andre bevidsthedsniveauer, og det har absolut relation til indivielsesprocesserne og -virkningerne. Dette vil ikke sige jer noget, før I har opnået visse indivielseserfaringer. Det er ikke nemt for den almindelige aspirant at forstå, at fremskridtene på vejen viser sig som en tiltagende evne til at kunne »tåle lyset«. Når aspiranten i den nye invokation siger: »Lad lyset komme til jorden«, så påkalder han noget, som menneskeheden skal lære at håndtere. Dette er et af de områder, som verdens disciple må begynde at forberede menneskeheden til.

Alle disse planetariske udviklinger ledsages af risici, og det i endnu højere grad, når det i verdensomfattende målestok gælder menneskehedens absorption af lyset, idet det har efterfølgende og afspejlende virkning på de tre riger under det menneskelige. Alt, som påvirker menneskeheden, og som stimulerer den til at fortsætte sine fremskridt, vil uundgåeligt påvirke de tre lavere naturriger. Glem ikke det. Menneskeheden er makrokosmos for det trefoldige lavere mikrokosmos.

Dette kan være – hvilket I sandsynligvis formoder – en af hemmelighederne i indivielsesprocessen. »Princippet om absorption« er et af de emner, der skal studeres, forstås og mestres mellem indivielserne, for hver indivielse fører emnet endnu et skridt fremad. Nu for tiden er de fysiske virkninger af atomets spaltning og en efterfølgende *konstruktiv* anvendelse et af de nuværende problemer for nutidens videnskab, og (vil jeg minde jer om) det er nu et *eksoterisk* problem. Anvendelsen af den og en tilsvarende anvendelse på esoteriske niveauer forbliver stadig en af indivielsens hemmeligheder.

3. Jeg sagde som det tredje punkt, at *enhver indvielse giver adgang til en nærmere deltagelse i alle dele af det hierarkiske liv*. Forstår I blot i nogen grad, hvad der menes med dette udsagn, og hvad implikationerne er? Her beskæftiger jeg mig med et punkt, som ikke blot har grundlæggende betydning, men som også medfører store prøvelser. I Hierarkiet findes der en åndelig genpart eller højere modsvarighed til det økonomiske liv på vor planet. At dele forbindes med det, som har fysisk værdi, og som bør deles, hvis retfærdighed skal ske fyldest, og med de fundamentale værdier, der er livgivende. Den form for at dele, som jeg her taler om, er at tage del i alle reaktioner, alle holdninger, alle typer af visdom, alle problemer og vanskeligheder og begrænsninger, således at de bliver konstruktive i gruppeforstand og ophører med at være destruktive. Intet destruktivt må finde sted i nogen ashram, men disciple kan – og gør det også – anvende ashramisk kraft i deres arbejde på en nedbrydende måde i de tre verdener. Dette er ikke nemt at forstå. Måske kan jeg tydeliggøre det ved at påpege, at denne form for at dele indebærer en fuldstændig viden om alle personlighedsreaktioner hos alle ashramens medlemmer, det vil sige hos alle, der er under forberedelse til de mindre indvielser og derfor hos alle under en bestemt grad. Intet kan holdes hemmeligt, alt kommer til alles kendskab, og I kan forstå, at opdagelsen af denne kendsgerning er en stor prøve for alle disciple. Alt i en discipels sind kan blive telepatiske kendt af de af ashramens andre medlemmer, der befinder sig på samme udviklingstrin, og af alle af højere grad, for det er en lov, at det større altid inkluderer det mindre.

Jeg håber, at de studerende vil være opmærksomme på denne kendsgerning og fundere over den på intelligent måde. De vil derved kunne nå frem til kundskab om, at deres begrænsninger helt definitivt er et problem for dem, der er længere fremme og derfor er mindre begrænsede. Den tid er nu inde, hvor de, der er kandidater til adgang til en ashram og senere til indvielse, må erkende, at deres begrænsninger, deres relativt ubetydelige synspunkter og deres forudindtagede

holdninger er en hindring for ashramens fremadrettede tiltag. Hvis princippet om at dele overhovedet skal have betydning, så er disse punkter meget væsentlige og i allerhøjeste grad værd at reflektere over. En illustration af dette kan I se i denne gruppes respons på det arbejde, som jeg har bedt jer om at udføre gennem årene. En meget lille håndfuld af jer har responderet og har ofret sig og har arbejdet hårdt for at fremme Triangel-arbejdet, for at udbrede Invokationen og for at støtte Goodwill-arbejdet, men det er en meget lille minoritet. Resten har enten været interesseret på intellektuel måde, men kunne ikke yde de nødvendige ofre, eller de vægrede sig ved at lade det vigtigste komme i første række og lod mindre vigtige ting optage deres daglige liv. Denne begrænsning, må I kunne forstå, har hæmmet de ashramiske planer, og de, der helhjertet har arbejdet (og de véd, at jeg véd, hvem de er), har måttet tage del – med smerte og bekymring – i begrænsningen. Jeg har ofte sagt, at når en discipel træder ind i en ashram, så forbliver hans personlighedsliv udenfor, og han træder ind som sjæl. Det, jeg har peget på i de forrige afsnit, står ikke på nogen måde i modsætning til denne kendsgerning. I må imidlertid huske, at en discipel er blevet det, han er, som et resultat af hans personligheds stræben, hans kampe i de tre verdener og af det opnåede åndelige udviklingstrin. Således – skønt han må lade sin personlighed blive uden for med sine fejl og problemer – viser han tydeligt sine meddisciple og de mere fremskredne præcist, hvad det er der mangler i hans udrustning, hvilket evolutionstrin han befinder sig på, og hvilket stadium i discipelskabet han har opnået. I denne forbindelse vil jeg anbefale, at I repeterer alt det, jeg har skrevet om discipelskabets seks stadier i *Discipelskab i den nye tidsalder, bind I*, da det i relation til vort studium her har stor betydning.

I begyndelsen har disciplen meget lidt at dele med andre, og det betyder, at seniordisciplene får et stort arbejde med at registrere, hvad de kan bære over med, og hvad de må afbalancere. De må også regulere den energi, som påvirker den discipel, der træder ind, således at den afpasses til hans ud-

viklingstrin og til hans stråle og karakter. Ashramens discipelgruppe, der befinder sig på samme udviklingstrin som den nye discipel, virker som en beskyttende gruppe, og dette gælder uanset udviklingstrin, *hvad angår de højere indstrømmende energier*. Når en discipel er midlertidigt desorienteret, så bliver denne beskyttelse en absolut nødvendighed, og når blændværk er til stede i en discipels liv, virker det som en stor belastning for hans meddisciple. De må sammen dele ansvaret, løfte byrden og påtage sig beskyttelsen af ashramens liv, for det er ikke mesterens opgave, men udføres under hans interesserede og kloge instruktion.

At blive en del af en ashram er en af discipelskabets store kompensationer. Det tiltagende lys kan derved »okkult udholdes«. Jeg vil bede jer tænke over denne formulering. Endvidere kan en stor samlet styrke tilvejebringes til tjeneste for planen, og den okkulte betydning af ordene: »Min styrke er som styrken fra ti, fordi mit hjerte er rent«, vil blive forstået. Ashramens samlede styrke (symboliseret ved tallet 10) står til rådighed for den discipel, hvis renhed i hjertet har gjort det muligt for ham at træde ind i ashramen. Hans viden bliver hurtigere transmutteret til visdom, eftersom hans sind påvirkes af den højere forståelse, som dem han er forbundet med besidder. Lidt efter lidt kan han selv begynde at bidrage med sit eget lys og forståelse til dem, der netop er trådt ind, og til dem på samme trin som han selv.

En ashrams styrke, tilgængelighed og gavn svarer til totalsummen af det, som dens medlemmer kan bidrage med, samt af det, som dem over tredje indvielsesgrad kan »importere« fra endnu højere kilder, eller som mestre for ashramerne kan gøre tilgængelige om nødvendigt. De studerende har tendens til at tro, at en ashram kun har én indviet af femte grad (en mester). Dette er sjældent tilfældet. Normalt er der i enhver ashram tre mestre, der samarbejder, med én ved toppunktet af triangelen. Han fungerer som ashramens mester og er ansvarlig for forberedelsen af disciple til indvielse. Ofte er der derudover »tilknyttede mestre«, specielt i de cyklusser, hvor indivi-

elserne afvikles hurtigere, således som det er tilfældet i vor tid. I ashramerne kan der endvidere være mestre, der forbereder sig til sjette indvielse.

Denne proces med »at dele« involverer ikke det, der normalt forstås som »at dele vanskeligheder«. Vanskeligheder og problemer vedrørende personligheden har ikke adgang til ashramen. Det er kun evolutionære begrænsninger og ufuldkomnheder (begrænsninger i sjælens tilkendegivelse, der viser graden eller stadiet på discipelskabets vej), der registreres. Det bliver naturligvis også registreret, hvis en discipel handler eller reagerer på en måde, der kan forvolde angreb på ashramen, men sådanne tilfælde er lykkeligvis meget sjældne. Men de vil muligvis ske oftere, efterhånden som den åndelige inspiration, som menneskeheden nu modtager og reagerer på, bringer et langt større antal disciple i relation til Hierarkiet. I de tilfælde, hvor en discipel har åbnet en dør, så ashramen kan angribes – og det er sket, som I véd, hvad min ashram angår – så er opgaven for den samlede discipelgruppe at »forsegle døren« til dette truende onde og at trække sig tilbage fra den normale tillid, de har vist den vildfarne discipel, men på samme tid skal de stå ved hans side med uforandret kærlighed, indtil den tid er inde, hvor han har lært af sine fejl, og selv har taget de nødvendige skridt til at standse det onde, som han selv har givet anledning til.

I må huske, at intet af ovennævnte er et personligt eller et individuelt angreb på en ashram. En persons relativt svage forsøg er virkningsløse og kan ikke på nogen måde påvirke det bevidste liv i ashramen. Det frigjorte onde skal komme fra en gruppe, skønt det bliver frigjort af en enkelt discipel, der virker som mellemed, og det er noget helt andet. En discipel kan komme i denne situation ved at misbruge den lave tænkeevne og dens fornuftsbetonede kapacitet, der kan få sort til at virke som hvidt og vise, at gode intentioner ligger bag den onde udsendte energi. Eller disciplen kan lukke det onde ind under påvirkning af blændværk, igen forudsat at det er et gruppe-onde. På disse måder er det ganske enkelt discip-

len, der drejer nøglen, hvorved gruppe-ondet kan trænge ind. Fx er den skade, der blev forvoldt mod mesteren Morya's ashram af H.P.B. i en tidligere inkarnation som Cagliostro (*Cagliostro*, W.R.H. Trowbridge), først nu ved at tone bort, og eftervirkningerne har påvirket hele Hierarkiet. Den skade, der skete på min ashram, har været meget lettere at opveje, og kilden til det had, den repræsenterede, havde ikke held i sit forsøg på grund af sit generelt dårlige ry. Skaden er blevet udlignet ved hjælp af kærlighed og forståelse, hvilket ikke er ligeså nemt i tilfælde af et første stråle angreb.

I en ashram foregår det at dele på følgende måder:

- a. At dele individuel begrænsning, men ikke individuelle problemer eller personlighedens vanskeligheder.
- b. At dele »kunsten at beskytte okkult«. Dette medfører to aktiviteter: beskyttelse af begrænsede disciple og beskyttelse af ashramen mod forsøg på angreb eller indtrængen.
- c. At dele tjenesten for planen, der resulterer i handling i de tre verdener.
- d. At dele det ashramiske liv med alt, hvad det betyder, og de muligheder, der derved gives.
- e. At dele den stimulation, der kommer fra mesterens nærværelse, og de instruktioner, som han lejlighedsvis giver.
- f. At dele den tilvækst af kraft, kærlighed og indsigt, der kommer i løbet af enhver indvielsescyklus. Disse cyklusser falder (i relation til vort emne) i tre kategorier:

1. Indvielse af ashramens medlemmer, enten af Kristus eller af den Ene indvier.
2. Indvielser, som foregår i tilknyttede ashramer, og som har en specifik strålevirkning.
3. Indvielser til de grader, der er højere end femte grad. Det skaber ledige embeder og er på samme tid årsag til en kolossal indstrømning af kraft.

Ved disse cyklusseres forløb reagerer alle i ashramen på en eller anden måde. Ingen kan fortsætte på vejen uden at

skabe nye relationer og uden at blive bedre overførere af kraft.

g. At dele resultaterne af specielle åndelige begivenheder, såsom:

1. En direkte opmærksomhed fra Shamballa.
2. En indstrømning af ydreplanetarisk kraft.
3. En »nærende« eller styrende kraft fra en avatar af en vis grad.
4. Sammensmeltning af al hierarkisk tænkning og aktivitet til en styret begivenhed, såsom Wesak-højtiden og i tiltagende grad Kristus-højtidens fuldmåne.

Der er andre begivenheder, der har en ganske bestemt virkning på enhver ashram, og virkningen er betinget af strålen eller af »udfoldelsen af den ashramiske lotus«.

Enhver stor mulighed for at dele giver automatisk to reaktioner:

- a. Skabelse af et spændingspunkt.
- b. Opståen af et krisepunkt.

Det vil jeg ikke uddybe nærmere her, for det har jeg i andre og tidligere instruktioner skrevet meget om. At føre »to energipunkter« sammen (fx to disciple) skaber uundgåeligt et spændingspunkt, der kan frigøre energi i tjeneste for planen. Der skabes ligeledes et krisepunkt svarende til de to disciples udviklingstrin. Der er ikke tale om de samme krisepunkter, når det gælder indvielse af højere grad. Spændingspunktet i disse tilfælde resulterer i en »projektions- og retningskrise«, som på ingen måde har relation til disciplenes liv og tilstand eller til deres stræben og forståelse.

4. *Indvielse i vor tid retter sig mod gruppen og ikke mod den enkelte.* Dette er ikke et nemt emne at uddybe for en gruppe mennesker, der stadig er så polariseret i deres personlighed, at det er personlighedsaspektet hos gruppemedlemmer-

ne, der til alle tider optager deres opmærksomhed. Jeg siger dette med eftertryk. Aspirerende disciple lægger mere mærke til andres fejl og personlige egenskaber, end de mere fremskredne disciple i ashramen gør. Den fremskredne discipel kan være – og er – vidende om fejl, fejltagelser og uønskede kvaliteter hos andre, som han er knyttet til, men hans kritiske sind er ikke den betingende faktor, sådan som det er tilfældet hos de fleste af de mindre udviklede. Han er langt mere betinget af bestræbelser, stræben og en fast intention, end af en opfattelse set fra personlighedens synsvinkel. Han observerer sjælens greb om det lavere selv, primært med hensyn til, hvor stabilt dets greb er. Hans behandling af aspiranten er således baseret på resultatet af denne observation og ikke på en analyse af aspirantens manglende udvikling. Dette er et punkt, der har allerstørste betydning, for det er denne form for overvejelse, der er vejledende for mestrene, når de udvælger og skoler en gruppe til indvielse. Mesteren er ikke optaget af de midlertidige fejl, men af sjælens greb og intention, og om aspiranten *instinktivt* responderer på sjælsenergi, når denne energi bringes i anvendelse. Forudsat at sjælen har et fast greb, at personligheden har et lyttende øre, og at der findes en ensartet og varig stræben fra begge sider – fra sjæl og personlighed (dette er et eksempel på invokation og evokation) – så kan mesteren begynde at skole en gruppe.

Dette virker nødvendigvis som en langsom proces, når man ser den fra det fysiske plan, men på de indre plan – hvor tidsfaktoren ikke eksisterer – betyder det ikke det mindste. Mestrene tænker i cyklusser og ikke kun på et enkelt liv. Da I endnu ikke er i stand til at overskue så store tidsperioder undtagen teoretisk, er det ikke muligt for jer at forstå det fuldt ud. I min ashram vil min observation af en discipels erfaring, fejltagelser og resultater fx dække en cyklus på ét tusind år. Det, I eventuelt har udrettet i dette liv, er efter al sandsynlighed helt ukendt for mig, undtagen, hvis det har en særlig betydning. Såfremt jeg ønsker at vide det, kan jeg komme til det, og det gør jeg i de tilfælde, hvor resultatet af handlinger

vil give tilbageslag på min ashram eller på en større del af discipelgruppen.

Med andre ord: Den smålige selvished og den tåbelige forfængelighed og irritation, der foruroliger jer, og de uvenlige ord I retter mod andre, og den manglende kærlighed eller fejlagtige fokusering i jeres daglige liv, bemærkes *ikke* af mig eller af nogen anden mester. Det er jeres egen sjæls anliggende. Følgerne påvirker jeres familie, venner og samfundsgruppe, men ikke os. Ikke desto mindre er det sådanne fejl og mangler, I bemærker hos andre, og det påvirker jeres dømmekraft og fremkalder sympati eller antipati, ros eller dadel, og helt uundgåeligt sætter I jer selv – som enkeltperson – i dommersædet. Ingen mester sidder dér. Da Kristus sagde: »Døm ikke, så skal I ikke dømmes ...«, hentydede han til en sindstilstand, hvor det er forståelse, der er fremherskende i en sådan grad, at aspiranten ikke længere roser eller dadler. På grund af denne generelle indstilling i hans mentale væremåde over for mennesker, er han blevet fri til at blive et fuldgyldigt medlem af en ashram.

Når I tænker på de mange tilsyneladende fejlslag i mit forsøg på at danne en ydre gruppe med tilknytning til min ashram, hvilket er omtalt i bogen *Discipelskab i den nye tidsalder, bind I*, så vil I måske undre jer over, hvorfor i al verden jeg valgte en sådan gruppe mennesker, og hvorfor jeg valgte at blive vidende om deres tænkning, fejl og fejltagelser. Det vil jeg fortælle jer.

Et samlet overblik over de sidste et tusinde år, som jeg har været i stand til at danne mig (hvilket alle mestre kan), viser, at ethvert af disse mennesker besidder en definitiv sjælsintention, alle er i deres personlige liv definitivt orienteret mod den åndelige verden og reagerer korrekt på sjælskontrol – selv om det til tider er ret svagt. Sjælen har et fast greb om dem, og dette greb er blevet stabilt og vedvarende. Derfor – til trods for alvorlige fejl, og til trods for udprægede personlige kvaliteter af uønskelig natur, og til trods for at der lægges vægt på fejl – var og er disse mennesker rede til skoling. De-

res fejl og fejltagelser vil under sjælens påvirkning forsvinde langt hurtigere, end I kan forestille jer – ligesom duggen forsvinder for morgensolen. Mestrenes forehavende med at indføre gruppeindvielse i stedet for den anstrengende proces med individuel indvielse har vist sig at være vellykket, selv om den stadig befinder sig på forsøgsstadiet.

De »interessecykluser« eller perioder, hvor mestrene meget nøje undersøger menneskehedens *kvalitetsaspekt*, bliver også mere hyppige. Denne »vurderingsproces« vil nu finde sted hvert tredje århundrede i stedet for hvert årtusinde, som det har været tilfældet indtil år 1575 e.Kr. Denne ændring kan forklares med menneskets større sensitivitet i sin respons på åndelig stimulation og med den hurtighed, hvormed det bearbejder sin personlighed. Dette kan I naturligvis ikke se tydeligt, fordi I dagligt observerer hinanden. Det kan imidlertid tydeligt ses af de, der iagttager menneskeheden med større objektivitet, dybere forståelse og over en langt større tidscyklus.

Resultatet af, at denne iagttagelse fra Hierarkiets side vil forekomme med større hyppighed, viser sig i den villighed, hvormed mestrene har påtaget sig at forberede mennesker til indvielse.

Da beslutningen om at gøre dette var truffet – med Shamballas tilladelse – rejste der sig nogle spørgsmål, der måtte overvejes. De fleste af dem er naturligvis for vanskelige for jeres forståelsesevne, der har sæde i sindet og hjernen i stedet for i sjælen og hjertet. Det er helt klart, at når indvielse skal finde sted på det fysiske plan og kræver hjernebevidsthedens opfattelse, så må disciplene være i fysisk inkarnation samtidig (og med dette mener jeg inden for grænseringen af de tre verdener, som er de tætte fysiske plan af det kosmisk fysiske plan) for i en tilstrækkelig lang tidsperiode at teste deres reaktioner som gruppe i relation til begrebet gruppeindvielse og til hinanden som deltagere. En stor del af denne tid vil der på det fysiske plan også forekomme en inkarnation, som alle i gruppen deltager i. Det kræver ikke, at deres opholdssteder er de samme eller er identiske, men det må være samme slags verdensforhold og civilisation. Denne nødvendighed på det

fysiske plan er – som I vil bemærke – en prøve på individuel integration og senere på gruppeintegration.

Det er denne prøve, jeg har anvendt i mit arbejde med jer i denne specielle gruppe. Denne tilstand fortsætter på det indre plan efter døden i bevidstheden hos de, som for tiden ikke er tilknyttet, men som stadig er en del af den gruppe, der er valgt til forsøget fra min side med forberedelse af grupper til indvielse. Andre mestre gør det samme som jeg. Vi håber, at vi i løbet af de kommende fem hundrede år kan præsentere adskillige sådanne grupper for den Ene indvier. Alle, der er i disse grupper, har taget første indvielse, hvilket også gælder mange tusinde mennesker i verden i dag. Mange har taget anden indvielse, specielt de der arbejder i femte stråle ashramer og i tredje stråle ashramer, da denne type disciple kendetegnes ved, at de ikke er særligt emotionelle.

Gruppeindvielse er blevet indført som et resultat af pres på Hierarkiet på grund af menneskehedens hurtige udvikling af åndelig bevidsthed, en udvikling, der viser sig – uanset hvilken stråle – som god vilje. Den gode vilje skal ikke udlægges, som sentimentale sjette eller anden stråle uskoledede aspiranter har tendens til at udlægge den. Den kan antage mange former. Den kan vise sig som et offer i videnskabens tjeneste og som en interesse for den videnskabelige forsknings resultater til fremme af menneskehedens tarv. Den kan også tage form af tredje stråles tilbøjelighed til at yde store værdier til filantropiske eller undervisningsmæssige initiativer. I ingen af disse tilfælde er disciplen tilsyneladende kendetegnet ved en såkaldt kærlig natur. Alligevel er resultaterne af deres videnskabelige forskning eller deres akkumulering af finansverdens krystalliserede prana blevet vendt til hjælp for menneskehedens. Denne udtalelse vil være svær at acceptere for de af jer, der regner en irritabel bemærkning fra en meddiscipel som noget uværdigt, og ringeagter indsatsen fra den, der tjener penge, og som gør begge dele med en følelse af selvretfærdighed.

Det gamle ordsprog, at »det onde, som menneskene udretter, lever efter dem; det gode tager de ofte med sig i graven«,

er ikke sandt rent okkult. Det onde følger mennesket til dets næste inkarnation, indtil det har lært at eliminere det, men det gode, som menneskene gør (selv med blandede motiver), glemmes ikke, men bliver noteret i Hierarkiets optegnelser.

Før udgangen af dette århundrede vil tusinder stå foran indvieren og tage indvielse som gruppe. *Sammen* vil de passere indvielsens dør, og *sammen* vil de aflægge deres løfte. Denne udtalelse gælder anden og tredje indvielse. De højere indvielser vil stadig blive taget individuelt eller i grupper på tre, men ikke flere. Når mestrene tager sjette indvielse, tager de den nødvendigvis alene ved »midtvejspunktet« mellem Shamballa og Hierarkiet, tilsyneladende forladt af begge siders observerende grupper. Der, i fuldstændig stilhed og i en tilstand af »isoleret enhed«, tager de deres store beslutning. Da og først da bliver de vidende om den store opmærksomme åndelige kreds, der har afventet deres beslutning.

5. *Indvielse vedrører fremtiden og bringer forudseenhed.* Igen må jeg gentage mig selv og sige, at dette tema eller motiv vedrørende indvielse er et af de vanskeligste at forklare. Hvorfor vil det at blive indviet medføre forudseenhed? Dette spørgsmål vil straks komme over jeres læber. Jeg vil besvare det ved at stille et nyt. Hvad forstår I ved vision? Jeg taler naturligvis om den sande vision, der giver forudseelse om begivenheder. Igennem alle mystiske og okkulte skrifter løber forestillingen om et syn, om at se et syn eller at materialisere et syn som en rød tråd gennem aspirantens tanker. I hans tanker har vision relation til et åndeligt mål, til opnåelse af et formål og til erkendelse af det, der er kernen i alle høje åndelige oplevelser. De mystiske skrifter taler om visioner, og altid som noget, der ligger forude, og som noget, der er højst ønskeligt. Begrebet misbruges ofte i forbindelse med overdrevne emotionelle følelser eller for at sublimere seksuelle tilbøjeligheder. De okkulte skrifter henviser ofte til vision, som et punkt der bevæger sig fremad mod en gradvis åbenbaring af guddommelig lighed. Hele begrebet er dog meget enkelt, relativt set.

Enhver indvielse og ethvert stadium i forberedelsen til indvielse medfører, at man kan se det fjerne, men endnu ikke opnåelige. Al vision fører frem til den betydningsfulde begivenhed ved sjette indvielse, hvor mesteren står over for den for ham sidste vision inden for denne planets grænsning. Han træffer sin store beslutning på basis af den mulighed, han har set, og som følge af sin respons på de syv faser i den kosmiske vision betræder han en af de syv veje. Alle mindre visioner har været en forberedelse til denne store »visionskrise«. Når han har taget sin beslutning, findes der for ham ikke længere nogen vision, sådan som vi forstår begrebet. Men der findes en faktisk perception af en sådan natur, at elementet tid – der viser sig ved en afstand mellem dette og hint, mellem her og der – forsvinder for altid. Dette er nødvendigvis en udtalelse uden mening for flertallet af menneskene.

For aspiranten, enten hans mål er discipelskabets vej eller en af de syv veje, der fører bort fra den kendte planetariske erfaring, findes der til stadighed det, der overfører to faktorer til bevidstheden:

- a. En dobbelt perception af det, som er blevet opnået, og af det, der ligger forude, og som skal opnås.
- b. En erkendelse af de begivenheder, der vil – når de opleves – smelte sammen til én stor begivenhed. Således involveres begrebet tid, men ikke tid, sådan som menneskets hjerne opfatter tid, men tid som repræsenterer evolutionære bevægelser, der resulterer i en opnået skønt konstant relativ fuldkommenhed.

Jeg har ofte fortalt jer, at tid er en række bevidsthedsstadier, der registreres af menneskets hjerne. Tid er således en fysisk forekomst. Bag denne definition ligger der imidlertid en virkelig eller sand tid, som den indviede i stadig højere grad bliver vidende om. Kun i beskedent omfang er begrebet tid blevet knyttet til den store lov om karma. Alligevel er det tid, der er betingende for rækkefølgen i evolutionen, for det evo-

lutionære fremskridt, for perioder med karmiske erkendelser, og for afslutningen af en karmisk cyklus.

Den ordinære undervisning om karma (specielt i forbindelse med elementet tid) har været meget vildledende på grund af de rent selviske synspunkter, der blev fremsat af de første teosofiske lærere, som misforstod og misfortolkede det, H.P.B. sagde. Imidlertid var der ikke meget andet, de kunne gøre, end at relatere det til individuelle anliggender, når de skulle gøre dette begreb let forståeligt for offentligheden, men ikke desto mindre gjorde de stor skade med deres umodne fremstilling af tid og perioder og med deres forsøg på at påtage sig Karmas Herres gådefulde funktioner. Det er altid vanskeligt at videregive et sandt begreb om karma, fordi det hovedsageligt vedrører cyklusser og rækkefølgen af verdens begivenheder. Det er en stor opgave at bringe tid og bevidst erkendelse i relation til hinanden.

I denne forbindelse kan vi definere, at indvielse omfatter tre erkendelser:

- a. En erkendelse af afslutningen på en cyklus af begivenheder, dvs. retrospektion.
- b. En erkendelse af fremkomsten af en mulig, men endnu forestående cyklus, dvs. prævision.
- c. En accept af indvielse eller erkendelse af den, når den forekommer, dvs. den nuværende holdning.

I relation til den indviede har I her en situation, der dækker fortid, nutid og fremtid, og i den fremstilling af det Evige Nu, som den indviede oplever med opmærksomme øjne og hjertet har I det, der for ham er hans særlige stadium i indvielsesprocessen, med fuldbyrdelse af al vision eller af alle visioner. Dette medvirker til et definitivt fremskridt. Dette stadium ud ligner det, der normalt forstås ved karma, og det påbegynder nye former for årsager, som er åndelige, og som – på deres side – magnetisk leder den indviede videre frem, indtil han (ved sjette indvielse) »ikke længere behøver tilskyndelse, fordi vision er drivkraften og tilskyndelsen fra den åndelige

magnetisme på vort planetariske liv«. Sådan kan det okkult beskrives.

For den indviede (på dette høje erfaringsstadium) er karma forbi. Med dette mener jeg, at karma – sådan som den almindelige studerende forstår den – er ikke længere virksom. Hverken god karma, der resulterer i en salighedsfølelse, eller dårlig karma, der resulterer i en følelse af straf og relateres til en overbevisning om synd (som de kristne teologer så fejlagtigt benævner den), har ikke længere det mindste greb om ham. Manifestation og loven om årsag og virkning har relation til hinanden. Hvor der eksisterer manifestation, dér vil denne store lov – der styrer substans og det iboende stof – styre og betinge form. Mesteren står dog fri og udrustet med Kristus-bevidstheden, og han anvender denne lov, men er ikke selv underkastet den. Belønningen ved at følge visionen er: for det første den mystiske vision, og for det andet visionen om det forudbestemte valg, om planen og om den kosmiske mulighed.

Den sidstnævnte trefoldige vision er helt anderledes end mystikerens selvcentrerede og dualistiske vision. Denne vision er en del af alles evolutionære åndelige udvikling, og den ligger bagude for de fleste okkulte aspiranter. Jeg kan ikke sige mere om denne høje vision, da emnet er alt for omfattende. Det indebærer forsøg og erfaring. Den indviede skal passere gennem begge disse faser, og derved lærer han, hvor begrænset og ukorrekt hans tidligere opfattelse og fortolkning af erfaringer har været.

6. *Tid er en af de store hemmeligheder bag indvielse.* I vil i denne forbindelse bemærke den store vægt, der lægges på tid som begivenhedernes gang, og som værende af stor betydning i den indviedes livsforløb. Her henvises der til tid, sådan som den indviede forstår den – fri som han nu er af formens eller den materielle substans' kontrol. Det vedrører tid, når den betinger hurtighed, når den skaber rytme, når den styrer relationer, når den betinger valg og faste beslutninger: aktivitet, rytme, relation, beslutning. Beslutningerne, som den indviede når frem til, har *ikke* relation til livet i de tre verdener,

men omfatter reaktioner i relation til den åndelige triade. Dette er et punkt, der er meget vanskeligt for jer at forstå, fordi I endnu ikke har opbygget eller anvendt antahkaranaen fuldt ud. Det vedrører *tid*, når den åbner døren til ydreplanetarisk eksistens, og når den frigør den indviede, ikke alene fra det kosmisk fysiske plan, men også fra det kosmisk astrale plan. Med disse tanker vil jeg slutte min udlægning, fordi sproget endnu ikke har ord til at beskrive sandheden om tid, selv om sådanne antydninger kunne være frugtbare og til gavn endog for den fremskredne aspirant.

OM ANTYDNINGER

Der findes en fejl, som de studerende er tilbøjelige til at begå, idet de har tendens til at tro, at en antydning er så omhyggeligt tilsløret og skjult, at den kun kan opdages efter en særdeles nøje granskning. Dette er ikke tilfældet. En antydning er normalt ret tydelig, og sådan bør det også være. Når den vedrører disciplens liv, arbejde og aktiviteter er det imidlertid meningen i den, der er den faktor, som volder vanskeligheder og kræver grundig refleksion. Tag fx den meget tydelige antydning (på side 354), hvor endog de afsnit, der indeholdt antydninger, blev angivet. Den antydning, som det var meningen skulle være en vejledning, findes i ordene, at disciplen må »... opfatte den antydning, der svarer til hans bevidsthedstrin ... min eneste intention i dag er at antyde relationen mellem indvielse og åbenbaring«.

Når disciplen studerer disse antydninger fremkommer fire tanker:

1. Erkendelse. Af hvad?
2. Sit eget bevidsthedstrin. Hvad er det?
3. Indvielse. Hvilken?
4. Åbenbaring. Igen, af hvad?

Noget, I alle har tendens til at glemme, når I febrilsk leder efter en antydning, er, at *en antydning gælder den søgende discipel*. Den er ikke fra min side beregnet til generel anvendel-

se, men den indeholder noget, som hver enkelt af jer har behov for for at kunne tage det næste nødvendige skridt fremad i løbet af året ved at følge den instruktion, I har modtaget. Har I tænkt over det i det lys?

Jeg har givet jer seks antydninger, som kan sammenfattes i form af spørgsmål, der rettes til jer personligt og ikke til andre. Det kræver, at I personligt overvejer, forstår og besvarer dem:

1. Hvordan har jeg, som discipel af D.K., bidraget i arbejdet med at foranledige Hierarkiet til at foretage visse nødvendige ændringer, hvad angår opgaven med at påvirke menneskeheden?

Dette vil indebære en dynamisk levevis.

2. Er viljesaspektet i mit liv begyndt at skabe situationer, der har relation til den hierarkiske plan, som jeg – som discipel – bør følge?

Dette vil indebære en omhyggelig konstruktion af antakaranaen.

3. På hvilken måde har jeg samarbejdet med planen for at »modificere, kvalificere og tilpasse den«, så den kan møde de behov, jeg ser?

Dette vil indebære et nøje sjæl-personligheds samarbejde.

4. Efterhånden som arbejdet skrider frem, ser jeg så en tiltagende vision af den guddommelige intention, og véd jeg rent praktisk mere, end jeg gjorde?

Dette vil indebære okkult lydighed i sin sande forstand.

5. Arbejder jeg med et indre program, og har mine tanker og aktiviteter den rigtige retning?

Dette vil indebære disciplens dobbelte liv og korrekte retning.

6. Kan jeg i livets skole forstå, når jeg modtager forberedende skridt til indvielse og får mulighed for en nært forestående åbenbaring?

Dette vil indebære en konstant ashramisk kontakt.

Det er således hensigten, at disse *antydninger* skal virke vejledende for discipelen under skoling. *Formlerne* har en større rækkevidde og vedrører gruppen, ashramen, Hierarkiet og

alle, der arbejder med planen på den indre og ydre side af livet. Syntesen af den undervisning og af den skoling, I har fået, er noget, I ikke bør glemme. Enheden, den enkelte og delen, har altid relation til en ekspanderende og altomfattende helhed. Et af tegnene på, at disciplen er rede til indvielse, er evnen til at se den altomfattende entitet, og til at bemærke den lov, der er transcenderet, når delen bliver en del af helheden. Disciplen må også blive i stand til at registrere og respondere praktisk på de større åndelige love, der træder i stedet for de love, der er blevet transcenderet. I denne sidste sætning har jeg givet jer den syvende antydning.

Det er ved hjælp af en antydning, at mesteren for enhver gruppe overfører det til sin discipel, som han ønsker disciplen skal arbejde med. I gamle dage var antydningerne tydeligt og klart beskrevet af mesteren. På grund af menneskenes større intellektuelle indre forståelse er antydningerne i dag stadig tydelige, men de indeholdes i gruppeinstruktioner og gives ikke til den enkelte, men til en ashrams medlemmer, der befinder sig på et bestemt udviklingstrin – og det er tilfældet for jer, der modtager denne undervisning.

Nu har I syv antydninger, der er egnet til en dobbelt fortolkning, til individuel modtagelse og til gruppeindlæring. Det er dette aspekt af den individuelle modtagelighed, I bør arbejde med, for bestræbelsen med at tilpasse disse syv antydninger i jeres daglige tjenesteliv vil skole jer i de teknikker, der anvendes i min ashram.

FORMLERNE

Jeg har ikke til hensigt at give jer en formel i denne instruktion. De fem, som I allerede har modtaget, har ingen af jer endnu forsket i eller forklaret. I har – kun med én eller to undtagelser – undladt at tænke særligt meget over eller at studere disse vigtige skabende processer. For at forstå meningen i disse gådefulde fremstillinger, skal den skabende imagination være virksom. I må huske, at disse ord, symboler og former har relation (en progressiv relation) til den indvielse, som

disciplen bliver forberedt til. De virker som nøgler til en dør, og – når de opfattes, forstås og anvendes rigtigt – sætter de disciplen i stand til at kræve adgang på basis af et tilkendegivet, effektivt og skabende arbejde. De viser også (og jeg vil bede jer bemærke dette meget nøje), at hver enkelt indvielse er et bevis i disciplens liv på, at det er lykkedes ham at opfatte *en storslået guddommelig idé*.

I de fem formler, der er beskrevet, fik I fem guddommelige ideer. De er tilsyneladende velkendte på overfladen, men hver af dem tilslører en dyb og skjult betydning. Disse fem ideer styrer hver især en eller flere af de fem indvielser, men jeg har ikke beskrevet dem i den rigtige rækkefølge. Den rigtige rækkefølge må I selv finde frem til. Jeg har ikke i sinde at oplyse jer om den, og I har ikke behov for at modtage mere om disse formler. Jeg vil imidlertid i senere instruktioner komme ind på hver af disse enestående og styrende ideer og bestræbe mig på at give jer en begyndende indsigt i deres esoteriske betydning.

I har måske bemærket, at de formler, som jeg har givet jer, er blevet opdelt i to forskellige grupper. Jeg nævner det, fordi disse grupper er omtalt i den ordinære tekst, hvorfor I muligvis ikke har lagt mærke til dem. I den ene gruppe findes der antydning af fem formler, der hver især tilkendegiver et stort styrende begreb. Disse begreber er guddommelige ideer, der er bragt ned til menneskenes tankeformer, og hver af dem er betingende for vor planetariske Logos' arbejde. De er så altomfattende, at det er begrænset, hvad disciplen kan gøre for at forstå dem, ud over at han kan *føle* sig som en integreret del af dem, som han ikke kan og heller ikke skal skille sig ud fra.

Den anden gruppe har ikke nær så stor betydning, men har muligvis større anvendelighed i praksis. Den vil, hvis den underkastes dyb meditation og koncentreret tænkning, forberede disciplen til en dybere forståelse af den første gruppe af guddommelige ideer. Disse fem formler indeholder samlet en sjette, som jeg ikke vil beskrive, skønt jeg henviser til den her. Den anden gruppe formler består af følgende:

Første formel. Vedrører integration i en ashram. Grup-

- pefølelse. Opløsning af blændværk ved hjælp af lys.
- Anden formel. Omhandler koordination. Åbenbaring af gruppeantahkaranaen. Et aspekt af sindet åbenbarer virkeligheden.
- Tredje formel. Omhandler ændringer i sjælens natur. Tid og rum. Det Evige Nu eller udødelighed.
- Fjerde formel. Omhandler livsaspektet. Vedrører cirkulation af energi og derfor metoden til den skabende proces.
- Femte formel. Omhandler det første aspekt, viljesaspektet. Har relation til den guddommelige hensigt. Shamballa.
- Sjette formel. Vedrører døden. Det nedbrydende aspekts konstruktive arbejde. »Forløbet« af zodiakale og andre cyklusser.

Den sjette formel er en essens af de fem andre. I disse instruktioner har jeg beskæftiget mig med de større formler. De mindre kan betragtes som en fortolkning efter formlernes første og tredje fortolkningsmetode, medens den større gruppe af ideer er udlagt efter anden og fjerde fortolkningsmetode. Dette er meget vigtigt for jer at huske.

ÅBENBARINGSPUNKTER

I må ikke glemme, at alt det, jeg her har beskrevet, udelukkende har relation til indvielse. De åbenbaringer, der skænkes (hvoraf tre allerede er blevet antydnet), vedrører den indviede og hans arbejde, når det tilskyndes fra det øjeblik, han har gennemgået en indvielse. Livet er for alle mennesker fuldt af åbenbaringer, enten de erkendes eller ej. Man kunne sige, at der findes intet andet, skønt hovedparten af dem ikke har så stor betydning, undtagen når de *ses i en sammenhæng*. Man bør snarere betragte dem fra en anden synsvinkel og sige, at de skaber og opbygger et »åbenbaringsområde« eller et be-

vidsthedsområde, hvor man en dag vil se, opfatte og forstå fem vigtige åbenbaringspunkter. De er den substans, der har i sig det levende noget, som kan påkalde lys. Det er det dybere lag af det materielle, og det er i stand til at fremkalde den »oplyste respons«, som den indviede tilkendegiver, når han har lært sig selv at frembringe de fem åbenbaringspunkter. Disse fem punkter (som jeg vil antyde for jer) må ikke forveksles med de fem indvielser. De har relation til dem, men den rigtige rækkefølge udgør i sig selv en åbenbaring, og ingen af dem kan anvendes af jer ved en bestemt indvielse. I virkeligheden kan man sige, at alle fem kan anvendes ved hver enkelt indvielse, idet de giver – efterhånden som den indviede kan modtage og tåle det – fem aspekter af guddommeligt aktivitet. De har natur af fem metoder eller teknikker til det fremtidige arbejde, som den indviede skal udføre mellem indvielserne. Citatet fra *Den gamle kommentar* på side 343 kan betragtes som en nøgle til hele teknikken.

Det er imidlertid en teknik, der skal formuleres af den indviede selv, idet han ikke er blevet pålagt den i en ashram eller af den iagttagende mester. Alle disse åbenbaringspunkter vedrører også teknikker til skabelse og viser mesteren, hvilken natur det skabende arbejde har, som han – ifølge loven, svarende til strålen og i relation til en af de syv veje – til sidst skal arbejde med.

Hele temaet er alt for komplekst til andet end antydede begreber nu for tiden. Jeg har dækket det generelle tema op til nu under fire tankegrupper eller i flere grupper med fremsatte ideer. Selv om jeg véd, at jeg gentager noget, jeg tidligere har beskrevet, må jeg – for klarhedens skyld – gøre jer opmærksom på dem igen:

1. *De fem åbenbaringspunkter*. Tre af dem er tidligere blevet beskrevet:

- a. Energi. Tanke. Styret energi.
- b. Vilje. Manifestation. Opofrelse. Offer.
- c. Monade. Universalitet. Ydreplanetarisk lys.

2. *Metoder til fortolkning af åbenbaringspunkterne.*

- a. Den mentale, okkulte, åndelige, hierarkiske og triadiske fremgangsmåde, der åbenbarer kendsgerninger.
- b. Den femfoldige betydning, som er betinget af den specielle indvielse, der skal gennemgås.
- c. Den indviedes efterfølgende reaktioner, der påvirker hans daglige liv, tjenestearbejde og ashramiske aktivitet.
- d. Den spire, kim, nøgle eller iboende invokative kraft, der vil tone frem, når de nævnte tre fremgangsmåder er gennemført. Denne kraft vil senere blive udnyttet.

3. *De indre subjektive teknikker:*

- a. Stadiet med det »tiltagende lyspunkt«.
- b. Stadiet med den rette styring af lyskraften.
- c. Stadiet med åndelig påvirkning.

4. *Den ydre objektive teknik:*

- a. Penetration.
- b. Polarisation.
- c. Præcipitation.

I kan således se, hvor definitivt ovennævnte processer indebærer en planlagt skabende aktivitet. Disse ideer kan imidlertid ikke anvendes af den uindviede aspirant. Disse teknikker kan, når de bliver forstået, udelukkende anvendes i relation til skabende arbejde, udført i overensstemmelse med Shamballas hensigt og ikke i overensstemmelse med den hierarkiske plan. De ovennævnte stadier i den firfoldige proces markerer, at mesteren til sidst opfatter den guddommelige hensigt. De vi-

ser også, hvordan denne hensigt åbenbares i fem stadier, der kræver yderligere to afsluttende åbenbaringer af stor betydning.

En måde at tænke på, der er absolut nødvendig for at præge de stræbende og fremskredne disciple, er »indviet tænkning«. Det betyder, at tænkningen skal foregå på rent abstrakte niveauer, hvorfor den ikke indeholder tanker, der er betinget af sjælen eller er den lavere tænkeevnes krystallisationer. Det er dybest set triadisk tænkning og kan først registreres af hjernen, når antahkaranaen i nogen grad er konstrueret, således at der kan finde en direkte kommunikation sted fra den åndelige triade til personlighedens hjerne.

Jeg har fremhævet dette punkt her, fordi *det fjerde åbenbaringspunkt* omhandler den indviedes pludselige erkendelse af hensigtens kraft, når den kommer til udtryk i skabelsen, samt en parallel erkendelse af, at skabelse – for mesteren – er en tilkendegivelse af alt det, han er blevet skolet til. Det er på samme tid den laveste af de tre mulige erkendelser vedrørende den guddommelige hensigt. De andre har intet at gøre med skabelse inden for den planetariske grænsning, men omfatter den guddommelige tænkningens implementerende faktorer. Jeg ved ikke, hvordan jeg ellers kan beskrive disse dybe og vanskeligt tilgængelige realiteter – vanskeligt tilgængelige, fordi disciplen endnu ikke har udviklet en tilstrækkelig mekanisme, så han kan forstå dem. Vi kan derfor beskrive dette fjerde åbenbaringspunkt således: Selve hensigten er blot en energi, der frigøres inden for rådskammerets rammer. Dér tager den form. Bag den toner det frem, som har været årsag til dens fremkomst.

Jeg vil bede jer fundere dybt over indholdet i denne sektion, som vi har kaldt åbenbaringspunkter. De er aspekter af den skoling, som den indviede gennemgår. De er også – på en højere drejning af spiralen – esoteriske modsvarigheder eller højere betydninger af ordene: »Som et menneske tænker i sit hjerte, således er det«. Når det drejer sig om den indviede, er hjertet imidlertid kun ét af de kontaktpunkter, der er betingende for det »tiltagende lyspunkts« fremkomst.

Det er muligvis en ny tanke for jer som aspirerende okkult studerende, at der findes en stor åbenbaring – af noget helt nyt og uforudseeligt – der er uløseligt forbundet med det øjeblik, hvor kandidaten til indvielse står foran indvieren.

Funderer I over de tre åbenbaringspunkter, der tidligere er blevet beskrevet, vil I se, hvor dybt mysteriet kan være nu for tiden, hvad angår hvert af disse punkter. Mysteriet om øjet og dets relation til lys (esoterisk forstået) er meget stort, og endnu kender ingen studerende noget til det, uanset hvor opmærksom han har været. Mine brødre, når det tredje øje, det indre øje, og monaden fx bringes i direkte koordination med »Guds eget øje«, således at det, den planetariske Logos ser, delvist (i det mindste) kan åbenbares for den indviede, hvem kan så sige, hvad denne åbenbaring vil bringe af resultater og indre oplysning? Når den sande natur af viljen kan opfattes, og når personlighedens egen-vilje (nødvendigvis af meget høj kvalitet) og sjælens vilje (når den tilkendegives af de øverste lag eller af kransen af egoiske kronblade), atma, kommer til udtryk som den åndelige vilje, og når Sanat Kumara ligeledes gennem indvielse får direkte koordination, hvem kan så forudsige, hvad åbenbaringen vil blive? Når myriader af tankeformer (som antydnet på side 347-348) fra den konkrete eller lavere tænkeevne ses som illusion, og når den lavere tænkeevne, den egoiske lotusblomsts kundskabsblade, den abstrakte tænkeevne og buddhi eller ren fornuft alle er koordineret med Karmas Herrer i en direkte relation, hvilket betyder en afslutning på karma i de tre verdener, hvem kan så forudsige naturen af den efterfølgende åbenbaring? Det er koordination, der er nøgleordet til alle disse dybe åndelige begivenheder.

Det er sådanne tanker, der vil dukke op, når den sande okkult studerende er i færd med at erkende denne mulighed og forbereder sig definitivt og bevidst til åbenbaring. I vil tydeligt kunne se, at de åbenbaringer, som jeg beskæftiger mig med, finder sted som et resultat eller en konsekvens af at stå foran den ene indvier, og kun når den indviede præsenteres af Kristus. De tidligere indvielser har tilsvarende åbenbaringer

ifølge den store lov om analogi, men de består i sig selv af en meget høj form for illusion. De har karakter af illusion og kræver den erkendelse (af den indviede), at de ganske enkelt tilslører endnu en mulighed, som han må arbejde for og afvente.

OTTENDE DEL

Jeg føler, det er nødvendigt at gentage, at indvielse vedrører bevidstheden hos den discipel eller gruppe, der gennemlever indvielsesprocessen. Tidligere har vægten været lagt på kontakt til Hierarkiet, og – som vi har set – på at anvende en hengiven, emotionel tjenesteiver som en måde til opnåelse af denne kontakt. Vi har ligeledes set, at alt dette har ændret sig i den periode, der er gået, siden H.P.B. videregav denne lære til vor tids verden, således at vægten nu lægges på, at det er disciples eller grupperes bevidsthed, der indvies i hidtil uerkendte områder af den guddommelige manifestation. Tidligere fik indviede adgang til ideernes, til den intuitive forståelses og til den buddhiske bevidstheds verden. Deres opgave var at transformere disse ideer til idealer. Således præsenterede de både de åndelige og hierarkiske mål for menneskeheden som den vigtigste del af deres tjenestearbejde. På grund af menneskehedens markante udvikling har nutidens accepterede disciple i verden, og de disciple, der har gennemgået første indvielse (og deres antal er legio) samt indviede af højere grad, sådanne mål, som deres mentale udvikling har gjort mulig. De kan få adgang til guddommelige bevidsthedsområder, der er blevet til og er betinget ikke af guddommelige ideer, men af den guddommelige vilje (deres intuitive forståelse af denne vilje vil svare til graden af deres begyndende kontrol). Deres opgave er således at opfatte den plan, som er den hierarkiske metode til implementering af den guddommelige vilje, samt den hensigt, der opfattes af Hierarkiets ledere. De må også sørge for, at denne plan rent faktisk kommer til udtryk på det fysiske plan og bliver en del af menneskehedens erkendte vi-

den. Da dette er en relativ ny udvikling, er de nødvendige fremskridt endnu ikke blevet en realitet, hovedsageligt på grund af den planetariske karma og den forfærdende situation, som menneskeheden selv har bragt sig i. Jeg vil bede jer bemærke min formulering her.

Et bevis på, at menneskets intellekt vokser på en ønskelig og modtagelig måde kan imidlertid ses i de forskellige nationers »planlægning« og i De forenede Nationers bestræbelser på at formulere en verdensplan, der vil resultere i fred, sikkerhed og rette menneskelige relationer. Det er interessant at bemærke, at helt fra begyndelsen af denne udvikling har tre okkulte faktorer styret disse planers udvikling: den første er et klart omrids af betydningen, som I endnu ikke kan se, den anden er en tidsfrist, som fastsættes af de nationer, der formulerer disse planer, og den tredje er en beslutning om rimelige rammer inden for hvilke, det kan forventes, at visse mål kan blive mulige at opnå.

Det fremgår således tydeligt, at Hierarkiets specielle egenskaber, processer og handlemåder har gennemgået og er ved at gennemgå forandringer på grund af verdens disciples ændrede polarisation. Karakteren eller egenskaberne hos de disciple, der får adgang til at deltage i Hierarkiets arbejde, præger nødvendigvis Hierarkiets rytme og tone på ethvert givet tidspunkt. Men det, der hidtil er blevet udviklet eller opnået, vil samtidig ikke gå tabt, derfor vil den idealistiske egenskab til stadighed være til stede med uformindsket kraft. Forædlingen fortsætter, og – hvis jeg kan bruge en så utilstrækkelig formulering – *den intuitive forståelse vedrørende alt i Hierarkiet* er i allerhøjeste grad blevet højnet. Områder af den guddommelige intuitive forståelse, der er iklædt den guddommelige hensigt, bliver til stadighed åbenbaret.

Åbenbaring er ikke blot en særlig ret eller belønning til den *målbevidste indviede*, for den tager hele tiden nye former og konturer for de mestre, der *har nået målet* – det er en proces, der er blevet mulig på grund af den højere mentale perception, som de nyligt tilknyttede disciple er i besiddelse af. Gruppearbejde, gruppereaktion og gruppemuligheder kommer

på den måde til udtryk på den mest fuldkomne måde i Hierarkiet. Jeg vil anmode jer om at tænke nøje over dette og ikke betragte Hierarkiet som et statisk sted for kærlighed og formidlende aktivitet, sådan som disciplen ofte opfatter det. Den evolutionære proces er betingende for Hierarkiet, såvel som for menneskeheden og alt andet i det manifesterende univers. I denne æra og i denne tid med kriser sker der tillige en evolutionær vekselvirkning, som har indvirkning på relationerne.

Betragtes dette emne fra en anden synsvinkel, kan man sige, at den mentale polarisation hos den discipel, der søger adgang til det hierarkiske arbejdsområde, er en begyndende bestræbelse på at skabe en enhed, hvilket er nyt i jordens åndelige historie og er det første skridt, der tages i denne tid på de indre og subtile plan for at frembringe bestemte store »indvielseskriser«. Det involverer samtidig de tre store planetariske centre – noget hidtil ukendt. Frem til 1875 var indvielse en successiv proces såvel som i overvejende grad en individuel proces. Dette er langsomt ved at blive ændret. *Grupper* får nu adgang til indvielse på grund af en erkendt og fornemmet relation, som ikke er relationen mellem discipel og mester (som hidtil), men som er baseret på indvielses relationer i samlede grupper, og som findes mellem Menneskehed, Hierarki og Shamballa. Det er denne åndeligt og subtilt fornemmede relation, der i dag kommer til udtryk på det fysiske plan i en verdensomspændende bestræbelse på at etablere rette menneskelige relationer.

Indvielse betragtes stort set ikke længere som en tilskyndelse for det menneske, der accepterer visse discipliner, og som udfører visse selv-pålagte opgaver for at udvikle sin bevidsthed med det mål at komme i nærmere kontakt med Hierarkiet og med en gruppe i Hierarkiet. Denne synsvinkel vil snart høre tidligere tider til. Nu gælder det en hel gruppe af åndeligt indstillede disciple og indviede, der stræber efter nye områder af guddommelig bevidsthed og efter en nærmere forbindelse med Verdens Herres sind. Disciple og indviede vil gøre dette *sammen* svarende til deres grad og deres åndelige

udviklingstrin. Her henviser jeg ikke til formens udviklingstrin. Tre processer vil derved blive iværksat:

1. En nærmere sammenkædning af de tre guddommelige centre (Shamballa, Hierarkiet og Menneskeheden), hvorved den guddommelige strøm af energi i tiltagende grad kan flyde uhindret, og hvorved hensigten, planen og deres præcipitation på det fysiske plan kan blive fremmet.
2. Et langt mere styrket Hierarki med en endnu nærmere sammenkædning med menneskeheden ved hjælp af intelligensprincippet – der implementerer kærlighedsprincippet – og er langt mere i overensstemmelse med den hensigt, der er det dynamiske brændpunkt for al planetarisk aktivitet, udvikling og evolutionær vækst.
3. En fusion eller etablering af relationer i selve menneskeheden, hvilket vil skabe rette menneskelige relationer og som konsekvens en integration med Hierarkiet. Dette vil få karakter af masse-indvielse, der vil blive mulig efter den relativt nye proces med gruppeindvielse, der er en videreudvikling af den langsomme metode med individuel indvielse.

Dette er vanskelige emner at beskrive tydeligt, mine brødre, men jeg har vist kunnet give jer nogle generelle ideer, der kan virke som grundlag for jeres videre tænkning.

Den enkelte discipel, der søger indvielse, har efter moden overvejelse fuldt ud accepteret at smelte sammen med gruppen. Han opnår denne sammensmeltning ved hjælp af sin egen individuelle indsats og er (gennem hele processen) en ubetinget fri formidler, der går fremad og bliver mentalt inklusiv i det tempo – hurtigt eller langsomt – som han ønsker. Han bestemmer selv tid og sted uden indblanding eller hindringer fra nogen ydre instans.

Dette er den relativt nye åndelige teknik, og det er en teknik, der er accepteret af indviede og disciple af alle grader i de tre guddommelige centre. Men som meget andet, der sker på det subjektive plan for det menneskelige liv, så vil processen og den nye teknik blive fordrejet på en eller anden måde

i forbindelse med menneskenes forhold og derved komme til at udgøre en stor hindring (tilsyneladende og midlertidigt) for menneskenes fremskridt. Det vil få karakter af blændværk og komme ud på et sidespor og vil blive anvendt af menneskeheden fjender og af de, der konstant modarbejder lysets kræfter, til at øve tryk og pression. I dag kan vi se denne fordrejning i alle totalitære lande. Det enkelte menneske er *ikke* frit og dets sammensmeltning med staten og dets fremskridt som et statskontrolleret væsen – berøvet retten til at vælge frit og tvunget gennem frygt og straf til at opgive styringen af sit eget liv – er en voksende trussel for menneskeheden.

Det er den samme energi – når den anvendes rigtigt – der gør det muligt at smelte sammen med Hierarkiet. Dette er et punkt, der er værd at grunde over, for det vil give jer en vis forståelse af den nuværende verdenssituation. Det bagved liggende princip om sammensmeltning og gruppebestræbelse er rigtigt og er en del af den guddommelige plan. Det er implementeringen af planen af magtsyge, grådige og ambitiøse mennesker eller af vildledte disciple, som er forkastelig og forkert, og som vil føre til katastrofe. Det er en sådan katastrofe, Hierarkiet søger at forhindre, men mestrene er hæmmet (som sædvanligt) af, at der er så relativt få, de kan stole på, og af den manglende forståelse hos masserne og velmenende mennesker. På grund af deres uvidenhed snarere end på grund af deres slette handlinger ved de ikke, hvordan de skal dæmme op for den onde tidevandsbølge.

OM ANTYDNINGER

Indtil nu har jeg givet jer – til jeres forskning og overvejelse – syv antydninger. Det er *ikke* min hensigt at give jer *flere end disse syv*, fordi dem I nu har fået vil vise sig at være til-

strækkelige til mange års studier. I virkeligheden kunne hver antydning blive et tema i en hel bog, og en analyse af dem for at finde frem til deres mening vil kræve alt, hvad I har af mental og intuitiv forståelse. Den betydning, der umiddelbart træder frem, er disciplen på prøve i stand til at se, forstå og vurdere. Disciplene kan derimod nå frem til langt dybere betydninger, og det er disse betydninger gruppen nu må rette opmærksomheden mod.

Lad mig fremhæve, at den umiddelbare betydning er anvendelig i forbindelse med skoling og udviklingen af de enkelte aspiranter og er således i overensstemmelse med tidligere tiders anvendelse af antydninger, fremsat af visdommens mestre. Men den dybere mening (som I må søge efter) er ikke så let at nå frem til, idet den omfatter hierarkisk impression, der nødvendigvis involverer ashramisk intention og præcipitation af den i tjenestearbejdet. Det er i denne forbindelse, at åbenbaringspunkterne har den største betydning, og er årsagen til, at jeg lægger så stor vægt på emnet åbenbaring, selv om det kun vil blive forstået i begrænset omfang.

Som I allerede véd, kan en antydning fortolkes på mange måder svarende til disciplens udviklingstrin og grad. En mester kan måle en discipels evne til at gå videre og kan konstatere disciplens opnåede status ved at se, hvordan disciplen tilegner sig en antydning. I en af de forrige instruktioner gav jeg jer en række spørgsmål, der havde relation til emnet antydninger, men jeg fortalte jer ikke, at spørgsmålene havde karakter af en prøve. De blev udformet på en måde, så de giver indtryk af at være generelle og til personligt brug. Opfattede I dem som det? Det var ikke det, der var meningen, og såfremt I virkelig forstod det, jeg gav udtryk for vedrørende antydningerne, må I have undret jer over, hvorfor spørgsmålene var udformet på den specielle måde, og derefter have fortsat med at fundere over temaerne og de krævede svar ud fra ashramens synsvinkel og ikke ud fra en individuel synsvinkel. Jeg véd ikke, hvad I gjorde. Jeg kan kun håbe på, at I har anvendt den rigtige fremgangsmåde. For at illustrere det kan jeg sige, at hvis fortolkningen af sjette antydning, der blandt an-

det fastslår, at »min eneste bestræbelse er at antyde relationen mellem indvielse og åbenbaring«, fik jer til at tænke på den indvielse, *I* mener *I* har foran *jer* som enkeltperson, og fik jer til at tænke på den åbenbaring, *I* derefter vil opleve, så fungerer *I* som aspiranter og *ikke* som disciple. Men føler *I* derimod, uanset hvor svagt, at hver indvielsesgruppe beriger ashramen med sin påkaldte åbenbaring, så kommer *I* nærmere til den ønskede bevidsthed.

Som vejledning vil jeg foreslå, at *I* funderer over disse syv antydninger, og jeg vil i denne instruktion og den næste »åbne« en af antydningerne og prøve at vise jer lidt (ikke alt) af det, en antydning kan bringe ved den rigtige fremgangsmåde. Når jeg gør det, vil det stå jer klart, at *I* altid må have tre forhold i tankerne:

1. En antydning vil i vore dage gælde gruppen – dens gensidige relationer, dens sammensmeltning, dens indvielse og dens tjenestearbejde.
2. En antydning har til hensigt at give jer *en ny erfaring*, selv om den – teoretisk – kan synes velkendt for jer.
3. En antydning kan som al anden okkult undervisning fortolkes på syv måder, som dog stort set kan reduceres til tre. Disse tre måder gælder aspiranten eller disciplen på prøve, den accepterede discipel og mesteren eller den højere indviede. Den fortolkning, jeg vil antyde for jer, vil vedrøre den mening, den har for den accepterede discipel, og det vil sige meningen for de af jer, der læser disse ord.

Disciplen på prøve kan nå frem til betydningen af en antydning, så den kan forstås i relation til de tre verdener, dvs. dens fysiske anvendelse, dens emotionelle eller hengivne udtryk og dens mentale formulering. Disciplen må fortolke og anvende den i relation til planen, til styret energi og til ashramen, idet den fungerer som tjener for menneskeheden. Såfremt *I* vil bestræbe jer på at opnå denne holdning og også at opnå en sand selvforglemmelsens ånd, så kan *I* være forvisset om, at *I* vil lære meget. Jeg er ikke i stand til at give fuld-

stændige og fyldestgørende fortolkninger eller udførligt beskrive hver antydning, men jeg kan give jer nok til at sætte jer i stand til at gå dybere ind i betydningerne, end det ellers ville være muligt. Selv om det er de syv stråler vi studerer, skal I ikke spille tid med at forsøge at relatere de syv antydninger til de syv strålepåvirkninger eller til de syv principper. Disciple på alle stråler kan arbejde med disse antydninger i relation til de syv stråler, hvis de vælger det, men de syv måder at fortolke strålerne på skal anvendes på hver antydning, og den opgave er for omfattende for vort nuværende formål.

De syv antydninger anvendes i alle ashramerne som undervisningsredskaber, og da jeg beskrev dem for jer første gang (spredt i papirerne gennem de seneste år fra 1941, og mere samlet fra 1945 til brug for refleksion), nævnte jeg ikke denne kendsgerning, men I kan imidlertid tydeligt se en højere kvalitet i disciplenes andel, siden den nye teknik blev indført. Siden den tid har disciple i alle ashramer og derfor på alle stråler *forsket dybt i meningen og er nået frem til åbenbaring*. Jeg har givet jer disse syv antydninger i en enkel nutidig formulering. Jeg vil forsøge at give dem til jer i en mere esoterisk fremstilling, således som de opbevares i Hierarkiets arkiver.

Første antydning. Da jeg beskrev denne antydning, lød ordene således: *»De ændringer, der er foretaget i Hierarkiet, er et resultat af disciplenes arbejde i verden.«*

Dette er en meget enkel formulering, men implikationerne kan virke forvirrende. Den urgamle formulering i arkiverne indeholder en formaning til mesteren og lyder således:

»Vær opmærksom på og betragt forandringerne i menneskenes hjerte og tilpas reglerne, efterhånden som menneskene i tid og cyklisk ændrer måden at nærme sig ashramen på. Ashramen er ikke statisk. Nyt liv strømmer ind fra alle sider.«

Dette vil muligvis kaste lys over den fortolkning, jeg oprindeligt gav jer. En af de vanskeligste opgaver for mesteren er at lære disciplen at forestille sig ashramen og at handle, tjene, tænke og påkalde, som et medlem af en ashram normalt vil gøre. Følgende to tanker dukker op ved at studere de to versioner af denne antydning:

1. At loven om forandring styrer Hierarkiet på samme måde, som den styrer menneskeheden.
2. At disciplen, der fungerer under denne lov, skal gøre følgende:
 - a. Konstant transformere ændringer i sin egen personlighed.
 - b. Tilpasse sig den hurtige udvikling og de skiftende tildragelser, der finder sted i Hierarkiet.
 - c. Bidrage til en klog cirkulation og styring af de nye energier, der strømmer ind i og gennem ashramen. Dette gør han ved at opfatte sig selv som et center for energier, der forandrer. Dette er den måde, som Hierarkiet arbejder på.

I, der læser og studerer ashramernes arbejdsmetoder i denne tid, er vidner til en periode med store ændringer og justeringer og en vidtrækkende nyorganisering. For altid er den okkulte lov »som foroven, så forneden« gældende, og reorganiseringen af de planetariske forhold, som finder sted nu for tiden, er delvis en virkning af de ændringer, der foregår i Hierarkiet som følge af to betydningsfulde faktorer, jeg ofte har henvist til:

1. Den højere og mere intelligente discipeltype, som nu er knyttet til ashramen, og som har et instinktivt krav om *gruppearbejde* og *gruppeerkendelse*.
2. De nye energier, der strømmer gennem Shamballa til Hierarkiet. Disse energier er ydreplanetariske, og deres kilde er hovedsagelig den nuværende cyklus' Vandbærer-kvali-

tet. Disse energier eliminerer til stadighed Fiske-tidsalderens energier.

Derfor, mine brødre, set fra de søgende disciples synsvinkel, indeholder denne første antydning (i en af dens dybere meninger) tre retninger til tænkning og meditativ refleksion: Evolutionære forandringer, nyorganisering og gruppeansvarsbevidsthed.

Begrebet tjeneste, som Hierarkiet opfatter det, vil altid være gældende. Metoden til at forandre verden er også givet. Hierarkiet som et mødested for energier bliver fremhævet, og i disciplens bevidsthed begynder disse faktorer at bryde frem som en vital krafthvirvel, der modtager, fordeler og styrer – dette er lig med den styrede fokuserede vilje fra de mange ashramer i den ene store ashram. Grupper af disciple arbejder i disse ashramer uden selv at vide det i begyndelsen, men efterhånden vokser deres sans for ansvar, for relation og for retning. Når de arbejder for planen på det fysiske plan, fører de med sig til ashramen en registreret følelse og skarpsindig erkendelse af de grundlæggende ændringer i den menneskelige bevidsthed, der er de øjeblikkelige resultater af forholdene i verden. Ud fra deres reaktion, ud fra kvaliteten af deres erkendelse af det øjeblikkelige behov, og ud fra deres bestræbelser på at præsentere sandheden i den »nyeste tænkning« – som det kaldes okkult – kan mesteren i ashramen ændre sine teknikker, anvende nye ideer på modtagelige sind, og på den måde holde trit med menneskehedens hurtige udvikling, hvilket er hans opgave.

En af de ideer, som en discipel bør lære af sin refleksion over dette problem, er, at han allerede *er* en del af Hierarkiet, og at han på samme tid er en del af den kæmpende og ulykkelige menneskehed. Derfor står han ikke alene eller isoleret. Han er en del af Hierarkiet, fordi han er blevet optaget »sammen med sin gruppe«. Dette er en kendsgerning, selv om han ikke evner at forstå den fulde betydning af disse ord. Samtidig lærer han, at det er kun svarende til den grad, han har udviklet gruppebevidsthed og er begyndt at fungere som »absor-

beret i gruppen«, at han kan opnå en nærmere og mere vital medvirkende relation til den ashram, han er knyttet til.

Anden antydning. »Menneskenes planlægning i vor tid er en af de første indikationer på viljesaspektets fremkomst.«

Sådan lyder anden antydning. Den lyder til at være relativ enkel og til at være en temmelig banal tilkendegivelse, og det er fordi, den i virkeligheden kun giver en generel idé om og et sammenfattende indblik i denne urgamle formel. Disse formler, som kandidaten til indvielse får som antydninger, er i deres grundlæggende natur instruktioner til mesteren, og som helhed fremstår de som et undervisningsforløb og en progressiv udfoldelse af sandheden. Denne kendsgerning fremgår mere klart af den oprindelige formulering, der består af ord-symboler eller ideogrammer, som udtrykker et begreb, og jeg vil prøve at oversætte eller snarere overføre dem til ord så nær betydningen som muligt.

»Når den, der søger den indre side, har bemærket strømmens retning, lad da mesteren antyde mønstret – afvent derefter resultater. Det kan tage lang tid. Der kommer ingen resultater af kun ét menneskes handling. Resultaterne viser sig, når de mange på jorden responderer på det, der kommer fra det højere center gennem den Ene. På det første trin responderer de mange blindt, senere fortsætter de med omtanke og i rigtig retning. Således ændres forholdene på jorden.«

Dette udsagn vedrørende planlægning fastholder aspirantens opmærksomhed på det fysiske plan. Senere begynder han at se det, der betegnes som »indikationer om retning«. Han ser dem som menneskehedens øjeblikkelige hensigt og bliver vidende om den meget lille rolle, han kan spille ved at samar-

bejde med denne planlægning – eller tager måske afstand fra den. Beslutningen afhænger i begge tilfælde af hans baggrund, skoling, omstændigheder og forudfattede meninger samt af hans evne til at vælge. Dette er så langt, som han kan gå, og normalt vil han være ret tilfreds med den rolle, han har spillet i de forskellige processer, og han betragter sine valg og beslutninger som aspekter af sin mentale karakterfasthed.

Men i virkeligheden er han på vildspor, for processen er ikke sådan, som han ser den. Han skal lære at fungere helt anderledes. Denne antydning beskæftiger sig ikke med den rolle, som en aspirant skal spille som individ, og den indeholder heller ikke faktoren om mental analysering af hans egen natures kvaliteter. Hvad den sande discipel angår, er der involveret tre ting, som er betingende for hele hans måde at nærme sig denne problematik om menneskelig planlægning på:

1. Relationen til planen, således som den er bragt videre til ham inden for ashramens område.
2. Hans evne til i et vist omfang at anvende den sande guddommelige vilje, således som den strømmer gennem ashramen fra Shamballa for at implementere planen, og hans evne til at være dens styrende formidler.
3. Rækkefølgen af planlægningen, efterhånden som den bliver materialiseret på jorden i relation til *tids*faktoren. Tre tanker dukker op på dette tidspunkt:
 - a. De øjeblikkelige skridt, der skal tages for at føre planen fremad, logisk, praktisk og med det mindste forbrug af det tilintetgørende aspekt af viljen.
 - b. Den sandsynlige varighed af den cyklus, hvor planen kan forløbe helt fra sin begyndelse og frem til sin fuldendelse.
 - c. En vurdering af *det mønster, som udfolder sig*, og som den materielle planlægning er et udtryk for. Det er nødvendigt, at han konstaterer, i hvor høj grad menneskenes planlægning svarer overens med dette mønster. Han må iagttage, hvor en eventuel uoverensstemmelse har sit ud-

spring, og hvilke skridt – så langt som hans bestemte evolutionstrin tillader – ashramen bør tage for at hindre, at planen fordrejes. Kun på denne måde vil han selv lære at planlægge.

I kan af ovennævnte se en helt anden fremgangsmåde, når det er en discipel, der studerer en antydning, hvor stort et perspektiv, der åbner sig, hvor subjektiv hans fremherskende holdning må være, og hvor uundgåeligt det er, at grupperelationen til planlægningen bliver tydelig og vigtig for ham som enkeltperson så vel som for gruppen som en enhed.

Dette er årsagen til, at disciple i en ashram ikke har nogen politisk overbevisning og ikke føler sig tiltrukket af et nationalt parti. Dette er ikke nemt for dem at nå frem til straks, men gruppebevidstheden overtager lidt efter lidt styringen, og derefter evner discipelen at tænke og samarbejde med gruppen om planen. Han forstår til sidst, at i relation til menneskeheden falder Hierarkiets planlægning i visse bestemte handlingsfaser, der alle har relation til og gælder eksternalisationen af planen i hvert nærmere bestemt århundrede, cyklus eller verdensperiode. Disse faser er:

1. Fasen med *hensigt*, der har sit udspring i Shamballa og registreres af Hierarkiets seniormedlemmer.
2. Stadiet med hierarkisk *planlægning*. På dette stadium formuleres hensigten med hensyn til muligheder, aktualitet, hensigtsmæssighed og disciplenes egnethed, og med hensyn til de energier, der kan implementere planen.
3. Dernæst kommer *programlægning*, hvor planen udformes af den bestemte ashram, der er involveret i planens implementering. Den reduceres derefter i formative stadier, så menneskene kan få et indtryk af den og se den retning og de tilstande, der er nødvendige for at den kan virkeliggøres, og så de endvidere kan se de to faser af disse forudsætninger. Normalt foregår det af to gange: den ene er nedbrydning af alle hindringer og den anden er præsentationen af planen.

4. Tilsynekomsten af det hierarkiske *mønster* (der er baseret på en erkendelse af hensigten, på nøje planlægning og på et detaljeret og omhyggeligt udtænkt program) både i sindene hos disciplene i den ashram, der er involveret i implementeringen af planen, og i intelligentsiaen på jorden. Disse to grupper har den opgave – den første gruppe bevidst og den anden ubevidst – at bringe dette mønster videre til massernes bevidsthed. Det er så sandelig ingen nem opgave, hvilket den nuværende tilstand af forholdene i verden viser.
5. Derefter kommer den endelige fase med *præcipitation*, når alt det subjektive arbejde er udført på basis af mulighederne, og når mønstret og en del af programmet er erkendt af verdens tænkere i enhver nation, enten de er positivt eller negativt indstillet. Planlægningen, der nu er nået til det endelige stadium, fortsætter herefter fremad af sig selv.

Dette er nogle af de tanker, der ligger bag den specielle betydning, jeg har givet jer, hvad angår disciplen. Disciplens indsats vil svare til hans udvikling og til hans ståsted i evolutionen. Nogle disciple kan hjælpe mesteren i planlægningsprocessen, fordi de er blevet sensitive over for impression fra Shamballa. Andre er fordybet i formuleringen af programmet og i at videregive arbejdet med nogle af dets specielle dele til mere begrænsede disciple. En gruppe af nøje udvalgte disciple holdes altid tilbage i Hierarkiet, hvor de udelukkende arbejder med mønstret. Dette er en meget vigtig fase i arbejdet, der kræver en sans for syntese og en evne til at holde de hierarkiske energistrømme under kontrol. Disciple, som ikke er så fremskredne, og som derfor er nærmere den menneskelige tænkning på det bestemte tidspunkt i historien, påtager sig at overvåge præcipitationen af planen. Deres arbejde er nødvendigvis langt mere eksoterisk, men meget ansvarsfuldt, for det er, når planen har nået stadiet for menneskelig implementering, at tendensen til fejl og misforståelser viser sig.

I hver ashram findes der disciple, hvis opgave det er at fo-

retage de nødvendige justeringer i mønstret og de nødvendige ændringer i programmet, efterhånden som præcipitationsprocessen skrider frem. Det er en lov, at menneskets frihed ikke må krænkes. Så snart planen har nået præcipitationsstadiet, er dens ydre tilblivelse og gennemførelse dybest set udelukkende en menneskelig opgave. Det afhænger af, hvilken grad af modtagelighed menneskenes hjerne har og af deres erkendelse af behovet og årsagerne til det. Dette er et punkt, der bør huskes.

Ovenstående korte forklaring på implikationerne af en antydning og specielt af anden antydning, bør vise jer, hvor rigt et område, der findes omkring en antydning eller i dens atmosfære – hvis jeg kan bruge et så specielt ordvalg. Den vil ligeledes vise jer, hvordan antydninger hovedsageligt omhandler ashramiske pligter.

FORMLERNE

Alt, hvad jeg hidtil har gjort i forbindelse med de præsenterede formler, har været at beskrive fem af dem og at antyde naturen af den sjette, som jeg ikke må give jer. Det er alt, hvad jeg på dette tidspunkt kan gøre. Jeg vil imidlertid her sammenfatte det, jeg allerede har beskrevet på grund af temaets store betydning.

Jeg har givet jer nogle definitioner af hver formel, som det er nødvendigt at gentage. Det er ikke mange, men de viser en fase af det hierarkiske arbejde og af skoling i en speciel esoterisk teknik, der er væsentlig at kende for enhver, der arbejder i en ashram. Derfor vedrører det jer.

Jeg beskrev dem og deres betydning på to måder. Den ene måde omhandlede deres relation til disciplen og til hans ashramiske liv og tjenestearbejde, og den anden måde havde reference til en mere universel og generel mening. Det, der er beskrevet, kan vi nu sammenfatte under tre punkter, således at vi kan nærme os disse fundamentale formler på en mere integreret, men alligevel meget brugbar måde. Jeg har således beskrevet grundlaget til det, jeg føler er nødvendigt at sige til jer om disse formler:

I. Definition af formlerne.

1. De er anden stråle præsentationer af sjælsideer. De er i virkeligheden de geometriske former, der ligger bag alle eksoteriske manifestationer. Selv når de præsenteres som ord og sentenser, har de en tendens til at blive forenklet til bestemte former. *De er opbyggende mønstre.*
2. De giver udtryk for betydning og intention. For disciplen og den indviede, der anvender dem korrekt og med forståelse, viser de, hvordan energi styres som en definitiv del af det skabende arbejde, der konstant udstråler fra sjælens verden, fra gudsriget og fra Hierarkiet. *Disse energimønstre er orienteret i rigtig retning.*
3. De har relation til meningens verden og er de esoteriske symboler, der findes bag alle eksoteriske former. De tilslører det, der er ved at blive åbenbaret. *De er åbenbarende mønstre.*
4. De rummer eller tilslører de seks forudsætninger for indvielse, og er derfor seks i antal. De antyder de seks relationer eller de seks mellemliggende bevidsthedsstadier, der findes mellem indvielserne. *De har unik reference til den indviede bevidstheds mønster.*
5. De er definitivt formler til integration, både universelt og individuelt. *De præsenterer bestemte store skabende mønstre*, der er forbundet med integrationen af mindre former til en større enhed.
6. De har relation til hele dødsprocessen. Døden er – set fra formlernes synsvinkel – en integration af essentiel væren i alle former med det mønster, der skabte denne eksoteriske manifestation. *De vedrører opdagelsen af mønstret.*

II. Formlerne set fra discipelskabets synsvinkel.

- Første formel. Omhandler integration i ashramen. Den omhandler »åbenbaring af gruppefølelse«. Den har relation til sensitivitet og betinger ashramens liv.
- Anden formel. Omhandler koordination med sjælen i de tre verdener. Den har hovedsagelig

relation til den højere koordination mellem personligheden og den åndelige triade via antahkaranaen. Den betinger hele det åndelige menneske.

Tredje formel. Omhandler sjælen og den egoiske lotus. Den har relation til overførsel af sjælsenergi til antahkaranaen, hvilket skaber en bevidst opfattelse af tid og rum som det Evige Nu. Den rette fortolkning af denne formel giver indsigt i fortiden og i loven om årsag og virkning. Den omhandler også intelligent værdsættelse af de foreliggende muligheder så vel som intuitiv perception af de fremtidige muligheder, som Hierarkiet står overfor.

Fjerde formel. Omhandler dynamisk energi og er grundlaget for den sande laya-yoga. Denne yoga arbejder altid med punktet midt i cirklen, og dette punkts relation til andre punkter, der er betingende for den evolutionære proces.

Femte formel. Omhandler viljen og har relation til den guddommelige hensigt. Den betinger etableringen af alle korrekte relationer.

Sjette formel. Omhandler dødsprocesserne, der har en definitiv virkning på de allerede etablerede relationer. Den omhandler livsoverførsel og har relation til præsentationen af muligheder.

III. Formlerne set fra det universelle skabende aspekt.

Første formel. Overgangen fra mørke til lys. Skabelse i lyset.

Anden formel. Overgang fra det uvirkelige til det virkelige. Virkelighedens natur. Skabelse i tid og rum, således som den opfattes i de tre verdener.

- Tredje formel. Overgang fra død til udødelighed. Naturen af liv. Den skabende proces og livsenergi.
- Fjerde formel. Overgang fra kaos til ordnet skønhed. Relation til virkningernes verden og meningens verden. Derefter relation til årsagernes verden. Karakteren af karma. Progressiv evolutionær skabelse.
- Femte formel. Overgang fra individuel bevidsthed til universel bevidsthed. Evolutionære processer fra den guddommelige hensigt til planen og derefter til manifestation. Karakteren af individuel forsagelse. Det ene liv.
- Sjette formel. Overgang fra cyklisk levevis til selve livet. Hensigten med cyklusser. Beherskelse af tid-rum-bevidsthed.

To store begreber træder frem efter et grundigt studium af disse tre punkter: Mønster og overgang. Disse to begreber berder jeg jer om at reflektere over til stadighed. I de forrige år har jeg ofte gjort jer opmærksom på nødvendigheden af at have et vitalt og aktivt program, der er formuleret af jer selv, og som I selv har taget initiativ til, og på baggrund af det kan I i disse oversigter finde meget, der kan kaste lys over, hvorfor det er nødvendigt, og i hvilken retning programmet bør gå. I må altid huske, at en discipels og en almindelig aspirants program er ikke på nogen måde identiske.

Et *program* vil – hvis det udarbejdes med åndelig nøjagtighed – vise jeres sjæls tilsigtede *livsmønster*, og det vil være et udtryk for en *livshensigt*. Denne sammenfatning af en discipels liv er også en sammenfatning af Verdens Herres liv, hvis selv-indledte program, der er implementeret af evolutionær energi og til stadighed åbenbarer »mønstret af det, der skal komme«, i tiltagende grad kendes som et udtryk for den oprindelige guddommelige hensigt.

Denne sektion om formler er muligvis den mest eksakte i

den række af instruktioner, som jeg nu giver jer, for det kræver skabende tænkning, intuitiv indsigt og anvendelse af den åndelige vilje. Disse tre aktiviteter er relativt nye for aspiranten og medfører endnu store vanskeligheder. Dette må I selv tænke jer frem til, så I kan tilegne jer den skoling, der vil sætte jer i stand til at se livet i den proces, der skaber de store skabende formler til levemåde, som på deres side vil skabe de essentielle skabende mønstre.

Der er ikke mere, jeg behøver at sige om dette emne. Yderligere undervisning om emnet vil blive tilgængeligt i det næste århundrede (det 21. århundrede, o.a.). Jeg har allerede givet jer mere, end I kan forstå, men ikke mere, end at I langsomt kan begynde at studere det og efterhånden opfatte det ved at forme programmer i jeres eget liv, hvorved I på samme tid bliver en essentiel del af programmet i den ashram, som I er tilknyttet. Dette må I gøre ved hjælp af selv-udtænkte formler, således at der skabes et livsmønster, der vil være vejledende for de observerende mestre vedrørende disciplenes opnåede evolutionstrin.

ÅBENBARINGSPUNKTER

I vil muligvis her bemærke – når vi betragter hele emnet om åbenbaring set fra den indviedes synsvinkel – at åbenbaring (i indvielsesprocessen hvad angår disciplen) ganske enkelt er én måde til at give udtryk for de konstant gentagne virkninger fra det fremadrettede pres og fra vision. Gennem hele evolutionsprocessen findes der dybest set intet andet end en voksende åbenbaring. De to begreber, evolution og åbenbaring, hører sammen. En tilsyneladende forskel afhænger af åbenbaringsområdet eller – med andre ord – af de forskellige bevidsthedsplan, og specielt det, hvor åbenbaringen finder sted. Tidligere sagde jeg, at den næste åbenbaring i rækkefølgen vil dreje sig om skabelse og den verden af tankeformer, som menneskeheden som en enhed har skabt og sat i bevægelse i relation til sin egen skæbne og i relation til loven om årsag og virkning eller karma. Dette fører os tilbage til tidernes morgen og giver os håb for den nuværende æra.

Åbenbaring er både formløs, men forekommer også i en form, og jo nærmere den kommer en virkeliggørelse, des mere subtil og fri af form bliver den. Dette er naturligvis en selvfølge, som I i forvejen vidste, men en fornyet overvejelse er nødvendig. Jeg vil gentage, at i forbindelse med åbenbaring er begrebet *lys* nødvendigvis altid til stede tillige med det, som det åbenbarer. Lys på det fysiske plan skaber synsorganet, øjet, hvorigennem åbenbaring af det fysiske bevidsthedsområde bliver muligt. Det samme tema om lys løber gennem analoge processer ved hjælp af synkroniserende redskaber på alle plan. Ikke desto mindre falder den fysiske opfattelse af redskaber i tiltagende grad i baggrunden og andre ord kommer i stedet, når vi beskæftiger os med de højere bevidsthedsområder, såsom erkendt perception, fortolkende perception, åndelig eller besluttende perception. Disse ord vil være tilstrækkelige til at give disciplen et billede af naturen af de erkendelser, han kan opnå fra den åbenbaring, der udfolder sig foran ham, så snart han er blevet en indviet i ashramen, hvorved hans mekanisme til perception ændrer sig fra at være håndgribelig i de tre verdener (håndgribelig, fordi han er i formernes verden) til at være en højere mekanisme, som han skal anvende i fremtiden.

Det er ved sjette indvielse, beslutningsindvielsen, at perception og erkendelse af åbenbaring når deres højeste for den indviede. Derefter begynder de subtile modsvarigheder til den håndgribelige smags- og lugtesans at give sig til kende, men dem skal vi ikke beskæftige os med, for de er virkninger af åbenbaringer, der ligger så fjernt fra det, majoriteten af mestre har mulighed for at opnå, at det ikke vedrører os. De har en mere direkte relation til udviklingen af bevidstheden hos dem, der fungerer i Shamballas rådskammer. Den menneskelige evolution eller den menneskelige evolutionsproces koncentrerer sig udelukkende om synssansen og dens deraf følgende virkninger og resultater i form af vision, erkendelse og perception – disse ord dækker det vi mener, når vi taler om åbenbaring.

Åbenbaring kan være – som jeg har sagt – enten i form eller formløs. Den kan være et billedligt symbol eller en subtil tilkendegivelse. Den kan udelukkende komme til udtryk som

ord, eller den kan tage form som en erkendelse uden ord. Den kan vise et mål eller fornemmes som en fremtidig mulighed, men den kan også være en tilskyndelse og en dynamisk impuls i den indviedes liv, fordi den ikke er fjern, men er et virkeligt aspekt af hans guddommelige udrustning – jeg ved ikke, hvordan jeg ellers skal give udtryk for disse muligheder, mine brødre. Det er disse aspekter af åbenbaring, vi beskæftiger os med her, fordi de er efterstræbelsesværdige udviklinger og er tilgængelige som et resultat af ashramisk skoling og hierarkisk indvielse.

Jeg vil minde jer om, at i alt, hvad jeg giver jer i denne instruktionsrække, beskæftiger jeg mig med hierarkiske indvielser og ikke med de fremskredne udviklingsstadier, der henvises til, når emnet om Kristus dukker op eller om de tider, hvor han omtales som englens lærer. Lad os holde vor tænkning og virkningerne heraf inden for de menneskelige mulighedsområde. Jeg vil bede jer bemærke den forskel, der kan være mellem den aspiration, som foregår inden tænkning, og som forudsætter en emotionel orientering mod lys og åbenbaring, og den, som er en konsekvens af tænkningen, og som er kimen til en orienteret intuitiv opfattelse af det, der permanent ligger i Hierarkiets bevidsthed.

Efterhånden som vi studerer disse åbenbaringer vil jeg tage dem op og beskrive dem ud fra en ny synsvinkel. Jeg vil bede jer huske, at I altid skal besidde en *mental* opfattelse af begrebet lys, sideløbende med opfattelsen af selve åbenbaringen. Jeg vil også bede jer huske, at jeg her taler om åbenbaringer, der ikke længere er sande åbenbaringer, fordi de er blevet omtalt af tidens indviede og gjort synlige med ord. Der findes derfor to slags åbenbaringer, hvad angår jer:

1. De åbenbaringer, som tidligere er blevet erfaret og forstået, og som følge heraf er blevet »reduceret til ord« – her anvender jeg dette udtryk i sin okkulte og begrænsende betydning.
2. De åbenbaringer, som endnu ikke har fundet sted for andre end de, der har taget fjerde indvielse. De tre åbenbaringspunkter, som jeg har beskrevet, kan I med udbytte relatere

til de tre første indvielser, skønt de nødvendigvis kan fortolkes på en måde, så de kan anvendes til alle indvielser.

Her følger en oversigt over de fire åbenbaringspunkter, jeg allerede har antydnet, i deres korteste form, således at vi – som tidligere foreslået – kan studere dem »i lyset«.

1. Energi følger tanke, og øjet styrer energi.
Det fysiske plan involveres.
Har relation til første indvielse.
Vedrører ajnacentret og det såkaldte tredje øje.
 2. Vilje er et udtryk for loven om offer.
Det astrale plan involveres.
Har relation til anden indvielse.
Vedrører hjertecentret, »det tiltagende lyspunkt«.
 3. Monaden er for den planetariske Logos, hvad det tredje øje er for mennesket.
Det mentale plan involveres.
Har relation til tredje indvielse.
Vedrører hovedcentret, hensigtens lys.
 4. Selve hensigten er blot en energi, der frigøres inden for rådsammerets rammer. Dér tager den form.
Det buddhiske eller intuitive plan involveres.
Har relation til fjerde indvielse.
Vedrører strubecentret. Lys på vejen.
- Derefter følger femte åbenbaring, der lyder:

5. Når lyset fra de syv stråler blandes med lyset fra den syvende stråle, så kan det overjordiske lys opfattes.
Det atmiske plan involveres.
Har relation til femte og sjette indvielse.
Vedrører alta major centret. Ydreplanetarisk lys.

Du kan således se, min broder, hvor vanskeligt tilgængelige disse tilsyneladende enkle udsagn vedrørende åbenbaring kan være. Som jeg oven for har formuleret disse udsagn, antyder de åbenbaringen, således som den enkelte i begyndelsen pri-

mært opfatter den. Meningen er imidlertid langt mere omfattende end den forekommer, og den er i virkeligheden relateret til den planetariske Logos' hensigt, som er under udvikling, og som involverer det planetariske råd. Alt det, jeg her har beskrevet for jer i forbindelse med de syv centre (når det ses i relation til det, jeg har meddelt jer i *En afhandling om Kosmisk Ild*), vil give jer en generel idé om de forskellige planetariske betydninger. Det har jeg ikke tid til at gøre personligt, selv om det ville være ønskeligt, men det vil fremgå tydeligt, at det, jeg har antydnet vedrørende overensstemmelser *må* være rigtigt, for det urgamle ordsprog »som foroven, så forneden« er for evigt gældende, og det er Hierarkiets opgave at tilkendegive dette. Relationen mellem mikrokosmos og makrokosmos kan aldrig brydes, og denne relation er dybt involveret i disse fem åbenbaringspunkter.

Det er udtrykt på okkult måde, at:

»De fem takker på den femtakkede stjerne er som pyramider til himmelfart, og ved hver spids – skjult i de udstrømmende stråler – ligger et åbenbaringspunkt, der vender udstrålingen, men bevarer den dybt rodfæstede magnetisme. Således symboliseres det, der strømmer ud, det der vender tilbage og det fredens punkt, der omgives af aktivitet.«

Efterhånden som vi studerer disse åbenbaringspunkter vil jeg bestræbe mig på i så høj grad som muligt at forklare disse relationer, dvs. det mindres relation til det større, delens relation til helheden, og den relation de fem punkter til åndelig kontakt på det fysiske plan (udgangssteder for den energi, der er dannet i de planetariske centre) har til alle de måder, de kan komme til udtryk på. Disse centre bringes til udtryk – hvad angår åbenbaringspunkter – ved de respektive indvielser:

1. Ajnacentret.
2. Hjertecentret.

3. Hovedcentret.
4. Strubecentret.
5. Alta major centret.

Jeg siger ikke, at disse fem udgange for planetarisk energi er de planetariske centre, for det er de ikke. Jeg siger, at de er punkter, hvorigennem energien fra et planetarisk center styres ud til tjeneste for menneskeheden på dette specielle tidspunkt. Shamballa styrer nødvendigvis indstrømningen og udstrømningen fra den planetariske Logos' centre. Centrene tilkendegiver den hensigt, der ligger bag den skabende evolutionære proces. De fem modsvarende udgange er dem, der i denne cyklus udbreder den energi, der er frembragt af Hierarkiet under inspiration af den guddommelige hensigt og er rettet mod gennemførelse af planen.

Det er klogt at huske, at planen udgør netop så meget af den guddommelige hensigt, som det er muligt at iværksætte på planeten i relation til loven om evolution og i relation til presset fra den planetariske krise, som vi nu for tiden gennemlever – på ethvert givet tidspunkt eller i en bestemt epoke i tid og rum. Lad os nu studere disse åbenbaringspunkter, så vi derigennem kan nå frem til en sand forståelse:

Det første åbenbaringspunkt: Energi følger tanke, og øjet styrer energi.

Her beskæftiger vi os ikke med det enkle udsagn, at tankens kraft er en energi, og at tankeprocessen automatisk fremkalder en energi, som skaber objektive former, som forårsager relateret handling, og som derfor er kilden til alt, der manifesterer sig. I dag er dette en banalitet, og menneskeheden bliver i stadig højere grad vidende om tankens subjektive kraft og om dens konsekvens – objektiv virkeliggørelse. Vi skal beskæftige os med det, der ligger bag det almindelige menneskes

mentale forståelse og med den åbenbaring, der kommer til den indviede discipel, når han står i ashramen og ser – som et resultat af indvielsesprocessen – naturen af den guddommelige plan, når den virkeliggøres på de forskellige plan af vor planetariske eksistens. Der er tre ting, som den indviede bemærker, efterhånden som det nye panorama udfolder sig som lysglimt foran ham:

1. Det *spændingspunkt*, der opstår inden åbenbaringen. Der er meget at fundere over i relation til spænding som en forløber til indvielse og den efterfølgende åbenbaring.
2. Den *stilhed*, der omgiver det syn, der åbenbares, hvis jeg kan omtale ideen på en så utilstrækkelig måde. Åbenbaringen kommer til den indviede, som om der ikke eksisterede andet i verden end ham selv (et spændingspunkt), og derefter tager en krafthvirvel form foran hans øjne og åbenbarer en uundgåelig fremtidig aktivitet.
3. Det *niveau*, som åbenbaringen (opfattet af den indviede med hans højst mulige bevidsthedsformåen) til sidst vil materialisere sig på eller blive til en realitet.

Indvielse tages altid på bevidsthedsniveauer højere end det mentale, og den indviede skal ikke alene forstå betydningen af selve åbenbaringen, han skal også have kendskab til den aktivitetssfære, som åbenbaringen vil virke som inspiration til. Jeg vil bede jer fundere over formuleringen af denne sidste sætning.

Hvert af de fem åbenbaringspunkter viser den indviede: fremgangsmåde, sted og mål. Det er derfor muligt at fortolke hver af dem på mange forskellige måder, og de afhænger af disciplens indvielsesstatus. Dem kan vi ikke komme ind på, fordi det ville kræve endnu en komplet afhandling, og det ville også blive helt uforståeligt for den ikke-indviede læser. Jeg kan imidlertid give jer nogle ideer vedrørende de fem åbenbaringspunkter, som jeg har beskrevet og overlade det til jeres intuition at brydes med deres mening – eller overlade

det til jeres imagination, hvis intuitionen endnu ikke er aktiv i skabende retning. Det må altid huskes, at imaginationen er sædet for intuitionen, fordi noget, der ikke eksisterer et eller andet sted i vort tilsyneladende komplekse planetariske system, kan man ikke forestille sig.

I forbindelse med aforismen, at energi følger tanke, vil jeg bede jer relatere dette begreb til videnskaben om impression, og altid huske, at visdommens mestre arbejder på tre måder, når de bestræber sig på at implementere den guddommelige plan:

1. De formulerer – velovervejet og svarende til deres faste intention – de tankeformer, der skal »præges« på det ønskede bevidsthedsniveaus substans.
2. Disse levende tankeformer får dernæst okkult set tilført energi og bliver energicentre eller energireservoirer med den oprindelige tankeform som den skabende kilde i midten. Disse tankeformer og denne energi, der er blevet udviklet, opretholdes stabilt i en mesters eller en gruppe af mestres aura.
3. Energien projiceres derefter videre til et bestemt plan eller til de disciples bevidsthed, der har forbindelse til mesteren eller til de grupper af disciple eller aspiranter, der har et nært samarbejde med en hierarkisk gruppe. Når jeg siger til jer, at den indviede discipel anvender ajnacentret, så nævner jeg kun en del af sandheden. Mange af mestrene arbejder overhovedet ikke gennem en fysisk eller æterisk mekanisme, men anvender det der kan kaldes »et projiceringspunkt« i ashramen. Dette punkt er et syvfoldigt kontaktpunkt, der hele tiden er disponibelt for de indviede, der har taget tredje indvielse. De arbejder som følge heraf fra det høje sted i Hierarkiet og behøver ikke at anvende ajnacentret eller noget andet center i det æteriske legeme. Da jeg skriver for disciple og indviede, der ikke har taget tredje indvielse, og som stadig er »begrænset« i fysiske legemer, er informationen om, at »øjjet styrer energi«, rigtig og langt nemmere at forstå.

I forbindelse med vore studier har den åbenbaring, som den indviede har registreret, relation til virkeliggørelsen af den guddommelige plan på det fysiske plan og til implementeringen af Shamballas vilje via disciple og aspiranter og den fremskredne menneskehed, der virker – bevidst eller ubevidst – i nutidens verden.

Helt nede på dagliglivets niveau lærer disciple i dag tre ting: Teknikken til impression, fremkaldelse af energi og anvendelse af ajnacentret. Mange er modtagelige for impression, men kan ikke opfatte eller anvende den energi, som impressionen ganske enkelt er en forløber for. Andre kan respondere på energien, men kan ikke registrere den plan, som det er hensigten, at energien skal implementere, og derved føres energien videre til andre men frugtesløse aktiviteter. Endnu andre lærer at anvende centret mellem øjenbrynene og at stå som rolige og afbalancerede modtagere, der kontrollerer det tredje øje, som er den styrende formidler af den modtagne energi. I må nøje huske, at den energi, der skal anvendes, er ikke en energi eller livskraft, som disciplen selv fremkalder, men er noget helt andet, noget som han har modtaget fra Hierarkiet, og som han ganske enkelt skal formidle eller være kanal for. Han skal derfor lære at skelne mellem de forskellige energier, han kommer i kontakt med. Den indviede skal mestre teknikkerne til at skelne mellem:

1. Sin egen energi eller de energier, han har udviklet som et resultat af sine livserfaringer ned gennem tiderne eller århundrederne.
2. Sin stråleenergi, der rigtigt anvendt betinger hans arbejde med og for Hierarkiet.
3. Ashramens energi, som han selv benytter sig af i processen med at gennemføre de aktiviteter, der er iværksat ved hjælp af impression. I de tidlige stadier kalder han denne energi for sin mesters, men senere lærer han, at den i virkeligheden er en energi, der er fremkaldt af hans mesters gruppe, ashramen.

4. Hierarkisk energi eller energi fra visse tilknyttede ashramer eller fra hele gruppen af ashramer, selve Hierarkiet. Denne højt kvalificerede og meget kraftfulde energi kan først benyttes, når disciplen har fortjent retten til visse privilegier, og man har tillid til, at han anvender kræfterne korrekt.
5. Energien fra Hierarkiets overhoved eller Kristus-kraften, som den til tider kaldes. Denne kraft tilfører til de normalt anvendte energier visse betingende kvaliteter, som udstråler fra Shamballa, og som derfor har relation til viljesaspektet. Denne type kraft har hidtil ikke været tilgængelig for de aktive disciple, men det er den nu, idet den er blevet frigjort ved Wesak-højtiden i år (1948). Selv nu kan den kun benyttes af højt betroede disciple, og normalt kun af disciple, hvis stråler for de to vigtige legemer, sjælen og personligheden, er første stråle for magt eller vilje eller anden stråle for kærlighed-visdom. Der findes naturligvis undtagelser til denne regel, og sådanne undtagelser vil blive flere og flere, efterhånden som tiden iler af sted. Men i vor tid skaber første og anden stråle legemer den mindste modstand.

Det første åbenbaringspunkt har nødvendigvis en særlig relation til det fysiske plan, til hierarkiske medarbejdere i fysiske legemer, og til de, der bevidst anvender ajnacentret. Antallet af de, der kan arbejde med tankeenergi er nu meget stort, fordi mange hundrede tusinde har taget første indvielse. Det kommer til at stå jer klart, når I erkender det umådeligt store antal, som definitivt orienterer sig mod lyset, som er åndeligt motiveret, og som bevidst forsøger at betræde vejen eller – for at fremsætte denne tanke med kristen terminologi – at følge i Kristi fodspor. De kender muligvis intet til den okkulte lære eller til esoteriske teknikker, men disciplinen i deres liv og deres overbeviste faste intention og tjenestearbejde bringer dem uundgåeligt til sidst ind på den okkulte vej. De lærer at tænke, de søger oprigtigt at gøre det rette for menneskeheden og ønsker at følge Guds vilje. De opbygger således tankeformer og udvikler evnen til at modtage impression. For tiden

kan det virke, som om de spænder vognen foran hesten, men de har behov for at lære at tænke *efter* impressionen, men det vil udbredelsen af de forskellige meditative processer til sidst korrigere. Senere vil ajnacentrets styrende kraft (centret mellem øjenbrynene) tiltrække opmærksomheden, og de vil komme til at mestre den trefoldige proces med impression, tankeformers opbygning og styring af energi, og da vil det første åbenbaringspunkt ikke længere være en åbenbaring. De vil blive betroet at implementere planen på intelligent måde på det fysiske plan.

Det andet åbenbaringspunkt: Vilje er et udtryk for loven om offer.

Det andet åbenbaringspunkt har særlig interesse. Det omhandler den indviede discipels første kontakt med den energi, der strømmer fra Shamballa og overføres til ham via mesteren for den ashram, som han på det givne tidspunkt er knyttet til. Han har endnu ikke nået det stadium, hvor en direkte kontakt er tilladt, fordi han har stadigvæk behov for den ashramiske beskyttelse, som mesteren giver ham. Ved anden indvielse modtager han en stimulerende kvalitet, der sætter ham i stand til at »se« det astrale plan, således *som det er i virkeligheden*. Tillige med denne åbenbaring får han også en forståelse af den grundlæggende menneskelige nødvendighed at »helliggøre« eller at »gøre det helt«, der er det mest urovækkende element i menneskehedens eksistens.

Her kan jeg ikke beskæftige mig med den psykiske opbygning, med astrale impulser eller blændværk, og jeg kan heller ikke bruge tid på at omtale de sædvanlige astrale tilstande, som er så velkendte, og som menneskemasserne er så optaget af. Hvert menneske må til sidst selv træffe sin egen definitive beslutning vedrørende det astrale plan og vedrørende sin frigørelse fra dets styring, og derefter må det i adskillige inkarnationer vise, at det ikke er knyttet til dets fænomener. Men den indviede discipel skænkes en unik åbenbaring og bringes

i en tilstand, der sætter ham i stand til at opfatte det som en menneskeskabt helhed eller verden eller bevidsthedstilstand (alle tre ord kan anvendes) og derfor som noget, der skal omdannes. Som følge heraf træder to ting frem i hans bevidsthed:

1. At det astrale plan ikke er Gud-skabt eller guddommeligt »inspireret«, men er et resultat af menneskenes begær, der viste sig helt fra fremkomsten af menneskets intelligens. Dette begær har opbygget tankeformer, der er afstemt til eller er forenet med enhver fase i menneskenes begær fra den laveste type af fysisk begær op til åndelig aspiration hos det menneske, der søger frigørelse. Hvad kan disciplen foretage sig for at gøre det astrale plan »helligt« eller »neutralt« og isoleret fra den helhed, som den guddommelige tænker, Sanat Kumara, *har* skabt, og som menneskehedens begær – via den astrale verden – lykkeligvis for det enkelte menneske, er blevet sammenflettet med? På dette tidspunkt véd disciplen, at han uundgåeligt og til sidst må bidrage med noget. Han erkender, at han på intelligent måde må arbejde på at separere det astrale plan fra de seks plan i den guddommelige skabelse. Jeg vil bede dig huske, min broder, at skabelsens stjerne er den sekstakkede stjerne og ikke en syvtakket stjerne.
2. Når det nødvendige tjenestearbejde, der skal ydes, bliver en hjertesag for den indviede, åbenbares metoden for ham. Denne metode går ud på at anvende et »tiltagende lyspunkt«. Det er imidlertid en form for lys, der kun kan implementeres *af viljen*. Viljen kan først fuldt ud fuldføre sin opgave, når alle tre aspekter af viljen – som eksemplificeret i den åndelige triades tre punkter – er blevet anvendt i rigtig rækkefølge.

I kan således se, hvor anderledes den åbenbaring er, som den indviede skænkes, i forhold til de åbenbaringer, som den al-

mindelige aspirant og discipel betragter som forbløffende. Deres sans for værdier er ikke korrekt. Der er et element af gruppetjenestekvalitet i forbindelse med den åbenbaring, vi beskæftiger os med, og også i forbindelse med åbenbaringens fem stadier, der er ukendte, indtil antahkaranaen er blevet opbygget, hvorved den åndelige triade og personligheden sammenkædes. Den energi, der anvendes på dette tidspunkt, har udelukkende relation til det guddommelige viljesaspekt. Det kommer ikke til udtryk på samme måde, som når det gælder den almindeligt fremskredne del af menneskeheden, der anvender den gode vilje, men det kommer til udtryk som en dynamisk tilintetgørende åndelig vilje. Den føjer sin mængde af nedbrydende energi til den opgave med at nedbryde, som Hierarkiet står overfor i forbindelse med det astrale plan.

Dette åbenbaringspunkt bringer visse åbenbaringer af en helt uventet natur frem og viser den indviede visse helt nye og betydningsfulde resultater, der registreres som sandheder i den indviede bevidsthed. Han opdager, at han må lære den guddommelige natur af viljens nedbrydende aspekt at kende. Han lærer, at vilje ikke har relation til beslutsomhed eller fast intention, når den giver sig til kende som dette specielle aspekt, men at den er en flydende energi, der kan rettes mod begærplanet, uanset hvor og hvornår det kontaktes. Han finder også frem til, at et aspekt af lys må anvendes for at kunne bekæmpe denne vældige og vibrerende astrale verden, og at han derfor har fået sin første mulighed for at arbejde med lys under inspiration af vilje – således som alle medlemmer af Hierarkiet gør. Som følge heraf erkender han, at han *skal* anvende dette aspekt af lys under påvirkning – definitivt styret – af vilje for at iværksætte den astrale verdens elimination som en bevidst sansende eksistens. Han véd, at han primært skal nedbryde de astrale fænomener, som han selv har skabt, og at han, når han har gjort dette, må tilkendegive sin fuldstændige frihed fra den fænomenale kontakt med det astrale plan ved anden, tredje og fjerde indvielse. Dette må han gøre ved hjælp af det »tiltagende lys« fra den lavere mentale sub-

stans og ved hjælp af aktiviteten på det buddhiske aktivitetsniveau. Derefter tilføjer han den nedbrydende kraft fra det atmiske aktivitetsniveau. I denne proces må han holde sig for øje, at han har en vis grad af ansvar. Således kan han til sidst nedbryde (ved hjælp af det tiltagende lys fra det atmiske plan) en vis mængde af den astrale substans, som han ikke som enkeltperson er ansvarlig for, men som ikke desto mindre er relateret til den gruppe eller nation, som han ved fødsel eller overbevisning er knyttet til. Det er en samlet og syntese-skabende anvendelse af de tre triadiske energitilkendegivelser, der gør verdenstjenernes arbejde effektivt.

Af dette korte resumé, som jeg her har givet jer over virkningerne af det andet åbenbaringspunkt, kan I se, hvor omfattende og vidtspændende hele temaet om åbenbaring er, når åbenbaringen implementeres, tilskynder og motiverer hierarkisk aktivitet. Gennem disse åbenbaringer bliver den indviede discipel vidende om den opgave, som han må fuldføre, og om det næste umiddelbare skridt, som menneskeheden må tage – gennem en eller flere af de grupperede menneskemasser. Disse åbenbaringer har at gøre med anvendelse af vilje ved implementering af den guddommelige hensigts evolutionære aspekt. Den åndelige triade er involveret i alle disse åbenbaringspunkter, og hver eneste af åbenbaringerne er – som en stadig vækst af indre oplysning – et resultat af indvielse.

Alle fem åbenbaringspunkter tilkendegiver eller tilfører sin impression ved hver indvielse, men impressionen er højst forskellig fra indvielse til indvielse. Viljesaspektet til at »helliggøre« eller »neutralisere« bliver aktivt ikke alene ved anden indvielse, men ved dem alle, og – på en helt speciel måde – ved beslutningsindvielsen, den sjette indvielse. Den sekstakke stjerne er symbolet for sjette indvielse. I beslutningsindvielsen gennemgår den indviede prøver, der skal vise, i hvilken grad han er fri af alt begær – en faktor, der præger hele den skabende verden. Er der frihed fra denne styring, viser det, at vilje erkendes som et udtryk for loven om offer.

Den kristne fortolkning af Guds vilje og af betydningen af

offer er i virkeligheden baseret på menneskenes oprørstrang og afvisning af at ville se andet i det åndelige liv end en uintelligent accept af den uransagelige guddommelige vilje. Den postulerer også behovet for smerte og lidelse ved offer i den forstand, at der må gives afkald på alt, der kan betragtes som godt og nyttigt, som ønskeligt og glædeligt. Denne oprørstrang har farvet hele fremstillingen af Guds vilje, så den fremstår sådan som de kristne teologer opfatter den. Denne fremstilling giver uundgåeligt et billede af en transcendent Guds vilje, og fører uundgåeligt (skønt helt uden fyldestgørende beviser) til Kristi forfærdelige og symbolske død på korset, og til det åndelige menneskes smertefulde og offerkrævende liv. Kirken har i sine prædikener udbredt læren om det nødvendige i, at menneskets vilje skal underkastes den guddommelige vilje. Den har imidlertid ikke udbredt meget om den glædebringende anvendelse af Kristi vilje, som er medfødt i enhver form, og som er særlig virksom i menneskeheden form, og den er derfor mulig at anvende *med glæde og forståelse*. Tanken om, at offer kan bringe lykke, og at det kan være en glædelig proces at »helliggøre« begær, mangler helt. Teologer vil ikke indrømme, at de hverken kan begribe eller på nogen måde kan forstå tanken om, at den energi, der er bundet og indesluttet på det astrale plan, kan frigøres til »oplyst« tjeneste på andre plan.

Begrebet *substans* løber som en rød tråd gennem alt, der er beskrevet her. Derimod er atrofi af det astrale plans substans, sammensmeltning af »indre oplyst« substans med substans fra andre plan, anvendelse af lys-substans som en metode til på åndelig måde at nedbryde, samt overførsel af de tre typer og kvaliteter af den åndelige triades substans (for at frigøre menneskeheden), aldrig blevet beskrevet. Ikke desto mindre bliver disse tre typer af substans (den mentale, buddhiske og atmiske) symboliseret for os på korsfæstelsens bjerg. Endvidere findes der langt dybere betydninger af den velkendte symbolik i evangeliet end dem, der er kendt og studeret.

Jeg har imidlertid her kastet noget lys over dette andet

åbenbaringspunkt og givet jer meget, som I kan fundere og reflektere nøje over.

NIENDE DEL

Min broder, det ville være af stor værdi at sammenfatte den store mængde af information, som jeg har givet jer om indvielse. Jeg henviser ikke kun til det, som disse instruktioner indeholder, men også til det, der står i de mange bøger, jeg har skrevet. Isolerede udsagn og interessante detaljer har i virkeligheden ikke den store betydning. Det er den helt generelle forestilling om og forståelse af indvielsens plads i det evolutionære system, der bør optage jeres opmærksomhed. Tidligere i disse instruktioner pegede jeg på, at meditation var en planetarisk teknik. På samme måde *skal indvielse betragtes som tegn på successive planetariske fuldbyrdelser*, der fx markerer tilblivelsen af hvert af naturriggerne. Indvielse er fortrinsvis en række gradvise fremskridt eller opvågninger, der til sidst sætter mennesket i stand til at blive et medlem eller et lyspunkt i gudsriget. Når et tilstrækkeligt antal medlemmer af det fjerde naturrige har gennemgået indvielsesprocessen (i teknisk forstand), *da* vil det femte naturrige blive manifesteret eksoterisk. Viden om metoden til at gøre dette hidtil subjektive naturrige til en virkelig realitet nærmer sig nu hurtigt, og beviset på dette er *gruppeindvielse* – for første gang i historien. Indvielse kan nu tages som gruppe, og det er det Hierarkiet arbejder for at fremme i dag, når det gælder aspiranter og disciple.

Jeg véd, at tanken om gruppeindvielse er vanskelig for jer at følge, og det er helt naturligt, at den giver anledning til mange spørgsmål. Fx kan en discipels fejl holde gruppen tilbage fra indvielse? Svaret er nej. Virkningerne af de dominerende ufuldkommenheder hos gruppemedlemmer, der forberedes til indvielse, tjener alene til at eliminere dem fra gruppen *midlertidigt*, men gruppen holdes ikke tilbage af den grund. Gruppen fortsætter fremad og passerer døren, når de nødven-

dige eliminationer har fundet sted, og når gruppen som en enhed og gensidigt har udviklet visse evner. Lad mig specificere nogle af disse evner uden at gå i detaljer:

1. Evnen til at være åben over for omverdenen og interesseret i *menneskehedens* reaktioner på livet og begivenheder.
2. En stadig tilskyndelse til at være udadvendt, således at det personlige selv håndteres med en rimelig sans for proportioner og ikke betragtes som en dominerende faktor i det daglige liv.
3. Som et resultat af denne udadvendthed vokser aspiranten til stadighed mod en mere fuldkommen sammensmeltning med gruppen. Han véd, at han er en integreret del af gruppen og af alt, hvad en sådan relation omfatter.
4. Hver dag styrkes hans integration mere og mere. Denne integration er firfoldig:
 - a. De forskellige aspekter af hans personlighed integreres til én fungerende enhed.
 - b. Han opnår en udpræget relation til sjælen og bliver som følge deraf en sjæls gennemtrængt personlighed.
 - c. Som tjener for menneskeheden knyttes han hele tiden nærmere til gruppen, der er under skoling, og bliver en integreret del af den på grund af lighed i mål, åndelig stræben og indøvede teknikker.
 - d. Langsomt integreres han i menneskehedens hjerte. Derved kommer han i berøring med Hierarkiets hjerte, og gennem Hierarkiet kan energierne fra solens hjerte nå ham.
5. Han viser en voksende sensitivitet over for alt, der er esoterisk i åndelig forstand (glem ikke, at der findes en form for esoterisme, som ikke er åndelig, men som har relation til sort magi). Hans indre høreelse og visionens øje bliver hurtigt fokuseret på det okkulte.

Dette er blot nogle af de egenskaber, som den enkelte aspi-

rant udvikler, og studerer I dem nøje, vil I erkende, at de er af fundamental betydning. Det er sammensmeltningen af alle disse egenskaber i gruppearbejdet, der sætter gruppen i stand til at søge indvielse og til at blive budt velkommen ved den dør, der bliver åbnet langsomt af dem, der befinder sig på den anden side.

Et andet spørgsmål, som man kunne stille, er: Skal alle gruppemedlemmerne befinde sig på samme stadium på discipelskabets vej, eller kan de befinde sig på mange forskellige stadier af discipelskab eller indvielse? Det, I virkelig mener, når I stiller dette spørgsmål, er: Er det den samme indvielse, som gruppen, der er sammensat af mange forskellige mennesker, skal tage? Befinder gruppens medlemmer sig på eksakt samme evolutionstrin? På ingen måde. En gruppe bør være (og er) sammensat af individer, der befinder sig på forskellige udviklingstrin. Nogle er under forberedelse til anden indvielse. Andre kan være under skoling til tredje indvielse, og nogle enkelte kan være rede til fjerde eller femte indvielse. Hvilken indvielse, der skal gennemgås, kendes *kun* af disciplen og hans mester. Det har ingen interesse for selve gruppen. At der foregår forberedelse til forskellige indvielser, tjener til at berige gruppens egenskaber. Jo flere stråletyper, der virker i gruppen, des mere værdifuld bliver deres tjenestearbejde. Det er sammenføringen i grupper under forberedelse til indvielse, der har ført til de nuværende grundlæggende ændringer i Hierarkiets metoder. En »som-om-indviet« arbejder i begyndelsen ikke udelukkende under vejledning af en mester for en speciel ashram. Visse af mestrene (normalt mestre som jeg selv, der først her på det seneste har taget femte indvielse) er blevet udvalgt til at skole og instruere aspiranter på alle stråler indtil efter tredje indvielse – forklarelsen.

Da kan disciplen, der befinder sig i indvielsesprocessen, få adgang til den ashram, som mesteren for hans stråle leder – det er en af senior-mestrene i de syv store ashramer. Drejer det sig om en discipel i en ashram med en mester, der er på en af attributstrålerne, er opgaven for denne mester at forbe-

rede ham til at blive overført til en af de store aspektstråler. Sådanne ændringer og vekselvirkninger finder sted hele tiden. Da mesteren R. fx påtog sig opgaven som Mahachohan eller Civilisationens Herre, blev hans ashram overført fra syvende stråle for ceremoniel orden til tredje stråle for aktiv intelligens. Hovedparten af dem, der havde taget anden og tredje indvielse, blev overført sammen med ham under det, man kan kalde på en »speciel dispensation«. Resten af medlemmerne i hans ashram blev tilbage med henblik på undervisning og skoling i tjeneste under den mester, der overtog hans plads som det centrale punkt i den syvende stråles ashram.

Endnu et spørgsmål kunne stilles: Hvordan er gruppens holdning under indvielsen, *hvis* de enkelte medlemmer gennemgår forskellige indvielser? Er gruppeintegriteten i fare? I indvielsesperioden er gruppens holdning fokuseret, koncentreret, og den befinder sig i dyb meditation, hvor *den indre opmærksomhed alene er rettet mod opfattelsen af Hierarkiet*. På dette tidspunkt beskæftiger disciplen sig ikke med den ashram, han er en del af, eller med spørgsmål om karakteren af den ashram, han nu træder ind i som indviet – enten det er som en indviet i de jordiske indvielser, eller – når det gælder seniorgraderne – som en indviet i Sirius-ordenen. Han koncentrerer udelukkende sin bevidsthed under de fire første indvielser om den større helhed, som den ashram han er tilknyttet er en del af. Hans opmærksomhed retter sig mod Kristus, Hierarkiets overhoved, fordi han er indvieren af de to første indvielser, som neofyten altid synes har den største betydning. Efter tredje indvielse retter hans opmærksomhed sig mod den »tilslørede nærværelse af en ærefrygtindgydende kraft, der tester hans egnethed til at arbejde i Guds vilje«. Jeg vil bede jer bemærke den specielle formulering »at arbejde i Guds vilje«, og at huske at denne vilje, der er centreret eller fokuseret i Shamballa, er en af de grundlæggende energier. Den indviede skal lære at arbejde i og gennem denne vilje. Hvis den indviede i gruppen er vidende om den næste indvielse, han skal gennemgå, så eliminerer han underbevidst al

opmærksomhed vedrørende ydre kontakter og står alene – men alligevel i gruppen – foran en af de to indiviere. Indstrømningen af dynamisk energi, der kommer til ham, når indvielsesstaven anvendes, bliver en gruppearv, der tjener til at styrke, integrere og forene gruppen til fornyet handling og til en dybere subjektiv enhed.

Der er et punkt, som ofte overses, men som jeg tidligere har beskrevet, og det er *den mentale måde at nærme sig indvielse på*. Der har været lagt så stor vægt på Hierarkiets kærlighedskvalitet og på, at det er en tilkendegivelse af det andet guddommelige aspekt, at den hierarkiske mentalitet (hvis jeg kan sige det på den måde) alt for ofte glemmes, skønt det er en lov med nær relation til indvielse, at »den indviedes arbejde udføres *inden for* det universelle sinds grænsning«. Jeg vil bede jer om i fred og ro omhyggeligt at overveje disse ord.

Den planetariske Logos arbejder – hvad angår hans manifestation jorden – fra de kosmisk mentale niveauer. Alt, der er manifesteret ved hans skabende ord, er hans fokuserede tanke og hans faste mentale intention. For at skabe en materiel verden styrer han sin tanke fra det, der kan betragtes som det kosmisk mentale plans konkrete niveauer. Hele processen består af præcipitation, konsolidering og udstråling.

Alle indvielsesprocesserne, som disciplen må gennemgå, vedrører primært tanken om den overjordiske guddommelighed, der manifesteres. Denne tanke giver sig til kende som viljen-til-det-gode. Det fremskridt, disciplen opnår fra en indvielse til den næste, afdækker gradvis den guddommelige hensigt, således som den kommer til udtryk via den hierarkiske plan og manifesterer den kærlighedskvalitet (viljen-til-det-gode), der giver hensigten og planen varme, magnetisk tiltrækning og en vigtig helende egenskab. Man kan sige, at den planetariske Logos' hensigt, således som den udstråler fra hans høje sted og *under påvirkning af hans vilje-til-det-gode*, er forløsende i sin natur.

Dette tema om forløsning (der ligger bag alle indvielsesprocesserne) findes skjult i Sanat Kumaras karmiske forplig-

telser. Stadium efter stadium og indvielse efter indvielse når disciplen frem til at forstå begrebet forløsning. For det første lærer han at iværksætte forløsningen af sin trefoldige personlighed. Derefter udvides begrebet efter samme retningslinjer, idet han søger at forløse sine medmennesker. Senere tager han del i det forløsende arbejde, der er forbundet med al sand hierarkisk bestræbelse, og bliver en »aktiv del af en forløsende ashram«. Ved de senere indvielser og efter femte åbenbaringsindvielse ser han med ny og større klarhed nogle af de karmiske forpligtelser, der har bevirket, at den planetariske Logos skabte denne lidelsens, sorgens og stridens planet. Disciplen erkender da (og med glæde), at denne lille planet dybest set er unik i sin hensigt og sine teknikker, og at der foregår et stort forløsende eksperiment på den og i den (kunne I blot trænge ind under overfladen). De store implementerende faktorer og de videnskabelige formidlere er de »tankens sønner, som valgte at blive menneskenes sønner, men som alligevel i al evighed forbliver Guds sønner«. Disse »tankens sønner« blev i en fjern fortid, da det fjerde naturrige blev skabt, udset til at realisere videnskaben om forløsning. Der findes en sand historisk og åndelig esoterisk betydning i ordene i *Det nye testamente*, der lyder, at »hele skabelsen sukker og har veer endnu i denne stund og venter på, at Guds børn skal åbenbares«. Paulus henviser her til planetarisk hensigt og til den vedvarende ihærdighed af Guds sønner, idet han siger, at deres belønning – efterhånden som de tilvejebragte forløsning af substans, stof og form, og derved viste mulighed for at forløse gennem deres egen forklarede personlighed – skulle blive, at de til sidst kom i manifestation som udtryk for guddommelighed. Med denne hensigt og dette mål i sigte, etablerede de den store evolutionære indvielsesproces, der medfører en kontinuitet i åbenbaring og indre oplysning. I virkeligheden er den tidsperiode, hvor den sidste indvielse gennemgås, ganske enkelt et højdepunkt og en triumferende tilkendegivelse af erkendelsen af og hensigten med alle tidligere erfaringer. Det er den Ene indiviers indfrielse af det første løfte, der

nogensinde er givet til »tankens sønner«, da de oprindeligt begyndte deres forløsende arbejde, og det er »en pludselig opflammen af en individuel stråleglans og dens sammensmeltning ved indvielse med helhedens stråleglans«.

Disse tanker kan give jer et nyt synspunkt på indvielse, og såfremt I på korrekt måde kan fundere og tænke over det, vil de hjælpe jer til i en vis grad at kunne træde ind i Guds sind og tillade jer i det mindste at penetrere ind til »området for det afgivne løfte«, som alt åndeligt håb, al forventning og dynamisk intention bag den evolutionære proces afhænger af. »Indvielsens haller« (for igen at anvende symbolsprog), hvor den indviede viser sin forløsende egenskab, er det sande »forjættede land«. Hele det jødiske folks historie er baseret på en erkendelse af denne fundamentale sandhed. Den er imidlertid blevet fordrejet af dem til en form for individuel og racemæssig besiddertrang på grund af racens fundamentale og materialistiske selvished. De tilfører det evige håb (der er håbet for alle tankens sønner) en materiel og racemæssig fordrejning og et rent materielt mål – et territorialt mål. Alt dette er på sin side funderet på arrogance, en aggressiv natur og mangel på et sandt perspektiv, hvilket er grundlæggende karakteregenskaber hos det jødiske folk, *dog med mange undtagelser*.

Det »område for løftet«, hvor den guddommelige tanke projiceres, styres og fastholdes tro mod den planetariske Logos' oprindelige impuls, findes på de kosmiske niveauer, og dér forbliver det uforanderligt. Det er det, der gør, at Sanat Kumara i sit rådskammer i Shamballa står urokkeligt ved alle de livs side, der gennemgår forløsning, og hos alle de, der er formidlere af den forløsende proces, indtil »den sidste trætte pilgrim har fundet vejen hjem«. Disse formidlere er menneskenes sønner, der – hver og én – til sidst vil tilkendegive naturen af deres høje kald »i himlens forgård« og ved indvielsesstedet. De vil bevise over for alle, der kan forstå tilkendegivelsens betydning, at de blot igen »fuldt ud er blevet det, som de altid har været«. Stoffets slør er nu fjernet, hvorved deres indre kan udstråle sin glans, og da det forløsende arbej-

de nu er afsluttet, »kan de gå med stråleglans i det skabende arbejde«. Her citerer jeg nogle ord, som Kristus sagde ved en indvielse for ikke så længe siden, da han talte til en gruppe af ny-indviede.

OM ANTYDNINGER

Vi vil nu fortsætte gennemgangen af de antydninger, som jeg tidligere har beskrevet. Der er syv i alt, og vi har allerede gennemgået de to, og det var:

- Første antydning. De ændringer, der er sket i Hierarkiet, er et resultat af disciplenes arbejde i verden.
- Anden antydning. Menneskenes planlægning er i vor tid en af de første indikationer på viljesaspektets fremkomst.

Vi mangler nu at gennemgå fem antydninger, og I får her en opstilling over dem – ikke i den tidligere givne spørgeform, men med den oprindelige ordlyd. Jeg vil bede jer læse dem koncentreret igennem flere gange og bemærke, hvilken tæt relation de har til hinanden, og hvordan de kaster lys over indvielsesprocessen, der er unik og har en synteskabende værdi og indre oplysning. Som jeg har fortalt jer, kan hver enkelt af dem gøres til genstand for syv fortolkninger, men til vort formål vil vi studere dem ud fra en synsvinkel om det accepterede discipelskab, dvs. de disciple, der arbejder i en ashram og er under forberedelse til tjenestearbejde og til indvielse.

- Tredje antydning. Disciple i alle ashramer har til opgave at »modificere, kvalificere og tilpasse den guddommelige plan« samtidigt. Hvorfor er det således? Hvorfor *påbydes* planen ikke?

- Fjerde antydning. Den indviede véd, fordi han arbejder. Hvordan forstår du denne antydning?
- Femte antydning. Nøglen til korrekt fortolkning af en antydning ligger i dens tilknytning til tanken om retning i tid og rum.
- Sjette antydning. Disciplen må erkende den antydning, der svarer til *hans* bevidsthedsstadium ... Min eneste intention er at antyde relationen mellem indvielse og åbenbaring.
- Syvende antydning. Et af tegnene på at være rede til indvielse er evnen til at se den ekspanderende og altomfattende helhed, og at bemærke den lov, der transcenderes, når delen bliver helheden.

I forbindelse med sjette antydning fremhævede jeg, at åbenbaring – fremkaldt ved den rette orientering og den rette tænkning – er en del af den indviedes skoling. Mange, der er under skoling, forsinker deres fremgang ved ikke at opfatte åbenbaringen, når den stiger op over deres åndelige horisont.

I vil bemærke, at ofte beskriver antydningerne selv antydningens natur, fordi en antydning i virkeligheden er, når den granskes nøje, *sædekornet eller kimen til en tilsigtet åbenbaring*. Mesteren véd, hvilken åbenbaring der vil være den næste for disciplen under skoling. Ved hjælp af antydninger sår han sædekornet til en åbenbaring, men det er op til disciplen at opfatte det sædekorn, som antydningen tilsigter at fremdrage, og at pleje det til det blomstrer op i åbenbaringens skønhed.

Når jeg søger at forklare disse antydninger for jer, så gør jeg ikke det arbejde, som I bør gøre. For at hjælpe jer formulerer jeg i virkeligheden blot de tanker, informationer og begreber, der allerede findes i jeres underbevidsthed, hvor de har udviklet sig gennem meditation, studier og eksperimentel krævende levemåde. Derefter overlader jeg til jer selv at fortsætte alene og uden hjælp mod øjeblikket med åbenbaring. I taler om en række indvielser, men mestrene taler om en *række*

åbenbaringer, og deres arbejde med deres disciple er at forberede dem til åbenbaring. Husk, mine brødre, at åbenbaring er vanskelig at modtage og at fastholde – et punkt, der ofte overses. Det er udmattende for disciplens personlighed, men det tjener intet formål, hvis ikke personligheden opfatter åbenbaringen. Den medfører en usædvanlig stor stimulation, og den indviede passerer igennem tre stadier, hvad angår en åbenbaring: Først kommer der et stadium med begejstring og med en uforlignelig erkendelse. Derefter følger mørke og næsten fortvivlelse, når åbenbaringen toner bort, og disciplen bliver klar over, at han igen må vandre i verden i det almindelige lys. Han har nu set det, der *er*, men det er ved dette punkt, at hans prøve ligger, for han må fortsætte med denne indre viden, men afstå fra åbenbaringens stimulation. Til sidst bliver han så optaget af sit tjenestearbejde, af at hjælpe sine medmennesker og af at føre dem mod *deres* næste åbenbaring, at han glemmer begejstringen og reaktionen. Derefter opdager han til sin overraskelse, at på ethvert tidspunkt og efter ønske – hvis det tjener hans uselviske interesser – er åbenbaringen for evigt hans. Tænk over dette.

Lad os nu studere de resterende antydninger:

Tredje antydning. »Disciple i alle ashramer har til opgave at »modificere, kvalificere og tilpasse den guddommelige plan« samtidigt. Hvorfor er det således? Hvorfor påbydes planen ikke?

I kan med det samme se denne antydningens relation til den første. Begrebet ansvar ligger bag denne antydningens betydning, og i denne forbindelse vil jeg minde jer om, at – set fra den esoteriske videnskabs synsvinkel – ansvarsfølelse er *det første* og mest fremtrædende kendetegn for sjælen. Derfor vil disciplen, i den udstrækning han er i kontakt med sjælen og

er ved at blive en sjæls gennemtrængt personlighed og således under sjælens styring, påtage sig den opgave, som han stilles overfor, og som omtales i denne tredje antydning. Den »modificerende, kvalificerende og tilpassende« proces foregår via en intellektuelt fokuseret personlighed og støttes af den forståelse, som den konkrete tænkeevne er i stand til at yde. Det er et resultat af sjælens aktivitet på sit eget plan og har helt og holdent relation til den hierarkiske gruppeintention og til fremme af den guddommelige plan.

Disciplens opfattelse af den guddommelige plan vil nødvendigvis variere svarende til disciplens evolutionstrin. I de tidlige stadier af discipelskabet er hans evne til at »modificere, kvalificere og tilpasse« så sandelig begrænset, men for hver bevidsthedsudvidelse bliver han bedre til det. I vil finde det af interesse igen at studere discipelskabets stadier, som de er beskrevet i første bind af *Discipelskab i den nye tidsalder*. I vil bemærke, hvordan hvert stadium (når det gennemleves i praksis) sætter disciplen i stand til at se planen fra ashramens og mesterens synsvinkel med større klarhed. Til sidst kommer den tid, hvor disciplen når frem til at forstå den indre årsag til tingene og er så nær mesterens hjerte, at den hierarkiske planlægning bliver noget, han tager del i, og som han bidrager til.

Her er to tanker, som vi bør overveje. For det første bør det erkendes, at disciplen ifølge loven må mestre teknikken til åndeligt kompromis, og for det andet, at de tre ord: modificere, kvalificere og tilpasse på afgørende måde henviser til de tre verdener, hvor planen skal manifesteres. Der findes to slags kompromiser, mine brødre. Der er det kompromis, hvor der opnås balance af hensyn til det mest hensigtsmæssige, og det er normalt det mindst ønskværdige, det mest materielle og det letteste, og så er der det kompromis, der fører beslutningen (og beslutning er altid involveret, når planen skal fremmes) hen imod det, som angår de åndelige værdier, og som til sidst vil tilvejebringe det største gode for det største antal. Det er denne form for kompromis, disciplen skal lære, for der

opnås ikke noget ved at påbyde åndelige værdier. Det kompromis, der skal etableres af disciplen, ligger mellem det stadium, som den gennemsnitlige del af menneskeheden har nået, og de øjeblikkelige aspekter af planen, som mestrene føler bør præsenteres for og erkendes af alle.

Den værdi, som en ashram har af en skolet og fungerende discipel, ligger i hans evne til »med ashramens øjne at se« den handling, der er behov for, og den teknik og metode, der kan tilvejebringe endnu en udvikling i den evige plan. Disciplen skal derudover forstå den civilisation og den kultur, som han er en del af, samt kende det område, hvor hans bestræbelser skal iværksættes. Når disciplen fungerer som et almindeligt menneske og er en del af det store livspanorama, kan han videregive de observationer til ashramen, som han ser af udbredt ondskab, som han observerer af menneskehedens stræben mod det gode, og som de tavse massers »røst« røber. Hans forslag angående en nutidig formulering af de hierarkiske ideer til almindelige menneskelige idealer har stor betydning for mesteren i hans ashram. Hans værdi i dette aspekt af det hierarkiske arbejde er, at han *ikke* er en mester, at han nødvendigvis har en nærmere berøring med almindelige menneskers daglige liv, og at han arbejder med personligheder, hvorimod mestrene og de senior-indviede arbejder med sjæle. Når en discipel er en sand sjæls gennemtrængt personlighed, kan han give mesteren den mest værdifulde assistance.

Det bør fremhæves, at der findes tre typer af hierarkiske medarbejdere:

1. *Sjæle*. Dvs. de indviede, der har taget fjerde indvielse, forsagelsen, og i hvem sjælens legeme, det kausale legeme, er blevet nedbrudt. De er planens vogtere.
2. *Sjæls gennemtrængte personligheder*. Det er de disciple og indviede, som har taget en af de tre første indvielser, og som »sjælene« arbejder igennem for at virkeliggøre planen.
3. *Intelligente aspiranter*, der endnu ikke har en sjæls gennemtrængt personlighed, men som erkender nødvendige-

den af planen, og som søger det bedste for deres medmennesker.

Den højeste gruppe formulerer planen. Den anden gruppe »modificerer, kvalificerer og tilpasser« planen til de aktuelle menneskelige behov, hvorved planen sikres en gradvis og stadig videreførelse. Den tredje gruppe er de formidlere, som bringer planen ud til menneskeheden, og som søger at gøre den praktisk anvendelig på grundlag af åndeligt kompromis – et kompromis, som den anden gruppe bærer vidnesbyrd om.

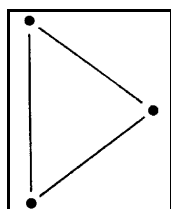
Disciple er de absolut bedste formidlere, når de har opfattet planen og har åndelig indsigt vedrørende de skridt, der skal tages for at modificere planen på det mentale plan, således at menneskeheden kan acceptere den og videreføre den på intelligent måde, for sker det alt for dynamisk og under pres, kan det give forfærdende virkninger. De accepterer det ansvar, det er at indgå et nødvendigt kompromis, for det er *deres* ansvar og ikke mestrenes ansvar. Derefter modificerer og omordner de planens forskellige aspekter – som de præsenteres for i ashramen – således at planen kan gennemføres i en række fortløbende trin og ikke som en uigennemtænkt idé på en voldsom måde. Man kan sige, at når disciplen arbejder med planen, så omdanner han med sit åndelige kompromis den grundlæggende idé (gennem mental modifikation) til et acceptabelt ideal.

Når modifikationsprocessen er fuldført, så daler ideen – i form af et ideal – ned på det astrale plan, det emotionelle plan. Dér bliver den farvet af den kvalitet, som den aktive discipel mener vil appellere mest til de menneskemasser, han skal arbejde med og specielt til den stræbende intelligentsia.

I dag »farver« to kvaliteter den kommende civilisations ideal, som alle disciple arbejder for: Frihed og åndelig sikkerhed. Dette gælder også, selv om det menneske, der taler om sikkerhed, udelader ordet »åndelig«. Det er ikke desto mindre den sikkerhed, de søger. Senere præsenteres idealet, der er »*behørigt modificeret og kvalificeret*«, for menneskene på det fysiske plan, og dér *tilpasses* det til de forskellige tankeret-

ninger, til de forskellige bevidsthedstyper og til de nationer og grupper, som den nye gruppe af verdenstjenere arbejder med. Denne triangel af medarbejdere er på alle sider omgivet af sjælenes og menneskenes verden. Trianglens toppunkt når op til de højeste niveauer i Hierarkiet. Det andet punkt er forankret i den nye gruppe af verdenstjenere. Det nederste punkt penetrerer igennem til menneskemasserne. I har således:

Hierarkiet

Den nye gruppe af verdenstjenere

Menneskehedens masser

Der går en lige åndelig linje ned fra mestrene til menneskenes rækker, og den nye gruppe af verdenstjenere udfører opgaven med at »modificere, kvalificere og tilpasse«. Der sker ofte fejltagelser, fordi dette trefoldige arbejde afhænger af en klar vision og af en afbalanceret dømmekraft, men på trods heraf fortsætter arbejdet, og (i det lange løb) det, som er den guddommelige idé, ses nu som et accepteret ideal, og med tiden vil det føre hele den menneskelige familie videre på evolutionsvejen.

Fjerde antydning. »Den indviede véd, fordi han arbejder. Hvordan forstår du denne betydning?«

Disse få ord dækker hele evolutionens historie. Kristus brugte nogle andre ord, idet han sagde: »Hvis nogen vil gøre hans vilje, skal han erfare ...«. Ifølge okkult lov går handling altid forud for viden, fordi viden erhverves gennem eksperiment og erfaring. Disciplen eller aspiranten arbejder altid i mørke, især i de første stadier af hans udvikling, hvor han følger et indre og skjult instinkt frem til den rette aktivitet. Med baggrund i den vanskelige og vedvarende udførelse af pligter, der først foregår under presset fra hans samvittighed, dernæst under

impuls fra hans vågnende sjæl, og til sidst under mesterens indflydelse, vandrer han fra mørke til lys. Han opdager, at lydighed over for sine åndelige instinkter uundgåeligt leder ham til kundskabens rige, og at viden – når den er tilegnet – til sidst transformeres til visdom. Han bliver da en mester og vandrer ikke længere i mørke.

Som regel føler aspiranter sig krænket over de mange mørke cyklusser, som de synes at vandre i. De beklager sig over, hvor svært det er at arbejde i mørke uden at se lys noget sted. De glemmer, at evnen til at arbejde i mørke eller i lys er en og samme iboende evne. Grunden til dette er, at sjælen ikke kender til andet end *væren*, og lys og mørke er for sjælen én og samme ting. Til alt dette kommer viden gennem bevidst eksperiment. Hvor der ikke er nogen eksperimenterende aktivitet, kan der ikke opnås erfaring. Viden er en belønning for begge disse faktorer – dvs. en viden, som ikke er teoretisk, men som er efterprøvet, virkelig og et intelligent resultat af hårdt arbejde. Viden er også et resultat af hyppige kvaler (der håndteres rigtigt) samt af åndelig forventning.

Dette gælder den individuelle aspirants liv og arbejde, når han prøver at løse problemerne i sin egen lavere natur og forbereder sig til at blive en sjælgennemtrængt personlighed. Det gælder ligeledes den aktive discipel, der søger viden og visdom, mens han virkeliggør den hierarkiske plan, som han nu bedst kan. Han må nødvendigvis eksperimentere og opnå praktisk erfaring. Han må lære betydningen af både medgang og modgang, og af den viden, der kan tilegnes derved. Viden opnås for det første gennem den kamp, det er at vandre videre ind i større og mere klart lys. Dernæst opnås viden, når aspiranten, der søger at udtrykke sig som sjæl, lærer at glemme sig selv for at hjælpe andre, når de kræver alt det lys og den viden, han måtte besidde. Visdom erstatter viden, når aspiranten i kampens, smertens og det hårde arbejdes transmutterende ild forvandler sig til den aktive discipel og derefter lidt efter lidt bliver optaget i Hierarkiets rækker.

Der findes andre og dybere betydninger end disse, men her

har jeg antydnet en måde, hvormed I kan få større viden. Den betydning, der ligger latent, vil automatisk selv åbenbares, efterhånden som I arbejder gennem forsøg til erfaring og fra erfaring til en manifestation, der giver udtryk for guddommelighed.

Femte antydning. Nøglen til korrekt fortolkning af en antydning ligger i dens tilknytning til tanken om retning i tid og rum.

Mine brødre, jeg kunne tænke mig at vide, om I kan se, når en antydning ikke er en antydning, så længe den ikke giver jer *retning* og kraft til at gå fremad. En antydning er ikke et statisk informationspunkt. Når en antydning opfattes korrekt, kan den blive grundlaget for det næste dynamiske skridt fremad på vejen tilbage. Det er *her*, at ordene »i tid og rum« får betydning. Noget af det første, en discipel må lære, er at finde det rette tidspunkt, både i relation til sit eget eksperimentelle åndelige liv og til det arbejde, han kan udføre under hierarkisk impression i det daglige liv i verden. Det er en af de vanskeligste lektioner at lære, specielt på det stadium, hvor disciplen nemt kan vakle på grund af en impulsiv emotionel entusiasme. Det er specielt vanskeligt at forstå for mennesker på sjette stråle for idealisme og hengivenhed.

Disciple på prøve begår flere fejl i relation til *tid* end andre. Det er at forvente, fordi tid er blot et ord, der anvendes, for at det daglige liv *kan fungere*. Jeg vil bede jer bemærke ordene »kan fungere« i forbindelse med *begivenhedernes retning*. Tid er intet andet end en række begivenheder, der registreres af den fysiske hjernebevidsthed. Disse begivenheder har tendens til at have en overdreven og alt for kraftfuld virkning på disciplen. Så snart han imidlertid kan tænke på begivenheder som aspekter af tid, så begynder han ikke alene at udvikle en nødvendig kontinuitet i bevidstheden, men han udvikler også en proportionssans, der har en stabiliserende og sund virkning. De studerende vil have gavn af at anvende or-

dene »retning i tid og rum« som nøgleord i meditationen. Belønningen vil blive stor.

Det er klogt at huske, at »rum er en entitet« – som H.P.B. udtrykte det. Da hun definerede rum således, gav hun menneskeheden en af de mest betydningsfulde antydninger, den nogensinde har fået. En erkendelse af denne entitets eksistens fører til, at aforismen »i ham, i hvem vi lever, røres og har vor væren« får en mere praktisk betydning. Det forklarer behovet for den esoteriske lære om, at de planetariske centre og plan er bevidsthedsstadier. Disciplen vil derefter begynde at studere sig selv i relation til denne »altomspændende entitet«, at forvise sig om, fra hvilken »retning« de forskellige energier, der styrker hans liv og motiverer hans handlinger, kommer, og lidt efter lidt at gøre sig fortrolig med »placeringen af disse kraftcentre og udstrålende lyscentre, som – skabt af den guddommelige skaber – er kilderne til liv og oprindelsen til lys og viden«. Således bliver det beskrevet i de urgamle arkiver, som jeg af og til forsøger at oversætte til jer.

Retning. Tid. Rum. Med disse begreber i tankerne begynder den okkulte information at antage en ny og dybere esoterisk betydning. Disciple kan studere dem på to måder, og det er for disciple jeg skriver:

1. De antyder den retning i tid og rum, hvorfra den motive-rende energi og indre oplyste kærlighed kan præge den modtagelige discipel.
2. De antyder (igen i tid og rum) den retning, som de energier, disciplen har arbejdet med, kan strømme, efterhånden som han lærer at samarbejde med og virkeliggøre den hierarkiske plan. Dette er det positive og ikke det negative aspekt af disse ord.

Disciplen vandrer altid i en verden af energier. De påvirker og præger ham fra mange forskellige retninger. Han skal lære, hvilke energier han bør afvise, og hvilke han bør være

modtagelig overfor. Alle disse energier strømmer i rum og er i virkeligheden rum-entitetens livsaspekt. Alt er betinget af tidsfaktoren, som disciplen må gøre sig fortrolig med. På den anden side, så kan processen til tider foregå i omvendt rækkefølge. De energier, disciplen har lokaliseret og fundet i rum, lærer han at anvende inden for en tidsramme, og derefter ved hjælp af sine egne øjeblikkelige bestræbelser lærer han at styre dem i rigtig retning via ajnacentret til det arbejde og den gruppe, der er under hierarkisk påvirkning. Gennemtænk dette, for i disse ord ligger megen indre oplysning gemt.

De to resterende antydninger vil blive beskrevet i min næste instruktion, og dermed vil undervisningen om antydningerne være afsluttet. Undervisningen om formlerne blev afsluttet i en tidligere instruktion, idet der var beskrevet nok om disse vanskeligt tilgængelige former til at kunne tjene instruktionernes formål i den kommende cyklus.

ÅBENBARINGSPUNKTER

Vi har allerede gennemgået to åbenbaringspunkter og har således studeret de to, der er knyttet til de to første indvielser, som tages på henholdsvis det fysiske og det astrale plan. Ved anden indvielse begynder den indviede for første gang (dog i den mest elementære form) at anvende viljesaspektet, og han tager – svarende til åbenbaringen – et stort skridt frem mod tredje indvielse, forklarelsen. Det er en forklarelse af personligheden og dens frigørelse fra det dragende fangenskab i de tre verdener. Nu står han over for den store overgangsindvielse og konfronteres med den åbenbaring, der beskrives for os med følgende ord:

Monaden er for den planetariske Logos, hvad det tredje øje er for mennesket.

Disse ord er gådefulde og kan kun forstås, når de sammenholdes med forrige åbenbaring, der involverer viljen og loven

om offer. Det bør huskes, at loven om offer (i dens nedbrydende aspekt) dominerer ved anden, tredje og fjerde indvielse.

1. Ved anden indvielse, dåben, brydes det astrale legemes kontrol. Det ofres, så intuitionen, den højere modsvarighed til den »fremdrivende aspiration« (som den til tider kaldes), kan tage kontrol.
2. Ved tredje indvielse, forklarelsen, brydes personlighedens dominans i de tre verdener, for at tankens søn, sjælen, kan erstatte den konkrete og hidtil styrende lavere tænkeevne. Personligheden frigøres ved hjælp af loven om offer og bliver udelukkende et redskab for sjælen.
3. Ved fjerde indvielse, forsagelsen, bevirker det nedbrydende aspekt af loven om offer, at det kausale legeme, sjælslegemet, brydes ned, for at den sjæls gennemtrængte personlighed kan fungere direkte under inspiration af den åndelige triade – det trefoldige udtryk eller redskab for monaden.

Betydningen af disse »nedbrydende episoder, der er årsag til frigørelse af fangen på planeten (dvs. det guddommelige, åndelige menneske), ligger i den kendsgerning, at efter fjerde indvielse er hensigtens lys den eneste styrende faktor i den indviedes livsforløb. Han træder da ind i et stadium, hvor han til stadighed kommer nærmere til »centret, hvor Guds vilje er kendt«. Det er en elementær åbenbaring af den guddommelige hensigt, der skænkes ved tredje indvielse. Kun det første stadium af den gådefulde altomfattende hensigt åbenbares på dette tidspunkt. De resterende seks indvielser åbenbarer en efter en (for mesteren) den altomfattende hensigt.

Tidligere fortalte jeg jer, at der findes tre ord, der bør tages i betragtning i relation til åbenbaringspunkterne: Fremgangsmåde, sted og mål. Disse tre ord kan anvendes her, når vi studerer naturen af en nært forestående åbenbaring.

Erkendelse af disse åbenbaringspunkter følger automatisk to fremgangsmåder eller planlagte processer:

1. Den fremgangsmåde, der følges under impuls af loven om offer, »tilintetgør alle hindringer, nedbryder alle barrierer og fjerner alle individuelle begrænsninger, hvorved den indviede frigøres til den krafthvirvel, hvori han lærer metoden til at kunne håndtere den planetariske modsvarighed til det, han individuelt har overvundet«. Disse ord bør studeres nøje i relation til anden, tredje og fjerde indvielse.
2. Den fremgangsmåde, der følges ved de resterende fem indvielser. I disse indvielsesprocesser bliver den indviede »åndeligt absorberet af det universelle sinds omkreds og cyklus«. Derefter »opfanges og frigøres den indviede til bestræbelser inden for et planetarisk område, hvor viljen skal anvendes, sådan som monaden måtte angive«.

I kan af ovennævnte se, hvor vanskeligt tilgængeligt denne avancerede undervisning nødvendigvis må være – tilsløret og sikret for at værne om og beskytte den indviede. Disse to fremgangsmåder bliver altid omhyggeligt beskyttet i relation til det afgørende øjeblik i enhver indvielse, nemlig det øjeblik, »hvor den indviede, der står midt i triangelen og ikke i kvadratet«, (i et glimt i tid) ser den vigtige koordinerende fremgangsmåde, der vil føre ham fra det nuværende åbenbaringspunkt videre til den endelige herlighed. Dette øjeblik må og skal for evigt være beskyttet.

Stedet for dette specielle åbenbaringspunkt er det mentale plan. Der skabes en direkte kanal til vision ved hjælp af en koordination mellem den konkrete lavere tænkeevne, tankens søn og den abstrakte tænkeevne. Åbenbaringen formidles ved denne indvielse af antahkaranaen, som hurtigt konstrueres, og som virker som forbindelsesled og er den esoteriske metode til vision. Det organ, der modtager åbenbaringen, er det tredje øje, der – for et øjeblik – suspenderes midlertidigt fra sin opgave med at styre energi på det fysiske plan, hvorved det bliver et stationært, modtageligt organ, der vender sig indad mod det højere lys. Derfor er hovedcentret involveret, og der finder en sekundær koordination sted mellem ajacentret, hovedcentret og sjælens legeme. Alt dette finder sted ved et høj-

depunkt under tredje indvielse. Den indviede er for første gang i sin personlige historie fuldt koordineret og kan nu fungere fra hovedcentret og helt op til det højeste punkt i den åndelige triade. Dette er årsagen til den pludselige indstrømning af forklarende glans og herlighed.

Dette er *målet* for indvielsen, og triangelen – fremgangsmåde, sted og mål – viser sig i et hastigt glimt, og derefter – ved indvielsesprocessens afslutning – toner det bort, men efterlader en ny, permanent, åndelig og instinktiv evne til monadisk perception og levemåde.

I kan således bemærke, hvordan denne information – ved at pege på det tredje øjes funktion under denne indvielsesproces og dets nye opgave i relation til monaden – kaster nyt lys over monadens virksomhed. Det tredje øje kan herefter modtage lyset fra den højeste kilde, idet det ophører med sin uadrettede aktivitet og fungerer som en linse, der reflekterer lyset, og som en modtager af den højst mulige indre vision på dette særligt opnåede evolutionstrin. Alt dette indebærer en aktivitet, der (undtagen for de højst indviede) forbliver meget gådefuld. Imidlertid vil et studium af det tredje øjes anvendelse ved tredje indvielse bringe indre oplysning om den lære, at monaden er for den planetariske Logos, hvad det tredje øje (ved dets begyndende funktion) er for disciplen, der har taget tredje indvielse.

Monaden er kilden til lys, ikke kun for den menneskelige familie, men *den er også modtager af lys fra den trefoldige sol*. Monaden er den linse, hvorigennem lyset fra Sollogos kan strømme til den planetariske Logos. I dette lys bevares og fastholdes vedvarende den planetariske Logos' vision, formål, vilje og hensigt.

Jeg kan ikke meddele jer mere om dette. Jeg kan kun komme med tilslørede forslag og formulere visse sentenser eller grundtanker, som (hvis I overvejer og reflekterer dybt over dem) vil begynde at udvide jeres perception og udvikle det tredje øje, så det bliver i stand til at omstille sig og ændre sin funktion, når den rette situation opstår, og tiden er inde.

Jeg har fortalt jer, at disse åbenbaringspunkter er kim eller

sædekorn, der indeholder en bestemt invokativ kraft. Dette gælder specielt og er korrekt, hvad angår læren om det tredje øje. Indvielse er ikke en abstrakt, mystisk proces, som discipulen skal gennemgå på et af de subtile plan, og viden om indvielse vil lidt efter lidt sive ned til hans bevidsthed. Dette gælder delvist de to første indvielser (de siriske indvielser på tærskelen), men de resterende indvielser involverer hele mennesket og de »tre periodiske legemer«, hvilket til stadighed skaber en sammensmeltning af disse tre, og en tiltagende reaktion over for verdens lys, samt en evne til i den fysiske hjerne at registrere (såfremt den indviede fungerer karmisk, beslutsomt og tjener i det fysiske legeme) det, der gennemleves. I denne registreringsproces er det tredje øje dybt involveret. Fra tidspunktet for tredje indvielse er det tredje øje underlagt skoling og begynder at fungere på følgende to måder:

1. Det fungerer (til en vis grad) som en modsvarighed til den konkrete tænkeevne med dens kapacitet til at fortolke omgivelser og erfaring.
2. Det kan ligeledes fungere som en linse for det lys, der kommer fra de indre og højere verdener.

I kan således se, at disse tanker giver en ny betydning af de tre stadier der ledsager åbenbaringspunkterne: Stadiet med penetration, stadiet med polarisation og stadiet med præcipitation. De følgeslutninger, der kan drages, vil jeg overlade til jer selv at finde frem til efter et grundigt studium af undervisningen.

Vi går videre til fjerde åbenbaringspunkt, der beskrives med følgende ord:

»Selve hensigten er blot en energi, der frigøres i Shamballas råds-kammer. Der tager den form.«

Dette åbenbaringspunkt fører den indviede frem til et af de

højeste punkter for kontemplation. Her er der tale om hans pludselige forståelse – ved fjerde indvielse, forsagelsen – af en anden fase af den guddommelige betingende vilje. Han er begyndt at erkende og fortolke – selv om det er på en elementær måde sammenlignet med det, han vil erkende ved niende indvielse – det nedbrydende aspekt af viljen, når den kommer til udtryk gennem loven om offer. Nu kan han for første gang (som følge af nedbrydning) begynde at forstå det essentielle opbyggende aspekt af denne vilje og at vurdere sin fremtidige funktion som en skabende opbygger. Jeg vil minde jer om, at her gælder det ikke den opbygning, der tilkendes gives ved det andet guddommelige aspekt, kærlighed-visdom, idet den udelukkende er forbundet med det første aspekt for hensigt, magt eller vilje. Det omhandler de processer, der går forud for den egentlige skabende opbygning, og det drejer sig om de oprindelige skitser, der udarbejdes »i Shamballa«, hvor høje åndelige væsener lægger deres planer. Dette er en anden proces end den skabende opbygningsproces, og den har relation til en gådefuld forpligtelse, der foregår under »loven om samling«.

Den energi, den indviede anvender, og hvormed han på dette tidspunkt får sin første og meget midlertidige kontakt, er den samme, som den planetariske Logos benytter, når han inden for sin grænsning samler den ydreplanetariske substans, der i stigende grad må anvendes, efterhånden som verdenen for væren og for former gør fremskridt under loven om evolution. I må fx huske, at nu er de planetariske former sammensat af en meget højere substans end i jordens tidligste tider. I må også huske, at der hele tiden foregår en stor elimineringsproces, der ledsages af en parallel *erstatningsproces*. Det, som okkult kasseres, da det ikke længere tjener den planetariske Logos' hensigt, erstattes af det, som kan »stå mål med Faderens hensigt«. Det er dette begreb, der er blevet karikeret og fordrejet af den kristne lære om »stedfortrædende offer«, og det havde baggrund i en fundamental forveksling mellem loven om offer og loven om samling, og det fandt sted, da al forståelse af Faderens natur stadig var et stort my-

sterium. Hele processen blev dengang fortolket som det første og højeste aspekt af den essentielle treenighed, som mennesket ikke vidste noget om, i stedet for som det andet aspekt, det opbyggende, magnetiske kærlighedsaspekt. Kunne I blot erkende, at vi befinder os i en proces, hvor der foregår en ny fortolkning og omorganisering af det, som kan kaldes »den doktrinære struktur, der ligger bag relationen mellem viden og visdom«. Dette medfører en nedbrydning af gamle begreber som fx manifestationens treenighed, og en opbygning af de nye og mere korrekte ideer, der uundgåeligt vil erstatte de gamle, efterhånden som udviklingen af det første aspekt præsenteres for den indviende på vejen. Dette vil gradvis og på flere måder strømme ned i menneskeheden bevidsthed, og den nye verdensreligion vil blive funderet på en dybere åndelig intuitiv forståelse af fader- eller livsaspektet i stedet for den hurtigt krystalliserende vision af søn- eller bevidsthedsaspektet.

I har her fået en nøgle til den undervisning, som jeg ofte har givet jer om, at de højere åndelige udviklingsprocesser bevidstgør vejen ind til en meget højere fase af den intuitive forståelse, som vi endnu ikke har noget ord for. I relation til bevidsthed taler vi om indvielse, og i relation til denne nye samtidige perceptions- og fortolkningsproces anvender vi det ret uklare ord »identifikation«.

Den proces, som den indviende nu har tilladelse til at tage del i under og efter fjerde indvielse, forsagelsen (der præsenteres for ham i en successiv række af åbenbaringspunkter), er gjort mulig på grund af, at han har indordnet sig loven om offer. Denne lov fører på sin side på bestemte udviklingspunkter hans bevidsthed ind under påvirkning af loven om samling. Det er en lov, som jeg endnu ikke har omtalt i nogle af mine tidligere instruktioner. Den indviende kan nu – som følge af en fuldt ud forstået åbenbaring – føje til sit arbejde med planen og til den opbyggende teknik en evne til at arbejde med den guddommelige hensigt og med de substanser (æteriske) og de energier, der trænger gennem det kosmisk æteriske legeme (de fire højere plan af vort kosmisk fysiske plan) ifølge en lov, der er sat i bevægelse af Faderen, men

som vil gøre sønnens opbyggende aktivitet mulig, således at den kommer i fuldkommen overensstemmelse med den guddommelige hensigt.

Ved det åbenbaringspunkt, der opnås i fjerde indvielse, får den indviede en ny synsvinkel på denne proces, og det er, at der derefter kommer en antydning om det allerhøjeste punkt i forløsningsprocessen, fordi de energier, der er blevet *frigjort* i Shamballas råds-kammer, er »den levende substans, der af natur skiftes ud, og som er gjort tilgængelig for det tiltagende lyspunkt«. Det punkt i den guddommelige bevidsthed, som til vort formål kan kaldes enheden, mennesket, forløser fortløbende den substans, som alle former er skabt af, og som bringes i manifestation af den højere modsvarighed til den substans, der er frigjort af Shamballa til menneskets anvendelse. Dette er et dybt mysterium, og jeg frygter, at det ikke er mig muligt at forklare disse ideer med større tydelighed. Den indviede vil imidlertid ifølge loven om overensstemmelse eller analogi gradvis få en sand intuitiv forståelse af de involverede betydninger. Disse åbenbaringspunkter stråler ud fra betydningens verden og ikke fra meningens verden. Såfremt de fortolkes rigtigt, og når tiden er inde, så vil de kaste lys over meningens verden og derved forløse og frigøre formerne i tilsynskomsternes verden.

I har derfor i dette åbenbaringspunkt de samme tre fortløbende metoder til opfattelse af sandheden, således som den findes i alle sådanne åbenbaringer. Hvilke er disse metoder?

Der er for det første erkendelsen af en *omfattende procedure*, der under loven om samling er ansvarlig for at tiltrække ydreplanetariske energier, når forløsningen af verden for væren og for form iværksættes af det andet guddommelige aspekt. Jeg kan ikke fortælle jer noget om denne fremgangsmåde. *Stedet eller lokaliteten* for fremgangsmåden til samling er forklaret tydeligt. Den foregår i Shamballas råds-kammer. Mine brødre, jeg vil imidlertid gøre jer opmærksom på den kendsgerning, at Shamballa blot er et ord, der tilkendegiver ideen om et umådeligt stort brændpunkt af energier, som er samlet og bragt sammen af den planetariske Logos for

at skabe en egnet manifestation til udvikling af hans hensigt og planetariske tjenestearbejde. *Målet* er ligeledes tydeliggjort. Det er samling af det, der i sig har forløsende energier. Ligesom videnskaben om forløsning, der hører under den hierarkiske plan, er en teknik, som anvendes til at forløse tilsynskomsternes verden, så frembringer loven om samling – på et meget højere niveau – videnskaben om energi, som er den forløsende proces (på en måde, I ikke har mulighed for at forstå), der påvirker arbejdet hos de, der arbejder for forløsning i meningsverden.

Igen ser I, hvordan alt dette foregår i de tre stadier: Penetration, polarisation og præcipitation, for de har relation til den samling af forløsende energier, der er bragt ind i vor grænsereg ved hjælp af aktiviteten fra de væsener i Shamballa, der kan penetrere ind i ydreplanetariske sfærer og derefter fokusere (i Shamballas rådschamber) de energier, der er samlet. De kan derefter præcipitere dem inden for Hierarkiets grænsereg, og som følge deraf fremskynde det forløsende arbejde og føre energier fra de højeste niveauer af det kosmisk fysiske plan ned til det laveste niveau af den ydre tætte fysiske manifestation.

Formidleren i denne proces er intuitionsenergien eller den rene fornufts energi. Dette er den mentale kvalitet »inde i det universelle sinds grænsereg«, der i stadig større grad anvendes af de højt indviede i arbejdet med at samle energier. Når det forløsende stadium er opnået i den ydre verden bliver intuitionsenergien i stand til at optage den forløsende energi, som Hierarkiet tilfører. Den bliver endvidere i stand til at optage den kvalitet og det aktivitetsniveau, som de nye energier, der skal samles, besidder.

Jeg vil gøre jer opmærksom på den kendsgerning, at dette åbenbaringspunkt har relation til planet for ren fornuft eller det buddhiske plan. Det er det laveste af de kosmisk æteriske niveauer. Det er således et plan for »midlertidig frastødning« – et niveau, hvorfra de nye og samlede energier »slippes løs i de ydre formers verden«. Denne proces er i høj grad blevet

lettere, siden hele Hierarkiet ændrede sin lokalitet (siden 1925 e.Kr.) fra de højere mentale niveauer til det buddhiske plan, hvorved en direkte og uhindret æterisk modtagelse blev mulig. Dette er en af betydningerne af ordene i *Det nye testamente*, at »forhænget i templet flængedes i to stykker, fra øverst til nederst« – en symbolsk måde at beskrive en kanal på, der er fri og uden hindringer. Dette blev muliggjort af Kristus som avatar i samarbejde med mesteren Jesus, og også som en følge af det evolutionstrin, som menneskeheden på det tidspunkt havde nået.

Vi vil tage studiet af femte åbenbaringspunkt op i næste instruktion. Det er et åbenbaringspunkt, der har den allerstørste betydning, fordi det har at gøre med det højeste aspekt af viljen og spænder over en syntese af energierne på de fem plan for menneskelig og overmenneskelig evolution. Denne syntese går forud for det arbejde, der udføres på de to højeste plan for guddommelig udvikling, og bliver fokuseret og kommer fuldt ud til udtryk ved tidspunktet for sjette indvielse, beslutningen.

TIENDE DEL

I flere år har vi talt om gruppeindvielse, men I har stadigvæk vanskeligt ved at forstå det. Ordet »grubeindvielse« anvendes kun af Hierarkiets mestre i forbindelse med de to første indvielser – indvielserne på tærskelen, når de ses af logen på Sirius. Efter disse to forberedende begivenheder, når den indviede – ved og efter tredje indvielse – frem til det punkt, hvor han »gennemgår indvielse« af egen drift (som det hedder), for man kan nu stole på, at han beder ikke om noget til det separate selv. Hans personlighed er afdæmpet og tilpasset gruppeforhold. I tiltagende grad manifesterer han sig som en sjælgennemtrængt personlighed, og antahkaranaen bliver hurtigt skabt og benyttet effektivt. Sagt på en anden måde: ef-

terhånden som antallet af sjælgennemtrængte personligheder og antallet af tredje grads indviede vokser på jorden, hvordan vil resultatet så blive? Tre store begivenheder vil finde sted med åndelig og fokuseret intention. De finder faktisk sted i dag, hvilket jeg ønsker at gøre jer opmærksom på. Det er denne *bevidste intention*, der giver kraft til enhver discipels og indiviets liv.

1. Gudsriget eller sjælenes rige, der kendetegnes ved styrken i kærligheden og som følge deraf i auraen og i udstrålingen, er definitivt forankret på jorden og trænger i stadigt større omfang og på mere vellykket måde ind i de tre verdener for ren menneskelig stræben. Der har altid været forposter for dette rige blandt menneskene. Der har altid været enkeltpersoner i alle dele af verden, i verdensreligionerne eller i andre konstruktive grupper, som var forbundet bevidst med deres sjæle og som følge deraf med Hierarkiet. Der har altid været mennesker i alle lande, der udviklede og gav udtryk for Kristus-bevidstheden, der er kærlig forståelse og intelligent levende tjenestearbejde, uanset med hvilke ord eller hvilken terminologi de udtrykte denne enestående åndelige begivenhed, de var vidende om. Ser man på verdens befolkning, så er det fjerde naturrige dominerende inden for alle områder for tænkning og aktivitet, men ikke gudsriget eller sjælenes rige.

Som et resultat af en åndelig opvågning, som daterer sig tilbage til år 1625 e.Kr., og som lagde vægten på en bredere og mere almen uddannelse, og som gjorde oprør mod den gejstlige autoritets befalinger, er udstrålingen fra sjælenes verden i dag blevet væsentligt intensiveret, og gudsriget er blevet en integreret del af den ydre verdens udtryk, og det er første gang, det sker i menneskehedens lange, lange historie.

Virkingen af denne udstråling eller magnetiske aura er nu så omfattende, at vi ikke længere har nødig at tale om at bygge bro til dette rige, eller om dets manifestation på

jorden. *Det er allerede under manifestation*, og dets aura blandes med menneskehedens mentale, astrale og æteriske aura. Kun erkendelsen mangler, men (og det er en faktor, det er værd at notere sig) erkendelsen holdes tilbage, indtil sjælenes rige er sikret mod snæversynede fordringer fra enhver kirke, religion eller organisation. Mange vil hævde (som de altid har gjort), at adgang til gudsriget findes gennem netop deres specielle gruppe. Gudsriget er *ikke* kristent eller buddhistisk eller fokuseret i en verdensreligion eller en esoterisk organisation. Det er ene og alene, hvad det giver sig ud for at være: En stor og integreret gruppe af sjælgennemtrængte personer, der udstråler kærlighed og åndelig intention, motiveret af god vilje og rodfæstet i menneskeriget, ligesom menneskeriget har sine rødder i dyreriget, som det er ved at løsrive sig fra.

2. Antahkaranaen er i vor tid ved at blive opbygget af alle sjælgennemtrængte personligheder (eller bliver konstrueret ubevidst af alle stræbende for at opnå åndelig orientering og vækst), og den er hurtigt ved at blive et stærkt bånd, sammensat af alle de mange tråde af levende lys, af bevidsthed og af liv. Disse tråde er blandet og sammensmeltet på en måde, så ingen virkelig kan sige: »min tråd, eller min bro eller min antahkarana«. Dette siger de ofte i uvidenhed. Alle sjælgennemtrængte personligheder skaber den menneskelige antahkarana, der vil forene den åndelige triades tre aspekter eller energier i en uopløselig enhed med de tre aspekter af den sjælgennemtrængte personlighed i de tre verdener. I tiden der kommer, vil talemåden »liv i de tre verdener« forsvinde. Menneskene vil tale om »liv i det manifesterede gudsriges fem verdener«. Hvis I kan, så tænk på denne måde i dag og stræb efter i nogen grad at forstå betydningen af den sandhed, der ligger deri. Det smukke østerlandske symbolske udtryk, »sukkenes bro«, som forbinder dyreverdenen med menneskeverdenen, og som fører alle mennesker ind i tåreernes jammerdal, til sorg, disciplin og ensomhed, er hurtigt ved at blive erstat-

tet af den strålende regnbuebro, som konstrueres af de menneskesønner, der søger det klare lys. »De vandrer over broen ind i det klare lys, som venter dem dér, og de bringer det strålende lys ned til menneskenes verden og åbenbarer det nye sjælsrige. Sjæle forsvinder, og kun den ene sjæl ses.«

3. Derefter følger den formidable begivenhed, som alle sjælgennemtrængte personer har forberedt sig til – eksternalisationen af Hierarkiet og tilsynekomsten af mesteren for dette Hierarki med alle de personer, det er sammensat af. Denne gruppe af frie og aktive sjæle vil træde frem på jorden som en del af det ydre plans manifesterede fænomener. Det har jeg beskrevet i bogen *Hierarkiets fremtræden* og vil derfor ikke uddybe det her. Forposterne til dette rige og fortroppen af disciple og indviede findes her allerede.

Hierarkiets arbejde eller udstrålende aktivitet er i dag stærkere end på noget andet tidspunkt i menneskets historie. Mestrene og deres disciple var fysisk til stede på jorden i den tidlige atlantiske tid (under ledelse af den periodes verdenslærer), og den udstråling, der udstrømmede fra dem, var beskyttende, værnende og opdragende. Senere trak Hierarkiet sig tilbage til et subjektivt arbejde, og menneskeheden blev – under loven om evolution – overladt til at klare sig selv, for således at lære vejen at kende for at kunne betræde vejen tilbage gennem individuelle eksperimenter og erfaring. I denne lange mellempriode trådte mestrene ikke frem for at kontakte menneskeheden som gruppe i større omfang. Mange af deres seniordisciple trådte imidlertid frem på forskellige tidspunkter, når det var nødvendigt. Også verdenslæreren trådte frem for at anslå grundtonen for hver ny civilisation og for at sammenfatte resultaterne fra den foregående civilisation. Menneskene måtte således finde vej til Hierarkiet alene. Hierarkiet har ventet i stilhed, indtil antallet af »oplyste sjæle« var så stort, at deres invokative appel og deres magnetiske udstråling nåede en styrke, der ikke kunne siddes overhørig. Den

ligevægt, der blev opnået mellem gudsriget på jorden og gudsriget i himlen (for at benytte en kristen talemåde), gjorde det muligt, at »portene til vejen tilbage« kunne åbnes, og at fri udveksling kunne finde sted mellem det fjerde og det femte naturrige. Portene (og jeg taler stadig i symboler) er allerede ved at åbne sig, og snart vil de stå vidt åbne og give adgang for »menneskesønnen, den fuldendte Guds søn«, så han kan vandre tilbage til det sted – vor jord – hvor han tidligere tilkendegav fuldendt kærlighed og tjeneste. Men – som I véd – vil han denne gang ikke komme alene, men bringe lederne af bestemte ashrammer med så vel som en skolet gruppe af indviede og disciple.

Disse hændelser finder sted *i denne tid* for øjnene af alle mennesker, selv om meget af det, der sker, forbliver totalt upåagtet i store områder af tankeverdenen og ligeledes af mange millioner mennesker. Men, mine brødre, der er imidlertid nok indviede og disciple, der arbejder på det fysiske plan i denne tid, til at sikre en erkendelse så omfattende, at en stadig og konstant indfrielse af menneskelige forventninger er garanteret. Tænk over det, og lær at erkende alle tegn på menneskelig forventning og de klare indikationer på, at Hierarkiet nærmer sig.

Disse tre begivenheder vil ligeledes vise jer, at hvad angår menneskemasserne og de to første individer, så er der i dag og vil i stigende grad blive behov for gruppeindvielse. I skal huske, at når disse to første individer skal administreres på det fysiske plan af Kristus i sin funktion som indvier, så må tidsfaktoren nødvendigvis tages i betragtning, og derfor vil det ikke være muligt at give disciplene adgang enkeltvis til indvielse. Gennemførelsen af indvielsesformlen må derfor foregå i grupper, og det har – som I véd – nødvendiggjort drastiske ændringer i den skoling, der gives aspiranter og disciple. Overalt deltager mennesker aktivt i mange forskellige slags grupper, der kan betragtes som steder, der giver forberedelse

til gruppefusion og gruppearbejde. Blandt dem i disse mange grupper, der fungerer i ethvert land, findes de mennesker, der er en del af de subjektive grupper, som Hierarkiet sammensætter alle vegne, på alle stråler og på ethvert plan og under mange forskellige astrologiske aspekter. Det er sådan en gruppe, I er tilknyttet, både objektivt og subjektivt. Grupper, som den I tilhører, er langt mere almindelige, end I tror. Alle mestrene arbejder på samme måde, hvad angår de grupper, der forberedes til indvielse.

Det er ikke nemt at formå aspiranter og disciple til at arbejde i en sådan forberedende gruppe og at gøre det til hovedinteressen i deres liv, for de *skal* på samme tid fuldføre deres forpligtelser over for familie, samfund og erhverv efter bedste evne. Ingen af jer havde fået denne mulighed, såfremt I ikke var i stand til at leve et sådant dobbelt liv. Jeg vil bede jer nøje studere baggrunden for den nuværende hierarkiske forpligtelse (jeg havde nær sagt vovestykke) og fuldføre den del, der kræves af jer i det forberedende arbejde. Dette arbejde kan opdeles i to punkter:

1. Jeres egen forberedelse til indvielse som sjæls gennemtrængt personlighed. Dette indebærer disciplin i personlighedens liv.
2. Forberedelse af Kristi tilsynekomst. Dette indebærer, at I i jeres liv skal tjene både menneskeheden og Hierarkiet.

Med disse tanker om gruppeindvielse vil jeg forlade emnet og vil nu gå videre med de subsidiære temaer i vort studium.

OM ANTYDNINGER

Vi mangler nu at studere to antydninger, der begge synes meget enkle, når de læses første gang. Imidlertid skal de betragtes som ytringer i »indvielsens haller«, og derfor indeholder

de meget, der ikke er umiddelbart tydeligt. Antydninger, der gives af en mester, er aldrig åbenbare i deres betydning. Alt, der synes enkelt og klart, er en tilsløring af en dybt skjult sandhed, og det er den, disciplen må søge efter. Dette er forunderligt nok en del af indholdet i sjette antydning, som jeg tidligere har beskrevet, og som lyder:

Sjette antydning. »Nutidens discipel må erkende den antydning, der har relation til hans bevidsthedstrin ... Min eneste opgave er at antyde relationen mellem indvielse og åbenbaring.«

Før i tiden var det mesteren, der meget kortfattet gav disciplen den antydning, han mente svarede til det øjeblikkelige behov. Beslutninger om en discipels behov baseres på hans sjælsfusion og på behovet i verden på det tidspunkt, der kan gøre disciplens tjenesteindsats bydende nødvendig. En antydning blev normalt taget ud af en større sammenhæng. Disciplen måtte erkende den for det, den var, og måtte derefter fortsætte med at opdage dens mening og med at finde betydningen af det, den indikerede. På grund af menneskehedens opnåede punkt i evolutionen var antydningen i praksis og uvægerligt af mental natur, og den stimulerede intelligensen og intensiverede sindets styrke, det mentale søgelys eller sjælen. Sådanne antydninger gives stadig af seniordisciple til aspiranter på prøvestadiets vej. De tjener til at afklare tænkningen, de fjerner blændværk og illusoriske slør. De åbenbarer, hvordan personligheden mentalt nærmer sig spørgsmålet om sjælskontakt, og er en integreret del af den proces, der sætter aspiranten i stand til at etablere en forbindelse, som vil bringe sjælen og personligheden nærmere sammen og føre til sjælens fusion med sit redskab.

Men efterhånden som menneskeheden har udviklet intelligensprincippet og har nået det nuværende relativt høje stadium af mental og intuitiv forståelse, så har den gamle proces vist sig at være for enkel og elementær. Nutidens discipel fik

ikke noget udbytte af det enkle mentale udsagn, som hans mester præsenterede ham for. Det udgjorde ikke nogen virkelig udfordring og blev blot et punkt, hvor man skulle skelne mellem indre aktiviteter, og den indeholdt heller ikke en faktor, der inspirerede til søgen efter den nødvendige højere indre oplysning. Den gamle indstilling var at forstå og følge en antydning, og dette bragte aspiranten nærmere til at blive accepteret i en mesters ashram. Den udviklede det mentale apparat, der blev et bedre redskab til sjælskontakt og senere til tjenestearbejde. Der blev imidlertid lagt mest vægt på sjælskontakt, og antydningen havde normalt helt personlig karakter og omhandlede de hæmninger, forkerte fortolkninger og den modstand, der vanskeliggør sand sjælskontakt og udgør en barriere mod at få adgang til en ashram.

Hierarkiet stod over for den kendsgerning, at tusindvis af de inkarnerede aspiranter allerede havde udført meget af dette primære mentale arbejde og til en vis grad allerede havde etableret et tilfredsstillende og betydeligt mål af sjælskontakt. Derfor begyndte den gamle metode at vise sig utilstrækkelig. Hele processen forløb for nemt og var ikke nogen virkelig prøve for disciplens intuition. Da man blev klar over dette, blev hele processen flyttet – inden for de hierarkiske cirkler – fra det mentale plan til det buddhiske plan eller den rene fornufts plan. Det førte til at ophøre med at anvende antydninger som metode til mental udvikling og til i stedet at udvikle en ny proces, hvor den pågældende antydning skulle påkalde intuitionen. Kravene til standarden blev som følge heraf højnet. Menneskenes sind levede op til denne nye udfordring, og bevidstheden hos dem, der stod i Hierarkiets periferi og derfor stod for tur til ashramisk skoling, var nu dybest set mentale med en voksende sensitivitet over for intuitiv forståelse. Det blev erkendt i de hierarkiske ashramer, at sjælens lys generelt set var begyndt at strømme igennem det fjerde naturriges aura, og at der var mange tusinde aspiranter, der var ved at udvikle evnen til at modtage lyset fra den åndelige triade. Derfor trak mestrene deres opmærksomhed tilbage fra aspi-

ranterne på prøvestadiets vej og overlod dem til skoling af en ashrams disciple og rettede i stedet opmærksomheden primært mod dem på det mentale plan, som kunne blive tiltrukket af den triadiske tilkendegivelse og energi, og som ikke var specielt interesseret i opgaven med at opnå sjælskontakt.

Det var et interessant problem, som Hierarkiet her blev konfronteret med. Denne nye aspiranttype kunne respondere på tre forskellige typer lys:

1. Substansens lys eller personlighedens iboende lys.
2. Sjælens lys, der er afstemt efter kærlighedens lys, som er det fremherskende i Hierarkiet.
3. Triadens lys, som er et aspekt af den åndelige vilje, og som udstrømmer fra Shamballa.

Det første aspiranten skal undervises i er, hvordan han til trods for alle indre *modsatninger* skal nå frem til viden om, hvor han står på den del af evolutionsvejen, der strækker sig fra det mentale plan til det buddhiske plan, og derved befinder sig på den højere evolutionsvej. Her har jeg anvendt ordene symbolsk. Han skal vide, hvilket et af lysene (som han føler han kan respondere på) han skal benytte for at gøre yderligere fremskridt. Er det personlighedens lys, han skal udvikle til punktet for sjælskontakt, således at den lavere tænkeevne bliver et søgelys til åbenbaring? Eller er det punkt nået, hvor sjælens lys, der er ren kærlighedsenergi, kan rettes mod alt liv og alle forhold i de tre verdener, således at disciplen bliver i stand til at blive en sjæls gennemtrængt personlighed og derved får adgang til en passende ashram? Eller har han nået et endnu højere punkt, hvor lyset fra den åndelige triade kan begynde at blive rettet mod den sjæls gennemtrængte personlighed via antahkaranaen?

Det er disse problemer, nutidens aspirant står overfor, og derfor må han selv finde frem til den antydning, der har tilknytning til det højeste punkt i hans bevidsthed. Her vil jeg minde jer om, at bevidsthedstrinet ikke nødvendigvis er iden-

tisk med evolutionstrinet. Et højt evolutionstrin kan man nå uden at være vidende om det, og i virkeligheden sker det ofte, at disciplen ikke er vidende om, hvad han *ER*. Men han skal blive bevidst vidende om sit præcise udviklingstrin, *inden* han virkelig kan vide, hvad det næste skridt er, som han bevidst skal tage. Han bliver på dette stadium præsenteret for en hel del struktureret sandhed. Hans mentale opfattelse af disse stadier og principper kan være rigtige, men der kan opstå en hel del forvirring, når den konkrete tænkeevne i for høj grad dominerer, hvilket alt for ofte er tilfældet. Den abstrakte tænkeevne er ligeledes aktiv, og der kommer svage indikationer på, at intuitionen er begyndt at fungere, og på, at de højere metoder til opnåelse af viden og erkendelse anvendes. Disciplen gennemlever derefter det stadium, hvor han tilegner sig alt han møder. Han søger at anvende alt det, han véd eller endog føler i sin stræben efter at gøre fremskridt, at udvikle sin egnethed og at kunne passere indiviellsens dør.

Det er på dette tidspunkt, at den nye skoling i denne nye æra af hierarkisk aktivitet anvendes i relation til vor tids discipel. Han er af natur en mental type og udvikler hurtigt en rigtig proportionssans, og han tilskyndes derfor af ashramisk aktivitet og af auraen i den ashram, hvor han nu har tilladelse til at arbejde, til selv at finde frem til den antydning eller skjulte information, der tydeligt kan vise ham vejen. Han begynder at forstå, at den lavere tænkeevne med sin mangfoldighed af differentieringer og sin statistiske, analyserende og komplicerede måde at nærme sig sandheden på blot danner det grundlag, hvor han kan få et fast ståsted, og da forstår han, at *han står over for en fundamental enkelhed*. Han forstår, at han selv må finde frem til den antydning, som hans egen stråleudrustning skjuler, men også åbenbarer, og som vil sætte ham i stand til at erstatte den lavere tænkeevnes mange komplekse tanker med den rene fornuft. Han må brydes med problemet vedrørende denne enkelhed, med dens penetrerende kraft, og med den hurtige opfattelse af den grundlæggende sandhed, der ligger bag de mange sandheder. Han lærer til

sidst at anvende intuitionen – med dens hurtighed og ufejlbarlighed – i stedet for det langsomme og besværlige sind med dets vildspor, illusioner, fejltagelser, dogmatisme og separatiske tænkning og kultur. Som det første skridt finder han frem til naturen af sin stråle. Han begynder at skelne mellem intelligens, kærlighed og det, han teoretisk mener, vilje kan være, men han véd, at han endnu ikke har nogen egentlig opfattelse af dette højeste guddommelige aspekt. Hans intelligens, der er under udvikling, er et resultat og udbytte af erfaring. Hans forståelse af kærlighed, det andet guddommelige aspekt, befinder sig også på det eksperimentelle stadium, og hans viden er ikke sikker nok. Tilkendegivelse af en sammen smeltet intelligens og kærlighed (personlighed og sjæl for at være specifik) kan først blive mulig, når viljesaspektet til en vis grad er begyndt at fungere.

Han må derfor finde en sandhed, der for ham er umiddelbar nødvendig. Mesteren vil ikke fortælle ham, hvad det er. Han må nu formulere sin egen antydning, der er baseret på hans opnåede viden og opfattede vision. Derefter må han handle på basis af den antydning, der kommer nærmest hans formuleringer ved hjælp af et vist mål af lys, af intuitiv perception og af åbenbaring, som han opdager er til stede i hans sind. Disse faktorer bør manifestere sig, *såfremt* hans formulering af en »antydning om sandhed« er på linje med hans næste skitserede skridt. Disciplen skal således huske bestemte faktorer, hvis han vil være helt klar over, på hvilket grundlag han står, og hvis han vil vide, om den antydning, han har tvunget frem fra vældet af ufordøjet og forskelligartet viden, er korrekt og derfor har vital betydning for ham. Disse faktorer er:

1. Den antydning, han arbejder med, vil for ham være:
 - a. En sammenfattet eller forankret tankeform af en eller anden visdom, som han er nået frem til. Mine brødre, jeg sagde ikke sammenfatning af viden, for visdom og viden er to helt forskellige ting.

- b. Særligt kendetegnet ved hans strålekvalitet og derfor på linje med hans normale stråleudvikling. Fx giver en antydning, der er formuleret af en første stråle aspirant, ingen mening for eller instruktion til en aspirant på tredje stråle eller omvendt.

2. Den antydning, han arbejder med, vil altid tendere mod enkelhed i viden, i motiv og som følge heraf i handling.
 - a. Den vil blive tilkendegivet ved syntese.
 - b. Den vil blive opfattet som en opfordring til at opøve intuitionen eller den rene fornuft. Det er det, Patanjali beskriver som »direkte viden«, ukompliceret og på samme tid grundlæggende altomfattende.
 - c. Den vil være nemmere at fortolke ved hjælp af symboler end ved hjælp af ord eller sætninger.

3. Den antydning, han arbejder med, vil uundgåeligt føre til åbenbaring eller til det lys, der vil åbenbare det næste skridt fremad uden tvivlsspørgsmål og usikkerhed. Sådanne antydninger kan inddeles i forskellige kategorier, der viser fremskridt og opnåelse af et mål, dvs.:
 - a. Bestemte indledende antydninger, der vedrører forberedelse til ashramiske relationer.
 - b. Andre vedrører den tjeneste, som den forpligtede discipel er blevet pålagt af sin sjæl, og som hans personlighed må konstatere og erkende som en forpligtelse.
 - c. Andre igen vil omhandle opbygningen af antahkaranaen, der vil sammenkæde den åndelige triade og den sjælgennemtrængte personlighed. Som illustration kan jeg fortælle, at engang gav en mester en af sine disciple en sådan antydning, idet han sagde: »Lær, at alle ashramer findes på antahkaranaen«. Det tog disciplen to hele år at nå frem til den skjulte betydning i dette enkle udsagn. Kan I nå frem til betydningen på en hurtigere måde?
 - d. Atter andre formulerede antydninger handler om den specielle indledende proces, som disciplen står overfor.

Det er baggrunden for min tidligere bemærkning om, at min eneste intention på dette tidspunkt, hvad angår jer som en gruppe, er at antyde relationen mellem indvielse og åbenbaring. Ingen indvielse er mulig uden en forudgående åbenbaring, og hver indvielse fører til en efterfølgende åbenbaring. Målet for al indvielse er at tilføre en åbenbaring, alligevel er der ingen indvielse, der fuldbyrdes uden en forudgående selvfrekaldt og ikke tilført åbenbaring.

Lad mig her give jer visse esoteriske »antydninger«, som kan give jer en idé om naturen af de begreber, som I – som sjæls-gennemtrængte personligheder – skal lære at formulere. Vi vil begynde med det førnævnte, som mesteren beskrev:

1. Alle ashramer findes på antahkaranaen.
2. I det lys skal vi se lys.
3. Forud for den højere evolutionsvej tilintetgøres alle andre veje.
4. Guds vilje nedbryder menneskenes vilje, men begge er nødvendige for at komplettere helheden.
5. Udstråling og magnestisme, invokation og evokation, er fire aspekter af et dualistisk hele, og de skal udvikles af den, der tjener.
6. De syv, de niogfyrre og den ene er kun ÉN, og dette må den indviende vide i sit indre og udelukke alle undtagen en.
7. Troskab skal erstattes af identifikation, og lyset går altid op i en højere enhed i mørket.

Disse syv antydninger er alle antydninger, som I kan drage nytte af, såfremt I ønsker det. De ligger alle inden for jeres kapacitets rækkevidde, og de kan bidrage med meget til jeres udvikling. Det kan være værdifuldt for jer at anvende det, jeg her har forklaret vedrørende den sjette antydning, til bedre at forstå alle de andre, og bemærk samtidig, hvilke fremskridt I gør mod den nødvendige åbenbaring.

Lad os nu studere den syvende antydning, der lyder således:

Syvende antydning. »Et af tegnene på, at man er rede til indvielse, er evnen til at se den ekspanderende og altomfattende helhed og at lægge mærke til den lov, der transcenderes, når delen bliver helheden.«

Denne sentens med dens mange implikationer er mere end en antydning, skønt den indeholder to dybt betydningsfulde antydninger. Det er et udsagn, der har både individuel, gruppe, planetarisk og kosmisk betydning og er den eneste antydning ud af de mange, jeg har beskrevet i mine forskellige bøger og i de mere udførlige instruktioner, der kan anvendes på en bestemt måde i forbindelse med hver enkelt indvielse. Den kan vise den indviede – uanset hvilken indvielse han skal tage (lige fra den laveste til den højeste) – hans parathed til at gennemgå den bevidsthedsudvidelse, som hver indvielse medfører, naturen af den ekspanderende vision, han derefter vil blive konfronteret med, og den højere refleksion af den lov eller de love, som indvielsen sætter den indviede i stand til at forstå, hvorved han kan slippe de love, som hidtil har styret hans handlemåde, og som har betinget hans realiserede livserfaring. Disse love fortsætter han nødvendigvis at adlyde som medlem af menneskeriget, men *hans bevidsthed* er ikke betinget af dem, fordi den hurtigt bliver lydige over for en højere og langt dybere åndelig lov.

Nogle af de mere tydelige meninger i denne syvende antydning vil vi have udbytte af at studere. Men dens virkelige betydning vil imidlertid først blive åbenbaret som et resultat af indvielse, og derfor kan I se, at et grundigt studium og en god forståelse af sjette antydning må normalt gå forud for enhver virkelig forståelse af denne sidste antydning, som jeg her har givet jer. Der findes – hvilket er unødvendigt at sige – ni esoteriske fortolkninger af denne antydning, der svarer til de ni indvielser. Denne sentens fører både i sin individuelle grundtone og orkestrale lyd information og indre oplysning

endog til den planetariske Logos, når den ytres under enhver kosmisk indvielse, som den planetariske Logos måtte tage – og som han tager *NU*.

Denne antydning virkeliggøres i dag i hele menneskeheden bevidsthed. Årsagen til dette er, at Sanat Kumaras fuldkommengjorte personlighed – der for tiden er fokuseret i hans skabende strubecenter, som menneskeheden udgør – kaster lyden fra formlens orkestrale virkning tilbage – dvs. den formel, der indeholder denne antydning set fra en kosmisk synsvinkel. Jeg vil ikke gå dybere ind i dette, for I er ikke i stand til at forstå det, og, mine brødre, det gør jeg heller ikke i nogen særlig stor udstrækning, da jeg blot er en indviet af femte grad. Den årsag, der ligger bag alt dette er, at den planetariske Logos i denne særlige verdenscyklus gennemgår en indvielse, der vil føre hans fokus ind i det hierarkiske center, ind i det energicenter, vi kalder Hierarkiet. Fra dette opnåede fokuspunkt vil han gennemgå den kosmiske indvielse, som hans planetariske arbejde, der er både skabende og magnetisk, har forberedt ham til. Efterhånden som han i sin egen grundlæggende natur gør fremskridt, så er enhver fase af hans manifesterende legeme og hans tilkendegivende personlighed involveret med vægt på de betingende energier, der virker gennem de to centre, som i denne tid er særligt aktive, dvs. det center vi kalder menneskeheden, hvor intelligensenergien er fokuseret og yderst aktiv, og det center vi kalder Hierarkiet, hvor Guds kærlighed bliver tilkendegivet. I disse to centre foregår der stor aktivitet og en vital udadrettet ekspansion finder sted.

Husk, mine brødre, at indvielse altid indebærer aktivitet, intelligent forståelse, fokuseret holdning, velovervejede handlinger, der skaber betingelser for nye forbindelser og opnåelse af en ny og større grænsning i bevidstheden.

Lad mig lave en opstilling over de vigtigste og helt tydelige følgeslutninger, som denne syvende antydning indeholder, idet jeg vil minde jer om, at hver enkelt sentens, udsagn eller begreb blot er et grundlag til en ny og mere omfattende forståelse. Enhver følgeslutning, der bliver forstået, er som en

grundtanke i en regelmæssig, koncentreret og vellykket meditation. Det er klogt at huske, at den indviede forud for og under hver indvielse har erhvervet en mental evne til den dybeste form for koncentration. Et sådant spændingspunkt véd I endnu ikke særligt meget om, og alligevel bruger I uden betænkelighed ordene: meditation og koncentration. Den indviede bliver *midlertidigt* et »statisk punkt i koncentreret kontemplation« som forberedelse til at *fortsætte fremad* og på samme tid *lægge noget bag sig*. Således *står* han foran indvieren i en intens indre fordybelse over betydningernes verden. Han fortsætter først fremad igen og ophører med at indtage den statiske holdning *efter*, at indvielsens stav er blevet anvendt. Hans evne til at kontemplere over betydninger afhænger af hans skolede evne til at bevæge sig med lethed i meningens verden (den største opgave, I alle står over for i denne tid). Målet for de to første indvielser er at sætte den indviede i stand til at leve i meningens verden. Målet for de næste fire indvielser – op til og inklusiv beslutningsindvielsen – den sjette – er at sætte ham i stand til at leve i betydningernes verden. Dette må man nøje huske, når man funderer over den indviedes midlertidige statiske tilstand, når han står i indvielsens hal.

Her følger de punkter, der bevidst må bemærkes i den antydning, der bliver studeret. Hvert af punkterne skjuler en dybere mening og tilkendegiver en vital esoterisk betydning. Lad mig citere denne antydning igen i sin fulde ordlyd:

»Et af tegnene på, at man er rede til indvielse, er evnen til at se den ekspanderende og altomfattende helhed og at lægge mærke til den lov, der transcenderes, når delen bliver helheden.«

Jeg indledte denne instruktion med ordene, at »enheden, den enkelte, og delen altid har relation til en ekspanderende og altomfattende helhed«. Lad os nu studere denne antydning mere detaljeret:

1. *Tegnene på at være rede til indvielse:* Hvilke er disse tegn, mine brødre? Hvilke tegn ser mesteren efter, inden han præsenterer sin discipel for indvieren? Er disse tegn til stede i de tre legemer i de tre verdener? Eller kan disse tegn kun ses i det legeme, der hovedsageligt påvirkes af den indvielse, der skal gennemgås? Indvielse påvirker både bevidstheden og formen, men på forskellig måde. Forskellen tilvejebringes af virkningen af det indstrømmende åndelige liv og den guddommelige vilje på de to forskellige substanstyper. Glem ikke, at i dette solsystem er alt det, vi kender – selv de allerhøjeste aspekter – substantielle, fordi vore syv plan (hvis jeg må gentage denne grundlæggende kendsgerning) er de syv underplan af det kosmisk fysiske plan – en kendsgerning, der ofte glemmes i den ukritiske måde ordet »åndelig« anvendes på. Og kan den indviede selv erkende og registrere tegnene på egnethed? Alle disse spørgsmål må I kunne besvare, før I kan nå frem til en dybere mening og betydning.
2. *Evnen til at se den ekspanderende helhed.* Dette fører helt naturligt til den følgeslutning, at når vi ser det ud fra et spørgsmål om begrænsning, så bliver den indviede vidende om mere, end han nogensinde tidligere vidste var i eksistens, og det opfatter han frem til en ny grænse. I har således:
 - a. Erkendelse af tidligere opnåelse, der fører til et punkt med midlertidig statistisk forventning.
 - b. Erkendelse af en hidtil uerkendt evne til at se det, der hidtil er undgået bevidst registrering.
 - c. Erkendelse af retningen for en ekspanderende natur, som øger rækkevidden af den indviedes vision, og som viser et nyt område, både til fremtidige sejre (set fra en bevidst styrende synsvinkel) og til tjenestearbejde. Denne erkendelse vil afslutte tiden med den accepterede venten og indlede en ny cyklus med mere dybtgående hierarkisk aktivitet.
 - d. *Erkendelse af grænsen for den tilladte bevidsthedsudvidelse* med en samtidig erkendelse af, at den udvidede grænse

for bevidsthed og aktivitet, som den indviede pludselig er blevet vidende om, antyder grænselinjen for en endnu mere omfattende ekspansion. Dette vil, når denne grænselinje senere overskrides, sætte den indviede i stand til at opfatte den sande betydning af ordet »helhed«. Område efter område af det legeme, som »han i hvem vi lever, røres og har vor væren« besidder, åbenbares til stadighed for den fremadskridende indviede, indtil han en skønne dag vil vide selv det, som der vides om ham. Han vil derefter få skænket en vision – skønt den kan forekomme sløret og fjern – af det, som ekspansion betyder for den planetariske Logos af de områder for guddommelig aktivitet, der ligger uden for vor planetariske grænsering. Alt tidligere har forberedt den indviede til at kunne forstå og bevæge sig frit i disse områder, og ved at forædle de tre guddommelige aspekter intelligens, kærlighed og vilje har disciplen eller den indviede skabt det redskab og udviklet de evner, der sætter ham i stand til at bevæge sig ud i solare eller kosmiske aktivitetssfærer via en af de syv veje. Dette har jeg beskrevet i det omfang, det nu er muligt i bogen *Strålerne og indvielserne*.

- e. *Evne til at se den ... altomfattende helhed.* Dette er den praktiske synsvinkel af den ovennævnte realitet. Den indviede inkluderer *bevidst* i sine tanker dette nye område af det guddommelige liv, som enhver indvielse kan introducere ham til. At se, erkende og registrere visionen og at bemærke udvidelsen i sin bevidsthed er ikke nok. Den indviede forstår den kendsgerning, at han præsenteres for et større tjenesteområde, som til stadighed udvides, og som han er udstyret til at påtage sig eller i det mindste har en latent kapacitet til. Han begynder at etablere de tilstande, der vil sætte ham i stand til at gøre sin magnetiske aura tilstrækkelig omfattende og kompetent inden for det nye åbenbaringsområde.

3. *Han bemærker den lov, der transcenderes.* En kort illustration af dette kan gives her med ordene fra den lære, der

findes i *En afhandling om Kosmisk Ild*. Disciplen blev som menneske styret og betinget af den kosmiske lov om økonomi sideløbende med de forskellige love, der var aktive og betingende i de tre verdener for menneskelig evolution. Denne lov er en grundlæggende naturlov, som påvirker det menneske, der er under udvikling. Efter første indvielse kommer mennesket under påvirkning af loven om tiltrækning, der bærer og anvender kærlighedsenergien, og skønt loven om økonomi på dette tidspunkt ikke påvirker, så opretholder den en tilvænnet kontrol over den sædvanlige proces, som vedrører de formlegemer, der nu anvendes under loven om tiltrækning. Denne lov virker i menneskets bevidsthed og også i formerne i tjenesten for Hierarkiet. Loven om tiltrækning er den vigtigste lov for sjælen.

Senere, efter fjerde indvielse, kommer disciplen i stadig højere grad under loven om syntese, der er den vigtigste lov for ånden i universet. Derved udvikles hans evne til at inkludere mere hurtigt, og hans sans til klar erkendelse kan (efter sjette indvielse, beslutningen) begynde at række ud i det ydreplanetariske område. Meningen i alt dette kan kun blive teoretisk, hvad angår jeres forståelse. Betydningen må I selv med omhu søge efter, og det vil på ingen måde blive let. Imidlertid vil der komme en åbenbaring, såfremt I studerer det, der er beskrevet om disse tre vigtigste love i *En afhandling om Kosmisk Ild*.

4. *Delen bliver helheden*. Dette udtryk markerer en fuldbyrdelse, og alle fuldbyrdelser ved indvielser er uventede og tillige overvældende. Jeg vil ikke uddybe disse ords mening yderligere. Fortroligheden med dem er så minimal, at de nødvendigvis er uden mening for den almindelige esoterisk studerende. Vi udtaler ordene overfladisk, og de giver kun udtryk for et uklart mål. Ikke desto mindre både tilslører og tilkendegiver de den allerstørste erfaring, som menneskets bevidsthed er i stand til at registrere, og som toner frem med stadig større pragt i hver efterfølgende indvielse. De betegner – for at sammenfatte det hele – delta-

gelse, bevidsthed og samarbejde i den planetariske Logos' tænkning og planlægning. Tænk over disse ords betydning og over, hvad de betyder i relation til mennesket.

I denne kortfattede fortolkning kan I se, hvordan hver af disse antydninger indeholder mere, end I kan forestille jer eller forvente. Hver af dem skjuler i sit hjerte og i selve centret for dets mening spiren til en ekspanderende erkendelse. Fasthold altid denne tanke i jeres sind, efterhånden som I søger at lære betydningen af en esoterisk antydning og begynder at drage korrekte konklusioner af den tilslørende symbolik.

ÅBENBARINGSPUNKTER

I de forrige instruktioner må I have bemærket, at disse åbenbaringspunkter dybest set er planetariske i deres natur, selv om de kan have – ved første gennemlæsning og overvejelse – en individuel bibetydning. Disse åbenbaringspunkter vedrører Hierarkiet og dets intelligente værdsættelse af det andet aspekt eller kærlighedsaspektet. De indeholder de grundlæggende erkendelser, som hele gruppen af visdommens mestre helt klart og bevidst tager ind i deres klare erkendelses radius. Efterhånden som denne fase af deres store arbejde skrider frem, foregår det ofte samtidig med de indvielsesprocesser, der anvendes til indviede og disciple. De kan derefter – hvis de er i besiddelse af den nødvendige forståelse – blive deltagere i denne store hierarkiske aktivitet. I vil også bemærke, at hver af disse åbenbaringspunkter kan formuleres på en sådan måde, at viden om den grundlæggende og fundamentale lov videregives til den studerende.

Vi kan således se, at disse fem åbenbaringspunkter giver udtryk for fem hierarkiske love. Det er interessant at se, at kun det første åbenbaringspunkt er blevet formuleret i en lov, der kan forstås af det almindelige menneske. Det er loven, at »energi følger tanke«, og at »øjet styrer energi«. Menneskeheden har nået det stadium, hvor forståelse af dette første åbenbaringspunkt er blevet muligt, og det er følgende to faktorer,

der har gjort dette muligt:

1. Formuleringen af denne lov, der har relation til energi, har overensstemmelse med nutidens videnskabelige opdagelser, for i dag er det erkendt, at alt eksisterende i sit inderste væsen er energi i en eller anden form.
2. Det vældigt store antal aspiranter, der har taget eller er ved at tage første indvielse.

Igen, hvis I standser op for at tænke efter, vil I kunne se, at invokations- og evokationsprocesserne er aktive.

Det andet, tredje og fjerde åbenbaringspunkt (symbolsk set) holdes stadig tilbage i indvielsens haller, og deres manifestation på det fysiske plan – som en forståelig lov – ligger stadig forude og vil blive underlagt forklaring i fremtiden. Det andet punkt vil snart have mulighed for at blive manifesteret i de tre verdener, fordi menneskene langsomt er ved at nå frem til erkendelse af viljens natur og af det rette sted for offer som en faktisk realitet i den guddommelige åbenbaringsstruktur.

Det femte åbenbaringspunkt lyder således:

»Når lyset fra de syv stråler blandes med lyset fra den syvende stråle, så kan det overjordiske lys opfattes.«

De implikationer, der følger dette femte punkt, er overraskende ved første blik og kræver en umiddelbar forståelse af de to faktorer *tid* og *rum*. De betydninger, der er underforståede i dette punkt, bliver mere klare, hvis jeg omformulerer udsagnet og giver jer en anelse af betydningens art, således at I kan forstå det. Når energien af alle strålers lys kan komme til udtryk gennem den syvende stråle, da kan det højeste aspekt af det guddommelige lys penetrere til det fysiske plan. Det må naturligvis være yderst vanskeligt for jer at forstå denne udtalelse, men det er grundlæggende sandhed.

I en tidligere instruktion påpegede jeg, at tre ideer blev involveret i processen med at forstå betydningen af disse åben-

baringspunkter, og når I engang forstår dem, så vil de vise sig at være meget klare og enkle. Det *forløb*, der kræves for at kunne manifestere »det overjordiske lys«, finder sted, når en overgangsperiode med syntese er overstået, og de syv energier er blandet til ét stort kraftigt lys. Disse syv energier har altid i forening skabt »det overjordiske lys« på de højeste niveauer af guddommeligt udtryk, men dette åbenbarende lys kan først *forankres*, når den syvende stråle for ceremoniel orden er aktiv og er ved at manifestere sig i de tre verdener og derfor nødvendigvis på det syvende plan, det fysiske plan. En sådan manifestation finder uundgåeligt sted i perioder med planetarisk krise, når den syvende stråle er aktiv, og når solen er i Vandbærerens tegn. En sådan kombination af relationer finder nu sted, idet den syvende stråle hurtigt kommer i manifestation, og solen *er* i Vandbærerens tegn, for Vandbærerens tidsalder er netop begyndt. *Målet* for denne kombination (der har fundet sted seks gange under perioden med femte rod-race) er at bringe indre oplysning og at oprette orden på jorden. Den første antydning af en mulig virkning af disse guddommelige intentioner var, da den nye invokation blev bekendtgjort. Dens styrke var så stor, at det *måtte* overvejes, om de rette tilstande var til stede, før den kunne bekendtgøres. Dette var det første skridt i den planlagte præcipitation af »det overjordiske lys«. Det næste skridt vil blive den store herres tilsynekomst. Han vil fungere som den linse, hvorigennem lyset kan fokuseres og tilpasses til menneskelige behov. De tilstande, hvorved denne store lysformidling vil blive mulig, er hurtigt ved at blive tilvejebragt. Kristus fungerer *nu* på det atmiske plan og konkretiserer det store åbenbaringspunkt, som jeg har beskrevet med ordene: »Vilje er et udtryk for loven om offer«. Den invokation, der nu stiger op fra menneskeheden til det høje sted, hvor Kristus befinder sig, er i denne tid fokuseret i eller har oprindelse på det emotionelle plan. Som følge af dette, læser vi i skrifterne, at ved tidsalderens afslutning vil »alle nationers *begær*« komme til syne. Drivkraften, der fører ham frem – set ud fra massernes synsvinkel

– udstrømmer således fra det astrale plan. Planerne for hans komme bliver lagt i den højere modsvarighed til dette plan, det buddhiske plan, eller planet for ren fornuft.

Den motiverende kraft for hans komme bringes til veje af alle disciple og indviede. Det er derfor en fælles indsats, der er kvalificeret af Hierarkiets og menneskehedens forenede ønske og motivation. Denne invokation kan følgelig ikke sidde overhørig. Astrologisk set er tiden gunstig. Ud fra en planetarisk synsvinkel er store og betydningsfulde begivenheder nært forestående, eftersom den planetariske Logos er ved at tage en kosmisk indvielse. Den energi, som skaber orden, og som magisk bringer ånd og stof sammen (syvende stråles energi), organiserer allerede menneskelige anliggender. Disse tre store sammenfaldende begivenheder i tid og rum gør det muligt for den syvende stråles energier at nå et højt niveau af forenet aktivitet og gensidigt samarbejde.

Resultatet vil blive skabelsen af en direkte kanal til præcipitation af »overjordisk lys« til de tre verdener og af lysets kraftige fokusering på det fysiske plan. Således vil den nye civilisation og den nye verdensorden blive tilvejebragt, og en ny form for tilnærmelse til det guddommelige vil blive mulig. De indledende skridt vil da blive taget til skabelse af den »nye himmel og den nye jord«. Her må I omhyggeligt skelne mellem symboler og kendsgerninger. Mere er det ikke nødvendigt, at jeg antyder her.

I vor betragtning af dette femte åbenbaringspunkt træder det mest fuldkomne billede frem af de tre stadier i den proces, jeg nævnte tidligere: penetration, polarisation og præcipitation.

I denne specielle åbenbaring er alle plan af det kosmisk fysiske plan involveret. Dette er i sig selv usædvanligt. Hele processen vedrører *penetrationen* af de syv stråler i løbet af alle de bevidsthedsstadier, som de syv substantielle plan tilkendegiver. Dette må I huske, fordi opfattelsen af »plan« er næsten uopretteligt (og jeg anvender dette ord med overlæg) forbundet med opfattelsen af begrebet stof eller substans. Det-

te er dybest set korrekt, men alligevel *skal* vægten lægges på bevidsthedsaspektet, da det præger substansen. Virkningen af den penetration, som vi nu studerer, viser sig i de mange forskellige bevidsthedstyper, der kommer til udtryk gennem de syv substanstyper. De sammensmeltede energier penetrerer igennem stadium efter stadium af bevidst klar erkendelse. Ikke desto mindre påvirker de kun de livsformer, der reagerer instinktivt på påvirkningen. Betydningen af den nuværende penetration ligger i, at den er fuldstændig, og i den kendsgerning, at respons på disse sammensmeltede energier er langt hurtigere og mere vidtstrakt, end nogensinde før i planetens historie.

På nuværende tidspunkt er der således tre stadier i den penetrerende proces:

1. Den indledende del af penetreringsprocessen, der foregår »i det område, der vogtes af ånderne for de syv stråler«. Dette indebærer en særlig stor aktivitet i Shamballa og nødvendiggør ligeledes medvirken af Verdens Herre og af hele rådet, som han er overhoved for.
2. Opnåelse af et polariseringspunkt. Energiernes fortsatte penetration når et fokuspunkt på det mentale plan, og i en kort tid etableres der en enestående konsolideringsproces, og som følge deraf frembringes en større fusion. På dette særlige tidspunkt i menneskehedens historie tilegner menneskeheden sig denne betydningsfulde kraft.

Jeg tænker på, om I forstår dybden i og betydningen af dette udsagn. *For*di menneskeheden har gennemlevet en stor renselsesproces, og *for*di der i dag findes mange aspiranter og disciple i verden, så er virkningen af disse penetrerende energier således, at de automatisk vækker respons. De polariseres eller fokuseres på det mentale plan. Og endvidere, som en følge af dette, står alle, der er mentalt centreret og styret, så vel som stræbsomt motiveret, over for en uafviselig mulighed. Denne mulighed er uden fortilfælde i menneskenes historie, og den er desuden baseret på

visse astrologiske relationer, som jeg også har berørt i disse bøger.

3. Da evolutionsforløbet har udviklet og gjort menneskenes bevidsthed rede, hvilket ses tydeligt, så videreføres penetreringen af de energier, der allerede har nået et polarisationspunkt på det mentale plan, og resultatet er en *definitiv præcipitation* af alle disse energier på det fysiske plan i tæt fysisk substans. Præcipitationen er også tydelig, hvad angår det almindelige menneskes bevidsthed. Dette udsagn må I godtage uden bevis. Beviset for sandheden i dette udsagn findes i menneskenes tiltagende modtagelighed af viljen-til-det-gode, hvilket fremmes af alle syv strålers aktivitet (de syv stråler, der er vogtere af den guddommelige hensigt).

Mine brødre, vi lever således i en tid med åndelig krise. Når en ren menneskelig krise og en åndelig krise finder sted sideløbende, så følger der en af de vigtige perioder med mulighed og beslutninger inden for de almindelige menneskelige anliggender. Heraf kommer den dybe alvor, som vor tid kræver. Alt, jeg kan gøre, er at gøre jer opmærksom på det. Det er op til jer at observere og fortolke tendenserne i begivenhederne, og det er op til jer at bemærke manifestationen af de præcipiterende og penetrerende energier for at medvirke så vidt som jeres indsigt tillader og derved fremme den rette frembringelse af de nødvendige virkninger.

ELVTE DEL

En af de faktorer (jeg mener, jeg tidligere har fremhævet det), der har hindret en rigtig forståelse af indvielse, har været de umodne og uklare fortolkninger, som de forskellige okkulte grupper har forkyndt. Jeg har ofte ønsket, at H.P.B. (min første amanuensis) og de mange, der tidligere underviste i okkult sandhed, overhovedet intet havde nævnt om indvielse, om mestrene og om det okkulte Hierarki. Menneskeheden var

ikke rede, og Hierarkiet er *ikke*, som det er blevet skildret af velmenende teosoffer og rosenkreuzere. Hierarkiet er blevet skildret som en gruppe ivrige mennesker, der ønsker at etablere gode relationer til menneskeheden. Men det er ikke det, der har den største interesse for Hierarkiets medlemmer. Hovedopgaven for hver mester for eller i en ashram er at observere, om Sanat Kumaras hensigter manifesteres på vellykket måde ved hjælp af Hierarkiets bestræbelser. Deres opgave retter sig mod de fremskredne tænkere i den menneskelige familie, der er i stand til at opfatte planen og til at penetrere til periferien af den hierarkiske indflydelsessfære. Mestrene søger disciple blandt verdens intelligentsia, men de søger *ikke* blandt dem, der *konstitutionelt* slutter sig til okkulte grupper eller til rækkerne af forblændede tilhængere, der søger tilknytning til en mester. Mestrene søger efter disciple blandt dem, der på intelligent måde viser deres medmennesker kærlighed, og som ikke har åndelige ambitioner og egoistiske tendenser. De søger aldrig blandt dem, der forherliger tanken om at være mestrenes udvalgte og hengivne. Hvis et menneske mangler praktisk viden om den teoretiske indvielseslære, men viser kærlighed til sine medmennesker og er optaget af at tjene dem og kan anvende sine tanker på deres vegne, så er det sandsynligvis nærmere indvielse end tilhængerne af de okkulte skoler.

Disse skoler har imidlertid udført en vital og betydningsfuld opgave: De har gjort menneskeheden fortrolig med det generelle indvielsesbegreb. De har således postuleret om et opnåeligt mål, og de har som følge deraf udført tjeneste. Dette må ikke glemmes. Det er i virkeligheden ikke den enkeltes fejl, hvis han fordrejer og forvrænger en fremsat sandhed. Det er hans trin i den evolutionære cyklus, der gør dette uundgåeligt. I det øjeblik et sådant punkt i den evolutionære sandhed fordrejes og fremsættes forkert, så den ikke er progressiv i sin appel, men alene tjener til at styrke den enkeltes stolthed og følelsen af personlig opnåelse, så er den absolut *ikke* åndelig.

Når I går i gang med det omfattende emne indvielse, vil

jeg opfordre jer til altid at have dette i tankerne. Jeg vil bede jer søge en anden og ikke den normale indfaldsvinkel til dette meget omdiskuterede emne. Jeg vil bede jer sætte spørgsmålstegn ved alt, som I personligt føler er tilstrækkeligt til indivi-elseskravene, og at se efter det der kræver, at I opbyder alt, hvad I har af intuition og åndelig perception. Jeg vil bede jer om at tage afstand fra alt det, der kan få jer til at føle jer som hengivne tilhængere af en enkelt mesters individualitet, og som får jer til at føle, at I befinder jer i fortroppen af en evolutionsbølge. Jeg ønsker i denne instruktion at give jer en ny synsvinkel til indvielsesprocesserne og derved give jer en ny tilskyndelse til konstruktiv stræben og til at nærme jer dette emne med sund fornuft. Min baggrund for at bede jer om dette, kan I læse i den sidste instruktion, hvor jeg sagde: »Når menneskenes kriser falder sammen med åndelige kriser, så følger der en af de vigtige perioder med mulighed og beslutninger. Heraf kommer den dybe alvor, som vor tid kræver«. Jeg vil derfor foreslå, at vi studerer denne problematik vedrørende indvielsesprocessen set ud fra en synsvinkel om *penetration*, *polarisation* og *præcipitation*. Det er tre begreber, der er praktisk anvendelige, såfremt de bliver forstået rigtigt. Jeg vil opfordre jer til at fundere over dem set ud fra jeres individuelle tilnærmelse til indvieren. Som følge heraf er der to synsvinkler til denne nødvendige overvejelse: Jeres egen som discipel, og gruppens, som I er (er I?) en integreret del af. Lad os derfor tage disse punkter op og se, hvad vi kan lære af dem. Hvad er det, der penetrerer? Eller, hvad er det, I som disciple søger at penetrere til? Hvor er I polariseret? Og hvad mener I i virkeligheden, når I bruger dette ord? Hvad er det, der er præcipiteret, når penetreringsprocessen er lykkedes, eller når I er nået frem til et vist mål af polarisation? Dette er aspekter af undervisningen, der er meget vigtige. I modsat fald arbejder I uden nogen form for intelligent intuitiv forståelse og anvender ord, der ikke siger jer noget.

Indvielse er dybest set en *penetration* til områder af guddommelig bevidsthed, som ikke ligger inden for et menneskes

normale bevidsthedsområde. Denne begyndende penetration opnås af disciplen ved reflektiv meditation, ved at udvikle en tolkende åndelig forståelse, samt ved at anvende en skolet skelnende tænkeevne. Dette fører til sidst til, at hans bevidsthed stabiliseres i det nye bevidsthedsområde, således at han bliver *polariseret* dér og kan arbejde intelligent fra det opnåede bevidsthedspunkt og med bevidst fremsynethed. Når han har lært dette og er fortrolig med de nye energier, som han nu skal arbejde med, så træder han ind i et stadium, hvor han kan *præcipitere* disse energier i de tre verdener til tjeneste for menneskeheden og derved benytte dem til at fremme den hierarkiske plan. Disse tre stadier med bevidst aktivitet – penetration, polarisation og præcipitation – er bestemte og erkendte stadier i hver indvielse, med undtagelse af første indvielse. Disciplen »tager himmeriget med storm« (som det siges i evangelierne), og penetrerer således ind til scenen for indviens aktivitet. I dette område med åndelig og dynamisk påvirkning bliver han polariseret med de følger, der betinges af den bestemte indvielse, som han gennemgår. Fra dette punkt fortsætter han opgaven med at præcipitere de kontaktede energier og lærer, hvordan han skal gøre dem tilgængelige i sit arbejde for menneskeheden.

På samme tid »polariserer« indvieren energierne fra den »penetrerende« discipel og »præcipiterer« dem gennem hans legeme svarende til den guddommelige vilje eller hensigt. Det stadium, hvor disciplen tilkendegiver den subjektive *kendsgerning*, at han er indviet, kaldes stadiet med penetration. Det stadium, hvor han står ansigt til ansigt med

1. nærværelsens engel,
2. indvieren,
3. mestrene, der indvier

kaldes stadiet med polarisation. Derefter, når indvielsesprocessen er fuldført og »han vender tilbage til det sted, hvor han kom fra, for at realisere planen«, finder stadiet med præ-

cipitation sted. Der foregår således to processer samtidig, dvs. den som implementeres af indvieren, og den som den frem-skredne indviede er ansvarlig for.

Fra det øjeblik en discipel træder ind på indvielsens vej, fungerer han derfor fra anden til niende indvielse på et af disse stadier. Enten penetrerer han ind i nye guddommelige bevidsthedsområder og dybt ind i Guds sind, eller han lærer at leve og fungere fra et punkt, som han opnåede dér, og som vi har givet navnet polarisation, eller han tjener til det yderste af det, han formår, ved at præcipitere de energier, der vil gøre det muligt at manifestere gudsriget på det fysiske plan.

Enhver indviet er selv et polariseret punkt af præcipiteret energi. Enhver indviet arbejder fra et kendt polarisationspunkt, og hans hovedopgave er at præcipitere energi for at belive, stimulere og skabe det, der umiddelbart kræves inden for alle områder af guddommelig aktivitet. Okkult lydighed er i virkeligheden evnen til at arbejde med disse energier i relation til planen, selv om den indviede kun har kendskab til en lille del af planen. Han bliver en del af en stor gruppe, der fordeler energi. Af ovennævnte kan I således se, at disse tre ord, som vi har studeret her, er nøgleord i det hierarkiske program. En af en mesters opgaver i forbindelse med hans disciple er at hjælpe dem med at tilvejebringe en effektiv polarisation og som følge deraf en åndelig stabilitet. Disciplen skal gennemføre stadiet med penetration alene og uden hjælp. Under processen med polarisering har hans ashrams mester tilladelse til at hjælpe. Stadiet med præcipitation falder i tre dele:

1. Den del, hvor en relation etableres mellem indvielsesdisciplen og indvieren. Indvieren fokuserer de nye og muligvis ikke erkendte energier i sit indre, og ved hjælp af dem etablerer han en åndelig forbindelse med den kommende indviede.
2. Den del, hvor de energier, der er overført af indvieren til den indviedes aura, præcipiteres af ham. Forinden har der

været en kort forberedende fase, hvor den indviede polariserede de energier, han modtog, i det center, der er aktivt i den aktuelle indvielse. I anden og tredje indvielse polariserer han dem eller fokuserer dem i hjertecentret. Efter tredje indvielse fokuseres de i hovedcentret, men præcipiteres og fordeles gennem centret mellem øjenbrynene, ajnacentret. Dette center er, som I véd, sjælens styrende redskab i den sjælgennemtrængte personlighed.

3. Senere opdager han, at han kan anvende ethvert center som et præcipitationspunkt svarende til behovene for det arbejde, der skal udføres, og det tjenestearbejde, der skal ydes. En fremskreden indviet arbejder imidlertid fra et polarisationspunkt i selve Hierarkiet, der fordeler og præcipiterer energierne via ethvert hensigtsmæssigt center. Når den indviede arbejder med rigerne under det menneskelige, anvender han centrene under mellemgulvet i højere grad, end når han arbejder i den menneskelige familie.

Den første indvier er, som I véd, sjælen, nærværelsens engel, og stadiet med penetration dækker den lange evolutionscyklus, hvor sjælen søger at etablere kontakt med og kontrol over personligheden. Stadiet med polarisation dækker den cyklus, hvor sjælskontrol stabiliseres og bevidst pålægges det trefoldige lavere menneske. Stadiet med præcipitation kendes først for det, det dybest set er, når energierne fra den åndelige triade kan føres gennem antahkaranaen til den sjælgennemtrængte personlighed. Vi har således:

1. Evolutionsvejen. Stadiet med penetration
2. Discipelskabsvejen. Stadiet med polarisation
3. Indvielsesvejen. Stadiet med præcipitation

Disse stadier forekommer i drastisk form under processen eller i relation til den indviedes erkendelser. Som I ofte har fået fortalt, vedrører det hele anvendelse af energi og dækker hele

perioden for skoling i energistyring.

Indvielse er i virkeligheden en proces, hvor den indviede lærer, hvordan han skal arbejde med energi, og hvordan han skal anvende de skabende, tiltrækkende og dynamiske energier i overensstemmelse med den hierarkiske plan for at tilvejebringe præcipitationen af den planetariske hensigt i det ydre manifestationsområde. I kan sige, at der er ikke meget nyt i det, jeg her fortæller jer, og det er i nogen grad rigtigt, men ikke helt.

Anvendelse af de tre ord, som jeg har forsøgt at forklare for jer medfører imidlertid en særlig dyb okkult forståelse af de skjulte mysterier og af de åndelige realiteter: opfattelsen af et mål, hvortil penetrationen skal nå, af et nyt bevidsthedsområde, hvor den indviede skal stabilisere og polarisere sig, og opfattelsen af det resultat, der er en dynamisk anvendelse af hidtil ukendte energier. De er blevet tilgængelige for den indviede, *fordi* han er indviet og skal til at gennemføre det, der er blevet åbenbaret for ham af den hierarkiske plan ved det *åbenbaringspunkt*, han opnåede. Alt dette ligger implicit i disse ord, og i al korthed tilkendegiver de de største åndelige sandheder. De tilkendegiver en tiltagende følelse af evigt liv, aktivitet og fremdrift. Den indviede opdager, at han selv er et energipunkt i et ocean af energier – energier, der styres af grupper af væsener, som arbejder ud fra det standpunkt, at udødelighed er en bevist kendsgerning, og som – på grund af deres livskraft – kan præcipitere energicentre ifølge den guddommelige plan og i overensstemmelse med den guddommelige hensigt.

Ordet »åbenbaring« er et ord, der i høj grad er blevet misbrugt af kirkens mystikere og af de store verdensreligioner. De har sædvanligvis anvendt det, så det fik en drejning til det selviske, og opfattelsen blev, at åbenbaring er en passende belønning, der skænkes mystikeren som en følge af hans kamp og dybe søgen efter Gud. Pludselig åbenbares Gud for ham, pludselig taler englen, pludselig synes hans søgen at være forbi, og belønningen i form af åbenbaring skænkes ham. Denne procedure og række af begivenheder er blevet omtalt som den

almindelige form gennem århundreder, og hele tiden har forestillingen om en overjordisk Gud domineret den religiøse tænkning. Men den åbenbaring, der skænkes, har i virkeligheden (indtil sjette indvielse) relation til den iboende Gud, til Gud i formen, til Gud i menneskehjertet og til den tilslørede og skjulte overjordiske realitet, som motiverer al eksistens, og som for evigt er bevidst vidende om sig selv. Åbenbaring er et penetreringsforløb: først til sindet, derefter til hjertet, og til sidst til hensigten hos den Ene, i hvem vi lever, røres og har vor væren.

Formidleren af åbenbaring er, hvad angår de to første indvielser, sjælen, og det er årsagen til, at første indvielse siges at være (og det er rigtigt) et udtryk for menneskets egen indre guddommelighed. Det er ligeledes årsagen til, at disse to første indvielser betragtes som »indvielser på tærskelen«. Det er her, at Kristi arbejde – eller hvem der rent cyklisk måtte være overhoved for Hierarkiet – bør tages i betragtning, idet han samarbejder med den indviedes sjæl på sjælens plan, det mentale plan. Tankens søn frigøres, og da bliver de højere indvielser mulige. Derefter kan den indviede trin for trin nå frem til at stå over for indvieren, og han skænkes åbenbaring af verdenssjælen og af den planetariske bevidsthed – af det, som sjælen eller den individuelle bevidsthed er en integreret del af.

Efter sjette indvielse, beslutningen, begynder åbenbaring at forekomme på de kosmiske niveauer og finder ikke længere sted på det kosmisk fysiske plan. Derefter vokser og uddybes visdommen i relation til den transcendent Gud. Den indviede har nu viden om den iboende Gud i den planetariske sfære og kan nu tilføje visdom til sin viden og kan lære at give en korrekt og forståelig fortolkning af det, der stadium efter stadium bliver åbenbart for ham, efterhånden som han tilkendegiver, at han er indviet. Efter sjette indvielse begynder den indviede ved hjælp af sin fremadrettede åndelige bevidsthed at penetrere videre ind til kosmiske niveauer, hvor han kommer i kontakt med ufattelige åbenbaringer. Det faktum, jeg ønsker, I

skal forstå, kan måske bedst udtrykkes med følgende ord fra *Den gamle kommentar*:

»Det lys, der skinner i menneskets hjerte, blotlægger et lys, og i disse sammensmeltede lys kommer åbenbaring. Det lys, der stråler i det hellige hierarki af sjæle, blotlægger disse to åbenbarede lys, og de åbenbarer et tredje – en åbenbaring af de højere stadier for væren, der skjuler og tilslører *et lys*, der ikke er af planetarisk oprindelse. Disse fire lys åbenbarer et overjordisk lys, et lys, der kommer fra egne hinsides menneskets horisont. Dog er alle disse lys blevet åbenbaret, fordi et lys har brændt urokkeligt og støt i menneskehjertet.«

Hele emnet åbenbaring handler om åbenbaring af lys, og det fører til mange forskellige fortolkninger af ordet »lys«. Det har at gøre med opdagelse af de oplyste områder for væren, som ellers ville forblive ukendte og således skjulte. Vi skaber lys, vi anvender lys, og vi opdager større lys, der tjener til at åbenbare den ukendte Gud. Det er vort indre vejledende lys, der lidt efter lidt åbenbarer de mere strålende lys, som indleder åbenbaringsprocessen. Jeg taler her symbolsk, mine brødre, hvilket I nok forstår.

Megen af menneskenes religiøse tænkning har at gøre med kundskabens lys. Årsagen til dette er, at det første »store oplyste område«, som den indviede kan opfatte, er »cirklen om Guds sind«, som den kommer til udtryk i den levende, aktive planetariske bevidsthed. Der findes et punkt i indvielsesprocessen, hvor den indviede bliver opmærksom – på en måde, som jeg ikke kan og ikke må forklare jer – på det lys, der lyse op ved det forrige solsystems afslutning. Det har vi givet det utilstrækkelige navn »intelligensens lys«. Det er i virkeligheden det lys, som vi kalder anima mundis lys. I denne indvielseserfaring tilføjes sjælenes riges lys til dette lys. Ved en senere indvielse kommer der et åbenbaringspunkt, hvor den indviede bemærker og registrerer som en særlig åbenba-

ring »den guddommelige hensigts lys«, og dette sker på en sådan måde, at lyset fra det guddommelige sind eller den guddommelige intelligens bliver tilgængeligt for denne tiltagende indre oplysning og påvirkning. Når dette finder sted, er der nået et punkt, hvor intelligensen og de forskellige faser i den, som han hidtil har kendt, glider ned under bevidsthedens tærskel og bliver en instinktiv og uigenkaldelig automatisk funktion og er ikke længere noget, han er optaget af. »Kærlighedens lys«, der udstråler fra Guds hjerte (og set fra solsystemet fra solens hjerte), fortrænger det lys, der hidtil har oplyst hans vej. Ved dette åbenbaringspunkt (igen rent symbolsk) erkender han for første gang en trefoldig »lysende relation«: en triangel, bestående af lyset fra den åndelige triade, et lys, der udstråler fra »solens hjerte«, samt et stabilt brændende lys, der stråler fra det kosmisk fysiske plan. Efterhånden som han er penetreret igennem til de højere stadier af indvielsesvejen, er han kommet ind i et lys, der er blevet åbenbart for ham ved anvendelse af hans personligheds trefoldige lys og hans sjæls trefoldige lys, som (når de er sammenblandet) repræsenterer to store lys. Efterhånden som han igen fortsætter fremad på vejen, blander han disse lys med den åndelige triades trefoldige lys. Og alle disse lys tilsammen åbenbarer ét lys og flere lys, der er ydreplanetariske.

Ovennævnte forklaring er dybt instruktiv skønt symbolsk, og kan kun forstås korrekt, såfremt den grundlæggende forudsætning er opfattet, at »lys er substans«, og at »substans er energi«. Jeg har her forsøgt at sammenfatte og forklare det, der beskrives på flere sider i de *Regler for disciple*, som den indviede har adgang til, efterhånden som han fortsætter på vejen og kommer til det kritiske stadium, hvor »han erfarer åbenbaring«. Jeg vil bede jer tænke nøje over disse tre ord, fordi de fører til en intuitiv forståelse af nogle sandheder, som der er tendens til at glemme. Fx den sandhed, at åbenbaring er en åbenbaring af *noget, der altid er til stede*. Åbenbaring er i virkeligheden ikke en åbenbaring af noget nyt og hidtil ukendt. For at sige det mere enkelt: Den indviede opda-

ger, at han kan opfatte mere, end han tidligere vidste eksisterede eller kunne opfatte, og at han blot opfatter noget, der altid har eksisteret. Han opdager, at begrænsningen lå i hans eget indre, og at vejen til åbenbaring går gennem opdagelse og nedbrydning af sine egne personlige eller snarere individuelle begrænsninger.

Det næste punkt I bør huske er, at disse begrænsninger blev han stimuleret til at nedbryde under påvirkning af den indvielsesstav, som indvieren anvender. Jeg vil bede jer huske, at denne stav er en stav af stimulerende lys, der med al sin lysende energi projiceres af indvieren mod det center, der er under påvirkning ved hver speciel indvielse.

Der findes endnu et åbenbaringspunkt på indvielsesvejen, som jeg ønsker at henvise til. Det kommer, når det lys, som den indviede har vækket og modtaget, projiceres til *fortiden*, og underbevidstheden (som psykologerne utilstrækkeligt kalder den) åbenbares for ham. Denne underbevidsthed relaterer ham til alle fire naturriger. Dette er en af de tidligste faser, der går forud for overførslen af det penetrerende fokuserede lys til ydreplanetariske bevidsthedsområder. Det udgør en fundamental åbenbaring, og har karakter af et »sammenfattende penetrationspunkt«.

Mine brødre, jeg bestræber mig for at undervise jer – i den udstrækning jeg kan – om de åbenbaringspunkter, som Kristus vil gøre mulige for menneskeheden at opfatte, og prøver at give jer en vis forståelse af kvaliteten af kundskabens lys, der er iboende planeten, og af kvaliteten af kærlighedens lys, der har solar oprindelse. Dette er en lære, som han vil tydeliggøre for menneskeheden.

Jeg kan ikke berette mere om dette. Det var imidlertid nødvendigt for mig at tale om disse emner, selv om de for jer blot er symboler og lignelser. De vil hjælpe jer til at opnå en mere korrekt opfattelse af indvielse.

I de planetariske og kosmiske processer, har den enkelte indviedes skæbne, resultater og fremskridt ikke den store betydning, set i lyset af det guddommelige livs omfattende sy-

stem. Kan I forstå, hvad jeg mener, når jeg siger, at indvielse er en planetarisk aktivitet, baseret på den planetariske Logos' liv og Sanat Kumaras åndeligt opnåede stadium? Denne opnåelse fører eller bærer den indviede ind i »oplyste bevidstheds-sfærer«, der evigt udvides, og det gør, at han ikke alene med glæde møder lysåbenbaringer, men også bliver en af formidlerne af lyset.

Dette er dybe mysterier, og I kan ikke forvente eller regne med at forstå dem fuldt ud. Der kommer mange inkarnationer med stræben, tjenestearbejde og fremskridt, men belønningen ved åbenbaring er en rigelig passende compensation for alt, der skal udholdes, efterhånden som den indviede nedbryder begrænsningerne. Alle disse processers mål er sammenfattet, hvad angår den planetariske menneskehed, i ordene fra det femte åbenbaringspunkt: »Når lyset fra de syv stråler sammenblandes med den syvende stråle, så kan det overjordiske lys ses og kendes«.

Fjerde sektion

Tibetannerens personlige instruktioner til disciple

Til L.D.O.

August 1940

MIN BRODER:

Du har i din bevidsthed udviklet en forståelse af det grundlæggende åndelige faktum, at »uanset du er i legemet eller er ude af legemet« (som den indviede Paulus udtrykte det), så står disciplens liv ikke stille, men fortsætter – hvis han er seriøs og oprigtig – uanfægtet fra åbenbaring til åbenbaring. Men for den forpligtede discipel, hvilket du er, begrænser åbenbaringerne sig ikke til mystiske dybder og højder, men de bliver i stadig højere grad en del af det, der kan registreres af hjernebevidstheden. Dette er en lektie, du hurtigt vil lære, og det lykønsker jeg dig med. Hvis du fortsætter på denne måde, vil du i den kommende genopbygningsperiode kunne yde virkelig effektiv tjeneste.

Men, min broder, for at blive virkelig effektiv i den ønskede retning må du højne og indtage den holdning, at du vil være en klar og uhindret kanal, og at du ikke vil blokere denne kanal med *dine* egne ideer, *dine* egne planer og *dine* egne aktiviteter på det fysiske plan. Jeg ønsker ikke, at du skal holde op med at planlægge og arbejde aktivt, men jeg ønsker du i højere grad skelner og er varsom. Jeg vil bede dig skelne mellem den relative nytte, det har at inspirere mange til at arbejde aktivt i menneskeheds tjeneste, og det at støtte dine egne aktiviteter og at fokusere alle dine bestræbelser på det organiserende arbejde. Det organiserende arbejde har altid til en vis grad forblændet dig. At vække ønsket om at tjene og at nære den intelligente kærligheds flamme for menneskeheden i dine medmenneskers hjerte ville være et mere egnet tjenesteområde for dig. Det ville inddrage både din personlighed og din sjæl til at samarbejde aktivt, og det evner du særdeles godt. Den guddommelige inspirations gave er sjælden, når den anvendes til at påvirke og tilskynde andre til handling, og for dig er den et naturligt resultat af din åndelige polarisation. Det véd du, og denne evne bør du i stadig højere grad selv

udnytte. Søg, som jeg tidligere har nævnt for dig, at *være*. Sigt mod at blive en kanal for åndelig kraft. Søg at højne evnen til at identificere dig med dem, du søger at inspirere, for det fører til en direkte overførsel af energi. Du skal udvikle den guddommelige indifferens vedrørende din form for tjeneste og fordybe dig i tanken om at »tjene med udstråling«.

Som du allerede véd, så er de fem stråler, der styrer din monadiske manifestation som sjæl og personlighed, ikke i særlig god balance. I denne inkarnation har du for meget af anden stråles metode til at nærme dig guddommelighed. Du er primært en anden og fjerde stråle person. Hvor personlighedens stråle, den mentale stråle og den astrale stråle er nært forbundet, findes der altid et mindre problem, hvad angår indre kontakt, relation og integration. Når ophobede mængder af indre energi kommer til udtryk på det fysiske plan, kan der opstå det, jeg vil kalde en manglende fasthed og en alt for flydende respons på de åndelige impulser og idealer. Din livstendens er korrekt og ufravigelig i relation til det åndelige område, men inden for områderne manifestation og skabende aktivitet er der ofte en trang til forandring, ligesom der er udviklet en vane med at eksperimentere. Anden stråles alsidighed (der er kommet til udtryk to gange i dit livsforløb) har tendens til at forvirre begrebet tjeneste og dettes sande betydning i dit sind. Du beskæftiger dig med så mange ting på samme tid, min broder. Hvis du ser tilbage på dit liv, vil du se, at det er sammensat af korte perioder, hvor du var intenst optaget af noget, du oprigtigt mente var det mest hensigtsmæssige på det givne tidspunkt. Tiden er nu kommet, hvor sjælens hensigt i tid og rum skal vise sig som en fast overbevisning, der er styrende for al fremtidig aktivitet og for alt, hvad der kommer til udtryk på det fysiske plan, idet du med fast intention underordner hele din lavere natur (de tre leger) til sjælens styrende vilje.

Jeg vil gentage, at for dit vedkommende er *tjeneste med udstråling vejen*. For at realisere det vil det være nødvendigt, at du vækker den vilje, der ligger latent, da den skal udvikles

og være styrende i dit indre, når tiden for tredje indvielse er inde. Til den tid består den monadiske påvirkning hovedsageligt af den guddommelige viljes formål. Dette højere aspekt af viljen vil ligeledes komme til udtryk på en trefoldig måde i relation til de tre aspektstråler, som alle indviende til sidst er på:

1. *Den dynamiske vilje*, sådan som den kommer til udtryk hos første stråle egoer.
2. *Den altomfattende udstrålende vilje* hos anden stråle sjæle. Dette er den form for viljeudtryk og for erkendt livshensigt, som du må lære at komme i direkte kontakt med.
3. *Magnetisk vilje* hos tredje stråle egoer, der drager, tiltrækker, håndterer og arrangerer i overensstemmelse med den guddommelige hensigt. Dette er ikke den samme form for magnetisme som kærlighedens magnetisme.

Du skal primært have denne altomfattende udstråling i tankerne i den meditation, jeg vil give dig, og jeg vil bede dig følge disse instruktioner i de kommende måneder ...

Livet er vanskeligt i denne tid, men du mangler ikke mod, og din fornemmelse af en indre virkelighed vil ikke svigte, når det gælder målet og en fast tilkendegivelse. Du vil få min opmærksomhed, når du har behov for den. Det er muligt at nå mig.

August 1942

1. Stå uanfægtet i centrum med et opflammet hjerte, der samtidig er roligt.
2. Vær ikke centrum for det arbejde du påtager dig, og for den tjeneste du yder, men vær fleksibel.
3. Den hengivenhed, du har til en årsag, til mig, til dine brødre eller til din gruppe, skal du transmutere til en glødende kærlighed til alt levende.
4. Lær, at du er selv årsag til det, der er virkninger. Læg dem bag dig og søg årsagernes verden.

5. Tre i denne gruppe står dig nær. Find frem til, hvem de er, og til årsagen til, hvorfor det er således.
6. Stil din sjæl spørgsmålet: Hvorfor har mesteren D.K. valgt mig ud?

September 1943

MIN BRODER:

Siden jeg sidst henvendte mig til dig for mere end et år siden, har livet bragt dig visse radikale forandringer – nogle som et resultat af krigen og din personligheds reaktion på denne krig, og nogle enkelte som en følge af sjælsimpuls. Disse forandringer og de deraf følgende tilpasninger har været så mange og er sket med en så relativ pludselighed, at du endnu ikke har haft tid til i dit indre at se forskellen tydeligt på hver forandring eller kilden til dem. Enhver forandring i livet på det fysiske plan er *et resultat af en indre årsag*. Jeg antydede dette, da jeg gav dig de seks udsagn, som havde til hensigt at hjælpe dig til at finde retning i dit liv. Jeg sagde til dig: »Lær, at du er selv årsag til det, der er virkninger. Læg dem bag dig og søg årsagernes verden«.

Disse ord indeholder en af de første lektier, som en discipel skal mestre, hvilket du udmærket véd. Den indviende lever i årsagernes verden, for den er tydeligvis verdenen for indvielse. Han beskæftiger sig således med de grundlæggende hændelser, der virker som livsimpulser, og han påbegynder kun aktiviteter, der er formuleret af ham som sjæl, og som en sjæl (husk dette), hvis personlighed er indviet. På grund af denne personlighedsevne, der »ser« som sjælen, er hans handlinger et resultat af velovervejede åndelige intentioner.

Dette er derfor en af de første lektier, som det er min pligt (hvilket er enhver mesters pligt) at lære alle, der netop er blevet accepteret i min ashram. Hvad angår gennemsnitsmenneskene befinder de sig end ikke på begynderstadiet i det okkulte livs verden, men det er ubestrideligt, at de fleste af jer er på begynderstadiet, når det ses fra en ashrams synsvinkel. Jeg må

derfor lære hver enkelt af jer noget om naturen af årsagernes verden og om, hvordan I skal finde frem til, om I fungerer som en personlighed, der søger (i så stor udstrækning som muligt) at blive sensitiv for sjælens impuls, eller om I bogstaveligt talt fungerer som en sjæl. Det er to helt forskellige ting, min broder. Hvordan kan du som discipel afgøre, hvilket område du fungerer i og af hvilke årsager? Alt, hvad jeg som din mester kan gøre, er at antyde en fremgangsmåde til virkeligheden og så overlade det til dig selv at nå frem til den rigtige konklusion via direkte eller intuitiv viden, alene og uden hjælp.

De beslutninger, en discipel må tage, er baseret på forskellige former for tilskyndelser, impulser og ønsker. De adskiller sig fra de beslutninger, der tages af gennemsnitsmennesket, idet de altid ledsages af tvivlsspørgsmål og af en konstant og ofte forvirrende indre selvransagelse af motiv og hensigt. Du har stået over for mange sådanne perioder med tvivlsspørgsmål i det seneste år, min broder, og dine svar har ganske afgjort påvirket dit personlighedsliv, din tjeneste for planen, dine forskellige gruppetilknytninger og din generelle indstilling til det åndelige område. Det er du klar over. Den ene side af din natur er udmærket tilfreds, men den anden er fuld af tvivl og spørgsmål. Din sjæl er på vej til at opnå en mere fuldkommen og rigere livserfaring, og det medfører vanskeligheder.

Egentlig har krigen ikke ramt dig i særlig høj grad, selv om du hævder, at den har ramt dig både astralt og emotionelt. Emotioner er imidlertid kortvarige. Personlighedens aktivitet har i høj grad afbalanceret dine reaktioner, og forandringer i dit personlige liv, i dine omgivelser og i dine faste vaner har opvejet mange uheldige reaktioner. Det er muligvis bedst sådan. Du har også meget intenst været optaget af at forsøge at yde verdenstjeneste, og du har prøvet at være »fleksibel« i forbindelse med alt, hvad du søger at gennemføre, som jeg foreslog i mit udsagn til dig. I relation til din opgave har jeg kun dette at sige: Dit tjenestearbejde vil nå det bedste resultat, hvis du afstår fra at betragte din planlagte organisation

som noget enestående, og hvis du ikke gør forsøg på at leve op til noget så omfattende som et *verdens*koncept. Dit arbejde bliver inspireret fra min ashram. Det er en integreret del af langt større planer og er hovedsageligt udformet efter disse ashramiske planer (der er en del af endnu større hierarkiske bestræbelser) og indeholder kun ganske lidt af det oprindelige. Det er en lille del af et meget større hele, men det har en meget nødvendig rolle at spille. Jeg vil minde dig om, at meget store træer kan vokse frem fra meget små frø. Dit frø er et af mange i en stor bælg (for at anvende et botanisk symbol). Denne bælg indeholder mange ensartede frø, der vil blive til mange ensartede træer.

Du har et fleksibelt sind og kan udføre meget, hvis du lægger din vægt på det, jeg foreslår – et fleksibelt *liv*. I modsat fald vil dit fleksible sind anspore dig til så mange nyttige aktiviteter, at flere af dem ikke vil komme til at betyde ret meget. Et af dine store behov er at fremme en koncentreret planlægning og en evne til at skelne mellem valgmuligheder, hvad angår handling og teknik. Du kan umuligt tage dig af alt det, du ser, der er behov for. Derfor skal du tage dig af det, der vil frembringe det største gode for det største antal søgende sjæle. Dette er altid vanskeligt for en kreativ medarbejder at indse. At kunne udføre det, han har planlagt, vil ofte være en tilfredsstillende belønning for indsatsen. Hans fokuserede aktivitet og opmærksomhed funderes på det, han skaber. Alligevel er det, der er skabt, blot en virkning – en virkning af hvad, min broder?

Her kommer vi igen tilbage til det subtile spørgsmål, som din sjæl søger at få dig til at besvare i dette liv, fordi du ved at besvare det vil opnå en frigørelse, der vil give dig en særlig mulighed i dit næste liv. *Hvilke motiver tilskynder dig til handling* i dit personlige liv, i din grupperelation, og i din tjeneste for menneskeheden? Et generelt svar vil ikke være tilstrækkeligt, for du vil opdage, at flere helt forskellige motiver betinger hvert manifestationsområde, og når du har fået kendskab til dem, vil du blive i stand til at bringe alle tre faser af

dit liv ind i en rigtigt orienteret fungerende helhed. Er dit skabende arbejde et resultat af et ønske om at skabe, eller er det tilskyndet af kærlighed til menneskeheden og derfor en automatisk intelligent respons på menneskenes bøn? Passer og plejer du et lille og sundt frø eller bestræber du dig på at plante et træ om? Dette sidste spørgsmål har langt større betydning, end du muligvis er klar over. Det korrekte svar indeholder hemmeligheden vedrørende din fremgang. Samarbejder du med planen eller i virkeligheden med dine egne planer? Igen et betydningsfuldt spørgsmål.

Et rigt tjenesteliv ligger foran dig i den kommende genopbygningsperiode, men om det vil komme til udtryk fuldt ud afhænger af, om du udvikler et fokuseringspunkt, som fører til et spændingspunkt, der på sin side uundgåeligt vil føre til et krisepunkt. Når disse punkter – fokusering, spænding og krise – betinger hele din levemåde, så vil dit arbejde gå fremad og give det mest frugtbare resultat.

Min broder og min ven, som alle skabende medarbejdere er du afvisende over for alle former, du ikke selv har igangsat. Derfor giver jeg dig ikke en bestemt meditation, men jeg giver dig nogle tanker, der ikke er så konstruktive, idet jeg ønsker at se, hvordan du nærmer dig livet, arbejdet og alt du udfører, som en discipel fra min ashram. Dette vil udgøre dit bidrag til samarbejdet om at opfylde gruppens og menneskehedens behov.

Tag de tre ord, jeg har givet dig, og søg at væve de energier, de repræsenterer, ind i dit livsmønster, og byd de forandringer og det de vil bringe velkommen, for du véd, at de for dig er den korrekte fremgangsmåde, da disse tre begreber styrer den nødvendige evolutionsproces for dit vedkommende i denne tid – hvilket de også gør for skaren af disciple og til en vis grad alle naturer under udvikling.

I. Fokuseringspunkt.

Prøv om du på en både omfattende og generel måde kan konstatere, hvor dit vigtigste livsfokus er etableret. Er det

på det emotionelle, på det mentale eller på sjælens niveau? Er det fokuseret bevidst i Hierarkiet, i min ashram eller hvor? Hvad er dit daglige fokuseringspunkt, når du iagttager dig selv i forbindelse med dagliglivet? Hvor har du haft din opmærksomhed i dit daglige liv? Husk, at ofte har en discipel sin fokusering ét sted og sin opmærksomhed et andet sted. Er du klar over, hvad jeg mener med dette?

II. Spændingspunkt.

Studér i det kommende år den sande betydning af begrebet spændinger. For dig bør det betyde det intenst sensitive øjeblik (beskrevet i en symbolik, som du burde forstå), der opstår netop når det indre liv når det punkt, hvor det »bryder frem« i lyset. Det kan sammenlignes med det øjeblik, der fx kendetegner en løber i de olympiske lege, når han med bevidst forventningsfuld koncentration står roligt foran sin store indsats og prøve. Det bør for dig være det øjeblik, hvor du holder op med at identificere dig med det du udretter (hvilket i virkeligheden kun er en virkning af en igangsættende årsag eller et motiv) og i stedet retter din opmærksomhed mod oprindelser, motiver og årsager. I dette uforlignelige øjeblik med spændinger forbinder du liv og form, det uhåndgribelige og det konkrete. Da tager en organisme og ikke en organisation form foran dine øjne.

III. Krisepunkt.

Den opfattelse og det rigtige system af refleksioner, som de to forrige processer vil udvikle, må uundgåeligt resultere i et krisepunkt. Jeg kan kun sige ganske lidt om en sådan krise. Den vil indtræffe svarende til din evne til at fokusere og din evne til at opnå den rette spænding, og derved vil krisen blive præcipiteret og give dig frigørelse, frihed, klar vision og adgang til lyset.

Lad mig afslutte med at sige: Bevar din særlige medfødte integritet, min broder. Vær som et ungt menneske, der holder sig i live ved at stride sig frem mod storm, vind og regn, hvorved det opnår større skønhed, efterhånden som dets styr-

ke udvikles.

Min velsignelse hviler over dig, og du har mit samarbejde og min hjælp, når du har behov for det. Det kan du regne med. Mød glæde og bekymring med samme ligevægt og vær som en stærk hånd i mørket for alle, du møder.

November 1944

MIN BRODER:

Jeg tror, at når dette når dig, og når du får et samlet overblik over disse instruktioner og den tidligere, så vil du forstå betydningen af begivenhederne i dit liv på en ny måde. Der har været mange, og de har været af forskellig art. Er du klar over, hvad de betyder? Det sidste år bragte dig krise efter krise. Det indeholdt både stille perioder og perioder med forceret aktivitet. Det bragte også perioder med en vis vækst i erkendelse, hvor du registrerede ekspansion og kom frem til bestemte indre beslutninger, som du må stå fast ved, fordi de markerede et ret højt vandstandsmærke i din sjæls udvikling.

Dit problem gælder nu dette opnåede punkt. Er dette vandstandsmærke midlertidigt, eller går det forud for et endnu højere, eller har du – hvad angår dette liv – fundet et bestemt tempo, du ikke kan forcere? Disciple som du skal lære, at denne type beslutning ikke er et valg mellem det rigtige og det forkerte og mellem fremskridt eller stilstand. Det er ganske enkelt en beslutning, der specifikt har relation til *det rette tidspunkt*. En sådan beslutning kræver dømmekraft og erkendelse af tilstedeværende muligheder, der vedrører både karma og tjenestearbejde, samt hensigtsmæssige beslutninger i relation til dine aktiviteter på vejen.

Det er nemt at overdrive den betydning, som enhver særlig inkarnation har på livsvejen. Det er nemt at fremme personlighedens bevidsthed i tid og rum, og derved forfejle at registrere sjælens »indsigt«, der regulerer tidløshed uden at se forskel på fortid og fremtid, men blot har en følelse af *væren* (svagt og tåget, fordi denne følelse er et monadisk privilegium) og af relation (kraftig og tvingende).

Nogle inkarnerede sjæle føler, at det er nødvendigt konstant at anspore personligheden til handling. De tilskynder den til virkelige præstationer for at undgå inert. Men det er *ikke* det problem, du står overfor, min discipel. For dig har »lektion om mellemstadier« den største betydning. Jeg anvender dette ord i ren teknisk forstand, og således som mestrene anvender det, når de forsøger at føre ethvert liv i ashramen ind på veje, der for livsenheden er en afgørende proces på det aktuelle tidspunkt.

Alle åndedrætsøvelser består, som du véd, af indåndings- og udåndingsprocesser med to ophold mellem dem, og de kaldes mellemstadier. Begyndere i den rigtige åndedræts teknik synes altid at fordybe sig i selve processerne, i hvor stor mængde luft, der skal indåndes og udåndes, og i de deraf følgende fysiske og æteriske virkninger. Mennesker med indsigt og disciple retter kun meget lidt opmærksomhed mod denne dobbelte aktivitet. De er optaget af det, der foregår i deres bevidsthed i mellemstadierne mellem indåndingerne og udåndingerne. Sådanne registrerende bevidsthedsfaser er i virkeligheden punkter med ubundethed. De markerer spændingscykluser, hvilket du bør studere nøje og anvende. Dette er et område i din fremtidige udvikling, som jeg oprigtigt vil gøre dig opmærksom på.

I min sidste instruktion til dig gav jeg dig tre ord, som du skulle meditere på, og som havde til hensigt at være temaet for dit meditationsarbejde gennem hele året. Ved hjælp af disse ord skulle du blive i stand til at vurdere dine livsprocesser og til at bestemme dine handlinger. Ved hjælp af disse ord kan du også, når du anvender dem rigtigt, nå frem til en rigtig forståelse af loven om cykluser – i dit eget liv, i enhver gruppe, du er knyttet til, og i selve menneskehedens liv. De har ligeledes nær relation, som du kan forestille dig, til åndedrætsrytmen. Det kan betragtes på følgende måde, når du har de foreslåede relationer i tankerne:

1. Indånding. Fokuseringspunkt. . . . Livscentralisering
2. *Mellemstadium*. . . . Spændingspunkt. . . . Årsagers begyndelse

3. Udånding... Krisepunkt... Skabelse af virkninger
4. *Mellemstadium*. Erkendelsespunkt. Indledning til refokusering

Disse handlingsfaser – både positive og negative – kan anvendes i forbindelse med alle livsaspekter og alle handlinger. Du kan opfatte og iværksætte dem som en personlighed, og så vil den samlede virkning af disse faser forekomme i personlighedslivet i de tre verdener. I tiden derefter deltager du i en proces, hvor du får kendskab til dem som sjæl og discipel, og så vil de i resten af dit liv danne rytmen i dine bestræbelser. Senere på indvielsesvejen vil du igen lære den samme proces, men denne gang på den højst mulige drejning af spiralen i den planetariske rytme – men tiden i den henseende er endnu ikke inde.

Min broder, i denne individuelle instruktion vil jeg indskærpe, at du har behov for at oprette dette rytmiske og cykliske »åndedræt i bevidstheden«. Tænk over disse ord og sæt dem som et mål, der vil have den største betydning for dig, indtil den tid kommer, hvor du kan arbejde på de indre plan, og hvor du ikke længere har det fysiske legeme. Du vil finde indsatsen både interessant og praktisk gennemførlig.

Disse fire stadier vil være betingende for dit daglige meditationsmønster. De vil ligeledes præge dit daglige livsmønster, idet de vil vise, hvordan du kan indsamle materiale til den livstjeneste, du stræber mod (jeg henviser her til den meditationsproces, der praktiseres dagligt). De vil endvidere vise, hvordan du på velovervejet måde kan implementere og fordele denne energitype i dagens pligter og i din aktive opgave i menneskenes ydre verden, og hvordan du kan realisere denne opgave, som det er din pligt at bidrage med. Til slut kommer mellemstadiet med erkendelse.

Det punkt, jeg især ønsker at fremhæve, er, at du har et påkrævet og permanent *behov* for *mellemstadier*, og det gælder resten af dit liv. Disse mellemstadier er for dig de tidspunkter, hvor du vokser. De er dybest set »epoker med oplagring« (sagt på en så usædvanlig måde), og de er »frø til samadhi«. Hvad er samadhi, set fra den indviedes synspunkt og esote-

risk forstået? Det er ganske enkelt de mellemstadier i den indviedes tjenesteliv, hvor han trækker alle sine kræfter tilbage i en »stilhedens brønd« – en brønd, der er fuld af livets vand. I denne bevidsthedstilstand spirer to bestemte aktiviteter frem: Spænding og erkendelse. Uden disse mellemstadier med tilbagetrækning vil hans arbejde langsomt blive svækket, efterhånden som den spænding, der tidligere er bygget op, svækkes. Hans evne til at tiltrække og fastholde andre til den sande vision vil ligeledes langsomt forsvinde, og hans evne til at erkende bliver til kortsynethed. Derfor trækker den indviede, der arbejder i en ashram, sig tilbage til ashramen på de nødvendige tidspunkter. Efterhånden som han indånder Hierarkiets liv og i tiltagende grad monadens liv (hvilket han gradvis lærer at gøre), og efterhånden som han udånder den levende essens i »de tjenende livs verden«, bliver han stadig mere og mere afhængig af de »mellemstadier«, hvor både ind- og udåndingsprocesserne ophører, og han bliver fordybet i væren og i bevidsthed – de indre dele af den animerende enhed. Det er velovervejet, at jeg anvender udtrykket »animerende enhed« for at antyde, at disse mellemstadier *på ingen måde* har relation til formlivet, men til selve livets liv.

Er jeg for abstrakt, min broder? Det tror jeg ikke. Når jeg skuer ind i din fremtid og opfatter dit livs kvalitet, *véd* jeg, at nøgleordet for dit indre program altid bør være en erkendelse af din sjæls *essentielle* krav om rytmiske mellemstadier. Din personligheds vægt bør derfor lægges på denne tilbagetrækning. Jeg henviser ikke til en tilbagetrækning fra ydre tjeneste men til en indre, vedvarende cyklisk indstilling til en besluttet og planlagt tilbagetrækning.

Studerer du dine strålekombinationer, vil du lægge mærke til, at du kun har én af dine stråleenergier på første stråle – det er strålen for syvende energitype. Alle dine andre stråler har relation til den store anden stråle for kærlighed-visdom. Dette udgør nødvendigvis et problem, men du må huske, at den syvende stråle er strålen for mellemstadium – et mellemstadium og en stråle, der bliver aktiv, når de opbyggende strå-

lers tiltrækkende og magnetiske virke er rede til i fænomenernes verden at præcipitere og tilvejebringe – under loven om ritual og guddommelig ceremoni – nye faser i arbejdet. Disse faser indledes i tilbagetrækningsprocessens stilhed og frigøres, når mellemstadiets spænding har fuldført arbejdet. Dette arbejde bliver effektivt, når mellemstadiet med erkendelse har gjort en ny fokusering mulig.

Jeg har ikke til hensigt at foreslå tjenesteområder, som du som discipel i min ashram bør fortsætte med. Du har allerede påbegyndt visse aktiviteter både i dit personlige liv gennem ægteskab og i den ydre verden gennem den organisation, du har forsøgt at etablere. Det, du har påbegyndt, skal du fortsætte med, og du kan betragte disse ord enten som en vejledning, som en forudsigelig meddelelse eller som et påbud fra din egen sjæl. Men om disse to livsområder bliver vellykkede afhænger af, om du på effektiv måde anvender »mellemstadierne«. Det er dig alene, der kan beslutte de rette tidspunkter, og for at du skal have held med det, vil det kræve, at du ikke alene erkender og imødekommer behov, men også at du opfatter den åndelige mulighed, når den viser sig.

Som en begyndelse og for at hjælpe dig med at finde frem til længden af dine indåndings- og udåndingscykluser vil jeg foreslå, at du prøver at placere et mellemstadium ved tidspunktet for fuldmånen hver måned, og det andet mellemstadium kan placeres ved nymåne hver tredje måned. Du må selv finde frem til disse tidspunkter, men du kan på denne måde etablere en grundlæggende rytme i dit liv, som du aldrig vil fortryde. Du kan fx bruge følgende rytmiske tilbagetrækning:

1. Tolv korte månedlige mellemstadier med tilbagetrækning ved tidspunktet for de tolv årlige fuldmåner.
2. Fire korte kvartalsvise tilbagetrækninger ved tidspunktet for de fire nymåner, alt afhængig af datoen for det første store mellemstadium.
3. To lange perioder med mellemstadier eller med tilbagetræk-

ning ved tidspunktet for fuldmånen i maj og juni måned.

Disse tidspunkter med indre tilbagetrækning og mellemstadier i dit subjektive liv kan gennemføres, uden at det griber ind i dit objektive liv med tjeneste, ansvar og pligter. Jeg anbefaler, at du anvender disse tre ord – tjeneste, ansvar og pligt – som temaer i din meditation.

Sidste år gav jeg dig tre ord: fokusering, spænding, krise. Til det kommende år får du som nævnt disse tre ord: tjeneste, ansvar, pligt. Til det år, der begynder i september giver jeg dig: emotion, intuition, visdom. Du har således temaer til tre års arbejde i forbindelse med din meditation, og »som et menneske tænker i sit hjerte, således er det«. Når du har anvendt disse ni temaer i din refleksion, vil jeg foreslå, at du begynder forfra og på den måde etablerer en treårscyklus i din rytmiske mentale opbygningsproces.

Opbyg en nær relation til dine gruppebrødre. Søg at etablere kontakt – både subjektivt og faktisk – med F.C.D., hvis natur ligner din meget, skønt han har mere første stråle styrke. Om du nogensinde skal arbejde for ham eller med ham på det ydre plan har ingen betydning overhovedet. Dit behov er at samarbejde med ham på de indre plan, og give ham al den støtte du kan, og samtidig modtage fra ham den styrke du behøver. Jeg vil foreslå, at du engang imellem i din morgenmeditation nævner ham ved navn tre gange og derefter sender ham dit hjertes tanker. Der vil derved blive etableret en forbindelse, som du aldrig vil fortryde.

Og hvad angår min relation til dig, min broder, så vil intet kunne ændre den. Du er integreret i min ashram. Du har min tillid, og jeg stoler på dig. Du er hele tiden omgivet af kærlighed fra dine brødre i ashramens ydre gruppe. Søg at komme i kontakt med mig i hver fuldmåneperiode og afvent resultater.

Min kærlighed og velsignelse hviler over dig, og din tjeneste knytter dig til min ashram.

August 1946

MIN BRODER:

I dag har jeg udelukkende glædelige anerkendelser til dig. Du har udført dit livs opgave med tålmodighed, uforstyrret ro og forudseenhed. Disciplens dobbelte liv (der dækker personlighedens pligter og det valgte område for sjælens tjeneste) har du med fremgang forsøgt at gennemføre. Når jeg anvender ordet »fremgang«, vil jeg minde dig om, at mesteren hverken ser eller noterer de små fejltagelser, de øjeblikke med bekymringer eller uro eller de personlighedsnidninger, der (set fra den observerende discipels synsvinkel) synes at skæmme billedet. Med mellemrum – i begyndelsen sjældent, men noget tiere efterhånden som tjenestearbejdet får større betydning – gør mesteren sig bekendt med det generelle fremskridt, med udstrækningen af disciplens lys i verden, og med den generelle struktur i den tjeneste, disciplen opbygger. Det morer os til tider at bemærke, at nogle disciple (specielt dem, der er skolet i de tidligere personlighedsorienterede grupper) tror, at mestrene iagttager deres daglige levevis, véd alt om deres små ubetydelige fejl og fjollede fejltagelser, og er fuldt ud vidende om alt, hvad de tænker og gør. Vi undrer os nogle gange over, hvordan de kan tro, at mestrene har tid til det, og hvorfor de skulle være så interesserede i de vaner med hensyn til tænkning, handling og tale, som disciplen hurtigt bør få bugt med.

Vi er kun interesseret i det gode, som hver enkelt kan tilkendegive. Kun det gode når frem til os, undtagen når det gælder en hel gruppe, hvor gruppesamarbejdet, gruppehandling og gruppevirkninger *påvirker* ashramen. Kvaliteten i den vibration, der er mærkbar, når jeg kontakter dig, har natur af harmløshed og af god vilje til alle mennesker.

Jeg glæder mig over, at du følger retningen for din anden stråle energi og er optaget af syvende stråle aktivitet. Det betyder, at du under inspiration af den enhedsfølelse, der er en af sjælens iboende egenskaber, arbejder på det fysiske plan (stedet, hvor syvende stråle kommer til udtryk) og fører ånd og stof sammen. Husk altid, at denne stråle, der nu igen kommer i cyklisk manifestation, er den stråle, der skaber relation

mellem den nye indstrømmende åndelige energi og det substans- eller stofaspekt, som vil respondere på den, benytte den og til sidst give den passende form. Vær derfor helt klar over, hvad du er ved at gøre.

Det største hierarkiske behov i dag (bortset fra behovet for medarbejdere) er, at der overalt (skrevet i 1946) oprettes sådanne grupper som dine, og at de får relation til grupper, der befinder sig inden for hovedgruppens, Hierarkiets, påvirkningsområde. Sådanne grupper dannes nu i tusindvis og findes i ethvert land, og de vil til sidst blive forenet i en stor organisation for den gode vilje, hvilket er ånd i faktisk manifestation. Aspiranter overalt, de studerende i Arkanskolen verden over, og min gruppe af særligt betroede medarbejdere som dig, må kontakte disse grupper og bringe dem sammen på grundlag af ét eneste begreb, og det er *den gode vilje*. Hver gruppe må nødvendigvis være frit stillet til at fortsætte mod sit eget mål og med sin egen arbejdsmetode. Enhed er et nødvendigt ideal og er en anden side af den gode vilje. Når den rette tid er inde, må disse grupper i forening udsende et stort manifest til verden – lignende manifeste må udsendes i hvert land af alle de grupper, der står for verdensenhed og god vilje. Således medvirker de til, at ordene »den gode vilje« fører kraft til hele planeten, mens disciple og aspiranter via deres tænkning medvirker til, at ordet »enhed« fører skjult kraft til planeten. På den måde vil en omfattende skare af mennesker af god vilje komme til at virke forenet og alligevel uafhængigt af hinanden, og i tilfælde af en verdenskrise vil en organiseret, parat og verdensomspændende offentlig mening have en sådan styrke og være sådan tilrettelagt, at den ikke kan ignoreres.

Dit livsmønster, min broder, er nu etableret. Søg ikke på uretmæssig måde at ændre det, men søg at gøre dit hjem til et center for åndeligt lys, og søg at gøre din organisation så vibrerende og så levende, at den kan stimulere andre grupper. Du har således et helt livsværk foran dig, og derved kan alle aspekter af din natur komme til fuldt udtryk. For disciple er det kun de opgaver, som fremkalder det yderste af de iboende

kræfter, der har virkelig værdi.

Hvis du mener, det er muligt, vil jeg bede dig hjælpe (til det yderste af din formåen) din discipelbroder F.C.D., hvis stråler har nær relation til dine. Han har kastet sig ud i en højst vanskelig opgave ... og hans fremtidige arbejde vil ikke blive let. Han er en af vore formidlere, der fortjener al mulig hjælp, og skønt han midlertidigt er i min ashram, er han en effektiv medarbejder i K.H.s ashram – K.H. der er hans mester og min. Du kan ligeledes styrke J.W.K-P., hvis stråler, med undtagelse af én, er de samme som dine.

I løbet af ca. femogtyve år vil grupper som dine have udført så meget arbejde, at strukturen til enhed i verden tydeligt vil kunne ses. Teorien vil blive opfattet og blive seriøst anvendt i stort omfang. Enhed vil blive et definitivt verdensmål på en måde, der er anderledes end den nuværende. Ordene »menneskenes sjæle er én« vil blive en erkendt doktrin i enhver trosretning i verden. Så gå videre med det enhedsskabende arbejde, min broder – i sol og regn.

Jeg har spurgt mig selv, hvilken meditation jeg kunne foreslå dig. Du har visionen, og jeg tror, at du aldrig vil miste den. En bestemt planlagt meditation er ikke så let for dig, men alligevel – for at gøre visionen til en kendsgerning – er meditation en grundlæggende nødvendighed, for som det for evigt vil være sandt, at »som et menneske mediterer i sit hjerte, således er det«, ligeså sandt er det, at »som et menneske mediterer i sit hoved, således vil dets vision vise sig på jorden«. Der eksisterer en stor beskyttelse for dig ved at eliminere alle personlige problemer – dine og alle andres – fra dit nuværende meditationsprojekt, det projekt du selv fastlægger hvert år og overholder. Dets tema må have rod i det forenende arbejde – i det arbejde du har sat dig for at gennemføre.

Min broder, kæd ydmyghed sammen med denne opgave. Søg ikke at knytte andre grupper til din gruppe, men opfat din gruppe og alle andre lignende grupper som dele i en *verdensomspændende åndelig organisation*, som (når den når en vis styrke) resulterer i enhed for alle. Det mindst ønskelige er

en overordnet organisation, der påbyder enhed. En mangfoldighed af levende organismer, der holdes løst sammen af samarbejde, af vedvarende kommunikation, og som har samme mål og hensigt, er, hvad verden har behov for i dag ...

Jeg vil ikke anvise dig en specifik meditation. Udarbejd din egen, men lad den følge det generelle koncept, som jeg hele tiden har beskrevet for jer alle. Du kan (på eget initiativ og som accepteret discipel) søge adgang til livet i ashramen og på den måde komme i kontakt med mig. Dette kan tage sin tid, men sammenkædningen skal være stærk og elastisk (tænk over denne formulering), og troskab over for reglerne vil sikre fremgang.

Min velsignelse hviler over dig og dine bestræbelser.

Til F.C.D.

August 1940

MIN BRODER:

De sidste par måneder har været ekstremt vanskelige for dig, ikke sandt. To gange har jeg følt det nødvendigt at indhulle dig i beskyttelse og stå som en mur mellem dig og omgivelserne. Er du vidende om disse to kontakter? Det var ved de tidspunkter, hvor du var meget udmattet og havde ekstreme spændinger. Din fremtid indeholder også megen uro og bekymring, og det får du hermed et varsel om, for det at være forberedt – når det gælder sensitive, imaginative disciple – er en meget stor hjælp. Det er tilstande mere end omstændigheder, der vil forårsage uroen. Kan du forstå forskellen? Race-mæssige, nationale og personlige tilstande mødes i dit liv og skaber en stor strømhvirvel af vanskeligheder og en sammenblanding af blændværk og virkelighed. Disciple arbejder hårdt (som du altid har gjort) for at skabe en så omfattende relation til menneskeheden som muligt, og de kæmper for at tilvejebringe sådanne tilstande, der kan udvikle den tilstræbte bevidsthedsudvidelse. De glemmer imidlertid ofte, at denne bevidsthedsudvidelse ikke alene gør dem sensible over for overmenneskelige påvirkninger, men den lader dem også inkludere deres egen sjæls tilstand, idet den nødvendigvis også må inkludere alle de mellemliggende stadier, hvor de erhverver sig viden så vel som evnen til at forstå en forvirret, plaget og prøvet menneskeheds reaktioner, og de mentale og emotionelle tilstande og smerter og lidelser. Men den inkluderer også dens glæder og forhåbninger.

Blændværk som følge af den meget store sensitivitet er din værste begrænsning, min broder, og det begrænser på afgørende måde din egnethed. Solar plexus centret er helt åbent for alle slags påvirkninger. Men som sjæl er du helt indifferent, og som sjæl lider du overhovedet ikke. Det tror jeg, du er klar over. På det fysiske plan skal du derfor gardere dig mod alle de psykiske impressioner, du modtager via solar ple-

xus centret, og søg i stedet kun at bemærke de impressioner og kontakter, der vedrører dit tjenestearbejde, og beskæftig dig kun med menneskets næste definitive skridt fremad. Observer denne proces meget nøje i dit liv. Din meget store psykiske sensitivitet og påvirkelighed (som er af en meget høj art, må jeg indrømme, men som ikke desto mindre hører til personlighedens natur) skal overvindes af en ligeså stor åndelig sensitivitet. Dette tror jeg, at du véd, og du véd også, at denne åndelige tendens ledsages i dit indre af en tilsvarende kraftig, fysisk og mental træghed. Kraften fra din astrale aktivitet reducerer de to andre triangelpunkter i din personlighed. Din åndelige viden er så omfattende, at du forstår, hvad jeg mener uden videre uddybning af problematikken.

Min broder, du befinder dig på Kristi vej, og som forberedelse til at betræde denne vej, der fører til menneskehedens hjælp og frelse, må du lære (gennem intens følelse), hvor formålsløst det er at anvende emotion og følelse som en metode til at frelse dine brødre. Du er nødt til at tilegne dig den guddommelige indifferens, der lader sjælen tjene frit og uhindret af personlighedsreaktioner, for det er dybest set, hvad alle tilstande i solar plexus centret er.

Jeg gav dig før et vigtigt fingerpeg og pegede i dette tilfælde på en kendsgerning, da jeg sagde, at »kraften fra din astrale aktivitet reducerer de to andre triangelpunkter i din personlighed«. Dit problem i dette liv har været det samme som A.A.B.s – overførsel af energi fra solar plexus centret til hjertecentret. Det første stadium i den proces er, esoterisk set, at opdage, hvor stærk den astrale polarisation er ud af alle dine personlighedskræfter. Hele dit liv er fokuseret på det højeste niveau af det astrale plan. Dette har i dit tilfælde (ikke i A.A.B.s) ført til en tilbagetrækning af energi fra det fysiske legeme (det æteriske legeme), hvilket fører til fysisk svækkelse og udmattelse og også til en udpræget manglende »koncentrationsevne« i forhold til det fysiske plan. Det har også medvirket til, at *viljespektet* i betydelig grad er blevet reduceret og svækket. Jeg henviser her specielt til viljespektet, når det bringer den styrede sjælsaktivitet til udtryk på det fysiske

plan i den udstrækning, som intelligensen (der er fokuseret i sindet) muliggør det. Jeg henviser ikke til vilje i den forstand, at der er udsving i din åndelige stræben, eller at du ikke fortsætter usvækket frem mod dit mål. Men du må kunne se, at når fokuseringspunktet for alle de energier, der hører til dit personlige liv og til dem, der strømmer ind fra sjælen, er det astrale legeme, så vil der uden tvivl opstå en udmattet tilstand og en mangel på næring i det æteriske legeme (hvilket er betingende for den fysiske tilstand) og også i dit mentale legeme. Dette vil spærre for, at en meget fin mental udrustning kan manifesteres fuldt ud. Jeg beskriver dette problem meget detaljeret for dig, fordi du er en prøvet og betroet discipel. Før du kan tage den indvielse, som du er ved at blive forberedt til, må der ske en ændring af fokuseringen i dit liv og en overførsel af energi fra det astrale legeme til det mentale legeme og som konsekvens fra solar plexus centret til hjertecentret.

I denne proces bør gruppemeditation hjælpe rent praktisk, og jeg råder dig til at følge den meget regelmæssigt. Jeg råder dig også til i dit livs forskellige relationer at tage afstand (af uselviske grunde) fra en for nær kontakt med bedrøvede mennesker. Hjælp dem, og vis dem kærlighed, men du må ikke identificere dig med dem. Jeg taler om en astral afstandtagen og ikke om en afvisning af at møde og kontakte den lidende menneskehed på det fysiske plan. Jeg henviser til en holdning, som sjælen og sindet skal antage og fastholde i relation til det astrale legeme, og som vil sætte dig i stand til at give udtryk for den guddommelige indifferens over for følelser og personlige lidelser, som er en følge af den medfølelse, der er kendetegnet for menneskehedens frelsende ældre brødre. Således er dit grundlæggende problem.

Af den grund må du omhyggeligt observere tidligere virkninger af gruppemeditationen for at forebygge, at solar plexus centret stimuleres på en uhensigtsmæssig måde, så dine vanskeligheder derved forøges.

Jeg ønsker at give dig en personlig meditation, som jeg tror vil gavne dig. Den har mere karakter af øvelse, og resul-

tatet afhænger af din evne til at fokusere dig i sjælsbevidstheden og at fastholde en sådan position usvækket. Resultatet er også afhængig af den evne til *vedvarende imagination*, som du må besidde. Det er en god øvelse i konstruktivt skabende arbejde. Meditationen vil ligeledes blive mere effektiv, hvis viljen medvirker, og da dit mentale legeme er på første stråle, og da dette arbejde stort set er en stadig tilbagetrækning af energier til det mentale legeme, så bør du finde det relativt nemt og muligt at opnå de ønskede resultater.

1. Fokusér dig i hovedet. Intoner OM som sjæl og forestil dig, at du har skabt kontakt mellem sjælen, sindet og hjernen.
2. Forestil dig derefter, at du esoterisk er fokuseret på det mentale plan og (set fra sjælens synsvinkel) eksoterisk i hjernen.
3. Tag derefter en dyb indånding og før åndedrættet fra solar plexus centret op gennem rygsøjlen, idet du observerer, at det opadgående åndedræt fører solar plexus energi op gennem rygsøjlen til hovedcentret, efter at det har passeret gennem hjertecentret. Tro på, at dette finder sted.
4. I mellemstadiet mellem indånding og udånding helliger du dig den energi, som sjælen har trukket tilbage, idet du tror på, at den som følge heraf transmutteres. (Jeg vil minde dig om, at transmutation er ændring af én vibration og én vibratorisk aktivitet til en anden og højere).
5. Under udåndingen – hvor åndedrættet føres videre på OM, der intoneres uhørligt – fører du med åndedrættet den solar plexus energi, der nu er fokuseret i hovedcentret, til strube-centret. Dette bør skabe et stadig større udbytte til gavn for menneskeheden.
6. I det efterfølgende mellemstadium, efter udåndingen, går du (billedligt set) over i dit sind og foretager en slags sammenfatning af det, du har udført.

OM OM OM

Gentag denne overførselsøvelse tre gange og udfør den tre gange dagligt. *Hold ikke øje med, om der kommer resultater.*

Et års vedvarende arbejde med en ubundet holdning i relation til sådanne resultater vil være nødvendig, før du vil kunne se forskel på reaktionen og på nedtoningen af de emotionelle processer.

Sammen med gruppemeditationen vil denne øvelse i det lange løb (hvilket du uden tvivl har bemærket) føre til en sammenkædning af de tre centre over mellemgulvet – hjertecentret, hovedcentret og strubecentret. Du skal udføre øvelsen *inden* gruppemeditationen, da den i sin natur er en rensende øvelse. Udfører du den rigtigt, vil den fremskynde resultaterne af gruppemeditationen, for den vil rense solar plexus centret for uønsket emotionel kraft og give »plads til modtagelse«, som denne proces til tider kaldes i teknisk forstand. Sand kærlighed vil derefter komme i stedet for emotion, barmhjertighed vil komme i stedet for medynk, og forståelse vil komme i stedet for ængstelse for lidelse.

Disciple kan have tendens til at tro, at opfordringen til at identificere sig med andre mennesker vil medføre en fuldstændig identifikation med alle deres erfaringer, sindsstemninger og reaktioner. Sådan er det ikke, og bør ikke være. Det medfører identifikation (ved hjælp af intuitionen) med den bagved liggende sjælshensigt og en deraf følgende evne til at fortolke og forklare den nuværende situation. Fundér over det, min kære broder.

August 1942

1. Du har givet alt, hvad du havde at give. Tag det nu beriget tilbage. Giv det derefter igen.
2. Fred er for dig det klareste lys af alle. Mørkets lektie er ligeledes blevet åbenbaret. Fortsæt mellem de to.
3. Det bedste har du til gode. Hold dig til mig.
4. Broen af lys er solidt opbygget, og du kan bevæge dig på den i enhver retning, dog altid på vejen.
5. Lidelserne hos mennesket på korset har tynget dig, men ikke dæmpet eller slukket lyset. Genopstandelsens glæde

ligger forude.

6. Kærlighed er din grundtone, og visdom er din vejleder. Du mangler intet andet end ild.

September 1943

MIN BRODER OG MEDARBEJDER:

Jeg fortæller ikke dine meddisciple, om du befinder dig på denne eller den anden side af det slør, der adskiller. Jeg fortæller dem heller ikke, om du er gået over den »bro af lys«, som jeg omtalte i min sidste information til dig. Du har behov for deres beskyttende kærlighed, enten du befinder dig her eller dér. Uroen på den anden side er stor – lige så stor som uroen på det fysiske plan. Derfor er du særdeles sårbar, enten du er i legemet eller ude af legemet, fordi, min broder (som jeg ofte har fortalt dig i løbet af de seneste år), din intense sensitivitet har kompliceret problemerne i dit liv. Din karma ... holder dig tilbage fra den fuldkomne frihed og frigørelse, som du så inderligt ønsker. Kun de, der har opnået denne frihed, har udviklet en immunitet og en hjælpsomhed, der gør, at de kan vende tilbage til den gruppe, som de trådte ud af.

Jeg har et forslag til dig. Jeg vil ikke kalde det en ordre, for en mester udsteder aldrig ordrer, og under alle omstændigheder er du knyttet til K.H.s ashram og har modtaget dine instruktioner direkte fra ham. Han føler ligesom jeg, at på grund af presset og uroen og på grund af din psykiske medleven i dit lands fremtid og på grund af din sensitive reaktion på en racemæssig herkomst, så har du ikke i tilstrækkelig grad registreret det vigtige i hans konversation med dig for et år siden. Det har været vanskeligt for dig og så godt som umuligt for dig at koncentrere dig om planlægningen. Jeg vil derfor sammenfatte for dig, hvad han sagde dengang. Den gruppebeskyttelse, du er blevet tildelt (større end du muligvis er klar over), sætter mig i stand til at nå dig på en lettere måde på nuværende tidspunkt, end nogle af de andre medlemmer

af Hierarkiet kan. Jeg kan finde og nå dig med et minimalt forbrug af kraft.

Din mester, K.H., spurgte dig dengang, om du var rede til at begynde forberedelsesarbejdet til en bestemt opgave på vejen til verdensfrelser. Opgave efter opgave i forbindelse med grupper, nationer, racer og i tiltagende grad med større enheder er altid metoden til at udvikle en verdensfrelser, indtil den tid kommer, hvor han kan påvirke verden og nå et mål i opgaven som verdensfrelser. Jeg har mange gange tidligere fremhævet over for dig, at du betræder den vanskeligste tjenestevej. K.H. ønskede at iagttage, om du var forberedt til at acceptere din første store opgave på denne vej. Da du samtykkede og fortalte ham, at du ville gøre alt, hvad du kunne, men at du ikke havde nogen indre selvtillid på grund af tidens pres, som du følte havde en særlig nedbrydende virkning på dine legemer, kunne han forsikre dig om, at den stærke indre udfoldelse af din kærlige natur samt hele din uselviske fremtræden gav en meget vital beskyttelse. Han informerede dig også om, at hans ashrams aura og min ashrams aura vil – på grund af det åndelige udviklingstrin, som du har opnået – virke som et skjold, og at ressourcerne fra begge ashramer står bag dig. Dette, min broder, er du vel vidende om og kan bekræfte, at der består en fælles indvirkning. ...

Jeg har nu sagt nok til at sætte dig i stand til igen at påtage dig positionen som en forpligtet discipel, der aspirerer til indvielse, (en position, som dine meddisciple altid har betragtet som din), og jeg har også helt tydeligt vist dig, hvor værdifuld den mellemliggende erfaring har været for dig ... Skønt du er en skolet discipel af K.H., arbejder du stadig i min ashram, da jeg har nær kontakt til begivenhedernes forløb i verden, medens K.H., der er chohan, er mere optaget af at udvikle de dybere impulser og hensigter. Det drejer sig imidlertid om impulser og hensigter, der ikke vil vise sig rent fysisk før den tid, hvor det arbejde, der udføres af mig og andre af samme eller lavere rang med tilknytning til Den store hvide loge, er færdigt eller i det mindste godt på vej til at være fuldbyrdet.

Det arbejde, du har fået overdraget, min kære broder, vil være omfattet af de største vanskeligheder. Du vil blive mødt med afvisning fra de mennesker, du prøver at hjælpe og ... vil møde meget lidt forståelse. Du vil blive mødt med opmuntning og hjælp fra de indre oplyste blandt den nye gruppe af verdenstjenere, og dette vil gøre det muligt for dig at gennemføre dit arbejde, men det kan også skabe store forhindringer for dig ...

Er du stor nok til at påtage dig denne utilstrækkeligt beskrevne opgave, min broder? Er din udholdenhed og modstandskraft, din indre åndelige overbevisning og din faste psykiske beslutningsevne tilstrækkelig til at fuldføre den? Kan du udføre denne opgave med din nuværende psykiske udrustning, eller må du opbygge nye legemer til integration, anvendelse og tjenestearbejde? Beslutningen hviler på dig, for de disciple, der betræder vejen til verdensfrelser, er særligt frit stillet (det skyldes visse vanskeligheder i tid og rum i det planetariske liv), og må arbejde som de vil, og med det de vælger at yde, og med en skolet forståelse af deres opgave.

Dette var det væsentligste i mesterens samtale med dig. Du kan nu fortsætte fra det punkt, du er nået til, med din mesters støtte, med min og A.A.B.s hjælp og opbakning og til alle tider med K.H.s beskyttende aura, og – kan jeg med ærbødighed gøre dig opmærksom på – denne mindre aura indeholder et aspekt af Kristi aura.

I min sidste instruktion til dig sagde jeg, at »kærlighed er din grundtone, og visdom er din vejleder. Du mangler intet andet end ild«. Min broder, denne ild er den tilbageblevne rest af den rene ild fra dengang, du betrødte og passerede den brændende grund og portalen til *nærværelsen*. Det har du gennemført. Ilden er der, det kan du forlade dig på, hvis du prøver at fjerne modstanden, at bryde de barrierer ned, der findes i dit indre eller kommer fra andre, og ligeledes at bane en åben vej fra dit hjerte til andres hjerte ...

Jeg står ved din side, min broder, urokkeligt og til alle tider, det kan du være forvisset om. Det samme gør K.H., der er

min broder og også min mester, det kan du også være forvisset om. Jeg giver dig ikke noget omrids til en meditation. Refleksion over og dyb og velovervejet koncentration på det arbejde, som jeg har skitseret for dig, og som din mester ønsker du skal udføre, er en fyldestgørende åndelig fokusering for dit vedkommende. Du skal også vide, at du har dine gruppebrødres dybe kærlighed, og mange, mange mennesker sender dig i dag kærlige tanker med taknemmelighed, styrke, tro og håb. Også det kan du regne med. Vejen for en verdensfrelser er hård, hvilket du véd, men den rummer også kompensationer, der i høj grad opvejer vanskelighederne. Du har min velsignelse, og jeg strækker altid en hjælpende hånd ud til dig.

November 1944

Min kære broder, det er ikke min hensigt at give dig nogle personlige instruktioner på dette tidspunkt. Dem, du har fået i løbet af de tre sidste år, kræver stadig overvejelse, tilegnelse og faktisk tilkendegivelse. Jeg tager ganske enkelt de nødvendige indre skridt til at drage dig ind i en særdeles nær relation til mig og gruppen, hvilket en mester for enhver ashram har tilladelse til. En sådan særlig og nær relation helbreder og styrker. Den åbner også mulighed for en så klar vision, at billedet udfolder sig som en enhed, og hvor fortidens karma er udlignet. Denne sætning vil muligvis betyde meget for dig, hvis den underkastes indre indsigt, eller den vil måske kun betyde lidt for dig. Men ikke desto mindre har den virkelig stor betydning for dig personligt og ikke for andre i denne gruppe.

Min broder, med dit spørgsmål om naturen og funktionen af de forskellige chakraers modparter i hovedet, og hvordan man kan tilvejebringe en bedre overensstemmelse mellem hjertecentret og dets modpart i hovedet, har du stillet et dybt esoterisk spørgsmål, der kræver grundig overvejelse og en omhyggeligt formuleret besvarelse fra min side. Årsagen her til er, at der kun er meget lidt kendskab (selv i det esoterisk orienterede Østen) til hovedcentret. Denne fundamentalt manglende viden er ikke erkendt i al almindelighed og heller

ikke af de mere fremskredne studerende. Den tusindbladede lotus forbliver en hemmelighed eller et lukket mysterium. Skønt der er offentliggjort meget i forbindelse med hjertecentret, er der kun blevet beskrevet meget lidt i forbindelse med hovedcentret. Grunden til, at man véd mere om hjertecentret skyldes, at det var det center, der blev aktiveret ved den højeste indvielse på atlantisk tid. I vor ariske race er det hovedcentret, der er mål for al stimulering, og man ved nu, at når de andre centre stimuleres, så sker det i relation til virkningen i hovedcentret. Menneskeheden som en enhed er imidlertid først nu ved at være rede til denne stimulering. Derfor har der hidtil været fuldstændig tavshed om dette emne.

I den atlantiske race opnåede mennesket adeptskab, når hjertecentret var aktivt og dets tolv kronblade havde udfoldet sig. Den fjerde indvielse, der giver status som adept, førte til en mystisk erkendelse om udfoldelsen af hjertets lotus og til en erkendelse af modsætningernes par, og på samme tid *viden* om, at fænomenernes virkelighed og den åndelige virkelighed er én og samme virkelighed. Derfor blev resultatet på atlantisk tid, at den tids adepter ved indvielse etablerede en erkendelse af dualiteten i hele skabelsen.

Den ariske udvikling vil skabe okkult identifikation, udvikling af hovedcentret, og erkendelse af enhed. »Jeg og Faderen er ét«. Dette var det vigtigste Kristus opnåede, og han var den første fra vor menneskehed, der opnåede en *altomfattende* erkendelse. Dette punkt er af vital interesse. De nuværende visdommens mestre har opnået den samme erkendelse. Forskellen mellem dem og Kristus er, at han til denne erkendelse føjede evnen til (uden at identificere sig selv med den) at være en ren og ubesmittet kanal for et kosmisk princip – kærlighedsprincippet. Det er imidlertid kun de mestre, som opnåede adeptskab på atlantisk tid, der er udstyret med dette okkulte udviklingsstrin. Disciple har tendens til at glemme, at mestrene selv befinder sig på forskellige stadier på deres særlige udviklingsvej.

Du kan således se, at det at konstatere betydningen af hovedcentrets modparter til hjertecentret indeholder et af de store mysterier, der vil blive åbenbaret ved en bestemt høj indvielse. I den næste store race, der følger efter denne, vil målet

frem for alt være dobbelt. Det vil blive:

1. En *bevidst* forening af de lavere centre ved hjælp af en stærk stimulering af solar plexus centret. Den næste race vil være buddhisk eller intuitiv, og derfor vil den på en højere drejning af spiralen give konkret udtryk for det højere mysterium, der er knyttet til den astrale udvikling i det gamle Atlantis. Den vil blive i stand til at se den højere modsvarighed til denne udvikling. Den endelige fuldbyr-delse bliver markeret ved menneskehedens fjerde indvielse, hvor det astrale liv transmutteres til buddhisk bevidsthed.
2. En overførsel af alle disse aktiverede energier til hjertecen-tret (med henblik på opfyldelse af gruppens hensigt) ved femte indvielse, som realiseres i fuldt vågen bevidsthed.

I den sidste race vil processen gentage sig på en endnu højere drejning af spiralen, og alt, der vedrører de højere centre, vil blive udviklet og okkult fuldkommengjort, og det vil igen ske i to stadier:

1. De samlede energier i solar plexus centret (det store udvekslingssted) og i hjertecentret og strubecentret vil bli-ve ført til ajnacentret ved tredje indvielse, og dernæst vil hele den racemæssige »transfiguration« finde sted.
2. Derefter føres processen videre, og ved fjerde indvielse vil energierne blive centraliseret i hovedcentret.

Dette vil føre til en begivenhed af en så esoterisk væsentlig-hed, at jeg endog ikke kan berette selv den mindste smule om dens mening, for *jeg kender den ikke selv*. Denne begivenhed ligger for langt ude i fremtiden, selv for alle, der i vor tid er visdommens mestre. Kun Kristus og Buddha kan begynde svagt at opfatte dens mening.

Derfor kan jeg ikke besvare dit spørgsmål, for før hoved-centret er aktiveret i højere grad, vil min forklaring være uden mening. Alt, hvad jeg vover at sige, er, at ved at anven-

de den skabende imagination, ved konstant at stile mod hovedcentret, ved en vedvarende gruppeaktivitet, og ved en tiltagende evne til at være ubunden og derfor ikke så stærkt identificeret med den individuelle bevidsthed, så kan du måske selv få et svagt glimt af lyset i relation til denne vibrerende realitet, som hjertet er en refleksion af.

Jeg kan dog tilføje følgende. Som jeg tidligere har fortalt dig, så viser hjertecentrets aktivitet sig aldrig i forbindelse med enkeltpersoner. Dette er en grundlæggende kendsgerning. Det, der overvælder de fleste disciple, er solar plexus centrets anlæg til (når det er lutret og helliget) at blive identificeret med enkeltpersoner. Hjertecentret kan kun reagere på gruppetilskyndelse, gruppeglæde eller -mismod og andre grupperelationer. Dette vil muligvis give dig et nyttigt fingerpeg. Det er et emne, som du bør overveje grundigt og drøfte med A.A.B., der – ligesom du – betræder den vanskelige vej til underviser og verdensfrelser.

August 1946

MIN KÆRE BRODER:

Du har nu læst og absorberet det, jeg har skrevet til dig i de papirer og instruktioner, du fik inden krigens afslutning, bl.a. om garantien for din fysiske sikkerhed. Der har ikke været behov for mine kommentarer i forbindelse med den situation, der har eksisteret, for den tætte relation mellem mesteren K.H., mig og dig sikrer forståelse og udelukker spild af tid.

Du er kommet igennem en periode med store vanskeligheder og farer uden at miste dit åndelige greb om de væsentlige realiteter og din åndelige vision. Din styrke har været så stor, at du har hævet din familie op sammen med dig og tillige værnet om dem hele tiden. Nu du på vellykket måde har nået et åndeligt højdepunkt, kan du allerede skue et nyt, og imellem de to højdepunkter ligger et tjenesteområde, en sfære med farer, et terræn med blændværk og dybe moradser, som du må kæmpe dig igennem, indtil du når det næste højde-

punkt, således som din sjæl har planlagt det i dette liv. Du *kan* nå det, og jeg og A.A.B. står rede til at hjælpe dig.

Din mester K.H. og jeg har haft en drøftelse. Du er blevet overført (eller burde jeg sige *lånt ud*) til min ashram for at yde hjælp. Emnet for vor drøftelse var, om dine vanskeligheder de sidste par år ikke kunne berettige dig til at vende tilbage til K.H.s ashram. Der ville arbejdet også blive hårdt, men ikke samme slags, for der ville ikke være så stort et behov for at skabe kontakter på det fysiske plan. Jeg hævdede, at du var stærk nok til at påtage dig denne dobbelte prøve. K.H. mente, at det var du sandsynligvis, men at det var ikke nødvendigt at bede en discipel om altid at drikke af offerbægeret til sidste dråbe – i det mindste ikke før han står over for korsfæstelsesindvielsen. Den opgave, du i dag er blevet tilbudt med de belastninger og vanskeligheder den medfører, vil være helt anderledes, idet de smerter, du må udholde, stort set vil være mentale, men »du kan klare det«, som talemåden lyder. Vi besluttede at lade dig forsøge med opgaven i en tre- eller syv-årig periode (alt efter dit eget valg), og derefter, hvis du ikke ønsker at fortsætte i samme retning, så kan du blive løst fra denne opgave ... uden at føle, at dit arbejde mislykkedes. Dette arbejde kan kun udføres af mennesker som dig, der uden besvær tager afstand fra alle separatistiske holdninger, og som altid handler og tænker med udgangspunkt i menneskeheden som en enhed og med en altomfattende kærlighed. Du, min broder, besidder alle disse forudsætninger ... Dette arbejde er så afgjort en del af mit arbejde ... og jeg vil være i kontakt med dig med jævne mellemrum. Det kan du helt afgjort stole på.

Dit meditationsarbejde må holde trit med din vision. Jeg foreslår, at du følger det enkle omrids, jeg kalder »højdepunkterne«, og at du tager dig tid til stille eftertanke og *impression*. Vid, at du vil blive vejledt skridt for skridt efter behov. Min kærlighed omkranser dig, og døren ind til min ashram står vidt åben for dig.

November 1948

MIN BRODER OG MIN VEN:

Det er to år siden, jeg sidst kommunikerede med dig via A.A.B., og det har været to år med megen stress og stor belastning for dig. Enhver discipel er i disse vanskelige tider påvirket af tre former for stress. Nej, min broder, jeg mener fire former for særlig stor stress:

1. Der findes de former for stress og belastning, der vedrører disciplens familieliv og hans nære daglige relationer, og af begge har du fået din del.
2. Der findes de former for stress og belastning, der skyldes en dyb indre relation til sjælslivet. De giver deres egne unikke vanskeligheder, der ikke kan deles med nogen (undtagen med mesteren, når disciplen har nået det udviklingsstrin, som du har), men alligevel kan de tilvejebringe den indre spænding, der uundgåeligt fører til det næste åbenbaringspunkt.
3. Der findes de former for problemer og omstændigheder, der er resultater af den periode, som nutidens menneskehed lever i. De er specielle for nutiden og har en forstyrrende indvirkning. De er forbundet med den afbalancering af værdier, som foregår inden for ethvert område af menneskenes livsforhold, og som i disciplen fremkalder en næsten uudholdelig smerte og ængstelse.
4. Der findes også de specielle komplekse forhold og prøver, der har deres oprindelse i de ashramiske relationer, som disciplen erkender via sin kontakt med ashramen. De er et resultat af hans forsøg på at lette byrden for menneskeheden, samt af den udstrækning han har forstået planen i forening med hele Hierarkiet. Dette skaber uundgåeligt en krise og bliver en byrde, som – når den føjes til de tre andre områder med vanskeligheder – ofte får disciplen til at føle, at hans kors (både det vertikale og horisontale liv) er mere, end han kan bære. Det faste kors bliver en realitet, og han begynder at lære dets sande mening.

Disse fire former for vanskeligheder forøges yderligere, når du tager i betragtning, at de er mærkbare i alle tre aspekter af disciplens personlighed på samme tid, dvs. at der er reaktion i det æteriske legeme, i det emotionelle legeme og i det mentale legeme. Det danner det, der til tider kaldes de »syv guddommelige sorger«. De skildres symbolsk og højst unøjagtigt i den kristne lære som de syv stationer på korsets vej. Som jeg har nævnt for jer i bogen *Esoterisk astrologi*, side 431: »I den kristne symbolik svarer disse syv kriser (selv om udlægningen endnu er utilstrækkelig) til korsets syv stationer, der markerer vejen for en kommende verdensfrelser«. Her har I igen de fire og de tre bragt sammen i en syntese af tjenestearbejde, disciplin og udvikling.

Alle disse faktorer har været aktive i dit liv, min broder og meddiscipel. Jeg vil gerne rose dig på ét punkt. Du er vedblevet med dit ashram-arbejde, din tænkning og dit tjenestearbejde på trods af alt det, der er sket. Det har vi bemærket, og det er denne kvalitet af åndelig stabilitet, vi ser efter. Dit arbejdsområde forbliver det samme. Det er en del af din karmiske forpligtelse, du ikke må undvige, men arbejdsmetoden og karakteren af det arbejde, der skal udføres, *vil blive ændret* af årsager, som jeg er overbevist om, du vil forstå ...

Som du vil have bemærket, har jeg kun nævnt meget lidt om dig selv og din egen åndelige udvikling. Krigen har lært mange disciple, at det er ved at tjene og gennemtænke, at den sande visdom kommer. De måtte erkende, at det er ved at give andre indsigt, at udstrålingen af Guds glans kan blive åbenbaret. *Dette har du lært, og fra nu af træder du ind i et nyt stadium af discipelskabet* og kan betragtes som et menne-ske, der kan undervise sig selv.

Det arbejde, jeg har skitseret for dig, vil kun kræve én disciplin af dig, men den er vanskelig. Det gælder en grundig organisering af din tid uden hensyn til personlighedens krav eller til hindringerne i et æterisk legeme, der har en alt for løs struktur, og til en sensitivitet, der gør livet meget vanskeligt for dig. Det store behov for det tjenestearbejde, du kan yde, og den vanskelige opgave med at reorganisere din tid og pla-

ner, vil i høj grad opveje de nævnte vanskeligheder, og – *med tiden* – fjerne dem. Min broder, du tilhører ikke længere din familie. Du tilhører menneskeheden – en lektie, som A.A.B. havde meget svært ved at lære.

Jeg anviser dig ikke nogen meditation, som du skal følge. Du føler muligvis, at det er nødvendigt at foretage visse ændringer i den, du nu udfører. Føl dig fri til at foretage ændringer, når du skønner det ønskværdigt, og søg vedvarende og daglig at opnå en nærmere kontakt med din og min mester – mesteren K.H.

Jeg observerer dig dagligt, min broder, og det er ikke et tomt udsagn fra min side. Stol på min forståelse, og kald på mig om nødvendigt. Prøv at udvikle en telepatisk sensitivitet over for min stemme – således som jeg har udviklet min telepatiske sensitivitet over for din.

Til R.A.J.

August 1940

MIN BRODER OG MIN VEN:

For dig, som for alle disciple i denne tid med verdenskrise, har livet været overordentligt vanskeligt. Dette er ikke en forslidt talemåde – selv om A.A.B. kom med en bemærkning om, at det var den. Hun kender mig så godt, og hendes kommentarer har i mange år moret mig, og til tider hjulpet mig til at forstå den vesterlandske tænkning bedre. Jeg er en orientaler af fjerde rodrace, og skønt jeg har haft to europæiske inkarnationer, så kan jeg af og til fejlopfatte eller misforstå den vestlige verdens reaktion. Men bemærkningen er absolut ikke tåbelig, for den indeholder et fingerpeg om din fremtid. Dine vanskeligheder nu for tiden stammer i større udstrækning fra andre end dig selv. Vanskelighederne er mere belærende end karmiske.

Du har ført et nyttigt og frugtbart liv, men der er stadig meget for dig at gøre, som vil give dig lejlighed til at række en kærlig og hjælpende hånd ud til andres hjerte og liv. Når du gør det, forbinder du dig med dem og bringer dem ind under dit »øjes styring«. Du har imidlertid ikke i dette liv som discipel kunnet påtage dig en større vidtrækkende opgave, men det er netop en sådan vidtrækkende opgave, du er under forberedelse til, og har du denne opfattelse i tankerne i resten af denne inkarnation, begynder du nu en livscyklus, der vil vise dig den vej, du som indviet vil vælge at betrede.

I denne forbindelse må du ikke glemme, min broder, at du er betinget af strålen for undervisning, og at der er meget stor forskel på at undervise som et almindeligt menneske, uanset hvor god undervisningen er, og at undervise som en indviet. Det er som forpligtet discipel, du vil lære denne grundlæggende forskel at kende. Det vil også have en definitiv virkning på dit liv.

Denne tanke giver mig mulighed for at gøre dig og for øv-

rigt også dine gruppebrødre opmærksom på, at mange disciple i dag – der ligesom du selv ikke er optaget af noget betydeligt globalt arbejde – er optaget af at skabe sådanne kontakter her og dér og allevegne, der vil komme til at danne kernen i den gruppe af aspiranter og yngre disciple, som enhver seniordiscipel og indviet automatisk samler omkring sig. Han går ikke ud i verden i en bestemt inkarnation og siger: »Jeg vil samle en gruppe, der skal danne min fremtidige ashram«. Gør han det, vil det mislykkes. Men når han søger at give hjælp i åndelig retning til dem, han møder i forbindelse med sine daglige pligter, og søger at stimulere dem til det guddommelige, så bliver det en helt anden historie. Dermed er ingen uden betydning. Efter moden overvejelse kan han samle mennesker omkring sig, fordi han til stadighed viser kærlighed og hjælper. Nogle af disse mennesker går snart videre mod andre mål, og dem får han ikke nogen permanent tilknytning til. Andre forbinder sig tankemæssigt med ham og viser deres ønske om at forstå, og – efterhånden som hans intuition udvikles – erkender han dem som sine egne. Esoterisk »fletter han sin livstråd sammen med deres«, og derved påtager han sig en forpligtelse og danner en mere permanent kæde, både som respons og i karmisk relation. Begge parter kædes uløseligt sammen.

Du har haft indflydelse på mange mennesker i dit livsværk som lærer, og du kender og forstår til en vis grad alle dem, der havde tiltro til dig som lærer og som et menneske, hos hvem de altid kunne finde forståelse. Jeg vil bede dig om at have dette i tankerne i resten af dit liv, og også om at begynde at lægge en konstruktiv plan for fremtiden. Dette er min definitive instruktion vedrørende dit *arbejde* nu for tiden. Det medfører, at du får en opgave med at være opmærksomt iagttagende og med på beslutsom måde at hjælpe, hvor der måtte være behov for hjælp. Når jeg har observeret dig, har jeg lagt mærke til, at du på mange måder har et meget velkontrolleret mindreværds kompleks – du styrer det så godt, at det ikke bliver en virkelig hindring. Ikke desto mindre eksisterer det, og

til tider skaber det problemer for dig. Jeg vil bede dig ignorere det mere og mere, og de beslutninger, som du bliver nødt til at tage i løbet af de næste tolv måneder, vil jeg bede dig tage med en positiv tro på dig selv og uden at tvivle vælge det område, der frembyder den største mulighed.

August 1942

1. Tonen lyder klart for dig i dag, min chela og ven. Det er den skjulte tone for offer. Men offer er ikke det, du tror det er.
2. Visdommens øje er dit. Lad dit hjertes udstråling følge øjets retning.
3. Lev ikke kun på overfladen af begivenhederne. Du skal dvæle dybt ved livscentret og dets kilde.
4. De næste ti år vil indeholde tre kriser, du må gennemleve. Gør dem til muligheder for et ekspansivt arbejde.
5. Diademmet, den røde kåbe, sandalerne på dine fødder og staven i din hånd – det er dine prægtige ejendele.
6. Kom nærmere og skab en mere personlig tilknytning til mig blottet for personlighed. Dette paradoks er tydeligt.

September 1943

MIN BRODER:

Fik du det ud af de seks udsagn, som de havde til hensigt at give dig om retning og instruktion? Her vil jeg bede dig om din opmærksomhed på det femte udsagn. Der omtales »diademmet, den røde kåbe og sandalerne på dine fødder«. Hvilken mening fik du ud af disse symbolske ord? Jeg nævner dem, fordi jeg ønsker at opbygge din meditation til de næste par måneder omkring de begreber, der ligger skjult i disse ord. De tre første udsagn havde du ret nemt ved at forstå. Det fjerde indeholdt en forudsigelse. Det femte indeholdt nogle kraftord og havde til hensigt at vejlede dig om naturen af din livsretning og om den ønskede kvalitet i dit tjenestearbejde i de

kommende ti år. De tilkendegiver det, som du for tiden besidder, men du bør påskønne dem i højere grad. Lad mig give dig en idé om deres betydning:

1. *Diademet*. Dette symbol har en dobbelt betydning. Det betegner en fuldbyrdelse eller en livsperiode, der krones med held (og den står du over for nu, hvis du vælger det), og det indeholder også tanken om en mere definitiv og vedvarende anvendelse af hovedcentret. Du er naturligvis et »hjerne-menneske«. Den opgave, du har foran dig i dit meditationsarbejde, er at hæve hjertecentrets energi til det modsvarende center i hovedet og begynde at leve mere i hovedet end i hjertet. Du bør endvidere begynde at sammensmelte og blande energien fra dette højere hjertecenter med ajnacentrets energi, således at det »styrende øje« kan anvendes til mere omfattende tjenestearbejde og få en mere fremtrædende rolle og blive mere anvendeligt. Den meditation, jeg her foreslår, er planlagt således, at du kan nå disse mål.
2. *Den røde kåbe*. Her er symbolikken helt tydelig, min broder. Rød er hengivenhedens farve, og den kvalitet besidder du i fuldt mål. Det er imidlertid dens magnetisk tiltrækkende kvalitet, der påvirker andre snarere end dig selv, at jeg vil gøre dig opmærksom på. De, der forpligter sig med hengivenhed, er mennesker, der har nået et punkt, hvor denne hengivenhed ikke på nogen måde er en hindring. Den er tilsyneladende en slags beskyttelsesforanstaltning, der forenkler deres liv. På grund af denne faste hengivenhed kan de vandre på vejen uden at tage omveje. Men de har tendens til at glemme, at de – ligeledes på grund af denne hengivenhed – udstråler en kvalitet, der stimulerer en lignende kvalitet i andre. Det er derfor, at sjette stråle mennesker har let ved at danne en gruppe omkring sig. Men det er sjældent, at det lykkes for dem at fastholde gruppens medlemmer ret længe, fordi de forstår ikke årsagen til denne evne og tilskriver den altid forkerte årsager.

Det er kun dit astrallegeme, der er på sjette stråle for hengivenhed, men det gør det virkelig kraftfuldt, og i dit tilfælde skaber det den følelse af mindreværd, som jeg har nævnt tidligere. Jeg vil bede dig ændre din holdning og betragte dit sjette stråle astrallegeme som et kraftfuldt redskab, der kan anvendes i tjenestearbejdet.

I disse to symbolske afsnit har vi relateret hjertecentret til hovedcentret og ligeledes hjertecentret til det astrale legeme.

3. *Sandalerne på fødderne*. Her bliver du med andre ord ganske enkelt mindet om den bagved liggende og motiverende kraft i hele dit liv. Det kan sammenfattes i tre sandheder, der ikke står til at ændre, fordi de er pålagt din personlighed af din sjæl:
 - a. Du betræder discipelskabets vej.
 - b. Du er nået frem til en bestemt ashram eller kraftcenter på vejen.
 - c. Du er på intelligent måde vidende om disse kendsgerninger, og de er de store betingende faktorer i dit liv.

Du har som følge heraf skabt en tankerytme, som intet kan ændre, og som vil virke som en stærk indikator, når tiden for din reinkarnation skal besluttes ved denne inkarnations afslutning. Denne tankerytme vil også være afgørende for, hvilken legemstype du som sjæl vil opbygge, og for hvilken race, nation og tjenestearbejde den overskyggende sjæl vil forpligte personligheden til. Energi følger tanke. En definition af personligheden kan formuleres således: En discipels personlighed er et brændpunkt for energi, der er etableret af sjælen.

Derfor har »øjets retning«, der omtales i andet udsagn, hovedsagelig relation til sjælens langtrækkende observation af dig og din forberedelse til mere omfattende tjeneste i det næste liv. Et studium af de tre sandheder vil føre dig frem til at forstå kvaliteten og ikke kun symbolikken. Begrebet om hjerteudstråling, tiltrækkende kraft og pligten til forberedelse træ-

der tydeligt frem i de tre tanker, der ligger bag den nedenstående meditation, som jeg foreslår. Mit forslag til dig er, at du kun udfører denne meditation to gange om ugen – på søndage og en dag midt i ugen. De andre dage kan du ganske enkelt fortsætte med at koncentrere dig om gruppens hensigtsmæssige opgaver sammen med dine gruppebrødre. På denne måde vil dagene med din personlige meditation blive glædeligt imødesete begivenheder. Vil du prøve at gennemføre denne plan, min broder?

Første trin. Diademmet.

1. Etablering af relationen mellem:

- a. Hjertecentret og hovedcentret.
- b. Hjertecentret i hovedet og ajnacentret.

Derved etableres en mindre triangel af energi og af »lysende, levende relation«: hjerte-, hoved- og ajnacentrene.

- c. Den afventende oprigtige og hengivne personlighed og sjælen.

Derved er en større triangel blevet etableret: sjæl, hovedcenter og hjertecenter.

Visualisér så godt du kan, at midtvejs mellem sjælen og hjertecentret i rygsøjlen forbindes og fokuseres disse triangler i din bevidsthed, og anvend som midtvejspunkt hjertecentret i hovedcentret. Undgå at koncentrere dig om selve centrets lokalitet, du skal blot forestille dig det opnåelige punkt som det i diademmet.

2. Reflektér derefter stille over sjælens styrende kraft:

- a. Arbejd med symbolikken »at nå diademmet«.

- b. Anvend det tilskyndende »sjælens øje« som en styrende formidler, dvs. ajnacentret eller centret mellem øjenbrynnene.
- c. Sig derefter følgende ord med fuld overbevisning:

»Må min sjæl, hvis natur er kærlighed og visdom, styre begivenhedernes gang, tilskynde til handling og lede alle mine ord og gerninger.«

Andet trin. Den røde kåbe.

1. Den næste opgave er en bevidst etablering af relationen til andre gennem:
 - a. Fokusering af din indre hengivenhedskraft eller -energi, således at den bliver:
 1. En udstråling, der påvirker andre.
 2. En tiltrækkende kraft, der forbinder dem med dig som deres midlertidige kilde til åndeligt lys.
 3. En magnetisk påvirkning, der stimulerer deres sjæl til en ny aktivitet i forbindelse med deres personlighed.
 - b. En tjenesteopgave, hvor du lader den åndelige hengivenheds rosa farve strømme til de personligheder, som du søger at hjælpe (hvilket du skal visualisere meget nænsomt). Denne strøm af varmt rosafarvet og udstrålende lys vil esoterisk set påvirke dem til at få hengivenhed til deres egen sjæl, og vil ikke tiltrække dem til dig, hvilket aldrig er ønskeligt.
2. Sig derefter med så megen udstrålende kærlighed, som du i stadig højere grad vil føle dig i stand til:

»Må sjælens kærlighed tiltrække, og må sjælens

lys lede alle, jeg søger at hjælpe. Således kan jeg frelse menneskeheden og alle med tilknytning til Hierarkiet.«

Tredje trin. Sandalerne på fødderne.

1. Reflektér nu i relation til dig selv, og reflektér over vejen på tre måder:
 - a. Den vej, som du har vandret på til min ashram. Dette involverer *fortiden*.
 - b. Tjenestens vej, som du nu søger at betræde, idet du frit kan gå ind og ud af min ashram. Dette involverer *nutiden*.
 - c. Indvielsens vej, som du er under forberedelse til. Dette involverer *fremtiden* – din fremtid og dens mål. Du begynder at betragte dig selv som en forpligtet, hengiven tjener.
2. Sig derefter højt med dine egne ord, at du vil forpligte dig på en trefoldig måde til en højere bevidst aktivitet som en accepteret discipel.
3. Søg derefter – bestemt men stille og i en afventende forventningsfuld ånd – at kontakte mig din mester og din ven. Du kan regne med, at der kommer resultater, men ikke når du forventer dem.
4. Intoner OM sagte syv gange.

Min fred og styrke er med dig, min broder.

November 1944

Når jeg giver dig denne personlige instruktion (der er tilstrækkelig for resten af dit liv), spørger jeg mig selv: Hvad kan jeg nævne som det mest betydningsfulde, du må lægge vægt på i fremtiden, og som kan bringe dig styrke og positiv sikkerhed, og som vil sætte dig i stand til at forberede dig til

at tage det næste skridt fremad, som du nu står overfor? Det er sjældent, at disciplene forstår det ansvar, som en mester må bære, når han forsøger at forberede en gruppe mennesker til verdenstjeneste, og det er ligeledes sjældent, de forstår, at han står over for et problem, selv når det gælder den mindst frem-skredne eller mindst dynamiske blandt hans neofyter. Hvilke faktorer er det, han må tage i betragtning, og hvilke er stærke nok til at modvirke mange af hans bestræbelser (således som det har været tilfældet i denne gruppe). De kan ofte være betingende for en discipel i en sådan grad, at han ikke tager skridt til at imødekomme de ashramiske krav, selv om han teknisk og teoretisk erkender sin forpligtelse? Lad mig nævne nogle af disse faktorer som vejledning for dig og for gruppen:

1. *Disciplens karma.* Disciplen véd kun lidt om sin egen karma, men mesteren véd meget om den. Mesteren må ikke gribe ind i denne karma, fordi vækst og udvikling bliver resultatet, når disciplen møder de uundgåelige hændelser, accepterer sin karma og arbejder på at udligne den, tilskyndet af rigtige motiver. Lad mig illustrere det. En mester véd fx, om disciplen har kapacitet til et bestemt arbejde, og om det er hans skæbne at udføre det for at tjene menneskeheden på en speciel måde. Mesteren véd også, at det er hans pligt at give disciplen en særlig forståelse og at hjælpe ham til at udføre pligterne så nøjagtigt som muligt. Men når han tager disciplens karma i betragtning og ser, at en alvorlig sygdom i løbet af få år vil svække legemet, hvorved både bestræbelser og fuldførelse hindres, så undlader mesteren at sætte en læreproces i gang, som han ellers ville være forpligtet til.
2. *Mangelfuld udrustning.* Ofte mangler en discipel i en bestemt inkarnation nogle nødvendige karakteregenskaber eller nogle ønskværdige kvaliteter enten i sin emotionelle natur eller i et af legemerne. Han kan fx have et udmærket fysisk legeme, et stort engagement og et glimrende intellekt, men egenskaben »vedholdenhed« er ikke til stede.

Derfor véd mesteren, at et stabilt samarbejde og en vedvarende indsats endnu ikke er mulig. Som følge heraf vover han ikke at lade disciplen (sammen med andre af ashramens medlemmer) deltage i et planlagt stykke arbejde eller en bestemt tjeneste, fordi han véd, at disciplen vil bringe de fælles bestræbelser i fare. Gruppen må derfor fortsætte uden den hjælp, som han ellers er kompetent til at yde.

3. *Et blindt punkt.* Dette er en af de faktorer, som mesteren oftest står overfor, når han forsøger at føre sine disciple ad tjenestens vej. En discipel kan have en eller anden stor svaghed, som han selv helt tydeligt er komplet uvidende om. Fortæller nogen ham om dens eksistens, påstår han kategorisk, forudrettet og oprigtigt, at det ikke er tilfældet. Han forsikrer heftigt om den modsatte dyd eller styrke. Denne forsikring antyder imidlertid, at sjælen er ved at opbygge en kvalitet, som, når den er tilstrækkelig stærk, vil resultere i, at denne brist neutraliseres. Så længe denne tilstand eksisterer, er det ikke muligt for disciplen at blive fuldt ud integreret i ashramen, og det er heller ikke muligt at overbevise ham om, at han er totalt blind i denne specifikke forbindelse. Til sidst vil han selv blive i stand til at se det, men det vil ske som et resultat af disciplens egen indsats og hans selvindledte opvågningen. Så snart denne opvågningen er opnået, vil denne form for blindhed aldrig igen være mulig.
4. *En overentusiastisk natur.* Dette forleder disciplen til at jage frem i sine bestræbelser på at gennemføre den planlagte opgave for at vise sin stålsatte beslutsomhed over for mesteren, og for at vise sin store egnethed over for de andre medlemmer i ashramen. Denne entusiasme kan bringe planlagte projekter til forlis, afkorte disciplens liv, og derved gribe ind i hans karma og gøre ham til genstand for henholdsvis moro og bekymring i gruppen.

Alle disse faktorer og flere andre, der er endnu mere subtile,

må mesteren tage i betragtning, så vel som disciplens alder, baggrund og tidscyklusser.

Derfor vil jeg fremhæve, at det ligger fuldstændigt i dine egne hænder at hæve din egnethed i ashramen. Skulle jeg svare dig i dag på spørgsmålet om, hvilket område af din udvikling du skal være mest opmærksom på, ville jeg sige: Søg helt bevidst og energisk at overvinde din negativitet. For dig har en udviklet og bevidst negativitet været en flugtmekanisme fra den handlekraftige og administrative natur i dit liv. Din sjæl har i mange årtier, tvunget dig ind i en stilling som leder, forvalter og administrator. Dybest set går det stik imod dine naturlige tendenser. Alligevel var det i højeste grad nødvendigt og lærerigt. Men så snart du havde fuldført pligterne og taget din del af ansvaret og på bedste måde og i tilstrækkelig grad udført din opgave (hvilket du altid gjorde), så tog din personlighed – der er sensitiv og ved at miste indflydelse – tilflugt i en negativ holdning over for alle mennesker. Du udviklede en afsondrethed, der gjorde det vanskeligt for dig at skabe nogen form for nære relationer til andre mennesker.

Alligevel, min broder, har de mennesker, du mødte, og de, du havde kontakt til, altid ønsket en positiv udveksling med dig og en nærmere relation til dig. De havde et ønske om at lære dig bedre at kende og ville gerne støtte dig og betyde noget for dig. Som leder stod du altid til rådighed. Som en sjæl i en personlighed har du levet dit eget liv uden relation til andre. Du har ikke været nem at få kontakt til eller at lære at kende. Du var aldrig åben over for dem, der nærmede sig, og dine reaktioner over for dem, der ønskede kontakt, har været negativ, og det skete mange gange, også når du selv ønskede en nærmere kontakt. Heri ligger din opgave og dit problem i de resterende år af dit liv. Min broder, lær at være imødekommende som menneske over for de mennesker du møder og får tilknytning til gennem livet og omstændighederne. Selv om det kan være hårdt, skal du frigøre dig fra de tankeformer, som med så stor kraft betinger dig, og som for det meste har baggrund i et mindreværds kompleks. Du skal ikke lade dig styre af de faktorer, der påvirker dig så kraftigt,

da du er en skolet og kultiveret person, og da du er et menneske, der er et produkt af tradition, af gode nedarvede egenskaber og af generationer af civiliserede forfædre.

Dit arbejde med børn har også haft tendens til at afsondre dig, hvorved du er blevet offer for en selvpåtaget ensomhed. Du var altid åben og imødekommende over for dem, men de opfattede dit væsen som en stærk forankret og forskanset fæstning og ville derfor ikke trænge sig på. Du må nu forberede dig til at undervise voksne i din næste inkarnation, og det nødvendiggør en helt anderledes fremgangsmåde, der vil vække og involvere ethvert aspekt i dit væsen. Disciplen underviser principielt ud fra det han *er* og ved at give sig selv fuldt og helt til dem, han møder. Han er spontant imødekommende, når nogen kommer inden for en mulig kontakt til ham. Dette er så godt som ukendt for dig. Den skolede discipel skal lære at mestre en klar dømmekraft. Det er derfor nødvendigt for ham at lære at skelne mellem kontakter, hvis han vil undgå nytteløse tilfældigheder, selv om de er velmenende.

Verdensscenen er nu for tiden sammensat således, at den giver dig fuld mulighed for at finde store områder, hvor du kan skabe kontakter, og hvor du i fuldt omfang kan arbejde sammen med andre mennesker og med meddisciple og derved tvinge dig selv til at frigøre *den magnetiske kraft i din sjælgennemtrængte personlighed*. Din indre udvikling er langt større, end det der kommer til udtryk på det ydre plan. Derfor behøver du ikke at arbejde ihærdigt med at udvikle dit indre, men må stræbe efter at udvikle evnen til at skabe kontakter, til at påvirke og vække respons hos alle og enhver, som din skæbne fører dig sammen med. Afvisninger, misforståelser og mangel på respons vil i begyndelsen være et naturligt resultat, indtil du finder frem til din specielle »teknik til at skabe kontakt« og anvender den. Hver discipel udvikler sin egen teknik. Du mangler endnu at finde frem til din.

Jeg giver dig nu tre ord, som jeg beder dig reflektere over som tiden går, og hvorfra du kan forvente definitive resultater, *hvis* der er den mindste sandhed i aforismen, at »som et

menneske tænker i sit hjerte, således er det«.

Det første ord, jeg vil foreslå, er *kontakt*. Det er ikke vanskeligt for dig (selv om du ikke er klar over det) at skabe sjælskontakt og kontakt med dine gruppebrødre på de indre plan. Dit kontaktområde i den retning er veletableret, men endnu kan din fysiske hjerne ikke registrere det i tilstrækkelig grad. Det skyldes udelukkende den ikke-sensitive tilstand i dine hjerneceller, men det har ikke større betydning. I forbindelse med din daglige meditation vil jeg bede dig fortsætte det daglige arbejde med den intention, at du vil udvikle magnetisk tiltrækning (for at hjælpe og tjene) på i det mindste tre mennesker – enten du kender dem eller ej. Du ville muligvis finde det nyttigt (i hvert fald for en tid) at føre dagbog over forløbene af kontakter. Du bør indlede med en konversation som en metode til at nærme dig andre, til at skabe kontakt til en fremmed, såfremt du føler det frugtbart og interessant, eller til en fælles opgave, som du kan udføre i fuld harmoni med andre. Dette vil udvikle en udadvendt ånd og en interesse i hele den proces, det er at skabe kontakt. Det er gennem skabelse af kontakter og udvikling af en deraf følgende mekanisme til magnetisk kontakt, som er den hemmelighed, der ligger bag al udvidelse af relationer, og det hører til det forberedende arbejde før indvielse. Tænk over dette, for det har den største betydning for dig.

Det andet ord, jeg ønsker at give dig, er *impression*. Dette ord vil i rigt mål give dig stof til refleksion, da det berører hele problematikken om et sensitivt respons på indre kontakter og ydre relationer. Det er nøgleordet til udvikling af en skolet psykolog og er en gren af det aspekt af det universelle sind, som vi kalder *sandhed*. Evnen til at registrere impression korrekt, evnen til at fortolke den rigtigt og derefter drage en korrekt slutning, er hemmeligheden bag alle diagnoser, hvad angår psykologi. Når dette tages i betragtning af en discipel i relation til de mennesker, der kontaktes, er det overmåde udbytterigt. Impression – når den analyseres og resultaterne af analysen anvendes – er et tema til et meget nyttigt

studium, især for mennesker som dig.

Til sidst vil jeg bede dig reflektere over ordet *relation*. Jeg ønsker, du skal gøre det med din specielle objektive forståelse og vise, hvordan du som discipel under skoling kan etablere de relationer, der vil bringe hjælp og styrke til andre og støtte til arbejdet i ashramen. Jeg vil ikke uddybe dette yderligere, da jeg ønsker, at du selv skal komme frem til dine egne konklusioner og kundskaber.

Det, jeg i virkeligheden gør, min broder, er at give dig en antydning om dit fremtidige skolingsområde – en skoling, der vil vare ved i resten af dit liv. Denne skoling må du selv påbegynde, og du må altid forpligte dig til at gøre det for at kvalificere dig til at arbejde i ashramen, der er en gren af den store hierarkiske ashram. Du er særdeles velegnet til dette arbejde. Det eneste, du har behov for, er at frigøre den magnetiske kvalitet i din allerede udviklede natur for at få nedbrudt de barrierer, der måtte eksistere. På den måde vil dit tjenestoområde blive stærkt udvidet og din kraft blive bragt ind i et erkendelsesområde i videste forstand.

August 1946

MIN BRODER:

Det er på ingen måde din fejl, at denne gruppe er blevet opløst på det fysiske plan, og det vil den for flertallet af gruppe-medlemmernes vedkommende være frem til den næste livscyklus. Det er bedrøveligt, at arbejdet på det fysiske plan måtte slutte, men en nærmere og oprigtig analyse af selve gruppen vil muligvis vise, at den væsentligste reaktion er en sammenblanding af to reaktioner: for det første, at gruppen havde svært ved at blive integreret, og for det andet, at medlemmerne følte et savn, fordi min kommunikation med jer allesammen var afsluttet på det ydre plan. Begge disse reaktioner er personlighedsreaktioner. Mesteren, der véd, hvor lille betydning et menneskes alder har, opfatter begge disse reaktioner som uden betydning. Kun enkelte af jer er unge, og flere af

jer er ret gamle, men ingen af jer er så gammel som jeg. Inden for en relativ kort periode vil I alle forlade den ydre begrænsning, som et fysisk legeme er, og være rede til en ny åndelig aktivitet. Esoterisk set (hvis nogle af jer ønsker det) er situationen uforandret, forudsat at I selv er interesseret i det. Den indre kontakt findes stadig, nøjagtig som før. Det mål, der ligger forude for hver af jer er præcis det samme, og døren til min ashram står vidt åben for dem af jer, der opfylder kravene.

Min broder, hvad er dit egentlige mål? Betragter vi din stråle og din type, er målet at gennemtrænge din personlighed med sjælsenergi. Dette kan opfattes som en banalitet, og du kan meget vel reagere ved at sige, at det gælder alle aspiranter. Og det gør det så sandeligt også, men *dit* specielle mål for sjælen i dette liv var at føre sjælsenergien ned fra de subtile legemer til de tre verdener, så de kan påvirke hjernen. Denne påvirkning vil resultere i en hurtigere udvikling af sjælskvalitet, således at den kan blive tilkendegivet på det fysiske plan.

Som jeg tidligere har nævnt for dig, har du udviklet dig tilfredsstillende på de indre plan, men denne indre udvikling kommer ikke rent esoterisk til udtryk på en tilstrækkelig dynamisk måde. Den påvirker ikke i tilstrækkelig grad de ydre livsbetingelser. Det véd du. Jeg er sikker på, at du har fundet over og studeret de tre ord – kontakt, impression og relation – som jeg gav dig i min sidste instruktion. Jeg er ligeså overbevist om, at du har arbejdet på at styrke din *kontakt* til mig, til ashramen og til gruppen, og på at blive sensitiv over for åndelig *impression*, og også på at observere, om dine *relationer* var rigtige i to retninger: til ashramen og til dine medmennesker. Dette er alt i alt godt, men af hensyn til din egen udvikling og tiltagende egnethed ønsker jeg, at du igen tager disse tre ord, og (i resten af dit liv) retter din tænkning mod *kontakt* med dine medmennesker, mod den type af impression, du kan etablere – en *impression*, der vil sætte dem i stand til at påvirke andre med ønsket om at finde sand-

hed og at blive ved til livets afslutning. Det vil indebære, at du skal etablere en undervisningsmæssig *relation* til dem – en relation, der oprettes ved hjælp af kvaliteten i den måde, du henvender dig til dem på, og ved hjælp af en »tilfredsstillende tinktur« i dit liv, som en af mestrene har udtrykt det.

Derfor må du – indtil jeg ser dig på den anden side af forhængen – manifestere tre slags arbejde i to retninger: at stabilisere denne manifestation i forhold til ashramen (og det er næsten blevet en vane for dig og behøver derfor ikke nogen form for tilskyndelse) og tillige at intensivere bestræbelserne på at virkeliggøre meningen med disse ord sammen med dine medmennesker. Det vil blive meget mere vanskeligt. Du har så megen ophobet åndelig kraft i dit indre. Hvis du frigjorde den, så snart det var muligt og i alle retninger, så ville du blive overrasket over resultatet. Du ville derved kunne gøre de sidste år af din levetid frugtbare og givtige i langt højere grad, end de nogen sinde tidligere har været. Dit liv har været et ensomt liv og i nogen grad fordunklet af negativitet.

Du befinder dig i en proces, hvor du er ved at forlade ashramens periferi for at gå mod dens midte. Det kræver kun en lille dynamisk indsats fra din side, og det er, at du giver en urokkelig forsikring om, at du befinder dig inden for ashramens grænsning og fungerer som en bevidst discipel. De fleste i gruppen har ikke nået dette stadium. I er alle omsluttet af ashramen, men det næste skridt for hver og en af jer – uden støtte og hjælp – er at passere den mentale barriere, som forhindrer jer i at få bevidst viden, og som (når den er passeret) vil sætte ashramen i stand til at give jer »frihed i staden«.

En af de faktorer, som det for disciplene vil være en hjælp at forstå, er, at når man er kommet over på den anden side, så fortsætter de tre processer med at skabe kontakt, impression og relation. Tidligere fremhævede jeg disse tre ord for dig, og jeg synes, at de også i dag har den største betydning for dig, derfor ønsker jeg, at du om muligt skal forstå, at deres betydning er permanent. Den brede menneskemasse, der for det meste er fokuseret på aktiviteterne og tænkningen på det fysiske plan, be-

finder sig i perioden efter døden i en halv-bevidst tilstand og er ikke klar over, hvor de befinder sig og er både emotionelt og mentalt forvirrede. Disciple fortsætter med at opretholde kontakt med mennesker i søvnens timer (normalt dem de har haft tilknytning til). De kan stadig modtage impressioner fra omgivelser og medarbejdere, og de kan stadig erkende relationer (som på jorden) og se, når de må påtage sig et ansvar.

En af de studerende i denne gruppe stillede mig et spørgsmål for nogen tid siden, som jeg har været længe om at besvare. Da det vedrører det emne, vi behandler her, vil jeg besvare det nu. Efter et par almindelige kommentarer sagde den studerende: »Jeg kan bringe ro over mine ydre legemer, men har ikke vovet at bryde den forbindende tråd. Er det uden risiko? Kan du se, hvordan min kondition er, og vil du fortælle mig det?« Mit svar er ganske enkelt, og jeg véd, at han vil forstå det.

Var du tyve år yngre, min broder, ville du uden risiko kunne bryde den forbindende tråd, men på grund af din alder er det ikke rigtigt at gøre det på dette tidspunkt. Der er stadig nogle mennesker, du skal hjælpe, og endnu er der en eller to tråde du skal tage op. Unødvendig belastning af det fysiske legeme – enten man er ung eller gammel – er aldrig godt, og ofte har det en skadelig virkning. Mange aspiranter i denne gruppe, i Arkanskolen og andre steder er under skoling til at kunne arbejde i den nye tidsalder og i den næste livscyklus, og deres erkendelse er ofte større end kapaciteten i deres nuværende hjerneceller. Derfor tilbageholdes viden og registreret bevidsthedsudvidelse midlertidigt, indtil et bedre fysisk legeme er tilgængeligt. Jeg nævner dette, fordi nogle lider af mismod, når de i en høj alder og efter mange års arbejde og fremgang registrerer, at de befinder sig i en statisk tilstand, eller det de bedømmer som statisk. En sådan følelse er ganske unødvendig, men det er nødvendigt at fortsætte det indre arbejde med omhu, selv om en ydre registrering af det tydeligvis mangler.

Lad os genoptage instruktionen til dig selv: når du ønsker at øge styrken i de tre processer – kontakt, impression og re-

lation – skal du udføre en ganske enkel øvelse, når du lægger dig til at sove om aftenen.

Først skal du føle dig veltilpas i så høj grad, som det er muligt, og derefter skal du forsøge at opnå en indre tilstand, hvor du kan planlægge at gå ud af det fysiske legeme på en rolig måde og samtidig fastholde hele processen på det mentale plan, fordi du véd, at det er en naturlig aktivitet for hjernen. Hjertet bliver på ingen måde involveret. Dit mål er at bevare en vågen bevidsthed, når du trækker den væk fra hjernen og går ind på de mere subtile bevidsthedsniveauer. Du forlader *ikke* det fysiske legeme permanent, derfor er livstråden, der er forankret i hjertet, ikke involveret. Målet er, at du i nogle få timer, og mens du befinder dig i det astrale og mentale legeme, kan være *bevidst* vågen et andet sted. Når du beslutter det, kan din bevidsthed blive et fokuseret punkt, der har til hensigt at træde ud af det fysiske legeme. Dette punkt fastholder du, og ser ikke tilbage på det fysiske legeme eller på dagligdagens bekymringer, interesser og begivenheder, og du forholder dig afventende til det øjeblik kommer, hvor din negative holdning til det fysiske plan og din positive holdning til de indre plan vil bringe et øjeblikks frigørelse, måske et lysglimt, en intuitiv forståelse af en mulighed til at undslippe, eller en ny opfattelse af dine omgivelser samt en eliminering af alle overraskelser og af en forventning om fænomener.

Det er blot en helt almindelig daglig proces, du gennemgår, når du praktiserer denne tilbagetrækningsøvelse. Når du kan udføre denne øvelse uden besvær, vil du komme til at opleve, at din dødsproces vil forløbe let og helt automatisk, fordi det fysiske legeme ikke gør modstand og forholder sig roligt og uanfægtet, og du bliver derved i stand til at gennemføre den store overgang uden bekymring eller frygt for det ukendte. Dette er en øvelse, jeg gerne ser, at hele gruppen gennemfører. Det kræver kun, at der opretholdes en fast holdning og en fast beslutning om at fastholde bevidsthedspunktet, der er gruppemedlemmernes evigtvarende selv, samt en

levende forventning. Jeg har valgt disse ord med omhu og vil bede gruppen om at studere dem med lige så stor omhu.

Jeg vil også formulere en meditation til dig, der bygger på de tre begreber: kontakt, impression og relation. Længden af meditationen afhænger helt af dit eget valg og midlertidige behov. Den kan anvendes i alle omgivelser, og du kan anvende den i resten af dit liv (det være sig mange eller få år) uden at opbruge dens muligheder og nytte. Omridset har ikke en fast form i modsætning til de mange, jeg tidligere har givet gruppen. Dens hensigt er ganske enkelt at virke tankevækkende. Du kan berige dit liv ved at anvende disse forslag:

1. Bring dig i ligevægt ved »udgangsdøren« i hovedet, idet du oplever, at det er et punkt, hvorfra du kan se *udad* på den fysiske verdens liv, *indad* til emotionernes verden og den mentale intuitive forståelses verden og *opad* mod sjælen. Disse tre retninger danner en triangel af projiceret sensitivitet.

Intoner derefter OM tre gange, idet du har disse tre retninger i tankerne.

2. Tag derefter ordet kontakt ind i din bevidsthed og fundér over de tre områder, hvor du kan bevæge dig og skabe kontakt – det fysiske plan, det kama-manasiske plan og sjælens rige. Studér disse plan for mulige og uundgåelige kontakter (for den stræbende discipel) og studér dem ud fra en synsvinkel om tingene, som de er. Når du til en vis grad er blevet fortrolig med, hvilke kontakter der er mulige, husk da, at dette specielle arbejde vil gøre dit liv frugtbart i alle tre retninger.

Intoner derefter igen OM og søg at trække dig tilbage til et stille kontemplationspunkt på det mentale plan. Intoner igen OM.

3. Nu skal din opmærksomhed være koncentreret om muligheden for at modtage impression. Du skal begynde at studere den hovedtendens og de specielle lektier, som fysiske, astrale og mentale kontakter giver dig, hvad de har betydet for dig i

denne livscyklus eller i den sidste uge eller dagen før. Derefter skal du beslutsomt og med fuld koncentreret interesse og opmærksomhed *rette dig mod sjælen*. Stå *bevidst* rede til at modtage impression. Hvad en impression vil overføre, hvilken tanke der vil komme til dig, og hvilket kald til tjeneste der vil lyde, kan du ikke vide. Du skal indtage en udstrålende, tavs, afbalanceret forventningsfuld holdning, og intet andet er tilladt. Det skal du arbejde på at opnå. Bemærk, at hvis det sker, at du får en klar tanke, en afklaring af en begrebsforvirring, en udvidelse af en mental forståelse til en intuitiv forståelse, så er der tale om en bevidsthedsudvidelse. Til denne proces kan du bruge ligeså lang eller kort tid, som du vælger, men aldrig mindre end ti minutter.

Derefter skal du *rette din opmærksomhed mod mig* din mester og ven gennem mange år, og atter vente. Måske kunne der være noget, jeg vil sige til dig. Du vil bemærke, at jeg i begge tilfælde har brugt ordene »rette dig mod«. Jeg har ikke sagt »opnå kontakt«. Opgaven med at modtage impression er ikke let, og du kan blive nødt til i nogen tid at arbejde på disse forskellige niveauer, før du kan registrere en klar respons fra en opnået kontakt, for det er, hvad det da vil være.

Intoner derefter OM to gange.

4. Når du har opnået en så høj kontakt som muligt på ethvert givet tidspunkt, kan du begynde at orientere dig mod det fysiske plan og dagliglivets erfaringer med dets systematiserede proces af relationer. Du forestiller dig, at du ved hjælp af et planlagt og ordnet tjenestearbejde – som disciplin på det fysiske plan – påtager dig forpligtelser for disse relationer i forhold til ashramen og til mig, i forhold til sjælen ved hjælp af fusion på det mentale plan, i forhold til gruppens emotionelle tilkendegivelse og i forhold til dine medmennesker. Søg at forstå disse relationer – både når de påvirker dit dagligliv, og når de har relation til mennesker, som du lever og samarbejder med – og før denne forståelse ned på det fysiske plan. Igen tager du begrebet om relationers betydning op og analyserer, hvilken

virkning du som et menneske på vejen har på alle, du møder og søger at hjælpe. Til denne tanke skal du altid knytte tanken om forpligtelse.

Intoner derefter OM.

5. Sig derefter Den store invokation:

»Fra lyset kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette planen på jorden.«

og intoner derefter OM tre gange. Vær opmærksom på, at OM i denne meditation skal intoneres uhørligt.

Min broder, følger du disse forslag, vil du gå hurtigt fremad mod de åndelige mål, og dit lys vil få en klarere udstråling. Jeg, din mester, kender din indre udstråling. Lad også den ydre verden få kendskab til den. Mit hjertes ønsker omgiver dig.

Til I.A.P.

August 1940

BRODER FRA GAMMEL TID:

Med alle de omvæltninger, der sker i verden i dag og med den opmærksomhed, der i stadig højere grad rettes mod vesten, er det ikke nemt for verdens disciple – med deres usædvanlige sensitivitet – at holde sig fri af de generelle psykiske tilstande. Alligevel er målet for enhver ansvarsbevidst og forpligtet discipel (hvilket du er, min broder, hvad du selv har bevist – og det er det eneste sikre vidnesbyrd) at bevare en subjektiv holdning til en ubunden kontakt – et okkult paradoks – og på samme tid fortsætte livet med aktiv tjeneste på det fysiske plan. Det er et problem for dig, og det vil du i tiltagende grad komme til at stå over for i fremtiden. Den nuværende situation kan og vil berøre alle nationer, og enhver discipel vil blive prøvet og må i sit tjenestearbejde give det yderste af, hvad han har i sig. Jeg fremhæver dette, for at du kan forstå nutiden og forberede dig til fremtiden.

Jeg skriver til dig som en sjæl og ikke som en personlighed, og jeg vil bede dig studere implikationerne i den holdning, jeg indtager i relation til dig. I resten af dit liv vil du – i det omfang du kan i dit eget land og i de allierede nationer – få megen brug for den etablerede og opnåede sjælskontakt og for skoling af det indre opmærksomme menneske for at kunne opfatte kommunikationerne med sjælen samt for at en fast vilje kan glemme alle personlighedens bekymringer ved mødet med omgivelsernes behov. For dig er dette muligvis et overraskende udsagn, men ved afslutningen af krigen kan genopbygningsperioden og etableringen af rette menneskelige relationer (jeg siger ikke det vil ske, for den frie vilje vil altid vare ved og skal tages i betragtning) presse enhver discipel til at arbejde de steder, hvor tidligere bestræbelser, karmas bånd og national arv og tendens betinger hans personlige tilhørsforhold. Dette vil også gælde dig, men kun tiden vil vise, om du

vil komme til at arbejde nær ved dit hjem eller fjernt fra det – det første vil være at foretrække, hvis det er muligt. Jeg beder dig ganske enkelt om at have disse muligheder i tankerne, at undgå fanatiske konklusioner og at forberede dig til at arbejde, hvor du står over for en mulighed.

Det blændværk, som jeg omtalte i min første information til dig i år (bind I, s. 216), har du bearbejdet med den rette holdning og med sund fornuft. Det vil jeg rose dig for og vil samtidig minde dig om, at sjælkontakt altid er universel og altomfattende i sine virkninger, og at sindet (endog på sjælniveauerne) fremdeles kan skelne mellem de overførte sandheder og placere dem i kategorier og efter oprindelse. Det er de overførte sandheder, undervisningen og inspirationen, der har betydning, og jeg tror, at du er ved at lære denne sandhed. Jeg, mesteren D.K., er medlem af Hierarkiet, og jeg underviser dig gennem din egen sjæl på de mentale niveauer og til tider også i blændværkets verden samt på det fysiske plan gennem en meget ældre discipel, A.A.B., der overfører mine tanker til dig. Gennem mig og på baggrund af din kontakt med mig (der er baseret på din sjæls forståelse og udvikling) er du i forbindelse med en verden af åndelig inspiration og erkendelse, som du sætter pris på. Det skal du tilegne dig, min broder, og videreføre som undervisning til dem du tjener, men afhold dig fra at blive optaget af eller interesseret i oprindelsen eller kilderne til denne undervisning. *Det er ikke dem, der er det mest betydningsfulde.* Ikke desto mindre hviler ansvaret som lærer på dig. Underviseren bør være så koncentreret om undervisningen og om at forklare den sandhed, han har modtaget, på en måde, så eleverne bliver klar over, at han ikke kan presses ud på et sidespor ved en uberettiget interesse i oprindelsen til åbenbaringen.

A.A.B. minder mig her om, at jeg ikke har oplyst dig om, hvilken stråle der styrer din personlighed. Dine hovedstråler – første og anden – er identiske med J.W.K-P.s og C.A.C.s, hvilket bør føre til en tilfredsstillende forståelse mellem jer. Kombinationen af første og anden stråle – der styrer enten

sjælen eller personligheden – har den største indflydelse på den opgave, jeg i denne tid søger at gennemføre. De findes i ret mange tilfælde i denne gruppe, og det var at forvente, da mesteren M. og K.H. har den overskyggende indflydelse på mine bestræbelser. Syv af gruppemedlemmerne er betinget af disse energier, og de fleste af de andre har enten deres personlighed eller deres ego på anden stråle. Dette farver uden tvivl gruppen og skaber (om jeg så må sige) gruppetonen. Hele gruppen kan således benytte disse kræfter, og det betyder, at indstrømningen af forståelse, lys og kærlighed derved lettes i betydelig grad.

Din personligheds stråler er følgende:

- Det mentale legeme – Fjerde stråle for harmoni gennem konflikt
- Det astrale legeme – Første stråle for magt
- Det fysiske legeme – Tredje stråle for aktiv intelligens

Dette er en interessant kombination, der skaber nære relationer og den mindste modstand i forbindelse med sjælsstrålen via hjernen (der har tredje stråle kraft) og det astrale legeme. Jeg vil gøre dig opmærksom på, at hjernen består af atomer og celler, der vibrerer med den stråles energi, som styrer det fysiske legeme. Dette er en grundlæggende okkult kendsgerning og er et kort og klart udsagn, der fremføres for første gang. Den intelligent studerende kan altid udlede og fortolke det underforståede, hvis han har en rigtig forståelse af de grundlæggende esoteriske implikationer. Ved hjælp af dit første stråle astrale legemes kraftfulde stræben (hvilket i virkeligheden er transmureret begær) og den intelligente måde, det kommer til udtryk på, og ved hjælp af tredje stråles kraft i din styrende og vågne hjerne, er det ret nemt for dig på dit nuværende udviklingstrin at opnå sjælskontakt. Dit virkelige problem er at undgå, at denne kontakt fordrejes og går over i blændværk ved kraften fra det indre oplyste sind – det har at gøre med den indre oplysning, der opnås gennem konflikt og udvikling af skelneevnen og resulterer i (når problemet er overvundet) en harmonisering af sjælen og dens form på jorden.

Jeg vil derfor give dig nogle meditationsøvelser, der vil lette opnåelse af denne klare vision og en korrekt fortolkning af de faktorer og relationer, der opstår.

I. Øvelse før meditation:

1. Stå rank over for din sjæl. Sig derefter *højt*, hvis det er muligt:

»Jeg accepterer discipelskabets forpligtelser, som min sjæl har pålagt mig«.

2. Hold pause i ét minut, og søg at forstå den fulde betydning af denne øvelse.
3. Stå igen over for din sjæl og sig:

»Jeg accepterer med glæde og tillid og med en fællesskabsfølelse min del af ansvaret for, at det åndelige arbejde i verden udføres og bliver vellykket«.

4. Hold igen en pause og søg at forstå den sande betydning af denne forpligtelse.

II. Meditationsarbejdet:

1. Sid rank og afslappet. Før bevidstheden indad i successive trin, idet du anvender imaginationen til at gennemføre det. Imagination er en skabende aktivitet, der skaber definitive indre ændringer. Det kan du være forvissat om, fordi det er en af de kræfter, der påvirker selve substansen. Derfor:
 - a. Efter at have fokuseret din bevidsthed i den fysiske hjerne, fører du bevidstheden til det astrale plan.
 - b. Før den fra det astrale legeme til det mentale legeme.

Her skal du erkende, at du er en integreret personlighed.
c. Før bevidstheden fra personligheden til sjælen.

2. Mens du udfører denne opgave, skal du søge at se den tråd af gyldent lys, der forbinder disse tre aspekter af dit selv. På samme tid skal du holde din bevidsthed vedvarende fokuseret i hovedet ved centret mellem øjenbrynene – ajna-centret. Denne tråd – der er dobbelt ligesom to sammenflettede gyldne kabler – løber fra hjertet og forbinder dig, personligheden, med sjælen.
3. Når du har afsluttet denne koordination og tilbagetrækningen af bevidstheden, hvorved du har skabt relation mellem din personligheds tre aspekter, skal du roligt erkende tre faktorer:
 - a. At du nu står ansigt til ansigt med din egen sjæl, at du står foran nærværelsens engel.
 - b. At du, dette engleagtige væsen, essentielt er en virkelig eksistens, der manifesterer sig gennem tre aspekter.
 - c. At afsondrethed derfor ikke eksisterer.

4. Sig derefter med eftertryk og forståelse:

»Idet jeg har gennemtrængt det lille manifesterede selvs verden med en brøkdal af mit større Selv, forbliver jeg større og mere altomfattende, og overskygger derved hele min daglige levevis«.

Reflektér over dette i fem minutter.

5. Tilføj til ovenstående udsagn følgende:

»Jeg, det manifesterende Selv, forløser, genabsorberer og revitaliserer denne brøkdal, der er i min form, ved hjælp af min naturs magiske kraft.«

6. Intonér derefter OM tre gange:
 - a. Intonér det første mentalt og før det via åndedrættets udstråling videre til det mentale plan.
 - b. Intonér det andet som en hvisken og før *lysets* udbredende kraft via åndedrættet videre til det astrale plan.
 - c. Intonér det tredje højt og før illumination via åndedrættet videre til det fysiske plan.

7. Derefter følger en periode med at lytte, og som esoterisk kaldes »egoisk konversation«.

Min broder, i denne instruktion har jeg givet dig meget stof til eftertanke, og peget på grundlaget til virkelig opmuntring, samt antydnet dit behov for at nærme dig virkeligheden på en ny måde.

August 1942

1. Disciplen må lære at anvende skelneevnen, hvilket den sondrende personlighed har forberedt ham til.
2. Gigantiske tankeformer dominerer menneskenes sønner, tal via en nation og fokusér dig via en gruppe. Støt dig til din *sjæl*.
3. Dit tjenesteområde har været virkeligt, men gamle tjenestetråde skal senere tages op igen. Forbered dig.
4. Sensitivitet over for de, der vejleder og véd, kan indikere en mental vekselvirkning. Du opfanger deres »tankeformer«. Brug skelneevnen.
5. Der findes en triangel af kraft, som du bør have det nærmeste forhold til – jeg selv, F.B. og A.A.B. Stå os nær.
6. Lær at bruge andre i dit arbejde og tag dem under skoling, således at de også kan tjene deres medmennesker. Dette kan du gøre. Det er din sjæls befaling og din personligheds afvisning.

September 1943

MIN BRODER:

Sandsynligvis synes du, at jeg har været tavs og har overladt dig helt til dig selv. Men det er ikke tilfældet i virkeligheden. Du har hele tiden vandret under mit observerende blik, men der var ikke meget jeg kunne gøre, før du i nogen grad fik brudt den »tendens til ensomhed«, som din personlighed konstant har mødt din sjæls fremskridt med. Denne personlighedsreaktion er du nu som en bevidst sjæl hurtigt ved at lære at tilbagevise. Ensomhed, isolation, en følelse af at være svigtet og en afsondrethed (i de fleste tilfælde baseret på sensitivitet) kendetegner første stråle disciplen, indtil han lærer at opretholde sin guddommelige sans for »forenet identitet«, samtidig med at han slutter sig sammen med andre. Dette er du også ved at lære.

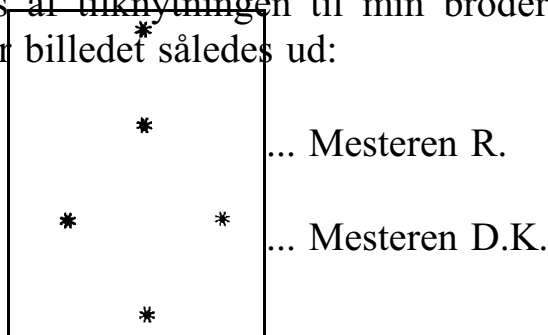
Du har på ingen måde haft en let tid, min broder. Du har ladet dig påvirke af den ulykkelige tilstand i verden, og du har opdaget, at det er sket i tiltagende grad og ret ofte. På den måde skoles Guds sønner og føres frem til at blive frie og åndeligt orienterede tjenere.

Jeg vil benytte denne mulighed til at bringe dig min anerkendelse (hvis et så utilstrækkeligt ord har nogen mening) for den vedvarende og utrættelige tjeneste for planen, som du uophørligt udfører. Du har i mange år – lige siden du første gang vendte tilbage til Spanien og senere på dit nuværende opholdssted – usvigeligt fulgt tjenestevejen vedvarende og uden ophør. Du har nået og har hjulpet mange. Du skal vide, at vi har bemærket det. Jeg ønsker, at du erkender, at det arbejde, du udfører, er planlagt af os, og at det er din opgave at gøre dig sensitiv for vor »impression«. Dette at udvikle sensitivitet er altid en vanskelig opgave for et første stråle menneske. Det foretrækker at stå alene og i sit indre udvikle de planer, som det mener er bedst egnet til den type tjeneste, det søger at udføre. Men i dag lærer disciple, at en forenet, organiseret og samlet plan for eller skematisk fremstilling over den verdensomfattende tjeneste er nødvendig, og at Hierarki-

ets overordnede plan må bringes til udførelse. Du ligesom alle disciple må gøre en indsats for at tilpasse sig denne plan.

Har du nøje studeret de seks udsagn, som jeg gav dig for et år siden? I dag vil jeg bede dig rette din opmærksomhed mod det tredje udsagn. Disse ord bør danne grundlaget for din planlægning for fremtiden, specielt sentensen: »Gamle tjenestetråde skal senere tages op igen«. Du begyndte at arbejde for os i et andet land. Din virkelige karmiske skæbne ligger dér, selv om du ikke fysisk vender tilbage permanent eller kun af kortere varighed. Planen skal tjenes. Jeg vil bede dig om at forberede dig til at genetablere det arbejde, du påbegyndte, så snart krigen i Europa er afsluttet. Jeg vil bede dig om at gøre forberedelser til at bosætte dig dér igen om nødvendigt, og om at begynde at kontakte så mange du kan af dem, du tidligere samarbejdede med, og søge at få et samarbejde i gang igen med dem i den oprindelige åndelige retning. Jeg sagde ikke i den oprindelige organiserede retning. Det vil jeg i første omgang bede dig gøre på en helt personlig måde ved at skrive venlige og personlige breve til dem, du tidligere arbejdede sammen med som medlemmer af Arkanskolen, for at høre til deres situation, og om der er noget nyt. De vil danne kernen i det åndelige arbejde, som vi søger at gennemføre, og som du i stort omfang kan bidrage til ved at etablere det igen.

Opgaven med at frelse Europa, både åndeligt og psykologisk, har vor største opmærksomhed, og dette arbejde må fortsætte. Det skal holdes helt fri af partipolitik, og jeg beder alle jer, der er mine forpligtede medarbejdere om at fortsætte med denne åndelige opgave. Din tilknytning til mesteren R. burde hjælpe dig meget til at tage de rette initiativer i samarbejde med A.A.B. og F.B. Den krafttriangel, der derved dannes, styrkes af tilknytningen til min broder R. Hvad angår Spanien, ser billedet således ud:

... A.A.B., F.B.

... I.A.P.

Du vil her bemærke, at der er en direkte linje af åndelig kraft, der strømmer ned fra mesteren R. via D.K. til dig, med F.B. og A.A.B. som beskyttere på hver sin side. De hjælper og støtter alle dine bestræbelser.

For hurtigt at komme Europa til hjælp vil der snarest blive åbnet for assistance, og dette må du i din position og i dit område begynde at forberede dig til. Menneskehedens åndelige krav er stort, og det behov, der skal dækkes, er gigantisk, men du har udrustningen og nok overlevende forbindelser på den urgamle pyrenæiske halvø (hvor dit arbejde begyndte) til at samle nogle af skolens resterende elever og derved genskabe et åndeligt fokuspunkt i dette land. Begynd derfor at lægge dine planer. Skriv breve. Find frem til dine studerende. Skab kontakt, og trin for trin vil vejen åbne sig for dig, og det arbejde der skal udføres, vil du opfatte tydeligt. Stol på din indre styrke og på dine indre åndelige kontakter. Føl dig ikke magtesløs eller uegnet til opgaven, for i denne tid med foruroligende lidelser bliver den hjælp, der gives til én discipel, i allerhøjeste grad intensiveret og forøget.

Jeg har her et personligt forslag til dig. Når du har modtaget denne instruktion, vil du så i en hel måned arbejde på at etablere en så nær kontakt med din egen sjæl, så kærlighed, entusiasme, visdom og visse grundlæggende åndelige erkendelser (der altid må betinge en accepteret discipels liv) kan strømme gennem hele dit væsen? Dag efter dag skal du forbinde dig med din sjæl, dag efter dag skal du forpligte dig til det arbejde, der skal udføres, dag efter dag skal du søge at knytte en dybere relation til mig, til min ashram, og til dine gruppebrødre, dag efter dag skal din sjæls søgelys undersøge den tjeneste, du har udført indtil nu, og derefter, min broder, kan du med min hjælp og velsignelse vandre fremad, idet du anerkendes af os som et af vore åndelige aktiver. Arbejd på at

bringe kærlighedens lys og åndelig retning til dem, det er dit kald at tjene på det sted, hvor du befinder dig nu, og i stadig større omfang i fremtiden på det sted, hvor du tidligere havde dit tjenestearbejde. Jeg vil minde dig om de sidste ord i andet udsagn: Støt dig til din sjæl.

Jeg anviser dig ikke nogen bestemt meditation. Jeg mener, at gruppemediationen vil give dig det, du har behov for i den retning, og refleksion over opståede muligheder samt planlægning med at genoptage arbejdet vil udgøre tilstrækkelige områder til at tilkendegive tankerne, til at fastholde sindet stabilt i lyset og til at opnå den påkrævede meditative koncentration.

Mine instruktioner til dig har udelukkende drejet sig om temaet arbejde, ikke sandt, min broder? Men for dig er det livet. Det er unødvendigt for mig at fortælle dig, at fremgangen i den kommende nyorganisering og fremgangen af din åndelige stræben for det meste vil være afhængig af, hvor dybt din individuelle åndelige fokusering går, hvor tæt du er kommet til din egen sjæl, og hvor stor erkendelsen af din »tilknytning« (teknisk set) er til min ashram. Det er ABC'en for din relation til mig som en accepteret discipel.

Indtil den tid kommer, hvor du kan se det ydre hændelsesforløb med større klarhed, og indtil vejen åbner sig for en genoptagelse af det arbejde, du påbegyndte tidligere, er der to ting, du skal gøre. Jeg sammenfatter det blot.

1. Gør dit eget indre åndelige livsindhold dybere ved moden og grundig refleksion, og praktisér det på alle niveauer for tænkning og i enhver pause i dit daglige tjeneste- og arbejdsliv. Bestræb dig på at opfange ashramens tone og vibration og på at skabe en meget tættere tilknytning til dine gruppebrødre. De sætter pris på dig og må også udføre deres del.
2. Læg dine planer til en større skoleaktivitet og koncentrer dig også om Triangel-arbejdet. Forbered dig grundigt til fremtidens arbejde, og søg også at afsætte tid i din plan-

lægning til dem, du kan hjælpe.

Den fremtid, som ligger foran mine medarbejdere, og det arbejde, der planlægges i min ashram, vil kræve en stor arbejdsindsats. Planerne er skitseret, og det betroede arbejde er forklaret tydeligt. Jeg modtager mine instruktioner fra et »fælles råd« bestående af de åndelige ledere bag verdensscenen. De er Hierarkiets seniormedlemmer og arbejder under Kristi ledelse. De når frem til deres beslutninger efter passende drøftelse med seniorarbejdere som mig – dvs. med mestre og indviede over tredje indvielse. På den måde bliver arbejdet en forenet bestræbelse, og i tider med kriser som den nuværende deltager hele Hierarkiet i en fælles aktivitet. Med udgangspunkt i denne fokuserede intention fortsætter hver enkelt med at udføre planen via sin ashram, og således vil arbejdet påvirke den ydre verden.

Jeg forklarer dig dette, fordi du er under forberedelse til at blive et endnu mere nært knyttet medlem af »ashramens cirkel«, der vogter det hierarkiske livs hjerte.

Min broder og ven, fortsæt ad den oplyste vej med mod og beslutsomhed.

November 1944

MIN KAMMERAT OG BRODER:

Dette er to betegnelser, der er oprigtige og tiltænkte. Du står i denne tid over for forandringer. Det valg, du skal træffe, drejer sig ikke så meget om, hvilken opgave du vil arbejde med, men mere om du føler, at dit tjenestelivs udvikling har nået et så højt vandstandsmærke, at du ikke mener at kunne nå højere, eller om du stadig føler et så dybt engagement og en så stærk indre tilskyndelse, at du er i stand til at fremme og højne det åndelige liv. Det er ofte et sådant valg, disciplen står overfor, når han nærmer sig 70-års alderen, som du gør. Det vanskelige ligger grundlæggende i, at begge beslutninger er rigtige. Imidlertid er det meget få, der træffer valget bevidst og på intelligent måde eller står fast ved deres beslut-

ning. For den almindelige aspirants vedkommende er valget relativt set uden betydning, fordi tidsfaktoren på dette stadium ikke er særlig vigtig – et par år mere eller mindre har ingen betydning i den evigt virkende sjælsreaktion. Derfor er kritik uberettiget, selv om valget er at vegetere, at nøjes med det opnåede udviklingstrin og at slippe for flere vanskeligheder. Husk det.

For den accepterede discipels vedkommende – som du er – kan valget dreje sig om mere end først antaget. Det kan være en hjælp for dig og for alle, der senere læser disse instruktioner, at jeg kort beskriver det uundgåelige problem, som den aktive discipel har, der har nået den alder, som du nu har nået. Skal han hvile på sine laurbær (og du har fået ros, min broder, som jeg omtalte i min sidste instruktion til dig), eller skal han – for at sige det bibelsk – på ny »binde sin kjortel om sig« og fortsætte med fornyet kraft og til et endnu højere udviklingstrin? Skal han tilkendegive den syvende bølges kraft, der kan bære ham meget længere op på livets strand, eller skal han lade en stærk understrøm føre sig væk fra nye bestræbelser som et almindeligt svagt menneske?

En discipel må altid bestræbe sig på at undgå unødigt inaktivitet, og i stedet fortsætte arbejdet, uagtet træthed (træthed efter mange leveår), uagtet tiltagende »knirken« i det menneskelige legeme og uagtet en uundgåelig tendens, der kommer efter vedvarende tjenestearbejde og kontakt med andre.

Følgende indsats er nødvendig:

1. Han må bestræbe sig på at føre sin tjenesterytme og sin frugtbare levevis med sig, når han – fri for det fysiske legeme – står på den anden side af sløret. Der må ikke opstå nogen pause i dette tjenestearbejde.
2. Han må bestræbe sig på, så vidt han kan, at bevare en kontinuitet i bevidstheden som en *aktiv* discipel, idet han ikke bør tillade, at der opstår et tomrum mellem hans nuværende spændingspunkt og det spændingspunkt, der opstår efter dødens indtræden.
3. Han må bestræbe sig på at afslutte denne livserfaring på en

måde, så det er tydeligt, at han *er* medlem af en ashram. Han må ikke tillade et brud i den etablerede relation, eller et ophør i den strøm af ashramisk liv, der flyder gennem ham til menneskenes verden. Denne aktivitet er, som følge af den naturlige og normale opløsning af det fysiske legeme, når det ældes, ikke nogen let opgave. Det fordrer en klar koncentreret indsats, der øger den spændingstilstand, disciplen altid lever i.

4. For alle disciple i min ashram er problemet i denne periode med verdenskrise særligt påtrængende, og det har følgende årsager:
 - a. Min ashram er den ashram, der er tættest knyttet til mesteren K.H.s ashram. Mesteren K.H., der er min mester (sådan som jeg er jeres), har fået den opgave at give oplysning til verden i en ny retning og i større udstrækning. Min ashram, der fungerer under hans inspiration, skal videregive den nye esoteriske fremstilling af sandheden. Det arbejde, jeg allerede har udført – gennem mine bøger og gennem al den undervisning, som du har forsøgt at give konkret udtryk – er at føre andre og ældre esoteriske retningers og grupperes lære ud til den ydre verden. De har ikke mere nyt at videregive. Derfor må de nu knytte sig til de kilder, som jeg repræsenterer, hvis deres ledere skal give de studerende ny og vital information, eller de må anvende det, jeg har givet verden via A.A.B., og på den måde igen træde ind i den esoteriske helhed.
 - b. Disciple i min ashram bærer et dobbelt ansvar, idet de skal udvise stabilitet ved at *bevare deres forståelse* – om jeg så må sige. Denne stabilitet må ikke på nogen måde slækkes, når alderdommen nærmer sig, og den må ikke forsvinde i selve dødsprocessen. Mesteren for en ashram arbejder gennem en ubrudt bevidst tænkning fra en samlet gruppe af disciple. Det er ikke så meget en gruppe disciples aktive ydre tjeneste, der har den største

betydning (omend den naturligtvis har et vigtigt formål), som det er den kohærente, integrerede gruppes tanke, der bør være så kraftig, at den kan tilvejebringe ændringer i menneskenes bevidsthed.

- c. Den særlige problematik i den nuværende verdenskrise og de vældige tilpasninger i den menneskelige bevidsthed, der er en følgevirkning af en begyndende ny kultur, civilisation og verdensreligion, kræver, at jeg giver medlemmerne af min ashram (og tilknyttede grupper som jeres) mulighed for at bevare »sindstilstanden« in-takt og fri for svækkelse i de resterende leveår, gennem opløsningsprocessen og videre frem til friheden på den anden side af sløret. Denne bevarelse af bevidst integritet er ikke nogen let opgave. Den fordrer forståelse og en velovervejet indsats.

Min broder, det er specielt denne indsats, jeg opfordrer dig til at udføre, for konsekvenserne for dig vil fra nu af blive et meget hårdere tjenesteliv og vil resultere i, at du må udføre dine arbejdsplaner med store og intensive kraftanstrengelser.

Du bør nu indgå i et nærmere samarbejde med A.A.B. og F.B. Opgaven med at føre den esoteriske sandhed til det katolske Latinamerika og det sydlige Europa er ingen let opgave. Det vil blive en langsom proces. Du må skabe et godt og sandt grundlag. Hvad angår dem, du skal samarbejde med i fremtiden, er kvaliteten mere betydningsfuld end kvantiteten. Det må du altid have i tankerne. Du må ikke opgive de forskellige faser i det arbejde, du på en så vellykket måde har iværksat, men fortsæt som hidtil, uanset hvor din fysiske virksomhed kommer til at foregå.

En ud af mange ting, som du på dette tidspunkt har behov for at lære, og som du må påbegynde i løbet af de næste par år, er, hvordan du samler mennesker omkring dig og arbejder gennem dem. Dette er, som du har fået fortalt, meget vanskeligt for en første stråle discipel at mestre, især når sjælsstrålen og strålen for den astrale eller emotionelle natur begge er før-

ste stråle. Det er let for første stråle disciplen at trække sig ind i sin sjælsbevidsthed, langt lettere end for andre stråletyper, men dit problem (der er det samme som for J.W.K-P.) er at give anden stråle personligheden større bevægelsesfrihed, således at første stråle evnen til at tilkendegive ubundethed afbalanceres med den modsatte kvalitet bundethed, der er så kendetegnende for anden stråle naturen. Tænk over det.

Som jeg sagde til J.W.K-P. for nogle år siden, er en »ubunden bundethed« (det lyder paradoksalt) målet for den tjenende første stråle discipel. Dette gælder også dig. I har samme stråle for sjælen, for personligheden og for det mentale. Det er årsagen til, at du altid har følt en tæt samhørighed med ham. Han er discipel af mesteren M., men arbejder midlertidigt i min ashram. Jeg har knyttet dig til de accepterede disciples rækker i min ashram, men du vil senere blive overført til mesteren M.s ashram. Den frie udveksling, der er etableret mellem min ashram og mesteren M.s, skyldes, at han er det interne overhoved for alle esoteriske grupper, og med henblik på den kommende nye verdensorden bliver de ashrammer, der beskæftiger sig med undervisning, styrket ved en tilgang af første stråle disciple. Dette må være en oplysning, der specielt interesserer dig.

Min broder, hvordan skal den meditation og det indre arbejde være, som du skal udføre i løbet af de kommende år? Jeg vil bede dig meditere over følgende »tre aktiviteter«: udadrettet aktivitet, bevarelse af retning, og tilbagetrækning til det indre. *Relationen* mellem disse tre aktiviteter eller holdninger bør danne ét aspekt i din refleksion over disse ord. Den relative aktivitet, der er involveret i hver af de opnåede holdninger, bør danne et andet aspekt. At opfatte de resultater, som hver af dem skaber i de tre verdener og også på sjælsniveau, kræver nøje og koncentreret tænkning. Hvilken karakter har fx »udadrettet aktivitet« på det astrale plan? Hvordan vil en »bevarelse af retning« vise sig og komme til udtryk på det mentale plan? Eller »tilbagetrækning til det indre« på det fysiske bevidsthedsniveau? Hvordan kan du, som

discipel, tilkendegive disse holdninger samtidig? Min broder, jeg tror, at du vil være enig med mig i, at med disse tre begreber og deres tilkendegivelse i det daglige liv inden for de tre verdener grænsning og i sjælens liv på dens eget plan, har jeg givet dig stof til megen eftertanke i de kommende år. Tag derfor hvert tema og gennemtænk det i relation til hvert af de tre plan i de tre verdener og til hinanden. Før derefter den samme styrede tænkning videre til sjælsniveauer og dernæst til den åndelige triades tre verdener, idet du skal betragte de tre lavere verdener som refleksioner af de tre højere triadiske verdener. Notér alle de rationelle tanker, der kommer til dig. Iagttag de reaktioner, der opstår i dine legemer, og vær i stadig højere grad opmærksom på de forandringer, som den bevidste, velovervejede tænkning skaber i dit indre. Tænk – om jeg så må sige – i dit hjerte, og også i dit sind, og bestræb dig for at forstå forskellen mellem disse to tænkemåder.

Dette reflektive arbejde bør være dit fremtidige meditationsarbejde. Det vil være betingende for din indre udvikling, og det vil tillige automatisk gøre dit ydre arbejde mere dynamisk.

Baggrunden for, at jeg har fremhævet behovet for bundethed i denne instruktion, er, at den rigtige form for bundethed frigør sjælens kærlighed, og det er kun kærlighed, som vises bevidst og anvendes på intelligent og velovervejet måde, der kan føre til, at arbejdet bliver vellykket både i Europa og Sydamerika – dine to erkendte tjenesteområder. Kun din anden stråle personlighed vil besidde kapacitet til på ny at skabe kontakt til dine studerende i Spanien eller bevare kontakten til dem, der allerede arbejder i Sydamerika. Det er ved på ny at finde, vække og inspirere de enkelte tjenestearbejdere, at det arbejde, der er tilsigtet og planlagt af mig, kan fortsætte på fremgangsrig måde. Det er din nuværende opgave. Kun din anden stråle personlighed har tålmodighed nok til at omfatte den mængde af nødvendige detaljer og til at fortsætte til trods for udsigten til *tilsyneladende* fiasko. Stor handledygtig-

hed vil ligeledes være et krav. Den katolske kirke styres af første stråle som sin sjælsstråle og af tredje stråle som sin personlighedsstråle. Heraf kommer denne kirkes interesse for politik og for den dennesidige magt. Heraf kommer også dens store interesse for kommercielle og finansielle besiddelser. Denne kirkes mentale stråle er sjette stråle. Heraf kommer dens snæversynede målrettethed. Dens emotionelle indre organisations stråle er også en sjette stråles kvalitet, mens den fysiske stråle for den ydre organisation er syvende stråle. Dette er oplysninger, der bør interessere dig, og som er nødvendig viden for dig i dit arbejde. En erkendelse af disse særlige strålekombinationer vil kræve, at du og alle medarbejdere, der virker i esoteriske retninger, viser stor dygtighed i handling.

Med fornyet stræben, oplyst forståelse og mod skal du gå videre fremad, min broder, i tjeneste for lyset. Jeg står altid bag dig. Det må du aldrig tvivle på. Jeg skærmer og beskytter dig, men lader dig have fuld frihed i dit arbejde.

August 1946

MIN KÆRE BRODER:

Dette er en ny måde at tiltale dig på, men du er kommet mig nærmere ved din tålmodige vedvarende og din ufravigelige troskab til tjenestearbejdet for Hierarkiet. I mange år har du udført din opgave i et meget vanskeligt område. Jeg siger dette, så du ikke bruger tid (eller burde jeg sige spilder tid, min broder?) på at ønske, at du havde udført opgaven bedre eller anderledes eller uberettiget undervurdere dig selv. Jeg kan ganske enkelt fortælle dig, at vi er taknemmelige og tillige tilfredse. Det latinske område – og med det mener jeg det område, hvor de latinske folkeslag er dominerende, dvs. de italienske, spanske og portugisiske – er et af de vanskeligste områder at arbejde i. Den fordomsfulde tænkning, der skyldes den romersk katolske kirkes styring, den krystallisering der stammer fra en urgammel udvikling, og den omfattende raceblanding, der findes i Sydamerika, gør opgaven med at bringe

åndelig frigørelse til en særdeles vanskelig opgave.

Véd du, min broder, at du som en af de første har sat ploven i jorden som forberedelse til den nye tidsalders lære, og at denne jord er meget hård, meget stenet og nu for tiden relativt gold?

Så vær ved godt mod. Dit arbejde er mere frugtbart, end du er klar over, og i en af de næste inkarnationer vil du se resultaterne af det tilsyneladende værdiløse hårde arbejde, du med din åndelige foretagsomhed har udført gennem årene.

Jeg har kun nogle få instruktioner til dig. Fortsæt som hidtil, men uddyb dit indre liv med vedvarende ihærdighed. Brug mere tid til rolig refleksion og studier end til den tekniske side af opgaven. Lad andre tage sig af opgavens mere tekniske side, mens du søger at virke som et åndeligt reservoir, hvorfra de kan tappe styrke, visdom og forståelse. Den mest betydningsfulde lektie du kan lære i denne tid er nok, at du erkender denne fase i dit arbejde. Du vil opleve at få nye kræfter, en opstigning af en ny åndelig glød, en glæde ved at se andre strukturere arbejdet på kompetent måde, mens du underviser og hjælper dem i deres åndelige aktivitet. Frem for alt skal du bestræbe dig på at nå de unge mennesker og gøre dem interesserede. De er fremtidens håb og inkarnerer med en subjektiv viden om deres forudbestemte opgave med at genopbygge verden. Du vil opdage, at de reagerer omgående på åndelige kontakter, forudsat at de ikke præsenteres i religiøse vendinger. Stol på dem og forsøg at nå dem.

Jeg vil give dig en forholdsvis kort meditationsøvelse, som du skal udføre to gange om dagen – det er det første, du skal gøre om morgenen, når du er stået op, og det sidste inden du lægger dig til at sove om aftenen. Det vil ikke tage dig lang tid, men udfører du den korrekt og integrerer du så meget af din første stråle sjæl i den, som du kan, så vil den være dig til stor hjælp.

1. Intoner OM uhørligt tre gange.
2. Derefter, når du har opnået indre ro og en afslappet mental

fokusering, skal du med vågen bevidsthed søge at få kontakt med:

- a. Din sjæl.
- b. Min ashram.
- c. Mig, din mester.

Du skaber derved med din imagination en energitriangel:

Ashram * * D.K.

*

Dig selv

Efterhånden som du bliver fortrolig med denne meditation vil du nå frem til at få kontakt, til at registrere en åndelig kraft (der kommer til udtryk gennem din anden stråle personlighed) og til at opleve en så øget kærlighed og lys, at omgivelserne i forbindelse med dit tjenestearbejde vil bemærke det, endskønt du ikke selv – i begyndelsen – bemærker det.

3. Efter en rolig accept og en periode med stille refleksion skal du med velovervejet ro lade den indstrømmende åndelige kraft strømme ud til:
 - a. Dine umiddelbare omgivelser.
 - b. Arkanskolen, som dit arbejde i Sydamerika er en integreret del af.
 - c. Goodwill-arbejdet, som du har hjulpet i gang i Sydamerika.

Denne meditationstype er et definitivt tjenestearbejde og vil – når det udføres om morgenen – vise sig at være yderst kraftfuldt. Den kræver nogen rutine i visualisering, og at du (hvad jeg og ashramen angår) anvender din sikre skabende imagination.

4. Sig derefter Den store invokation langsomt og med megen

mental intention, og gør et ophold efter hvert af de fire vers til rolig eftertanke og refleksion.

5. Derefter skal du igen i tankerne søge kontakt til mig, din mester. Intoner igen OM uhørligt tre gange og fortsæt derefter med dit daglige arbejde.

Min velsignelse hviler uophørligt over dig.

November 1948

MIN LÆNGE UDHOLDENDE BRODER:

Jeg har ikke haft til hensigt at sende dig en meddelelse, siden de personlige instruktioner stort set ophørte. Men i dag føler jeg mig tilskyndet til det, fordi jeg – efter at have kontaktet dig i mine tanker i morges – besluttede, at et ord fra mig og en berøring af min hånd (symbolsk talt) ville give dig styrke og nyt mod.

Der kommer en tid i skolingens af enhver discipel, hvor han *skal* stå alene og til tider føle, at hans mester og de andre medlemmer i ashramen har forladt ham. Det er en højere og okkult modsvarighed til den sande mystikers mystiske erfaring, som vi har givet betegnelsen »sjælens mørke nat«. Alt dette er ikke desto mindre blot en del af den store illusion, som skal overvindes og opløses. Når discipelen har overvundet den og har vist sin villighed til at arbejde alene og tilsyneladende uden nogen form for ashramisk styring – med undtagelse af en generel viden om planen – så har han vist, at han er til at stole på. Han kan nu bestride en højere tjenestegrad, og der kan placeres et større ansvar hos ham – om ikke i denne inkarnation, så i den næste.

Du er ikke ung, min broder, men du har den sjældne glæde at kunne se tilbage (når den tid kommer, hvor du skal passere portalen til et klarere lys og liv og *viden*) og opdage, at du har tjent og hjulpet tusinder via radioen og via oversættelsen af det materiale om læren, som jeg har forsøgt at videregive. Det, du har sået, har ikke været i ufrugtbar jord. Dette er en

kendsgerning, selv om du endnu ikke har registreret det. Siden du første gang responderede på min vibration, har du kun set fremad. Dette har vi bemærket og noteret.

Ros og anerkendelse er ikke begreber, jeg normalt bruger, men en discipel må lære at reagere rigtigt på ros såvel som på irettesættelse. Du har fortjent anerkendelse, og den vil vi ikke undlade at give.

Min broder, fortsæt. Det er vanskelige tider, og stabile lyscentre i ethvert land er der et stort behov for.

Må din egen sjæls styrke og din viden om, at du har en sikker plads i ashramen, sætte dig i stand til at fuldbyrde den opgave, som du har begyndt.

Note: Denne discipel har vedvarende og trofast tjent som et stabilt lyscenter, og i september 1951 gik han ind i et klarere lys og liv i den indre ashram.

Til I.S.G-L.

August 1940

MIN VEN OG BRODER:

I adskillige inkarnationer har vi haft tilknytning til hinanden, men det er først i de to sidste inkarnationer, at jeg og mine medarbejdere på afgørende måde har betragtet dig som en forpligtet discipel. Jeg gør dig opmærksom på dette, da det betyder, at du har bevaret et ubrudt engagement og en hengivenhed, som vækker en stadig stigende respons, efterhånden som tiden går.

Som discipel er du forpligtet til at fremme vore planer og til at beskæftige dig med et egentligt gruppearbejde. Vore disciple lærer nu for tiden indvielsesprocesserne at kende i den fortærende ild og dybe fanatisme, de møder i dagliglivets kampe i verden. Senere vil de lære processerne i et gruppearbejde at kende samt de regler, der gælder gruppebestræbelser. Hierarkiet styrer disse regler. Hierarkiet træder mere og mere i baggrunden, efterhånden som gruppen vokser i funktion, hensigt og egnethed, men Hierarkiets tilbagetrækning til tavshed er ikke baseret og vil aldrig blive baseret på den form for tavshed, som den indviede eller disciplen i det ydre liv har pålagt sig selv eller sin gruppe. Tavsheden angår kun ham selv og er baseret på en ydmyg værdsættelse af den enhed, som han ganske enkelt er en del af, og er ikke baseret på en tavshed og en teknik, der giver det et mystisk præg. *De eneste sande mysterier opstår, når mekanismen er for utilstrækkelig til at opfatte eventuelle åbenbaringspunkter*, derfor får den indviede eller disciplen ikke respons, når de kontakter mennesker med en utilstrækkelig mekanisme. Du må som lærer og leder være vidende om disse mysterier, for eleven kan ikke reagere, når han præsenteres for dem. Han opfatter dem ganske enkelt ikke. Når der findes et for stort krav om tavshed, og når der lægges for stor vægt på mysterier, så vil eleven som følge heraf fokusere sine tanker på læreren, og det vil kun tjene til at føre hans opmærksomhed væk fra virkelig-

heden og skabe et blændværk omkring læreren. Jeg vil bede dig om at tænke over dette, min broder, for dit tjenestearbejde er nødvendigt, men i dag – hvis jeg må have lov til at sige det – er du hæmmet af intensiteten i din hengivenhed og af den psykiske pulseren i dit solar plexus center. Du kender den tilstand, som jeg her henviser til. Den har til tider indvirkning på kvaliteten i din måde at påvirke mennesker på og også på resultaterne i dit tjenestearbejde. Følger du gruppe-meditationen nøje og engageret, vil det lette situationen meget og derved frigøre dig til mere frugtbar tjeneste.

Det vil også være nyttigt for dig, hvis du én gang for alle erkender kompleksiteten i din egen natur og gør det med glæde. Du kan ligeledes prøve at forenkles din egen metode til at nå frem til sandheden og til at komme i kontakt med mig og menneskeheden. Forenkling – det er dit nuværende problem. Det medfører, at du skal eliminere imaginative reaktioner og alle tilkendegivne meninger, samt at du skal trække dig tilbage fra at være midtpunktet i dit gruppeliv (jeg henviser ikke til den gruppe, som jeg underviser her) i samme grad, som du selv føler, du er midtpunktet. Det medfører også, at du bestræber dig på at virke som en kraftfuld levende indflydelse, der stråler ud fra det høje og ikke fra centrum, men dog uden at føle nogen form for overhøjhed.

Min broder, jeg véd ikke om min mening er tydelig. Det er den ikke for A.A.B., der skriver efter mit diktat, men det burde den være for dig, for den vedrører din etablerede tjenesteteknik og din gruppeaktivitet. Du har udført et godt og frugtbart tjenestearbejde i dit liv. Du har hjulpet mange fremad mod lyset og har tilkendegivet en uselvskhed på det fysiske plan, der især har medvirket til at frigøre andre. Du må nu vise samme uselvskhed i forbindelse med aspiration og hengivenhed. Dér ligger din kampplads, og dér skal du sejre, før du kan tage den indvielse, som du er under forberedelse til. Du har en helt usædvanlig åbenhed over for lidelse. Det må høre op ved at højne den guddommelige indifferens, der ændrer eller forandrer de nuværende alt for voldsomme emotionelle reaktioner til en rolig, forstående og medfølelse vis-

dom, der – når du identificerer dig med sjælen hos de, du søger at hjælpe – automatisk hjælper lidende personligheder. Jeg tror, du forstår betydningen af mine bemærkninger. Dit intense ønske om at tjene os og din dybe kærlighed til menneskeheden må bevares og ikke glemmes på grund af de anstrengende aktiviteter i dit liv.

Du er relativt set endnu en ung mand. Sagens kerne i dit problem findes i *den overførsel*, som du formentlig skal foretage i denne inkarnation, fra en mindre stråle, sjette stråle for hengivenhed, til en hovedstråle, anden stråle for kærlighedsvisdom. Når du har fuldført denne overførsel, vil du tage den pågældende indvielse. Opgaven er imidlertid meget vanskelig, fordi du som accepteret discipel i ordets tekniske forstand har meget fremtrædende og dominerende sjette stråle karakteregenskaber, hvilket skyldes dit sjette stråle astrallegeme. Denne tilstand forværres (om jeg så må sige) på grund af din første stråle personlighed. Når polariseringen foregår – som i dit tilfælde – i det astrale legeme, således at der sker en indstrømning af en kraftig energi, så bliver situationen akut, hvilket er at forvente. Lykkeligvis stræber disciple med intensitet og engagement efter at tage de nødvendige skridt, der vil bringe frigørelse og som følge deraf give fremskridt, og den inkarnation, hvori de gør dette, vil altid indeholde helt specielle omstændigheder, i det mindste subjektivt, selv om det ydre liv ikke har den store interesse. Dette gælder ikke dig. I dit tilfælde er følgende tilstande knyttet til dit problem, og deraf opstår din mulighed:

1. De intense vanskeligheder med at skifte fra én stråle til en anden. Aspirationen fra dit sjette stråle astrallegeme skal hæves op til kundskabens plan. Kraften fra sanset erkendelse skal blive guddommelig visdom gennem vished. Vision skal erstattes af fokuseret intuitiv forståelse – der er noget helt andet, min ven.
2. Du er født i Tvillingernes tegn, og det giver sine egne særlige problemer. Du vibrerer mellem modsætningernes par

på en udpræget og meget bestemt måde – ligesom A.A.B. Det er altid vanskeligt at finde balancen og ligevægtpunktet for disciplen i dette tegn.

3. Din første stråle personlighed virker gennem et fysisk legeme, der er på samme stråle, hvorved en trefoldig første stråle energi yderligere komplicerer dit livstema, fordi alle disse kræfter er koncentreret i den lavere natur. Dette kan (i en forpligtet discipels tilfælde) føre til en stærk og afsporet åndelig ambition, der for en gruppeleder – som du er – vil være til skade for gruppen. Når det astrale legeme er på sjette stråle, og hengivenhed er dominerende, kan et hengivenhedsblændværk tilsløre realiteten af enhver eksisterende ambition.
4. Den nuværende verdenskonflikt forstærker dit problem og gør, at hele din livscyklus bliver særdeles smertefuld, men også meget betydningsfuld.

Min broder, der er mange inkarnationer, der er så uvæsentlige, at der intet er at kommentere. Så kan der komme en inkarnation, hvor opmærksomheden fra disciplens sjæl, fra hans mester og fra hans gruppe er rettet mod ham som kæmpende discipel på det fysiske plan. Derved intensiveres hans situation, og det tvinger ham til at »kæmpe sig frem til dagens lys«, iagttaget både af dem der forstår, og dem der ikke forstår. Dette er årsag til megen lidelse for den sensitive discipel. Alt dette er gældende for dig. Du bryder dig ikke om offentlighed, men meget af det arbejde du udfører kræver det. Du er sensitiv ydmyg, og alligevel lader du dig til tider lokke og forlede af personlighedens stolthed. Du viser dyb og oprigtig kærlighed, men har tendens til at give udtryk for dette gennem hengivenhed i stedet for gennem vis identifikation.

Jeg er dog ikke bekymret på dine vegne, men vil oplyse dig om, at du har behov for hurtigst muligt at fjerne hindringerne på din vej. Ud fra studiet af din sjælskontakt er jeg forvisset om, at det vil lykkes for dig.

Jeg spørger mig selv, om jeg kan gøre noget for dig, og om jeg kan hjælpe dig i transmutions- og frigørelsesproces-

sen med en meditation, der passer til situationen. Jeg vil foreslå følgende forsøg med subjektive holdninger. Det er dybest set en definition af meditation. Resultatet af al meditation vedrører:

1. Personlighedens holdning til sjælen.
Dette er selvkontrol.
2. Det integrerede menneskes holdning til menneskeheden.
Dette er tjeneste.
3. Disciplens holdning til Hierarkiet.
Dette er intuitiv sensitivitet.
4. Den hierarkiske medarbejders holdning til planen.
Dette er valg af handling.

Reflektér over disse punkter, specielt det tredje, der på træffende måde beskriver dine sensitive reaktioner over for os. Sådanne reaktioner vil *din sjæl* mærke som en fuldstændig overgivelse i tid og rum, *personligheden* vil registrere dem enten som blændværk eller som en renselsesproces, og *gruppen* vil opfatte dem som en kraft, der har enten en god eller dårlig virkning svarende til, i hvilken grad den farver den højere eller lavere natur, og til den aktivitet, som det vil lykkes den at igangsætte, når den rammer gruppemedlemmerne.

Følgende øvelse kan udføres fire gange og gentages tre gange hver dag:

1. Stå med udstrakte arme, så du symbolsk danner et kors.
2. Tag seks lange, langsomme åndedræt, hvorved du etablerer en rytme.
3. Tag derefter et langt åndedræt og med din forestillingsevne samler du solar plexus centrets energi og fører den langs rygsøjlen op til hovedet – ikke til hjertet, der er det normale.
4. Fokusér en målbevidst aspiration og emotionel energi i »det hemmelige sted« og intonér derefter OM. Med åndedrættet fører du det ned til strubecentret.

Dette kan betragtes som en indåndings- og udåndingsproces, der foregår med ét åndedræt med et mellemstadium med be-

vidst fokusering. Du vil bemærke, at du – i kombination med gruppemeditationen – arbejder aktivt med solar plexus centret, hovedcentret, hjertecentret og strubecentret. Det vil kræve en opmærksom iagttagelse af processen, af resultaterne i centrene og af den deraf følgende aktivitet.

Lad mig være ambitiøs på dine vegne, min længe udholdende broder, for *det er jeg*. Jeg har iagttaget dig med kærlig forståelse i en meget lang cyklus. Min kærlighed ophører ikke og min omsorg for dig omgiver dig helt.

August 1942

1. Den ene, der har været. En anden ligger forude – ikke langt væk. Forberedelse.
2. Sjælens enkelhed åbner vejen til Shamballa.
3. Vær fordringsløs, klar som dagen og fuld af kærlighed.
4. Et blændværk etableres, fordi en adskillende mur blev bygget på falske grundlag. Riv denne mur ned og lad lyset strømme ind.
5. Vær ikke så bekymret, broder. Du står mit hjerte nær og også Moryas. Tal med F.B., for du og han og jeg er nært knyttet til hinanden og til Morya.
6. Dit tjenesteområde har behov for lidt mere kvalitet. Lær at afvise og at udvælge det bedste.

September 1943

MIN MEDDISCIPEL:

Min relation til dig er noget anderledes, end den jeg har til størsteparten af medlemmerne i min ashram. Du hører hjemme – ligesom F.B. – i mesteren Moryas ashram. Du er blevet knyttet til min ashram på grund af den karakter, som dit astrale legemes vibratoriske aktivitet har, og fordi – efter din egen sjæls valg – du skifter over til anden stråle for kærlighed-visdom. Du kan derfor med god grund spørge, hvordan det kan være, at du har været forbundet med mesteren M. og

været knyttet til hans ashram. Årsagen findes i den kendsgerning, at både din personlighed, din mentale natur og dit fysiske legeme er på første stråle, og som følge deraf har kraften fra dit intelligente og fokuserede sind ført dig ind i den førende første stråle ashrams aura og har fastholdt dig dér. En nærmere tilknytning var ikke mulig på grund af din sjette stråle sjæl, hvis naturlige og forudbestemte skæbne var at sammenmelte sin sekundære energi med anden stråles energi for at åbne døren for dig ind til en anden stråle ashram. Man mente derfor, at jeg (via min ashram) kunne tilbyde sådanne tilstande, der ville lette denne overførsel og på samme tid forberede dig til den næste store åndelige bevidsthedsudvidelse – den indvielse du er bekendt med. Den vil markere fuldbyrdelsen af denne store livscyklus.

Som du véd, og som jeg tidligere har peget på, har du en grundlæggende afbalanceringsopgave at udføre på grund af de stråleenergier, der i denne tid påvirker dit liv. Tre aspekter af første stråle og to aspekter af sjette stråle intensiverer hinanden. Var du ikke en fremskreden discipel, hvilket du er, ville det kunne skabe et liv og en karmisk manifestation med en fanatisk egen-vilje. Tillige med denne vanskelige afbalanceringsproces kommer de vanskeligheder, der altid følger et liv i en overgangstilstand, og et liv, hvori en stor overførsel skal finde sted. Desuden må vi tilføje den nuværende tilstand i verden, hvor Shamballa-kraften er aktiv og på særlig kraftig måde påvirker de naturer, der har en overvægt af første stråles anlæg. Det er således ikke nogen let tid for dig, min broder. Det véd du, og jeg véd det også og står ved din side.

Dette er baggrunden for, at jeg for nogle år siden opfordrede dig til at koncentrere dig om bogen »Vejen til Shamballa«, idet jeg véd, at en intelligent og interesseret fordybelse i problematikken vil være medvirkende til at bringe naturen af din første stråle personlighed i overensstemmelse med din anden stråle sjæls hensigt, hvilket vil lette overførslen af din egoiske bevidsthed fra sjette stråle for hengivenhed til anden stråle for kærlighed-visdom. Første og anden stråle virker tæt sammen.

Kærlighed og vilje er således tæt knyttet til hinanden på bevidsthedens og tjenestens højere niveauer. Disse to grundlæggende energier giver i virkeligheden tilsammen udtryk for den guddommelige planlægning og hensigt.

Det er også i denne forbindelse, at din relation til F.B. og A.A.B. ikke er tilfældig eller midlertidig, og at den har stor betydning for jer alle tre. Dette har A.A.B. erkendt. Adskillige kræfter – der enten ligger i jeres egen natur eller er styret og manipuleret af uvidende eller mindre fremskredne på vejen – har bestræbt sig på at genere og hindre den ønskede relation. Problemet ligger imidlertid helt i dine egne hænder, og omfanget af kontakt mellem jer tre er dit personlige problem, for der er intet, der hindrer fra de to andres side. Tilsammen kan I tre udføre vigtigt arbejde, og ashramens behov for medarbejdere er nu for tiden meget stort – medarbejdere, der – som H.P.B. udtrykker det, »er som fingrene på en hånd«.

Jeg vil minde jer om, at disciples og indviedes kraft uden enhver sammenligning overstiger kræfterne hos det samme antal aspiranter. Samspillet mellem kærlig forståelse og viljernes sammensmeltning skaber et særdeles kraftfuldt reservoir af energi. Dette er et punkt, som alle disciple bør studere, og som de kan regne med, når de samarbejder om en fælles indsats i enhver ashram.

Når jeg studerer dig, min broder og ven, og når jeg ser fremad angående dit tjenesteliv og rette intention, er der ét ord, der træder tydeligt frem i min bevidsthed. Det henviste jeg til i de seks udsagn, som jeg tidligere gav dig. Ordet er: *enkelhed*. Jeg nævnte i en tidligere instruktion, at enkelhed i relation til sjælen åbner vejen til Shamballa. Dette var et vigtigt nøgleord for dig. De, der er på anden stråle, kan (som du véd) stort set opdeles i to grupper, men der findes naturligvis talrige undtagelser. Den ene gruppe er sjæle på anden stråles visdomsaspekt – de går til Shamballa, hvor de træder ind i det store råd i en eller anden funktion. Et sådant menneske var Buddha. Den anden gruppe er på anden stråles kærlighedsaspekt – de betræder én af de mange forskellige veje, ho-

vedsageligt vejen til verdensfrelser. De bliver de guddommelige psykologer og verdenslærere. Kristus besad disse tre store karakteregenskaber.

De, der befinder sig i sidstnævnte gruppe af anden stråle sjæle kan yderligere opdeles i to grupper: Den ene følger vejen for specialiseret tjeneste og for altomfattende forståelse og er fremragende okkultister. Den anden gruppe kendetegnes ved ren kærlighed. Den gruppe, der betræder vejen til Shamballa, styrer alle relationer med udpræget enkelhed.

Enkelhed og enhed hører sammen. Enkelhed giver et målrettet livssyn, fri for blændværk og forvanskede tankeformer skabt af sindet. Enkelhed svarer til klar hensigt og bestandig intention og stræben, uhindret af tvivl og fejlagtig introspektion. Enkelhed fører til ægte kærlighed, hvor der ikke forventes noget til gengæld. Enkelhed fører til tavshed – ikke tavshed som en flugtmekanisme, men som »okkult tilbageholdelse af tale«.

For dig er enkelhed én stor betydningsfuld øvelse i den næste cyklus af dit liv, men du må selv finde frem til, hvilken betydning det har for dig, og jeg vil være interesseret i at bemærke din reaktion på dette ord og denne øvelse og på de forandringer, der kan opstå i dit liv og din tænkning. Enkelhed involverer den prototype, der »ligger bag« den ydre struktur af skabelse, levemåde, kærlighed og tjeneste, og dette gælder et solsystem, en planet, en menneskehed og et enkelt menneske. Som følge deraf kan den øjeblikkeligt anvendes i forbindelse med dine egne behov og din måde at nærme dig livet og andre mennesker på. Denne kærlige enkelhed – uden kompliceret tænkning, uden mystik og uden selvisk introspektion – bør være temaet for dit meditationsarbejde, indtil jeg næste gang skriver til dig. Jeg vil tilføje, at du i højere grad bør koncentrere dig om forberedelserne til den bog, jeg ønsker du skal skrive og fuldføre.

Forstår du, min broder, det er en bog, der vil kræve megen intuition og åndelig perception at skrive, og den kan kun skrives af en person, der er blevet skolet i en ashram. Emnet

Shamballa er nyt, og det er endnu begrænset, hvad man ved om Shamballa, om dets funktioner og om dets styrende love. Kun indviede disciple kan få et glimt af nogle af de mere eksoteriske betydninger, mens den indre mening må drages frem af dig i dyb og koncentreret meditation og ved målbevidst anvendelse af viljen. Der er ingen, der kan hjælpe dig med at forberede denne bog, undtagen en gruppebroder eller en, der arbejder bevidst i en ashram. Du vil se forgæves efter samarbejde og hjælp blandt dem, du selv søger at hjælpe, og blandt de ortodokse og teologiske esoterikere. Jeg kan give dig nogle grundtanker her, og når du bruger dem som temaer i din meditation, vil det muligvis kaste lys over emnet:

1. Shamballa er stedet for hensigt. Det gælder en hensigt, der ikke kan forstås, før planen følges. Heri ligger et fingerpeg.
2. Samballa er ikke en vej, men et stort center med forbundne tilstande og en relativ statisk energi. Det er en energi, der holdes rede til skabende formål ved hjælp af fokuseret intention fra det store råd, der handler under ledelse af Verdens Herre.
3. Shamballa er det største spændingspunkt på planeten. Det er en spænding, der kommer til udtryk som kærlig intelligent vilje, fri af al egen-vilje eller mentale fordomme.
4. Shamballa er på vor planet den største modtager af indstrømning fra solen, og det er tillige det sted, der har den største energifordeling, når man tager alle naturrigerne i betragtning, inklusive det femte. Ud fra dette spændingspunkt bliver den planetariske Logos' livsmønster og hans vilje udformet og til sidst fuldt udviklet gennem evolutionsprocesserne.
5. Shamballa modtager energi fra forskellige solare og ydre-solare entiteter eller centre af emfatisk og energetisk liv, det vil sige fra Venus, fra den centrale åndelige sol, fra det til enhver tid betingende stjernebillede, hvorigennem vor sol passerer, fra Store Bjørn og fra andre kosmiske centre. Sirius, der er en så betydningsfuld faktor i vor planets ån-

delige liv, påvirker Hierarkiet direkte med sine energier, men energien fra Sirius strømmer normalt ikke ind i vort planetariske liv via Shamballa.

6. Shamballa er symbolsk set vort planetariske livs hovedcenter. Det fokuserer vilje, kærlighed og intelligens i én stor og grundlæggende intention og fastholder dette fokuseringspunkt gennem en planets hele livscyklus. Denne store intention udformer den aktuelle hensigt og kommer til udtryk gennem planen.

Disse udsagn er du antagelig fortrolig med, og de er egnede som seks grundtanker i dit meditationsarbejde for det kommende år. Vil du tænke over det? Når du gennemfører dit meditationsarbejde ved at anvende hjertecentret til afbalancering af hovedcentret, vil du i høj grad berige den foreslåede bog.

Den dybe refleksion over Shamballa i den kommende periode vil fremdrage hele problematikken om vilje i dens forskellige aspekter, om hensigt, når den manifesteres på planeten, og om vilje når den er betingende for et menneske. De relationer, der eksisterer mellem viljens forskellige aspekter, vil træde tydeligt frem i din bevidsthed: fx din individuelle egen-viljes relation til sjælens kærlige plan, din viljes relation til den guddommelige vilje, din åndelige vilje til gruppens vilje, gruppens vilje til Hierarkiet, og den hierarkiske viljes relation til Shamballas vilje. Dette vil være nogle af de tanker, der vil blive fremherskende i din åndelige tænkning, refleksion og meditation, indtil du igen hører fra mig. Du vil opdage, at disse overvejelser vil være intensive i praktisk henseende. Spørgsmålet om *motiv* vil automatisk dukke op, for motiv ligger bag viljen på en højst mærkværdig måde, og motiv »strukturerer«
hensigt. Derfor må din personligheds motiver i liv og tjenestearbejde og disses relation til sjælens motiv tages i betragtning. Resultatet af hele denne tankeproces vil være, at din personligheds motiver vil vige for sjælens motiver, og derfor må du *forenkle dit liv* for at få mulighed

for et dybere indblik i Shamballa. Shamballa og enkelhed, vilje og motiv, vil blive de styrende tendenser i den tænkning, der vil føre dig videre på vejen, nærmere til min ashram og mit hjerte (her taler jeg både kærligt og teknisk) og nærmere til menneskeheden.

November 1944

MIN BRODER OG VEN:

Det, jeg vil sige til dig i dag, kredser om et eneste spørgsmål: Er du parat til at betale den pris, som fuldførelsen af den næste indvielse indebærer? Alle accepterede disciple er under forberedelse til indvielse. Alle gennemlever derfor prøvelser. Du véd, at du er under forberedelse til indvielse, og du véd, hvilken indvielse det gælder. Det er på grund af denne forberedelsesperiode, at du har følt de sidste tre år som særligt hårde prøver med prøvelser i ethvert område af din natur. Det er imidlertid meget begrænset, hvad jeg er i stand til at gøre for dig, for ensomhed er en nødvendig del og et aspekt af dette forberedelsesarbejde. Disciple tager altid indvielser alene, selv om de forberedes til og tager gruppeindvielse. Dette er et af paradokserne i den okkulte lære, der ikke altid er let at forstå. Det lyder modstridende, men det er det ikke. Det har heller ikke været nemt at nå dig, fordi du har søgt tilflugt fra prøvelserne i dit eget gruppearbejde snarere end i ashramen. I din egen gruppe har du søgt at glemme i stedet for at søge din ashramiske gruppes beskyttelse og kærlighed. Det er dit privilegium og en ret, du aldrig mister. Jeg vil dog til din orientering pege på, at det er mere sikkert og klogere at søge tilflugt i både de højere og lavere tjenesteområder og at gøre det samtidigt. Det ene område beskytter dig som en sjæl og det andet som en personlighed.

Kaldet fra Shamballa, kaldet fra min ashram og kaldet fra din egen eksoteriske gruppe (bemærk disse ord, min broder) har lydt i dine ører, og du er blevet forvirret. Du har muligvis glemt, at når du står ved midtvejspunktet (som er min ash-

ram), så har du automatisk adgang til begge »kald«. Jeg har her givet dig en meget betydningsfuld antydning, og jeg ønsker, at du bestræber dig på at forstå dens betydning.

Dit fysiske legeme er blevet hårdt prøvet, og det er svært at klare, min broder, fordi det er vanskeligt at bevare sindsroen og ligevægten under sådanne tilstande. Du er imidlertid nødt til at nå frem til en bedre forståelse end din nuværende af de »forvrængninger«, som fysisk sygdom er ansvarlig for, og derved lære mere klogt at se bort fra dig selv og være mindre opmærksom på det lavere selvs blændværk. Dette vil forenkle dit liv, og jeg sagde tidligere til dig, at *enkelthed er en nødvendig indstilling for dig at have*. Din emotionelle natur er også blevet prøvet til smertegrænsen. Du er nu uden tvivl klar over, min kære broder, at når sjælen skifter fra én stråle til en anden – som tilfældet er for dig – så er denne helt usædvanlige prøvelse automatisk uundgåelig. Dette er specielt tilfældet, når en discipel skifter til anden stråle, eftersom den har nær relation til den emotionelle-intuitive natur, og også når – som du ved – din personligheds tre legemer alle styres af første stråle.

Dette fremkalder nødvendigvis et alvorligt problem. Din mentale natur er også blevet smerteligt prøvet som følge af krigen og som følge af din intense indføling med menneskenes lidelser så vel som din forståelse for psykologiske reaktioner. Dette har øget dit problem, og dine emotionelle og mentale reaktioner på krigen og dens hændelser har så godt som lammet din indre (ikke din ydre) egnethed. Du har i dit indre tvivlet på baggrunden for alle hændelser, og livet har været meget kompliceret for dig – både fysisk, emotionelt og mentalt. Som følge af første stråles dominans i din udrustning har du med held trukket dig tilbage fra dine gruppebrødre. Du fandt, at de intet havde at give dig, og du erkendte, at du – når du følte sådan – intet havde at give dem. Ubundethed er vejen med mindst modstand for en første stråle natur og (hvis du vil acceptere dette udsagn) indikerer, at din personligheds reaktioner er dominerende nu for tiden. Din anden stråle sjæl

bifalder ikke ubundethed, og derfra stammer den konflikt, der udkæmpes i din bevidsthed.

Men, min broder og kammerat, en dyb og vedvarende kærlighed fra to af dine gruppebrødre har til stadighed beskyttet dig i denne vanskelige tid med prøvelser, ligesom A.A.B. med sine kærlige tanker. A.A.B. bad mig om ikke at nævne det for dig, ja hun tryglede mig om at lade være, for hun er sensitiv i sit indre over for alt, der påvirker dig. Det er imidlertid det rigtigste at fortælle dig det.

Min broder, vi vender nu tilbage til spørgsmålet om årsagen til den barske virkelighed i dit liv og til den indvielse, du er under forberedelse til. I denne forbindelse vil jeg sige: Gå tilbage til »midtvejspunktet« og til astramens beskyttende kærlighed. Derefter kan den styrke fra Shamballa, som du med lethed kan respondere på, *uden risiko* strømme ind. Endvidere vil du modtage den visdom, der vil sætte dig i stand til at yde bedre tjenestearbejde i verden. Du kan således se, hvor enkelt det budskab er, som jeg denne gang har til dig, og husk at jeg sidste år sagde til dig, at enkelhed for dit vedkommende indeholder nøglen til al fremgang. Du har ikke nogen virkelig fremgang nu for tiden. Enkelhed er ikke det styrende princip.

Frigør dig fra de tankeformer, der på nuværende tidspunkt synes at stå mellem dig og ashramen. Du vil blive klar over, hvilke tankeformer det drejer sig om, hvis du trækker dig tilbage til rolige omgivelser i tre dage og lader være med at tænke på dit arbejde, på dine grupper, på gruppemedlemmerne og på dig selv og dine tidligere aktiviteter så vel som på andre gruppebrødre. Prøv ganske enkelt at nå et stadium, hvor du retter opmærksomheden mod mig og ashramen. Stræb efter at respondere bevidst på hierarkisk impression og lad være med (i det mindste i disse tre dage) under nogen som helst form at reagere på menneskenes anliggender. Sigt mod at nå et spændingspunkt, hvorfra nye bestræbelser og ny foretagsomhed kan blive mulige. Derefter kan du igen vie dig til tjeneste for menneskeheden, og igen vie dig til samarbejde

med Hierarkiet og genskabe din tidligere entusiasme i relation til os og vort arbejde. Genoptag dernæst dine kontakter i verden. Der er tre breve, som du nødvendigvis må skrive, såfremt disse tre dage skal skabe fornyet kontakt med hierarkisk kraft. Du véd, hvem det er, du skal sende disse breve til, og hvad du skal skrive.

Sørg for at få den rigtige medicinske hjælp, min broder. Tag dig tid til at bedre tilstanden i dit fysiske legeme. Refleksvirkningen fra legemet på den emotionelle natur og sindet er stor. Det véd du som psykolog, men du undlader at anvende dét på dig selv, som du så hjælpsomt anvender på andre. Hav tillid til, at jeg tror og stoler på dig, og lad de resterende år af dit liv blive *kronet med kærlighed*, og lad dem ikke fyldes med kritik. Alle dine gruppebrødre kæmper med problemer, der er ligeså vanskelige som dine. Tilbyd dem og Hierarkiet et frugtbart samarbejde. Min kærlighed og velsignelse er altid hos dig, og det véd du.

August 1946

MIN KÆRE BRODER:

Jeg vil begynde min henvendelse til dig med et klart og tydeligt udsagn: Du befinder dig i en proces, hvor nogle af de sidste prøvelser skal gennemleves, inden du kan tage anden indvielse. Det er årsagen til, at jeg føler det nødvendigt at skrive til dig for at bringe klarhed, for at give dig et vist mål af tryghed og styrke, og for at pege på visse skridt, som – hvis du vil tage dem – kan fremskynde processen.

Jeg har imidlertid erfaret, at det er meget vanskeligt at komme i kontakt med dig, men årsagerne dertil er ikke de sædvanlige. Ofte er det umuligt for en mester at nå en discipel i en bestemt periode, fordi han er optaget af al for stor aktivitet, eller fordi det er en forkert aktivitet. I nogle tilfælde har disciplens tankeliv skabt så mange tankeformer, at det midlertidigt er umuligt at nå ham, eller han er optaget af en tjenesteform, som tårner sig op i hans bevidsthed, og som han

skønner er mere væsentlig, end arbejdet er for den ashram, han er knyttet til. Det er dog ingen af disse eksempler, der hindrer en let kontakt til dig. Det der hindrer er, at resultaterne fra selve prøvelserne til indvielsen har hobet sig op i din bevidsthed på dette specielle stadium. Det gælder det emotionelle blændværk, der har fængslet dig, og dette blændværk skal være fuldstændigt opløst ved anden indvielse, og det gælder de intense indtryk, som du på nuværende tidspunkt har af dig selv, og det er en central faktor. Dette er atter et nødvendigt, men pinefuldt forstadium til denne indvielse. Dette blændværk er kommet mellem dig og mig. Selvbevidsthed er også kommet mellem dig og ashramen så vel som mellem dig og den gruppe, du har samlet om dig på det fysiske plan.

Efter at have læst det, jeg har skrevet, vil du så fortsætte, min broder? Der er en vis sandsynlighed for, at du ikke vil. Du kan indtage en holdning (jeg siger ikke at du vil), at du afviser alle relationer til blændværk som usande. Du kan påstå, at det ikke berører dig, men selve påstanden indikerer, at det gør det. Din dybt rodfæstede følelse af åndelig overlegenhed i forhold til din gruppe (en holdning, der desværre påvirker dem) kan hindre dig i at lytte til mig, din ven og broder i mange år – nej, mange inkarnationer. Jeg vil alligevel bede dig læse det, jeg har at sige. Jeg kan måske kaste lys over dine problemer og hjælpe dig til at tage den indvielse, der er dit skæbnebestemte mål i dette liv, men som du selv kan udsette til det næste. Det vil dog ikke være nødvendigt at udsette dette mål, hvis du prøver at forstå betydningen af det, der sker i dit liv nu for tiden.

Anden indvielse er yderst vanskelig at tage. For de, der befinder sig på første eller anden aspektstråle, er det sandsynligvis den vanskeligste af dem alle. Den astrale natur er dybt selvcentreret, og det forstærkes af sjæls-energiens indstrømning i den indledende periode. Den astrale natur har et stærkt emotionelt anstrøg og en hurtig respons på blændværk. Hvor der findes megen første stråle energi (som i dit tilfælde), vil der være en stærk overbevisning om skæbne, en udpræget sans for magt, og en følelse af, at du kan se gennem folk –

fra et højere stade – på en måde, så deres fejl og fejltagelser og deres små menneskelige svagheder kommer til at indtage en alt for fremtrædende plads i din bevidsthed.

Nu for tiden befinder du dig i en tilstand, hvor du er nærtagende og viser irritation over for alt og alle. Du er overvældet af et intenst blændværk. Alt, hvad du har i dig af første stråle kvaliteter, er kommet helt op til overfladen og påvirker alle i dine omgivelser. Din sjælsstråles udstrålende kærlighed ses kun sjældent, og du viser så godt som ingen kærlighed til dine brødre i ashramen eller til medlemmerne i din egen gruppe.

Du kan spørge, hvorfra jeg véd, at det forholder sig sådan, og hvorfor jeg nævner det for dig. Jeg har jo lært dig, at mestrene ikke beskæftiger sig med de personlige detaljer i en discipels levemåde. Derfor, hvorfor beskæftiger jeg mig med det, der sker for dig? Det er et spørgsmål, som jeg gerne vil besvare.

Jeg beskæftiger mig med dine problemer, fordi du er ved at tage anden indvielse, og da den er særlig vanskelig, har jeg våget over dig de sidste fire år med større omhu end normalt. Jeg *kender* derfor til det indre oprør, de selvransagelser og efterrationaliseringer, den dybe subjektive utilfredshed, den længsel efter at være fri og den atmosfære af akut lidelse, som du lever i. Din åndelige moral er ikke høj, fordi dit solar plexus center er helt åbent, hvorved det er modtageligt for enhver astral påvirkning og bliver uroligt både på grund af lidelserne i verden og dine egne lidelser. Det befinder sig i en irriteret tilstand, der hele tiden fører til indre vredesudbrud over for dine brødre i ashramen og medlemmerne i din egen gruppe. Mange i sidstnævnte gruppe er også emotionelle typer, for glem ikke det, min broder, vi tiltrækker selv dem, der responderer på den mest fremherskende kvalitet, vi besidder på ethvert givet tidspunkt, og for tiden er din fremherskende kvalitet emotionel.

Jeg vil minde dig om, at de emotioner, som jeg omtaler i forbindelse med dig, er ikke samme type emotioner, som for det almindelige menneske. *Du står over for emotioner, som*

anden indvielse hvirvler op. Det er noget ganske andet. Derfor bør du vide, at jeg sætter dig højt. Det er en åndelig bedømmelse, og den kan ikke sammenlignes med din egen vurdering af dig selv, hvor du skjuler din sårede og lidende sjæl, og som du søger at præge alle dine studerende med. Min bedømmelse er sand, og du vil klare skærene i disse oprørte vande og nå frem til et roligt og realitetsbetonet land, fri for alle emotioner, men på samme tid fri til uhindret at give af din kærlighed. Dette er belønningen for vedholdenheden gennem anden indvielses prøver og prøvelser.

Det, jeg søger at gøre, er at hjælpe, at forklare naturen af prøvelserne og at pege på årsagen til, at disse prøver og prøvelser har overvældet dig. Du føler, at alt er forfejlet – din psykologiske viden, dine grupper af studerende, dine venner og dine brødre i ashramen. Tro ikke, at dette er en indikation på fjerde indvielse, korsfæstelsen. Den indvielse skal man møde klarsynet, fri for blændværk, med et hjerte fuldt af kærlighed og et sind frigjort fra al form for kritik. Anden indvielse forbereder disciplen til disse dyder. Du véd, at du for tiden har så mange emotioner, og at de til tider næsten slår fødderne væk under dig. Du véd, at du har større tilbøjelighed til kritik end det modsatte. Og du véd, at du under påvirkning af blændværk ofte anvender talen som et våben på en destruktiv måde i stedet for på en konstruktiv måde. Du véd, at du dybt i dit indre ikke er tilfreds med det arbejde, du udfører, eller med de ord du skriver.

Den sidste bog du har udgivet, har jeg psykometriseret, og jeg finder, at den har karakter af sjette stråle. Den vil vise sig at være meget nyttig for disciple på prøve, og de har behov for denne hjælp. Den vil ikke hjælpe disciple, for den indeholder det, som de er helt fortrolige med. Det kald, der kom til dig fra ashramen, om at skrive om temaet Shamballa, det center, hvor Guds vilje er kendt, og hvorfra Guds kærlighed strømmer, afviste du på grund af den emotionelle uro, du befinder dig i. Jeg havde imidlertid en anden baggrund for og hensigt med at foreslå dette tema. Det skulle ikke blot være

en nyttig bog for disciple, det var også væsentligt, at du førte noget af Shamballa-kraften ind i din bevidsthed, som en del af dine prøvelser i forberedelsen til indvielse. Det var presset fra denne Shamballa-kraft (som du *kan* komme i kontakt med, og som du på intelligent måde *kan* respondere på), der var den vigtigste faktor til at bringe alle latente emotioner og alt blændværk, der i dag indhyller dig, op til overfladen. Da du overvejede temaet Shamballa, bragte du dig selv i kontakt med den energi, der strømmer ud fra Shamballa, men du afviste senere mit forslag om at skrive om dette tema. Men, min broder, hvis du havde taget mit forslag op og skrevet om temaet *Vejen til Shamballa*, så ville en stor del af denne Shamballa-kraft være blevet transmuteret i konstruktiv retning og til skabende indsats, og din tilstand ville ikke være, som den er i dag.

Du kan nu spørge: Når situationen er sådan, hvad skal jeg så gøre? Har jeg gjort fejl i forbindelse med prøvelserne til indvielsen? Hvad foreslår du?

Det mest sandsynlige er, at du ikke har fejlet. Du står ved kulminationen eller højdepunktet af prøvelsernes periode. Det eneste spørgsmål, der skal afgøres, er: Kan du overvinde og befri dig selv fra den astrale styring i dette liv, eller skal prøvelserne udsættes til næste liv?

Det er spørgsmål, som kun du selv kan besvare. For at kunne besvare dem bør du begynde på en cyklus, hvor du lever et helt roligt og om muligt fredfyldt normalt liv. Min broder, kan du i en 2-årig periode frigøre dig, og ved afslutningen stå helt fri? Det er mit råd, at du gør dette. Du bør slippe dine grupper og stå alene. Nu for tiden arbejder du ikke i den nye tidsalders ånd, men i den gamle ånd – dvs. med overordnede lærere, der samler sine grupper *omkring sig*, med mystik, hvor der ikke er mystik, fordi der findes ikke mystik i den esoteriske lære, og dette er en lektie, som du desværre har behov for at lære, og med kritik (åben kritik) af en studerende, hvilket beklageligvis er tegn på manglende kærlighed. I den nye tidsalder vil en lærer ikke samle en gruppe omkring sig og fordre dens loyalitet og lydighed, og han vil ikke lukke

døren for andre aspekter af sandheden, sådan som du har gjort. Han tilbyder læren og betragter kun sig selv som en studerende.

Jeg vil derfor opfordre dig til, at du opgiver din gruppe i to eller tre år (senere kan du samle den igen med fornyet kraft) og selv studerer håndtering af energi – fri for emotion, fri for ønsker om anerkendelse og i stedet responderer på menneskenes behov. Jeg vil også anbefale dig en meditation, der er opbygget over ordene:

1. Okkult lydighed.
2. Okkult meditation.

Det vil være til stor gavn for dig. Søg at få kontakt med mig og gå med mig ind i min ashram, hvor din sjælsstråle vil blive næret og komme til større udtryk, og din personlighedsstråler vil træde i baggrunden. Såfremt du har styrke til at gøre dette, vil du – ved denne periodes afslutning med selv-pålagt disciplin – gå ind i en cyklus, hvor du kan gøre stor nytte. Jeg forudså denne cyklus med et udbytterigt arbejde, da jeg første gang kontaktede dig. Tiden er stadig til, at en sådan omfattende verdenstjeneste kan blive en realitet. Den behøver *ikke* at blive udsat til næste inkarnation.

Du har lidt meget, min broder, og har kun nogle få, du kan henvende dig til. Min kærlighed og min velsignelse vil altid være hos dig, og jeg har i disse vanskelige efterkrigstider været dig særlig nær. Disciple som du reagerer ikke kun på deres egne prøvelser og problemer, men også på den lidende menneskeheds. Du vil finde mig nær, når du behøver mig.

NOTE: Denne discipel valgte at trække sig tilbage fra Tibetenerens gruppe, og frem til hans livs afslutning i 1953 fortsatte han med det tjenestearbejde, han selv havde etableret.

Til L.F.U.

August 1940

MIN BRODER:

Jeg ved dårligt nok, hvad jeg skal sige til dig, for dit legeme er udmattet, dit sind er uroligt og den emotionelle natur stræber efter at gøre sig gældende, mens sjælen bidrager med en stimulerende energi – det er altsammen årsager til denne meget afgørende krise i dit liv. Det interesserer mig at vide, hvor mange medlemmer af gruppen der nu bliver prøvet – en situation jeg forudså, men som flere af jer ikke har taget i betragtning. Flere af gruppens medlemmer gennemgår en smertefuld prøvelse i krigen med dens uundgåelige virkning på nervesystemet og legemets tilstand, med dens belastning af det astrale så vel som af det fysiske legeme, og med reaktionerne på støjen og på uvisheden på andres vegne samt på den generelle psykiske atmosfære, som de er tvunget til at leve i. P.D.W., D.E.I. og I.D.O. befinder sig i en sådan situation, og prøvelsen er stor.

Du, min broder, og W.O.I. bliver tillige prøvet i ideernes verden, og du står specielt over for et akut problem vedrørende skelneevne.

Tidligere – for år tilbage – gav jeg dig tre ord, der skulle være grundtanker for dit liv – kærlighed, frygtløshed og forståelse. De to første ord har optaget dig meget. Du har arbejdet hårdt for at vise kærlighed, og du har på afgørende måde gjort din karakter blidere og mere åbenhjertig. Som følge deraf er du i dag klar over, som aldrig før, hvordan manglende kærlighed forledte dig, så du gav tre mennesker i dit liv umådelige lidelser. Dette véd kun du. Frygtløshed er nu et blændværk i dit sind, for din sjette stråle hjerne og astrale legeme har pludseligt svigtet dig. Din tidligere frihed fra blændværk førte til skødesløshed – og som du véd, lader vi os ofte bebringe netop dér, hvor vi mener os selv stærkest. Ikke desto mindre har *de sidste par år vist virkelig fremgang, tydelig fri-*

gørelse og sand udvikling.

Min broder, har du nået dit højeste vandstandsmærke i dette liv? Kan du stadig fortsætte på vejen? Dette er dit problem. Det vil blive løst og på klogeste måde afgjort, og du vil træde ind i en ny åndelig livscyklus, såfremt forståelse og søgen efter mening begynder at løbe parallelt med din reaktion på kærlighed og frygtløshed.

Din forståelse er ikke dyb nok. Det, der er teoretisk og et resultat af at læse og lytte og af din respons på opgaverne i Arkanskolen, har tilbøjelighed til at fortrænge den sande forståelse. Sand forståelse medfører, at man identificerer sig med menneskeheden.

Dine teorier, dine idealer, din faste overbevisning trænger sig ind mellem dig og menneskeheden som en enhed, og det gode til livets forside tårner sig i urimelig høj grad op i din indstilling til tjeneste. Du er på grund af idealismens blændværk tilbøjelig til at svigte kærlighedens ånd for at bevare din form for ideal. Tænk over dette, for det vil have en grundlæggende og belærende værdi for dig, hvis du kan forstå implikationerne rigtigt. Må jeg bede dig om at reflektere over den esoteriske betydning af følgende sandhed, som du endnu mener er meget tvivlsom: Idealier, sådan som de nu er udformet, må forsvinde, fordi vi er på vej ind i en ny tidsalder, hvor alle ting vil blive gjort nye. Vi kan uden risiko give afkald på dem, når de erstattes af en sand (altomfattende, sund og praktisk) sjælskærlighed til menneskeheden. Idealier er formuleret af menneskets sind. Hierarkiet har ingen idealier. Hierarkiet er ganske enkelt en kanal for ren kærlighed, og hvor der er kærlighed, kan hårdhed, grusomhed, misforståelse, omgåelse af fakta og fortræd ikke eksistere. Meget, som mange betragter som harmløst, er harmfuldt i sine virkninger. De idealier, som menneskene normalt er tro, styrker stolthed, fører til stædig egenrådighed og skaber en separatistisk overlegenhed, tillige med en upraktisk holdning og negative aktiviteter. Det menneske, der fastholder et ideal på den måde, tjener for det meste kun inden for et begrænset område, betinget af sit valgte

arbejde og farvet af sin idealisme. Det ser ikke *helheden* og tænker, som man gjorde tidligere, og som det selv ønsker at tænke. Det viser ingen sand forståelse for et modsat ideal og gør ofte intet forsøg på at forstå baggrunden for det. Det fremhæver egne idealer (i sin egen bevidsthed, selv om det ikke påvirker andre med dem), hvilket forhindrer forståelse, og det har så travlt med at opretholde dem og forsvare dem (ofte over for sig selv), at det bliver styret af dem, hvorved de større menneskelige problemer undgår dets opmærksomhed. Det stiller sig tilfreds med begrænsningerne i sin egen overbevisning. Dette gør, at det midlertidigt teologiserer, og dets egnethed ophører hurtigt undtagen for den indre kreds af medidealister. Efterhånden som tiden går, finder der en krystallisering sted, hvorved der opbygges en »krystalliseret barriere« mellem personligheden og sjælen. Sjælen kan observeres, men dens påvirkning er isoleret. Men da disciplen fortsat har en vision af sjælen, føler han sig dybt utilfreds. Til sidst vil krystalliseringen påvirke alle aspekter af hans natur. Emotioner fæstner sig som »krystalliseret vanetænkning«. Sindet bliver usmidigt og sårbart. Det fysiske legeme krystalliseres ligeledes og ældes hurtigt, fordi livsstrømmen ikke kan flyde frit.

Kun én ting kan forhindre, at dette sker: Kærlig forståelse, der fører til, at han vier sit liv til menneskeheden *som en enhed*. Det største gode for det største antal bliver hans livs tema, som han som et helt menneske må leve op til.

Kan du forstå dette synspunkt og lade alt andet ude af betragtning? Kun to typer af stråleenergi kommer til udtryk gennem din lavere natur: intellekt og idealisme. Tænk lidt over de virkninger, der følger denne uligevægtige tilstand, og overvej, hvad den kan fremkalde. Vær ikke tilfreds med din mentale aktivitet og din engagerede idealisme. Ræk ud over dem til sjælen, hvis natur er kærlighed, og som identificerer sig med menneskeheden og ikke med en filosofi eller med et sæt idealer.

Du står ved en korsvej, min broder. Vil du gå i gang med nye tjenestearbejder, nye idealer, og en ny skabende livscyklus? Eller vil du finde dig til rette i en krystalliseret tilstand og være

opsat på at kæmpe, at blive skabende og at give udtryk for idealer, der muligvis allerede er blevet erstattet af højere og bedre. På den måde vil du komme til at stagnere i de gamle idealers aura uden at gøre fremskridt, for senere at vågne op og erkende, at skabende levevis er spontane handlinger, og at dine idealer er erstattet af større og mere åndelige idealer.

Jeg giver dig ikke nogen personlig meditation. Den meditation, som gruppen har fået anvist i gruppeinstruktionen, passer særligt godt til at tilvejebringe de nødvendige forandringer i dit indre, forudsat at du regelmæssigt følger meditationen.

Jeg vil imidlertid bede dig tage *to punkter op til refleksion* hver dag, når det tidsmæssigt passer bedst. Som dit reflektive tema vil jeg foreslå »Forståelse af den nye tidsalders idealer«, idet du skal huske, at de nye idealer vedrører livet og *ikke* formen.

Min velsignelse hviler over dig, for der er meget, jeg ønsker du skal udrette. Jeg vil minde dig om, at jeg i den sidste instruktion til dig bad dig være stærk nok til at deltage i verdens trængsler, uden at du barrikaderer dig. Det bad jeg dig om, fordi jeg i dig så et blændværk og en svaghed (baseret på dine sande idealer) og en negativitet, der skjuler sig bag en frygtløs idealisme. Jeg pegede dengang – hvis du kan mindes det – på behovet for »*aktiv* forståelse«. Jeg gentager dette kald.

August 1942

1. Dér, hvor du står, kan jeg se et lyspunkt, en glitrende gylden tråd. Den løber fra dit hjerte til mit hjerte og styrkes dag for dag, og år for år. Fortsæt på denne bro af lys.
2. Mit budskab til dig har altid lydt: Vis kærlighed igen og igen. Jeg lader det lyde endnu engang sammen med min kærlighed.
3. Du begrænser dit tjenesteområde, min broder fra gammel tid. Udvid det igen.
4. Min broder, dit hjertes behov er mit hjertes behov og dine brøders behov. Denne sammensmeltning af behov vil kalde solen frem, og skygger vil forsvinde.

5. Menneskene klatrer op ad en mur, sagde vismanden, der sidder på toppen. Derefter klatrer de ned. Tænk over dette.
6. Ved foden af muren ligger en brønd, tilføjede vismanden. Kærlighed findes på bunden af brønden. Kærlighed kan ikke drukne, men menneskene kan ikke lide dybt vand.

September 1943

BRODER FRA GAMMEL TID:

Der findes bestemte vendepunkter i alle inkarnationer, der indeholder betingende og ofte frigørende faktorer. Et betydningsfuldt vendepunkt kommer til alle disciple ved 35-årsalderen, og endnu et ved 42-årsalderen. Det var da du nåede den sidstnævnte alder, at jeg intensiverede min observation af dig. Du var, om jeg så må sige, nået frem til selve kanten af min ashrams aura uden selv at være vidende om det. Senere, da du gik ind i Arkanskolen og blev en af medarbejderne, gik du dybere ind i ashramen som respons på en bestemt dragende kraft, jeg med fuldt overlæg aktiverede. Jeg havde længe registreret din »søgende vibration«.

Endnu et vendepunkt kommer altid ved 56-årsalderen, og da du nærmede dig den alder, følte du et større pres og modstridende dragninger fra henholdsvis ashramen og din egen sjæl, og din personligheds mentale processer skabte tillige en vanskelig prøvelse i dit liv. Din personligheds reaktion og den prøve, som din sjæl så drastisk blev pålagt, samt din respons på begivenhederne er årsag til den tilstand, som dit liv i dag befinder sig i. Du forstår, hvad jeg taler om, så jeg behøver ikke at gå i detaljer. Ved 63-årsalderen kommer der en mindre krise, og hvordan dit fremtidige liv i denne særlige inkarnation vil blive, afhænger af den beslutning, som du dér skal tage. (Denne krise kan være fysisk, emotionel eller mental eller sjælsstyret).

Hvis du nu og til den tid træffer dine beslutninger på et esoterisk grundlag i min ashram og fokuserer dit liv dér, så vil alt blive godt. Hvis du træffer dem ved at anvende den

konkrete tænkeevne og lader dig påvirke af dens rationaliserende natur, så vil du være tilbøjelig til at begå fejltagelser. I dit livs kriser har du altid stået over for at skulle vælge mellem at anvende kærlighed eller at anvende den konkrete tænkeevne, og som regel har dine beslutninger været rationelle og båret præg af en reserveret og selvcentreret personlighed. Din sidste beslutning og valg af tjenesteområde (der havde en definitiv betingende karakter) var for dig den vanskeligste, fordi du ikke var i stand til at se så klart som sædvanligt. Din konkrete tænkeevne besad åbenbart ikke sin normale analyserende evne, og de »alternativer, som kærlighed præsenterer« – som en af mestrene ofte har udtrykt det – slørede den normalt klare *lavere* vision, men gjorde, at beslutning kunne træffes på et højere niveau end hidtil muligt. Du gennemgik en periode med megen skoling og korrektion i dit indre. Er det ikke tilfældet, min broder?

Jeg iagttog dig med kærlighed og forståelse, for det emotionelle oprør, der var skjult for den ydre verden, var ikke skjult for mig. Det glædede mig at se, for det åbnede for en større indstrømning af lys, så du i de sidste tre år har gjort større fremskridt end på noget tidligere tidspunkt i dit liv. Du kan spørge: Inden for hvilket område? Mit svar vil være: I retning af en mere omfattende vision, der i nutidens lys kan skue menneskehedens fremtid mere klart, end det nogensinde tidligere har været muligt for dig. Dette er et stort skridt fremad.

I mange år har jeg fremhævet dit behov for hjertelighed, og du har vedvarende og til stadighed prøvet at udvikle den ved at meditere, ved at teoretisere og ved bevidst at bestræbe dig på at være kærlig. Min broder, når kærlighed er til stede og hører til den rette kategori, så fremkaldes en følelse af personligt ansvar. Det gælder de ansvarsområder, som er baseret på kærlighed og ikke på det arbejde, der skal udføres, ikke på de stillinger der skal bestrides, ikke på de mennesker der er vanskelige at forstå, og ikke på udførelse af pligter som borger, som leder eller som medarbejder. Sådanne områder har

mærkværdigvis manglet i dit liv. Du har undgået dem, og det har haft rod i en uerkendt frygt for at fejle, hvis du (på grund af kærlighed til andre) skulle bære ansvaret. Du har reageret på en grundlæggende mistillid til dig selv og på en frygt for, at andre uretmæssigt skulle trænge sig ind (ikke fuldstændigt, men uretmæssigt) i dit ordnede, planlagte liv.

Det kan synes for sent at ændre i én inkarnation, men sjælen tænker i livscyklusser. Efter den nuværende inkarnation vil en rig livscyklus åbne sig for dig, hvis du i dine resterende år lever med en uselvisk sympatisk kærlighed, der intet kræver til gengæld.

Jeg er ikke ængstelig for din situation, min broder. Jeg vil minde dig om, at forstyrrelser i livsprocesserne, og i de vedtagne synsvinkler og i en planlagt og fornuftsbetonet daglig levevis til en vis grad er en stor frigørelse – dvs. en proces, der fører til frigørelse af en hidtil skjult skønhed, og til frigørelse af noget, der helt uventet vil bryde frem til dagens lys. Du har sikkert læst, at de store eksplosioner ved bombningen af London i anden verdenskrig skabte store kratere, hvorved meget gamle lag af jord og gamle ting, der havde ligget skjult gennem århundreder, blev blotlagt. Som følge deraf voksede der den følgende sommer ukendte, sjældne og smukke blomster frem, som vækkede interesse og blev analyseret, og som med skønhed og farver skjulte ruinerne. Tænk over dette, for sådan kan det også være i et menneskes liv. Skønhed er begyndt at blomstre i dit liv, og det medfører sine egne forpligtelser, skaber sit eget magnetiske område, og bringer dig i forbindelse med mennesker, der ellers ikke havde vovet at komme til dig, men de vil vise dig en kærlighed, som du i begyndelsen vil betvivle, men som senere i allerhøjeste grad vil berige dit liv. Det vil ligeledes vække ansvarsfølelse, og denne ansvarsfølelse vil helt afgjort udvide dit tjenesteområde. Vær derfor villig til at stige ned i det dybe vand, som jeg henviste til i det sidste af de seks udsagn, jeg gav dig sidste år. Jo højere muren er, som du falder ned fra, des dybere ned i vandet vil du falde, og det vil paradoksalt nok blive din

frelse – min kære broder. Vær forberedt på denne udvikling og byd den velkommen.

På baggrund af alle ovennævnte bemærkninger vil jeg bede dig om at skrive – i løbet af det kommende år – tre *korte* redegørelser. I den første skal du beskrive syv kortfattede definitioner på kærlighed – ikke emotionel eller sentimental eller følelsesmæssig kærlighed, men kærlighed fra sjælen eller hjertet. Tre af disse definitioner skal være praktisk anvendelige og fire af dem abstrakte og esoteriske. Det vil ikke blive nemt, og denne sondring gør det endnu mere vanskeligt. Skriv derefter en kort forklaring om kærlighed, når den kommer til udtryk via emotion. Jeg mener sjælens kærlighed, når den afgrænser sig astralt og anvender det astrale legeme som mellemlid. Som det sidste skal du skrive endnu en forklaring på kærlighed, når den kommer til udtryk mentalt. Det er nødvendigt at besidde megen okkult og psykologisk viden til løsning af denne opgave. Du har imidlertid tilstrækkelig viden til at påtage dig opgaven, og beskrivelser af disse forskelle og fortolkninger er der stort behov for blandt aspiranter i dag og blandt disciple alle vegne, idet de kæmper med at anvende de okkulte sandheder i praktisk henseende. Du kan hjælpe meget med din klare tænkning over dette emne og med din efterfølgende klare fortolkning. Ideer bliver ens egne besiddelser, når de dukker op i tankerne og skrives ned, og det er måden, par excellence, for dig at lære, at tiltrække, og at tilkendegive.

Min broder, pas på dit fysiske helbred. Vær ikke unødigt bekymret og forsigtig, men vær fornuftig også når du er frygtløs. Der er endnu mange opgaver, som du skal udføre, og din næste opgave vil du få ved at nedbryde muren af stolthed og ved at opnå fortrolighed – og i den rækkefølge.

Den gyldne tråd, der »løber fra dit hjerte til mit«, er nu en ubrydelig kæde af gyldne led, og der er arbejde til dig i min ashram.

November 1944

MIN BRODER:

I min sidste instruktion til dig var der én sætning, der kan give dig den nøgle, som kan åbne døren til din fremtid. Det er en sætning, der muligvis har undgået din opmærksomhed. Jeg tvivler på, om du nogen sinde har haft den i tankerne. Jeg vil nu minde dig om den. Jeg sagde: »Hvis du træffer dine beslutninger på et esoterisk grundlag i min ashram, så vil alt blive godt«.

Livet, sådan som du kender det teoretisk, består af en lang række af fremlagte muligheder – muligheder til at træffe beslutninger. Efterhånden som disciplen drages nærmere ind i sin mesters fokuseringspunkt og indflydelsesområde, ashramen, og efterhånden som erfaringerne vokser, så bliver disse beslutninger mere og mere overvældende, mere hyppige og mere afgørende i deres generelle udstrækning. Når disse beslutninger er truffet, fører de til mere begivenhedsrige resultater. For en discipel på dit udviklingstrin fremstår valgene tydeligere og er bedre defineret. De spørgsmål, du står overfor, er ret enkle, men alligevel meget betydningsfulde: Er den aktivitet, jeg har fået præsenteret, den vej min sjæl ønsker, jeg skal gå? Vil den eller den beslutning føre til afslutning af min personligheds tendenser og fordomme? Meget kan afklares i svarene på disse spørgsmål, men der kan opstå andre vanskeligheder, idet beslutningerne for det meste påvirker mange andre end dig selv. Prøv om du kan finde bevis for det rigtige i min sidste påstand. Hver gang du tager en beslutning, skal du tælle, hvor mange mennesker der påvirkes af det, du beslutter, og husk, at når du betræder discipelskabets vej, så bliver din indflydelsessfære stadig større, og de mennesker du påvirker bliver flere og flere i antal. Gennemsnitsmennesket, der er venligt, velmenende og begavet med en normal ansvarsfølelse, træffer beslutninger på grundlag af virkninger, der kun berører familie, arbejdsplads og en relativ lille kreds af venner. Når det gælder en discipel på prøve, har beslutningerne ofte virkninger i en noget større udstrækning. En accepteret discipels valg påvirker særligt mange, for alle mennesker, der er forenet i et fælles tjenestearbejde, tæller med i andre grupper,

og de kan ofte være ukendte eller have medlemmer, der reagerer på en discipels aura og på hans gruppe af medarbejdere.

Du har behov for at fundere over hele emnet om indflydelsessfærer. Det er nært forbundet med emnet om auraen og dens esoteriske omkreds. Det omhandler »lyden« fra discipulens liv og naturen og kvaliteten af de udstrålinger, der udgår fra det »sted, hvor han står«. Det har også tilknytning til hele temaet om retning og om et åndeligt ståsted og til de magnetiske virkninger fra foreningen af sjæl og personlighed. Der er tendens til at betragte problematikken vedrørende udstråling og magnetisk påvirkning ud fra en ensidig synsvinkel. Det gælder specielt den discipel, der observerer, hvordan hans udstråling og magnetisme virker på dem, han er i kontakt med. Der findes dog også en anden synsvinkel. De egenskaber, der udvikles automatisk, ligger bag hele temaet om karma, og de tiltrækker det til discipulen, der kan hindre ham så vel som hjælpe ham. Hans aura – der er en kombination af udstrålinger, energier og ordnede kræfter – kan frastøde det gode og tiltrække det dårlige og omvendt. Auraen kan være betingende for tendensen i disciplens liv via de mennesker, han har kontakt med, og via de relationer han etablerer. Auraen er en af de vigtigste faktorer, når der skal træffes et valg. Det vil jeg bede dig tænke over.

Når jeg skriver denne instruktion, er det for at gøre dig opmærksom på emnet karma. I en discipels række af liv og sjælserfaring kommer der altid én bestemt inkarnation, hvor loven om årsag og virkning bliver særlig betydningsfuld for hans bevidsthed. Fra den inkarnation og det øjeblik begynder discipulen bevidst og definitivt at beskæftige sig med emnet karma. Han lærer at erkende den, når der indtræffer hændelser og begivenheder, der kræver forståelse og bringer tvivl. Han begynder at studere kvaliteten af sin udstråling som en karmisk formidler, og således bliver han en skaber og konstruktør af sin egen skæbne og fremtid på en ny og mere betydningsfuld måde. Hans reaktioner på livet og omstændighederne er ikke længere rent emotionelle i sin natur, men bliver

i stedet med fuldt overlæg fortolket ud fra bevidst iagttagelse. Disse reaktioner rummer således evnen til at forberede sig, og den har stor betydning og findes ikke i gennemsnitsmenneskets liv. Derfor beder jeg dig om, at du i resten af dette liv altid har temaet om karmisk beslutning og forberedelse til fremtiden i din bevidsthed. Jeg vil bede dig om – i så høj grad som du kan magte – altid at prøve at forudse dine handlingers sandsynlige følgevirkninger og at gøre en virkelig indsats ved at studere loven om konsekvenser og loven om kompensation.

Du undrer dig muligvis over, at jeg på nuværende tidspunkt anlægger en så kølig og nøgtern betragtning. Min baggrund for det er følgende: I løbet af dit liv har du fem gange truffet nogle afgørende beslutninger. Disse beslutninger bevirkede, at du styrede alle dine energier i én speciel retning. Derved kortsluttede du nogle af energierne, så de strømmede i en anden retning end forudsat, og ved den handling bragte du andre liv end dit eget ind i dit indflydelsesområde. Jeg vil foreslå, at du tager hvert af disse fem krisepunkter op, hvis jeg kan kalde dem det, og (til hjælp for dig selv) analyserer dem, definerer de betingende motiver, der fik dig til at handle, og bedømmer karakteren af følgerne, efterhånden som de viste sig i dit liv. Undersøg derefter disse følger på en sådan måde, at du får indsigt i, om de er så gode, at dine beslutninger var berettigede. Jeg vil bede dig undersøge, hvor årsagerne til tilskyndelse eller fortrydelse kan ligge, så du derved, min broder, kan nå frem til en mere klar opfattelse af dig selv som en *styrende* formidler.

Jeg tror, at det er meget nødvendigt, at du selv finder frem til, om disse fem valg blev truffet som et bevidst resultat af sjælens eller personlighedens beslutning, og at du forstår årsagerne til, hvorfor du tænker således. Du har nået et punkt i din nuværende inkarnation, hvor det også er væsentligt, at du sammenfatter de forskellige betingende faktorer i dit liv. Hvis du kan gøre dette, vil du blive i stand til at bringe denne inkarnation til afslutning på et højt intelligensniveau og en

frugtbar levemåde. Når den tid kommer, hvor du skal gå over på den anden side, vil du opdage, at det kan du gøre med fuld viden om, hvordan din næste jordiske erfaring vil blive. Jeg ønsker, at du forstår, at dette ikke er en sygelig eller usund tankegang. Jeg vil gerne fortælle dig, at det er en kendsgerning, at du i din næste inkarnation vil opleve, at temaet »betingende motiver og påtaget ansvarlighed« bestandigt vil være til stede, lige fra det øjeblik du fødes.

I denne inkarnation har du stort set kun beskæftiget dig med det, der for dig har været hensigtsmæssigt, og med måder til at opnå det hensigtsmæssige på. Disse motiver er på ingen måde fundamentalt forkerte, og de har sat dig i stand til at blive rigtigt motiveret. Disse temaer kan føre dig langt, hvis de omhyggeligt implementeres. Du har imidlertid helt overbetonet kreativitet. Du har gjort kreativitet til et motiv i dit liv, men du har glemt, at den skabende evne kommer til udtryk som udstråling og magnetisme. Udstråling og magnetisme bringer den, der besidder den skabende evne, det materiale til skabelse og magnetisk kapacitet, der i passende form og skønhed arrangerer det, som udstrålingen har fremkaldt. Kreativitet er en følge af en særlig sindstilstand og en speciel tilstand af væren. Den viser et udviklingstrin, hvor disciplen er tydeligt radioaktiv. Han kan ikke længere lade være med at skabe på en eller anden måde, ligesom han ikke kan lade være med at leve. I hvert tilfælde, min broder – for at vende tilbage til de oprindelige kommentarer i denne instruktion – er karma altid en kilde til skabelse, hændelser og begivenheder på det fysiske plan. Karma er et redskab for sjælen til formning af personligheden.

Vi kommer nu til opfattelsen af tre ord, der i dit tilfælde får særlig stor betydning, når du skal tage det, der for dig er det næste åndelige skridt fremad i *karmisk* forstand. Disse tre ord er: karma, udstråling, skabelse. I den resterende del af denne inkarnation må du oprigtigt stræbe efter at opnå en nærmere relation til mig og min ashram, for det er din karma. Principielt kan intet forhindre denne karma med undtagelse af

tidsækvationen, og derfor kan du opnå en sådan nærmere kontakt enten hurtigt eller langsomt. Det er tidsfaktoren, der er afgørende for din beslutning, og det er i relation til tid, at du må vælge din tænkning med omhu. Det, der kan tilskynde dig til at opnå en nærmere kontakt med din ashramiske gruppe, vil være en intensivering af din udstråling. Det er ikke alene ashramens magnetiske og udstrålende kraft, der drager en discipel nærmere til ashramen. Det er nødvendigt, at disciple forstår, at de symbolsk set selv må drage ashramen til sig ved styrken af deres egen magnetiske udstråling. Det er derfor nødvendigt, at du intensiverer din udstråling, og at du er omhyggelig med at huske – når din karma fører dig mod hierarkisk kontakt, og når din udstråling har indvirkning på den ashramiske gruppe – at den efterfølgende kreativitet må og skal rette sig mod at fuldkommengøre personligheden, når den møder de dybt rodfæstede begær. Derfor, undersøg dine motiver og karakteren af dine begær.

Min broder, gennem mange år har jeg søgt at hjælpe dig. Du er i min ashram, men du befinder dig endnu ikke i den indre kreds. Du er knyttet til en gruppe af brødre, som – sammen med dig – kæmper ivrigt for at opnå åndelig fuldkommenhed, og som helt tydeligt har fået at vide, at deres karma har ført dem ind i det accepterede discipelskabs rækker, og som endvidere er under forberedelse til deres næste skridt fremad – at tage en indvielse. I står alle hver især over for en indvielsesproces. Lad mig tilføje, at ethvert medlem af Hierarkiet – lige fra Kristus ned til disciplen, der forbereder sig til anden indvielse – har den overbevisning, at indvielse, så vidt det er muligt, skal tages og ikke ignoreres eller afvises. Forstår du mig, min broder, når jeg siger til dig: Tag denne viden med ind i din tænkning, og lad denne idé eller viden være betingende for alle dine handlinger. Sig til dig selv hver morgen, før du påbegynder dagens pligter: »Jeg forbereder mig til at gå fremad på indvielsens vej«. Lad denne bekræftelse træde tydeligt frem som en kvalitet i dine daglige gøremål.

Vis mere kærlighed, min broder. Du viser kun dyb kærlig-

hed til to eller tre mennesker. Lad denne begrænsede kærlighed være det frø, der vil blomstre op med en kærlig ånd. Disciple må huske, at kærlighed bringer al jordisk karma til ophør. Kærlighed fremkalder den udstråling, der ikke alene påkalder og vækker Guds hjerte, men også menneskehedens hjerte. Kærlighed er årsagen til al skabelse og den opretholdende faktor i alt levende.

Giv udtryk for en udstrålende kærlighed i dine resterende leveår, hvilket du slet ikke har nemt ved. Husk altid, at min ashram uden ophør omkranser dig med sin udstråling. Arbejd støt i samarbejde med dine gruppebrødre. Selv om de personlige instruktioner slutter, vil gruppeinstruktionerne give dig al den hjælp, du behøver. Men du må følge disse instruktioner og holde fast ved din relation til gruppens liv. Dette er alt, hvad jeg har at sige dig, men hvis du lever op til disse instruktioner, kan du komme langt. Min velsignelse hviler konstant over dig.

August 1946

MIN BRODER MED DET STABILE HJERTE:

Det er ikke særligt meget, jeg har at sige til dig i dag. Du er nu akkurat selvstyrende (kan du lide dette udtryk?) og din retning er rigtig. De forskellige forslag jeg har givet dig, og som var af stor betydning, har du fulgt nøje, og det bekræftes af de gode resultater, du har opnået. Den okkulte lydighed, der tilkendegiver frihed, åndelig frihed, i naturlovenes verden, har været et godt grundlag for dine fine resultater. Du er gået fra ashramens periferi frem til en position nærmere dens midte. Se til, at du fastholder denne position. Du vil derved få et større tjenesteområde, en større åndelig indflydelse og en forståelse, som omfatter alt væsentligt, og som opfatter livet i et sandere perspektiv.

Opløsningen af den ydre ashram behøver på ingen måde at forstyrre den rytme, du har opnået, og mange af dine gruppebrødre og medstuderende vil komme til dig for at få hjælp og

forståelse. Tal ikke kun om det dejlige og smukke, men lær også at tale om det, du oplever som hårdt på samme kærlige måde. Dette er ikke nemt for dig.

Nu du er blevet en sanniyama-udøver og fri, vil jeg bede dig om noget praktisk og nødvendigt. Arkanskolen har nået et stadium, hvor dens virkefelt skal udvides. Antallet af medarbejdere på nøgleposter er tilstrækkeligt. Jeg vil bede dig stå trofast ved A.A.B.s side (sådan som du også gør) og også ved F.B.s side, når der er behov for det. I ethvert land vil arbejdet vokse, og bag alle de forskellige aktiviteter står Arkanskolen. Triangel- og Goodwill-arbejdet vil brede sig, men Arkanskolen skal fortsat være hjertet for alle de andre aktiviteter. Medarbejderstaben er god og kan meget, men vi har alle brug for samarbejde med et menneske, der med sin tænkeevne støtter og inspirerer. Vil du indgå i et sådant samarbejde og virke i denne egenskab?

Det vil fra din side kræve en mere *omfattende vision*, for den har i nogen grad manglet i din generelle indstilling, hvilket jeg tror, at du vil være den første til at indrømme. Du har rost dig selv (og med rette) af at være realistisk og saglig, men din realisme skal udvides til også at omfatte de indre realiteter og det subjektive, hvilket er mere vigtigt end det objektive. Du har behov for at leve mere subjektivt. Det er denne dobbelte realisme, jeg vil bede dig udvikle, for den er grundlaget – når den er udviklet – for et intelligent arbejde med vision og en evne for langsigtet planlægning, samtidig med at fødderne er solidt plantet på jorden.

Min broder, jeg vil foreslå, at du beskæftiger dig mindre intenst med den vej, du går, og med den måde du »tilkendegiver« den på. Vejen er nu etableret. Du har givet den en rigtig retning, og du har smykket din karakters klædning med mange nye kvaliteter, og gjort dig fri af mange hæmninger. Lad det være tilstrækkeligt, og vær i dine resterende år en medarbejder, en vejleder, en rolig iagttager og en styrke for dine medarbejdere – uden frygt med tiltro til loven, men – frem for alt – med en langt mere omfattende vision end hidtil. Lær

at tænke i bredere baner, som fx global planlægning, og hjælp F.B., når tiden er inde, med at formulere fremgangsmåden og strukturen i udvidelse af arbejdet.

Gør det lettere at komme i kontakt med dig, min broder, så vil flere og flere mennesker opsøge dig. Som du kan se, vil dit fremtidige arbejde ligge i Arkanskolen, hvorved dit tjenesteområde bliver ubegrænset.

Hvad angår dit meditationsarbejde vil jeg anmode dig om, at du retter det mere direkte mod ashramen, og at du beskæftiger dig mindre med dig selv og med formningen af din egen karakter og din egen udvikling. Som jeg har nævnt, er den nu stabiliseret.

Meditation i relation til ashramen – når den udføres med det foreslåede tema som en sjæl, der virker gennem sindet – vil i praktisk henseende føre til, at virkningerne af ashramisk kontakt bliver mærkbare i den emotionelle natur og i det daglige liv på det fysiske plan. Jeg giver dig følgende temaer, der dækker et års arbejde, som – hvis det udføres med omhu i flere år – vil skabe et sagligt og værdifuldt liv.

Meditationstemaer.

1. *Ashramen som en kendsgerning.* Du kan lide kendsgerninger, min broder, så anvend din faktiske viden på dette emne.
2. Ashramen som et center for liv. Dette vil indebære, at antahkaranaen skal anvendes.
3. Ashramen som et center for kærlighed, der kommer til udtryk på en klog måde.
4. Ashramen som et center for perfekt intelligens.
5. Mesteren for ashramen.
6. Ashramen som et center for levende energi.
7. Ashramens relation til begivenhederne i verden.
8. De ansvar, der bæres af ashramens medlemmer.
9. En eventuel eksternalisation af ashramen, og hvordan den opnås.

10. De kvaliteter, der næres af det ashramiske liv.
11. Det tjenestearbejde, der udføres af ashramen.
12. Ashramen og Arkanskolen.

Jeg er tilfreds med det fremskridt, du har gjort i de sidste par år. Fejltagelser har ikke afskrækket dig og en bedømmelse vil ikke såre dig. Min styrke og forståelse står altid til din tjeneste, når det kræves.

Til I.B.S.

August 1940

MIN BRODER:

Et spørgsmål, der vedrører din fremtid og din forpligtelse, forstyrrer din tænkning meget i denne tid. Det trænger til tider særligt kraftigt ind i din bevidsthed. Indtil nu – efter en periode med en indre kamp og efterfølgende beslutning – har du undgået at stå over for det fulde omfang af de betydninger og virkninger, som handlinger kan have på fremtiden. En discipels tjenestearbejde påvirkes ofte af hans indre bekymringer og forsvarsmekanismer. Den frie strøm af inspiration er ophørt i det astrale legeme og stagnerer dér (hvis jeg kan bruge et så utilstrækkeligt ord). Han er vidende om inspirationen, men er forbløffet over den lille virkning, den synes at have på andre mennesker. Han undrer sig hele tiden over, hvori vanskeligheden ligger. Ofte ligger den i et uløst problem, der tjener til at forvirre underbevidstheden, som psykologerne kalder den. Den kan ligge i en halv-erkendt manglende evne til at skabe rette relationer til mennesker, og den kan genere og gnave i de lavere lag af uformulerede tanker. Den findes muligvis i et indre oprør imod livet, imod menneskene, imod disciplenes egne beslutninger, og det kan føre i en helt bestemt retning og optage hele personligheden.

Når personlighedens stråle er den samme som strålen for det astrale legeme (som i dit tilfælde) er der tendens til, at der opstår en meget vanskelig situation, som hæmmer tjenestearbejdet, indtil den tid kommer, hvor det er blevet reguleret i det indre. På en særlig måde føler du dig isoleret fra mange mennesker på grund af dit tredje stråle fysiske legemes kraft og fokusering – noget, som du ikke selv ønsker, men det skyldes, at første stråle elementet i din natur er så dominerende, at det betinger din sjælskvalitet, og det kommer til udtryk gennem din tredje stråle fysiske natur. Intens fokusering er derfor et stadigt tema i dit liv, for – som du véd – har du en

første stråle og en sjette stråle, der til stadighed har indbyrdes relation til hinanden i din natur.

Den faktor, der kan udligne det, er din tænkeevne, som er styret af fjerde stråle. Denne indflydelse findes også hos mange i denne kernegruppe, for ti af gruppemedlemmerne har sindet som kampplads for konflikt – en konflikt, der er planlagt således for at skabe en endelig harmoni. Disciple som du vil derfor ikke opnå frihed fra konflikt ved at kontrollere begær, eller ved at smyge sig uden om eller ved at undertrykke. De opnår den ved at anvende tankeprocesserne på den rette måde og ved hjælp af selve sindet, for det kan kaste lys over problemet med det lys, der skinner gennem det. Dette vil bringe en rigtig løsning på og korrekt forståelse af problemet. Du kæmper med dit problem, min broder, for dit oprigtige ønske er at følge den åndelige udviklingsvej, men du gør det astrale legeme til din kampplads, hvorimod hele problemet burde hæves op til de mentale niveauer. Tænk dette igennem, og ret derefter tankerne i to retninger: mod det mentale plan efter vejledning og mod det fysiske plan til manifestation.

Du véd, hvilket problem eller problemer jeg henviser til. Ingen af dine gruppebrødre vil forstå, hvilken særlig tilstand jeg nu henviser til. Det er et problem, du må løse i ensomhed, og når du har løst det, vil det åbne for en hel sluse af relationer og muligheder. Du skal derfor tilsigte at intensivere den indre oplysning af sindet, således at sindets søgelys kan rettes mod det astrale legemes tågeslør og vanskeligheder.

En ting er vi, der iagttager disciplene i verden i dag, overbevist om, og det er, at I er oprigtigt og intelligent engagerede. Intelligens og hengivenhed hos den accepterede discipel går hånd i hånd og afbalancerer hinanden, hvorved der skabes en særlig fokusering af kraft. For jer alle gælder det, at dette er en inkarnation, hvor livsfokuseringen bliver enten uigenkaldeligt rettet mod sjælen, hvilket vil være tilfældet for nyligt accepterede disciple, eller kraftigt udvidet og omfattende for ældre disciples vedkommende. I dit tilfælde er det væsentligt, at du nu finder frem til en definitiv fokusering. Ved ma-

nifestationen af sjæle i tid og rum kommer der inkarnationer, hvor en sjæls problem (da personligheden omfattes af den) til tider bliver et dominerende tema, og hvor hele inkarnationen (med særligt intensive krisepunkter) har det formål, at der opnås forståelse af problemet og af, hvordan det kan løses. Når du retter dit liv mod sjælen, er grundtanken om at forsage klog og klar, men du må passe på, at selve forsagelsen ikke bliver overbetonet, og at dens betingende kraft ikke anvendes til noget, der ikke er behov for, for så vil forsagelse være en forkert handling.

Jeg giver dig derfor en personlig meditation. Også jeg må have det i tankerne og minde dig om, at forsagelse i sig selv kan være et blændværk, og en sjette stråle idealist er tilbøjelig til at overdrive. Jeg vil ikke give dig, hvad du kalder en rigtig meditation. Det, der vil være til størst hjælp for dig nu for tiden, er en øvelse i at visualisere lyset.

1. Sid roligt og afslappet. Tænk ikke på problemerne, men bestræb dig ganske enkelt på under denne øvelse at være et punkt for fokuseret vision med sindets øje rettet mod sjælen.
2. Når din fokusering synes at være tilstrækkelig, skal du se (ved hjælp af den skabende imaginationsevne) en fjern tinde eller pyramide, og på dens top skinner der et klart rent lys med stor intensitet.
3. Du skal søge at identificere dig med dette lys, at smelte sammen med det og derved benytte dig af dens illumination, så det mindre lys kan skinne i det. Efter nogle minutters omhyggelig identifikation siger du:

»Jeg er et svagt lys, og alligevel skinner det rene lys. Dette lys er ikke fjernt, men dagligt i hver time kommer det nærmere.

Det lys, der er mit lille selv, optages i det større lys.

Således smelter jeg sammen med dette lys, det altgennemtrængende og altopslugende lys.

Jeg kan ikke længere se de to – det større selv,

det lille selv, pilgrimmen og vejen, for kun én er synlig – den større oplyste enhed.«

4. Forestil dig, at personlighedens lys og sjælens lys smelter sammen, og se dette lys fokuseret i personligheden på det astrale plan.
5. Skab derefter på behørig måde en stabilisering af lyset ved at intonere OM.

Søg ikke at anvende lyset direkte til at afklare problemer, til undervisning eller til ideer. Det sker automatisk, så snart lyset fokuseres, og det vil uundgåeligt bringe frigørelse og viden. Søg ganske enkelt at visualisere processen, idet du véd, at »som et menneske tænker, således er det«. Glem derefter alt om at tilegne dig lyset, men stræb i stedet efter at manifestere det, der eksisterer som følge af dine egne bestræbelser. Lyset er i dit indre. Søg ikke efter en øjeblikkelig løsning på dine problemer. Se ikke efter resultater, min broder. Husk altid, at når du trofast fortsætter med den anviste øvelse, så er resultaterne sikre, ellers ville jeg ikke bruge hverken din eller min tid på at opfordre dig til at udføre denne opgave. Du skal regelmæssigt og uden at bekymre dig gøre, som jeg har sagt. Resultaterne vil manifestere sig til rette tid.

August 1942

1. Efterhånden som timerne med tjeneste følger tidens ur, skal du observere lyden af *selve timeslaget*. Hvilken time er det?
2. Efterhånden som minutterne tikker af sted i timen, skal du observere det minut, hvor min røst høres. Hvornår vil det ske?
3. Efterhånden som sekunderne går i minuttet i tidens ur, vent da på det sekund, hvor mit ansigt kommer til syne. Hvorfor er det ikke kommet til syne?
4. Når du tænker, at frihed ligger inden for din opfattelse, og når du mener, at du har gjort det yderste, som du kan, så vær *på vagt*. Lydighed ligger forude med frihed i sin hånd.
5. Du må arbejde i ashramen. Cyklusser med tale transmute-

res til perioder med tavshed. Alligevel skal begge spille sin rolle.

6. Du går videre på lysets vej, min broder. Du har lagt din hånd i min. Jeg holder fast.

September 1943

MIN BRODER:

Du har sikkert bemærket, at der er en lille forskel i den form for instruktioner, jeg nu giver i min ashram til denne disciplin-gruppe, som du er en af. Det forholder sig ikke sådan, at de ikke er til personligt brug, eller at de ikke indeholder noget af virkelig betydning for den discipel, som modtager dem, det bør de, og det gør de, men det er nu min hensigt at oplyse om bestemte principper og visse aspekter af sandheden, der har større betydning for hele gruppen end for den enkelte. De to tidligere undervisningsperioder, som I alle har deltaget i, drejede sig hovedsageligt om skolingen af den trefoldige personlighed og om at bringe den i nærmere relation til sjælen og derved til ashramen. Dette gjaldt specielt arbejdet med gruppen af ni disciple og fortsatte i den første periode af den nye kernegruppens arbejde, skønt i mindre grad og med en særlig vægt lagt på den nødvendige skoling til indvielse. Det var ikke så meget skolingen af personligheden, der var under overvejelse. Alt dette er en del af en bestemt plan, og den undervisning, som jeg nu har til hensigt at give, vil have en klar betydning for gruppen, skønt den er tilpasset den discipels personlighed og den bestemte person, som instruktionen gives til. Ud over at være brugbart for denne person, vil hvert gruppe-medlem også få gavn af at læse og studere og anvende denne undervisning *ud fra en gruppesynsvinkel*.

Der findes naturligvis tre grundlæggende principper, der styrer alt arbejde i en ashram. Her tænker jeg ikke på de okkulte livsprincipper, men på de herskende skolingsprincipper. Disse tre er: Okkult lydighed, gruppeintegration, retten til adgang. Lad os et øjeblik betragte dem enkeltvis i relation til

gruppeinstruktion, men så de kan anvendes individuelt, hvilket er helt op til jer selv.

Okkult lydighed. I de seks udsagn, som du fik i den foregående instruktion, anvendte jeg ordene, »lydighed ligger forude med frihed i sin hånd«. Jeg formoder, at du har spekuleret over disse ord. Ofte viser disciplen visse begrænsninger i sin lydighed. Hans personlige opfattelse af frihed (der stort set skyldes hurtig udvikling af en mental livsopfattelse og levevis) tilskynder ham til at acceptere visse former for lydighed over for den mester, der skoler ham, men han holder sig tilbage fra fuldstændigt at overgive sig af frygt for at miste sin følelse af at kunne handle og tænke frit og frit at vælge sine relationer. Jo ældre disciplen er, des mindre er dette tilfældet, for livet i ashramen og en stadig nærmere kontakt til mesteren viser ham, at der hersker en komplet og fuldstændig frihed inden for periferien af det ashramiske liv – både i selve ashramen og i dens indre og ydre tjenesteområder. Men udviklingen af denne særlige indsigt tager tid, og neofyten er altid på vagt over for enhver indtrængen i det område, han selv har organiseret og selv styrer. Lad mig beskrive det på en måde, som jeg tror vil være en god illustration.

Begynderen og den nyligt ankomne i ashramen, ny i sin tjeneste (set ud fra en synsvinkel om sin nuværende livserfaring, men ikke set fra sjælens synsvinkel), ny i sin registrering af den kraft, som relationen til ashramen altid giver, og ny i sin glade reaktion på den anerkendelse han får af dem, han søger at give hjælp, taler hele tiden om »*mit* arbejde, *min* gruppe, *min* lære, *mine* relationer, *mine* planer«, og ved at gøre dette stabiliserer han sig i sit valgte tjenesteområde. Dette er en midlertidig fase, som disciplen ofte ikke selv er klar over, men som irriterer andre, der hører det. Efterhånden som han gør fremskridt i det åndelige liv og intensiverer sin forståelse af mesteren, efterhånden som han kommer dybere ind i ashramens liv og ind i sin mesters aura, og efterhånden som hans vision vokser – hvilket åbenbarer mulighederne for tjeneste og begrænsningerne i hans udrustning samt en guddommeligt indifferens – opgiver han sin besiddertrang i sit tjene-

stearbejde og betragter alt det, han udfører, som sin respons på livet i ashramen, efterhånden som han bidrager til arbejdet i ashramen, og derefter kommer det punkt, hvor han selv toner bort fra det billede, han har af sig selv, og fra at være midtpunktet i sit arbejde, og kun det behov, der skal imødekommes, og den kraft fra ashramen, der skal anvendes til imødekommelse af dette behov, står tilbage.

Dette markerer et særligt fremskridt, og det er denne uselv-iske holdning og denne evne til at være en kanal for ashramens kraft, kærlighed, viden og liv, der dybest set er det, der menes med okkult lydighed.

Min broder, du står nu ved et punkt, hvor det er nødvendigt, at du mere definitivt toner billedet af dig selv som medarbejder ned. Den første indikation på denne dybere fremgangsmåde i din tjeneste vil vise sig i din tale, når du er sammen med dine gruppebrødre og med andre medarbejdere inden for et almindeligt tjenestearbejde for menneskene. Jeg sagde i den sidste instruktion, at »cyklusser med tale transmutes til perioder med tavshed«. Hvad menes der med det? Noget meget enkelt, min kære chela. Din nuværende tjeneste i verden inden for det område du har valgt, og som er nyttigt, kunne godt karakteriseres som »cyklusser med tale«, ikke sandt? Men hvis du i disse perioder med tale belyser sandheden på velformuleret måde, skal du i ashramen oparbejde afbalancerende »perioder med tavshed«. For at opnå denne kvalitet angående tavshed (ashramisk tavshed) er det nødvendigt, at du lærer at praktisere tavshed i relation til dine brødre og medarbejdere.

Symbolisk talt og uden at overbetone betydningen kan det siges, at en ashram har tre kredse (her henviser jeg ikke til grader eller rang):

- a. Den kreds, der taler og står nær ved den ydre dør. Deres stemmer kan ikke trænge særligt langt ind og derved forstyrre ashramen.
- b. Den kreds, der kender loven om tavshed, men finder den vanskelig. De står i den centrale del og udtaler intet ord.

De kender endnu ikke tavsheden i ashramen.

- c. Den kreds, der lever i det hemmelige stille sted. De anvender ikke ord, men alligevel trænger lyden igennem, og når de taler – for taler gør de – så lytter menneskene.

Denne trefoldige fremstilling af de afbalancerende kræfter mellem tale og tavshed er de forklarlige virkninger af okkult lydighed – i sig selv en vilkårlig respons på kraften fra livet i ashramen og på tankerne og kærligheden fra ashramens mester. Det er disse kræfter, jeg vil bede dig om at reflektere over i den kommende tid mellem denne instruktion og den næste. Anvend resultaterne af din refleksion i praksis, så du kan lære, hvornår du skal tale, og hvornår du skal være tavs, og husk, at når du eliminerer besiddetrang og selv-ros, så reducerer du talen til kun at indeholde den åndelige væsentlige betydning.

I din næste inkarnation vil du få en særlig form for tjenestearbejde, som dette liv har været en forberedelse til. Det har relation til tale, til ord, til stemmen og til lydens skabende kraft. I den resterende del af dette liv bør temaet for det meste af din tænkning dreje sig om den okkulte betydning af tavshed, af talepauser og af en »åndelig tilbageholdelse af lyd«. Dette kan og vil muligvis manifestere sig som en mere *forelæsende* form for undervisning af dem, du søger at hjælpe, men kvaliteten vil være anderledes.

Undervisningen af dem, du søger at hjælpe, vil viske billedet af dig som lærer bort og slette det fra dit sind. Dette vil ske automatisk og ikke efter en planlagt og velovervejet intention. For nogle år siden kunne jeg ikke have fortalt dig dette, du ville ikke have accepteret det. Det vil du i dag, og du vil drage nytte deraf. For nogle år siden ville du have spildt tid og kræfter på indre bekymring, i selvmedlidenhed og i afvisning. I dag kender du langt bedre betydningen af okkult lydighed og accepterer din mesters udsagn og ønsker – og det er, fordi du kender mig bedre og stoler mere på mig.

Jeg vil give dig en visualiseringsøvelse, som du skal følge hver søndag morgen, hver fredag morgen og hver morgen i

de fem dage omkring fuldmåneperioden hver måned. Sammen med dine gruppebrødre har du i flere år visualiseret, at jeg står ved et åbent vindue, og du har på den måde søgt kontakt med mig. Det har udviklet en evne, der danner basis for den foreslåede øvelse, der har følgende fremgangsmåde:

1. Forestil dig en skov af fyrretræer, en rislende bæk, en snøet opadgående sti og ved enden af stien en lav bungalow bygget af ubehandlet træ, hvor jeg bor. Du spadserer sammen med dine gruppebrødre, og I taler sammen undervejs.
2. Du står foran yderdøren og træder ind og hører en stemme, der siger, »du står i kredsen af dem, der taler, og når de taler, kan mesterens stemme ikke høres«. Bliv stående dér. Lyt. Reflektér og undlad at tale.
3. Forestil dig, at der hænger et tæppe tværs gennem rummet nær det sted, hvor du står. Forestil dig, at du ved at gøre en indsats opnår den fuldstændige stilhed, der sætter dig i stand til at høre en stemme, der siger, »fortsæt og gå ind i kredsen af dem, der kender loven om tavshed. Du kan nu høre min stemme«. Dernæst skal du forestille dig, at du følger opfordringen og går bag om tæppet og ind i det indre rum, hvor jeg har mit tilflugtssted. Sid dér i fredelig ro og kontemplativ refleksion og lyt.
4. Midt i stilheden afbrydes din rolige tænkning af en røst, der indbyder dig til at gå ind i kredsen af dem, der lever på det hemmelige, stille sted.

Min broder, du vil bemærke, hvordan jeg fremhæver dit behov for at lytte. Det må blive dit nøgleord for dit indre liv i den resterende del af denne inkarnation. Når du kan lytte på den måde, vil de to andre principper, som jeg tidligere omtalte som styrende for ashramens liv – *gruppeintegration* og *retten til adgang* –, få en ny og større betydning for dig. Der findes ikke gruppeintegration i den kreds, der taler. De, der kender loven om tavshed, får retten til adgang.

Denne øvelse vil gøre dit liv mere dybsindigt, øge din kapacitet til at tjene, berige hvert et ord du retter til dem, du un-

derviser, og føre dig videre til større effektivitet i gruppen i dit næste liv. Til den tid, skal du udføre en bestemt opgave, som du og jeg allerede har planlagt.

November 1944

MIN BRODER:

Hvis du igen læser de instruktioner, jeg gav dig sidste år, tror jeg, du vil forstå, at det er meget begrænset, hvad jeg kan tilføje. Du fik en instruktion, der med sine direkte forskrifter dækkede tildragelserne i resten af dit liv – sådan som jeg kan forudse dem.

Du har gennem flere år levet med et højt spændingspunkt. Ild har været en af dine kvaliteter i livet. Denne ild var i begyndelsen destruktiv, men i de senere år har den været varm og behjælpende. Jeg tror, du véd, at lyd og ild er nært forbundet. Jeg tror også, du véd, at mestrene samler sine disciple i ashramerne, når deres lyd er nået frem, og når deres indre ild på vellykket måde har brændt de barrierer væk, de har haft mellem sjælen og personligheden. Derefter kan deres lyd uden risiko knyttes til ashramens lyd, berige dens volumen, øge kvaliteten i dens tone og overføre de nødvendige skabende kvaliteter.

De næste par år vil ikke blive nemme for dig, min broder. Men bliv nu ikke for bekymret over noget, der kun muligvis vil ske. Jeg kan symbolsk beskrive din fremtid således: Du vil på en mere klar og dyb måde blive opmærksom på den natur, ilden har. Ild vil blive genstand for din tænkning. Drag ikke den slutning, at jeg antyder, at ildens vej vil bringe dig smerte og sorg. Det er ikke min hensigt. Jeg mener ikke, at din fremtid vil kræve, at du skal gå gennem renselsens ild. Du har gået på den brændende grund – og det har alle dine gruppebrødre også. Størstedelen af menneskeheden går for tiden gennem de ild, der går forud for første indvielse. Hver discipel skaber sin egen brændende grund, hvor han finder sit ståsted for til sidst at forlade den for at stå foran nærværelsens engel ved selve døren ind til indvielse. Det er almindelig

kendt information om vejen og kræver derfor ikke yderligere forklaring fra min side.

Der er imidlertid én ild, som du nu bør beskæftige dig med. Jeg vil kalde den for »den klare forståelses ild«. Den har nær tilknytning til det blændende lys, som erkendelse udløser, men dens påvirkning kommer altid forinden, for den nedbryder alle de blændværk, der skjuler eller tilslører det øjeblikkelige trin i disciplens indre oplysning. Du har nærmet dig denne ild fra den emotionelle naturs side, og du har i dine tanker forbundet den med det astrale plans vande, og det har skabt den symbolske dis og tåge, der altid følger, når ild og vand mødes. Dette begreb har været betingende for din tænkning. Jeg vil nu bede dig studere blændværk i relation til den klare forståelses ild. Der kommer en tid i en discipels liv, hvor han *må* lade, som om han forstår. Han må indtage den holdning, at han forstår, og at han må fortsætte med at handle i overensstemmelse med denne kundskab. Det er definitivt det stadium, du nu har nået.

Resultaterne af dette tankeeksperiment og af de aktiviteter, som det sætter i gang, er ofte overraskende og kan have tendens til at være smertefulde. Det er derfor, symbolikken med ild passer til dette punkt.

Du skal i fremtiden handle »som om« der for dig ikke mere findes blændværk, og observér så, min broder, hvad der sker. Bestræb dig altid på at leve i ashramen, hvor der ikke findes blændværk, og du skal handle »som om« ashramens bevidsthed dybest set er din bevidsthed. Udfør det tjenestearbejde, du er i gang med, »som om« du forbliver urørlig i ashramen. Lev altid »som om« alles øjne i ashramen hviler på dig. I den resterende del af dit liv skal du lade det esoteriske og filosofiske begreb »som om« påvirke alt, hvad du gør. Det er denne konstante erkendelse af, hvad de to ord »som om« indeholder, der vil bevirke, at du anvender den skabende imagination på en ny måde.

For nogen tid siden fortalte jeg gruppen, at *indvielse var enkelthed*. Derfor skal du forenkle dine resterende år ved altid at handle »som om«. Gennem en sådan livsproces vil du fri-

gøre den klare forståelses ild. Jeg tænker på, om jeg får forklaret denne idé på en sådan måde, at du får udbytte af den. Forhold dig altid »som om« din guddommelige klare forståelse var fuldkommen, og resultaterne i dit daglige liv vil blive »som om« alle skjulte blændværk og alle vildledende tilsløringer er ikke-eksisterende. Disciplen handler »som om« han er en indviet, og derefter opdager han, at »som et menneske tænker i sit hjerte, således er det«, fordi hjertet vogter over imaginationens kraft. Imaginationen frigøres til skabende aktivitet, når disciplen handler, »som om« han er en sjæl i fuld manifestation, »som om« mesteren altid er vidende om sin discipels gøremål, »som om« han vandrer helt frigjort i sin bevidsthed. Disse to ord vil bringe dig frigørelse og glæde.

Denne retning i dit liv og tjenestearbejde er etableret. Søg ikke at ændre den. Det forråd af viden, som du har samlet i dette liv, er godt og rigtigt. Men drag også det, du har behov for til undervisningsarbejdet, fra visdommens urgamle reservoir og ikke kun fra kundskabens dam. Gør din meditation dybere og intensivér den indre tavshed. Det er ønskeligt, at du lever med indre tavshed. Tænk ydmygt, tal klogt og arbejd vedvarende. Muligheden er i dag stor for alle disciple overalt, og de kræfter, der står til deres disposition, er mere vitale end nogen sinde før. Forbind dig med mig hver dag og stol på min vedholdende kærlighed.

August 1946

MIN VEN GENNEM MANGE ÅR:

Jeg ved i hvor høj grad, du vil blive bekymret ved afslutningen af vort ydre (ikke det indre) venskab. Glem ikke, at det ydre venskab blot var et tegn på et stærkt, vitalt og ubrydeligt indre venskab. Gruppens indre relation til mig og til ashramen og til hinanden er så stærk, som den aldrig før har været. Den er på ingen måde ændret. Fordi du har gjort virkelig store fremskridt i processen med at frigøre dig fra blændværk, kan dette venskab nu blive endnu dybere og mere fortroligt. Jeg

kan nå dig med større lethed end tidligere. Jeg fortæller dig dette, fordi jeg ved, det vil berolige dig, og fordi jeg véd, at du ikke vil misbruge det. Jo længere ind i ashramen en discipel har adgang til, des mindre behov har han for at få kontakt med mesteren. Han når frem til erkendelse af det store omfang, som mesterens forpligtelser har, og derved også til en mere rimelig opfattelse af, at han selv er relativ ubetydelig. Derefter tilpasser han sig under »ashramens opretholdende aura«.

I mine to sidste instruktioner lod jeg dig få det indtryk, at jeg allerede havde givet dig så megen undervisning, at det kunne dække dit behov i resten af dette liv. Jeg tilskyndede dig til at gennemføre og fastholde de etablerede åndelige vaner. Det er sjældent, at der lægges nok vægt på det nødvendige i at stabilisere en åndelig rytme, og ofte lægges der for megen vægt på det, der er nyt og på fremskridt. Disciple skal lære at hæve deres åndelige vaner op til at blive instinktiv åndelig modtagelighed. Dette er en højere modsvarighed til dyrenes instinktive reaktioner, som vi alle kender til. Når disciplen har opnået dette, kan han stole på, at han automatisk gør og siger det rigtige. Endnu mere betydningsfuldt er det, at mesteren kan regne med ham, for han véd, at han kan stole på ham. Derefter har disciplen »tilladelse til at bevæge sig rundt i ashramen uden at være til gene, og planen kan trygt åbenbares for ham«. Det er dette, jeg ønsker, du sigter imod i dine resterende leveår, således at du i dit næste liv allerede fra barndommen kan give udtryk for disciplens vej.

I min sidste instruktion opfordrede jeg dig til at handle »som om« det ideal, som du selv ønskede at leve op til, var en fuldbyrdet kendsgerning. Denne »som om«-holdning er noget af det mest okkulte at praktisere. Det forudsætter i virkeligheden, at byrden i forbindelse med den højst mulige stræben lægges på den normale personlighed i form af en ændret holdning. Denne opfordring har ikke den samme betydning som ordene »som et menneske tænker i sit hjerte, sådan er det«. Hvis denne opfordring følges rigtigt, tilvejebringes der mental styring af personligheden. Det påvirker hjernen og

derved også de to lavere legemer. Denne »som om«-holdning (hvad angår disciple) involverer en endnu højere faktor end den mentale, idet den indebærer et stadigt forsøg på at leve »som om« sjælen (ikke sindet men gennem sindet) har en vedvarende styring og er det dominerende aspekt, der kommer til udtryk.

Dette kan medføre, at du må tænke dybt over sjælen og dens relation til personligheden, men der er en hel del mere end netop dette. Det kræver også, når det tilpasses på korrekt måde, at sjælen i stigende grad får en automatisk styring af hele det lavere trefoldige menneske. Jeg giver dig seks temaer til meditation, der er opbygget omkring »som om«-ideen. De vil dække ét års arbejde. Jeg ønsker, at du derudover tager disse temaer op og analyserer dem grundigt i tre år. Når den tid er gået, vil du muligvis ønske at gennemgå dette arbejde igen på et højere niveau og med en dybere intention.

1. Intoner OM lydløst tre gange – som et fysisk menneske, som et emotionelt menneske og som et mentalt menneske.
Intoner derefter OM som en sjæl.
2. Temaer til meditativ refleksion:
 - a. Hvad ville der ske i dit liv, hvis du virkelig handlede »som om« sjælen intonerede OM?
 - b. Hvis du virkelig tænkte »som om« sindet var sjælens redskab, hvilke tanker måtte du så eliminere, forædle eller give udtryk for?
 - c. Hvis du realistisk set levede, »som om« sjælen var synlig i dit daglige liv, hvad ville der så ske med det astrale legeme?
 - d. Forudsat at »som om«-teorien styrede din fysiske hjerne og som følge deraf dine daglige aktiviteter, på hvilken måde ville det så ændre din levevis? (Dette er ikke det samme som spørgsmål a.).
 - e. Forstår du klart og tydeligt forskellen mellem »som et menneske tænker ...« og fremgangsmåden ved »som om«? Hvilken forskel er der i anvendelsen af dem?

- f. Hvilke kvaliteter ville din specielle mekanisme eller personlighed give til kende, hvis du handlede, »som om« du var fast forankret i selve ashramen og ikke kun stod i periferien? Giv ikke et uforpligtende svar, men vær særdeles personlig i din analyse af situationen.
3. Derefter skal du – »som om« du stod foran din mester og var helt opmærksom på min tilstedeværelse – vie dig til tjeneste for ashramen i dette liv og det næste.
 4. Sig Den store invokation og intonér OM efter hvert vers.
 5. Intonér OM på et så højt bevidsthedsniveau som muligt.

Min broder, fortsæt derefter på din vej med fred og vid, at gæringen af de levende energier i dit indre vil sætte dig i stand til at handle, »som om« du er sjælen. Dette vil blive en bevidst erfaring, der vil vokse. Vid også, at jeg, din mester og din ven, også vil være vidende om det. Min kærlighed omkranser dig, og vor tilknytning til hinanden forbliver ubrudt.

Til R.V.B.

September 1943

MIN BRODER:

Det er en kilde til glæde for mig at have dig tilbage som et fungerende og anerkendt medlem af min gruppe af chelaer. Du og jeg har altid vidst, at forbindelsen var ubrydelig, og at det ophold i det indre arbejde og den periode, hvor karma (stiftet for mange år siden) blev udlignet, var både nødvendig og frugtbar. Det er af stor værdi for sjælen, når personligheden bevidst forsoner sig med sin karmiske udligning og tilslutter sig, at virkningerne fra tidligere relationer helt og holdent skal udlignes, således at ordet »tilendebragt« kan skrives. Disciple bør huske, at når en karmisk relation er blevet opfattet på det fysiske plan, og når den nødvendige handling er foretaget, så viser der sig to muligheder, alt efter om de karmiske følger var midlertidige, eller om relationen var blivende. Den ene mulighed er, at der finder en åndelig identifikation sted, og da kan relationen aldrig blive brudt, og den anden mulighed er, at afviklingen slutter på en helt korrekt måde ved, at relationen ophører for altid. Disse perioder med beslutning og tilpasning er meget vanskelige, men besynderligt nok, når en discipel i sit indre bevarer den rigtige holdning (selv om han kan være usikker), så er beslutningen sjældent hans. Livet, omstændigheder, hændelser eller mennesker tager sig af situationen, og disciplen – der holder sig til sin sjæl – står fast, indtil problemet eller relationen ophører.

Du står nu i min ashram med klarere viden og en mere sikker overbevisning. Der åbner sig et større tjenesteområde for dig – et tjenestearbejde, som du kan udføre dér, hvor du befinder dig og på trods af et fysisk legeme, der til tider giver dig meget besvær og mange vanskeligheder. Lad ikke den fysiske begrænsning i urimelig grad styre dig, men gå modigt videre ad den oplyste vej på trods af så vel som på grund af problemerne og vanskelighederne. Tilgiv at jeg på denne må-

de vender lidt op og ned på en gammel udtryksmåde.

For hvert år bliver forbindelsen mellem dig og A.A.B. stadig tættere, hvilket du selv har mærket i dit indre. Der er meget, som du kan gøre for at hjælpe hende, for hendes tillid til dig er stor, og hun har behov for den form for hjælp, som du kan tilbyde. Hendes arbejde vokser og er blevet mere belastende, fordi hendes helbred er alvorligt svækket, og behovet i verden tynger hende mere, end I kan forestille jer, uanset hvor tæt I står hende. Hun sætter stor pris på dit samarbejde, og du kan hjælpe meget ved at fortolke de opgaver, der kommer fra min ashram, og derved hjælper du også søgende sjæle. Jeg opfordrer dig på ny til at påtage dig denne opgave.

Den meditation, jeg vil bede dig udføre, er af natur en tjenestehandling. Den gælder ikke direkte dig personligt, men derimod noget, der står mit hjerte meget nær. Jeg vil bede dig tage bogen *Discipelskab i den nye tidsalder*, og hver dag meditere over dens betydning, dens anvendelighed og dens undervisningsværdi i den kommende efterkrigstid. Læs den meget grundigt, selv om du véd det meste af det, den beretter om. Opbyg en tankeform af bogen og forestil dig, at den kommer ud til alle jordens fjerneste egne. Hvis denne bog distribueres rigtigt, kan den virke som en stor magnet, der tiltrækker mennesker fra hele planeten til mestrenes ashramer, hvorved styrken øges hos de, der arbejder for menneskeheden, så vel som øger deres antal. Denne bog burde udbredes på meditationens vinger, og du kan blive et kraftfuldt brændpunkt på de indre plan i en sådan meditationsproces, hvis du ønsker det. Vil du forene dig med mig, min broder, i arbejdet med at sende denne bog ud på sin tjenesterejse? Jeg véd, at du vil udføre en sådan tjeneste for dem, der søger lyset, og for mig, for jeg er en af dem, der udbreder lyset.

I tiltagende grad vil dit liv blive optaget af denne form for tjeneste, og det vil føre til, at du etablerer nye relationer i flere retninger. De vil i senere inkarnationer blive styrket og vise sig at være kerner til den gruppe, som enhver discipel

begynder at samle omkring sig som forberedelse til dannelse af sin egen ashram i en langt senere inkarnation. Hele spørgsmålet om udstråling og magnetisme begynder således at gøre sig gældende allerede ved oprettelsen af hierarkiske arbejdsmetoder. Når disciplen har opnået en bevidst relation mellem hoved- og hjertecenter, bliver han automatisk åndelig magnetisk, og hans udstråling begynder at gøre sig mærkbar. Gradvis gør denne magnetisme og udstråling sig mærkbar i discipulens omgivelser og vækker respons hos andre. Men ikke alene det, for denne magnetisk-udstrålende vibration tiltrækker også mesterens opmærksomhed, og disciplen finder frem til ashramen ved hjælp af udstrålingen fra sin egen udstrålende aktivitet, der er beslægtet med ashramens udstråling. Den intensive skoling, han modtager i ashramen, gør ham stadig mere åndeligt effektiv og »esoterisk tiltrækkende« i menneskenes verden. Han fortsætter sin opgave med at samle dem omkring sig, som han kan hjælpe, og som betragter ham som deres valgte hjælper og vejleder. Således dannes en ashram – hver discipel bidrager med sin strålevibration, og processen tager lang tid og kræver mange inkarnationer med udvikling af valg og udstråling. I dag skoles mange disciple – som du – i at udføre denne fase af det hierarkiske arbejde blandt menneskene. Dette kan man sige, er det bagved liggende motiv til og den hierarkiske hensigt med Arkanskolen. Hver enkelt discipel i min ashram bør være bevidst om, at det er intentionen, at han i dette liv og det næste begynder at samle »sine egne« omkring sig. Denne nye bog har til formål at hjælpe i denne proces, og det er denne opgave, jeg vil bede dig støtte gennem meditation.

Jeg vil nu give dig seks udsagn, som kan være, hvis du synes, seks grundtanker for det specielle tema i det kommende år.

1. Ashramen pulserer med liv. Dens udstråling trænger ud i det ydre mulm og mørke. De afventende aspiranter kommer alle alene – én efter én til syne i lysskæret.
2. Chelaen drager afsted langs lysskæret mod det centrale lyspunkt, mesteren i sin ashram. Mesteren venter. Han træder

- ikke frem, men virker i stilhed med sin udstråling.
3. Chelaen træder ind ad døren til ashramen og står foran sit livs mester. Han føler selv, at han er en sjæl. Han véd, at hans sind og alle de lavere naturlige kræfter nu skal virke ved at udsende det lys, han har opnået.
 4. En efter en finder chelaerne vej til ashramen og til det centrale lys, og dette lys intensiveres. Intensiviteten i ashramens udstråling forstærkes derved. Det mindre lysskær, der er fokuseret i chelaens hjerte og styret af hans øje, trænger lidt efter lidt ud i det ydre mørke og ses af dem, der venter.
 5. Jeg har fundet min plads i ashramen. Mit lille lys smelter sammen og blandes med det større lys, for således kan jeg bedst tjene. Jeg står over for mesteren og véd, at hans lys og mit er det samme. Jeg vender mig og sender mit lys ud i mørket, for at lede en vandrør hjem.
 6. Skænk mig lyset, så jeg kan udsende lys. I denne verden af tid og rum ønsker jeg at udsende lys, at skabe et lys, at videresende lys, at betræde den oplyste vej (der er mit oplyste selv), og at træde ind i lyset for at kunne bringe lys til dem, der har behov for det, og ligeledes til dem, hvorfra det kom.

Min broder og ven, således skal du følge livets gang. Arbejd i min ashram. Hjælp dine medmennesker, og føl glæden ved hele tiden at tjene og bringe offer.

November 1944

MIN BRODER OG MEDARBEJDER:

Dit åndelige liv er blevet dybere i løbet af det sidste år, og dit lys i ashramen stråler mere klart. Jeg synes, at det er rimeligt at fortælle dig det som opmuntring. Ensomheden i dit liv berettiger til, at jeg fra tid til anden støtter den åndelige tillid, som du har erhvervet. Det er nødvendigt, at disciple lærer, at deres åndelige status ikke altid fører til et liv med stor ydre aktivitet. For disciple som dig, der er handicappet af et skrø-

beligt legeme og af karmiske begrænsninger, vil stedet for at nå frem til sejr være netop dér, hvor du befinder dig, og netop ved at være fysisk isoleret fra omverdenen. Dér kan disciplen uden nogen form for ydre stimulering og ved egen kraft nå frem til selv at blive et brændpunkt for kræfter. Hans påvirkning vil da uventet kunne nå ud til områder, som han ofte ikke kender. Inden disciplen kan tage et bestemt skridt fremad, som har en helt speciel karakter, og som ikke hører til de normale fremskridt for en ihærdig aspirant, bliver disciplen tvunget af sin sjæl til at leve et stille sted, hvor han kan få både tid og lyst til at fordybe sig, til at integrere sig mere bevidst i ashramen, og til med større intention at koncentrere sig om at arbejde i mentalt stof under klar indre impression. Sådan er din mulighed nu.

Men, min broder, for at gøre dette virkningsfuldt på rette måde og for at få et sandt og godt udbytte af denne mulighed, må disciplen vænne sig af med at koncentrere sig om sit fysiske legeme og sine fysiske omgivelser. Bemærk, at jeg sagde ikke »vænne sig af med at koncentrere sig«. Det er hans livsmål og skæbne at træde ind på den vej, der kaldes »den højere vej«. Han skal lære at leve konstruktivt på disse højere niveauer uden at reducere effektiviteten i et normalt praktisk liv på det fysiske plan.

Du kan spørge: Med hvilket specifikt formål? Du véd, at en sådan levemåde i dagliglivet bør ikke og må ikke vare i flere inkarnationer, fordi det mål, der er sat, bliver mere og mere aktivt i den ydre tjeneste og form. Du kan imidlertid huske, min broder, at der er perioder, hvor mesteren teknisk set går ind i en bevidsthedstilstand, som vi kalder samadhi. Det betyder, at han inden for et fastsat og begrænset tidsrum slipper sit trefoldige lavere legeme og »rejser i bevidsthed« til de niveauer, hvor han kan kommunikere med det åndelige aspekt, og hvor den åndelige triades kraft kan stimulere og vitalisere ham på ny. På disse niveauer fornys hans vision, og han drager inspiration (igen teknisk set) fra Shamballa-kraften – svarende til sin grad – til en ny tjenesteperiode. Det kræver,

at han befinder sig i en tilbagetrukket tilstand og er væk fra sit manifestationslegeme i et tidsrum på flere timer, sådan som vi tæller dem på jorden. Når det drejer sig om en disciple under skoling, så er sand samadhi ikke mulig. De perioder med selvvalgt ro og bevidst tilbagetrækning fra dagliglivets pres i hændelsernes og menneskenes verden må i begyndelsen være ret lange, men – efterhånden som der sker fremskridt – vil disse perioder blive kortere og kortere. På den lavere drejning af spiralen er ashramen for disciplen, hvad Shamballas råd er for mesteren. Det er derfor, min broder, at jeg sidste år gav dig den specielle meditation, der havde ashramen som tema. Jeg stoler på, at du har fulgt den nøje.

Målet for dette liv som et mellemstadium med en del drastiske og vanskelige erfaringer samt gentagne frustrationer er at gøre dig egnet til i et senere liv (det næste liv, hvis du får udbytte af den nuværende mulighed) at blive overført til mesteren K.H.s ashram. Som du véd, en af de opgaver, jeg påtog mig i denne tid med verdenskrise, var at aflaste flere af mesterne i deres instruerende og observerende arbejde i forbindelse med deres junior-disciple. Senior-disciplene og de disciple, der kaldes verdensdisciple, har bibeholdt deres position i de ældre og mere kraftfulde ashramer. En af disse senior-disciple, A.A.B., som du kender, har hjulpet mig med denne opgave. Jeg påtog mig også at forberede bestemte disciple, der aldrig har været i hverken mesteren K.H.s eller mesteren M.s ashram, så de kunne træde ud af min ashram og ind i deres. Deriblandt vil du befinde dig. Dette er i dit tilfælde hovedårsagen til dine nuværende vilkår.

En anden årsag har været, at du har gennemført en omfattende overførsel af energi fra sakralcentret til strubecentret, og det er en af grundene til din nuværende fysiske tilstand, men kun én af dem, min broder. Når de lavere ild overføres til og centraliseres i et højere center, er det ofte årsag til vanskeligheder i det fysiske legeme. Du kan være taknemmelig for, at det er gået, som det er for dit vedkommende, for en centralisering i et af de subtile legemer er meget vanskelig at håndtere.

Du har nu fået en klar fremstilling af det mål, der ligger forude for dig, og også en bekræftelse på mange af de tanker, der har passeret dit sind. Du kan således nu lade alle spørgsmål om fremtiden ligge, ikke sandt? På præcis det sted, hvor du er nu, kan du anvende tænkeevnens skabende kraft på en ny og frisk måde og begynde at forme dine skrivelser mere kraftfuldt og dynamisk.

Endvidere giver ovennævnte udsagn dig den impuls, som du har behov for i resten af dit liv. Det vil ikke være nødvendigt med yderligere detaljerede instruktioner fra min side – undtagen du gør så betydningsfulde fremskridt, at jeg må iagttage dig nøjere. Dette er også helt op til dig selv. Jeg vil bede dig huske, at jeg på ingen måde vil presse dig for hårdt fremad, for jeg har stor respekt for din fysiske tilstand.

Der er imidlertid én ting, som du meget nøje må være opmærksom på. Som du véd, og som jeg meddelte dig for flere år siden, så er du udrustet med et usædvanligt antal stråler, der virker i én bestemt retning. Derfor er dit energireservoir ikke helt afbalanceret, og det vil kræve, at du gennemgår en afbalanceringsproces, før du kan overføres til K.H.s mere kraftfulde ashram. En ashrams kraft afhænger nødvendigvis af status, grad og erfaring hos den mester, der er ashramens centrum og hjerte. Jo mere fremskreden mesteren er, des mere Shamballa-energi vil der strømme ind i ashramen. Mesteren K.H., der er chohan og en af senior-mestrene (han står lige under selve Kristus), kan »træde ind i Shamballas haller« efter eget ønske. Mestre af min grad kan kun komme i kontakt med Shamballa i visse fastsatte perioder, derfor er et af målene med vor skoling at føre os trin for trin frem til at opnå en nærmere relation til Kristus og gennem ham til Verdens Herre. De ashramer, som mestre af min grad har ansvar for, er derfor ikke så kraftfulde.

Det er nødvendigt for dig, at du bringer mere første stråle kraft frem i din ydre fremtræden, og det vil ligeledes være nødvendigt, at du udvikler sådanne evner, der vil sætte dig i stand til at leve og arbejde gennem en første stråle personlig-

hed, når du næste gang kommer i inkarnation. Som hjælp i disse bestræbelser vil jeg foreslå, at du studerer de instruktioner jeg gav I.S.G-L sidste år. Da fik han seks udsagn vedrørende det mystiske og hellige center, vi kalder Shamballa. Jeg vil bede dig vælge det tredje udsagn som dette års meditation og fundere dybt over det og relatere det til det sjette udsagn og gøre, hvad du kan for at nå frem til en forståelse af dem begge. Du kan finde nøglen til dette i den første sentens i den meditation, jeg gav dig i samme række. Når du virkelig forstår disse tre udsagn, har du den metode, hvormed du bliver i stand til at sætte dig i forbindelse med Shamballa-kraften. Det vil ingen discipel kunne gøre uden først at have etableret en tynd tråd, langs hvilken han en skønne dag kan rejse til de sublime niveauer, hvor den planetariske Logos og hans råd fungerer. Det første skridt er, at du skal kunne respondere på første stråle energi. Senere vil du komme til at anvende denne første stråle energi bevidst og konstruktivt uden at gøre brug af dens nedbrydende aspekt, og derved lærer du at anvende første stråle energi som en kanal til tilnærmelse. Det er imidlertid et stadium, der ligger langt forude.

De nævnte tre punkter til refleksion vil være tilstrækkelige som dit meditationsarbejde i det kommende år, og det vil være til stor gavn for dig. Jeg vil dog også bede dig om hver søndag i 30 minutter at udføre den meditation, jeg gav dig sidste år, således at du hver uge etablerer en stadig tættere forbindelse til min ashram og til mig. Min ashram kan kaldes døråbningen til mesteren K.H.s ashram, og en skønne dag vil du passere den og nå frem til højere og mere kraftfulde centre.

August 1946

MIN BRODER:

Du har fået stort udbytte af den opmærksomhed du har givet den sidste instruktion, jeg gav dig. Du har endvidere udført en god og skabende opgave ved at hjælpe A.A.B. Da denne opgave ikke involverede dine egne stråler, foreslog jeg, at du midlertidigt arbejdede med første stråle energi, fordi det i høj grad ville styrke dig og lade viljesaspektet komme mere klart til udtryk. Du må have erkendt, at det er nødvendigt for dig at udvikle en stærkere vilje, en mere engageret beslutsomhed og en dybere forståelse, før du kan overføres til K.H.s ashram. Når tiden er inde, vil denne overførsel finde sted, men du er endnu ikke i stand til at modstå det stærke Shamballa-pres, som man altid vil opleve i en chohans ashram. Min ashram er, som du véd, underlagt hans ashram.

Hvorfor henledte jeg din opmærksomhed på viljesaspektet, når begge ashramer er på anden stråle, og du hovedsageligt er en anden stråle discipel? Fordi de underlagte ashramer beskæftiger sig med *strålekvaliteter* i handling og i tjeneste, mens de store eller senior-ashramerne i alle tilfælde beskæftiger sig med *viljen* i handling gennem strålekvaliteterne. Det er muligvis således, fordi de store ashramer ledes af indviede med sjette indvielse. Ashramer som min er under ledelse af en mester eller indviet af femte grad.

Du har haft et stort behov for at studere naturen af viljen. Disciples forestillinger om dette emne har tilbøjelighed til at bevæge sig langt væk fra virkeligheden. At forstå, hvad vilje er, kræver en stadig stigende indsats, og disciple på alle stråler må nå frem til at forstå selve viljens aktivitet, efterhånden som de gør fremskridt.

Måske kan du få en idé om det, jeg prøver at beskrive vedrørende arbejdet, der udføres i en mesters ashram, og det der udføres i en chohans ashram, hvis du mediterer over de to begreber: den gode vilje og viljen-til-det-gode. Det første betegner og kvalificerer livet i alle ashramer, der står under ledelse af en af visdommens mestre. Viljen-til-det-gode er udviklet og bliver forstået i ashramer, der står under ledelse af endnu højere indviede. Det første vedrører planen, mens det

andet vedrører hensigten. Igen har du på samme måde: Vision og *indre oplysning*. Jeg har her givet jer alle en betydningsfuld antydning om forskellen mellem de to ashramtypers arbejde.

Du kan også, hvis du vil, udvikle den samme idé til at omfatte de tre periodiske legemer ved at finde et tredje beslægtet og beskrivende ord til at danne et lærerigt billede:

1. Syn..... Vision..... Indre oplysning
2. Handling..... Plan..... Hensigt
3. Egen-vilje. ... Den gode vilje. Viljen-til-det-gode

Du vil kunne erfare det som en værdifuld øvelse, hvis du skaber lignende kombinationer med åndelige og forklarende ord.

Min broder, jeg drager ikke den slutning, at din vilje er svag. Den er hele tiden rettet mod det, der er godt, og mod Hierarkiet. Men at anvende den åndelige vilje, så den kan påvirke og styre personlighedens anliggender, er en helt anden sag. Det er i den forbindelse, at du må søge at lære den direkte virkning af sjælens vilje, når du står over for muligheder og kriser i dit liv. Derfor vil jeg foreslå, at du anvender den følgende meditationsform. Du kender tilstrækkeligt til meditationsprocessen, at du gennem årene kan tilpasse den til dit eget reflektive livsmønster, efterhånden som den gradvis gør sin virkning, og du på en dybere måde ser på emnet »vilje«.

1. Intonér OM bevidst som:

- a. Det fysiske legeme, idet du anvender hjernen som center for målbevidsthed,
- b. Det astrale legeme, idet du »hæver hjertet op til Herren«, hvorved du i virkeligheden ignorerer eksistensen af det astrale legeme.
- c. Sindet, idet du retter det direkte mod sjælen.

2. Intonér derefter OM tre gange som sjæl, idet du spreder lys og kærlighed ud over det trefoldige redskab.
3. Brug derefter lidt tid på at tilkendegive den gode vilje via personligheden.
4. Koncentrér på ny bevidstheden i sjælen og ret din sjælsintegrerede personlighed mod den åndelige triade. Dette kræver, at du anvender imaginationen, indtil relationen rent faktisk er etableret.
5. Tag derefter følgende temaer op i rækkefølge til meditativ refleksion, idet du tager ét hver måned, og når året er gået gentager du hele rækken.
 - a. Fra centret, hvor Guds vilje er kendt.
 - b. Lad *hensigt* lede menneskers små viljer.
 - c. Den hensigt, mestrene *kender*.
 - d. Den hensigt, mestrene *tjener*.
 - e. Lad lys genoprette planen på jorden.
 - f. Lad kærlighed genoprette planen.
 - g. Lad kraft genoprette planen på jorden.
 - h. Lad Hans vilje ske på jorden som i himlen.
 - i. Jeg vier mig nu og evigt til at fuldføre Hans vilje.

6. Intonér OM tre gange lydløst.

Kontakt mig, når du *vil*, men kun når det er nødvendigt. Ordene »når du vil« har en okkult betydning. Når det gælder en chela med din mulighed for ashramisk kontakt, er det nødvendigt, at viljen anvendes, når mesterens opmærksomhed er ønskelig. Din forbindelse til mig forbliver ubrudt.

November 1948

MIN VEN OG BRODER:

Det er relativt lidt, jeg har at sige til dig i dette års »*indtryk af din forståelse*«, hvilket jeg giver hver især, der er aktivt knyttet til min ashram. Omstændighederne i dit liv har en sådan

karakter, at du selv er i stand til på udmærket måde at klare problemerne og håndtere kriserne. Det er betinget af, at du har nogle usædvanlige livsforhold i dit discipelskab. Du er blevet forundt at få en pause, hvor du kan fuldføre dit arbejde for individuelle sjæle. Du har fået stillet fuld forberedelsestid til rådighed. Jeg vil bede dig fundere dybt over disse begreber.

Siden du nåede voksenalderen, har du ikke kunnet fungere på en måde, som et medlem af din race sædvanligvis gør. Du har fastholdt, at du ikke ville have nogle snærende familie-bånd, men du har altid haft kontakt med dine slægtninge. Du har ikke haft svært ved at assimilere den tidløse visdom, og du har tjent Hierarkiet bevidst i mange årtier. Den hjælp, du yder A.A.B., er meget værdifuld, og jeg véd, at hun vil bede dig om at gøre karakteren af denne hjælp mere dybtgående uden nødvendigvis at øge dens kvantitet ... Du har haft det handicap at have et svagt helbred, det er dog i dit tilfælde ikke et virkeligt handicap, men det er en tydelig og bestemt planlagt rolle, hvorved disciplen lærer bestemte lektier om ubundethed og frem for alt efterhånden lærer at registrere, at formen kun har relativ betydning. Disse processer har du været igennem, og de lektier, du er blevet præsenteret for, skulle du tilegne dig. Du står nu over for et langt mere dybtgående esoterisk tjenestearbejde, som du fremover kan udføre det sted, du har hjemme.

Så du kan se, min broder, dit liv er rigt, fyldestgørende og frit og tegner til at blive det i endnu større grad. Du er nødt til at slå dig til tåls med dit fysiske legemes begrænsninger (der sandsynligvis ikke vil tiltage før i en høj alder), og på samme tid må du ikke vise legemet opmærksomhed, fordi det kan *belaste din bevidsthed* på en sådan måde, at det indskrænker eller hindrer dit forpligtede tjenestearbejde.

Du har gjort fremskridt, der har ført dig hinsides stadierne med bestemte meditationsomrids og -former. Nu for tiden vil kravet til dig være, at du begynder hver dag i dit liv med en støt og mere dybtgående periode i åndelig erkendelse. I denne periode skal du udføre disse fire punkter:

1. Du skal forestille dig, at din egen sjæl
 - a. er ét med alle menneskesjæle,
 - b. til stadighed fuldbyrder sit livs hensigt.
2. Du skal forestille dig ashramen, du er knyttet til, og de grupper af medarbejdere, du er indstillet på at samarbejde med.
3. Du skal sende mig, din mester, D.K., glimtvis tanker og kærlighed.
4. Du skal forestille dig, at din personlighed er en guddommelig tjener.

Følger du denne tilsyneladende meget enkle fremgangsmåde om morgenen og om aftenen ved sengetid, vil du opdage, at du får et fornyet engagement og en særlig dyb indsigt i et andet lag (om jeg så må sige) af esoterisk sandhed og af guddommelig bevidsthed.

Vi er for evigt forenet som medarbejdere i Hierarkiet under ledelse af Kristus og af hans efterfølger i et senere århundrede. Vær overbevist om det, min broder, og fortsæt med min kærlighed og velsignelse.

Til S.C.P.

August 1940

MIN BRODER:

Det er ofte vanskeligt at vide, hvordan jeg bedst kan henvende mig til dig, når du på grund af din usædvanligt store sensitivitet føler, at der både mangler kærlighed og forståelse, og når du mener, du får kritik. Din første reaktion er en intens smerte over, at jeg – som du tror – misforstår dig. Dette forårsages af, at du fuldstændigt identificerer dig med dit åndelige mål på de mentale plan – en identifikation, der er ægte, oprigtig og vedvarende, men du har tilbøjelighed til at tænke, at du *nu er* blevet det, du ønsker at være. Dette er umuligt, hvis loven om opnået fremskridt skal give nogen som helst mening. Din uvilje mod at få kritik (der kan være voldsom og skabe blændværk) er ikke baseret på stolthed over indbildte præstationer, men er mere en stærk uvilje mod at fejle. Du føjer din egen kritik af dig selv til mine råd og forslag, og det skaber blændværk. Glem ikke, at kontakt med disciple, der er ældre og mere erfarne end du selv, vil altid bringe en stimulation. Denne stimulation kan du anvende til at styrke dit blændværk så vel som dit åndelige liv.

Din anden reaktion er en stille accept af kritikken eller forslaget samt en stille indsats (så snart den emotionelle krise er forbi) med at ændre det, der ikke er ønskeligt, og med at tage det ønskede fremskridt.

Min broder, kan du komme i tanke om et eneste tilfælde, der ikke (i de tidlige stadier efter at have læst mine instruktioner) har skabt oprør i din bevidsthed? Det kan jeg ikke, men jeg kan heller ikke huske, at der har været en eneste gang, hvor du ikke kom til at se problemet på en mere klar måde og fik udbytte af mine ord.

Jeg har indledt på denne måde i det håb, at du denne gang ikke spilder tid med formålsløse reaktioner eller selvforsvar, og at du for dine gruppebrødres skyld vil se direkte på det,

som jeg – med kærlighed – søger at tydeliggøre for dig.

Så længe størstedelen af menneskeheden befinder sig i så dystre tilstande som nu, er der intet, der er vigtigere end at hjælpe med at befri den ved ethvert personligt offer. Fristelsen for mange mennesker i disse tider er ofte at vige uden om problemet, og de bruger de daglige opgaver og karmiske forpligtelser så vel som en slags tilfredshed med egne emotionelle reaktioner som undskyldning for ikke at handle direkte og rent praktisk på menneskehedens vegne. De benytter en unaturlig selvoptagethed i forbindelse med egne problemer for ikke at tænke og ikke erkende og for underbevidst at undgå at gøre noget, der øger deres egen nuværende belastning. Når jeg taler om emotionelle reaktioner, gælder det den bekymring og sorg og ængstelse, der skabes ved at have sine kære i besatte og okkuperede lande. Sammen med tusinder andre lider du i sagens natur under dette, og det er uundgåeligt, men det kan styres. Jeg tænker på en bestemt konstruktiv interesse og hjælp på det fysiske plan, når jeg spørger dig:

Hvad gør du rent praktisk for at give en hjælpende hånd til vore medarbejdergrupper overalt i verden, når de forsøger at mildne sorgen i verden og bruger deres tid, tanker og indsats på at bringe krigen til ophør, og hvad gør du for på en praktisk måde at lindre det, du kan, af bekymringerne i verden og af de ulykkelige menneskers behov på det fysiske plan? Måske *gør du en indsats*, der har praktisk karakter. Jeg tager mig ikke tid til at undersøge dine daglige aktiviteter. Der findes et symbol, som glimtvis stråler frem fra hjertet hos alle, der tjener deres medmennesker, og sådanne glimt ser vi efter fra tid til anden, og ser vi dem, indikerer det, at dette er en verdenstjener. Dette symbol burde glimte noget oftere i mit synsfelt. Du tjener med troskab dem, du holder af. På K.H.s og egne vegne siger jeg dig tak for det, du har gjort for A.A.B., og jeg beder dig om fortsat at stå ved hendes side. Men jeg vil spørge dig igen: Hvad gør du rent praktisk for at bidrage med din andel i arbejdet for at lindre det nuværende behov i verden? Fordi du i din virksomhed beskæftiger dig med den luksuriøse side af

livet, er du nødt til at opveje det med ligeså stor kraft – også på det fysiske plan – i din tjeneste for dine medmennesker. Dette var det første spørgsmål til dig.

Det andet spørgsmål er, om du føler, at du har frigjort dig fra båndene til de, der af os betragtes som en grundlæggende selvisk og selvcentreret gruppe – de, der hører hjemme i den såkaldte overklasse? Jeg nævnte i min sidste instruktion, at du helt afgjort gjorde visse fremskridt i denne henseende, og jeg tror, at du er ved at blive bevidst om dine egne reaktioner. Menneskeheden og ikke gruppen af såkaldte kulturelle mennesker bør optage din tid og opmærksomhed så vel som det aktive arbejde, du har valgt, og som du nu er engageret i. Har du frigjort dig fra frygten for, hvad de vil sige, og hvad de vil tænke, eller styres du stadig af den massive selvinteresse hos denne gruppe af mænd og kvinder, som er optaget af det, de besidder og af behagelige omgangsformer, og som betragter deres støtte til Røde Kors-arbejdet som en tilstrækkelig tilkendegivelse af deres velvilje? Du har sammen med andre afvist at identificere dig og dine interesser med en anden omgangskreds end den, hvor din skæbne og ambition har placeret dig, og dette viser sig ofte at blive en hindring for en sand åndelig vækst. Det er et problem, og det tager år at lære lektionen om at beskæftige sig *generelt* med menneskelige interesser. Det er ikke let at være en »dåre for Kristi skyld«, og min broder, overklassen er en af de grusomste i verden. Dette må de selv modarbejde for deres egen skyld og for deres egen erkendelses skyld.

Lær at stå fri og uden frygt, og som sjæl omfat alle, som du har kontakt til i din sjælsstyrede personligheds dynamiske vibration. Ret din opmærksomhed mod verdens behov mentalt og ikke emotionelt. I den meditation, du udfører som tjeneste-arbejde, skal du tilføje det, der kan være til praktisk hjælp i denne rystende krisesituation i verden. Problemet for alle disciple i dag er at opnå vellykkede resultater både i deres profession i samfundet og i de opgaver, de har valgt for at vise samfundssind og på samme tid *for enhver pris* være i stand til

at praktisere et liv i tjeneste. Således er forpligtelsen eller dharmen for gennemsnitsmennesket ikke. Det er tilstrækkeligt for det at gøre godt (som det kaldes) på det fysiske plan og at overlade det til en senere livscyklus at udvikle et mere dynamisk og omfattende indre liv. Alle disciple har begge mål, et ydre og et indre, og også at give udtryk for dem på en ordnet og integreret måde. I dit tilfælde er denne situation lagt til rette på en særlig måde af sjælen for at tilvejebringe en nødvendig forbindelse mellem din stærke astrale natur og din klart oplyste intuition. Dette gjorde jeg dig opmærksom på for nogle år siden.

Konkurrence inden for forretningsverdenen og konflikter i forbindelse med den finansielle situation kræver alle ressourcerne i din lavere tænkeevne, og det styrker og bringer dit sind til effektivitet i praktisk henseende. Det er derfor en proces, der har en speciel teknik til integration af sjæl og personlighed. For en gennemsnitsborger skaber den samme proces en integration af personligheden – det kan kaldes en integration *nedad*. Når det gælder en discipel, hvilket du er, skaber det en integration *opad*, og det fører til, at livskræfterne strømmer i en ny retning, og at strubecentret tvinges til aktivitet.

Jeg vil give dig en kort personlig meditation, der vil hjælpe dig i denne udviklingsproces og øge din vision og gøre dit tjenestearbejde mere effektivt og anvendeligt. Udfør denne meditation *inden* gruppemeditationen, og gør det i dynamisk korthed.

1. Opret hurtigt koordination.
2. Et øjeblik med afbalanceret opmærksomhed.
3. Intonér derefter OM som sjæl.
4. Stands den nedadstrømmende sjælsenergi og lad den smelte sammen med den opstigende aspiration i personligheden på de mentale niveauer. Fasthold bevidstheden på dette punkt.
5. Visualisér derefter et gyldent bånd af lys, der strækker sig fra sjælen via sindet til den fysiske hjerne. Forsøg samtidig at se en tynd tråd af lys, der stiger op fra sjælen til Hierar-

- kiet, idet den passerer gennem gruppens medlemmer.
6. Før OM ud igen med udåndingen, og før det til strubecentret ved nakken.
 7. Fokusér din bevidsthed dér og fasthold den på samme tid i hovedet. Denne aktivitet svarer til disciplens dobbelte liv, som jeg tidligere henviste til.
 8. Intoner OM seks gange som sjæl, idet du fører energien
 - a. til sindet, og fokuserer den dér,
 - b. til hjernen eller det højeste hovedcenter,
 - c. til strubecentret, og fokuserer den dér,
 - d. fra dette center fører du på udåndingen imaginativt OM ud i personligheden,
 - e. før det derefter ud i din gruppe af brødre,
 - f. og derfra til menneskeheden.

Hvis du ganske enkelt udfører dette som en øvelse til at styre og føre energistrømmen på rette måde videre via strubecentret, vil du opdage, at den har en stor instruktiv værdi, og at den i tiltagende grad bliver nyttig og effektiv i ethvert aspekt af dit liv som discipel i verden og på de åndelige niveauer. Du har lært meget, min broder, og jeg fortryder ikke, at jeg har knyttet dig til min gruppe af accepterede disciple.

Note: Dette var den sidste instruktion til denne discipel, hvis personlige instruktioner er samlet i bind I, og fodnoten på side 381 er stadig gældende.

Til P.G.C.

August 1940

BRODER FRA GAMMEL TID:

Jeg tænker på, om du fuldt ud har forstået, at når du skal give udtryk for din sjæls kærlighed, så skal det foregå ad den mindste modstands vej på grund af den kendsgerning, at din personlighedsstråle er syvende stråle – strålen for fuldendelse. Det er den stråle, der kan tilvejebringe en egnet form på det fysiske plan, hvorigennem sjælen – hvis natur er kærlighed – kan komme til udtryk. Dette er specielt let i dit tilfælde, fordi dit fysiske legemes stråle ligeledes er syvende. Nedstrømmingen for den formopbyggende energi sker således direkte. Dertil kan du føje, at din personligheds legemer er på femte, sjette og syvende stråle. De følger hinanden i rækkefølge og skaber derved en direkte kanal. Hvis du virkelig ønsker at forstå den mekanisme, hvorigennem din sjæl må fungere, bør du på en mere intens måde studere syvende stråle. Den bliver også den styrende stråle for den næste cyklus. Disciple, i hvem disse stråler manifesterer sig på en særlig måde, vil opnå en viden om disse strålers påvirkning, metode, mekanisme og mål.

Det er ikke muligt for nogen under graden accepteret disciple at få klarhed over ret meget. Stråletypen må fungere med klarhed, og den forskende må være så fremskreden, at han har nået stadiet for den ubundne iagttager. Denne ubundethed er du ofte i stand til at opnå. Dette har temperament og skoling medvirket til at udvikle. Anden stråle disciplen må lære at være ubunden og på samme tid forblive »bunden og altomfattende« i esoterisk forstand. Dette må opnås bevidst, og tilstanden skal være vedvarende. Første stråle disciplen må forblive ubunden og på samme tid lære bundethed. Han må lære at åbne sin aura for hele verden i en række progressive tilfælde af bundethed. Dette medfører vanskeligheder, fordi det indebærer den form for skoling i paradokser, der er okkultis-

mens hemmelighed.

Din strålekombination og fokuseringspunkter forklarer din store interesse for centrene, for deres betydning, vitalisering og bevidste anvendelse. Målet med al skoling til indvielse er at udvikle en vågen bevidsthed, og børnenes skoling i at udvikle en vågen bevidsthed er et symbol herpå. Denne måde at opvække på tilvejebringes ved:

1. Integration. koordination af mekanismen.
2. Syntese. sammensmeltning af personlighed og sjæl.
3. Tilegnelse. indstrømning af energi fra sjælen til centrene.
4. Opvågning. centrene respons på denne indstrømning.

Du vil bemærke, at rækkefølgen i denne trinvis udvikling har karakter af hvid magi. Den uvidende studerer sædvanligvis først centrene objektivt, og psykiske øvelser indledes for at frembringe *følelse* i centrene, og for på den måde at gøre mennesket vidende om sin placering og kvalitet. Senere forsøger det at kontakte sjælen gennem meditation. Denne rækkefølge er forkert. Mennesket bør blive vidende om centrene som det sidste stadium, og det er fordi det fokuserer og identificerer sig med sjælen og ikke med formaspektet, som centrene er en del af. Vær omhyggelig med at fremstille dette punkt tilstrækkeligt tydeligt i al vejledning, som du senere måtte give om dette emne. Jeg vil gøre dig opmærksom på endnu et punkt. Du har muligvis bemærket, at jeg har givet dig nogle meditationer, der retter sig mod visse centre og deres relation til hinanden. Dette vil jeg i stadig større grad gøre. De fleste af de meditationer, jeg gav gruppemedlemmerne i de første stadier af gruppernes etablering, er i virkeligheden strålemeditationer og kan tilpasses som sådanne. Senere kan informationen om centrene tilføjes. Men på dette stadium er det kun A.A.B., der véd nok til at udføre tilpasningerne og de nødvendige tilføjelser. Jeg har sagt til A.A.B., at hun skal bede R.S.U. om at kopiere alle meditationerne, og derefter

kan du i løbet af de kommende måneder samarbejde med A.A.B. om at foretage de nødvendige ændringer og samle dem under de korrekte stråler.

Dette tjenestearbejde og denne udvidelse af læren er af stor vigtighed og vil være et tjenesteområde for dig og R.S.U. i samarbejde med A.A.B. Samlingen af meditationer og den viden, der derved opnås, vil tjene til at styrke *den praktiske side* af den lære, som Arkanskolen i fremtiden skal undervise i på de mere videregående kurser. Når krigen er forbi – forudsat at den afsluttes, som Den store hvide loge ønsker – vil det vise sig, at mange er rede til at modtage denne videregående skoling, og det må I som gruppe være forberedt til.

Du kan undre dig over, hvorfor jeg omtaler dette i min instruktion til dig personligt. Ganske enkelt, fordi du, min broder, kan hjælpe i forberedelsesarbejdet til den kommende udvikling af menneskeracen, og fordi du på grund af din skoling og dit daglige arbejdsområde er i stand til at tilføre det mål af teknisk viden, der vil garantere en sund dømmekraft og afvise lunefuld overdrivelse. Det er en viden, der er særdeles nødvendig i forbindelse med den undervisning, der skal gives om centrene og deres udvikling. Du må altid huske, at beviset for centrene eksistens findes i nervesystemerne og kirtelsystemet, og disse tre skal altid bringes i relation til hinanden, hvis nutidens videnskab skal kunne værdsætte og tilegne sig den nye viden.

Til dig selv, min broder, har jeg blot en enkelt bemærkning. Skærp din forståelse og husk, at fordi du har to stråler på første udstrømmende energibane, så må du omhyggeligt undgå at virke reserveret, for det er det første skridt mod isolation. Disciple skal altid huske, at al overdreven vægt, der lægges på personlighedens styrende energier, skaber grundlaget for formnaturen i næste inkarnation. Hvis du i dit tilfælde fx lægger for stor vægt på din femte og syvende kraftbane i dette liv, vil det kunne skabe en stærkt foruroligende formnatur i din næste inkarnation. Det vil sandsynligvis frembringe en personlighed på første stråle med en tredje stråle mentali-

tet, med det samme sjette stråle astrallegeme og med et femte stråle fysisk legeme. Kan du se faren ved denne kombination, når det gælder en discipel, og den problematik han vil blive konfronteret med. Jeg har her givet en oplysning om et udviklingsforløb, der fører til en fremtidig karmisk byrde. En sådan oplysning har hidtil ikke været tilgængelig for offentligheden. I dette afsnit har jeg givet dig meget stof til eftertanke.

Målet med den personlige meditation, som jeg foreslog, du skulle følge, er at bringe de to hovedcentre frem til stadig større aktivitet. Det er en nem øvelse, men du bør kun udføre den hveranden dag, fordi du er på et stadium, hvor du kan udvikle dig for hurtigt og derved frembringe unødvendige vanskeligheder ... Det er en generel forberedende øvelse i, hvordan du med lethed kan blive i stand til at håndtere energierne i legemet.

August 1942

1. Stabilisering af dit liv, som det nu er etableret, er det næste skridt. Men, min broder, tillad ikke krystallisering.
2. Du besidder hemmeligheden om tripliciteten. Arbejd med den, så sindet bliver afklaret.
3. Vis større kærlighed. Du besidder visdom, udbred den til andre på kærlighedens vinger.
4. Lær at transmutere. At undertrykke er meget lettere, men transmutation er mere sikkert. Transmutér.
5. Disciplens aktive dobbelte liv er dit næste mål. Din pligt og dit mål følges ad. Du må leve med dem begge på samme tid. På den måde kan regnbuebroen blive opbygget.
6. Gå ud blandt menneskenes børn og helbred og løft, men bevar ligevægten og overblikket. Alle metoder er gode.

September 1943

MIN BRODER:

Det forekommer mig, at jeg ret ofte i dette år har måttet sige til hårdt pressede chelaer: Vejen har været vanskelig. Men sådan er det, og din vej i livet har ikke været nogen undtagelse. Store bølger af karmisk påvirkning er skyllet ind over vores jord – dette lille skib er i tid og rum kommet ud af kurs og sejler videre på det store kosmiske hav. Karmas Herrer har rettet deres øjne mod vor planet. Energi følger tanke, og det, min broder, er alt, hvad karma består af – styret energi slår mod jorden, mod naturriggerne, mod menneskene, og derved mod den enkelte discipel. Megen af denne karma, specielt nu, er *ikke* individuel i sin hensigt eller på nogen måde skabt af de individer, der påvirkes af den, uanset det gælder en discipel eller et gennemsnitsmenneske. Den er i denne tid hovedsageligt forbundet med karmaen for Den, i hvem vi lever og røres og har vor væren. Endvidere vedrører den primært Shamballas sfære og har i første instans kun meget begrænset relation til menneskeheden. Jeg erkender, at dette kun siger jer lidt. Denne karma, der udlignes i Shamballa, har imidlertid ført til vitalisering af bestemte »viljestærke« menneskers handlinger. De har sluppet stor ondskab fri på jorden. Men denne karma vil også stimulere den gode vilje, og således vil en varig god vilje komme i stedet for den midlertidige ondskab. Dette må ikke glemmes.

De problemer, du har stået over for som almindeligt menneske, som discipel og som medlem af den nye gruppe af verdenstjenere, har været vanskelige, men du rider stormen af, og dit lille skib vil klare sig igennem uvejret. Alt sker som forberedelse til en større indsats i tjenesten – en tjeneste, som vil udvikle sig normalt uden den store planlægning, og som vil være et medvirkende element i din livsopgave, når du imødekommer forpligtelserne i forbindelse med dit hjem og dit helbredende virke.

Som jeg antydede i de seks grundtanker sidste år, sammenfattes dette i ordene derfra: »Din pligt og dit mål følges ad«.

Denne tilstand har tilbøjelighed til at fremkalde flere vanskeligheder, end en klar optrukket forskel. Relationer må bringes i orden på en mere præcis måde, og tidsfaktoren må organiseres og planlægges meget nøje. Din anden stråle natur gør det første muligt, og din første stråle indstilling hjælper i det andet tilfælde. Dette år bør du lægge hovedvægten på at etablere de kærligste »rette relationer« til alle i dine nærmeste omgivelser.

Det jeg mener, min broder, er, at du skal være mere *dybtfølende*, og denne dybe følelse skal du virkeliggøre helt bevidst. En af de ting, jeg ønsker at se hos alle medlemmerne i denne gruppe i min ashram er en mere dyberegående proces, der virkeliggøres gennem erkendelse, tavshed, kærlig forståelse og indre syntese. Det er derfor, det har stor betydning, at I læser og studerer hinandens papirer og instruktioner for at nå frem til en sådan dybde i indsigt, vision og kilde til handling. Alle ydre relationer vil derefter – både for den enkelte discipel og for gruppen – blive implementeret fra dette indre center, og de vil af den grund blive længerevarende, sunde og konstruktive.

Dit specielle arbejde i min ashram er (som du véd) knyttet til det netværk af lys, der skal skabes i verden, og til at fremme trianglerne af lys ... Jeg vil bede tre af jer ..., om at danne en indre central triangel og sammen og i konstant samråd etablere en ensartethed og kontinuitet i arbejdet. Fortsæt med det arbejde, du er ved nu og på den måde, du udfører det, men vær mere *dyb* (igen denne tanke) i indholdet af det, *du* sender ud til de mennesker, der læser dine meddelelser.

Jeg føler, at det er unødvendigt at give dig et nyt meditationsomrids. Gruppemeditationen, dit eget reflektive arbejde vedrørende opgaven som discipel (hvilket bør intensiveres), og din subjektive meditation på netværket af lys sammen med dine to triangelmedlemmer vil forsyne dig med tilstrækkelige fokuseringspunkter, for at sjælen kan få større indflydelse. Her har jeg givet dig en definition på en meditation, som en af mestrene har givet en discipelgruppe. Han er ikke en af de mestre, som du kender, eller som er kendt i den ydre verden,

for han tager kun disciple, der er under forberedelse til tredje indvielse, ind i sin ashram, og endvidere kun disciple, der har forpligtet sig til at påtage sig visse bestemte opgaver, som han skoler dem til. Der findes mange forskellige typer af disse »specielle fokuseringspunkter«, og dem bør du skelne mellem til den meditationsform, du vil anvende i det kommende år. Sådanne fokuseringspunkter er korte, dynamiske, kraftfulde og tydelige og er kun mulige, når antahkaranaen er under konstruktiv opbygning, hvilket er tilfældet for dig og dit arbejde i denne retning.

Jeg har ikke meget mere at sige til dig, min broder. Årsagen hertil er, at vi har et særligt tæt samarbejde hele tiden, og at du deltager meget aktivt i opgaverne i min ashram. Derfor har du ikke behov for omfattende meddelelser og lange instruktioner fra min side på forskellige tidspunkter af året. Vi har jævnligt forbindelse med hinanden i løbet af året, men også det véd du. Som følge deraf er denne instruktion relativ kort.

November 1944

MIN VEN OG MEDARBEJDER:

Lige siden du fik min sidste instruktion, har du arbejdet oprigtigt og ihærdigt med den anviste opgave, og derved har du lagt et godt grundlag for det fremtidige arbejde. Jeg véd, at du i dit indre har forstået, hvilken værdi og karakter det, du har udrettet, har. Jeg vil bede dig om at nærlæse de instruktioner, du har fået om Triangel-arbejdet, så jeg ikke behøver at gentage dem. Det skabende arbejde med at etablere disse netværk af lys og god vilje forløber udmærket. Man kan sige, at selve formen (der i esoterisk forstand er det æteriske legeme) nu er så stærk, at det berettiger til at etablere en organisation på det fysiske plan. Som følge deraf har jeg foreslået, at din opmærksomhed og indsats nu udelukkende skal rette sig mod selve netværket og ikke mere mod en konstant vurdering af kvaliteten. Du må nu have erfaret, at det er nemmere at fremme væksten af netværket, end det er at undervise

folk om lysets natur og om dets anvendelsesmuligheder, eller endog at give dem en forståelse af den gode vilje – skønt det sidste er langt lettere end det første. Vækst af et netværk (ved hjælp af en organiseret virksomhed) er noget, som gennemsnitsmennesket kan forstå.

Arbejdet er hidtil blevet kompliceret af holdningen hos mennesker, du har søgt at hjælpe, men som har betragtet det som noget særligt vanskeligt at danne triangler. Det, et menneske føler underbevidst, er betingende for, om dets bestræbelser lykkes eller ikke lykkes. I begyndelsen af dette arbejde blev mine bestræbelser hindret af de mange forskellige opfattelser, som mine disciples konkrete tænkeevne omgav det med, og af deres manglende evne til at forstå Triangel-arbejdets grundlæggende betydning og af megen kritik. Det er en meget enkel plan, og den kan »spille sin rolle« (for at bruge et kendt udtryk) på en forenklet måde. Jeg håber, jeg kan tydeliggøre dette i en redegørelse, som jeg meget snart skal skrive om dette arbejde.

Jeg vil gøre dig opmærksom på, at udsagn, der kommer fra et hvilket som helst medlem af Hierarkiet (som mig fx), har i sig en kraft, som ikke må hæmmes. Dette er der ofte gjort opmærksom på. Lad mig illustrere det for dig. Den allerførste meddelelse jeg gav A.A.B., hvor jeg bad hende sende den ud til offentligheden, havde titlen *Den nye gruppe af verdensstjerner*. Derefter kom der en, der hed *De tre næste år*. De blev udsendt med den nøjagtige ordlyd, som jeg havde dikteret, uden rettelser og med den okkulte betydning intakt og med ganske lidt eller ingen redigering. De nåede øjeblikkeligt tankerne hos tusindvis og blev modtaget uden komplikationer overalt. Deres påvirkning kulminerede med den særdeles vellykkede kampagne i 1936. Den tendens, som du og andre har til at tilpasse sådanne tekster til det, I mener den offentlige tænkning har kapacitet til, dæmper den magnetisme, der – om jeg så må sige – findes i den oprindelige og uændrede tekst. Imidlertid ligger ansvaret hos alle, der søger at udbrede denne del af den tidløse visdom, som jeg har været medvirkende til

at åbenbare, og dette har A.A.B. altid forstået. Hun har derfor været uimodtagelig over for alle forslag om at forkorte eller forenkle skrifterne. Jeg véd, hun vil insistere på, at den tekst jeg har skrevet, eller den formulering jeg har brugt, bliver sendt ud til offentligheden præcis i den form, som jeg dikterede, uden at give det et kristent skær eller at gøre det ufarligt ved at slette alle okkulte udtryk. Jeg véd, at du vil samarbejde på samme måde. Dybest set ligger ansvaret for artiklerne hos mig og A.A.B., og fortidens historie begrundet den overbevisning, at udbredelsen af den esoteriske sandhed afhænger af, om offentligheden responderer sensitivt.

For at vende tilbage til det arbejde, du udfører, min broder og discipel, tænker jeg på, hvad jeg kan gøre dig opmærksom på, som vil give dig styrke og forståelse. For det er to egenskaber, disciple frem for alt har behov for nu for tiden. Du har en interessant kombination af stråleenergier, idet strålen for orden, der åbner mulighed for oprettelse af en fysisk relation mellem sjæl og form, påvirker dig stærkt. Denne dominerende energi skulle gøre dit ydre arbejde effektivt på det fysiske plan, hvis du vil huske, at formnaturen esoterisk set er det vitale, æteriske legeme, og at dette automatisk og let betinger det fysiske legeme. Når dit arbejde ikke er effektivt, min broder, hvad er så årsagen? Læg mærke til, at den syvende stråles styrke er koncentreret i din personlighed, og når din anden stråle sjælsenergi bringes i forgrunden, da vil den første virkning ofte være, at personlighedens aktivitet modvirkes. Dette glemmes ofte og er højst forvirrende for neofyten i de tidlige stadier. Senere lærer disciplen gennem eksperiment og erfaring, at alle stråler er understråler af den store anden stråle. Dette ved du teoretisk, men det er noget andet, end den visdom, der opnås ved den forståelse, der er et resultat af handling. Når denne kendsgerning er forstået, kan du begynde at bruge alle kræfter i din udrustning til at implementere kærlig tjeneste. Heri ligger din største tekniske lektie. Din mindste modstands vej er at kunne etablere relationer med det mål i sigte at opbygge en form. Dette er også vejen for ægte magi,

og – som du véd – kan den enten være sort eller hvid. Der findes to metoder til skabende arbejde. Den ene er den, der implementeres ved hjælp af syvende stråles kraft. Den opbygger og skaber i stof inden for periferien af de tre verdener. Den er yderst kraftfuld, når den anvendes af en syvende stråle personlighed og et syvende stråle fysisk legeme som i dit tilfælde. Den anden metode, der implementeres via anden stråle, anvendes *uden for* de tre verdener og fra sjælsniveauer. Den virker ved hjælp af udstråling, magnetisk tiltrækning og kohærent energi. Tænk over disse to metoder.

Ved hjælp af dine stråleenergier befinder du dig i en situation, hvor du kan anvende begge metoder under ashramens inspiration. Resultatet kan blive yderst effektiv tjeneste og stadig vækst i ethvert arbejde, du måtte påtage dig for mig og for ashramen. Du vil finde det nyttigt at studere relationen mellem anden stråle og syvende stråle, idet det giver en nærmere skabende reaktion og impulsiv vekselvirkning mellem dem, og det er en vekselvirkning, du kan drage virkelig nytte af.

Det er ikke for intet, at elleve medlemmer i den særlige disciplin gruppe, som du er knyttet til i min ashram, har syvende stråle som styrende formidler af det fysiske legeme, medens tretten er på anden stråle eller har anden stråle stærkt repræsenteret i deres udrustning. Hele gruppen har således – inden for deres grænsning – alt hvad der kræves for at være effektivt skabende. Denne guddommelige skabertrang vil komme til udtryk, når I alle i gruppen begynder at studere jeres stråler set ud fra gruppetjeneste og ikke så meget set ud fra jeres egne individuelle forhold. Hvem af jer udforsker sine strålers energier set ud fra denne synsvinkel? Er det ikke sådan, at hovedparten af jer for det meste betragter emnet ud fra følgende synsvinkel: Denne stråle i min udrustning sætter mig i stand til at være sådan og gøre sådan, og derfor komplicerer denne stråle mit liv. Den og den stråle må blive mere fremherskende i mit liv. Den og den stråle giver mig denne eller hin kvalitet eller evne. Disciple må lære at studere gruppeudrustningen som en helhed og opdage, hvor én bestemt styrke,

som de måtte være i besiddelse af, vil kunne berige gruppelivet, forstærke gruppens indsats og komplettere gruppens fremtræden som en tjenesteenhed i menneskenes verden. Ansvar for at håndtere kraft er en kendsgerning, som alle disciple må lægge vægt på i deres tanker. Det vil føre til en dybere viden om og mere intelligent anvendelse af stråleenergi.

Det er ikke nødvendigt for mig at udarbejde en ny meditationsøvelse til dig. Alle i denne gruppe er i stand til – som følge af års skoling og praksis – at styre og regulere deres meditative tænkning og refleksion, undtagen for enkeltes vedkommende, hvor jeg udtrykkeligt har forbudt det. Visse sentenser bør betinge din tænkning, og jeg vil give dig fire, som kan være omvæltende i deres virkning på dig og være af stor betydning i dit livs opbygningsprocesser:

1. Kærlige relationer.
2. Konformitet til en idé (ikke et ideal, min broder, for det følger automatisk).
3. Intuitiv forståelse af virkeligheden.
4. Skabende håndtering.

Disse fire sentenser har i sig nøglen til al rigtig tjeneste, og de kan anvendes i dit individuelle liv, der vedrører henholdsvis dit hjem, din virksomhed, dit tjenestearbejde vedrørende trianglerne og alle dine gruppeopgaver. Studerer du dem nøje, vil du se, at de styrer livet i ashramen – i alle ashramer. Livet i en ashram består af både indre og ydre relationer, af sensitivitet over for impression fra Hierarkiet og over for hierarkiske ideer på ethvert givet tidspunkt, af en korrekt intuitiv forståelse af den sandhed, der ligger bag relationer og impressioner, og af en sand skabende aktivitet i kræfternes verden.

Du er nu definitivt ved at penetrere nærmere ind til ashramens hjerte, og senior-medarbejderne dér både kender og anerkender dig. Dette har du opnået via dynamisk målrettet energi i din emotionelle natur, som – lykkeligvis for dig – er afbalanceret af din konkrete tænkeevne. Dette er godt og nød-

vendigt, undtagen når dine tanker bliver optaget af kritik. Dette sker imidlertid i langt mindre grad end i de forløbne år. Du har god grund til at føle dig opmuntret, min broder, og min velsignelse hviler over dig. En sådan velsignelse har i sig en kraft til at overføre åndelig energi.

August 1946

MIN BRODER:

De sidste tolv måneder har været vanskelige for dig inden for ethvert område af dit liv, men kan en discipel vente sig andet? De sidste instruktioner, du fik, burde have været en støtte for dig, for en indre sikkerhed sætter altid en discipel i stand til at overvinde vanskeligheder. Ensformigheden i selve livet, omsorgen for hjem og praksis, bekymringer der følger vor tid og en konstant følelse af håbløshed har alt sammen bidraget til det, jeg vil kalde din næsten *uafviselige* beslutsomhed om bestandigt at stå i lyset. Dertil kommer opløsningen af gruppen, hvilket helt naturligt skaber en følelse af nederlag.

Jeg kan ikke kraftigt nok understrege over for dig og alle dine gruppebrødre, at livet i sig selv er relativt kort. Jeg siger ikke dette med udgangspunkt i den kristne fortolkning, der så ofte minder sine medlemmer om døden, og jeg taler heller ikke om en forestående død for nogen i gruppen. Jeg taler simpelthen om det fysiske plans liv set fra sjælens synsvinkel, der blot betragter et liv som en flygtig oplevelse med mindre belæring. Nogle specielle liv i en speciel cyklus kan ganske rigtigt være særdeles vigtige og betydningsfulde og blive højnet på grund af nyorientering, eller det kan være en fast beslutning om at gøre fremskridt, at indlede noget tjenestearbejde eller at tage en stor indvielse. Men sådanne liv er sjældne, indtil sent i sjælens erfaring.

Dit nuværende liv rummer to store betydningsfulde faktorer: For det første at udligne og afslutte karma i relation til nogle mennesker, og for det andet at opnå kontrol over dit sjette stråle astrallegeme. Du gik ind i dette liv som en disci-

pel, der stod på tærskelen til at blive accepteret ved periferien af ashramen, skønt du ikke registrerede det i din bevidsthed. Du vil gå ind i din næste inkarnation med et fremskredent discipelskab, og du vil hurtigt blive vidende om denne kendsgerning. I resten af dette liv vil du opleve det smukkeste af alt, at blive klar over, at du yder andre en form for tjeneste, der udligner karma. Du må udvide din horisont, specielt i relation til healing, hvor du til en vis grad stadig er styret af din sjette stråle idealisme, og du må tillade din anden stråle energi stadig større indflydelse på din organiserede personlighed. Virker det som det, du ville kalde »for meget forlangt«, min broder? Tilgiv at jeg bruger slang, men det er ofte bemærkelsesværdigt beskrivende. Hvis du studerer det, jeg har sagt, grundigt, vil du se, at du allerede er i færd med at gøre disse ting, og at alt hvad jeg beder om er, at du identificerer dig med de nuværende opgaver.

Jeg har derfor intet specielt eller usædvanligt at meddele dig i dag, og det i sig selv antyder en hel del. Du kan blive betroet at fortsætte som hidtil, men jeg vil bede dig om noget andet.

Jeg ønsker, at du påtager dig en helt speciel opgave for mig (en integrerende opgave) og udfører den på en sådan måde, at den ikke fremstår som en formel tjeneste, men som en levende proces, der er besjælet af hensigt. Hver søndag skal du prøve at komme i kontakt med ashramen og mig (uden at forvente noget ydre tegn på om det lykkes), og derefter – i min nærværelse – skal du nævne navnene på de mennesker, der er medlemmer af grupperne på ni og af den nye kernegruppe så vel som på de tre personer, der har modtaget »ashram-papirerne«, de *Fjorten regler for disciple og indviede*.

Dette vil tage et stykke tid, for der har været mange. Det vil være som at samle en tråd op og forbinde den til ashramen, hvorved den indre forbindelse styrkes markant. Også de personer, der er afgang ved døden, bør nævnes, for de er stadig aktive i deres tjeneste for ashramen. Jeg giver dig denne opgave på grund af din skolede vedvarende og på grund af

din syvende stråle evne til at forbinde formens verden med den åndelige virkeligheds verden.

Jeg nærer ingen bekymringer for dig, min broder. Du er en pålidelig og selv-styret discipel. Når du har behov for mig, står min beskyttelse og opmærksomhed altid til din rådighed. Når der opstår behov for det, kan du søge hjælp hos mig – din mester, ven og lærer – men husk, at det kan tage mindst syv dage at nå mig. Bed A.A.B. fortælle dig hvorfor. Men du er i stand til at nå mig.

November 1948

MIN VEN OG BRODER:

På dit ashramiske diagram har jeg registreret og noteret dine stærke og vedvarende bestræbelser på at opfylde kravene, således som jeg har beskrevet dem for dig i mine to sidste instruktioner. Du har specielt lært lektien om okkult lydighed i denne inkarnation. Har du nogensinde tænkt over, at okkult lydighed – forstået og anvendt korrekt – er kongevejen gennem det astrale plan, specielt i forbindelse med blændværk og med sjette stråle tendenser, til selve hjertet af Hierarkiet? Menneskene har tendens til at betragte lydighed som en efterlevelse af regler og love, de er blevet pålagt af autoriteter. Sådan er det ikke, når det gælder den sande hierarkiske skoling, som du véd. For en discipel er lydighed en hurtig åndelig reaktion på den del af planen, der udsendes af Hierarkiet, og det er en hurtig og korrekt sensitiv registrering af den ashrams kvalitet, han er knyttet til, og som en følge deraf er det på rette tidspunkt en næsten helt automatisk reaktion, at han i hast påtager sig den påtrængende opgave. Det er en opgave, disciplen ved eget valg påtager sig – den er *ikke* beordret af en mester. Når en discipel selv påtager sig en opgave, viser det ganske enkelt, at han er en ashramisk medarbejder, der har forpligtet sig til at bedre menneskehedens forhold.

Du befinder dig i en proces, hvilket jeg er forvisset om, at du véd, hvor du ændrer hele din polarisering som forberedel-

se til din næste inkarnation. Når den kommer, vil du påtage dig et andet tjenestearbejde med et første stråle astrallegeme, forudsat, naturligtvis, at du i dette liv har reduceret de ubøjeelige sjette stråle tendenser og er i stand til at styre dem. Dette gør du med stor fremgang, og jeg tvivler ikke på, at det til sidst vil lykkes for dig.

Jeg forsøger at ændre din arbejdsrytme. Jeg bad dig – som du husker – om hver søndag at nævne alle de medlemmer i medarbejdergruppen, som jeg med hjælp af A.A.B. har samarbejdet med. Vidste du, da du udførte mit ønske, at det var din målbevidste holdning til virkeligheden, jeg ønskede hjælp fra? Eller at det var nødvendigt at få hjælp fra nogle af disciplene i min ashram til at skabe konsolidering og integration i selve ashramen? Det er en ny ashram, og der findes kun tre andre, der er ligeså nye som denne. Jeg erkendte, at ashramen havde behov for, at der inden for den ashramiske aura blev knyttet et tættere bånd mellem dens medlemmer. Det er nu blevet skabt ved at konstruere den nødvendige tankeform. Jeg vil minde dig og dine gruppebrødre om, at en ashram i virkeligheden er en dynamisk åndelig tankeform, der vitaliseres af ashramens mester og af de indviede og disciple, der er knyttet til den. Den første struktur og konsolidering er nu fuldbjort, og jeg kan tildele dig andre opgaver.

Dit arbejde skal nu have en nærmere relation til Kristus. Jeg tænker ikke kun på forberedelsesarbejdet til hans tilsynkomst, som I alle er engageret i. Jeg tænker specifikt på en relation til Kristus selv som et levende væsen, der er opmærksom på reaktionerne hos de disciple, som besidder tilstrækkelig styrke i hensigt, klarhed i intention og engagement til at sætte sig i stand til at nærme sig yderkanten af hans aura (der henvises til det i *Det nye testamente* som »kvasten på hans kappe«). Med dette mener jeg ikke Hierarkiets aura. I er allesammen allerede sensitive over for hans aura i større eller mindre grad, for hans kvalitet præger hele Hierarkiets aura. *Jeg mener hans egen aura*. En discipel har »Hierarkiets frihed« (som det hedder) og kan nu gøre dette forsøg på at nå

ind i Kristi egen aura. Om det vil lykkes afhænger helt og holdent af disciplens vedvarende, og om hans bestræbelser undgår at have fanatisk eller måske hektisk karakter, og om de er uselviske. Gør dette forsøg hver morgen i fem minutter, men ikke længere. I denne forbindelse kan jeg ikke give dig nogle instruktioner. Du må finde din vej alene, som alle disciple må. Alle, der søger at opnå graden som mester, må – på et bestemt stadium i deres skoling – gøre dette forsøg. Efterhånden vil der blive opbygget en kontaktbane, og derefter kan de af jer, der nu er disciple i min ashram, begynde at gøre den nødvendige indsats. Det vil medføre sine egne vanskeligheder, såsom overstimulering og dannelse af blændværk, men såfremt du er agtpågivende og vågen, kan du hurtigt overvinde disse vanskeligheder.

Dette vil være tilstrækkeligt for i dag, min loyale ven og broder. Der er meget at gøre. Fortsæt med det arbejde, du skal udføre, og følg det lys, som findes i dit indre, og som stadig danner mere lys.

Til J.W.K-P.

August 1940

MIN BRODER:

Jeg har ikke meget at sige til dig denne gang, og årsagen dertil kender du. Du må ikke lade arbejdspresset og den nuværende tilstand i verden tynde dig på nogen måde.

Opgaven med at genopbygge verden venter stadig forude, men verdens disciple og engagerede grupper kan nu begynde at tage de nødvendige skridt i forberedelsesarbejdet. Genopbygningsprocessen må i mindre omfang begynde det sted, hvor disciplen befinder sig netop nu, men den vil omfatte de samme processer, de samme begrænsninger og ændringer, den samme skelnende idealisme og den samme tilslutning til den nye kommende struktur, som vil være nødvendig ved verdens genopbygning. Jeg vil bede dig tænke over dette, for alle disciple ud over verden kan nu begynde at forberede sig til øget aktivitet i fremtiden.

Der er særligt tre aspekter i den nye tidsalders struktur, som disciplen bør huske:

1. *Healing*. Det vil jeg kalde det, for menneskeheden har brug for megen tålmodig omsorg, før chokket og smerten fra det, der er foregået, kan blive transmutteret til erfaring og forståelse. De, der føler kærlighed til menneskeheden, kan udføre dette healingsarbejde.
2. *Tydlig forklaring*. Menneskeheden som helhed er så usikker, at det er nødvendigt at oplyse om de kræfter, der er til rådighed i genopbygningsprocessen. Der må afsættes tid og kræfter til at give tydelig forklaring og til at fremhæve loven om årsag og virkning. Der vil blive behov for skolede fortolkere.
3. *Reorganisation*. Genopbygning er nødvendig og vil kræve engageret og åndelig indsigt. Den nye tidsalder skal ikke hastes ind eller komme til fuldt udtryk med dens latente

energier via et sammensurium af gamle former eller ved at opretholde forældede teknikker og holdninger. Den vil blive til ved hjælp af helt nye former og ved, at de gamle metoder inden for religion, statsstyre og økonomiske og sociale idealismer nedbrydes på intelligent måde. Behovet for sensitive mellemlid, som kan fornemme de nye kommende realiteter, og som kan tage de nødvendige konstruktive skridt, er stort, for de skal skabe de former, som de subjektive ideer kan benytte. Jeg giver dig disse få forslag for at hjælpe dig og andre medarbejdere med genopbygningsopgaven ved at antyde, hvilken medarbejdertype, der er behov for i verden i dag, og som du har stort behov for i den opgave, du vil udføre for menneskeheden og for øvrigt også for os.

De organisationer, som er vendt tilbage til normal aktivitet, og som du er ansvarlig for, må være kendetegnet ved det fysiske plans sunde forretningsmetoder. Et særligt anstrøg af kærlighed og forståelse må farve den aktivt arbejdende gruppes ønsker og sensitive subjektive aspekter. Gruppens tilpasningsevne bør have et mentalt og intelligent anstrøg. Jeg tror, at du allerede er klar over disse ting, og jeg gentager dem ikke kun for at minde dig om dem, men også for at få dine gruppebrødres bestræbelser til at smelte sammen til en forenet intention, hvilket kan gøre dem til aktive medarbejdere i de planer, der er udarbejdet af os for at yde hjælp til verden.

Det er altid vanskeligt for den discipel, der arbejder midt i det praktiske liv at finde den gyldne middelvej mellem det fysiske plans egnede teknikker og den del af visionen, han kan se. Det er aldrig nemt at tilpasse og relatere det gamle og det nye til hinanden, så det frembringer det, der er behov for på det givne tidspunkt. Disciplens opgave, som har baggrund i de tre ord – det gamle, det nye og det nuværende – er derfor hovedsagelig knyttet til *tid*. At kunne opfatte tidsfaktoren rigtigt kræver, at man besidder evnen til at se visioner og kan fortolke dem rigtigt. Med henblik herpå vil jeg give dig en

meditation, som er baseret på synet, og som er velegnet til dit specielle behov, hvilket jeg tror vil vise sig hurtigt. Jeg gør den kort, for lange meditationer sammenfattet i en form passer ikke til din natur.

1. Intoner OM tre gange og før samtidig bevidstheden til ajnacentret mellem øjenbrynene. Fasthold den dér.
2. Se derefter imaginativt i tre retninger:
 - a. *Opad* mod sjælens verden, gudsriget og Hierarkiet. Søg samtidig at oprette en klar forbindelse til din egen mester, som jeg med hans tilladelse repræsenterer i denne tid.
 - b. *Indad* mod menneskenes verden, idet du samtidig søger at få kontakt til den subjektive verden med menneskenes tanker og aspiration, idealer og forhåbningsfulde vision.
 - c. *Udad* mod begivenhedernes verden, mod de håndgribelige begivenheders eksoteriske objektive verden.
3. Idet du stadig fastholder bevidstheden i ajnacentret, skal du i dit indre med en fast formuleret tanke se dagens pligter i lyset af denne trefoldige relation.
4. Derefter koncentrerer du dit indre lys, og til området for din opgave sender du din personligheds målbevidste energi gennem *dit venstre øje* og din sjæls kraftfulde energi gennem *dit højre øje*. Det vil have en stærk virkning.
5. Træk derefter – som sjæl – mere sjælsenergi fra sjællivets verden og koncentrer det *i hovedcentret og hjertecentret* og fasthold det på stabil måde dér, så du kan tappe af det i dagens løb til dit arbejde.
6. Intoner OM uhørligt tre gange.

Det bør kun tage et par minutter, men det skal udføres dynamisk og med fuld kontrol over tanke og handling.

Min velsignelse hviler over dig.

August 1942

1. Hold tråden til alt mit ydre arbejde i din hånd og fasthold den dér på mine vegne.
2. Symbolet på hænder og fødder indeholder en hemmelighed, som du behøver.
3. Din mester siger følgende ord til dig gennem mine læber: Du er klar over, hvilket punkt du har opnået. Fortsæt.
4. Der findes tre grupper, som du må hjælpe og sammensmelte til én. Og det er på den indre side.
5. Glæde kommer gennem smerte og ikke kun gennem den opnåede styrke eller den udførte tjeneste. Den kræver alle tre dele. Disse tre dele har du.
6. Legens gave må du erhverve dig, min broder. Leg på jorden og leg i det skjulte sted og træn dig selv på gudernes legeplads.

September 1943

MIN BRODER, VEN OG MEDARBEJDER:

Har du for nylig læst de oplysninger du fik i den sidste instruktion? De indeholder instruktioner, der retter sig mod din fremtid og lærer dig – når du læser dem nu – langt mere end for et år siden. Disse instruktioners indhold er stadig gældende. Du har haft et meget vanskeligt år, min broder, og de af os på den indre side, der samarbejder med jer alle, er opmærksomme på det ...

Det arbejde, jeg har planlagt og skitseret i løbet af de sidste par år, er stort set gået i stå. Men hvad forventede du, min broder? Der er et punkt, som det muligvis ikke er lykkedes for dig at forstå, men som for mig er en kilde til stadig glæde og tilfredshed. Goodwill-arbejdet er lykkedes på en så eminent og væsentlig måde, at det i dag manifesterer sig i form af et utal af planer for tusinder af grupper, der ønsker at vise hjælpsomhed i efterkrigstiden, og endvidere i form af millioner af velmenende mennesker fra alle racer og nationaliteter

med fremsyn og venlighed, der forbereder sig til at yde sin del i arbejdet med at frelse menneskeheden og med at genetablere den nødvendige sikkerhed og lykke på et sundere og bedre grundlag. Her tænker jeg ikke på det arbejde, som I alle har udført, siden jeg publicerede mit første hæfte, *Den nye gruppe af verdenstjenere*, i 1932, for det var blot en del af en større opgave. Jeg taler om den udstrømning til hele verden af Kristus-bevidsthed og kærlighedsånd, der begyndte i 1825 og førte til etablering af de store hjælpeorganisationer, til dannelse af grupper, der arbejder for bedre menneskelige forhold, til oprettelse af den arbejderbevægelse, der blev grundlagt med det rette motiv, til inspirerede undervisningsprocesser, til filantropiske foretagender og til store medicinske opdagelser, altsammen områder, hvor de bagved liggende tanker nu er ved at trænge ind i verdens regeringer og lidt efter lidt vil påvirke alle planer for verdensfred og internationale relationer. Vi kan være forvisset om, at det vil ske, selv om sådanne organisationer udvikler sig langsomt ...

Det er massernes samlede bestræbelser, der vil frigøre menneskeheden i den kommende cyklus. Du har arbejdet bedre, end du er klar over. Du er og kan i stadig større omfang fungere som en kanal, idet første stråle menneskets enkelhed giver særlig stor kraft. Brug den, min broder, uden at stå isoleret. Det er altid lettere for en første stråle medarbejder at fortsætte alene i den retning, han har besluttet sig for, men jeg vil foreslå, at du arbejder tættere sammen med dine meddisciple. Det er på nuværende tidspunkt væsentligt, at du intensivt vitaliserer det planlagte arbejde, således at det kan ekspandere ved kraften fra sit iboende liv, og således at de integrerede dele, der allerede er opbygget, bliver styrket. I vor tid har det stor betydning, at enhver aktiv tjener bliver optændt med en ny og frisk entusiasme og får et billede af strukturen i den ønskede plan for hele verden.

Jeg foreslår, at du i det kommende år lægger vægten på det objektive aspekt. Den subjektive kvalitet er blevet præsenteret, og det har været rigtigt, fordi enhver manifestationforms

subjektive aspekt må være levende og ekspanderende, hvis den objektive form skal finde sin plads i fænomenernes verden og være kraftfuld og anvendelig. Potentialerne i organiseret tjenestearbejde til åndelig styrkelse i menneskenes verden, i teknikken til åndelig vækst og i processerne til åndelig udvikling – det gælder den enkelte, grupper og til sidst et helt netværk af samarbejdende grupper – bør nu være udarbejdet i detaljer. Det mere subjektive arbejde, der lægger vægt på menneskehedens åndelige vækst ved at anvende en ny måde at nærme sig guddommelighed på, har, som du kan se, en særlig relation til den nye verdensreligion og kan dybest set koncentreres omkring de forskellige fuldmåneperioder.

I det kommende år må du sørge for, at »glæde bliver din styrke«. Det er kun muligt, når kraft, vilje og styrke smelter sammen med kærlighed, visdom og forstandig handling og tale. Min styrke er din, og din egen mesters overskyggende opmærksomhed hviler altid over dig.

August 1946

MIN BRODER:

(Og det mener jeg i dybeste forstand). Jeg indleder denne instruktion med to udsagn: For det første, dit navn blev selvfølgelig nævnt, og det gjorde flere af dine meddisciples også, i en samtale om det arbejde, jeg påtog mig i 1919, og som jeg rapporterede om til Hierarkiet – dvs. tyve års arbejde plus arbejdet under krigen i seks år. Samtalen foregik mellem mig og mesteren Morya (din mester), mesteren K.H. og mesteren R., i hvis hænder genopbygningen af Europa ligger. Din mesters kommentar var: »Jeg er særdeles tilfreds med ham. Et liv i uselvskhed har gjort ham egnet til et verdensomspændende humanitært arbejde i resten af dette liv og det næste«.

Det andet udsagn, jeg ønsker at fremsætte, er, at du – alt afhængig af dit liv og helbred – står over for en tjenesteperiode, der er uden fortilfælde i din erfaringsrække. Jeg har fulgt din udvikling i de femten år, du har været i min ashram for at

få den skoling, som vil sætte dig i stand til senere at påtage dig en funktion i din egen mesters ashram – en funktion svarende til den A.A.B. bestrider i K.H.s ashram. Du har været hurtig til at lære og til at gøre fremskridt, og det er kun ret og rimeligt, at du får det at vide. Der er visse vanskeligheder, du må lære at overvinde med hensyn til anvendelse af første stråle energien. De fejl, du muligvis har begået med din skarpe kritik i din tale, skyldes ganske enkelt, at du endnu ikke har lært at anvende sjælsenergien rigtigt. Dette er dit nuværende problem.

Hver gang første stråle energi strømmer gennem dig, fører det til bagatelagtige eller mere alvorlige kriser i dine relationer til andre. Du må tilegne dig en mere generel og oprigtig glæde ved samværet med dine medmennesker (som et redskab til forståelse), specielt de, du samarbejder med i mit arbejde. Når tiden er inde, vil en sådan indsats vise sig at være god, såfremt dine medstuderende hilser dit lederskab velkomment. Det er de parate til at gøre, men de vil miste den kærlighed og de morsomheder (ofte *belærende* morsomheder), som A.A.B. har tendens til at klare situationerne med. Vær ikke ubønhørlig og utilfreds med deres bestræbelser på at gøre det gode. Mange af dem befinder sig i de forberedende stadier til skoling, således at de kan gøre sig egnet til at træde ind i en ashrams periferi og dér blive skolet til discipelskab.

Min broder, du må sætte mere pris på indsatsen og være mindre kritisk med hensyn til det opnåede resultat. Når det gælder alvorlige fejl, så er du altid venlig og forstående og har ofte tilkendegivet det, men du er (bag en venlig facade) tilbøjelig til at se ned på dem, der er tilfreds med det, de har udført. Du må også lære at vælge dine medarbejdere klogt, når det er din opgave. Det er ikke let for dig eller for nogen første stråle discipel at komme tæt nok ind på eller at ønske at komme tæt nok ind på et menneske for virkelig at lære det at kende. Jeg vil minde dig om den episode, hvor mesteren M. engang blev bedt om at vejlede mesteren K.H.s elever for at frigøre ham til en mindre opgave, og mesteren M. fandt, at

han var ude af stand til at forstå dem og kunne ikke vejlede dem. Det havde sin årsag i første stråle typens naturlige tilbøjelighed til isolation. Husk på det.

Vær sikker på at vælge medarbejdere (når beslutningen ligger hos dig), som er på anden stråle eller er første stråle mennesker, i hvem kærlighedselementet er højt udviklet men ikke overudviklet. Du har tendens til at være mistænksom over for menneskers motiver. Giv dem mulighed for at vise deres oprigtighed, selv om de endnu har meget at lære, og hjælp dem med at lære deres lektier – og det kan du gøre ved at vise dem kærlighed og ved at vise dem tillid. Dit forsøg med lederskab bør du begrænse til at etablere en vis nærhed med dine medarbejdere – fx venskab og et aktivt virkende partnerskab. Det vil garantere, at arbejdet bliver vellykket.

Dine tanker og hjerne er fuldt ud optaget af det arbejde, der skal udføres. Du arbejder, som alle første stråle medarbejdere gør, og som mesteren Morya gør. Første stråle medarbejdere skaffer den substans til veje, som anden stråle medarbejdere bruger til opbygning, og som de andre stråle medarbejdere kvalificerer og tilpasser. Du inspirerer substansen med energi og hensigt og med det liv, der er nødvendigt for at gøre den modtagelig for planen – planen for den gode vilje, som mestrene for tiden implementerer, og som de søger medarbejdere til. Skriv mere, min broder, du har vision, og din meditation er god. Den har du altid udført efter de forskrifter for første stråle, som du har lært om i mesteren Moryas ashram. Det er kun få mennesker, der forstår og kan det. Enhver anden meditationsform vil være forkert til dig. Skønt du ofte bebrejder dig selv, at du ikke efterkommer mine krav helt præcist, bedømmer jeg ikke desto mindre din meditation til at være den mest tilfredsstillende i gruppen. Jeg vil derfor give dig en passage fra *Den gamle kommentar*, som har en direkte reference til det arbejde, du forsøger at udføre.

»Han står styrket, der ser Guds vilje bag planen. Viljen-til-det-gode ligger bag al sand god vilje. Han er denne vilje.

Planen for denne cyklus med de seks objektive kriser er den-gode-vilje til alle mennesker, og gennem alle mennesker, den gode vilje. Denne plan begynder nu.

Planen for det indre af vor planet som en enhed er at forandre den energigivende enhed (de æteriske underplan – A.A.B.). Den firfoldige form må indgå i en tredfoldig relation. Tænk over dette.

Planens mål er at genskabe sjælens indre rige på jorden. Det har mesteren over alle mestre længe forudsagt. Forbered vejen.«

Min velsignelse hviler over dig for alt det arbejde, du har udført. Jeg – din ven, broder og lærer – beder om og behøver fortsat din stabile hjælp.

November 1948

MIN BRODER:

I dag har jeg information om det ordinære hændelsesforløb og om en del af min endelige planlægning i relation til det forberedende arbejde for Kristi komme. Grundtonen for dit arbejde i de næste par år er – som du véd – at gøre menneskeheden bekendt med Kristi tilsynekomst og til stadighed at forberede den på intelligent måde. Her skal jeg ikke behandle selve tilsynekomsten, men der er noget, som jeg ønsker at sige vedrørende det, der må udføres af de af jer, som jeg specielt har overvåget i de sidste par år.

Der er fem mestre og fem ashramer involveret i dette forberedende arbejde. Først og fremmest er der mesteren K.H.s ashram, og det er den ledende ashram i dette arbejde, hvilket skyldes, at den er en anden stråle ashram, og den er således på den samme energibane som Kristus selv. En anden årsag er, at mesteren K.H. vil overtage hvervet som verdenslærer i

en fjern fremtid, når Kristus går videre til et højere og endnu mere betydningsfuldt arbejde. Dernæst kommer mesteren Moryas ashram, og det har baggrund i, at hele processen er projiceret fra Shamballa, og i, at mesteren Moryas ashram altid står i nær kontakt med dette dynamiske center. Mesteren R. – som Civilisationens Herre – er også dybt involveret, og han er tillige – og dette har overordentlig stor betydning – leder for Europas udvikling.

Den fjerde mester har jeg af og til omtalt, idet han har været ansvarlig for reorganiseringen af arbejderklassen. Dette arbejde påbegyndte han i den sidste del af det nittende århundrede, men lod det fortsætte ved egen kraft, da Rusland trådte ind i dette arbejde og lagde vægten på proletariatet eller arbejderne og udelukkede alle andre nationale gruppers medlemmer. Dette skabte det vi kan kalde arbejdernes revolution i de første 25 år af det tyvende århundrede. Jeg er selv den femte mester, der deltager i dette arbejde, og er – som tidligere – »forbindelsesofficeren« mellem de disciple, der arbejder ude i verden, og de mestre, der er direkte ansvarlige over for Kristus vedrørende det nødvendige forberedelsesarbejde.

Bestemte udvalgte disciple fra disse fem ashramer er blevet eller vil blive skolet til arbejdet med at kontakte offentligheden. Mange af dem (muligvis de fleste) kender du ikke. Du kender kun nogle enkelte. Her taler jeg ikke om A.A.B., hvis eksoteriske arbejde du kender, mens hendes esoteriske arbejde kun kendes af os. Hendes eksoteriske arbejde nærmer sig sin afslutning, hvilket du er bekendt med.

Min broder, du står over for opgaven med at konsolidere alt det arbejde, som A.A.B. har indledt for os. Jeg tænker specielt på den nye lære i de bøger, hun har udgivet, på Triangel-arbejdet og på Goodwill-arbejdet. Jeg tænker også på den vejledning og hjælp, som du må give de yngre nøglemedarbejdere, når de skal tilpasse Arkanskolen til strukturen i den nye lære, som jeg har fremsat, og som til sidst vil blive udbredt i hele verden (hvis arbejdet udføres rigtigt) for at forberede menneskene til den nye verdensreligion. R.S.U. er også blevet udvalgt til dette forberedelsesarbejde, og i min instruk-

tion til hende vil jeg omtale visse grundlæggende holdninger, som hun må udvikle og fastholde for at kunne arbejde på stabil måde sammen med dig og de yngre nøglemedarbejdere. Jeg ønsker specielt, at hun samarbejder med dem, fordi hun er en sand esoteriker, og Arkanskolen er principielt en esoterisk skole. En anden discipel, D.H.B., har også fået betroet et område i dette specielle forberedelsesarbejde. Han skal imidlertid ikke beskæftige sig med Goodwill-arbejdet, men med et andet område, som jeg vil omtale for ham i min instruktion til ham. Jeg vil blot nævne W.W., fordi det er hans første periode som accepteret discipel. Det tjenestearbejde, han skal yde, har han allerede opfattet, og det kan blive et seriøst og betydningsfuldt livsværk. Det er min hensigt at opmuntre ham og give ham et godt råd. Jeg nævner disse disciple for dig, da de alle burde arbejde tæt sammen med dig, hvilket vil lægge et stort ansvar på dig. R.S.U. har i mange år arbejdet side om side med dig. Hun er på sejrrig måde kommet igennem sin prøve, og i opgaven med at tjene som en kanal for esoterisk lys og information er hun kompetent og ligeledes beskeden i sin holdning.

Der er ikke meget mere jeg kan meddele dig, min broder, ud over at sige, at du er til at stole på, og at du i stadig større udstrækning vil komme til at give udtryk for den kraft, der kommer til dig fra Shamballa via din egen mester. Denne kraft kan du nu begynde at trække på. Det er helt rigtigt, når A.A.B. siger, at tiden er nu inde til din store mulighed for at gå dybere ind i arbejdet, idet hun lidt efter lidt trækker sig tilbage til den tjeneste, som vil (i selve ashramen) sætte K.H. i stand til at udføre et mere dybt åndeligt arbejde i samarbejde med Kristus. Det var for at skole hende og sætte hende i stand til at udføre denne opgave, at hun påtog sig – *alene og uden min hjælp* – at etablere og organisere Arkanskolen. Det gav hende den nødvendige skoling og erfaring og satte hende i stand til at tilkendegive den egenskab til at undervise og den esoteriske psykologi, som er den vigtigste opgave i enhver ashram og specielt i en anden stråle ashram.

Du spørger, om der er noget andet, du kan gøre. Det, du

frem for alt kan gøre, er at arbejde med den energi, der nu strømmer ind – *det er kærlighedsenergien i sin mest dynamiske og elektriske form*. Det er *viljespektet i kærligheden*, som Kristus af nødvendighed vil anvende denne gang, når han kommer. Da han tidligere kom, anvendte han anden stråles undervisningsaspekt og ikke viljespektet. Da første stråle disciple er særligt modtagelige for *viljespektet i kærlighed*, må du være opmærksom på dine reaktioner og hele tiden bestræbe dig på at tænke og handle *uden* at udvikle viljespektet, for den egenskab har du tilstrækkelig af i denne inkarnation. Bestræb dig på at udstråle kærlighed til dine medarbejdere. Det, min broder, vil frigøre en finansiel tilførsel, som er så hårdt tiltrængt. Det vil være harmløshed, som du og dine medtjenere kan give til kende, og som vil vise sig at være den nødvendige impuls. Fortsæt som normalt, min prøvede og betroede broder.

Denne instruktion vil muligvis skuffe dig. Jeg spurgte A.A.B., hvad hun troede var betingende for mit svar på dit spørgsmål. Hun svarede: »Du stoler på hans forståelse, selvdisciplin og hengivenhed«. Det har hun ret i. Jeg har overhovedet ingen mistillid til dig. Derfor, min broder, kan jeg ikke råde dig, for du behøver ikke mine råd. Jeg – din ven og kammerat – kan blot foreslå, at du fortsætter som hidtil på din vej og husker, at du altid har en faktisk og bevidst forbindelse til din mester.

Til R.S.U.

Januar 1940

MIN BRODER:

Vi har arbejdet sammen i mange år – muligvis i længere tid, end du er klar over. Jeg vil kun sige lidt om de blændværk, der fastholder din personlighed i trældom, for du er fuldt ud bekendt med dem. Jeg har ofte fortalt dig, hvad det drejer sig om. I dit tilfælde er det ikke så meget ét specielt blændværk, det er flere mindre blændværk. Jo mere sensitiv en person er, des mere modtagelig er han over for påvirkning fra andre.

Du besidder visdom, helhjertet hensigt, hengivenhed og oprigtighed, hvilket er en fremskreden discipels karakteregenskaber. Det blændværk, der fastholder dig, har du med dig fra tidligere inkarnationer. Du har ikke skabt nyt blændværk i dette liv, og det er så sandelig sjældent, og det vil jeg rose dig for.

Men bestemte urgamle blændværk – racemæssige og personlige – fastholder dig stadig, og det er en overvindelse af dem, der er dit livs problem, og det er din nuværende manglende evne til at overvinde dem, der fastholder dig dér, hvor du står. Når jeg nu definerer og peger på to af de blændværk, der bremser din sjæl i at komme til udtryk og hindrer sjælens fulde lys i at trænge igennem, og når jeg giver dem betegnelser, der *ikke* er almindeligt udbredt, så kan du måske – ved dyb eftertanke – komme frem til et punkt, hvor du vil være i stand til at opløse dem.

Det blændværk, jeg vil kalde »flugten til tryghed i en racebetinget bevidsthed« er et af dine dominerende blændværk, selv om du i din egen bevidsthed fornægter det. Ethvert menneske uden undtagelse er underlagt dette racebetingede blændværk, og dets kraft er utrolig stærk. Enhver nations subjektive liv, der skaber den racebetingede psyke og de nationale anlæg, træk og karakteregenskaber, ligger bag ethvert individ, og det kan han til enhver tid »trække sig tilbage til« og

derved søge »tilflugt« i fortiden og drage bestemte racemæssige holdninger frem. I dit tilfælde har det stor betydning, at du overvinder sådanne nedarvede anlæg og holdninger. Du er så absolut en kosmopolit. Men sådan som du lever dit ydre liv, vil ingen kunne vide det. Disciple bør huske, at den bestemte race eller nation, de er født i, gælder kun dette liv og *kun* personligheden. Men selv om det kun drejer sig om en midlertidig tilknytning, kan de – hvis de er sensitive – blive så identificeret med de racemæssige problemer og relationer og med den racemæssige historie og kvalitet, at denne urgamle arv (som er racebetinget og *ikke* personlig og derfor ikke deres) overvælder dem og skaber en voldsom konflikt. Sådan er det i dit tilfælde. I enhver race og nation findes mennesker, der ned gennem tidsaldrene er inkarneret igen og igen i bestemte racer og grupper. Der findes også mennesker, der er inkarneret i en bestemt race for enten at erhverve sig særligt værdifulde kvaliteter, som en race eller nation kan skænke et menneske, eller for at anvende den racemæssige og nationale erfaring som en metode til at løsne snærende bånd, således at følgen bliver frigørelse og til sidst frihed for selve menneskeheden. Gennemtænk dette, min broder, og vær ikke separatistisk i din sensitivitet og holdning vedrørende din personlige oprindelse, din såkaldte racemæssige loyalitet og karakteregenskaber, der er erhvervet ved de givne livsbetingelser.

Er det en for hård lektie og opgave, min broder? Hvis du føler det, bør du i dit indre tage stilling til, om det er således, eller om det ikke er således. I en senere inkarnation vil du komme til at forstå dybden i dette problem, men det har du mulighed for allerede i denne inkarnation, hvis du accepterer mine forslag.

Det andet blændværk behøver jeg ikke at uddybe. Vi kan kalde det »blændværk om vedvarende frustration«. I dit tilfælde, hvor du føler en konstant svigtende evne til at opnå dine åndelige mål, og hvor du opfatter dine personlighedsevner som små og ubetydelige (denne opfattelse skyldes din racebestemte arv og omstændighederne i dine omgivelser), er

du hele tiden klar over, at du ikke opnår nogle resultater, og at det er mislykket for dig at gennemføre det, som din sjæl med al tydelig klarhed har vist dig er muligt. Her kan jeg ikke hjælpe. Det ligger i dine egne hænder at løse dette problem. Min broder, er du klar over, at *en uges gennemført disciplin* vil føre dig længere frem, end et helt års stræben, som i dit tilfælde ledsages af en stadig følelse af at svigte? Fortsæt derfor fremad, min kære broder, og læn dig ikke tilfreds tilbage, før du har opnået frigørelse.

August 1940

MIN BRODER:

Siden min sidste instruktion til dig har du opnået et vist mål af frigørelse, og det har stor betydning og er et resultat, jeg glæder mig over og ønsker at rose dig for. Du har frigjort dig til tjeneste. Alt det, jeg tidligere har sagt vedrørende dine problemer, er stadig gældende, og jeg vil bede dig læse dem igen og på engageret og dybfølt måde sætte dig ind i materialet. Jeg vil føje nogle forslag til de impulser, jeg dengang gav dig. Jeg ønsker at tydeliggøre problemet yderligere i dine tanker. Så snart en discipel ser et problem klart, kan han handle på intelligent måde.

Du kan ikke lide min henvisning til de racebetingede begrænsninger, og dog, min broder, og jeg kan sige min ven, hvorfor afvise dem? Al national arv lægger sit pres på nationernes befolkning. A.A.B. er typisk britisk i sine personlige holdninger og i sin stolthed over race, arv, gamle slægtsforhold og samfundsklasse, i sin stædige vedholdenhed og udholdende fasthed, i sin sandhedskærlige holdning og tilbagetræktheden i sit indre. Disse egenskaber har hun lidt efter lidt måttet lære at transmutere til sublim sjælsbevidsthed, til intelligent styring og til tydelig tilkendegivelse af sin sandhedskærlige opfattelse og af en mere vidtspændende indstilling. Dette har ikke været nemt, men du, der ikke har hendes specielle problemer og tendenser, kan have svært ved at se, at de er (el-

ler snarere har været) lige så alvorlige som dine. En dag vil jeg give gruppemedlemmerne en diagnose af deres racebetingede egenskaber og de deraf følgende tendenser. I dag beskæftiger jeg mig kun med dine særegne vanskeligheder, fordi det er netop dér, din kampplads ligger, og *det er hovedsageligt dine racebetingede brister, der skaber hindringer for dig.*

Jeg vil også tilføje – hvilket jeg sjældent gør – at du ligeledes er blevet mere fri af fysiske byrder end på noget tidligere tidspunkt i dit liv med undtagelse af en periode, da du var en del yngre. Din anden store begrænsning har været, som du véd, af fysisk art og er i virkeligheden også en del af en racebetinget vanskelighed og af racemæssig polarisation. Enhver discipel skal opnå at gøre sig fri af de racebetingede begrænsninger og at nedbryde bestemte separatistiske barrierer, ellers vil de fortsat være til stede og virke hindrende, hvilket jeg også nævnte for S.C.P. Dette er imidlertid en opnåelig indstilling for dit vedkommende. Du må for det andet også frigøre din personlighed fra at blive styret af det legeme, som er det kraftigste personlighedslegeme på grund af den fokusering af tanker, som du i dit liv i høj grad retter mod det. At visualisere dig selv som et menneske, der uden begrænsninger kan lade sjælen komme fysisk til udtryk, vil hjælpe dig. Det er normalt kun i hjernen (ikke i sindet) at racebetingede reaktioner og vibrationer gør sig mærkbare. Hjernecellerne, de atomare liv i hjerneorganismen, responderer på den racebetingede hjerne og betinger således aktiviteten på det fysiske plan. Det giver tendens til, at der opstår en konflikt mellem sindet og hjernen som i dit tilfælde, men hjerne-responsive *vaner* har tendens til at bevare sin styrke i meget lang tid, og heraf kommer problemet. Det, jeg forklarer dig, min broder, er, at du kan ændre din opmærksomhed, hvis du ønsker det, så du bliver helt fri for racebetinget styring og racebetinget karma. Det glemmer du for det meste, og det betinger dig i urimelig høj grad. Jeg håber ikke, du misforstår mig, når jeg siger, at så snart du slipper den tendens, så vil integrationen af personligheden blive fuldbyrdet, og du vil være rede til at

tage et stort skridt fremad.

En mester observerer sine disciple, længe før de er klar over det, for de skal selv tage de nødvendige skridt til at komme ham nærmere, længe før hjernen registrerer en kontakt eller en respons fra mesteren. Jeg har observeret alle i denne gruppe i mange år og i tre tilfælde i flere liv (så langsomme var de til at registrere den indre åndelige impression), før jeg fortalte om min intention om at skole dem. Denne indre styring fremskynder situationer og vanskeligheder og fremkalder problemer, hvilket ingen af jer er uvidende om. Disciplens lod i denne tid er særligt vanskelige, hvilket skyldes, at sensitivitet og en bevidst reaktion med en samtidig indvirkning på alle legerne i personligheden foregår så hurtigt og direkte. I et vist omfang er det også et resultat af koordination og bevidst aspiration. Den hårde tid kan til en vis grad kompenseres, hvis disciplene ville beskæftige sig mere med de indre realiteter og være mindre optaget af de ydre vanskeligheder. Men det er, som du véd, meget vanskeligt at gennemføre.

Du spørger mig, hvad jeg ønsker, du skal gøre med hensyn til din egen indstilling til gruppen og til det arbejde, som I alle er engageret i? Det er ikke vanskeligt at svare på, fordi din opgave er ukompliceret, skønt den er vanskelig at udføre. Min broder, du skal være på det ydre plan, som du er på det indre plan. Du besidder megen viden og visdom. Brug din viden og visdom så meget, som det er dig muligt, for der ligger et område lige foran dig, hvor du kan gøre stor nytte ... *Din skæbne er at være underviser. Begynd nu på at virkeliggøre den.* Du har været meget optaget af organisatorisk arbejde – en levevej, som din sjæl valgte, og som havde til hensigt at opveje de begrænsninger, som jeg har søgt at gøre dig bekendt med. Meningen var at give dig et arbejdsområde, hvor du kunne komme til udtryk på det ydre plan, og det har det gjort. Lad nu dine energier strømme ind i det arbejde, som de grupper, du er knyttet til, udfører. Giv A.A.B. den hjælp, som du er så godt kvalificeret til at yde, og gør dig mere og mere

ansvarlig for bestemte aspekter af det arbejde, som vil appellere til dig, og som kræver din opmærksomhed. Jeg vælger mine ord med omhu. Frem for alt skal du vise upersonlig kærlighed og sand forståelse. Det må ikke være en planlagt og påtvunget upersonlighed, men en fuldstændig selvforglemmende upersonlighed. Opgaven er så betydningsfuld, at du og dine gruppebrødre må se bort fra det lille selv i tidens behov og mulighed. Det har jeg ofte fortalt dig. Kan jeg snart se resultatet af denne ofte anbefalede sandhed?

Angående din personlige meditation vil jeg give dig en, som vil intensivere ajnacentrets aktivitet, og som vil skabe ny vision og frem for alt integration. Ajnacentret bliver mere og mere aktivt, efterhånden som der skabes en koordination, der fører til integration. Jeg vil bede dig udføre denne meditation to gange hver dag og lægge vægten på *selve udførelsen* og ikke på nogen måde prøve at konstatere, om den har en mulig åndelig værdi. Her vil jeg minde dig om (når jeg siger dette, taler jeg til alle gruppemedlemmerne og ikke kun til dig), at arbejdet i forbindelse med centrene er uløseligt forbundet med sand åndelig udvikling og bør foregå helt mekanisk og automatisk. Centrene er fysiske, da de er dele af det æteriske legeme og består af æterisk stof, og deres funktion er ganske enkelt at give den energi til kende, der strømmer til det fra det astrale legeme, fra sindet og fra sjælen (dvs. fra tre steder). Efter tredje indvielse vil de registrere energi, der strømmer ind fra monaden – igen ved tre typer af kraft. Når disciple kan forstå dette, skal de, når de er under skoling, ikke lægge for megen vægt på det system af centre, som energien strømmer igennem.

Målet med denne specielle øvelse er at koncentrere bevidstheden (samt de energier, som den er vidende om *strømmer i det* fysiske legeme) i centret mellem øjenbrynene, ajnacentret. Når du har gjort det, har du skabt en sekundær integration, dvs. en integration af kræfter, der kommer af impression fra den ydre verden via de fem sanser og den syntese-skabende sans, sindet. Der findes således de energier, der sø-

ger udløb og synliggørelse via det æteriske legeme, idet det beliver og aktiverer det tætte fysiske legeme, og på samme tid er der de energier, der gør mennesket bekendt med verdenen af åndelig væren. De to øjne symboliserer sansen til intuitiv forståelse, i de to verdener, hvilket du véd.

1. Opnå ro. Du skal slappe af på hurtigst mulige måde og med mindst mulig mental aktivitet. Før derefter bevidstheden op til ajnacentret.
2. Intoner OM, idet du visualiserer, at personligheden integreres med sjælen. Samtidig skal du forbinde hypofysen med det hovedcenter, der ligger oven over pinealkirtlen.
3. Hold derefter en kort pause, og efter mentalt at have opfattet det, der bør gøres, fortsæt således:
 - a. Tag en dyb indånding og træk samtidig energi fra strubecentret.
 - b. Gentag indåndingen og træk energi fra hjertecentret, og fasthold disse to energier imaginativt i ajnacentret.
 - c. Gentag denne proces i forbindelse med solar plexus centret.
 - d. Gentag også processen i forbindelse med sakralcentret.
 - e. Du kan nu observere, at fire energityper er centreret i ajnacentret. Tag derefter endnu en dyb indånding og træk energi fra muladhara-centret (basis-centret) til ajnacentret.
 - f. Bestræb dig dernæst for bevidst at fastholde alle disse energier dér.
4. På dette punkt vier du disse energier til personligheden (der kommer til udtryk gennem disse fem centre og ajnacentret, i alt seks centre) og før dem ved udåndingen tilbage igen – ved en viljeshandling – til de centre, hvor de hører til. Gør det ikke i rækkefølge og enkeltvis men som én dynamisk udånding. Forestil dig, hvordan disse energier strømmer ned langs rygsøjlen til deres respektive centre,

idet de fører nyt liv, ren stimulering og dynamisk vilje med sig til hvert af centrene.

5. Intoner derefter OM som en sjæl, *der believer legemet*, og fortsæt med gruppe meditationen.

Denne meditation vil helt bestemt hjælpe med at øge vitaliteten i det fysiske legeme i den retning, som du så længe har ønsket, og gøre, at den disciplin, som du har stræbt efter at gennemføre, ikke længere føles som disciplin, men som et liv, der uden at tænke over det automatisk manifesterer sig åndeligt.

August 1942

1. Dine fødder har båret dig fremad. Vejen ses tydeligt og klart. Du kender det næste skridt fremad.
2. Jeg vil bede dig om *ikke* at se dig tilbage, min broder, men betræd tillidsfuldt den oplyste vej. Den fører til mig. Din sjæl og jeg er én.
3. Jeg er dig altid nær – nærmere end en brise eller et ånde-dræt eller luft. Din sjæl, din mester og du selv er i sandhed én. Reflektér.
4. Stå fri. Lad intet forstyrre din ro. Alligevel skal du ikke søge fred. Hold ligevægten på en tinde af kærlighed.
5. Jeg ønsker, at du skal komme nærmere ind i arbejdet. Grib muligheden, når den viser sig.
6. Fortsæt fremad i min ashram. Det midterste sted i denne ashram er det yderste sted i K.H.s center. Du kender din plads.

September 1943

MIN VEN OG HJÆLPER:

K.H. og jeg har talt om, om du på dette tidspunkt burde overføres til K.H.s ashram, eller om du bør blive i min ashram, som dybest set er en del af hans ashram. Jeg antydede det i et af de seks udsagn, som jeg gav dig i min sidste instruktion.

Vi besluttede (i overensstemmelse med din egen sjæls ønske), at arbejdet i min ashram kræver dit samarbejde og din hjælp, især nu, hvor A.A.B. arbejder på sin egen post i K.H.s ashram. Denne beslutning nåede vi frem til af flere årsager, som det er rigtigst, at du bliver gjort bekendt med:

For det første: Vi mener, at din nuværende fysiske legemstype ikke i tilstrækkelig grad kan tage de meget højere vibrationer, der findes i en chohans ashram, end i en mesters. Det ville kræve for stor omstilling, og som følge deraf forsinke det arbejde, der skal udføres, især i denne tid med en verdenskrise, hvor hver discipel må bidrage med alt, hvad han har i sig. Du kan huske, at jeg hele tiden har fortalt dig, at din største hindring er det fysiske legeme – et legeme, der er egnet til at udføre tjeneste og til at udligne visse karmiske forhold i dette liv. Det er sjældent, at menneskene i tilstrækkelig grad skønner på, at det fysiske legeme er en særlig kanal til opnåelse af kontakt (og det er til tider det eneste, der manifesterer det fysiske plans relationer af karmisk natur) mellem dem selv og de mennesker, som de skal gennemleve visse relationer sammen med. Sådan har det i udpræget grad været i dit tilfælde. Dette faktum vil du have nemmere ved at forstå, når du ikke længere er begrænset af det fysiske legeme, og det gælder alle, der er i inkarnation, især disciple på dit udviklingstrin. Har du ikke oplevet, at en af de lektier, enhver discipel må lære, drejer sig om begrænsninger? Sædvanligvis når denne lektie et klimaks i en inkarnation, hvor der – igen som i dit tilfælde – i det indre findes en fuldkommen og fri tilkendegivelse og på samme tid store fysiske begrænsninger. Såfremt du blev overført til K.H.s ashram på nuværende tidspunkt, ville det kræve en alt for stor mængde af beskyttende kraft fra K.H.s side for at hindre, at nogle af atomerne i dit legeme nedbrydes, for at afbalancere en for hurtig renselse af cellerne i det fysiske legeme, for at tilbageholde en for direkte stimulering af centrene i det æteriske legeme, og som konsekvens udsætte det arbejde, du udfører – og som du udfører særdeles godt. Din personlige karma kræver stadig, at

du bliver, hvor du er – og jeg behøver stadig din hjælp, min broder.

For det andet: Denne specielle discipelgruppe i min ashram, som du er og fremover vil være knyttet til, har brug for din hjælp og tjeneste. Dette er en anden side af karma (her gælder det karma for en forpligtet discipel), som du har påtaget dig. Årene har bevist din vedholdende styrke, din urokkelige hengivenhed og din stabile kærlighed til dine medarbejdere. Alt dette er der stadig behov for og fremover i endnu højere grad. Et forstående hjerte og et vedvarende engagement i det arbejde, der skal udføres, er store egenskaber, og både jeg og dine gruppebrødre »véd, hvor du er at finde«, esoterisk set. Den rolle, du skal spille, vil langsomt forme sig og træde tydeligere frem i dine tanker, og jeg véd, at du vil imødekomme kravene, efterhånden som de viser sig.

For det tredje: Du må mere og mere gå over til at arbejde som underviser, for det er meningen, at al den viden, som din sjæl har oplagret gennem mange inkarnationers skoling, skal videregives til gavn for mange mennesker. Denne viden, som du hurtigt transmutterer til visdom, må din personlighed have tilgang til, når den søger at hjælpe og skole andre personligheder til at blive sjælsbevidste. Hvis du blev overført til en mere fremskreden ashram, ville du opdage, at det arbejde kunne du umuligt indfri, for du ville ikke kun blive optaget af at gennemgå bestemte tilpasningsprocesser, for du måtte også tilegne dig nye kundskaber. Vi mener derfor, at du i resten af denne inkarnation bør udvikle evnen til at gøre fuld brug af den lærdom, du har erhvervet dig, således at din udadvendte undervisning bliver så direkte som mulig – derved skaber du en undervisningsevne og -teknik, som vil være til stor nytte for dig i din næste inkarnation, når du står over for det arbejde, som din sjæl har planlagt.

Der er således tre ting, du må gøre, efterhånden som tiden går:

1. Fortsæt med at disciplinere og styre det fysiske legeme rig-

- tigt, således at det i stadig højere grad kan blive et bedre og mere anvendeligt redskab.
2. Stå som et roligt og støt midtpunkt med kærlig opmærksomhed, som dine gruppebrødre kan støtte sig til i de kommende år.
 3. Den viden, du besidder, må du i stadig højere grad dele med andre. Du har god mulighed for at give udtryk for denne viden i det arbejde, som A.A.B. fortæller mig, du er ansvarlig for. Benyt dig i stadig højere grad af denne mulighed – med fasthed og dømmekraft. Du skal ikke altid lade dit hjerte afgøre, hvilke spørgsmål, der skal tages op, men inddrag i stadig større grad hovedets afbalancerende evne. Den såkaldte umiddelbarhed, som den studerende ønsker, er ikke altid det klogeste eller det, der vil hjælpe ham bedst.

De bemærkninger, jeg er kommet med om de to ashramer, har vakt dit sinds interesse, og du vil derfor fundere over den relation, der eksisterer mellem de forskellige ashramer. Spredt i disse personlige instruktioner så vel som i gruppeundervisningen findes der meget, som ikke tidligere er blevet offentliggjort, og som er relativt nyt, og det er årsagen til, at det er værdifuldt nøje at læse instruktionerne til de enkelte gruppe-medlemmer. Der findes meget af esoterisk værdi i sidste års forskellige instruktioner til gruppemedlemmerne, og den sjette sentens i udsagnene til dig indeholder en ny og interessant sandhed.

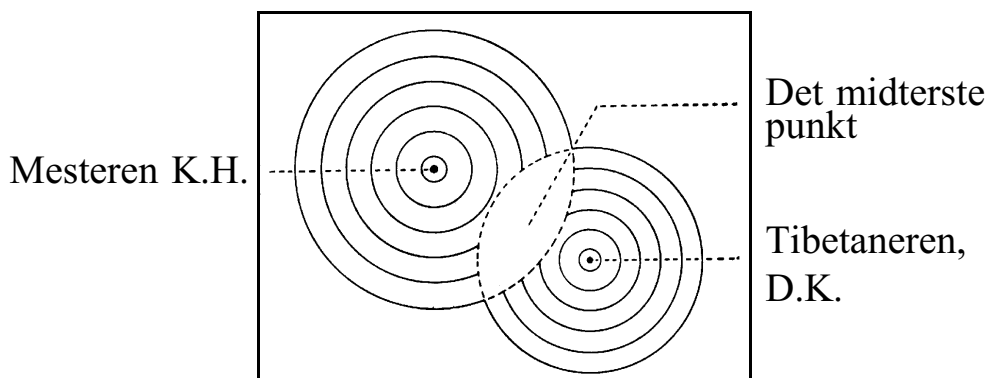
Der findes mange ashramer på de forskellige stråler. Min ashram, der er en anden stråle ashram, er naturligvis tæt forbundet med K.H.s ashram, som er den centrale og vigtigste ashram inden for anden stråles energiområde, da den gennemtrænger det hierarkiske center. Under Kristi ledelse er K.H. i denne tid den fungerende repræsentant for anden stråle i Hierarkiet. Kristus er forbindelsesleddet mellem anden stråle, der kommer til udtryk i Hierarkiet og Shamballa. Indviede af høje grader og mestre på alle stråler har deres egne ashramer, men

ikke alle er centre for undervisning. Det er noget, der ikke må glemmes, ligesom den kendsgerning, at de ikke alle primært er beskæftiget med udvikling af menneskets bevidsthed eller med at tilgodese menneskerigets behov. Der findes andre bevidsthedstyper, der har dyb og overordentlig stor betydning i Hierarkiets store kæde, der strækker sig fra under til langt over menneskeriget. Dette er en kendsgerning, der ofte glemmes.

Jeg som mester på anden stråle har en ashram, der er en gren, en forbindelse, en udbygning til og en specialiseret del af K.H.s ashram. Dette er årsagen til, at jeg har kunnet benytte mig af A.A.B.s tjenester i mere end to årtier. Her virker ord begrænsende og forvirrende. I det udsagn med seks punkter, som jeg gav dig sidste år, fik du at vide, at du skulle fortsætte i min ashram. Meningen er, at der i Hierarkiets store gensidige områder og i den grundlæggende relation mellem ashramerne (som fx alle ashramer på anden stråle) kommer et tidspunkt, hvor en ashrams omkreds overlapper eller trænger ind i en anden ashrams omkreds, og det betyder, at der ved sådanne forbindelsespunkter og overlapninger i højere grad end tidligere bliver mulighed for at skabe relationer og samspil mellem ashramerne. Det er her, du må finde din plads. Det kan illustreres som vist på diagrammet side 671, hvad angår min og K.H.s ashram.

Ved dette midtvejspunkt er der mange, der kommer og går. Der får de relationer og kontakter. Der er der flere muligheder og større inspiration. Der findes fokuseringspunkter til transmutation og transformation. Det er dette område med sammensmeltning og fusion, du nu bliver bedt om at gå til. Reflektér over dette og nå frem til at forstå de dybe åndelige implikationer, som dette billede af relationen mellem ashramerne kan give dig. Med din indsats, beslutsomhed og forståelse kan du blive en del af den gruppe, der står i dette »midterste kammer« (for at bruge et frimurerudtryk), og arbejde fra dette sted i det ashramiske liv. Dette vigtige lille diagram kan også anvendes i relationen mellem Hierarkiet og menne-

skeheden, idet det er dette lavere midtvejspunkt, den nye gruppe af verdensstjenere befinder sig på.

Du vil endvidere tydeligt kunne se, at der med tiden dannes en symbolsk eklipse, for når sammensmeltningen er helt fuldbyrdet, vil menneskeheden og Hierarkiet være én, og der vil ikke forekomme noget indre eller ydre og intet midterkammer, men kun fuldkommen enhed. Senere i vor planets historie vil denne illustration også skildre relationen mellem Shamballa og Hierarkiet. Den kan også med stort udbytte anvendes vedrørende relationen mellem sjæl og personlighed, hvor »sjælens tiltagende lys fortrænger personlighedens svagere lys, og i dette oplyste område lærer disciplen at stå«.

Jeg kunne sige meget mere, min broder, men refleksion og en stadig overvejelse over det, der er blevet sagt, vil sætte dig i stand til at tilføje meget mere.

Jeg vil foreslå, at du tager disse tanker ind i din meditation, og at du også anvender dette lille diagram som tema til refleksion i løbet af det kommende år. Lav en skitse over din egen meditationsform med disse begreber og bevar urokkeligt i din bevidsthed din sjæls bydende krav om at »gøre fremskridt«. Observér om der er antydninger af disse fremskridt, fx om der er vokset en dybere forståelse frem, om der af og til føles højere og hurtigere vibrationer, og også om evnen til at videregive kundskab er blevet bedre. Lær at kende dig selv som discipel, og vær ikke så intenst selvoptaget med at være en kæmpende aspirerende personlighed. Personligheder kan ikke træde ind i ashramerne – det kan kun sjæle.

Jeg behøver ikke at bede dig om at stå ved A.A.B.s side. Rytmen i de forløbne år kan ikke brydes, og du har altid stået ved hendes side og vil altid gøre det.

November 1944

MIN BRODER:

I det forløbne år er der sket store forandringer i dit liv, og det har jeg i tidligere instruktioner forsøgt at forberede dig til. Det er forandringer, som for det meste gælder frigørelse til et mere effektivt tjenestearbejde. Når jeg ser tilbage på det, jeg sagde til dig sidste år (og det har jeg omhyggeligt gjort for at kunne hjælpe dig mere effektivt i de tilpasningsprocesser, du står overfor), er jeg imponeret over, hvor godt min information har præget dig. Jeg tænker på, om implikationerne af det, jeg sagde, har gjort tilstrækkeligt indtryk på dit sind? Du fik følgende information:

1. At mesteren K.H. havde viden om dig og din relation til ham.
2. At det blev besluttet – i betragtning af, at A.A.B. genoptog mere af arbejdet i K.H.s ashram – at du skulle fortsætte med at arbejde i min ashram i resten af dette liv. A.A.B. havde midlertidigt forladt noget af sit arbejde i K.H.s ashram for at assistere mig i en speciel opgave, som jeg forsøgte at udføre, og hvor hendes evner ville være en god hjælp.
3. At »det midterste punkt« mellem de relaterede ashramers aura og indflydelsessfære skulle være målet for alle dine nuværende bestræbelser. Dette ville i dit tilfælde betyde, at når du har opnået at blive »frigjort fra midtvejspunktet«, så ville du blive sensitiv over for impression både fra min ashram, som du nu er knyttet til, og fra K.H.s ashram via A.A.B.
4. Du fik også at vide, at det legeme, som du skal søge at disciplinere og forfine, er det fysiske legeme. Dit fysiske le-

gemes beskaffenhed er både et aktiv og et passiv. Det er op til dig at finde frem til naturen af begge tendenser og at afbalancere passiverne gennem disciplin og at anvende aktiverne i aktiv tjeneste.

Dette er de fire vigtigste faktorer, som jeg tidligere gjorde dig opmærksom på, og jeg har gentaget dem her, fordi de har særlig stor betydning for din observation af det, der er muligt, og det der er nødvendigt.

Din fremtid indeholder megen sand tjeneste og muligheder inden for det område, der ligger dit hjerte nærmest. Når du på vellykket måde helt har frigjort dig fra andre forpligtelser, vil jeg opfordre dig til at se fremad med glad forventning om et mere fyldestgørende og rigere liv. Den store lov om kompensation vil komme til at virke ind på en særlig måde og i specielle retninger, hvad angår accepterede disciple. Den vægt, der lægges på disciplin, på renselse, på hårdt krævende arbejde og på at give afkald på det, som personligheden holder af, er nødvendige faser i okkult udvikling. Almindeligvis og beklageligvis opfattes det ofte sådan. Men parallelt med den smertelige og vanskelige periode tilfører sjælen en kompensation, der drager alt liv og omstændigheder frem i et sandt perspektiv og ændrer holdninger så fuldstændigt, at selve forståelsen af dette bliver belønning nok til at fortrænge opfattelsen af smerte. Loven om offer og loven om kompensation er nært forbundet, men den første, der bliver aktiv i livet og en erkendt faktor i det daglige liv, er loven om offer. Loven om kompensation erkendes senere.

Min kære broder, du har levet et indholdsrigt liv. Du har været i kontakt med tusindvis af mennesker af alle grader, religioner og opfattelser. Du har haft et familieliv, ofte med store spændinger, men også ofte med lykke. Du har båret dit ansvar og har overholdt dine forpligtelser. Samtidig med, at dit liv er blevet påvirket fra mange sider, og at der er stillet mange krav til dig, har du på vellykket måde bestræbt dig på at leve disciplens dobbelte liv, at tjene mig og at deltage – i den udstrækning du kunne se det – i arbejdet i min ashram. Der har

været fejltagelser, og dem har jeg ofte og uden tøven omtalt.

Dit fysiske legeme mangler stadig lidt, hvad angår renselse, for at du i den næste inkarnation kan blive i stand til at træde over grænseringen til chohanen K.H.s ashram. Ingen kan gøre det for dig. I dine nuværende forhold bør det være let for dig at indføre den ønskede og nødvendige disciplin – en disciplin af så praktisk en art, at du ikke behøver mine råd. Den kan og bør indføres *gradvist*, for det er mere sandsynligt, at en gradvis fremgangsmåde giver et godt resultat, end en streng, påtvungen og krævende fremgangsmåde og et liv med fysiske ofre, som muligvis vil give et godt resultat, men som måske vil føre til, at du havner i en anden uheldig tilstand.

Din plads i relation til mit arbejde i verden er du helt klar over, og jeg beder dig huske, at du har påtaget dig et stort åndeligt ansvar ved at udføre det særlige arbejde, der står mit hjerte nær. Enhver sjæl, du kommer i berøring med, når du udfører disse pligter, har en speciel og særlig relation til dig. Hvorfor, min broder? Fordi du er medlem af min ashram, fordi du som discipel nærmer dig K.H.s mere betydningsfulde ashram, og fordi du har relation til disse aspiranter og studerende, så kan og skal du bringe dem i forbindelse med hierarkisk kraft. Det bør du huske, og du bør også have i tankerne, at virkningerne ved at implementere disse relationer kan blive både gode og dårlige. Kontakt med en hvilken som helst discipel kan fremskynde og vække det, der er godt, men kan også drage det uønskede op til overfladen, så det kan blive analyseret og bearbejdet. Denne kraft og forpligtelse har du behov for at håndtere med større bevidst forståelse. Vig ikke tilbage på grund af resultaterne, men observér om reaktionerne på kontakten med dig og med din gruppe af medarbejdere *virkelig* fører til bestemte resultater. At håndtere disse reaktioner var noget, som A.A.B. måtte lære både at forstå og gennemføre. Det må du også lære, min broder.

Jeg vil sætte mig i forbindelse med dig noget oftere, efterhånden som du får bragt det fysiske legeme i en renere og mere rensset tilstand. Du er under alle omstændigheder sensi-

tiv over for min impression. Fortsæt videre fremad ind i lyset, hvor du altid vil finde mig.

August 1946

MIN BRODER:

Denne gang vil jeg bede dig om at læse de sidste instruktioner igen og studere dem i lyset af dine nuværende forhold. Dette er en smertelig og temmelig krævende tid for dig, og til dato er det øjeblikkelige udfald usikkert, men det er det endelige udfald ikke.

Det problem, som du står overfor, falder i dine tanker (kunne du blot tænke klart) i to dele: det ene problem er din reaktion på minoritetsspørgsmålet, og det andet problem er din relation til D.R.S. Det første problem eksisterer ikke, siger du, og det andet problem betragter du helt og holdent som D.R.S.s fejl, og derfor, min broder, føler du, at du ikke kan bebrejdes noget eller har noget ansvar i disse to tilfælde. Da du stadig lever i personligheden og endnu ikke har taget tredje indvielse, er en sådan fuldstændig uskyld langt fra sandsynlig.

Hvad er det, der i virkeligheden er den dybeste årsag til din reaktion? Lad mig fortælle dig det. Det er en latent, ikke-erkendt og helt ubevidst jalousi. Dette vil du naturligvis afvise, og det gavner ikke, at du forsøger at etablere en hurtig kontakt til din anden stråle sjæl. Læs dine instruktioner igen. Jeg har ofte fortalt dig, ikke sandt, at du har behov for at vise mere kærlighed?

Jeg har nævnt dette for dig for at hjælpe dig til at se og tænke klart. Min kære broder, gennem årene har jeg belært dig om, at din store begrænsning er dit fysiske legeme, og det betyder nødvendigvis, at din fysiske *hjerne* er et organ, der begrænser. Jeg har i næsten femten år bedt dig om at disciplinere dit legeme, at forsøge at højne det og at bestræbe dig på at gøre det mere sensitivt over for åndelig impression. Det er på syvende stråle, og derfor er opgaven at relatere det indre

til det ydre. Det kan det endnu ikke fuldt ud, for du har ikke gjort nok for at forfine det og ændre dets kvalitet. Derfor kan din hjerne med lethed respondere på dit første stråle sind, men endnu ikke med samme lethed på din anden stråle sjæl. Havde det kunnet det, ville *sandhed* og *kærlighed* have kendetegnet dine handlinger i denne krævende tid, men sådan gik det ikke. Den måde, som du har håndteret dette dobbelte problem på, bør nu resultere i, at du tydeligere kan se dine begrænsninger.

Sædvanligvis berører jeg ikke personlighedens relation på det fysiske plan. Din holdning har imidlertid skabt en ashramisk situation på grund af din tidligere relation til K.H.s ashram og til det planlagte arbejde, du skulle udføre som forbindelsesled, når du befandt dig ved midtvejspunktet. A.A.B. har en særlig position i K.H.s ashram og ville normalt være den person, der skulle samarbejde med dig. Situationen er derfor nu en anden, og den skal tilpasses de ændrede forhold. Den skal tilpasses fra din side og heri ligger vanskeligheden.

Dette er nok om dette vanskelige emne, der kun har relation til dette liv, men det har rødder i fortiden, og hvis ikke *du* får klaring på det nu, vil du komme til at stå over for det igen i en kommende inkarnation. Jeg vil gentage, at det hovedsageligt skyldes din manglende forædling af det fysiske legeme.

Du er en oprigtig discipel, min broder, og du er knyttet til Hierarkiet og tjener det. Du er engageret og har meget – særdeles meget – at give. Men tilpas dig yderligere, så du vil kunne give endnu mere. Du må holde op med den selvmedlidenhed og med den arrogante overlegenhedsfølelse, som du i den senere tid har givet til kende, og nøjes med (hvordan skal jeg sige det, så jeg kan hjælpe dig?) nøjes med at være bedrøvet, virkelig bedrøvet over de vanskeligheder, du har forårsaget.

Du får ikke et nyt meditationsomrids denne gang. Det, du har behov for, er en periode med stille refleksion. Jeg spurgte K.H., om han havde et ord til dig, for han havde følt situationen, skønt han ikke beskæftiger sig med detaljer. Han svarede: »Fortæl R.S.U., at han skal forlade midtvejspunktet og begive

sig til periferien af din ashram, og *dér* lære at vise sand kærlighed – og at vise kærlighed til de mindre udviklede».

På nuværende tidspunkt er ovennævnte det bedste budskab, jeg kan give dig, min kære broder. Jeg står vedvarende ved din side – og det gør A.A.B. også.

November 1948

MIN BRODER:

Du er ikke længere i min ashram. Jeg tænker på, om du er klar over det? Ligesom A.A.B. er du vendt tilbage til K.H.s ashram for at vikariere – i en vis udstrækning – for A.A.B., således at hun kan frigøres til det bestemte arbejde, der har tilknytning til Kristi komme. Du véd, at i alle ashramer findes der den regel, at alle seniordisciple har nær tilknytning til disciple, der kan overtage deres arbejde, når der opstår behov for det. Da A.A.B. gav udtryk for ønsket om, at du blev oplært til hendes arbejde (som du skulle overtage visse dele af, men *ikke* det arbejde hun udførte i direkte relation til K.H.), blev du overført. Dit nuværende arbejde i ... udgør en god grundlæggende skoling til dette fremtidige arbejde, forudsat at du konstant lægger vægt på det esoteriske aspekt i al den undervisning, som du i stadig større grad må stå for, og forudsat at du selv lærer at leve i menings verden hele tiden.

Sidste år gennemlevede du en hård prøve, og det så en tid ud til, at dens sande betydning ikke gik op for dig. Enhver nations nationale tankeform er nødvendigvis en kraftfuld entitet. Du kan iagttage det i jødernes tankeform, som er den stærkeste af alle, fordi de er *ikke* en nation i sand forstand men en urgammel religion. De har genoplivet noget, der har været dødt i mange, mange århundreder, og nu forsøger de at kalde det en nation. Det er det samme som, hvis de urgamle inkaer og aztekere pludselig bekendtgør, at de er nationer i Sydamerika og ønsker at blive anerkendt. De var store nationer og ligeså civiliserede, som jøderne var, der havde en stor og enestående religion. Det resulterer altid i vanskeligheder,

når det, der burde være forbi og afsluttet, ønsker anerkendelse som i fordums tid, og det er en lektie, som zionisterne nødvendigvis må lære.

Men du, min kære broder, hører ikke hjemme i nogen bestemt nation. Disciple af din standard har ingen nationale tilhørsforhold, men repræsenterer én menneskehed. Dette var den grundlæggende lektie, du stod over for sidste år. Du lærte lektien og fik retten til at påtage dig fremskredne opgaver. Det er vanskeligt for disciple at forstå, hvilken skønhed og mulighed der venter dem forude, når de er konfronteret med en situation, hvor de på det pågældende tidspunkt ikke kan se noget lys, og hvor deres mentale intuitive forståelse, deres emotionelle reaktioner og deres fysiske relationer bliver testet. Disse tre områder var involveret i sidste års prøve, og det tog flere måneder for dig at se tendensen i begivenhederne med klarhed.

Alt dette er forbi og overstået. I dag står du fri som disciple, der kan gå ind i og ud af alle anden stråle ashramer, for du bringer velsignelse, hvor du går. De veje, der har delt sig for dit vedkommende i dette liv, vedrører den familie, du er knyttet til gennem den fysiske fødsel, med undtagelse af nogle enkelte, der er – måske endnu uden at de selv er klar over det – knyttet til min ashram. Medlemmerne i ens familie på det fysiske plan kan (i en speciel inkarnation) også være ens åndelige familie. ... Denne inkarnation har en betydningsfuld lektie at lære dig: Det er lektien om at fungere frit uden at lade sig begrænse af omgivelserne, samtidig med at du til stadighed viser kærlighed, hvor der findes tilknytning, men helt uden at blive bundet. Dette er begrebet eller tanken bag den tilsyneladende mærkelige episode i Kristi liv, hvor han ikke vedkendte sig sin moder. Det er en symbolsk beretning, og den har muligvis ikke grund i virkeligheden, men ikke desto mindre indeholder den en lektie til alle disciple.

Hovedlinjerne i dit liv forløber nu sådan, som din sjæl ønsker, for din broder følges med dig, og du udfører det nødvendige arbejde. De, der bærer eller har båret det samme fa-

milienavn som du, kræver en kærlig ansvars- og pligtfølelse fra din side, men det er kun midlertidigt og kun i dette liv. Er det et hårdt budskab? Tænk ikke særlig meget på det, min broder. Din næste inkarnation er nødvendigvis arrangeret hensigtsmæssigt, de nødvendige relationer er bevaret og de unødvendige er valgt fra.

En af de store lektier, og måske en af de vanskeligste, som alle disciple skal kunne mestre, er at udvikle evnen til at kunne *genkende deres åndelige familie*, og den er sjældent den samme som den jordiske familie. A.A.B. måtte lære, at hun var ikke forbundet til nogen i sin jordiske familie, og det var ikke en nem lektie for hende, specielt da hun måtte lære den som helt ung. Det er en lektie, som jeg med fuldt overlæg gør dig opmærksom på nu.

Dit arbejde er at skole senior-studerende, og det er du godt udstyret til, så du behøver ikke at undervurdere dig selv, således som A.A.B. har gjort i mange år. Hun har lært, at det er en form for falsk ydmyghed og et ønske om, at menneskene ser, at du ikke lider af stolthed, for så vil de sikkert kunne lide dig. Nedbryd sådanne tendenser, min broder fra gammel tid, og fortsæt tillidsfuldt videre fremad til mere omfattende tjenestearbejde både i denne verden og i K.H.s ashram.

Jeg foreslår dig ikke noget bestemt meditationsarbejde. Når du udfører meditationsarbejdet med den fremskredne gruppe, og når du præsenterer problemerne for gruppemedlemmerne, så giver du dem både liv og indhold. Det er det tjenestearbejde, du kan udføre, og som A.A.B. i al stilhed har udført gennem mange år. Enhver gruppe må via sit meditationsarbejde have et fokuseringspunkt og et energigivende område, og det må du søge at tilvejebringe. Dette er den allerdybeste esoteriske kunst af alle. I grupperne på ni og i den nye kernegruppe var det årsag til mange vanskeligheder. Jeg var selv et sådant centralt fokuseringspunkt og energigivende center, men min vibratoriske kvalitet var for kraftig for flertallet i gruppen. Mere end halvdelen af de udvalgte reagerede på en sådan måde, at de følte sig nødsaget til at trække sig ud af gruppen.

Jeg vil behandle dette mere detaljeret i min instruktion til P.G.C., som altid har været dybt interesseret i årsagerne til de forskellige frafald. Kun en håndfuld disciple bliver ved med at være tiltrukket af arbejdet og hensigten. En anden håndfuld modtager stadig gruppeinstruktionerne, men mangler dynamik. Resten har midlertidigt trukket sig tilbage til den ydre periferi af ashramen og venter med at fortsætte til næste inkarnation.

Min broder, dette er alt, hvad jeg har at sige til dig denne gang. Min kærlighed er hos dig, og du kan vende dig til mig for at få styrke, når livets pres synes at være for tyngende.

Til W.D.S.

August 1940

MIN BRODER:

I den kommende vinterperiode ligger der et anstrengende tjenestearbejde til alle disciple der deltager i vort arbejde, og det gælder, som du altid har fået at vide, i særlig grad tjeneste for menneskeheden. Denne form for tjeneste er vi i forvejen stærkt optaget af i denne tid, og den kan kun udføres på tilfredsstillende måde af en samlet gruppe. Til trods for dette, min broder, så står du af en eller anden grund alene. Da jeg erfarede det, tænkte jeg meget over, hvordan jeg kan få dig til at forstå din egen livssituation, for det er nødvendigt, at du ændrer dine forhold, så du kan blive en integreret del af gruppelevet. Når jeg siger *gruppe* i denne forbindelse, mener jeg hverken din nuværende kreds af medarbejdere eller den gruppe af mine disciple, der modtager disse instruktioner. Jeg mener *hele* gruppen af tjenende disciple, som deltager i arbejdet ud over verden, og som er verdens håb i denne tid.

Dit ønske om at tjene, din medfødte beslutning om at ville tjene og dit oprigtige engagement er hævet over enhver tvivl. To faktorer, som næsten ikke lader sig definere, er medvirkende til, at du esoterisk set står alene og åndeligt afviser kontakt med den indre side i dagliglivet (og som følge også med den ydre side). Det er ikke mangel på vilje til at samarbejde, for den har du vist, det er ikke mangel på indsats for at forstå, for den er særdeles god, og det er dybest set ikke noget i dit indre, der skaber en mur omkring dig, så årsagen til problemet ligger ikke heri. Det ligger i den kendsgerning, at du – som personlighed – alt for længe har placeret dig selv i centrum, og også fordi din første stråle personlighed modarbejder, at du identificerer dig med den relativitetsverden, som du befinder dig i. Din personlighed står altid i vejen. Den er altid nærværende og betinger alt, hvad du gør og siger. Du kan ikke erkende dette tydeligt i dit sind, fordi du selv hele tiden optræder som den vigtigste faktor i situationerne, men

ikke desto mindre er personlighedsholdningen – som du selv lærer de studerende – ét stort bedrag og dybest set en illusion. Denne markering af personligheden giver andre mennesker, som du kommer i kontakt med, en usikker følelse, og de reagerer derfor på en måde, så du står alene tilbage. Dette vækker en respons fra din personlighed, som har karakter af selvforsvar, og du tager skridt til at gennemtvinge et samarbejde, til at vise villighed til at gå den vej, som flertallet går, til at udføre det mest fordelagtige og også til at forsøge at bevise over for dig selv og andre, at du *er det*, du selv ønsker at være, og at det er *dem*, der reagerer på en forkert måde over for *dig*. Når du har læst denne kommentar, ser du så problemet tydeligere? Det tvivler jeg på, for ord kræver den rette fortolkning, og de kan vildlede lige så meget, som de kan vejlede. Jeg vil forsøge at sige det på en anden måde. Din anden stråle sjæl og dit anden stråle sind er nedtrappet i en sådan grad, at de kommer til udtryk som personlighedskærlighed og som en kærlig manifestation (tilsyneladende, men ikke i virkeligheden) af en mental indstilling. Derved fører du dig selv bag lyset og giver andre et forkert indtryk af dig, for der findes intet virkeligt sandt i nogle af disse situationer. Der findes heller ingen sjælsstyrke i dine beslutninger, for de kommer fra personligheden, og det misfortolker du som styrke. Dette viser sig på forskellige måder svarende til den mennesketype, du har kontakt med, men det tilkendegiver ikke en stabil sjælskraft, som er centreret i åndelig væren og oplyst af sjælens lys, og som giver impuls til gruppearbejde og ikke til personlig aspiration og ambition.

Hvad kan du nu gøre? Jeg vil minde dig om, at en af de ting, som det er en mesters opgave at gøre sine disciple bekendt med, er det specielle »blinde punkt« i disciplens liv, som det er sjælens hensigt at oplyse og gøre ham opmærksom på, så han bliver i stand til at fordrive mørket og til at se klart. Dette gøres ved hjælp af stimulering og antydninger. Du har været underkastet stimulering gennem flere år, og det har haft en dobbelt virkning, idet personligheden er blevet sti-

muleret til et vist mål (men utilstrækkelig) af respons på sjælen, og personlighedens tendenser er også blevet stimuleret til at komme tydeligere til udtryk. Når disse tendenser fremkaldes, registreres og forstås, som det de er, og derefter bliver håndteret rigtigt, så kan de blive elimineret. Denne opgave bliver dog vanskeligere, efterhånden som disciplen gør fremskridt på vejen, for de mere undefinerbare skavanker og svagheder, der dukker op, er ikke nær så lette at afsløre, som de mere grove former i personlighedens reaktioner. Jeg vil derfor foreslå, at du studerer svaghederne i dit forhold til dine medarbejdere og dine gruppebrødre, så du derved kan opdage årsagen til din »ensomhed« ved dagligt at registrere, hvordan du virker på mennesker. Det betyder, at du skal studere dem og ikke dig selv. Fremkalder du en god og glædelig respons hos dine venner og medarbejdere eller det modsatte? Viser de tendens til at opsøge dig for at tilbringe megen tid i dit selskab? Betror de dig deres vanskeligheder i en god samtale og søger de din sympati? Hvordan vil du opdage og blive i stand til at besvare disse spørgsmål? Det er op til dig at finde frem til. Jeg kan blot antyde det, for sandheder, der accepteres på grundlag af andres udsagn, har ingen virkelig værdi og tjener kun som vejviser og virker sjældent overbevisende. Det er det, som du selv har opnået viden om, som du selv har konstateret, og som du selv har fundet frem til gennem smerte, fejltagelser, lidelser og såret stolthed, som kan bringe dig frigørelse og afslutte din (endnu) overvejende ikke-erkendte ensomhed.

Du skal transmutere styrken i din personlighed og i din emotionelle natur (som i dag bygger en isolerende mur omkring dig) til en kærlig forståelse, der opnås, når besidderen af personligheden identificerer sig med andre og ikke så meget med sig selv. Han indtager ikke denne holdning og siger: »Jeg er identisk med de andre«, hvorefter han prøver at observere, om det er tilfældet. Derved retter han samtidig sin opmærksomhed mod sig selv og sine reaktioner, selvom det er identifikation han søger at opnå, for at isolationen kan op-

høre, fordi den er forkert, så han kan blive lykkeligere i sit arbejde og i sin bevidsthed. I stedet siger han til sig selv: »Hvad føler og tænker min broder?« Og det gør han, fordi han er mere interesseret i at vide, om hans broder er lykkelig, end han er i sine egne følelser og tanker, og derfor tænker han ikke på sig selv, når han vil forvise sig om situationen for at kunne hjælpe, stimulere og vise kærlighed med visdom. Dette, min broder, er almindeligheder i den åndelige erfaring, men det er også sandheder, som du har behov for at afprøve og vende til konstaterede kendsgerninger i dit daglige liv. Mere kan jeg ikke sige til dig på dette kritiske tidspunkt. Der er meget, du kan gøre i relation til arbejdet, *hvis* du vil lade være med at koncentrere dig om dig selv, hvis du vil gøre dig stærk ved at gøre personligheden svag, hvis du lærer at vise en kærlig holdning uden at bekymre dig om, om den bliver gengældt. Sådan er de okkulte paradokser, som du må finde en løsning på, og som – når du har løst dem – vil øge din effektivitet i tjeneste meget.

Du vil finde det berigende og formålstjenligt at tale med A.A.B. om det, da hun er ældre i discipelskabet end du. Men A.A.B. beder mig om ikke at foreslå det og tilføjer, at hun véd, at en antydning fra mig er mere værd end mangfoldige ord fra hende eller fra andre. Hun ønsker ikke at indbyde dig til en samtale om dette emne, men hvis du henvender dig til hende for at få kastet lys over mine ord, vil hun gøre, hvad hun kan.

En af dine gruppebrødre stillede et temmeligt langt spørgsmål, som jeg vil besvare her, for det har psykologiske implikationer, som kan være nyttige for dig. Hans spørgsmål var følgende:

»Hvordan er den nøjagtige relation mellem tanke og følelse? Kan tanke bedst beskrives som sublimeret følelse? Kan vore tanker, selv i mindre grad, stamme fra vore tidligere og nuværende følelser? Hvis tanker reflekterer tidligere emotionelle reaktioner, kan de så be-

skrives som »forstenede følelser«? Hvis det samme sker i nutiden, er vore tanker så blot vore finere følelser? Sker der ikke en mental vækst, efterhånden som det emotionelle legeme lutres?

Set fra et evolutionært synspunkt, er det emotionelle legeme så ikke blot en sublimering af det æteriske legeme, og er det æteriske legeme ikke blot en sublimering af noget uorganisk kemisk virkende? Efterhånden som vi gør fremskridt på vejen tilbage, »bygger vi så ikke successivt vore legemer op i vort indre« ved at hæve dem op mod lyset til det næste niveau, og er det ikke netop det, der er meningen med kultur, undervisning, højnelse og lutring? Er det ikke personligheden, vi konstant bør bearbejde, og er det ikke det, der symboliseres i den romersk katolske doktrin, hvor Kristus lod legemet af Jomfru Maria, sin moder, opstige til himlen?»

Mit svar til ham er:

Du har stillet ni spørgsmål, min broder, vedrørende det samme emne. Nogle af dem havde ikke været nødvendige, hvis du havde givet dig tid til at studere *En afhandling om Kosmisk Ild*, for i den bog er flere af dine spørgsmål besvaret.

Det vanskelige ved at skelne mellem tanke og emotion skyldes helt og holdent to ting:

1. Den observerendes evolutionstrin, der i høj grad er betingende for, hvilket område han kan observere, og hvad han retter sin opmærksomhed mod.
2. Menneskehedens nuværende status. Den største del af menneskeheden er nu for tiden ikke udpræget tænkende, men mere aktivt følende.

Sindets væsentligste egenskab er skelneevnen, og den mangler stadig i overvejende grad hos størsteparten af menneskeheden, men egenskaben emotion vil – efterhånden som sindet udvikles – blive forstået. Når skelneevnen er blevet udviklet i

nogen grad, bliver den observerende i stand til at opfatte, at han giver udtryk for en emotion, eller han gennemlever en emotionel krise. Denne emotion er på sin side et resultat af at kunne ane en sanset perception. Der kan være megen følelsesmæssig reaktion uden emotion. Der kan ikke forekomme emotion som et resultat af følelse, uden at der findes et vist mål af mental udvikling og tænkning. Derfor kalder vi relationen mellem tanke og følelse for emotion. Dit spørgsmål kan således besvares ved at sige på en mere generel måde, at følelse kan være (og er det ofte) til stede, uden at der er tænkning overhovedet. Men når der også er tænkning, så er resultatet af samspillet mellem tanke og følelse, at der skabes emotion.

Vi går videre til dit andet spørgsmål, hvor du beskriver tænkning som »sublimeret emotion«. Her spænder du vognen foran hesten, som ordsproget lyder. Tænkning er det mellemled, hvormed emotion kan sublimeres. Det er følelse uden tænkning, der har skabt illusionens, blændværkets og vrangforestillingerernes verden. Det er tænkning med dens skelnende og analyserende evne, der gør os bevidste om denne maya, som vi til stadighed befinder os i. Tænkning kaster et klart lys ind i den tåge og dis, der findes på det astrale plan. Astral energi – den energi, der reagerer på sensitiv følelse – er gennem millioner af tidsaldre blevet slynget ind i aktivitet af alle livsformer i alle naturriggerne. Dette har skabt verdensillusionen. Det er imidlertid kun menneskeheden, der kan se den, som den er, fordi tankens kraft og sindets hvide lys er begyndt at virke på det plans stof, der skaber emotion, men emotion er en *astral tilstand, som opfattes af sindet*, og som senere bliver en af virkningerne af menneskehedens stadigt voksende tankekraft.

Det er den tanke, der ligger bag de ord, som I så ofte møder i de teosofiske bøger, kama-manas – begær-sind – for al følelse-emotion vækker uundgåeligt begær. Hvis emotionen, der er fremkaldt af sindets opdagelse af følelsen (den registreres i det astrale legeme), er behagelig, så vækkes et begær ef-

ter at fortsætte og gentage oplevelsen. Hvis den ikke er behagelig, men smertefuld, så er reaktionen et begær efter at få smerten til at forsvinde. Dette er et grundlæggende menneskeligt begær, der fører til begæret efter at blive forløst (som det første og tidligste eksempel) fra moders skød til livet på det fysiske plan, og videre helt frem til det store og endelige begær efter frigørelse til det egentlige liv. Denne tanke fører os ind i den mest teknisk esoteriske psykologis område.

Det er meget vanskeligt for begynderen at forstå de grundlæggende forskelle, som for ham er *smeltet sammen til enheder* ved hjælp af den medfødte evne til at identificere sig selv fortløbende med det, der åbenbares. Følelse og tanke er for den enkelte to grundlæggende forskelle i tid og rum. Det, der registreres i samspillet mellem de to, er emotion og senere tænkning. Men tænkning er en senere realisering og åbenbarer emotion. Det er således ikke emotion. Tanken opdager den følelse, som sjælen i æoner konstant har identificeret sig med, og det sker, når søgelyset rettes – om jeg så må sige – væk fra det langsomt udviklende sind hen mod følelsens, blændværkets og illusionens verden, der åbenbarer menneskets reaktion på alt, og det kalder vi *emotion*. I dyb og virkelig esoterisk forstand er det intuition, der er sublimeret emotion og ikke tænkning.

Som besvarelse på tredje spørgsmål vil jeg derfor sige, at tanker vokser ikke ud af vore følelser, men at når sindet begynder at blive aktivt, så står vore følelser åbenbaret, og resultatet af denne åbenbaring kalder vi emotion.

Tanker er heller ikke »forstenede følelser«, men de emotioner, der kan registreres af den billedskabende tænkeevne og af de tankeformer, der derved skabes (idet den indeholder sindets reaktion på følelserne), kan blive så kraftige, at de kan vedblive at eksistere i erindringens skatkammer, og dér kan de konstant belives af tilbagevendende emotioner. Det er sindets aktivitet i relation til følelse eller til en række følelser, der tilkendegiver emotion. I vor tid, hvor gennemsnitsmennesket og den almindelige aspirant ikke er i stand til at skelne

nøjagtigt mellem tanke, emotion, følelse og de tankeformer, erindringen vogter over, er det umuligt at trække en klar afgrænsende linje mellem dem. Men det skyldes ganske enkelt menneskehedens evolutionstrin. Sådanne afgrænsende linjer og sondringer er den udviklede discipel og den indviede i stand til at markere tydeligt. Derved opdager discipelen, at tanker er et produkt af princippet om intelligens, som vedrører livet, og som sætter mennesket i stand til at sige: Jeg er ikke mit legeme, jeg er ikke mine følelser, jeg er ikke det, som er udviklet i samspillet mellem mig og mine omgivelser. Jeg er noget andet end alt dette. *Jeg er.*

I forbindelse med sjette del af dit spørgsmål, min broder, har du glemt din tekniske okkultisme og den urgamle lære om den involutionære bue, hvor de forskellige legemer og former skabes af den nedstigende ånd, og hvor bevidstheden dannes i et stort krisepunkt, når hvert af naturriggerne bliver til. Sindet eksisterer, og det er nødvendigt, at det anvendes bevidst. Endnu er det kun få, der har kendskab til den egen-skab i stoffet, der kaldes sindet. Men ligesom det, som ånden skabte på den involutionære bue, da den steg ned, og tilegner sig igen, når den stiger op, hver gang markerer et nyt punkt på vejen tilbage, så gør den evige pilgrim, sjælen, det samme i mindre målestok. På vejen ned i fysisk manifestation opbygges legemerne eller formerne. På vejen tilbage tilegnes de og anvendes, og derved vokser viden om deres nytte til stadighed. Målet for mennesket under udvikling er en klar og bevidst tilegnelse af det, der er blevet opbygget til brug i tjeneste for planen.

Glem ikke, at alle aspekter eller tilsynekomster, som sjælen anvender og udtrykker sig igennem, er bestanddele af det legeme, som besiddes af den Ene, i hvem vi lever, røres og har vor væren. Derfor tilegner vi os det, som vi tidligere »øremærkede« (et meget gammelt ord i sin dybeste og sandeste okkulte betydning) på nedstigningens vej. Vi lærer at anvende det bevidst. Vi hører dets tone, når vi stiger ned, og vi ser det, når vi stiger op. Vi identificerer os med formen, når dens

lyd når os under involutionsprocessen. Vi aner den på den evolutionære bue, og når det stadium, hvor vi identificerer os med formen, begynder at tone bort, så »ser« vi den og træder ind i dualitetsstadiet.

Ja, min broder, vi hæver så sandelig vore legemer til himlen, men stedet hvor det foregår er i bevidstheden, for når særpræget i den lavere tænkeevnes sontring hører op, og arbejdet – det nødvendige arbejde – med at opdage og skelne har spillet sin rolle ved at lære os lektien om at bringe begær til ophør, så finder vi, at formen og bevidstheden er *ét*, lyset er *ét*, og energien er *ét*. Men vi finder også, at »en stjerne adskiller sig fra en anden stjerne i sin glans«, fordi der er én flamme, men mange gnister med forskellig klarhed i flammen. Således er den store evige Ene's glans. Det er sjælens aspiration og mål at nå frem til at erkende sin store indre oplysning. Det betegner, som du rigtigt pegede på, når vi ser på emnet ud fra en synsvinkel om moder-stof, en opstigning af jomfruen til himlen, for dér at blive glorificeret. Megen af den mystik, der er forbundet med »Buddhas tre klædninger«, har relation til glorificeringen af de tre legemer. Du kan lære meget ved grundigt at studere forbindelsen mellem menneskets tre legemer og Herren Buddhas klædninger eller legemer. Hele spørgsmålet om sublimering, renselse og forklarelse ligger skjult i denne relation. En detaljeret sammenhæng mangler at blive beskrevet. Det er en opgave, der endnu ikke er udført.

Jeg vil nu vende tilbage til dine egne instruktioner. Jeg har ikke til hensigt at give dig en meditation, som du bør følge, men jeg vil opfordre dig til at gennemføre noget, som – hvis det udføres vellykket – vil bringe dig frigørelse.

Søg hver dag i ti minutter at få åndelig, mental og emotionel forbindelse til én af dine gruppebrødre. Forbind dig med dem hver for sig på forskellige dage. Forsøg at etablér en særlig forbindelse og lad kærlighed og hjælp strømme imod hver enkelt. Når du udfører dette, må du ikke skænke dig selv

en tanke, og opfattelsen af, at du er et udstrålende kraftcenter, skal du drive ud af din bevidsthed. Tænk over de omstændigheder dine gruppebrødre har i deres tilværelse, sådan som du kender dem, prøv at forstå deres problemer i relation til tid, karakter og aspiration. Skriv til dem, hvis du synes, og prøv at få dem til at hjælpe dig. Sørg for, at de kan trække selve essensen i åndelig tjeneste fra dig, hvilket betyder, at de vil drage det fra din sjæl, som de har behov for. Ved at du giver på denne måde, vil du selv blive beriget.

Min velsignelse hviler over dig, min broder.

August 1942

1. I midten af en stor tornado findes et sted, hvor der er stille. Således forlyder det. Der finder man stilhed. Sådan er det også i alle livets storme. De fører til stilhed, hvis du ikke er et blad.
2. Fasthold dine gamle etablerede forbindelser og gå sammen med dine brødre. Gå som gruppe på den oplyste vej. Kæden til Hierarkiet er fast forankret.
3. Det lys, der strømmer ud fra min ashram, er en del af den oplyste vej, og på den lysstribe vandrer du, og du følges med dine brødre.
4. Ensomhed – sådan som du mener, du kender den – er blot et blændværk, min broder. Du er ikke alene. Men ensomhed, sådan som du kan opfatte den, er et lys, der oplyser mørket. Tænk over det.
5. På ensomhedens tinde findes den eneste fred, hvor sandhed er kendt. Stå på denne tinde.
6. Og når du ser sandheden klart (og puster det lavere livs spindelvæv og støv væk), så kan din tjeneste føre nye sandheder til menneskene.

September 1943

MIN BRODER:

Jeg har med interesse observeret dig, efterhånden som du har foretaget mange drastiske justeringer i dit liv i de to sidste år. Jeg har bemærket en øget styrke i dine åndelige forbindelser, til din egen sjæl, til ashramen og til mig, din mester og din ven for altid. Det har du muligvis ikke hele tiden følt dig inspireret af, men du har gjort en overraskende ting – overraskende, fordi det er ikke normalt. Du har foretaget disse drastiske justeringer, uden at du midlertidigt har mistet dit ståsted. Dette er så sandelig sjældent. Normalt vil disciplen midlertidigt under sådanne grundlæggende ændringer i sit liv og i den periode, hvor hele det daglige livsmønster ændres, miste tid og ståsted. Det er sjældent, det bliver permanent, men normalt vil det forekomme i en kort periode, indtil de nye arrangementer og ordninger er kommet ind i en fast rytme, hvorefter trådene tages op igen, de gamle åndelige vaner genindføres, og disciplen fortsætter på sin vej. Dette er imidlertid ikke sket for dig. Du fortsatte støt og roligt uden nogen større eller vital åndelig forstyrrelse, men med en udpræget stabilitet. Dette bør sige dig noget virkelig betydningsfuldt. Det betyder, at du er nået til det punkt på discipelskabets vej, hvor du ikke længere behøver at spørge dig selv, om din fremgang er fejlagtig, eller om du viger fra din kurs. Du kan og vil fejle, når det gælder detaljer, teknikker og metoder. Du vil muligvis fejle, når det gælder forståelse eller have for hurtige reaktioner på åndelig mulighed. Det er uundgåeligt, men det er den metode, som disciplen lærer af. Men du vil ikke fejle ved at fortsætte. For dig vil der ikke være nogen mulighed for at vende om og heller ikke nogen tendens til at gøre det. Kun i perioder med ubeskrivelig træthed vil fristelser lokke, men du vil ikke fæstne dig ved dem.

Min broder, jeg tænker på, om du er klar over, hvad det betyder for den mester, der skoler og vejleder en discipel. Det betyder, at en mulig risiko helt bestemt kan udelukkes, og at han i det mindste i én retning kan føle sig sikker på sin disci-

pel. Han behøver ikke mere at tvivle på hans udholdenhed. Han véd, at disciplen er udholdende, og at han standhaftigt vil tage, hvad der kommer til ham.

I løbet af de næste 12 måneder må du nå frem til en klar forståelse af den formaning, jeg tidligere gav dig om, at du »skal søge ensomhedens tinde, som er det eneste sted, hvor sandheden er kendt«. Dette er en formaning, som har til hensigt at øge din evne til at trække dig tilbage til det fokuserede punkt i det oplyste sind, hvor ingen andre kan følge dig, og dér vente på, at sandheden kommer til dig – den bestemte sandhed, som din personlighed kræver af din sjæl, og som du på ethvert givet tidspunkt føler er vigtig, at du forstår, hvis dit tjenestearbejde og dit fremskridt skal fremmes på en rigtig måde. Dette krav, der er baseret på et følt behov, vil variere fra år til år, men der vil altid være én sandhed, ét aspekt af forståelse og én umiddelbar åbenbaring, som du *véd* (hævet over enhver tvivl), at du må forstå og kende, hvis du skal gøre fremskridt som ønsket af din sjæl og af din mester.

Hvilken øjeblikkelig sandhed, information og åbenbaring er det nødvendigt for dig at komme til kendskab om på dette specielle tidspunkt? Det kan jeg ikke fortælle dig, selv om jeg véd det. Det er ved at formulere dette behov og dette krav, at du gør fremskridt. Jeg vil bede dig om, når du har modtaget denne instruktion, i tankerne at beslutte efter stille refleksion, hvad der er dit nuværende åndelige behov. Søg derefter sandhedens tinde i dit indre og afvent, at der kommer en åbenbaring. Den vil uundgåeligt komme, hvis du er interesseret nok og har tilstrækkelig tålmodighed.

De to sidste år har været forberedelsesår for dig, skønt du endnu ikke er klar over, hvad det er, de forbereder dig til. De har lært dig meget. Her vil jeg minde dig om, at al den undervisning, skoling og erfaring, som du har gennemgået, skal nu føres sammen til en syntese i dit oplyste sind. Derefter bliver det en kraftfuld grundtanke, der vil kunne bringe dig megen intuitiv forståelse og senere åbenbaring.

Derfor beder jeg dig gøre følgende og følge den frem-

gangsmåde, som er beskrevet her:

1. Sammenfat i din bevidsthed og i din sjæls lys naturen af og hensigten med de erfaringer og ændringer, som du har været underlagt. Bestræb dig på at se den store rækkevidde, som intentionen har, og fordyb dig ikke i detaljer. Formulér for dig selv i klare præcise sætninger dine konklusioner, således at de tidligere lektier kan åbenbare sig for dig.
2. Beslut derefter i dit indre, hvilken sandhed, åbenbaringstype eller krav, der som det næste er nødvendigt for at sætte dig i stand til at gøre fremskridt med tiltagende styrke, klarere vision og mere sand indsigt. Dette er ikke så let, som det lyder, fordi den næste sandhed skal forbinde den tidligere tjeneste med den fremtidige tjeneste, således som du ser denne tjeneste.
3. Derefter skal du – idet du fastholder de to ovennævnte tankeretninger roligt og klart i dit sind – søge den »ensomhedens tinde«, som du kan finde, hvis du søger omhyggeligt. Der kan du forvente den ønskede sandhed og åbenbaring. Derefter skal du vente.
4. Når din intuition begynder at være aktiv og din tålmodige venten, rolige refleksion og stadige mentale balance bringer deres belønning som en klar intuitiv forståelse, så skal du stræbe efter at anvende den erkendte sandhed og den spæde åbenbaring i den praktiske side af livet. Du vil derefter opdage, at hele dit liv i stadig højere grad bliver beriget.

Dette vil være en højst nyttig øvelse, og er – kunne du blot forstå det – en særlig fremskreden form for meditation. Du vil opdage, at dette meditationsprojekt er et meget interessant eksperiment.

Og nu til noget andet, min broder. Denne krigsperiode vil ikke vare evigt. Vi har allerede nu afslutningen i sigte, og du må forberede dig til den dag. Dette gælder ikke kun jordisk praktisk visdom, men også åndelig forudseenhed. Det arbejde, du udfører i min astram, skal du en dag føre mere tydeligt ud

i den ydre verden, når forholdene tillader det. Jeg vil bede dig tænke over, hvad du kan gøre. Disciple i alle ashramer (og min er ingen undtagelse) er forpligtet til arbejdet i deres ashram, og det har du altid vidst. Selv om det er sandt, at alt arbejde er åndeligt, når det udføres med det rette motiv og formål, så er disciple også specielt forpligtede til at påtage sig bestemte hierarkiske former for tjeneste, som må gå forud for alle livsaktiviteterne, endog selv om disciplen samtidig skal fuldføre andre opgaver i den ydre verden, hvor han har forpligtelser og ansvar i relation til sit liv og som borger. Fasthold dette klart i tankerne, og husk at jeg har behov for assistance fra hele gruppen i min ashram. Jeg har også behov for deres individuelle samarbejde og forståelse af, hvordan problemerne skal løses. Jeg har tilladelse til at give en generel opfordring og til at fremhæve specifikke principper og handlemåder, der bør styre mine disciples arbejde, men jeg har ikke tilladelse til at sige, hvornår og hvor tjenesten skal udføres.

Det gruppearbejde og de fire stadier til refleksion, som jeg har beskrevet for dig, vil være tilstrækkeligt til din åndelige virkestrang for denne gang. Dette og det arbejde, du udfører inden for dit nuværende arbejdsområde, giver dig tilstrækkelige muligheder i relation til livsmåde og fremskridt. Du har min kærlighed og velsignelse, det kan du stole på.

November 1944

Du går med et stort spørgsmål i tankerne i denne tid. Din sjæl har lært dig, at du skal stille spørgsmål, og du har taget den formaning til dig, at en mester når sit mål gennem en proces, hvor han stiller spørgsmål og finder svaret alene og uden nogen ydre hjælp. Dette er du fast overbevist om og forstår, og det er godt. Det spørgsmål, som du har i tankerne, og som stadig mangler at blive besvaret, blev fremkaldt af udtalelsen i min sidste instruktion til dig, hvor jeg fremhæver, at arbejdet i ashramen altid er den vigtigste pligt for disciplen.

Dette arbejde varierer nødvendigvis svarende til disciplens

status og plads i ashramen. Jeg har i forskellige gruppeinstruktioner beskrevet stadierne i discipelskabet. Det drejede sig om stadierne i disciplens bevidsthed og gjaldt hans relation til mesteren. De beskrev detaljeret hans fremskridt fra at have en sjælden kontakt frem til at have en position med en nær kontakt til mesteren. Det kan nu være værdifuldt – ud over disse individuelle stadier – at tilføje de stadier, der vedrører en discipels position inde i ashramen, og se på dem ud fra en synsvinkel om hans ashramiske pligt og tjeneste. Det er noget helt andet, og skønt det har relation til hans forbindelse til mesteren, har disse stadier at gøre med handling og med resultaterne af hans bevidstheds udvidelse til hierarkisk erkendelse. Disse stadier har relation til hans intuitive opfattelse af sandhed, ligesom hans respons på mesterens udstråling fremkalder bestemte udviklinger, stimulerer visse kvaliteter og nye karakteregenskaber og bringer oplysning til hans sind.

Disse stadier i tjeneste og erkendelse af pligt og ansvar har relation til status mere end til sjælens vækst og styring, skønt denne vækst er en af de betingende faktorer, hvad angår hans position i ashramen. Jeg vil lave en opstilling over disse stadier og overlade det til dig selv at placere dig i den kategori af tjenere, som du mener, du tilhører, og jeg vil også overlade det til dig at vise verden naturen af din ashramiske position. Jeg vil anvende esoteriske navne og symboler til de forskellige stadier:

1. *Stadiet med en »begyndende virketrang«*. Symbolet for dette stadium er et halvåbent øje. Neofyten, der netop har fået adgang til ashramen, bliver (som instruktionsbogen for neofyter udtrykker det) »offer for et dobbelt syn. Med det højre øje ser han en skyggefuld vej, der fører ind til den centrale del af ashramen. Fra punkt til punkt, fra lys til mørke og fra mørke til lys, alt eftersom søjlerne markerer vejen, ser han en smal søjlegang og for enden et værelse. I det værelse ser han konturen af mesteren, der kommer og går. Med det venstre øje ser han et område med tåge og

dis og med mørke og skyggeagtige former – et land i sorg og stor nød og med lys og skygge, der bevæger sig frem og tilbage. Inde fra dette land, der ligger i mørke, lyder et råb: »Vi har behov for din hjælp. Vi kan ikke se. Kom herind med lyset«. Disse sætninger indeholder den nye discipels første reaktion på det dobbelte liv, som hans optagelse i ashramen har forpligtet ham til – dvs. et liv i overensstemmelse med ashramens regler og med en stadig nærmere kontakt til mesteren samt et liv med ydre tjeneste, der skal ydes som en respons på behovet og ikke som en fuldførelse af en behagelig pligt. Han ser ingen af retningerne med klarhed. Husk altid, at tilnærmelse og tjeneste må han selv påbegynde og implementere. Den eneste hjælp, som discipelen får på dette stadium, kommer fra den stimulerende virkning fra ashramens aura.

2. *Stadiet med »fremskridt«*. Her taler jeg ikke om fremskridt i forståelse, for det sker automatisk i tid og rum, når discipelen har taget en urokkelig beslutning. Jeg taler om den proces, hvor han (teknisk set) går gennem søjlegangen samtidig med, at han virker i den ydre verden som en ashramisk medarbejder. I taler almindeligvis lidt nedsættende om »et menneske, der klatrer op ad den sociale rangstige«. Det er en person, som er utilfreds med sin sociale position, sine sociale kontakter og sine sociale relationer, og som bruger enhver mulig metode til at trænge ind til de sociale miljøer, som han synes er så uopnåelige. Det er næsten banalt at sige, at alle uværdige mål (selv om de ikke er motiveret korrekt) er lavere overensstemmelser eller symbolske udtryk (selv om de er fordrejede) af højere mål og aspirationer. Denne tanke bør gøre din tænkning mere klar. En discipel på dette stadium er et menneske, hvis karakter og evner har givet ham adgang til ashramen med fuld indforståelse af dette medlemskab. Han venter dog i periferien af ashramens aktiviteter. Han véd, at her er handling, kontakter og relationer – inden for den ashramiske grænsering – som han en dag kan deltage i. Men han véd også, at han

må mestre meningen med det paradoksale udsagn, som hans udtalte aspiration blev mødt med: »Gå ud af døren og forlad ashramen, som den var, og som du er. Søg en anden indgang. Find det du søger ved at forlade det. Gå fremad ved hjælp af kunsten at gå tilbage«.

I det strålende lys fra ashramen erkender disciplen, at han endnu ikke har fortjent retten til at gå gennem søjlegangen til mesterens allerhelligste sted, men bliver nødt til at gå tilbage til menneskenes, mørkets og smertens verden. Derefter kan han vende tilbage til ashramen efter styrke til at fortsætte sit arbejde udenfor. Det, der ligger uden for ashramens dør, bliver symbolsk talt af større betydning for ham, end hvor meget han selv kan opnå ved at gå frem gennem søjlegangen. Det, der er sket for ham nu, hvor begge hans øjne »fungerer i det dobbelte lys«, er, at hans opfattelse af værdier er ændret, og at hans egen progressive tilfredshed får mindre betydning for ham, end det han kan gøre for at lindre smerten og fortvivlelsen uden for døren.

3. *Stadiet, hvor »hver søjle lades tilbage i sin egen skygge«.* Er det kun en talemåde at sige, at efterhånden som tjeneren fortsætter og effektiviteten i denne tjeneste øges, så opdager disciplen, når han træder inden for ashramens dør, at han ikke længere står lige inden for døren, men er allerede kommet et langt stykke frem i søjlegangen? Han har passeret nogle af søjlerne. En af mestrene har brugt et ord i sin rette betydning, da han omtalte disse symbolske søjler som »berettigelsessøjler«, hvilket betyder, at hver søjle, der er passeret, indikerer, at visse aspekter af en hensigtsmæssig holdning er opnået. Når disse holdningsaspekter er udviklet, så er disciplen berettiget til at gå frem og tilbage i søjlegangen efter eget ønske, hvilket symboliserer for ham en endnu uudviklet fase i ashramisk holdning. Disse søjler indeholder illusionernes sidste fase – de illusioner, som forvirrer disciplen, men som ikke har virkning på nogen uden for ashramen. Det må du selv opdage. Der er endnu fem søjler, som du må udvikle evnen til at passere, før du

opnår fuld frihed i ashramen. Du har allerede lært at passere syv af dem, og de eksisterer ikke længere for dig.

4. *Stadiet med den »tilbagetrukne niche«.* Jeg må illustrere disse bevidsthedsaspekter med fysiske symbolske former, for at du kan opfatte faserne i den fremgangsmåde, som du og alle disciple må følge. Søjlerner står ikke længere (igen symbolsk) på hver side af din vej. Det gør de for andre, men for dig har de ikke længere nogen betydning. Vejen ligger åben foran dig klart og tydeligt. Håbet om at opnå fri adgang ind til det kammer, hvor mesteren arbejder, er nu muligt at få opfyldt. Men i ashramen findes der et forværelse til mesterens arbejdsrum, og i det forværelse arbejder mesterens seniordisciple for bl.a. at beskytte ham, når han har trukket sig tilbage. Disse disciple beskytter mesteren mod unødige forstyrrelser, de er ansvarlige for plejen af hans fysiske legeme, når han går ind i »samadhi«, de har lov til at afbryde ham i tilfælde af krisesituationer, og de bliver betroet adgang til mesterens kammer, så de kan gå frit ind og ud, når han mener, det er ønskeligt. Et sådant arrangement kræver en fremskreden discipel til at genkende en seniordiscipel. Det er ofte denne proces, der er den sidste prøve, før disciplen får tilladelse til at passere den indre dør.
5. *Stadiet, der har fået betegnelsen »retten til adgang«.* Når dette stadium er nået, kan disciplen komme og gå, som hans sjæl og behovet for hans tjeneste i den ydre verden kræver. Han har udviklet en sensitivitet til at vide, hvornår han må, og hvornår han ikke må ulejlige mesteren med sin nærværelse. Når han har nået dette punkt, opdager han, at de mange ønsker om at kontakte mesteren for at tilfredsstille sig selv eller for at få hjælp har forladt ham. Der findes kun én ting, der sender ham på lysets vinger gennem søjlegangen og styrker hans hænder til at åbne døren på vid gab, og det er verdens behov.

Min broder, i disse symboler kan du se den lektie, som jeg

har ønsket, at du skal forstå. I min sidste instruktion opfordrede jeg dig til at erkende dit behov for at nå frem til en tinde for ensomhed, for det, du har behov for, ligger på denne tinde. Hvad det er, må du selv finde frem til. Har du lært noget om dette ensomhedens punkt? Hvis du har, så kan den næste udvikling indebære (jeg sagde ikke at den vil), at du skal tilbringe ensomme perioder fra søjle til søjle og gå fremad i søjlegangen tilskyndet af behovene hos de, du søger at tjene. Dernæst vil det øjeblik komme, hvor seniordisciplen vil symbolisere for dig, at du er nået frem til afslutningen af ensomhed og hilser dig som en broder. Det, der senere finder sted mellem dig og din mester, er din egen hemmelighed, som du deler med ham.

Ét punkt ønsker jeg at fremhæve på dette tidspunkt, og det er dit behov for mere klart at forstå, at *vejen til det indre allerhelligste er vejen med ydre tjeneste*. Denne tjeneste må ikke være motiveret af en speciel periodes kritiske situation eller af økonomiske betragtninger eller personlige ønsker. Det kan være tjeneste, der måske, måske ikke, omfatter det sted, hvor du udfører dit ydre arbejde, eller et sted, så du er nødt til at ændre bopæl og livsbetingelser, men disciplen tjener – hvis han er tro mod sin sjæl og ashram – sine medmennesker *som esoteriker* så vel som humanist og psykolog. Dette er et punkt, som du må forstå. Du må derfor tilpasse de opgaver, du har påtaget dig, i overensstemmelse med dette symbolske billede, jeg har givet dig. Jeg regner med din forståelse, for det er ikke tomme ord. Jeg regner også med, at du overvejer og reflekterer over mit næste udsagn.

Jeg har udarbejdet en speciel opgave, som skal implementeres af medlemmer i min ashram. Det er en opgave, som du kan påtage dig. Den har relation til den større opgave med goodwill-arbejdet, som står mit hjerte særligt nær. Det vil kræve ofre fra din side, og måske vil du blive nødt til at opgive mindre opgaver. Såfremt du påtager dig opgaven, vil det betyde, at du vil kunne passere »søjlerne, der vogter indgangen til din mesters allerhelligste kammer«, og derved når du

frem til det punkt, hvor du kan træde ind i det »kammer, som mesteren trækker sig tilbage til«. Her taler jeg naturligvis i symboler. Du nærmer dig tres år, min broder. Det treogtresindstyvende år i dit liv, vil – som i alle disciples liv – blive et år med krise og med store muligheder, og det må du se hen til, og det bør du forberede dig til. Tiden indtil da bør være en tid, hvor du passerer søjlerne, hvor du går fra punkt til punkt og fastholder din bevidsthed i ashramen, og hvor din personlighed følger den opgave, din sjæl har pålagt dig.

Du skal om kort tid tage en vigtig beslutning, og teknisk set vil retten til adgang være afhængig af denne beslutning. Jeg må end ikke antyde naturen af den kommende krise for dig, jeg må heller ikke give dig et fingerpeg om, hvad din beslutning bør være. Jeg har imidlertid tiltro til dig, for du har lært meget i de sidste fem år. Du er blevet styrket gang på gang og har passeret søjle efter søjle, selv om du ikke selv har erkendt det. Du vil opdage, hvilken kvalitet din styrke har, når du står over for at skulle træffe beslutningen. Jeg venter på dig i det indre kammer.

August 1946

Jeg har ikke noget af større betydning at sige til dig i dag, min broder. Min sidste instruktion til dig var lang og havde stor betydning, men du har endnu ikke helt absorberet betydningen i fuldt omfang. I den instruktion var der to sentenser, som jeg igen vil fremhæve. Det er:

1. Vejen til det indre allerhelligste er vejen med ydre tjeneste.
2. Det treogtresindstyvende år i dit liv vil – som i alle disciples liv – blive et år med krise og med store muligheder.

Disse to udsagn har nær relation til hinanden. Kriser, min broder, kan være både objektive og subjektive. De kan foregå på det fysiske plan, men så har de ikke så stor betydning set fra en åndelig synsvinkel, selv om de forårsager megen lidel-

se og smerte for personligheden. De kan foregå i bevidstheden på de emotionelle og mentale plan, og da kan de skabe muligheder til handling, men for det meste til handling, der er forbundet med personligheden. Eller de kan være et resultat af sjælshensigt, der registreres af personligheden og af hjernen. I sådanne tilfælde har de meget stor betydning, men meget ofte opfattes de kun, når disciplen er meget årvågen og konstant opmærksom på den cykliske strøm af åndelig energi.

En sådan krise står du overfor. Er din åndelige sensitivitet øget i de sidste par år, så du kan være sikker på, at du kan opfatte krisen, som den mulighed den er, når du står over for den? Her er nogle punkter, som jeg ønsker du skal reflektere over, for på dine erkendelser og dine beslutninger hviler megen af din egnethed i resten af dit liv – når det ses fra en ashrams synsvinkel.

Der findes en særlig vanskelighed forbundet med den erkendelse, at der kun er relativt få år tilbage for flertallet i gruppen. Her er fire af de vanskeligheder, der kan hindre en sensibel og lykkelig virkeliggørelse af den kommende overgang:

1. Den tendens, man kan have til at slappe af og indtage den holdning, at man har gjort det bedste man kan, og at det er alt, hvad der kan forventes. Dette gør, at de resterende få år simpelthen leves vanemæssigt og med de opnåede egenskaber, og det hindrer, at man går i gang med nye åndelige studier.
2. Den opfattelse, at man *har* nået sit højeste opnåelige niveau i dette liv, og at man ikke kan forvente at nå højere. Dette kan være sandt set ud fra personlighedens synsvinkel, men sjælen forbliver evigt ung og stræbende og kender ikke til statiske perioder.
3. En for stærk opmærksomhed, der vokser år for år, på *al-dringsprocessen* og på de ulemper, de fysiske symptomer og det uskønne ydre, der følger og på den nødvendige (?) tilbagetrækning. Dette er en normal og almindelig måde for det store flertal at møde sine sidste leveår på. Se til, at

det ikke bliver din måde under det næste tiårs forløb.

4. Den opfattelse, at sjælen, der glæder sig over den store rigdom af indsamlet livserfaring, nu er frigjort til tjeneste. Ingen nye problemer skal løses og ingen nye discipliner skal anvendes. Men sådan er det ikke, for disciplen anvender alt, som han har i tjenesten for ashramen, og det i resten af sit liv.

Jeg ønsker, at du skal overveje disse punkter, for de taler om de valg, der venter dig, og det er din ret at kende til dem. Jeg vil ikke kommentere dem yderligere ud over at sige, at der er et bestemt og bevidst valg, der skal træffes, og det overlader jeg helt til dig selv at gennemtænke.

Du har i mange år gjort meget for at hjælpe i det arbejde, jeg har planlagt. Du findes i dag blandt dem, der er interesseret i at opdage deres åndelige virkefelt. Opdag det, min broder, og find et virkefelt, der vil have betydning i virkeliggørelsen (jeg anvender ikke ordet manifestationen) af gudsriget på jorden. Vær på ny årvågen og interesseret i de hierarkiske planer, og tilpas dit liv efter tidsskemaet for mine ashramiske hensigter. Bring orden i din sans for værdier, da den har været meget svingende i den sidste tid (jeg siger ikke om det er til det gode eller dårlige, det er din egen sag), og lad dit liv yde sit i menneskehedens skæbnetime.

Jeg har følgende forslag vedrørende dit meditationsarbejde:

1. Ret på dynamisk måde dine tanker mod ashramen og mod mig, din mester, og tænk for et øjeblik på din relation til mig og dens forskellige implikationer.
2. Ret dine tanker mod de åndelige initiativer (for der er mange), som kommer fra ashramen under min ledelse, og reflekter over din forpligtelse til dem.
3. Ret dine tanker mod det du har valgt som dit daglige arbejde og analysér, hvilke muligheder der kan opstå dér, som kan passe ind i den åndelige vision, som alle disciple fører med sig.
4. Ret dine tanker mod din egen sjæl og overvej, hvilke pligter

- og ansvar og relationer den har i de tre erfaringsverdener.
5. Intonér derefter OM tre gange for at afklare sindet. Dæmp alle emotionelle reaktioner og stræb efter at gøre din hjerne modtagelig for højere åndelig impression.
 6. Derefter skal du med dine egne ord og som sjæl tale til mig og drøfte dit liv og åndelige intention med mig. Jeg responderer ikke, men (og det skal du huske) der vil blive foretaget optegnelse af det, der har kraft til at penetrere ind i ashramen.
 7. Fremsig den store invokation og intonér OM efter hvert vers.
 8. Afslut din meditation ved at sige – som personlighed og med eftertryk – »jeg ønsker at udføre min fulde pligt på min rejse til Dine hellige fødder«.

Du har kendt mig i mange, mange år nu, min broder. Jeg forbliver den samme og ændrer ikke holdning, derfor er min kærlighed, styrke og forståelse faktorer, som du til enhver tid kan regne med.

Til E.E.S.

August 1940

BRODER OG MEDARBEJDER FRA GAMMEL TID:

Dette år og de foregående tre år er der opstået mange problemer i dit liv, og de er blevet kompliceret af den kendsgerning, at det fysiske legeme ikke fungerer, som det bør. Denne tilstand må du lære at leve med og klare den med visdom og på samme tid ignorere den i din tjeneste for menneskeheden og for os. Den ene indstilling til problemerne kræver rigtig fysisk pleje, den anden indstilling danner grundlaget for den mentale reaktion. Dette tror jeg du véd, idet du på vellykket måde arbejder hen imod denne levemåde. Jeg nævner det, fordi en af de ting, som alle disciple må lære (før indvielse), er at kunne indtage en rigtig mental holdning til det aspekt af det fysiske legeme, der *ikke* betragtes som et princip, og som blot virker som en automat for de indstrømmende kræfter og for det indre menneske. Den energi, der styrer det fysiske legeme, strømmer ud fra det aspekt eller de integrerede aspekter, hvor fokuspunktet for bevidstheden ligger. Derfor vil et godt helbred være resultatet, når fokuspunktet for bevidstheden permanent findes i sjælen. Dette er ikke muligt for nogen af jer nu for tiden på grund af jeres evolutionstrin og på grund af massernes relationer og massernes karma, der påvirker den individuelle karma.

Du håndterer situationen tilfredsstillende, min broder, og du har ikke behov for, at jeg skal fortælle dig, hvor sjælslivet kan komme til udtryk, for du er klar over dine egne begrænsninger og dine egne svagheder. Dit første stråle legeme tjener dig på mange måder. Sørg for, at første stråle tendensen til at trække sig ind i isoleret ensomhed og væk fra kontakt med omverdenen ikke i urimelig grad betinger dit liv på det fysiske plan. Du véd, hvad det er for en tendens, jeg taler om. På nuværende tidspunkt er hele dit livsmål at give *kærlig styrke* til andre ved, at du selv tapper fra kilden til al kærlighed. Der er mennesker, som du kan hjælpe. Det kan du nu for tiden

gøre ved at vise dem større kærlig forståelse.

Jeg vil opfordre dig til at udvise stor forsigtighed og varsomhed og til at være udholdende, hvad angår visse problemer i arbejdet – du véd, hvad jeg taler om. De første stadier i det arbejde, du prøver at gennemføre, er fyldt med farer, hvilket du er klar over. Hvis du på vellykket måde kan overvinde disse vanskeligheder, vil det føre til, at andre risici, der kan opstå senere i dit planlagte arbejde, i høj grad vil blive minimeret. A.A.B. vil tale med dig om dette spørgsmål, hvis du ønsker det, og hun vil videregive mine forslag til dig, når som helst du ønsker det. Jeg har forklaret hende problemet, og derfor er min omtale af det her noget kortfattet på dette tidspunkt. Det vil du forstå.

Jeg har imidlertid en meditation, som jeg vil bede dig om at følge med stor intensitet. Med dette mener jeg: Forestil dig selv som et koncentreret punkt, hvor du midlertidigt undlader at tage personlige problemer og tilstande ind i din bevidsthed. Til at opnå denne koncentration vil jeg give dig en åndedrætsøvelse, du skal udføre i meditationsforløbet.

1. Slap af og vend øjeæblerne opad. Hindu-systemet med at vende øjeæblerne opad hjælper i denne proces, og det punkt, hvor øjenlågenes sitren ophører eller ikke længere opfattes, indikerer det punkt, hvor der er opnået en relativ fysisk ligevægt.
2. Tag syv lange åndedræt langsomt og uden at være anspændt, og visualisér samtidig, at du klatrer højere og højere opad ved hvert åndedræt. For at lette denne proces kan du forestille dig, at du klatrer op ad syv høje trin.
3. Intonér derefter OM, når du er på det højeste punkt og fasthold dets kraft i hovedet ved en viljeshandling, men uden nogen form for anspændelse eller pres. Tilbageholdelse af energi er *ikke* en fysisk men en mental proces. Dette er vigtigt at huske.
4. Derefter skal du fastholde bevidstheden så højt i hovedet som muligt og observere, hvorlænge du kan bevare denne

tilstand med at *lytte* uden at blive negativ eller tabe erindringer om, hvem du er, eller hvad du gør. I dette arbejde må du aldrig miste den personlige identitetsfølelse. Du må ikke fastholde denne lyttende holdning i mere end tre minutter, før jeg giver dig tilladelse.

5. Udånd dernæst OM gennem ajnacentret, centret mellem øjenbrynene, og sig:

Jeg vælger vejen til fortolkning og beder derfor om lys.
Jeg vælger vejen til kærlig vejledning og beder derfor om opløftende kraft.

Jeg vælger vejen til inspiration og beder derfor om et frugtbart liv.

Jeg vælger vejen til integration og beder derfor om tavs-
hedens segl.

6. Intoner derefter OM syv gange og fortsæt med gruppemeditationen.

Der findes tre esoteriske betydninger i de fire sætninger i punkt 5. Reflektér i en måned over hver af de nævnte sætninger og gentag denne refleksionsproces to gange, så det svarer til et års arbejde. Forsøg at nå frem til dybere betydninger end dem, der umiddelbart træder frem.

NOTE: Dette er den sidste instruktion til denne discipel, og den fulgte umiddelbart efter den instruktion, der findes på side 715 i bind I, og fodnoten dér er stadig gældende.

Til D.P.R.

Januar 1940

Livet har været så vanskeligt for dig, min broder, at jeg tøver med at lægge flere byrder på dine skuldre såsom yderligere selvdisciplin og introspektion, og jeg har stor forståelse for det, du har holdt ud. Du har stået midt i sammenbruddet i verden og set den styrte sammen omkring dig, men du har stået som en stærk støtte for dine nærmeste og har ikke svigtet dem på nogen måde. Du har bevaret dine indre værdier, medens du så de materielle værdier forsvinde op i den blå luft. At du stadig har nogle få personlige blændværk, og stadig overvældes af dine sensitive reaktioner på omstændigheder og mennesker, er naturligvis sandt, men jeg tvivler på, om der på dette tidspunkt kan opnås noget ved, at du retter din opmærksomhed mod dem.

Stå derfor fast og vær ikke unødigt fortvivlet. Undgå i det mindste ét blændværk, og det er det blændværk, at det er din opgave at bære ansvaret for alt og at tage alle endelige beslutninger. Min broder fra gammel tid, lad menneskene få mulighed for selv at lære de nødvendige lektier – en mulighed du selv har været glad for. Søg ikke i for høj grad at bære og beskytte, for det beskyttende moderkompleks er i sig selv et blændværk.

Min kærlighed og styrke står til din tjeneste.

August 1940

MIN BRODER:

En af den forpligtede discipels mest fremtrædende karakteregenskaber er, at han lærer at stå fast og urørlig, uanset hvad der sker for ham eller omkring ham. Der sker meget for disciple i denne tid, for de må bære hovedbyrden af verdens katastrofer. Du synes sandsynligvis, at dette er en overraskende udtalelse, men jeg vil bede dig huske, at de møder de tilstan-

de, der råder på alle tre plan samtidig og skal derudover bestræbe sig på at leve som sjæle. Det rigtige i min udtalelse vil fremstå mere tydeligt for dig, hvis du i blot nogle få minutter tænker over implikationerne. Der er forfærdende lidelser overalt. Mennesker overalt i verden må tage stilling til behandling af det største antal af både fysisk og psykisk lidende. Den accepterede discipel lider imidlertid også mentalt og hertil må føjes hans evne til at identificere sig med helheden. Hans skolede imaginationsevne kan også give særlige vanskeligheder, for han kan rumme muligheder, som andre muligvis ikke kan forestille sig, og hans opfattelse af planen er formentlig større. Han bestræber sig også på at anvende sin viden om planen til den øjeblikkelige situation, han befinder sig i, og han er ivrig efter at forstå og på samme tid forklare den for andre, uanset hvad han må gennemgå i sit eget personlige liv.

I mange tilfælde, sådan som i dit, har tilstandene i omgivelserne og de valgte medarbejdere tendens til at komplicere tingene, og du står i dag over for den største krise i dit liv, og jeg vil tilføje, det klarer du på tilfredsstillende måde.

Der kommer mange forskellige kriser i alle aspiranternes liv, men for dem, der er forpligtede disciple, forekommer der altid to store kriser: Først og fremmest *krisen vedrørende muligheder* og om de vurderes med klogskab. Enhver discipel står til tider over for afgørende valg, der til sidst vil føre ham til den livstjeneste, som bliver hans kendetegn. Dette vil normalt finde sted mellem det 25. og 40. år, men oftest omkring 35-års alderen. Her henviser jeg ikke til det valg, som ethvert fornuftigt menneske må træffe, når det beslutter, hvilket arbejdsliv, levested og omgangskreds det ønsker. Jeg henviser til et frit valg, der må træffes, når disse andre mindre betydende valg er foretaget. Et sådant valg blev præsenteret for dig i dine tidlige år. Krisen vedrørende mulighed har altid relation til livstjeneste. Dette gælder uanset karma eller de omgivende forhold. Det er ikke et valg for personligheden baseret på hensigtsmæssige eller jordiske motiver, behov eller

lignende. Det er et valg baseret på sjælens relation til personligheden, og det er *kun disciple, der konfronteres med det*.

Den anden krise er *krisen vedrørende tilkendegivelse*. Normalt vil den først komme i de senere år af en discipels liv. Den vedrører disciplens stabiliserede livsforhold og sætter ham på prøve med hensyn til alt, hvad han tror på, og som han har stået fast ved og kæmpet for som sin livsopfattelse. Det er altid en hård og bitter prøve, der berører selve livsrødderne, og for dem, der er under forberedelse til indvielse, er den specielt vanskelig. Det kan synes, som om forholdene omkring prøven ikke er værre end de prøver og vanskeligheder andre mennesker må gå igennem, men som jeg tidligere sagde, så skal denne prøve gennemgås på alle plan på samme tid. Sjælsenergi vil altid være involveret, og det intensiverer reaktionen i hvert af det uskoledede menneskes legemer og også i personligheden som en helhed, dvs. det integrerede menneske. Det reaktionsstadium, som alle disciple har opnået i relation til sine omgivelser, sin omgangskreds og sin tjeneste, tjener i høj grad til at forværre hans vanskeligheder. Jeg omtaler dette ret detaljeret for dig, da jeg er opsat på at tydeliggøre det, så du kan forstå karakteren af dit problem og derved blive i stand til at klare det med større ligevægt, forståelse og overvindelse. Du har lagt krisen vedrørende muligheder bag dig – og det gjorde du på en udmærket måde. I dag står du over for krisen vedrørende tilkendegivelse, og den vil du også komme godt igennem. Sand sejr afhænger af specifikke resultater på de indre plan og af at vriste de sande værdier ud af enhver situation, og af disse er de værdier, der er baseret på det fysiske plan, de mindst betydningsfulde.

Hvis I alle i gruppen studerer de instruktioner, jeg har givet de enkelte gruppemedlemmer og selve gruppen, vil I se, at jeg har givet jer bestemte instruktioner vedrørende indvielsesvejen. Jeres respons eller jeres søgen retter sig imidlertid mere mod en esoterisk erkendelse end mod en opfattelse af nye kendsgerninger. Jeg har beskrevet virkeligt meget i de sidste par år og årtier vedrørende indvielse. Den er stort set

blevet gjort eksoterisk og er blevet opfattet eksoterisk, men den sande betydning forblev tilsløret. Min væsentlige opgave i relation til jer er ikke så meget at give jer nye informationer, sandheder, synspunkter og interesser, men at kalde det frem til virkeliggørelse, som jeres sind allerede har modtaget som teori og hypotese.

Min broder, du står i dag ved et vigtigt krisepunkt, og du står alene. De personer, der befinder sig i din umiddelbare nærhed er ikke i stand til at hjælpe dig, for de betræder endnu ikke discipelskabets vej. De befinder sig på de første stadier af prøvestadiets vej, hvilket de ikke selv er klar over. Du har derfor kun tre kilder, hvor du kan hente styrke:

1. Først og fremmest ved kontakt med din egen sjæl gennem meditation, refleksion og glæde.
2. Ved kontakt med mig, din mester, fordi gennem mig kan noget af styrken fra sjælenes verden og fra Hierarkiet nå dig.
3. Hos dine gruppebrødre i denne nye kernegruppe.

Jeg ønsker specielt at pege på, at i disse tre typer af kontakt kommer tre aspekter af guddommelig kontakt til udtryk som en stimulerende og vitaliserende kraft, og det er disse tre typer af kraft, du kan benytte. Ser vi først på den laveste af kontakterne, dine gruppebrødre, så drejer det sig om *en intelligent aktivitet*, og som følge deraf bliver det en fysisk stimulation, du kan opnå. Dernæst kan du skabe sjælskontakt, hvorved du kan opnå, at det guddommelige *kærlighedsaspekt* kan manifestere sig i dig, og som det tredje kan du gennem hierarkisk kontakt opnå, at *Guds vilje* vil kunne strømme til dig. Således kan de tre aspekter i den guddommelige natur strømme til dig og møde de tre lavere aspekters manifesterede behov. Derved kan du blive egnet til guddommelig tjeneste. Tænk meget over dette og prøv at etablér disse kontakter på et solidt grundlag og på en god ikke-emotionel måde.

De livskræfter og livsenergier, som betinger dig, er særligt

interessante på grund af den specifikke kombination. Det formildende træk i din karakter har været dit anden stråle astrale legeme, fordi kombinationen af en første stråle sjæl, en femte stråle personlighed og et tredje stråle fysisk legeme kunne have resulteret i en hård, konkret og materialistisk person. Det er disse stråler, som har skabt det, der kaldes et preussisk sindelag. For øvrigt var det denne strålekombination, der skabte dine karmiske relationer i dette liv. Lykkeligvis for dig var din sidste inkarnation som personlighed i overvældende grad præget af anden stråle, og derfor bragte du en anden stråle astral natur og en fjerde stråle mental udrustning med til denne inkarnation, hvilket er årsag til en afbalancering i to retninger og til den generelle tendens i dine livsbetingelser.

Det er din første stråle kraft, der har placeret dig på det bestemte sted, hvor du lever, og førte din livspartner til dig. Det er din anden stråle baggrund og dens virkninger i dit nuværende liv, der fremskyndede din tilknytning til mig og til din særlige gruppe af brødre i den nye kernegruppe. Denne information kan være nyttig for dig, selv om den kun tjener til at styrke din troskab og til at vise dig rimeligheden i den situation, som dine omgivelser kræver, at du tager dig af.

Derfor er dit største behov at styrke og bevare de tre kontakter, der danner baggrund for dit åndelige liv: din sjæl, din relation til mig og din forbindelse med dine gruppebrødre. Derved vil en universel følelse og en udvidelse af bevidstheden vokse og blive mere dybtgående og sætte dig i stand til at opnå den proportionssans, som vil åbenbare det lille selv som en integreret del af det større selv eller af helheden. Med denne udtalelse henviser jeg ikke kun til relationen mellem din sjæl og personlighed, men også til din relation – som et levende væsen – til den større helhed, som menneskeheden og Hierarkiet er integrerede dele af. Jeg vil derfor foreslå, at du reflekterer eller mediterer over disse relationer, da det vil styrke og gøre dem mere dybtgående. For at nå dette mål vil jeg foreslå følgende fem tidspunkter hver dag:

1. Når du vågner om morgenen, *før du står op*.
2. Kl. 12 middag.
3. Ved solnedgang, uanset tidspunktet.
4. Ved sengetid.
5. Ved tidspunktet for gruppemeditationen, uanset hvornår du vil koncentrere dig om den.

Derved vil du føle, at en levende kontinuitet af relationer vil blive etableret i din bevidsthed.

1. Når du vågner, skal du intonere OM svagt og sige:

»Jeg er ét med det lys, der stråler gennem min sjæl, mine brødre og min mester«.

2. Kl. 12 middag skal du igen intonere OM svagt og i dyb og rolig refleksion sige:

»Intet adskiller mig fra min sjæl, mine brødre og min mester. Mit liv er deres, og deres er mit«.

3. Ved solnedgang intoner igen OM og sig:

»Intet kan dæmpe den kærlighed, som strømmer mellem min sjæl og mig, det lille selv. Intet kan komme mellem mine brødre og mig. Intet kan hindre strømmen af styrke mellem mig og min sjæl, mellem mine brødre og min sjæl, mellem mit livs mester og mig, hans forpligtede discipel«.

4. Ved sengetid, før du falder i søvn, skal du igen intonere OM og sige:

»Før os fra mørke til lys. Jeg betræder livets og lysets vej, fordi jeg er en sjæl. Sammen med mig vandrer mine brødre og min mester. Derfor kommer der indefra, udefra og fra enhver side lys og kærlighed og styrke«.

5. Når du koncentrerer dig om gruppemeditationen, skal du begynde at udnytte den voksende bevidsthed, og før du begynder dit arbejde, skal du med så megen bevidst erkendelse som muligt forestille dig, at du forbinder dig med din sjæl, med dine brødre og med mig, og at båndet er ubrydeligt.

Når du udfører denne opgave som en definitiv øvelse, vil der i dit indre udvikle sig en styrke og ligevægt. Hvert punkt i øvelsen vil kun tage få sekunder, men disse sekunder vil tjene som krisepunkter, hvor der sker en indstrømning af styrke.

August 1942

1. Jeg kommer nærmere til dig, mit livs Herre, og når jeg er nået frem, vil jeg arbejde nær dine fødder.
2. Mellem mig og den ydre verden opstår der en blå dis. Det blå beskytter, og derfor har jeg ingen frygt. Jeg kan ikke passere det.
3. Og fra denne stund og videre frem på *vejen* søger jeg at *være*. Jeg søger ikke længere viden, fordi dette liv har lært mig, hvordan man kan opnå viden, og med denne opnåede kundskab kan jeg nu tjene ved at *være*.
4. Foran mig ligger lysets vej. Jeg ser vejen. Bag mig ligger bjergstien med dens sten og ujævnheder. Omkrig mig er der torne. Mine fødder er trætte. Men lige forude ligger den oplyste vej, og på denne vej vil jeg vandre.
5. Smerte opstår ved bundethed til form. Der er to slags: Bundethed til jordiske former, til mennesker og steder, samt bundethed til sandheden. De bringer begge smerte, og smerte må ophøre. Spørg din sjæl *hvordan?*

6. Den trefoldige byrde, den strålende stjerne, lysets vej, den store stjerne, og gennem dem alle strømmer kærlighed ud fra det pulserende hjerte i D.K.s ashram og omslutter alt og dig.

September 1943

MIN ELSKEDE BRODER:

A.A.B. har netop gjort mig opmærksom på de seks punkter, som jeg gav dig for mere end et år siden til refleksion. Da hun véd, hvad du har været igennem i mellemtiden, og hvad du nu for tiden må gennemgå, forstod hun, hvor rammende og passende de i højeste grad har vist sig at være. Smerte har overvældet dig og dine nærmeste. Bekymringer i mange retninger har været dit lod, og de har alle været strenge prøver. Havde du ikke været »nær Herrens fødder i dit liv«, var du havnet i det, som vi kalder en dyb desperation.

Men du har ikke været virkelig desperat, fordi den »blå dis« har beskyttet dig, dine gruppebrødre har stået som et skjold omkring dig, og styrken fra min ashram har stået til din rådighed. Menneskene erkender sjældent naturen af og kraften i denne styrke – en styrke, der udvikler sig fra en dyb upersonlig kærlighed og fra den erkendelse, at set i lyset af de evige sandheder er al lidelse blot midlertidig, alle vanskeligheder og kampe kortvarige, og noget vi ofte har været igennem tidligere på vor vej på denne lille lidelsens planet, vi kalder jorden. *Vi vil nå frem til viden om, at vi ikke så ofte skal betræde denne vej igen.* Forstår du betydningen i denne sætning, min broder?

Ligesom der er dage i årets løb, der synes at skille sig ud på grund af deres mørke, og synes at være bebyrdet med mørke og kvaler, således er der også inkarnationer, der på samme måde skiller sig ud fra en række af inkarnationer på grund af de forskellige erfaringer de giver, såsom at sluge smertens og fortvivlelsens bitre piller og at håndtere en ophobet ulykkelig og ofte pinefuld karma. Men, min broder, alle

inkarnationer er ikke som denne og den kendsgerning, at din nuværende inkarnation gennem mange år har været særlig hård, er en garanti for, at du har udlignet megen karma, at du står uendeligt meget mere fri og er mindre hæmmet. Frugterne af al denne lidelse vil du høste, når du træder ind i din næste inkarnation.

Så vær ved godt mod og se frem til en fremtid i tjeneste og glæde, og det kan du gøre, fordi du har bestræbt dig på at leve uselvisk og har båret din byrde tappert, og fordi du i hele dette livsforløb har hjulpet så mange med dine gerninger.

Jeg vil minde dig om, at smerte, når den udleveres rent mentalt for andre, er den værste form for smerte. Dette véd du. Jeg vil også minde dig om, at evnen til at kunne gøre dette og derved identificere sig med en smerte, der ikke specifikt er ens egen, er noget, som alle disciple må mestre, fordi det er et af de første skridt mod at kunne bære verdens smerte og menneskehedens kvaler og mod at kunne deltage i »fællesskabet med Kristi lidelser« og at lette byrderne i verden. Vi arbejder og lever på en smertens planet. Mennesket kan endog ikke begynde at sanse årsagerne til, hvorfor det er således, før det har taget nogle af de højere indvielser, derfor må det nødvendigvis søge tilflugt i de banaliteter, som den lidende menneskehed har udviklet for at råde bod på tingene, som de er. De viser ikke tilnærmelsesvis de sande årsager til problemerne eller giver nogen virkelig indsigt i dem. Menneskene kan først opnå denne indsigt, når de ikke længere såres eller begrænses af andres smerte. Det bliver følgen, når de har lært at håndtere sine egne smerter. Da og først da kan de begynde at lette byrderne for menneskeheden som en enhed og yde sin ansvarsfulde del af arbejdet med at bringe den oplysning.

Her gør de modsigende men smukke ord »isoleret enhed« sig igen gældende. Når man ikke længere føler sig bundet til formen, og når man ikke længere identificerer sig med livsaspektet, så forstår man den sande mening med enhed, og så er man frigjort fra smerte, og man er også fri til at frigøre andre.

Det er dette, du er ved at lære, og det er den sidste store

lektie for dig i dette liv. Det tager tid at lære det, fordi det er en af de meget få grundlæggende lektioner, der implicerer de principper, som findes i det planetariske liv, og som kræver implementering af sjælen for at nå frem til en sand forståelse. I den retning har du gjort store fremskridt i dette liv, og du har ingen grund til at undervurdere dig selv eller at fortryde noget. Dette kan jeg forsikre dig for.

Vær travlt beskæftiget med det arbejde, du udfører for mig, min broder, for der findes intet andet for den sande discipel end at arbejde for ashramen, der er det samme som at arbejde for Hierarkiet, der igen er det samme som at arbejde for menneskeheden. Således er rækkefølgen. For du véd, at det ikke så meget er en ivrig, aktiv, ydre tjeneste, som du i stort mål har ydet i de sidste år, der er vigtig, som det at vise stabilitet og derved blive en kanal og et forbindende led. Glem ikke ordene, jeg gav dig sidste år: »Nu kan jeg tjene ved at være«.

Stræb ikke så højt, min broder. Acceptér livsbetingelserne som de er. Slå dig til tåls med situationen, som den er. Slap af i resten af denne inkarnation, og lad det eksoteriske arbejde hvile og træd esoterisk ind i lyset. Arbejd ikke, når du føler det som en indre belastning og anstrengelse. Her taler jeg ikke om de ydre belastninger og stress, som du er genstand for, de eksisterer og er hårde og vanskelige. Jeg taler om din egen indre holdning vedrørende erkendelse og tilegnelse og vedrørende væren og evner.

Det er de fire grundtanker, du i det kommende år skal anvende i din personlige refleksion. Det kommende år vil bringe store forandringer til dig, men du er stærk nok og erfaren nok til at gennemføre dem, så resultatet bliver vellykket. De kommende måneder vil indeholde en åbenbaring til dig, og den vil forstærke lyset på den oplyste vej, som ligger åben foran dig. Forandringerne vil også bringe dig muligheder, hvis du lærer den hårde lektie at give afkald, og ved afslutningen af næste år vil du være overrasket over den store distance, du har tilbagelagt, den indre oplysning du har opnået, og det meget større område du kan yde subjektiv tjeneste.

Husk – du er *ikke* alene. Jeg står ved din side og fører dig bevidst ind i min aura.

November 1944

MIN HENGIVNE VEN OG BETROEDE DISCIPEL:

Jeg har følt med dig i det seneste år, hvor du har kæmpet med udmattelse, ensomhed, bange anelser og mange slags bekymringer. Du har stået fast med en vedvarende stabilitet, og nu må du være klar over, hvor højt Hierarkiet sætter pris på stabilitet. Disse kulminerende år i dit liv har været år med store vanskeligheder og megen smerte – ikke kun for dig selv, men også for andre. Det har været år, hvor du har fået fravristet alt og er blevet efterladt på den »ensomhedens tinde«, som jeg nævnte for din broder W.D.S. i min instruktion til ham sidste år. Jeg vil bede dig opfatte denne tinde som et ophøjet sted, hvorfra du kan se den nye vision. Denne tinde kan omformes til et indiviellsens bjerg.

Du har passeret de halvfjerds år, der opfattes som gennemsnitsalderen, og du er privilegeret ved at kunne se tilbage på et liv, hvor du har udrettet meget nyttigt og gjort store indre, åndelige fremskridt. Du har afviklet megen karma, og du er nu langt mere fri, end da du trådte ind i inkarnation.

Det væsentlige i den lektie, du nu er ved at lære, er at undlade at have forventninger til livet, til menneskene og til omstændighederne, og kun have forventninger, der gælder åndelig mulighed og din relation til min ashram. Disciple har behov for på en mere klar måde at betragte ashramen som *et sted, der omslutter dem åndeligt*, hvis jeg kan beskrive det på en så speciel måde. De har behov for at betragte den som en beskyttende omkreds, og for at huske, at hvis deres bevidsthed får adgang til ashramen, så befinder de sig på et sikkert sted, hvor intet kan nå eller skade dem. Hverken smerte eller fortvivlelse kan overvælde det menneske, der dvæler i viden om evigheden. Denne opfattelse af det evige, tillige med erkendelse af en essentiel enhed, er kendetegn for alle, der befinder sig i en ashram.

Heri ligger en sikkerhed vedrørende de omskiftelser, der sker i dit liv. Jeg taler ikke useriøst eller symbolsk, og jeg henviser heller ikke til sådanne almindeligheder, man kan høre som fx »dvæler i evigheden« m.m. Jeg henviser til et bestemt sted for en discipel i en af mestrenes ashramer, og specielt til din plads i min ashram. Dette sted er en realitet og ikke fantasi, drøm eller ønsketænkning. Det er en sfære for fokuseret erkendelse, hvor manges sind, kærlighed, aspiration og åndelige bevidsthed mødes, og mødes i sandhed. Du kan blive vidende om dette mødested, ligesom mange andre er blevet det. Undgå uklarhed, når du tænker på den ashram, som du er tilknyttet. Jeg anmoder ofte disciple om at koncentrere sig om deres tjenestearbejde og om deres ydre kontakter for på den måde at undgå, at de koncentrerer deres tanker om ashramen og mig – ashramens mester. Da jeg kender dine forhold og kan se ind i din fremtid, vil jeg i dit tilfælde gøre det modsatte og bede dig opfatte ashramen som en realitet i dit liv, og med større overbevisning og vished stole på, at jeg befinder mig dér, og at jeg med forståelse hilser dig velkommen. Din naturlige beskedenhed og din ydmyghed vil gøre det muligt at beskytte mig og ashramen mod ethvert uhenigtsmæssigt pres fra din side, selv om du kunne give anledning til det på grund af tidens pres.

Jeg vil beskrive en meditation, som vil være tilstrækkelig til at dække dine meditationsbehov i lang tid. Jeg vil ikke beskrive den i den sædvanlige form, for alle i denne gruppe bør nu have nået et punkt, hvor I kan formulere jeres egen meditation og reflektive fremgangsmåde. Jeg vil blot antyde sammensætningen af bestemte grundtanker.

Jeg foreslår, at du først og fremmest tænker på ashramen, min ashram, som et stort energicenter, som du (på dit sted og på din egen måde) er privilegeret til at etablere kontakt til. Se ashramen som en sfære af strålende, magnetisk lys. Derefter ser du mig, sådan som du kender mig, i midten af denne sfære, der både udsender og modtager lys via Kristus og via den ashram, som jeg engang var en del af – mesteren K.H.s ash-

ram. Se ligeledes dig selv som sjæl, der har kontakt til første stråle energi, hvorved du er i stand til at tilføre en del af denne energi, der kommer til dig via mesteren M.s ashram, til lyset og kraften i min ashram. Når du har tjent og er blevet tjent på denne måde og har taget dine gruppebrødre med ind i dine tanker og har opfattet, at de står alle i det ashramiske lys, så kan du fortsætte med at tage tre tanker eller symbolske sentenser ind i dit tema til refleksion i løbet af de næste par år. De vil være *fyldestgørende* til at dække dit behov og til at vække de nødvendige åndelige overbevisninger i dit indre.

- I. Det høje kors, der når fra den tinde, jeg står på, op til lysets sted, hvor min mester dvæler. Der står en stige op ad korset. Det gyldne kors og stigen af rent lys er ét, og ved hjælp af dem kan jeg stige op. Jeg ser op og ser en udstrakt hånd. Jeg ser ned og ser de mange hænder, der kræver hjælp. Med glæde og med håb forstår jeg hensigten med de to hænder, jeg har. Med begge hænder udstrakt kravler jeg op ad stigen, hvilket kan synes vanskeligt – den ene over mit hoved holder godt fast, den anden længere nede er fuld af kraft til at hæve mig op.
- II. Et brændende flammehav. På den anden side ses en strålende sol. Bagved ses et mørkt og dystert område og stærk regn – en regn af tårer. Jeg står midt i ilden og ser mod solen. En malstrøm af ild og de varme flammende stråler, som solen udsender, blandes med min ild og se – den forsvinder. Den større ild blandes med og fortærer den mindre ild. Jeg vender om og går tilbage – ud af lyset og varmen – til det dystre og disede område, og idet jeg vender mig, hører jeg en røst, der råber højt: »Klogt gjort. Gå gennem det dystre område og ind i det tågede. Tør regnen og tårene væk og se, du er kommet over på den anden side og nær ved mit hjerte«.
- III. En have fuld af blomster, af bier og et glødende lys og en sol. Jeg ser en mur, der adskiller haven fra menneskenes verden. Bag dens porte ser jeg konturer af dem, der

længes efter at træde ind. Til mit hjerte kommer der nogle ord med en stemme, jeg ikke kender: »Du har nøglen i dine hænder. Åben portene og lad folkemængden komme ind. Dette kan du gøre, for haven er nu din, men den er også deres, skønt du er trådt først ind. Åben portene og byd den vemodige, uvelkomne og ulykkelige menneskemængde velkommen med et smil og kærlige og opmuntrende ord. Haven ligger mellem den ydre verden og det indre hellige sted, som du kalder min ashram. I haven finder du dit ståsted. Dér skal du hvile ud. Gå frem til porten, når det er nødvendigt, og vend altid tilbage til hvilestedet. Åben porten, når nogen beder om det, men behold nøglen. Du lader dig ikke berøre af den store menneskeskare, da den ikke vil skade havens skønhed«.

Bag disse tre symbolske strofer, hvis jeg kan kalde dem det, ligger tre tilslørede men nødvendige lektier, som du må lære og mestre. Jeg fortæller dig ikke, hvilke tre lektier det drejer sig om, for du skal have glæden ved selv at opdage dem.

Jeg behøver ikke at fortælle dig, at jeg konstant sender dig styrkende tanker og støttende forståelse. Gennem mange år har du lært, at jeg tilfører dig styrke, når din egen indre styrke aktiveres og anvendes bevidst og på rette måde. Jeg giver dig ikke noget, som du selv kan klare, men jeg kan (og gør det også) supplere din styrke, når der er behov for det. Hvil derfor min broder. Vær ikke i urimelig grad bekymret for dine kæres tilstand. Stol på deres egen sjæl og vid, at de hver især, helt alene, selv må lære de nødvendige lektier. Find hvile og fred.

August 1946

MIN PRØVEDE OG HENGIVNE DISCIPEL:

De sidste par år har for dig været år med kvaler og bekymringer både fysiske og mentale. Du har klaret det ud over rimelighedens grænser med legemlige smerter, i angstfuld spæn-

ding, stram økonomi og opslidende usikkerhed, og med den byrde det er at se andre lide. Du har stået fast, og med din vedholdenhed, ophøjede ro og pålidelighed har du bragt glæde til mit hjerte og styrke til min ashram. Det ønsker jeg, at du skal vide.

Du har afviklet megen karma, og samtidig har du udført et tjenestearbejde. I dig har jeg nu en discipel, som jeg – i din næste livscyklus – kan stole på og give ansvar, og hvis tjeneste derfor kan blive omfattende. Disciple har tendens til at glemme, at når de har nået punktet for fuldstændig pålidelighed (fordi det lavere selv er blevet elimineret, så det ikke længere hæmmer visionen), så letter de den byrde, der hviler på mesterens skuldre.

Du har fortjent at få dette at vide, for med baggrund i dine lidelser og uselviske udholdenhed har du erhvervet dig retten til erkendelse. Den oplyste vej ligger foran dig i stadig større stråleglans, og du kan træde ind i denne stråleglans med tillid og sikkerhed.

Dette er i korthed, hvad jeg har at sige til dig i dag. Jeg ved, at det vil være tilstrækkeligt. Opfat det, jeg har sagt, præcis som jeg har sagt det, og som det ordene eksakt betyder, og vid, at jeg din mester og din ven gennem mange liv er tilfreds.

NOTE: Sytten måneder senere trådte denne discipel »ind i den indre ashrams stråleglans«.

Til D.H.B.

Januar 1940

Dette år har været hårdt for dig, min broder, og ligesom for din broder D.P.R. vil jeg ikke tilføje nye komplikationer eller faktorer til den byrde, som du allerede bærer. Du er også en klarsynet discipel, og derfor er der kun et begrænset behov for, at jeg peger på det blændværk, der i denne tid forstyrrer dit tjenestearbejde. Der er dog én tanke, jeg vil give dig til omhyggelig overvejelse. Personligheden med dens mål og ambitioner, dens intelligens og erfaring udgør i sig selv et blændværk, der har en meget kraftig virkning på dig. Når personligheden – som i dit tilfælde – har en relativ høj kvalitet og er godt integreret, så er problemet særligt stort. Dette er du klar over, men når du udfører dit tjenestearbejde, har du tendens til at falde tilbage i personlighedens blændværk uden at være klar over det, og de disciple, som du har tilknytning til, og som tjener sammen med dig, hjælper dig ikke.

Gå i lyset, min broder. Lad sjælens lys og udstråling oplyse dit tjenestearbejde, og lad ikke dit intellekt blive den dominerende faktor. Lad spontan kærlighed og ikke påtaget venlighed betinge dine relationer til dine medmennesker. Lad dig ikke forblænde af din egen opfattelse af de åndelige realiteter og af din åndelige viden. Du har meget at udrette i dette liv og især i det næste, når dette livs lektier er blevet lært og assimileret. Det må du forberede dig til ved at udvikle en klar vision. Jeg bør måske pege på, at illusion er et større problem for dig end blændværk, fordi du er mentalt polariseret.

August 1940

MIN BRODER OG MIN VEN:

Jeg har tidligere forklaret dig meget om blændværk, så i denne instruktion vil jeg ikke berøre dette tema. Hvis du på nuværende tidspunkt ikke har udviklet en instinktiv reaktion på blændværk, er der ikke meget, jeg kan sige. Denne instinktive erken-

delse af en fejl, en kvalitet, en tendens og med tiden af en åbenbaring er et af de første skridt, som disciplen tager mod at kunne transcendere det astrale plan. Jeg vil fremhæve over for jer alle (for blændværk forekommer generelt så vel som specifikt), at *opløsning af blændværk fører til åbenbaring*.

For dit vedkommende er denne tid et mellemstadium, før dit tjenestearbejde bliver udvidet til at omfatte et større område, og det er ikke let for dig at acceptere det. Konflikten mellem nationerne har været årsag til en ydre pause i den åndelige aktivitet på jorden. Men den er også årsag til (og det må ikke glemmes), at der sker en dybtgående indre vækst og en ny subjektiv åndelig reorganisering, som – når krigen er afsluttet – vil vise sig at være frugtbar. Denne tid er en forberedelsesperiode for disciple, og den giver mulighed for i særlig høj grad at øge de indre åndelige relationer, som senere vil medvirke til at skabe den ydre syntese, som alle mennesker venter på.

Mit budskab til dig er, at du i denne tid skal trække dig indad og nå til en dybde, der vil fremdrage visdom og sandhed. Jeg har ikke til hensigt at opfordre dig til at indstille nogle af dine ydre aktiviteter, men derimod at opfordre dig til at udføre dem i åndelig *tavshed*. Fortsæt med dine aktiviteter på det fysiske plan og med din åndelige dharma, men lev et intenst indre liv med aspiration, med at stille spørgsmål og (om jeg så må sige) med at søge. Min broder, bliv åndeligt utilfreds, for det vil fremkalde i dig en intensivering af de vigtige egenskaber, som jeg for mange år siden foreslog, du skulle højne. Der kommer en tid i disciplens liv, hvor han gennemlever en proces med at frigøre sig esoterisk (men ikke nødvendigvis eksoterisk) fra sin valgte og specifikke opgave og fra alle tidligere opnåede resultater, og derved lærer han det næste skridt at kende på frigørelsens vej. Denne ubundet-
hed, der er baseret på en fase af den åndelige utilfredshed, af-
føder også hjertets ydmyghed – en egenskab, som du har be-
hov for at højne. En mental ydmyghed er stort set teoretisk
og tvungen. Hjertets ydmyghed er en praktisk egenskab og

virker i sagens natur spontan. Jeg ønsker, at du tænker over disse forskelle, for du vil lære meget derved.

Derfor skal du i perioden, indtil krigen slutter, hellige dig opgaven med at højne *dybde*, ubundethed og ydmyghed. Denne proces vil du aldrig fortryde, og i den kommende genopbygningsperiode vil du blive i stand til at yde noget, som du for tiden ikke kan. Som du véd, er det hjertets egenskab i dit indre, der har behov for at blive intensiveret og rensset. Dit første stråle astrallegeme og sind skaber for megen vilje i alle dine aktiviteter. Det er nødvendigt, at du husker dette specielt i forbindelse med det astrale legeme, for det er gennem dette legeme, at sjælens kærlighedsenergi strømmer til hjertecentret. Det er derfor anden stråle kvaliteten, der – i forbindelse med dit første stråle astrale legeme – skal fremmes, og det betyder to ting i relation til dig:

1. At din sjælskontakt skal intensiveres.
2. At problematikken i dit liv i dag hovedsageligt involverer tre faktorer:
 - a. Sjælen. anden stråle
 - b. Personligheden. sjette stråle
 - c. Astrallegemet. første stråle

Hermed dannes en interessant, men noget uafbalanceret energitriangel, for sjette stråle personligheden er hurtig til at respondere på sjælsenergi, men virkningerne kommer til udtryk i et fanatisk orienteret og kraftfuldt astrallegeme. Den deraf følgende vekselvirkning skaber meget af det blændværk, som plager dig, og som det er opgaven for dit første stråle sind at opløse.

Du er muligvis overrasket over, at jeg bruger ordet »fanatisk« i forbindelse med dig, for du betragter på ingen måde dig selv som en »fanatisk tilhænger«. Det gør jeg heller ikke. Den fanatisme, du giver udtryk for, gælder din egen bedømmelse af andre mennesker, og den involverer også en næsten

stolt afhængighed af den visdom, som du utvivlsomt har udviklet gennem mange inkarnationer. Endvidere gælder det din tilbøjelighed til at give udtryk for en skråsikker mening over for andre, men denne mening er ikke altid berettiget, og det gælder ligeledes din tendens til at ville påtvinge andre dine tanker og din bedømmelse med for stor iver, selv om, min broder, det hverken er din pligt eller ret at gøre det. Sådanne egenskaber (den findes ofte hos disciple, der er ved at lære sand åndelig ydmyghed) kaldes esoterisk »det kloge menneskes fanatiske modstand mod kendsgerningerne«. Dette udsagn er meget paradoksalt, men det vil gavne dig meget at tænke over det og studere det.

Disciple som dig (det er forholdsvis mange, og de udgør noget af det mest lovende materiale til skoling, som vi har) har tendens til at være hårde og ubøjelige – både over for sig selv og andre. De har lært og overvundet meget i lidelsens smeltedigel, men intet har rokket dem fra en fast indstilling til virkeligheden. Denne karakteregenskab fører dem til at bedømme andre hårdt, især de, der tilsyneladende ikke opnår resultater eller ikke besidder samme styrke, som dem selv. Når en sådan discipel ifølge sin natur er på undervisningslinjen, som du er, så håndterer han muligheder på grundlag af sin sandt oplyste personlighed, men hans metoder er ikke desto mindre personlighedsmetoder, og når personligheden – som i dit tilfælde – er på sjette stråle, så har man en discipel, der helt fanatisk identificerer sig med sin egen fremgangsmåde, og en discipel, der forventer at andre følger hans metoder. Han bliver stærkt afhængig af sine egne metoder og er opsat på at påtvinge andre dem. Han er overbevist om, at de teknikker, han anvender, er de bedste for alle. Alle disciple må lære at forstå de mange måder, de mange metoder og de mange helt forskellige udviklede teknikker. Deres indstilling (når de har lært denne lektie) vil altid være at fremme, fortolke og styrke de måder og metoder, der passer dem, som de har tilknytning til og samarbejder med, og dem de bestræber sig på at hjælpe. Husk dette, min broder, og hav det mål at blive uadvendt uden at brede dig over for meget. Tænk over denne

udtalelse og forsøg at forstå den og gør den praktisk anvendelig. Hvis du kan lære denne lektie, vil et større område med muligheder åbne sig for dig. At vende tankerne væk fra dit eget selv og i stedet identificere dig med andres selv bør være dit vedvarende og praktiske mål.

For at hjælpe dig med dette vil jeg foreslå følgende korte meditationsøvelse, som du bør udføre hver dag ved afslutningen af dit gruppearbejde. Målet er at øge energiindstrømmingen til hjertecentret, og husk altid, at hjertecentret er en tolvbladet lotus.

1. Visualiseringsøvelse.

- a. Opnå koordination så hurtigt som muligt.
 - b. Fasthold i tankerne, imaginativt, en lige linje af rygsøjlen, hovedcentret, sutratmaen og antahkaranaen – således at du forbinder centrene i legemet med sjælen.
 - c. Før derefter den linje, som du med din forestillingsevne har konstrueret, fra centret ved rygsøjlebasis til den lukkede lotusknop i midten af den tolvbladede egoiske lotus.
2. Når du har gjort dette, skal du erkende, at du er ét med alle sjæle, som tilsammen danner den Ene sjæl.
 3. Intoner derefter OM som sjæl, så vidt som du kan, og lad det lyde fra sjælsniveauer uden noget fast mål i dine tanker. Gør dette seks gange.
 4. Intoner derefter OM igen efter en pause (så det bliver syv gange i alt) og send det til ajacentret, og før det derfra ned til hjertecentret og *fasthold det dér til senere brug*. Gør dette som sjæl, hvis natur er kærlighed.
 5. Derefter – idet du husker, at hjertecentret rummer tolv kræfter eller energier – skal du søge at udvikle dem ved at tænke på de evner, hvorigennem disse energier kommer til udtryk, og ved at tage én hver måned i et år.
 - a. Grupperkærlighed, der omslutter de enkelte personer.
 - b. Ydmyghed, der kendetegner din personlige holdning.

- c. Tjeneste, der viser det, din sjæl er optaget af.
 - d. Tålmodighed, der er et tegn på den vordende udødelighed og bestandighed, som er en sjæls kendetegn.
 - e. Liv eller tilkendegivet aktivitet, som er en manifestation af kærlighed, fordi det i sit inderste væsen er dualitet.
 - f. Tolerance, som er det første udtryk af buddhisk forståelse.
 - g. Identifikation med andre, hvilket er en begyndende sammensmeltning, der til sidst fører til syntese, når hovedcentret er udviklet.
 - h. Medfølelse, som dybest set er at anvende modsætningernes par rigtigt.
 - i. Sympati, som er en følge af viden og af udviklingen af kundskabsbladene. Denne energi kommer derefter i berøring med hjertecentret.
 - j. Visdom, som er frugten af kærlighed, og som antyder, at kærlighedsbladene i den egoiske lotus er ved at vågne.
 - k. Offer, som er at give sit hjerteblod eller liv for andre.
6. Efter en afklaret meditation på en af disse egenskaber i sjælens tilkendegivelse, når de manifesteres på det *fysiske* plan, skal du intonere OM tre gange.

Jeg vil minde dig om, at disse sjælskvaliteter, som tilkendes gennem hjertecentret, skal fortolkes esoterisk og med henblik på relationer. Husk dette, og når du mediterer, skal du altid søge den indre betydning og ikke blot samle tanker om disse kvaliteter. De fleste tanker og ideer, der vil komme til dig i denne forbindelse, vil være velkendte for dig og rent eksoteriske. Der kan imidlertid komme sekundære meninger frem, som har stor betydning for disciplen, men som er næsten ukendte for gennemsnitsmennesket. Bestræb dig på at finde dem.

Min broder, for at gøre gruppen en tjeneste vil jeg bede dig skrive et kort resumé hver måned over sjælskvaliteternes påvirkning, så du på den måde deler dine erfaringer fra hver måneds meditation med dine gruppebrødre. Vær ved godt

mod og lad ingen fysisk forpligtelse hindre dit indre liv og glæde. Søg nærmere kontakt med mig, din mester og afvent respons.

August 1942

1. Opfordringen til nogle disciple er, at de skal leve et trefoldigt liv: at tjene uden ophør, at lide på det ydre plan og altid drømme. Dette er opfordringen til dig.
2. Tænk over forskellen mellem drømmen, visionen og planen. De danner meningens verden.
3. At forstå er en drivende kraft for det ubundne hjerte. Og med den forståelse vågner viljen til at lindre smerten hos de, der betræder de mørke veje på jorden. På disse veje vandrer du ikke, men du kender dem og kan se dem.
4. Den pen, der er dyppet i kærlighed og forståelse, skal du anvende mange år fremover som din vigtigste tjenestemetode. Derfor siger jeg til dig, *skriv*.
5. Søg efter min gruppes yngre medlemmer, som du endnu ikke kender. Genkend dem, når du møder dem på livets vej, og giv dem en hjælpende hånd, og anvend den visdom, du har samlet og din skolede erfaring. Tre personer afventer dit tjenestearbejde.
6. Stå ved A.A.B.s side og hjælp hende i tjenesten for planen. K.H.s ashram og min ashram er tæt knyttet til hinanden. Vekselvirkningens veje bør nærme sig hinanden noget mere.

September 1943

MIN BRODER:

Opfordringen til dig har nu lydt fra din sjæl og fra min ashram om at udvikle og formulere dit eget særligt planlagte tjenestearbejde, og om at begynde på opgaven med at finde de mennesker, som du kan hjælpe – ikke kun i dette liv men hovedsageligt i det næste. Jeg indleder med dette budskab, fordi jeg søger at sige noget, som kan fastholde din opmærksom-

hed og give impuls til de næste par år af dit liv.

De seks udsagn som du fik sidste år var, hvilket du sikkert selv har konstateret, fulde af information og tegn på din sjæls ønsker eller planer for dig og også fuld af esoterisk symbolik. Det er en symbolik, som indeholder nøglen til din fremtid. Jeg har til hensigt at gennemgå disse seks punkter i denne instruktion for at give dig en dybere indsigt i dem. De indeholder skitsen til din fremtid og specielt er de en skitse over din næste inkarnation. Studér dem på ny ud fra denne synsvinkel.

Min broder, hvad har været nøgleordet for dit nuværende liv? Her mener jeg det mest betegnende nøgleord for personligheden. Mon ikke det mere end noget andet er *frustration*? Planer, som ikke er blevet til noget, drømme, som ikke er blevet opfyldt, venner, som alle har undladt at vise forståelse, mangel på påskønnelse af dem, der med rette burde have påskønnet dig, og tilsyneladende er der ikke opstået situationer, hvor din dybe viden og forståelse kunne være til hjælp. Lærdom og esoterisk viden har begge tilsyneladende (jeg sagde tilsyneladende, min broder) svigtet dig. Et hjemmeliv, som ikke har stået mål med dine tidligere drømme, og et fysisk legeme, som har virket hæmmende for alt det, du har søgt at udføre. Og du ser årene gå, og set fra personlighedens synsvinkel synes det, som om du ikke har fået noget ud af det hele. Sådan ser den ene side af billedet ud, ikke sandt?

Men hvad med den anden side, min ven og medarbejder? Dette er nemt at overse, for ud fra personlighedens vurdering ses det så uklart og svævende og afhænger af at blive bekræftet i de sjældne øjeblikke, hvor du har bevidst kontakt med din sjæl, og derefter pludselig *véd*. Men dette sker alt for sjældent. Lad mig fortælle dig, hvordan den anden side viser sig for os, idet jeg véd, at du vil tro mig, og at det jeg siger kan give dig et nyt og levende greb om livet og nok selvtillid til at sætte dig i stand til at gøre de kommende år stadigt mere frugtbare.

Dette har for dig været en inkarnation, hvor visse store betydningsfulde begivenheder har fundet sted. For det første har din sjæl taget din personlighed i besiddelse og påvirket din

tænkeevne (en vigtig betingende faktor i alle processer, der er forbundet med reinkarnation), og det er sket på en sådan måde, at du, når tiden er inde, vil vende tilbage i inkarnation med en overbevist klar erkendelse. For det andet har du betrådt det accepterede discipelskabs vej og er helt afgjort under forberedelse til indvielse – hvilken indvielse må du selv opdage. Du har en antydning i den kendsgerning, at frustration har været nøgleordet i dit personlighedsliv, og at *guddommelig indifferens* er dit mål, hvad egenskab angår. Kan du se betydningen af disse to store begivenheder? Jeg vil gentage, at du har lært meningen med smerte, og at guddommelig indifferens er dit mål. Du har stiftet mange kontakter og hjulpet mange flere, end du er klar over, og på den måde har du etableret tilknytninger – med hvilket formål, min broder? Kunne det ikke tænkes, at enhver, som du er kommet i berøring med og har hjulpet og styrket, er de personer, som i en senere inkarnation vil komme til at danne kernen i din egen gruppe?

Et af de områder, som jeg skal give seniormedlemmerne i denne specielle gruppe af chelaer i min ashram vejledning om (når de – efter at kende de forberedende personlige processer – har modtaget en bestemt undervisning), er teknikken til magnetisme, som er en nøgle til alle ashramers manifestation. Det er ved hjælp af åndelig magnetisme og ren kærlighed, der anvendes upersonligt, at man samler disciple til en ashram. Det er en teknik, som du må lære, og som du er begyndt at lære, og hermed er du blevet præsenteret for motivet. Du har fået mange venner og fremkaldt megen kærlighed, og det er en vedvarende proces, der medfører et ansvar, som ikke må ignoreres. Du er ved at lære mig at kende, og du har altid A.A.B.s kærlighed og tillid, og hun påskønner dig på en særlig dyb måde, og det har baggrund i et meget gammelt samarbejde i tidligere liv. Du har også fået lidt viden om min ashrams hensigt, så vidt den angår dig. Du har udlignet megen karma (langt mere end du tror) og står meget mere fri, end det var anset for muligt, da du kom ind i denne inkarnation.

Set fra din sjæls synsvinkel har dit liv været vellykket. Set fra din personligheds synsvinkel har det været frustrerende. Hvilken af de to synsvinkler har betydning, min broder? Måske har ingen af dem betydning set ud fra en indiviets synsvinkel eller fra en skolet discipels holdning.

»Hverken i smerte eller glæde findes frigørelse.
Hverken i mørke eller lys vil den åndelige sol komme til syne.
Modsatningernes par distraherer menneskenes øjne.
Kun det ene øje styrer den indiviedes skridt på vejen.«

Vil du tænke over min fremstilling af disse to forskellige aspekter i dit liv og derefter gå videre til mere fuldkomment lys og tjeneste?

Jeg fortalte dig i min sidste instruktion, at du blev opfordret til at leve dit liv på trefoldig måde: uophørlig tjeneste, konstant smerte og endeløst drømmeri. Jeg begyndte med det udsagn, hvor jeg omtaler det, der er faktisk i dit liv. Lad os nu se på de andre udsagn, for i dem ligger summen af din fremtidige integration, udvikling og tjenestearbejde skjult. Lad mig derfor lave en opstilling:

1. Tjeneste, smerte og drømmeri er din nuværende lod.
2. Du vandrer endnu ikke på de mørkeste veje på jorden. Denne vanskelige opgave er du under forberedelse til, for nogle skal tjene på denne måde, og det kan kun betros den stærke og prøvede. Betragt alt det, der er hændt dig, som en særlig skoling, der kan kaldes »grundlæggende skoling«, således at din kommende tjeneste som indiviet kan blive udført i overensstemmelse med planen. Denne tjeneste er din sjæls valg. Den er ikke pålagt dig af mig eller af ashramens vilje eller af nogen anden faktor, end din egen sjæl.
3. At anvende pennen og at skrive er nu for tiden din vigtigste tjenestemetode. Find dine egne medarbejdere og skriv det, som vil inspirere og hjælpe. Lad kærlighed sætte fart i

dine fingre og lad lys cirkulere mellem dig og dem, du søger at hjælpe. Derfor, min broder, skriv. Du har gaven og tiden og en vidtåben dør til upersonlig tjeneste.

4. Søg efter de mennesker, der endnu ikke er i min ashram, men som stadig er på prøvestadiets vej og før dem videre fremad. Forbered dem til den overførsel, som de står overfor, når de forlader prøvestadiets vej og skal betræde discipelskabets vej. Har du fundet og genkendt de tre personer, der venter på din vejledning og din hjælp?
5. Fortsæt med som altid at stå ved A.A.B.s side. Årsagen til dette er, at min ashram er knyttet til K.H.s ashram. Jeg vil bede dig studere det, jeg sagde til R.S.U., for det gælder også dig.

Her har jeg på tydeligste måde givet dig visse instruktioner, som kun kan vise sig at være virkningsfulde i din udvikling og i deres duelighed til at åbne døre for dig, hvis de accepteres og efterleves. Jeg kan kun antyde og komme med forslag ud fra den større viden, jeg besidder, men det er op til dig at erkende forslagernes nytte og at gøre fremskridt i overensstemmelse med dem.

Jeg har et meget interessant tema til dine tanker om forskellen mellem »drømmen, visionen og planen«. Man kan nærme sig disse forskelle på mange måder, og fortolkninger vil være afhængig af tænkerens status. Jeg vil foreslå dig som discipel under forberedelse til indvielse og alle i min gruppe som accepterede disciple under skoling følgende fremgangsmåder.

For dig er *drømmen* en reaktion på en særlig høj erhvervet viden og på verdens behov for tjeneste. Personligheden drømmer om at anvende denne viden og at imødekomme dette behov, og når discipelen tænker på at tjene, så bliver han tjener og underviser. *Visionen* er en erkendelse af målet (det findes i den bestemte indvielse, som du er under forberedelse til), og visionen vil svare til den indviedes status. Det er ved at føle den fælles hensigt samt en åndelig intention hos de, der allerede har taget den indvielse, som discipelen forberedes til. Jeg

kan ikke sige det tydeligere, da det ikke er tilladt, men så snart du bliver klar over, hvilken indvielse du bliver forberedt til, så kan du selv forvisse dig om (og vil og må nødvendigvis konstatere) målet, om det hemmelige omfang, om tjenestområdet og om den esoteriske kvalitet hos dem, der har passeret en bestemt dør og opnået en særlig bevidsthedsudvidelse. Husk, at indvielse ikke kun har den virkning at styrke og uddybe sjælskvalitet. Den gør det ikke kun muligt for personligheden at give udtryk for sjælens evner og derved fremhæve og drage det bedste frem af det, der findes i disciplen og i hans tjeneste, men indvielse sætter ham også lidt efter lidt i stand til at råde over kræfter og energier, som han hidtil ikke har haft viden om, og som han må lære at anvende som en indviet af en vis grad på den oplyste vej. Indvielse åbenbarer for ham eksistensverdener, som han indtil da ikke har haft kendskab til og ikke har kunnet opleve, og som han må lære at samvirke med. Indvielse integrerer ham mere definitivt i vort planetariske livs »oplyste område« og bringer ny åbenbaring og vision, hvorved de ikke-oplyste områder synes endnu mere mørke.

Planen omfatter den hierarkiske intention (set som et helt og fuldstændigt billede), som den indviede kan opfatte, samt kan forstå af den rolle, han – som individuel tjener – kan spille. Jeg kunne nævne mere end dette, men jeg er bange for at komplicere bestemte enkle sandheder, som jeg ønsker du skal forstå. Jeg kan dog tilføje, at klarheden i visionen og forståelsen af planen afhænger af, at antahkaranaen opbygges bevidst og på intelligent måde. Det er baggrunden for, at jeg har bedt denne gruppe i min ashram om at studere de instruktioner om antahkaranaen, der findes i Arkanskolens sektion for fremskredne disciple. Alle i denne gruppe har allerede påbegyndt opbygningen af denne bro. Jeg ønsker, I skal forstå hvordan og hvorfor.

Min broder, prøv at se med større klarhed på dit livsmønster. Se den bagved liggende hensigt i alle tidligere hændelser, og forsøg derefter at få et billede af fremtiden. Ved at se

visionen og ved at samarbejde med planen kan du få dine drømme til at gå i opfyldelse. Du skal materialisere visionen og på intelligent måde arbejde med planen. Lad intet – træthed, frustration, mennesker eller omstændigheder – få dig til at vige fra din hensigt. Udfør alt i stilhed og med kærlighed.

Tag de fire ord: Drøm, vision, plan, virkeliggørelse og anvend dem som temaer for dit meditationsarbejde i de fire kvartaler i det kommende år. I løbet af året bør du skrive fire opgaver, én om hvert af disse fire ord, men skriv dem først efter tre måneders stille refleksion over hvert ord og ud fra personlighedens synsvinkel – oplyst af den åndelige triade. Jeg vil bede dig bemærke ordvalget i dette forslag med særlig opmærksomhed. Det vil føre til indstrømning af andet end netop sjælsviisdom, for den åndelige vilje og åndelige kærlighed (som både sjælsviljen og sjælskærligheden blot er en refleksion af) vil også begynde at strømme ind.

Fortsæt med glædelig forventning. Gør dig egnet til dit fremtidige tjenestearbejde i dette liv og i det næste. Anstreng dig for at fuldføre instruktionerne og for at lære at komme og gå mellem min ashram og K.H.s., for i den ene vil du blive gjort bekendt med dit tjenestearbejde, og i den anden vil din kærlighed blive dybere og dit hjerte blive mere forstående.

November 1944

MIN VEN OG MEDDISCIPEL:

Jeg vil bede dig bemærke denne tiltaleform. At vi er venner, har du vidst i mange år. At du er min meddiscipel er endnu en ny tanke. Som en generalisering er den teori accepteret, at alle, der befinder sig i eller har tilknytning til Hierarkiet, er disciple, og at de derfor har nær relation til hinanden. Men her anvender jeg ordene i en ny betydning – jeg mener ny for dig.

Ud af disciplenes rækker er enkelte blevet udvalgt til at påtage sig en speciel og særegen opgave i relation til Kristus. Det gælder bl.a. mesteren K.H., der er udset (er det ikke det ord, jeg bør bruge?) til at overtage et højere embede, når Kri-

stus ikke længere skal være verdenslæreren, men går videre til en anden opgave. Jeg har en lignende position til mesteren K.H. Et antal højt udviklede disciple og enkelte neofyter eller disciple af lavere grad arbejder hos K.H. og mig og to andre mestre med henblik på denne opgave og specielle tjenestearbejde. Disse disciple af høj og lav grad (de er dog alle accepterede i teknisk forstand) skiller sig ud ved at være særligt sensitive over for kristuskraften, hvilket skyldes deres specielle skoling. Betydningfuldt nok er disse bestemte disciple udvalgt til at gennemgå denne skoling på grund af deres interesse i esoteriske værdier, og ikke fordi de har en særlig fremherskende kærlig natur, hvilket man kunne have forventet. De er for de flestes vedkommende på anden stråles visdomsaspekt og ikke på kærlighedsaspektet.

Den planlagte opgave, som de senere skal udføre, vil vise sig at være så vanskelig, at det er vigtigt, at de i begyndelsen har en stærk interesse for *visdom*. Kontakt til »ashramer for kærlig intention« (hvilket visse ashramer kaldes, der står Shamballas aura og periferi nær) vil senere medvirke til at vække kærlighedsaspektet til større fuldkommenhed, så disciplene bliver i stand til at udgøre et harmonisk redskab for den guddommelige administrator af deres fremtidige opgave. Præcist, hvad denne opgave går ud på, kan jeg ikke sige, for den er forbundet med den skoling, der skal gives neofyter og aspiranter i den kommende menneskerace, hvor det forventes, at gennemsnitsaspiranten til discipelskab vil være lige så intuitiv og motiveret af ren fornuft, som aspiranten i dag skal være mental. Rent teknisk betyder det, at det buddhiske plan vil være fokuseringspunktet eller stedet for vækst, og at de, der skoler disciple, vil arbejde fra det atmiske plan og med den rene åndelige vilje, ligesom de i dag arbejder fra det buddhiske plan og med rationel enhed. Tænk over denne sidste sætning.

Kristi relation til hele Hierarkiet er, at han er den øverste mester. Hans gruppe af disciple omfatter alle indviede over tredje indvielse. Men på grundlag af forslag fra disse indviede

og fra nogle af mestrene er han langsomt ved at samle en gruppe af mindre disciple, der kan skoles til en speciel opgave i de næste to eller tre inkarnationer. Du kan blive én af dem. Den første fase i skoling omfatter, at disciplen i mindst én inkarnation underkastes en meget streng disciplin og vanskelige omstændigheder, der ikke har karmisk oprindelse, men som har undervisende og disciplinerende karakter. Du har haft to sådanne inkarnationer og har som følge deraf opbygget og etableret en vedvarende udholdenhed og en skolet respons på uventede hændelser, og det er en garanti for den observerende mester, at din stabilitet er sikker og urokkelig.

Der kræves nødvendigvis endnu mere skoling, men der er ikke særligt meget, du kan føje til den skoling, du har fået i denne inkarnation. I din næste inkarnation vil skoling fortsætte. Du kan imidlertid i dit indre udvikle en mere bevidst opfattelse af begrebet »klog kærlighed«. Det vil sige en kærlighed, der er helt uden emotion og hengivenhed. Det er kærlighed, når du kender målet for din kærlighed, som det dybest set *er*, og det er kærlighed, når du er i stand til at se, at der foregår en karmisk udligning i karakter og temperament. Det er vanskeligt endog for en fremskreden discipel i vor tid at opfatte et menneskes natur, når det har skilt sig af med alle *fysiske* konflikter i sin bevidste livsoplevelse, og når tilskyndelse til kamphandlinger (på det *fysiske* plan) er helt forsvundet fra menneskets bevidsthed. De kampe, der herefter skal udspilles, vil foregå i andre bevidsthedsområder, og det er virkningen af denne ændring – i menneskeheden som helhed – der er årsag til, at denne specielle gruppe vælges til at løse og håndtere de problemer, der vil opstå. Menneskene vil i fremtiden blive skolet til et stadium i discipelskabet, der endog er mere nyt og anderledes end det, som jeg har præsenteret jer for i vor tid, og som dybest set adskiller sig fra al tidligere given information.

Din karakter mangler i høj grad evnen til at få impulser til nye og engagerede initiativer. Det er årsagen til, at jeg (hvilket jeg sjældent gør) har antydnet, hvilken fremtid der ligger

forude. Du og F.C.D. tæller begge med i rækken blandt »Kristi venner«, som denne specielle gruppe kaldes, og som befinder sig på denne specielle vej i skoling. Trin efter trin vil naturen af denne vej åbenbare sig for dig, og lidt efter lidt vil du besidde den kvalitet, som de tilstedeværende muligheder kan give dig.

Tag nu ikke fejl, min broder. Dette betyder ikke, at du i dit nuværende legeme og med din nuværende formåen kan kontakte mesteren over alle mestre. Det betyder heller ikke, at du er længere fremme i udvikling end dine gruppebrødre. Der er nogle i denne gruppe og i min ashram, der er længere fremme, end du er, hvis en så upræcis formulering kan bruges. Kristus kender dig gennem din egen mester og ikke på nogen anden måde. Du har ikke mulighed for at kunne kende ham endnu. Du kan imidlertid tænke over betydningen af det, jeg har sagt. Du kan fx i dit indre lære at skelne mellem det dobbelte aspekt af din sjælsstråles energi, der rummer kærlighed og visdom. Du kan registrere, når en af disse to kræfter er aktive, og hvilken det er. Et nærmere studium af dine fem stråler (bogstaveligt kun fire) vil være dig til hjælp i denne retning, specielt da dit syvende stråle fysiske legeme i høj grad vil lette denne proces. Den syvende stråle har en dobbelt aktivitet, idet den kan føre energien både fra sjælen og fra personligheden i bevidst relation til hinanden, og det meget lettere end de andre stråler, så snart disciplen har frigjort sig fra blændværk. Således kan der opbygges en sand fremstilling af livsindholdet – set ud fra sjælens lange erfaringsproces. Dette kan lyde noget uklart, men dette udsagn er på ingen måde så vagt, som det synes. Det bør give dig tanker til refleksion.

Til resten af dit liv får du tolv sentenser, der kan være temaer for din daglige meditation – enten en for hver af de tolv måneder i året eller for tolv år. Jo længere og mere oprigtigt du reflekterer over dem, des rigere vil dit liv blive, og jeg véd, at det er dit ønske.

1. Relation til den indre ashram.

2. Venskab med Kristus.
3. Vejen til intuition.
4. Kilden til dit livs manifestation.
5. Visdom med kærlighed.
6. Reaktion på Hierarkiets bevidsthed.
7. »Ashramen for kærlig hensigt.«
8. En udadrettet bevidsthed, esoterisk forstået.
9. »Buddhas og Kristi oplyste vej.«
10. Søjlen, hvorm den tornede krone er vævet.
11. *Nuet* med intuitiv forståelse.
12. Den intuitive menneskeraces egenskab. (Dette henviser til en fremtidig race).

Disse sentenser har en betydning, der ikke umiddelbart træder tydeligt frem. Man kunne sige, at de er »gnister« til begreber, og at de kan blive revolutionerende i deres virkning, hvis du vedvarende reflekterer over dem på korrekt måde. Hensigten med dem er at gøre dig modtagelig for forskellige energistrømme, som dem af jer, der skal gennemgå en speciel skoling for at kunne danne en særlig gruppe af »Kristi venner«, må underkaste sig. Denne ret har du fortjent. Det er min nuværende opgave at hjælpe dig med speciel skoling på ovennævnte måde.

Min broder, har du aldrig haft den tanke, at ligesom der findes en disciplin med hensyn til smerte og sorg, så må der også findes en disciplin med hensyn til glæde og opnåede resultater? Det er en tanke, der er værd at være opmærksom på. Det er nødvendigt, at menneskene i denne tid lærer denne nye sandhed at kende, og når menneskene forstår den intuitivt, vil der ske en stor ændring i deres bevidsthed. Det, der er lykkeligt, *er* til stede i dag eller er på vej, og vor tids disciple og aspiranter må lære, hvordan de skal observere og implementere den. Igen – dette er en ret, som du helt bestemt har fortjent.

Jeg vil holde mig i kontakt med dig, min broder. Denne instruktion er ikke lang, men sammen med den forrige giver den dig et billede af en mulighed, der bør kunne opmuntre dig på din vej. Du kan betragte det, jeg har fortalt dig, som en belønning for et liv med tålmodig udholdenhed, med overvindelse

og med accept. Det bør også sætte dig i stand til at vise større kærlig forståelse. Derved vil du øge din egnethed.

August 1946

MIN BRODER:

Jeg kontakter dig i dag for at vise, at jeg fuldt ud forstår din situation, og det tror jeg, at du med det samme bliver klar over. Min sidste instruktion til dig kan synes så fjern og tåget i sine implikationer, at du i dag spørger dig selv, om jeg mente alt det jeg sagde, og om din åndelige status er, som jeg fastslog. Det er den så sandelig, og jeg ønsker, at du tager dit standpunkt på baggrund af mit udsagn. Vil du forstå mig, når jeg siger, at en af garantiene for, at jeg sagde sandheden til dig i den sidste instruktion, er, at denne instruktion vil blive relativ kort? Den sidste instruktion var den vigtigste. Jeg pointerede to ting i den:

1. At du står ved det punkt i evolutionen, hvor det er muligt for dig at opnå forbindelse med Kristus.
2. At du befinder dig i en forberedelsesproces til at tage en bestemt betydningsfuld indvielse (som flere andre i denne gruppe, min broder).

Din reaktion herpå var normal – hvad angår din menneskelige natur – men absolut ikke ønskelig. Den fremkaldte i dig en erkendelse, der var falsk på mange måder, men du har ofte været påvirkelig af blændværk. Du følte, at du havde højere status end flertallet af dine gruppebrødre, og at du af den grund havde en mere speciel opgave at udføre for mig. Du indtog det standpunkt, at såfremt A.A.B. skulle gå over, så var du udset til at overtage hendes plads i relation til denne gruppe. Det indtryk gav du nogle af de gruppemedlemmer, du mødte sidste år, og du gav A.A.B. det samme indtryk. Hun blev dybt bekymret over dette, for hun har en meget dyb kærlighed til dig så vel som en klar intuitiv forståelse af din sta-

tus som discipel.

Siden den tid har du været forvirret i dit indre, fordi du fundamentalt er sund og korrekt i dine reaktioner. Af den grund vil jeg bede dig om at glemme alle tidligere hændelser og alle tidligere reaktioner på blændværk og at betragte nutiden som den eneste faktor af betydning.

Den nye kernegruppe er midlertidigt indstillet, men min kontakt til dig og enkelte andre medlemmer af gruppen forstyrres ikke *eksoterisk*, og derfor vil du (så længe A.A.B. er i live i fysisk forstand) høre fra mig med mellemrum. Subjektivt har vi altid kontakt med hinanden – det samme gælder F.B. og tre eller fire andre i gruppen. Resten af gruppemedlemmerne er knyttet til ashramen og derfor til mig, og da tid ikke har nogen betydning esoterisk, forbliver deres relation usvækket og bevares intakt over så mange år, som det er nødvendigt at *genetablere* deres okkulte lydighed eller deres sande interesse.

Min broder, du bør have i tankerne, at det fremherskende i din anden stråle er visdom og ikke kærlighed. Derfor er kærlighedskvaliteten ikke så fremherskende, og det giver dig vanskeligheder, som du besynderligt nok ikke er klar over. Det er din opgave – for enhver pris – at udvikle kærlighedskvaliteten. Din holdning til visdom gør dig hård, og du har endnu ikke afbalanceret den – i intensitet – med kærlighedskvaliteten. Denne hårdhed *skal* du transmutere i en større og mere generel målestok. Du kan transmutere din kærlighed til enkeltpersoner, som du elsker, eller til dem, du føler ansvar for. Det er denne kærlighedskvalitet, du må udvikle, før du kan se Kristus – ikke kun som en indiviet, der tager indivielse, men som en discipel, der tiltrækker sig hans opmærksomhed. Kan du nu se hensigten med mine bemærkninger i en tidligere instruktion? I dag erkender kun få disciple, at Kristus har to relationer til dem: den ene er indivielse og den anden – langt mere sjælden – er at kunne konsultere ham i forbindelse med deres opgave. Denne adgang til at nærme sig er først mulig, når kærlighed og visdom er afbalanceret og har ensartet styr-

ke. Endnu er det ikke tilfældet for dit vedkommende, og jeg vil bede dig have dette i tankerne. Strålen for din personlighed er en alvorlig hindring for dig, ikke på grund af dens udviklede aspekt, men på grund af dens krystalliserede selvsikre aspekt. En sjette stråle personlighed føler sig altid sikker på at have opfattet sandheden rigtigt og forblindes derfor meget let. Når det er forbundet (som i dit tilfælde) med et første stråle astrallegeme, så er det problem, du står over for som discipel, meget stort.

Min broder, dit nuværende problem vedrører derfor blændværk, og du føler dig bekymret, fordi du véd, at A.A.B. og jeg er klar over dette, men jeg kan forsikre dig om, at det gør ingen forskel i vor indstilling til dig, vi holder af dig og påskønner dig. Det er lang tid siden, jeg personligt var overvældet af blændværk, og måske kun kort tid siden A.A.B. lå under for det, men ingen af os har glemt de vanskeligheder, det gav, eller blændværkets rædsler. Derfor kritiserer vi dig *ikke*, og det er en kendsgerning, du kan stole på.

Jeg vil minde dig om en instruktion, jeg gav dig i 1938 om indifferens. Studér den igen.

Fortsæt med vort tjenestearbejde, min broder. Enhver kontakt har en betydning, man ikke umiddelbart kan opfatte. Giv dig selv og ikke kun gennem andre. Du er god til at motivere andre til at arbejde, men du bør også *give dig selv* og imødekomme (når det er muligt og fornuftigt) alle, der ønsker kontakt med dig, og det med kærlig og velvillig forståelse. Dette er vanskeligt for dig, men det er væsentligt for at udvikle en kærlig forståelse, der komplementerer visdom. F.C.D. har behov for at udvikle visdom, som komplementation for kærlighed.

Med hensyn til din meditation i de kommende år, så må du selv opbygge dens struktur, idet du skal lægge vægt på tre punkter: For det første på Kristus, for det andet på behovet for at afbalancere kærlighedsfaktoren og for det tredje på *udadvendt* tjeneste. Jeg giver dig ikke noget omrids. Du er vokset fra en sådan teknik, og du er i stand til – som sjæl – at formulere din egen.

Frem for alt må du tøjle dit kritiske sind og ophøre med alle hårde bedømmelser. Når du kommer i vanskeligheder, kan du henvende dig til A.A.B. evt. skriftligt. Hun kender det af egen erfaring, og hun vil forstå dig.

Du vil snart høre fra mig igen enten gennem A.A.B. eller via din egen sjæl.

November 1948

MIN BRODER OG MEDARBEJDER:

I denne henvendelse til dig er jeg meget opsat på at sige noget, der kan være dig til stor hjælp ved denne krise i dit discipelskabsliv. Disciple af alle grader bliver nu testet og sat på prøve som forberedelse til den opgave, de skal udføre forud for Kristi genkomst. Hele dit liv har i virkeligheden været en forberedelse til den opgave, som jeg håber, du vil udføre. Du har haft et liv, som vi i Hierarkiet kalder »et liv med to muligheder«. Når dette er tilfældet, præsenteres discipelen for et meget vanskeligt arrangement på det fysiske plan, og han står over for to mulige måder at handle på:

1. Han kan beslutte at tilpasse sig omstændighederne og rette al sin opmærksomhed på at overvinde dem (hvilket i dette tilfælde betyder at ændre dem), og derfor underordner han sig livets slid og slæb og betragter konstant de karmiske forløb inden for sin personligheds område. Han afsætter ikke tid til specielt tjenestearbejde, men betragter inkarnationsperioden som et mellemstadium, hvor karma kan afvikles.
2. Eller han kan acceptere den tilsyneladende umulige situation og beslutte, at intet i hans personlighed eller i omstændighederne skal afholde ham fra aktiv tjeneste for menneskeheden. Således håndterer han både situationer og muligheder ud fra et indre oplyst punkt og ud fra en vedvarende fredfyldt position i ashramen.

Det jeg her siger, gælder kun accepterede disciple, hvilket du er.

Du valgte og har trofast fulgt den anden handle måde i den nuværende inkarnation. Med et skrøbeligt og meget handicapet fysisk legeme og en partner, der altid er årsag til bekymringer (skønt du også er hende megen tak skyldig), har du vedvarende udført din opgave som en tjenende discipel. Du har udført meget godt og har i høj grad fremmet vort arbejde, og – som mesteren sagde – Hierarkiet er aldrig utaknemmeligt, for taknemmelighed er en oplyst sjæls adelsmærke og en grundlæggende og frigørende metode set ud fra en okkult og videnskabelig synsvinkel. Jeg er ikke utaknemmelig, min broder, og jeg håber at kunne føre dig frem til en nærmere relation til mig. Det er dog en forudsætning, at det lykkes for dig at håndtere den ret vanskelige situation, du nu står overfor, og overvinder det aspekt i din natur, der *skal* være under kontrol, før den ændring, jeg overvejer i dit tilfælde, kan gennemføres.

På nuværende tidspunkt hviler min afgørelse på, om du vil acceptere det, jeg siger, og sætte alt ind på at ændre visse uheldige holdninger, eller om du vil afvise, at de eksisterer og gå din egen vej. Hvis det sidste bliver tilfældet, vil det ikke være muligt for mig at tilbyde dig en esoterisk mulighed, der i din næste inkarnation – når du står over for beslutningsindvielsen – vil sætte dig i stand til tydeligt og klart at se den vej, du bør følge.

Jeg tænker på, om du nogensinde har analyseret årsagerne til, hvorfor de forskellige medlemmer af grupperne på ni indstillede deres samarbejde med mig og derfor ikke (i denne korte periode) deltager i arbejdet i min ashram. Bemærk, at jeg ikke siger »deltager i åndeligt arbejde«. Flere af dem er ligeså åndeligt motiveret som tidligere. En ashram er etableret for at udføre arbejdsopgaver og ikke primært for at skole disciple. Der gives naturligvis skoling, men *en ashrams hovedopgave er at fuldføre en bestemt fase i en arbejdsopgave*. Dette er en sætning, som jeg her vil bede dig stoppe op ved og reflektere over. Den har overordentlig stor betydning for dig på nuværende tidspunkt.

Hierarkiets arbejde opfattes som et integreret hele. Hver

ashram i Hierarkiet er knyttet til denne helhed og til det specielle aspekt heraf, der bedst kan blive udført af helhedens medlemmer af alle grader – bl.a. disciple under skoling til en indvielse. For at sikre, at arbejdet skrider frem som ønsket, modtager den enkelte discipel eller indviede nødvendigvis (som jeg sagde) skoling og påmindelser vedrørende udvikling af karakter og personlige holdninger. Et nærmere studium af *Discipelskab i den nye tidsalder, bind I*) vil vise dig, at det netop var ved dette punkt om personlighedskorrektion – hvis jeg kan bruge et så stærkt ord om de antydninger og forslag, jeg gav – at frafaldet i gruppen begyndte. På trods af deres oprigtighed, engagement og omfattende viden og endog af en subjektiv erkendelse af, at det jeg sagde var rigtigt, så ville de ikke acceptere det, og der opstod en form for oprør. Derefter fandt der en fornuftsbetonet selvransagelse sted, og midlertidigt – meget midlertidigt – blev de inaktive, men de er dog stadig disciple i min ashrams periferi.

Hvis jeg nu kommenterer den holdning, du har haft de sidste tre år vedrørende det arbejde, der har sit åndelige fokus i New York, risikerer jeg så at miste dig efter alle disse år? Er det sådan, at du i resten af dit liv vil gå din egen vej? Jeg tror ikke, at det vil blive tilfældet.

Som du véd, så har mit arbejde i den ydre verden taget form som tre hovedaktiviteter ... Du har gjort meget for at fremme dette arbejde, og mulighedens dør står vidt åben for dig, forudsat at arbejdet udføres i overensstemmelse med den oprindelige skitse, der blev fremlagt lige inden anden verdenskrig. Der er dog et par ting, som du har tendens til at glemme.

1. Det center, hvorfra Goodwill-arbejdet udføres, samt kilden til den åndelige kraft i dette arbejde, ligger nu for tiden i New York, men senere – når det skønnes klogt – kan det flyttes til London. Dette har jeg nævnt for flere år siden, og jeg vil også minde dig om, at både New York og London er blandt de fem fokuseringspunkter for den åndelige

energi, hvormed de hierarkiske aktiviteter kan sættes i gang. Det er din by ikke.

2. Hovedopgaven for Goodwill-arbejdet er trefoldig:
 - a. Det skal mobilisere *den gode vilje i hele verden*.
 - b. Det er ansvarligt for udbredelsen af budskabet om *Kristi genkomst* og for en stor del af det arbejde, der skal forberede hans komme.
 - c. Det skal give impuls til, at masserne i så høj grad som muligt retter deres opmærksomhed mod *menneskehedens problemer* og derved hjælper med at skabe en tankeform med en løsningsmodel.

F.B. og A.A.B. har allerede erkendt dette og lægger planer i overensstemmelse med det ovennævnte. Inden længe vil studerende og andre ud over hele verden (og allerede i adskillige lande) udrette *meget* og altid under instruktion fra New York, således at deres arbejde passer ind i det generelle billede og i de planer, som New York-medarbejderne har skitseret.

3. Min kære broder, der er tre ting i forbindelse med din relation til arbejdet, som jeg ønsker at gøre dig opmærksom på:
 - a. Du føler meget stærkt, at hele Goodwill-arbejdet bør foregå helt adskilt fra det, du har valgt at kalde okkultisme. Mener du fra det åndelige center, Hierarkiet? Hvis det er tilfældet, på hvilken måde vil det Goodwill-arbejde, du foreslår, så adskille sig fra de tusinder af goodwill-organisationer, der arbejder så ivrigt og aktivt i verden i dag?

Dette nævnte A.A.B. for dig, og du har ikke talt til hende siden, og har end ikke pr. telefon taget afsked med hende eller skrevet hende et brev. Sådanne personlighedsreaktioner tager hun sig ikke af, og det har ingen betydning, bortset fra, at det er en kraftig og virkelig heftig disharmonisk reaktion fra din side. F.B. og

A.A.B. har gjort, hvad de kunne for at »absorbere« dig i den nye cyklus' arbejde, men det har de hidtil ikke haft held med.

- b. Du har tendens til at svække arbejdet og berøve det for al kraft ved på drastisk måde at slette ethvert ord eller enhver sætning, som kunne antages at have en okkult mening eller implikation. Alligevel, min broder, så blev goodwill-litteraturen udsendt i årene 1932-1936 praktisk talt sådan som jeg dikterede, og det blev mødt med et enormt og overvældende gunstigt resultat. Den havde Hierarkiets ånd og rytme bag sig. I dag er behovet for esoteriske og okkulte skrifter og om den nye æra endnu større, og det helt unikke, som Goodwill-arbejdet har at tilbyde, er den *plan* for menneskeheden, som Hierarkiet søger at implementere.
- c. På den måde, min meddiscipel, har du i den seneste tid ligget under for to brister og svagheder i personligheden, hvilket er en alvorlig hindring i det arbejde, du udfører for mig, for menneskeheden og i ashramen.

Du viser igen en stærkt kritisk holdning til alle, der ikke ser tingene på samme måde, som du selv gør, og når deres opfattelse af, hvordan arbejdet bør udføres, ikke svarer til din, afviser du at samarbejde. Jeg vil minde dig om, at Hierarkiets medlemmer i høj grad er individualister, skønt de er relativt fri af personlighedsreaktioner. Enhver ashram har sin rolle at spille i materialiseringen af planen og har et projekt at gennemføre i forbindelse med planen. Til tider vil det kræve, at to eller tre ashramer samarbejder. De seniordisciple, der er blevet opfordret til at hjælpe, vil måske ikke komme til at stå over for den mester, der er ansvarlig for et bestemt aspekt af planen, men når de i fællesskab samarbejder om at løse en opgave, arbejder de under ledelse af den mester, der er ansvarlig. Her ligger en stor del af dine vanskeligheder.

Du ønsker at arbejde på din egen måde tusinder af

kilometer væk fra hovedkvarteret, hvor jeg har etableret mit arbejde, i stedet for at gennemføre de planer, der er blevet foreslået.

Det drejer sig derfor ikke kun om det område for din kritik, som du er strandet på, men det drejer sig også om den latente ambition, som du ofte har ladet dukke op gennem årene, og som måske er din dybest rodfæstede fejl ... Du har et stærkt ønske om, at den nye kernegruppes medlemmer skal styre den organisatoriske situation, såfremt der skulle ske A.A.B. noget, men du glemmer, at arbejdet for denne gruppe hovedsageligt består i at skabe en subjektiv kanal for åndelig kærlighed, lys og kraft – og det er et punkt, som kun få af medlemmerne i kernegruppen skænker nogen opmærksomhed overhovedet. Du ønsker at styre arbejdet med en gruppe medarbejdere, du selv vælger. Du arbejder ikke med kærlighed og i samarbejde med hovedkvarterernes medarbejdere, og du glemmer, ikke sandt, at hvis en sådan plan over Goodwill-arbejdet ikke er funderet og opbygget af en discipelgruppe, der arbejder *i den tætteste forbindelse* med hinanden og (når det gælder *den gode vilje i verden*) med Hierarkiet (via min ashram og mestrene M., K.H. og R.s ashramer), så kan arbejdet ikke gennemføres som ønsket.

Min broder, du har et klart valg, og to veje står åbne for dig. Du kan vælge at arbejde i et varmt samarbejde med F.B. og de andre Goodwill-medarbejdere, så der bliver ensartethed i fremgangsmåde og i teknik, eller du kan vælge at skabe, opbygge og lede din egen goodwill-organisation, der kan vise sig at blive omfattende rent antalmæssigt, men ikke speciel stor i virkning, fordi du befinder dig ikke på din plads i min ashram og udfører ikke dit arbejde dér, sådan som det har været din sjæls beslutning. Jeg håber *ikke*, at du vælger det sidste, men nu for tiden står du isoleret og relativ nytteløs mellem disse to alternativer.

Den nye cyklus er over os, min broder, og tiden er ikke til

at lægge personlige planer, til kritik eller til uenighed. Jeg har bedt dig om at samarbejde med de disciple, som jeg har bedt om at påtage sig opgaven med at oprette goodwill-organisationer i verden.

En tid med frustration har fejlet hen over jorden på grund af særlige planetariske påvirkninger. Det har det arbejde, som jeg har forsøgt at gennemføre, lidt under. Men denne periode vil ikke vare ved. Jeg har brug for dig i den nye cyklus og i det nye ekspanderende arbejde. Der er i dag ikke plads til personlig ambition, personlig kritik, nag eller selvmedlidenhed.

Interessér dig dybere for dit åndelige liv, min broder. Meget af det, du interesserer dig for, er ikke konstruktivt. Den grundige udrensning af og søgen efter uønskede borgere i dit land kan udmærket udføres af andre end dig. Dit arbejde er og bør være for Hierarkiet og til fremme af dets planer. Indtag igen din plads som min bevidstheds forpost for aktiviteterne i mine organisationer. Vær ydmyg. F.B. har brug for dig, men han véd, at Goodwill-arbejdet *ikke* kun er et amerikansk anliggende, men er internationalt. Han har rejst meget og set behovet. Det kender du ikke på samme måde, da omstændighederne i dit liv og din karma i høj grad har begrænset dig til et isoleret og fjernt sted. Udvid din horisont, og lad den omfatte Europa, Australien og Fjernøsten, og efterhånden som du bliver hurtigere til at overskue det hele, vil du nå frem til at forstå problemet. Bidrag med dine egne planer og forslag til hovedkvarterernes reservoir af planer og lær at tage hensyn til og tag del i andre menneskers planer, samtidig med at du arbejder med dine egne.

Hvad mere kan jeg sige til dig, min broder? Vi har arbejdet sammen gennem meget lang tid, og de, du er knyttet til i New York, er dine sande medarbejdere, i langt højere grad end de velmenende aspiranter, som du prøver at dominere i dine omgivelser. Bevar et tæt samarbejde med dine meddisciple og med ashramens medlemmer. De holder alle af dig og ønsker dit samarbejde. A.A.B. ønsker at fuldføre bestemte ting i den relativt korte tid, hun har tilbage. Vil du hjælpe?

F.B. får snart brug for dig og mange andre som dig, efterhånden som arbejdet ekspanderer i den nye cyklus. Vil du bistå ham, mit arbejde og mig?

Jeg sender dig mine kærligste tanker. Meget i din nuværende situation og i dit åndelige dilemma minder mig om mig selv, da jeg var under forberedelse til tredje indvielse. Derfor forstår jeg dig, og med disse tanker slutter jeg og forsikrer, at jeg vil ikke svigte dig.

Til D.I.J.

Januar 1940

Min broder, jeg har et budskab til dig, der næsten er identisk med det, jeg gav S.C.P. Gør dig fri af dit blændværk om ned-arvede opfattelser, nationale begreber og fordomme. Billedet af verden er mere klart og smukkere, end du kan opfatte. Du ser verden i dag gennem vinduer af fordomme, smerter og begrænsninger. Hvis det lyder hårdt, når jeg siger det på den måde, så er det ganske enkelt, fordi jeg, mesteren D.K., har vurderet, hvad du vil være i stand til at udføre og være, når du har frigjort dig fra blændværk af fordomme. Du har gjort store fremskridt i den forbindelse, men der er endnu meget, du kan gøre, og det kan dit kærlige hjerte fuldende, så snart du ser dit blændværks sande natur klart og forstår det. Der bliver givet udtryk for mange synspunkter, og det af mange forskellige mennesketyper, mange racer og mange nationer og af mennesker på forskellige udviklingstrin. Hvem er du, min broder, der mener at kunne bestemme, hvad der er rigtigt, og hvilket synspunkt der er korrekt? Hierarkiet ser skønheden i dem alle. Tænk over det, og prøv at se det på samme måde.

August 1940

MIN BRODER:

A.A.B. har fortalt mig om dine kommentarer til indholdet af mine budskaber til gruppen, at du kunne ønske en noget mere kærlig facon. Hun havde ikke behøvet at fortælle mig det, da jeg havde »lyttet« (som I kalder det i radiosprog) på gruppen og set dine tanker, men hun bad mig tage dette spørgsmål op, da det ville være til gavn for gruppen. Hun følte også, at det var dit oprigtige ønske.

Min broder, jeg tænker på om du erkender, at grundlaget for dine følelser ligger i din reaktion på den korte instruktion, jeg gav dig tidligere på året? Den brød du dig ikke om, og du

var heller ikke enig i det, jeg sagde, og du har heller ikke frigjort dig helt fra de fordomme, som jeg omtalte, og det har to årsager:

1. Din dømmekraft er sløret på grund af din bitterhed over det, du måske helt naturligt opfatter som kritik.
2. Din sensitivitet og din reaktion på blændværk fører dig ofte ind på et bestemt niveau af den offentlige mening, og når det sker (som fx i denne tid), så er du ikke længere en fri formidler.

Min bagved liggende tanke, da jeg gav dig instruktionen, var at vække dig til at se, at dine følelser og loyalitet er baseret på massernes classesyn og classeskel og ikke på klar tænkning vedrørende de fakta, der bør være betingende for al loyalitet og fællesskab. Det er ikke målene eller beslutningerne i relation til denne loyalitet, jeg beskæftiger mig med. Det er helt din egen sag og har ingen betydning set i evighedens lys, men jeg bestræber mig på at få dig til at tænke over dine emotionelle reaktioner og over den egenskab, der motiverer dig – det er ikke klar tænkning og derefter beslutning, men fordom, uvilje og frygt.

Men det vil jeg ikke beskæftige mig med i dag. Du véd nok til selv at klare det eller i det mindste at erkende sandheden i min kritik af din *holdning*, men ikke af din beslutning. Det, der kommer til udtryk på det fysiske plan, tager Hierarkiets medlemmer sig ikke af. De beskæftiger sig med motiver og tendenser, og det var det, jeg pegede på.

Broder fra gammel tid, vi har arbejdet sammen i lang tid – i mange år. Jeg har valgt at give dig instruktion og at gøre dig til medlem af min discipelgruppe, og dette valg, som du har accepteret og responderet på, betyder relation, aktivitet og et tilknytningsforhold, som du vil stå over for gennem mange inkarnationer. Har jeg nogensinde, siden vort samarbejde begyndte i dette liv, svigtet dig i at besvare dine behov, når det drejede sig om behov af åndelig karakter, betingende egenskaber og tilstande, der var afgørende for fremtiden? Er det

ikke en respons og udtryk for sand kærlighed fra min side? - Det er ikke kærlighed, når man gør den person, som kærligheden er rettet imod, veltilpas i det ydre. Fremkaldte jeg den reaktion hos dig, ville jeg ikke fortjene din tillid, og i det lange løb ville jeg ikke kunne forvente din respekt. Kærlighed er fremadskuende visdom, der søger at bevare det pågældende menneskes sensitivitet, så det garanteres sikre fremskridt. Kærlighed er således støttende, stimulerende og beskyttende, men vedrører ikke personligheden. Kærlighed virker som en positiv beskyttelse, men må ikke føre til, at modtageren af kærligheden og beskyttelsen får den negative opfattelse, at nogen tager sig af ham. Det er den stimulerende kraft i den guddommelige kærlighed, jeg søger at bringe videre til dig og til alle, jeg tjener som mester og lærer. Denne viden kan medvirke til, at du på klog måde kan beskytte dig selv mod blændværk, illusion og personlighedsreaktioner og også mod fejl og fordomme, og derved bliver du bedre i stand til at tjene både menneskehed og Hierarki. Tænk over det.

Der forekommer nu for tiden forfærdelige spændinger og belastninger, der er langt større og mere vidtrækkende, end du kan forestille dig eller forstå. Vi, som arbejder på den indre side af livet, og som beskæftiger sig med massernes følelser og menneskehedens reaktioner, og som har beskyttet lyset, så det kunne skinne og stråle, uanset hvor mørk natten i menneskenes anliggender måtte være, må selv stole på vore disciples forstandige uselvskhed. Vi vil ikke bruge tid eller kræfter (set i lyset af mere vigtige behov) på informationer, der ikke er vigtige, eller på kærlige formuleringer, og på undervisning med så taktfulde ord, at meget af meningen går tabt, samt på at gøre vore disciple vidende om deres *personlige* relation til os. Der *findes* en personlig relation, ellers ville du ikke være i min gruppe, men den har sekundær betydning for din gruppes indbyrdes relation og aktivitet. Der er således intet behov for, at jeg skal forklare tingene på en anden måde, men det synes at være formålstjenligt, at jeg en gang for alle slår fast, at min fejl (skal jeg kalde den det, min broder?) ved at undlade at give udtryk for min kærlighed til jer med ord, og min

udtalelse om, at jeg ikke vil spille tid med at pege på svagheder i karakter og manglende evne i forudsætninger, må ikke og skal ikke fortolkes af jer som hårdhed, som manglende forståelse eller som en så kold ubundethed, at min upersonlighed vil fremkalde det modsatte resultat af det tilsigtede. Det, som I alle har behov for at forstå mere klart både som enkeltpersoner og som gruppe, er menneskehedens nuværende behov og loven om cyklusser. Det synes, som om de fleste af jer kun i ringe grad forstår den unikke mulighed, der findes til trods for tidens pres.

Min broder, kan du se, at hvis jeg ønskede at vække din personlige hengivenhed til mig, så ville jeg forhindre og på ingen måde vise dig den sjælskærlighed, der ligger til grund for alle mine reaktioner til hver og en af jer. Din sjette stråle personlighed ville respondere på en sådan holdning fra min side, og derefter – hvad ville det nære og udvikle hos dig? Det ville kun være selvtilfredshed og sindsro ved tanken om selve relationen og ikke om, at sjælen er en kendsgerning. Det ville øge det blændværk, du har tilbøjelighed til. I tidligere inkarnationer er du gået fra hengivenhed til hengivenhed, og fra den ene position efter den anden med forpligtet troskab. I denne inkarnation står du over for muligheden for at frigøre dig fra sådanne personlighedsreaktioner og relationer og at opnå en stabil sjælsfunktion. Det er dette mål, jeg hjælper dig til at nå. Disciplene burde prøve at sætte sig ind i mesterens problemer. Han må observere virkningen af alle de energier, der strømmer fra ham til hans disciple, og kontrollere, at energierne ikke i overdrevent omfang stimulerer disciplenes personlighed, så personlighedsreaktioner fremkaldes.

Vil du nu støtte dig til kendsgerningerne og til den opnåede erfaring og ikke bruge tid på ønsketænkning og emotionelle reaktioner? Du har gjort store fremskridt i dette liv, min broder. Du er ikke ung længere, men i dit tilfælde behøver det ikke at afholde dig fra videre søgen efter frigørelse baseret på et planlagt afkald. Sjette stråle aspiranter har en særlig vanskelig opgave ved afslutningen af Fiskenes tidsalder, hvil-

ket skyldes sjette stråles indflydelse i den kristne æra. I dag konkretiseres energierne og virker gennem det, der er gammelt og respekteret, det som er betinget af »det gamle guld« (som ordsproget siger), og det der hører til en svunden tid – en tid, der bør være forbi. Det påvirker også din sjette stråle personlighed, og som følge heraf og set fra flere synsvinkler motiveres din loyalitet og trofasthed af sjette stråle og baseres på personlighedens beslutninger og ikke på sjælens indre oplyste vision. Det faktum, at du har brudt med den ortodokse tro, hvad angår teologi, viser imidlertid (os, der observerer) en høj grad af frigørelse og af stigende sjælskontrol. Når din intuition bliver mere dynamisk og dit første stråle astrallegeme (strålen for statsledelse og politik) ikke i urimelig grad påvirker dig, vil du opdage, at du har opnået en større frihed i din tænkning.

I denne forbindelse og for at udvide dit perspektiv vil jeg tilføje, at bevægelsen Christian Science påvirkes af femte stråle i sin tænkemåde, og denne bevægelse blev stiftet som en følge af virkningerne fra det fremspirende femte stråle liv. Et meget stort antal af Christian Science-tilhængerne er enten femte eller sjette stråle egoer, og denne specielle skoles tankeretning er en af de metoder, der kunne erstatte den fanatiske emotionelle idealisme (affødt af kraften fra sjette stråle påvirkningen, der har været dominerende i så mange århundreder), og omhyggeligt nære den mentale opfattelse af sandheden og af livet. Under påvirkning af denne tankeretning blev scenen sat for mange mystikere, der derved kunne begynde at organisere deres mentale legeme og blive klar over, at de havde en anvendelig tænkeevne. De kunne på den måde blive forberedt til at betræde den okkulte vej. Det er således en maskulin eller positiv påvirkning i sin generelle virkning, men dens positivitet ligger i relation til personligheden – til den tænkeevne, der kommer så kraftfuldt til udtryk i menneskets fysiske liv. Den kan og vil efterhånden blive negativ i relation til sjælen, hvorved den højere tænkeevne åbenbares. Når vi betragter modsætningernes par (de negative og positi-

ve faktorer), er det interessant at studere følgende grupperinger:

Ånd.	Positiv
I. Sjel.	Afbalancering
Personlighed.	Negativ
Den højere tænkeevne.	Positiv
II. Sjel.	Afbalanceringspunkt
Den lavere tænkeevne.	Negativ
Den lavere tænkeevne.	Positiv
III. Emotional natur.	Afbalanceringsområde
Hjerne.	Negativ

I ovennævnte grupperinger finder du tre store områder til refleksion. Disse grupperinger kan også anvendes på flere andre måder. Man må huske, at (som H.P.B. peger på) alle sådanne grupperinger, som fx de syv principper, vil variere svarende til den studerendes evolutionstrin.

Jeg vil nu give dig en personlig meditation, der vil tjene til, håber jeg, at den påvirkning dit astrale legeme har på solar plexus centret hæves op til hjertecentret, således at nogle af begrænsningerne nedbrydes og helt forsvinder, idet det astrale legeme og sjette stråles astrale kraft transmutteres, så kærligheden til delen bliver til kærlighed til helheden.

1. Indtag en observerende mental holdning. Din fjerde stråle tænkeevne burde sætte dig i stand til på objektiv måde at observere konflikten mellem personligheden og sjælen.
2. Bemærk derefter personlighedens svage lys og sjælens klare udstråling, og observér derefter endnu en dualitet, dvs. påvirkningen fra solar plexus centrets klare og kraftige lys og hjertecentrets bølgende og svingende lys.
3. Derefter skal du ved hjælp af den imaginative evne fokusere din bevidsthed i den udstrålende sjæl og fastholde den

dér, idet du kæder sjælen sammen med hovedcentret ved tankens kraft.

4. Derefter skal du intonere OM tre gange, og idet du ånder ud fører du sjælens energi til den trefoldige personlighed og bringer denne energi til hvile (som i et reservoir af kraft) i ajacentret. Fasthold den dér og forstærk personlighedens lys med sjælens udstråling.
5. Som det næste siger du:

»Sjælens lys fortrænger personlighedens svage lys, ligesom solen fortrænger flammen i en mindre ild. Personlighedens lys erstattes af sjælens udstråling. Månen erstattes af solen«.

6. Derefter skal du føre sjælens lys og energi ind i hjertecentret og føle dig overbevist om – ved hjælp af den skabende imagination – at det sætter en så kraftfuld, vibratorisk aktivitet i gang, at hjertecentret virker som en magnet i relation til solar plexus centret. Energien fra solar plexus centret drages derved op og ind i hjertecentret, og dér transmutteres den til sjælskærlighed.
7. Du ser nu – stadig som den observerende – at den tidligere proces foregår omvendt. Solar plexus centret dæmpes. Udstråling fra hjertecentret er kommet i stedet. Sjælens lys er uforandret, men personlighedens lys er nu meget mere strålende.
8. Igen skal du som sjæl, der er forenet med personligheden, intonere OM syv gange og lade det lyde i dine omgivelser.

Min broder, dette er mere en visualiseringsøvelse end en meditation, men virkningen afhænger af, om du som åndelig iagttager evner at bevare en mental kontinuitet, når du udfører den. Energi følger *tanke*, og dette er grundlaget for al okkult praksis, og det har den største betydning i denne øvelse. Du vil opdage, at når du udfører denne øvelse regelmæssigt og uden nogen forudfattede tanker om resultater, så sker der ændringer i din bevidsthed af en mere varig natur, og gruppens

lys vil også blive stærkere.

August 1942

1. Du har lært meget, min broder på vejen, og du står nu nærmere ved centret for alt liv. Sørg for, at viden bliver forædlet til oplyst visdom og blid kærlig harmoni.
2. Lad mildhed tone frem som en strøm af helbredende styrke. Tænk over relationen mellem mildhed og styrke, når du er fri af selviske interesser og grænseløs hengivenhed.
3. Vogt nøje over sjælens tjener, det legemlige hylster, og forkort ikke perioden til tjenestearbejde. Der er meget for dig at udføre.
4. Forbered dig på forandringer og byd enhver afvigelse fra den normale vej velkommen. Vær fleksibel i din levemåde, når der opstår bestemte behov.
5. Der er to på den indre vej, som du må tænke kærligt på og søge at nå. C.D.P. er den ene. Den anden er nemmere at nå.
6. Hver torsdag aften, når sønnen er ved at lukke dine øjne, skal du søge mig og vide, at jeg er der.

September 1943

MIN BRØDER:

Årene går, ikke sandt? Og hvert år har og bør også have forandringer. I min sidste række af formaninger, hvis jeg kan kalde dem det, som du fik for et år siden, bad jeg dig om at forberede dig på forandringer. Jeg har fået den fornemmelse, min broder, at du har fortolket det som fysiske forandringer i dit liv – sådanne forandringer, som omgivelser og omstændigheder er årsag til, og som mennesket ikke kan undgå. Men det var ikke den slags forandring, jeg henviste til. Jeg vil prøve, om jeg på en mere tydelig måde kan sige det, jeg har til hensigt at informere dig om.

Der er bestemte forandringer, som disciple selv må sætte i gang, og det har intet med omgivelserne og de ydre betingel-

ser at gøre, men gælder indre udviklinger, holdninger og mentale processer. Sådanne forandringer, som disciplene selv tager beslutning om, kan og vil føre til dyb indre usikkerhed, men disse indre forstyrrelser er nødvendige og går forud for store indre kriser. Disse indre kriser fører til spændingspunkter, som du véd, og fra et spændingspunkt kan den sammen-smeltede sjæl-personlighed fortsætte videre fremad til større lys og en mere sikker opfattet kærlighed.

Du har nu stået støt og hengivent ned gennem årene. Det er jeg helt klar over, og jeg er tilfreds med alt det, du har fuldført. De spørgsmål, jeg nu stiller dig, min broder, og formulerer på en aktuel måde for at fastholde din opmærksomhed, lyder således: Hvilken vej vil du fortsætte ad? Hvad er dit næste skridt? Kan du tage endnu et skridt fremad i dette liv? Kan du pege på noget i din bevidsthed – måske så subtilt, at andre ikke opfatter det, undtagen mennesker med sand intuitiv opmærksomhed – som, hvis det forandres og udvikles, svækkes eller intensiveres, kan tilvejebringe en større og overraskende udvikling – en udvikling, der er meget ønskelig, inden du skal begynde din næste inkarnation.

Du har nu muligvis fået den opfattelse, at jeg henviser til fejl, hindringer eller begrænsninger. Det gør jeg måske også, for det jeg peger på, er dit behov for at nære nogle guddommelige kvaliteter, at drage din latente åndelige indstilling frem til en mere fremherskende plads i dit liv, og jeg foreslår, at du intensiverer den åndelige indsats, du yder eller kunne yde. Det må du selv finde frem til i dit eget hjertes hemmelige sted. Under alle omstændigheder, min broder og prøvede ven, så véd du, at indtil den sidste indvielse er taget, så foregår alle fremskridt via en række frigørelser, og at vi i denne frigørelsesproces går fra trin til trin frem imod lyset.

Du er ikke ung, og du har et skrøbeligt legeme. Du møder livet med smerter og ubehag, og du prøver altid – i sandhed og oprigtigt – at stå mål med de foreliggende muligheder. Du har tendens til at tænke, at for dit vedkommende består livsprocessen nu stort set kun af at vente, og at det kun er be-

grænset, hvad du kan udføre fremover. Den opfattelse er ikke rigtig. Du kan helt afgjort udvikle evnen til at vise større kærlighed – med mindre hengivenhed til de få og med en langt dybere og mere omfattende kærlighed til de mange. Du kan frigøre dig fra bestemte tankeformer, der præger meget af din tænkning. Du kan nemmere lære den lektie, at det at være en sand discipel betyder, at man ønsker det, der *er* bedst for hele menneskeheden, og ikke kun det, du mener er bedst for en gruppe, en tankeretning eller et historisk eller politisk område. Du må lære at tænke i større baner end på en national gruppe eller på en gruppe af nationer. Det betyder, at du må intensivere dit studium af planen, og det må du praktisere ved en rolig indre refleksion, og ikke ved at læse bøger eller underkaste dig dyb meditation. Det betyder endvidere, at du må nedbryde urgamle fordomme og forudfattede meninger, således at det, der er nyt og helt anderledes, end det du har opfattet eller tænkt, kan få mulighed for at blive en del af din tænkning og præge din fremtid.

Hvis ikke du kan gennemføre dette (og det er ikke let for dig at bryde ud af tradition og baggrund), er der tilbøjelighed til at opstå krystallisering, og det er noget, jeg véd du frygter, og som du ikke ønsker. Den bedste forebyggelse mod enhver form for tiltagende hårdhed eller stagnation, hvad angår den intuitive forståelse, er kærlighed, og den store lektie for alle disciple er at lære at *vise mere og mere kærlighed, indtil det mestres*.

Jeg er ikke særlig definitiv og detaljeret i mit budskab til dig, min broder. Det er ikke nødvendigt, for du er en erfaren og prøvet kæmper, og du er i sjælden grad fri af blændværk, men dog påvirkelig af etablerede og kraftfulde tankeformer. Disse tankeformer kan altid opløses ved kærlige tanker, der udvikles og tilkendegives bevidst, men sådan er det ikke med blændværk. Det er en langt mere vanskelig opgave, hvilket du blev klar over, da du med sympati og forståelse så L.T.S.-K.s kampe gennem så mange år. Du har forstået ham bedre end nogen anden i gruppen og i hans umiddelbare kreds af meddi-

sciple. Det har årsag i, at du ikke tiltrækkes af blændværk.

Vedrørende din meditation vil jeg blot give dig nogle bestemte ord, som du kan indarbejde i din generelle meditation på et tidspunkt, som du føler er passende. Jeg vil bede dig bruge i det mindste fem minutter til dynamisk koncentration på disse ord. Studér dem i den udstrækning du kan set ud fra meningens verden og i relation til din holdning til menneskeheden som en enhed. Studér dem ikke set ud fra dine personlige relationer eller dine personlige omgivende forhold. Alt det jeg har sagt gælder dit behov for at relatere disse tanker til universelle begreber. Det er for dig det næste praktiske skridt. Jeg giver dig seks ord eller sentenser, som du i løbet af det kommende år kan koncentrere dig om to gange:

1. måned. . . Menneskehed. Rammen til erfaring.
2. måned. . . Flexibilitet. Reaktion på ny impression.
3. måned. . . Ashramen. Centret for udstrålende kærlighed.
4. måned. . . Penge. Midlet til kærlig fordeling.
5. måned. . . Erkendelse. Metoden til guddommelig relation.
6. måned. . . Identifikation. Nøglen til forståelse.

Det er sandsynligvis ikke disse ord, du forventede, men de vil åbne for en mental fremgangsmåde til gruppeerkendelse, og det er den vej, du skal fortsætte på. Dit skarpe analytiske sind véd, hvordan du skal arbejde med disse begreber. Jeg vil foreslå, at du i den proces, hvor du skal indarbejde dem, indleder den pågældende måneds sentens med tre spørgsmål. Lad mig illustrere, hvad jeg mener, ved at tage to ord ud af de seks:

Menneskehed:

Hvad betyder menneskehed i virkeligheden for mig?

Hvilken ny udvikling står den menneskelige familie overfor?

Kan jeg bidrage til denne nye udvikling med min tænkning?

Erkendelse:

Hvad betyder erkendelse for mig?

Hvilke nye erkendelser står alle disciple overfor?

Hvordan kan jeg udvikle evnen til at erkende det nye, det guddommelige og den realitet, der allerede er her?

Ud fra disse forslag kan du på samme måde formulere tre spørgsmål til hvert af de resterende ord.

Det vil gå op for dig, min kære broder, at det jeg i virkeligheden gør er at skole dig til en speciel tjenesteopgave, som er opbygning af tankeformer i den nye tidsalder. Dette tjenestearbejde vil du kunne påtage dig, hvis du vil frigøre dig fra forudfattede meninger og fra kritik af bestemte personer. Dette tjenestearbejde kan du udføre i det stille i dit eget hjem og uden nogen unødigt kraftanstrengelse, og du vil kunne lære det, fordi du i tiltagende grad vil vise kærlighed.

Jeg omslutter dig med min aura og tryghed, og med den forsikring beder jeg dig fortsætte med ashramens arbejde.

November 1944

MIN BRODER OG VEN:

Jeg vil indlede denne instruktion med at rose dig. Den kærlighed, du nu er i stand til at vise, er langt mere intens end tidligere. For år tilbage ja endog for nogle måneder siden var det ikke tilfældet. I dag er din anden stråles styrke (hvis jeg må kalde den det) i din udrustning langt mere fremherskende end hidtil. Havde du erkendt, at dit første stråle astrallegeme var alt for kraftigt virkende? Det prægede dig helt uhensigtsmæssigt, og det hindrede dig i at se, at alle omkring dig var din relation til menneskeheden. Det tvang dig til på en næsten fanatisk måde at fastholde bestemte tanker og begreber, som havde emotionel oprindelse, og som principielt havde relation til de mennesker og slægtskaber, du havde tilknytning til. Alt for ofte så du ikke livet ud fra det almindelige menneskes synsvinkel og ud fra den virkning, som karma skaber i den

almindelige borgers liv. Du tænkte i begrebet én gruppe. Denne tendens er du ved at lære at nedbryde, og ensomheden i dit nuværende liv har i høj grad hjulpet dig til at undgå denne astrale koncentration på en gruppetankeform.

Jeg har tidligere fortalt dig, at du bliver skolet til at arbejde med tankeformskabende processer. Det er endnu en årsag til den lange tid, du har følt dig alene, og som karakteriserer dit liv i denne tid, og som vil vare ved i resten af dit liv. Dette er din sjæls ønske, og det må du med glæde forlige dig med. På grund af denne planlagte skoling – planlagt med samtykke af din sjæl og mig, din mester – er du allerede særlig modtagelig for gruppetankeformer. Du skal i stadig højere grad lære at arbejde under påvirkning af loven om tilbage-trækning.

Dette er en lov, der altid er gældende i verden i relation til dødsprocesserne. I forbindelse med den fysiske død synes denne lov at have ringe betydning i sammenligning med den vægt, der lægges på tankeverdenen. Den skoling, som discipulen får, når han træder ind i periferien af en ashram, lægger udtrykkelig vægt på behovet for lidt efter lidt at trække bevidstheden ud af tankeformer. Lektien om *ubundethed* i relation til ens mulige emotionelle *bundethed* er vanskelig at lære, men en discipel må have overvundet det meste af det, før han kan træde ind i ashramen. Når han kan gøre det, er følgende, at *ubundethed* er blevet en af hans fast etablerede processer. Men processen med at trække sit sind tilbage fra alle påtvungne tankeformer – påtvunget af ens baggrund, ens tradition og ens sociale gruppe – er meget vanskelig og en subtil opgave. Det må læres til fuldkommenhed, før man kan mestre videnskaben om opbygning af tankeformer. Discipulen må have gjort sig fri af mental impression og mentale begreber, før det kan lykkes ham at skabe under ashramens ledelse.

Når du kan styre loven om tilbagetrækning bevidst fra ashramens indre, vil du opdage, at den har (som det kunne forventes) forskellige betydninger og metoder, der fungerer på forskellige bevidsthedsplan, såsom:

1. Døden eller virkningen af loven om tilbagetrækning på det fysiske plan. Dette kan henvise til tilbagetrækning af livsprincippet fra det fysiske legeme som respons på sjælens bud. Det kan ligeledes henvise til afslutningen af en gammel relation på det fysiske plan. Det kan også henvise til afslutningen af en cyklus med bestemte forudsætninger og omstændigheder på det fysiske plan, til et ophør af en relation til en gruppe på det fysiske plan, eller til et ophør af en interesse, man hidtil har betragtet som grundlæggende.
2. Afslutningen af en hengivenhed til en person eller en gruppe af personer på det astrale plan. Dette kan fremme en bestemt emotionel krise, der tilvejebringer tilbagetrækning af hengivenhed til mennesker eller årsager. Denne udtalelse vedrører intensiteten i den emotion, der kommer til udtryk på mange måder og i forskellige retninger. Emotionel tilbagetrækning er den vanskeligste lektie, en discipel skal mestre.
3. Afbrydelse af forbindelse med specifikke tankebaner. Dette kan henføres til de forventede krav, som disciplen i stigende grad må opfylde, efterhånden som han kommer nærmere til den ashram, han er knyttet til. Dette kan og vil føre til, at han afbryder forbindelsen til tankeretninger og til sociale, politiske, religiøse og tilfældige tankeformer (idet der med ordet »tilfældig« menes en mental tilvænning tilvejebragt af omstændighederne), før han fordyber sig i en ashramisk tankeform.

Disse specifikke tilbagetrækninger har du lært hurtigt. Du bør derfor kunne begynde din næste inkarnation meget mere fri, end du er nu, og bør kunne fungere friere i tjenestearbejdet. Dine nuværende livsvilkår er meget favorable for dit fremskridt i den retning, og det tror jeg, du er klar over, selv om det ikke behager dig at erkende denne sandhed.

Hele processen er en tilbagetrækning, der medfører smerte. Der findes en nær relation mellem smerte og den lov, som jeg beskæftiger mig med her. Det er loven om tilbagetrækning, der bringer en discipel ud af de tre verdener for menneskelige be-

stræbelser, og det er den samme lov, der skaber den opadrettede tilskyndelse, som alle livsenheder viser, samt den søgen efter identifikation med den ENE, som de alle ønsker. Det er denne lov, som du og alle disciple må lære at arbejde med.

Jeg vil give dig følgende ord til meditativ refleksion:

1. Tilbagetrækning.
2. Ubundethed.
3. Frigørelse.
4. Afkald.
5. Forsagelse.
6. Tilbagetrukkethed.
7. Negation.
8. Afvisning.
9. OM.

Disse ord indeholder bestemte vigtige forberedende lektier. Du vil bemærke, at jeg – efterhånden som denne gruppe har udviklet sig – lidt efter lidt er holdt op med at illustrere med vers og symbolske vendinger og i stedet bestræbt mig på at koncentrere din opmærksomhed *på ord*. Jeg ønsker, du skal studere disse ord set fra synsvinklerne det fysiske område, kvaliteten og hensigten så vel som fra guddommelig identifikation. Du kan benytte dig af den proces, der er beskrevet for disciple i bogen *Sjælens lys, (Patanjalis Yoga Sutraer, sutra 17, side 47-49)*. I disse ord har du tilstrækkeligt at arbejde med resten af dit liv. Brug den fremgangsmåde, at du ser dem fra en synsvinkel om personlighedens og sjælens ubundethed, specielt når du bevidst kan anvende antahkaranaen. På denne måde kan du nå frem til at anvende store guddommelige kræfter, og efterhånden som den ene tilbagetrækning efter den anden mestres, vil du kunne fornemme større og større frigørelse. Notér dine oplevelser ned, og efter et års forløb bør du (hvis du ønsker det) drage essensen ud af disse månedlige notater og skrive en redegørelse om loven om tilbagetrækning, sådan som den gør sig mærkbar i en typisk discipels sind. Det vil være til gavn for dig selv og også for dine gruppebrødre.

Stræb efter at udvikle et godt humør. Lad ikke livet, ensomheden eller omstændighederne gøre dig unødigt mismo-

dig. Dvæl ikke for meget ved det forfærdelige, der sker i verden, men sigt mod – i meditation – at overføre styrke og visdom til verdens ledere, når de forsøger (hvilket de gør) at skabe orden i det nuværende kaos. Jeg håber, at du genoptager dit arbejde i undervisningsgruppen. Det har du tid til, min broder, og det er en særlig tjeneste, som du har behov for at udføre, og som vil gøre dig godt. Din hjælp er nødvendig.

Du kan, hvis du ønsker det, gøre fremskridt og opnå en mere klar og nærmere relation til mig og min ashram. Du må imidlertid huske, at ethvert fremskridt mod lyset og mod en nærmere relation til Hierarkiet sker under påvirkning af loven om tilbagetrækning. Vis derfor styrke og vid, at din anden stråle sjæls kraftfulde kvaliteter forbinder dig med D.H.B. og J.S.P. Tag dem med i din daglige meditation på sjælens plan og husk, at I tre danner en indre triangel, der har bestemte åndelige aktiviteter med henblik på et esoterisk mål, som den nuværende inkarnation blot er en forberedelse til.

Mine tanker er hos dig, min broder, og jeg trækker *ikke* min kærlighed og min opmærksomhed til dine interesser tilbage.

August 1946

MIN BRÖDER OG KÆRE VEN:

Ved udgivelsen af bogen *Discipelskab i den nye tidsalder, bind I*, kom din ven og lærer A.A.B. med denne bemærkning ved afslutningen af dine instruktioner, at du »stadig er vedholdende i din stræben efter at arbejde i Tibetanerens ashram, og at du forbliver urokkelig og sikker«. A.A.B. vidste, hvad hun talte om, men jeg tænker på, om du selv er klar over de esoteriske værdier ved at være urokkelig og sikker? A.A.B. gav dig denne sjældne kompliment med fuldt overlæg, men du forstod muligvis ikke dens betydning. En stabil vibration er universets grundtone, og sikkerhed er kendetegnet for den vidende. Disse to kvaliteter er du i besiddelse af og kan give udtryk for. Jeg ønsker, at du bliver klar over det og stoler på,

at de registreres i den ashram, som du holder så meget af.

I timerne med ensomhed, og når du føler, at dit liv hovedsageligt er en ventepoces, har du tendens til at glemme disse to kendsgerninger, som jeg har gjort dig opmærksom på. Kæmp ikke imod funktionsnedsættelse eller imod det, man kalder »en høj alder«. Det er du tilbøjelig til, og det er en normal reaktion. Hvorfor ikke byde overgangen velkommen? Lær at glæde dig over den oplevelse, som er den vise alderdoms gave og se frem til det store eventyr, der venter dig. Du er bekendt med – i dine lyseste stunder – at denne overgang betyder erkendelse uden det fysiske plans begrænsninger.

Min broder, du har et første stråle astrallegeme. Et astrallegemes mangel, svaghed eller synd er selvbedrag. I dit tilfælde består selvbedraget i stolthed – social stolthed – og det må du gøre dig fri af. Det er ikke en mental kvalitet, for hvis det var, ville sund tænkning snart vise det formålsløse ved social stolthed. I visdommens mestres øjne findes menneskene på forskellige udviklingstrin, med forskellige grader af selvished og med forskellige tjenesteområder. Der findes i deres øjne ingen klasseopdeling, sådan som det sker ud over verden, og heller ingen alder, undtagen sjælens alder, så det behøver ikke at bekymre dig. Din sjæl er gammel i sin tilkendegivelse på det fysiske plan, og det véd du.

Ret ikke unødigt opmærksomhed mod det fysiske legeme. At bevare det har ingen betydning, og det kan – som i dit tilfælde – få en for fremtrædende rolle. Tiden for din frigørelse er fastsat af karmisk lov. Den karmiske lov er altid betingende for overgangen for det egentlige menneske i det fysiske legeme, men såfremt det fysiske legeme plejes overdrevent, og såfremt det er genstand for unødigt omsorg, så kan det holde det egentlige menneske fangen i modstrid med karmisk lov. Det er et sørgeligt syn at være vidne til, for det betyder, at den fysiske elemental tiltager sig magt. Vær opmærksom på dette, for strålen for dit fysiske legeme ville meget nemt kunne skabe en sådan situation.

For ikke så længe siden – for to år siden, tror jeg – gav

jeg dig ni ord for at udvikle din omtanke. I dag vil jeg give dig tolv grundtanker, som (i resten af dit liv) bør styre din morgenrefleksion, idet du følger en bestemt proces, der kæder dig sammen med mig og med min ashram. Her er disse grundtanker:

1. Se fremad.	7. Livshensigt, vedholdenhed.
2. Håb.	8. Venskab.
3. Udødelighed.	9. Trianglen: Dig selv, D.H.B.,
J.S.P.
4. Udstråling.	10. Evig beståen.
5. Frihed fra at være
fanatisk tilhænger.	11. Kvalitet.
6. Forventning.	12. Fremtidigt mesterskab.

Disse forslag vil fremkalde tanker, der vil vise sig at være frugtbare og føre til en ekspanderende tænkning.

Du er i min ashram og behøver aldrig mere at frygte noget.

Til L.U.T.

August 1942

1. Den forpligtede discipels vej er vedvarende at yde. Discipulen yder selv en indsats. Du har endnu ikke opnået skønheden ved at blive accepteret – den accept, der frigør.
2. Ret dine evner mod en højere sfære og vid, at alt, der er knyttet til den jordiske rolle i livet, ikke har nogen betydning, bortset fra at lære at forstå. Stræb efter det.
3. Der er tre sjæle, der på forskellig måde kan medvirke til, at du opnår frigørelse: den ene står dig nær, fordi hun behøver et vejledende, kærligt og forstående hjerte. Du vil møde den anden, der har behov for megen hjælp. Den tredje er mig selv. I tre inkarnationer har jeg søgt at imødekomme dine behov. Respondér kærligt på disse tre.
4. Bryd igennem den dobbelte sky, der så længe har udvisket visionen fra dit hjerte. Du er i besiddelse af visionen, men den er altid uden for rækkevidde. Hvornår vil den bryde igennem skyen og forankre sig i dit hjerte?
5. Helbred, styrke og mulighed konfronterer dine skridt. En ny kurs kan i dag åbne en dør til et større og mere fyldstgørende liv. Fortsæt fremad.
6. Lad din sjælsstråle være fremherskende over for det almindelige menneske og bliv et udstrålende center for frelsende kraft.

November 1944

MIN KAMPFÆLLE (ELLER KÆMPENDE BRODER):

Jeg kalder dig sådan, for du ophører aldrig med at slås og kæmpe for noget, til tider tilskyndet af din sjæl, men for det meste af en rastløs og ulykkelig personlighed. Jeg beder dig afstå fra strid og kamp for at give mulighed for at udvikle den kærlige ånd, som din isolerede første stråle personlighed søger at skjule, hvilket ofte lykkes for den. Der findes et aspekt af relationen mellem første og anden stråle, som meget

ofte bliver overset. Anden stråle er udstrømmende, omfattende, velgørende og giver tendens til bundethed. Første stråle isolerer, udelukker, skaber modsætningsforhold og giver tendens til ubundethed. Det er konflikten mellem disse to energier, når de er til stede i samme inkarnation, som har frembragt de vanskelige og ulykkelige livsvilkår, der har præget dig. Du har erkendt, at det er tilfældet, og at det er årsag til mange af dine bekymringer. Det er på tide, at sammenstødet mellem disse to kræfter bringes til ophør. Konflikten kan først bringes til afslutning, når *din anden stråle sjæl bliver stærkere end din første stråle personlighed*. Dette er en klar kendsgerning, der viser din nuværende og afgørende tilstand. Du har identificeret dig med personligheden, men din sjæls kvalitet er af en sådan styrke, at den konstant forstyrrer din personlighed. Dit mål bør derfor være at forædle de karakteregenskaber, der er de mest ubehagelige i din lavere natur – fx at skabe kontakt med andre mennesker, specielt med dine gruppebrødre, at vise venlighed og interesse for alle du møder, at udvikle og tilkendegive en omfattende og imødekommende ånd af god vilje over for fremmede og venner. Jeg har instrueret D.I.J. om at lære at arbejde med loven om tilbagetrækning. Jeg beder dig om at praktisere den modsatte holdning i relation til dine livsvilkår og kontakter og om at vise større interesse for dine medarbejdere og for menneskeheden. Kan du det, min broder? Du kan i det mindste prøve.

Hvordan kan jeg hjælpe dig med at aktivere kraften fra din kærlige, intelligente sjæl på en måde, så den kan frigøre din personlighed fra sin feberagtige tilstand og skabe ordnet ro i dit liv? Det er meget begrænset, hvad jeg kan fortælle dig, som du ikke allerede véd, da du har modtaget instruktioner fra mig i mange år og stadig gør. En af de bedste processer til at skabe forbindelse mellem sjæl og personlighed findes i at skabe og arbejde med musik. Jeg vil foreslå, at du lytter til musik i langt højere grad, end du hidtil har gjort, *specielt til orkestermusik*, og det kan nemt lade sig gøre med vor tids radioprogrammer. Når du lytter til de store orkestre og deres

indspilninger, bliver virkningen på din personlighed, at dens modstand mod sjælskontakt vil blive brudt ned, og i stedet vil en anden tone bryde igennem og præge dit liv.

Overrasker dette forslag dig, min broder fra gammel tid? Du står på grænsen til at være frigjort fra de kampe, der hører fortiden til, og du kan nu begynde på en mere konstruktiv og mere glædelig livsfase, *hvis* du lader musik spille en stor rolle i din livsrytme. Vælg kun den bedste musik, som fx den, der spilles af de store symfoniorkestre. Gud skabte ved hjælp af lydens kraft, og »sfærernes musik« holder alt liv i væren (bemærk denne vending). Sjælen kan i sin mindre målestok skabe »det nye menneske« også ved hjælp af lyd, og disciplen kan få stor nytte af at præge sin personligheds liv med en musikalsk rytme.

Det er, hvad du har behov for – musik i dit liv, bogstaveligt og i overført betydning. Du har her fået en meget betydningsfuld vejledning. Lad den store musik af lydens mestre komme ind i din bevidsthed på en ny og intens måde. Hvis du følger dette råd, og hvis du er villig til at åbne dig for musikkens væsen, så mener jeg, at der i løbet af tre år vil ske store og betydningsfulde ændringer i dit liv. Så snart du ikke længere lader dig plage af selvmedlidenhed og irritation, er det kun ganske lidt, der er forkert i din tænkning. Dette kan kun siges til ganske få disciple, min broder.

Jeg håber at komme til at se dig træde ind i det indre af ashramen, for du står stadig i periferien af dens indflydelsessfære. Lad kærlighed og lys og musik i større udstrækning blive en del af dit daglige liv. Afvis ikke dette helt praktiske forslag, men giv dit sind mulighed for – ved hjælp af musikens mange lyde – at nedbryde de barrierer, personligheden har skabt mellem sjællivets frie strøm og dig selv.

Det blev en kort instruktion, men der er ikke meget andet, jeg kan sige. Jeg står ufravigeligt rede til at byde dig velkommen til en mere fortrolig og nærmere relation til ashramen, men du må selv tage initiativ til at opnå de fremskridt, der er nødvendige for at få en nærmere relation – alene og uden

hjælp, undtagen af mine forslag. Jeg kan ikke gøre andet end at stå ved din side med kærlighed og forståelse.

August 1946

MIN BRODER:

Jeg har kun lidt at meddele dig. Der er kun én ting, du skal være optaget af i resten af dit liv, og det er at forberede dig til at kunne påtage dig en fremgangsrig åndelig opgave, når du igen skal inkarnere. Du vil sikkert gerne vende tilbage til det fysiske plans eksistens med en anderledes og mere hensigtsmæssig begærnatur – en begærnatur, der altid har været betingende for dit fysiske legeme og har modarbejdet højere tilstande. Begær har altid drevet dig fremad, men på samme tid har høj stræben ansporet dig, og mellem disse to tendenser har dit liv været jammerligt og frustrerende og ofte fortvivlende.

Til trods for, at dine tilkendegivelser er dybt utilfredsstillende, hvilket du registrerer i din bevidsthed, og som jeg også har observeret, så står du stadig kun i periferien af min ashram. Du har stadig forbindelse til dine gruppebrødre og til mig, selv om du ignorerer dem og mig og går dine egne veje og for enhver pris følger dine egne interesser. Det er altid vanskeligt, når to hovedstråler styrer både personlighed og sjæl. Det antyder, at du tidligere har opnået resultater af høj kvalitet, fordi overførsel fra en mindre stråle er involveret, og det indikerer altid en forberedelsesperiode til en kommende indvielse. Det indikerer ligeledes store kampe, specielt når en første stråle personlighed er kædet til begærnaturen med stærke bånd.

Alt dette véd du, for der er intet i vejen med din intelligens, min broder. Det, der er galt, er, at du til trods for din viden ikke vil bruge viljen til at forcere et åndeligt resultat frem og til én gang for alle at bryde igennem til sjælens klare lys. Men ikke desto mindre burde det ikke være vanskeligt for dig at bruge viljen, for så snart en mere fast kontakt med

sjælen er etableret, da du er en første stråle personlighed, vil du lettere kunne komme i kontakt med og forstå viljesaspektet end disciple på de andre stråler.

R.S.W. er ikke til hjælp for dig, selv om hun forsøger. Hun accepterer og erkender dig ikke, som det du er – et menneske, som for det meste giver sig til kende gennem sin lavere natur, men som har den grundlæggende intention at ville identificere sig med den højere natur. Sådant ser hun dig ikke, og da det er hendes sikre opfattelse, kan hun ikke yde dig hjælp.

Jeg, din ven og lærer, kender dig, som du er, og jeg forstår dig. Min forståelse tvinger mig til at stå ved din side (urokkelig) bag scenen rede til når som helst at gøre min nærværelse mærkbar, når det højere sejrer og det lavere gøres virkningsløst. Du vil måske spørge mig: Hvorfor er det således? Jeg vil svare, at i en fjern fortid – en fortid, som vi alle har lagt bag os – gav du til en frygtelig pris et offer, der tillod indtræden af sjælen som en tråd med udstrålende lys. Dette offer bragte mig meget godt, og vi, visdommens mestre, lægger megen vægt på taknemmelighed. Taknemmelighed er – i forbindelse med tjeneste – dyb videnskabelig i sin natur og har nær relation til loven om karma. Taknemmelighed er et begreb, som du har behov for at lære, og et stadigt eksisterende venskab med F.B. og A.A.B. så vel som med dine gruppebrødre vil vække nogle erkendelser hos dig. Deres venskab er funderet på det mentale plan på en sund måde, men det er begrænset, hvad de kan gøre for at hjælpe dig med de nuværende problemer.

Hvad skal vi så gøre, min broder? Hvad skal jeg sige til dig i denne min sidste instruktion? For det første vil jeg sige, at jeg i de næste par år af dit liv håber at se, at du lægger alle tidligere tendenser bag dig. Jeg håber at se, at du ved hjælp af *viljen og åndelig indsigt* anvender de fysiske discipliner, der vil nære din stræben og afvise og opløse alt begær. Jeg håber at se dig styrke det bånd, der findes mellem dig og mig, din mester.

Er du klar over, hvilken opgave det er, jeg har i relation til dig? Det er min opgave at hjælpe dig med at transmutere din

personligheds natur til at blive et sådant instrument, at din sjæl kan forlade min ashram og gå ind i mesteren K.H.s ashram. Sådan er min opgave for flere i denne gruppe, idet du og de i virkeligheden ikke hører hjemme i min ashram, men er knyttet til den og arbejder dér, indtil de åndelige love beherskes, visionen er stabil og sjælen styrer. Vil du bestandigt huske dette og i de resterende år af dit liv kæmpe med den lavere natur, indtil den er rensset, disciplineret, oplyst og integreret?

Jeg giver dig ikke et meditationsomrids. Jeg indskærper dig det meget vigtige i, at du tre gange hver dag kæder dig sammen med din sjæl, med ashramen og med mig. Jeg beder dig gøre det som en viljeshandling. Denne trefoldige øvelse vil, når den udføres om morgenen, ved middagstid og ved sengetid om aftenen, være langt mere kraftfuld i sin transmuterende virkning, end noget som helst andet du kan gøre. Glem ikke, at ved hjælp af denne øvelse opøver du viljen, og tillige fører du åndelig energi ind i din personlighed for at få styrke til at udføre den opgave, den åndelige opgave, der ligger foran dig.

Du kan altid regne med mit samarbejde, men det afhænger af din evne til at »komme igennem« til mig.

Til D.E.I.

August 1942

1. Som chela i min ashram går du gennem livet med al den kraft, der strømmer ud fra dette center. Glem ikke det.
2. Fremtiden ligger åben med meget, der skal udrettes. Lad ikke arbejdet stå i vejen for en kærlig holdning.
3. Vis kærlighed til alle, sådan som du viser kærlighed til alle chelaer, og lad *medlidenhed* styre dine handlinger.
4. Støjen og uroen på livets vej er stor, og du reagerer med unødigt smerte. Andre undviger på mange måder og opbygger en mur. For dig er barmhjertighed vejen. Se kendsgerningerne i øjnene og vær barmhjertig.
5. Løft den svage op, for du er stærk, og du vil få styrke fra de mange, der kommer til dig. Tiltræk denne styrke og fortsæt derefter fremad med kraft til at vise kærlighed og opmuntring.
6. Tvivl ikke på den pålidelige styrke og kærlighed, der kommer til dig fra mig, din broder, fra A.A.B. og fra en, du endnu ikke kender.

September 1943

MIN BRODER OG VEN:

Siden du trådte ind i den cyklus, der begyndte ved dit 42. år, har livet ændret sig meget for dig med mange og drastiske omstillinger og givet dig større ansvar. Hertil kommer krigens uro og kaos. Dette har stillet store krav til din styrke og din dømmekraft. Du har responderet på en god måde. Du har hjulpet mange og er blevet mere vis. Du har påtaget dig ansvaret for en fase i det arbejde, der blev indledt i min ashram og af min meddiscipel, A.A.B. Hun er ikke fast medlem af min ashram. Du har min forståelse og hendes aldrig svigtende støtte.

Min broder, denne situation har uundgåeligt belastet dig meget, for du har måttet håndtere den i relation til det arbejde, som du har ansvar for, i relation til dit personlige og din families liv, og i relation til den fremtid, der ligger åben for

dig. Ud over disse faktorer kan nævnes endnu en, og det er, at du dybest set er alene. Denne fundamentale ensomhed har flere årsager: For det første, at du er under skoling til leder, og ledere må lære at stå alene, og det vil de altid kunne, hvis de besidder tilstrækkelig kærlighed. For det andet, omstændighedernes stærke pres og behovet for at afvikle bestemte karmiske relationer har udvidet dine daglige kontakter, men det har på samme tid gjort dig langt mere alene, end du var for seks år siden. For det tredje, at det større altid kan inkludere det mindre er en lektie, som alle, der er under skoling til leder, må forstå. Det modsatte, min broder, er ikke rigtigt, og resultatet er ensomhed. Tænk over dette og acceptér det. Stå fri og betræd den valgte vej og afvis at blive begrænset af de personer, der ikke kan holde dit tempo. Det betyder igen ensomhed. Og som det sidste, behovet for en mere kærlig forståelse isolerer dig til tider fra fællesskabet, specielt fra dine medarbejdere, og du må tage dig i agt for ikke at udvikle en kritisk ånd.

Lektierne i forbindelse med lederskab er vanskelige at lære, og disse lektier vil du komme til at stå overfor, efterhånden som årene går – hvis du ønsker det og rent symbolsk kan høre musikken. Musikken er altid til stede, men den toner først rigtigt frem, når du har harmoniseret mislydene og fastsat temaet og rytmen.

Hvilke er de lektier, som alle sande ledere må lære? Det vil kunne hjælpe dig, hvis jeg beskriver et par stykker for dig ret kortfattet, således at du (hvis du oprigtigt ønsker at tjene dine medmennesker, hvilket jeg mener, du gør) kan begynde at beherske dem, at forstå, hvor nødvendige de er, og at anvende dem til dit eget behov med henblik på at kunne yde en mere omfattende og mere nyttig tjeneste.

Den første lektie er lektien *om vision*. Hvad er dine mål? Hvad er den åndelige tilskyndelse, som vil være og er stærk nok til at fastholde dig til hensigten med målet og at være tro mod det? Ingen kan formulere visionen for dig. Den er din egen personligheds problem, og meget vil afhænge af kraften i visionen og af skønheden i det billede, som du maler med

din imagination.

Den anden lektie er *udvikling af den rette proportionssans*. Den vil, når den er udviklet rigtigt og anvendes korrekt, sætte dig i stand til at vandre ydmygt på vejen. Ingen sand leder kan være andet end ydmyg, for han erkender omfanget af sin opgave. Han er klar over de begrænsninger, der ligger i hans indsats (set i lyset af visionen), og over behovet for konstant selvudvikling og for at forædling af en indre åndelig opfattelse er nødvendig, hvis han nogensinde skal kunne yde en rimelig indsats. Derfor, fortsæt med at lære. Fortsæt med at opfat dig selv og dine bedrifter som utilfredsstillende, dog ikke i nogen ekstrem grad, men dog sådan, at princippet om udvikling og om at presses fremad og opad må blive næret i dig. Vi hjælper andre ved selv at stræbe efter at nå et mål. Dette kræver klar tænkning, ydmyghed og konstant tilpasning.

Den tredje lektie gælder *udvikling af en sans for syntese*. Den sætter dig i stand til at omfatte alt inden for din indflydelses rækkevidde og også til at blive omfattet af indflydelsen fra de, der er større end dig selv. Således etableres forbindelsen til Hierarkiet. Du fastholder stadig din isolerede position, og det gør du med den bedste intention i verden. Men du har behov for at vise en mere dybtfølt kærlighed og større forståelse. Hindringen ligger i din personlighed, der viser større klogskab end kærlighed. Du bør i højere grad lade din sjæl styre din første stråle personlighed, og mange af dine nuværende vanskeligheder vil forsvinde.

Endnu en lektie, som i virkeligheden udspringer af ovenstående, er at *undgå en kritisk ånd*, for kritik skaber barrierer og fører til tab af tid. Lær at skelne mellem kritik og evnen til at analysere, og lær at anvende analyse rent praktisk. Lær at analysere livet, omstændigheder og mennesker ud fra dit arbejdes synsvinkel og ikke ud fra din personligheds synsvinkel. Analyser også ud fra ashramens synsvinkel og ikke ud fra lederens eller skolelærerens synsvinkel på det fysiske plan.

I de seks udsagn, som jeg gav dig for et år siden, var der tre sentenser, som jeg vil gøre dig særligt opmærksom på.

Det er:

1. »Lad ikke arbejdet stå i vejen for en kærlig holdning.«
Dette har meget at gøre med, hvordan du anvender din tid. Du bør i ro og mag studere, hvor uvurderlig en kærlig holdning er.
2. »Løft den svage op, for du er stærk, og du vil få styrke fra de mange, der kommer til dig.«
Dette drejer sig om erkendelse. Ud over at hjælpe andre, skal du også være villig til selv at blive hjulpet.
Studér det værdifulde ved imagination i denne forbindelse.
3. »Du går gennem livet med al den kraft, der strømmer ud fra min ashram.«
Dette har at gøre med håndtering af energi – og med en meget kraftfuld energi, der ikke alene vil kalde det bedste frem i dig, men også de latente kim til vanskeligheder, som nødvendigvis må overvindes. Studér den opgave, det er hele tiden at leve bevidst i ashramen og at virke ud fra dette kraftfulde og fredfyldte center, som du arbejder ud fra, selv om du bliver indenfor.

Jeg taler direkte til dig, min medarbejder, fordi fremtiden rummer meget nyttigt tjenestearbejde til dig, såfremt du *stadig er åben for at lære*. Det kræver tid, ydmyghed og bestemte erkendelser i det indre om, hvor du har din plads og position i den hierarkiske kæde. Det kan jeg ikke understrege for stærkt over for dig. Lad ikke presset fra familielivet (og intet familieliv undgår pressede situationer) og kritiske situationer i dit arbejde samt en aktiv tænkeevnes tiltag, forstyrre den indre læreproces, der er så væsentlig for alle undervisningsledere. Det er, hvad du kan blive min broder.

A.A.B. har fortalt mig om din plads i skolens arbejde. Hun har ikke bragt det på bane med relation til personligheden eller behovet for en speciel udvikling eller vækst, for en skolet discipel, som hun er, bryder aldrig ind i relationen mellem en mester og hans chela. Hun véd, at vi har en sådan relation.

Men hun har omtalt det for mig med henblik på fremtiden. Jeg spurgte hende, hvilket område hun mente, du havde størst behov for at lære mere om, da du forberedes til et større tjenesteområde, når hun forlader dette liv. Hun gav et uventet svar. Hun sagde: »Behovet for en mere udbytterig imagination«. Det har hun helt ret i.

Imagination er en skabende evne. På hvilket område er du skabende? Kan du fx ved hjælp af imagination forestille dig den opgave, Arkanskolen står over for her i efterkrigstiden, og hvilken metode du vil anvende til at løse de problemer, du ønsker at gøre noget ved og forandre? Forandringer har ingen betydning, hvis ikke de er et resultat af en ny vision, for hvis de foretages på baggrund af kritik af det, der er blevet gennemført, vil de set fra en åndelig synsvinkel være nytteløse, uanset hvor nyttige de kan synes for organisationen.

Har du en intuitiv opfattelse af, hvordan en esoterisk skole dybest set skal være? Den skal ikke undervise om systematiske metoder til, hvordan vi bør løse verdens problemer, eller anvise en systematisk metode til en ny orden eller nye leve-måder eller være ansvarlig for den indsats mænd og kvinder af god vilje skal yde. Det går langt dybere end dette. Alt det ovenstående er blot virkninger af et esoterisk liv. Kan du forestille dig den holdning, du må indtage – set fra en undervisningsmæssig og esoterisk synsvinkel – når det er dig, der skal fungere som inspirationskilde, og ikke A.A.B.? Hvor vil du trække inspiration fra, og hvordan vil du gøre meningens verden og de åndelige realiteter virkelige og ansporende for neofyten?

Kan din imagination give dig et billede af din reaktion, når du – fordi du er lederen – må påtage dig ansvaret for enhver fejl, selv om du ikke måtte være personligt ansvarlig? Du må uden forbehold acceptere angreb fra dem, som du forsøger at hjælpe, og som forventer alt for meget af dig, og som tvinger dig til at leve i offentlighedens søgelys. Hvad vil du gøre, hvis dine udvalgte medarbejdere ikke forstår dig, eller hvis de viser sig at være illoyale eller kritiserer uden berettigelse, eller prøver at rette deres ambitioner mod dig og afviser at høre dit

synspunkt, og taler om dig bag din ryg og pisker en stemning op imod dig – en stemning, der sandsynligvis er uden grundlag? Dette er ikke noget, som din personlighed har let ved at acceptere, men din skabende imagination må konfronteres med sådanne problemer, for at ledelsesprincipperne langsomt kan blive mere tydelig for dig. Har du en indre imødekommenhed til at indrømme fejl og svaghed og til at sige, at jeg gjorde en fejl med hensyn til teknik, metode eller fremgangsmåde i bedømmelse eller i tale, hvis der i arbejdets interesse skulle opstå behov for at hele et brud? Det har du aldrig haft nemt ved, min broder. Det er noget, du sjældent gør.

Når jeg har sagt alt dette, vil jeg også pege på dine aktiver og værdifulde gaver, som du kan bidrage med til arbejdet og har gjort gennem mange år. Det er kvaliteter, som har gjort A.A.B. til din loyale ven, der er ambitiøs på dine vegne med hensyn til dine fremskridt. Du har en vital og også i nogen grad sjælden opfattelse af principper, og det gælder principper om, at alt sandt arbejde skal funderes sikkert. Du besidder den gave at være upersonlig som en generel regel, og det giver stor beskyttelse, men i denne tid, hvor din personligheds impulser har styret, har denne fase ikke været varig. Du besidder gaven at kunne undervise, at have klar indsigt, lederevne og et kærligt hjerte, når det animeres til barmhjertighed. Du viger ikke fra hensigten og viser urokkelig troskab til pligt og dharma, og du har kapacitet til at bære et ansvar, som tidligere har været, og som også i fremtiden vil vise sig at være uvurderlig for det nødvendige arbejde. Du besidder den gave at kunne skrive, og din evne til at tale bedres stadig, og det er så sandelig værdifulde aktiver, når de anvendes af sjælen på andres vegne. Du er impulsiv, og det skaber til tider midlertidige vanskeligheder, men den generelle tilbøjelighed og tendens i dine impulser har en rigtig og god retning. Dette er et stort aktiv i dit liv. Du er en forpligtet og accepteret discipel med kraften fra din mesters ashram bag dig og kærligheden fra dine meddisciple med dig.

Du har A.A.B.s forståelse og loyale hengivenhed og vil have – fra liv til liv. Helt imod hendes ønske, beder jeg dig

give hende i mindre grad det, som hun i stort mål har givet dig. Ofte opfatter du ikke styrken i hendes tro på dig. Hun har et vaklende helbred, og hun regner i høj grad med dig. Svigt hende ikke og søg at forstå de problemer, hun står overfor.

Jeg tror også på dig, og du har min fortrolighed og tillid til, at du vil fortsætte med at lære, leve og vise kærlighed, og jeg gentager, du kan regne med den kraft, der kommer fra min ashram, men den kommer til dig via din sjæl, og derfor er det nødvendigt, at du opnår en bedre sjælskontakt, efterhånden som arbejdet vokser og udvikler sig.

November 1944

MIN VEN OG MEDARBEJDER:

Jeg har til hensigt at være i konstant kontakt med dig, og du bør derfor opøve din sensitivitet til at fornemme min nærværelse og til at få kontakt med mit sind. Kontakt med mig vil påvirke dit hjertecenter. Kontakt med mit sind vil bringe ændringer i dit hovedcenter – muligvis (på dit nuværende udviklingstrin) i ajnacentret. Sensitivitet er et af dine store behov, og det betyder, at du må anvende den imaginative evne på en mere fri måde, som jeg fortalte dig i min sidste instruktion. Det er virkelig nødvendigt, at du udvikler din sensitivitet ikke alene over for mig, din mester (for det ønsker du selv), men også over for dine meddisciple. Frem for alt må du udvikle en langt mere sensitiv respons over for alle, du kommer i kontakt med i dit tjenesteliv. Dette er din primære mangel, og den har baggrund i en definitiv mangel på sand kærlighed i din natur. På oprigtig og normalt på vellykket måde udfører du din pligt over for alle, du møder med visse undtagelser, hvor din personlighed har en næsten voldsom modvilje. Men for en anden stråle leder i undervisningssektoren er mere end dette påkrævet.

Du er et af de relativt få mennesker, der har en sund og smuk virkning på *gruppen*, men indvirkningen på de enkelt-

personer, du har kontakt med, er ikke så konstruktiv, og det er det, du må arbejde på. Du må lære at skabe en hjælpsom og forstående relation til alle, du møder – høj, som lav, rig, som fattig, den sociale overklasse såvel som underklassen, de tiltalende såvel som de utiltalende. Det var behovet for at udvikle disse områder, som var en af de årsager, samt udligningen af national karma, der *midlertidigt* hindrede dig i at deltage aktivt i det arbejde, du har udført så godt gennem mange år. Du har nu fået en pause, hvor du kan berige dit liv og udvide dine evner og derefter vende tilbage til dit tidligere arbejde og tjeneste og være i stand til at give langt mere end hidtil. Jeg véd, at dette vil være dit eget ønske. Jeg har her givet dig et fingerpeg om, hvordan du kan opfylde det.

En af de måder, hvormed du kan nå frem til en dybere forståelse af menneskeheden, er ved at udvikle den skabende imagination. Dette vil sætte dig i stand til at komme i kontakt med de menneskers baggrund og bevidsthed, som du kommer i berøring med. Du er et menneske, der tydeligt viser, hvem du kan lide, og hvem du ikke kan lide. Du har også pralet af, at uanset hvor meget du ikke bryder dig om et menneske, så bestræber du dig på at behandle det rigtigt, og for det meste lykkes det for dig med undtagelse af tre mennesker, som du viser mishag og uvenlighed på urimelig måde. Hvem det er, véd du godt, og jeg har ikke til hensigt at nævne deres navne, da denne relation udelukkende er din egen sag.

Men, min broder, en aktiv discipel, der har fået betroet en bestemt opgave af sin mester og arbejder fra ashramens indre (som du gør), må arbejde ikke alene ud fra pligtfølelse og dyb intens hengivenhed, ikke alene ud fra en karmisk ansvarfølelse og en viden om, at han pligttro må følge den opgave, han har påtaget sig efter sjælens bud, men han må også arbejde under inspiration af sand kærlighed. Du har en anden stråle sjæl, og når den bliver den styrende faktor, så vil din holdning blive alt det, der er ønskeligt. Du har (hvilket er usædvanligt) en anden stråle mental natur. Det sætter dig i stand til *teoretisk* at vide, hvordan din holdning bør være, og til at vide præcis, hvornår og hvor kærlighed ikke styrer. Din

første stråle personlighed og dit astrale legeme danner en barriere mod den frie strøm af kærlighed og hindrer en vedvarende kontakt med sjælen, idet de trænger ind mellem sjælen og de tre lavere legemer. De trænger også ind mellem sjælen og det fysiske legeme og stopper eller hindrer nedstrømmningen af kærlighedsenergi til det vitale eller æteriske legeme, hvorfra den automatisk ville styre og påvirke det fysiske livs manifestation.

De eksisterende muligheder, der findes i koncentrationen af disse to første stråle energier i din personlighed, burde have den virkning, at de tilfører styrke og kraft til indstrømningen af kærlighedsfaktoren, og de burde kunne sætte dig i stand til at udskille kærlighedsenergien med lethed og anvende den målrettet. Jeg fortæller dig dette som en opmuntring.

Der er endnu en ting, jeg ønsker at pege på. Du bør være klar over, at hele din stråleudrustning er så godt afbalanceret, at din kapacitet til at tjene ashramen og menneskeheden er meget stor, forudsat at du forener alle disse kræfter til en intelligent, tjenende og konstruktiv enhed. Du er på særegen måde udstyret med en dobbelt kapacitet til at anvende anden stråle energien til både at øge og at implementere undervisningsevnen. Du har ligeledes en tredje stråle kontakt med det fysiske plan, hvilket burde sætte dig i stand til at fokusere og anvende denne iboende kapacitet på det fysiske plan til ydre effektiv tjeneste for menneskeheden. Du har gjort store fremskridt ved at leve op til dette. Det er kun, når din første stråles tendens til isolation, der er implementeret af din personlighed og emotionelle natur, i en periode nedbryder (i relation til andre mennesker) din anden stråles kvaliteter, at det påvirker resultaterne på det fysiske plan, og de er ofte blevet påvirket i betænkelig grad. Selv om du ikke tager denne situation i betragtning og undlader at eliminere det, der hindrer det frie spil af din kærlighedsnatur, så vil du alligevel være en betroet tjener, men dit tjenesteområde vil nødvendigvis blive indskrænket, og du vil ikke være i stand til at tjene i så stort et omfang og ligeså vellykket, som du ellers kunne. Du vil altid tjene, og du vil altid have min ashrams frihed, og du vil

altid have adgang til mig og fortjene min tillid, og du vil altid være vedholdende. *Men jeg ønsker noget mere af dig, og det gør A.A.B. også.*

Arbejdet med Arkanskolen rummer mange løfter – langt flere, end det synes nu for tiden. Der vil komme medarbejdere, som vil få betroet store ansvarsområder, og A.A.B. vil give dem ligeså frie hænder, som hun altid har givet dig, *inden for grænserne af skolens principper og mål.* Arkanskolens lederskab må bestå af en gruppe, når A.A.B. ikke er her mere og er gået videre til et andet og mere betydningsfuldt indre arbejde. Denne gruppe skal nødvendigvis arbejde under F.B.s ledelse, og flere af jer vil få store ansvar og beføjelser, forudsat at I har en stærk og korrekt motivation, og at I arbejder med en uselvisk holdning. Kærlighed er altid medvirkende til, at personligheden og dens holdninger træder i baggrunden.

Jeg vil takke dig for alt det, du har udrettet, min broder, og din indflydelse har været god og nyttig for mange, og det er jeg helt klar over. Ved flere lejligheder har A.A.B. også givet udtryk for sin påskønnelse af dig.

Pausen i det arbejde, du nu er engageret i, bør give dig tid til megen indre refleksion, der kan medvirke til at styrke din evne til at leve en discipels dobbelte liv. Vær derfor rede til at genoptage mit arbejde, når tiden er inde, og vend tilbage til det med større forståelse, med en mere tydelig kærlighed og med et større entusiastisk engagement til princippet tjeneste. A.A.B. værdsætter dig højt (hvis jeg igen må påpege det) og holder meget af dig både personligt og egoisk, og du kan gøre meget for at lette hendes skuldre for nogle byrder, hvis du ønsker det. Hun bliver aldrig oprørt over de uundgåelige og ubetydelige fejl, som hendes medarbejdere begår. Sådanne fejl har hun selv begået, så hun véd, hvor relativt ubetydelige de er. Men hun bliver i høj grad oprørt, når principperne misfortolkes, når de store emner kommer ud på et sidespor, og når almindelig inertie opstår. Stå ved hendes side. Med F.B.s aldrig svigtende kærlighed, og med din, R.S.U.s og F.C.D.s store forståelse, kan hun afslutte denne livscyklus med tilfredshed i relation til sin mester, hvilket er alt, hvad hun be-

kymrer sig om. Hun har fortjent denne hjælp fra jer alle. Jeg vil tilføje, at hun afviste at skrive den sidste sætning (da hun ikke har ønsker om belønning eller tak), men hun accepterede det alligevel, da jeg indskærpede hende behovet for at fremhæve upersonlighed.

De tre Arkanskole-centre, New York (hovedcentret), London og Genève, skal være mere effektfulde og bør virke som tre store lyspunkter i verden. I hvert center bør arbejdet udføres af en discipel. Jeg vil foreslå, at arbejdet i Australien udvides på et senere tidspunkt, og at der bør åbnes endnu et kraftcenter i Sydney.

Din meditation i det kommende år bør være fokuseret på din bestræbelse efter at føre anden stråle energien – energien fra din sjæl og dit sind – ind i den fysiske hjerne via det æteriske legeme. Det skal du gøre ved hjælp af den skabende imagination. Du skal handle »som om«. Du skal bogstaveligt se denne energi strømme til hovedcentret og derfra til hjernen, og måden du vil gøre det på, må du selv udarbejde, for det vil være den bedste måde for dig. Jeg vil dog fremsætte to forslag: For det første – se denne kærlighedsenergi som en stor strøm af lyssubstans, der strømmer ned fra sjælen til dit trefoldige lavere legeme, og derfra videre til Arkanskolen, hvor den omslutter dens medlemmer. For det andet – og her må du bestræbe dig på at forstå min mening uden forklaring fra min side – du skal tage de mennesker, du ikke kan lide, særligt de tre, som så smerteligt forstyrrer dig, *til dit hjerte* og tænke på dem (i så høj grad du kan), på deres egne vilkår og ud fra deres egne synsvinkler og *ikke* ud fra dine.

Vejen, der fører til ashramen, ligger altid åben for dig, og jeg vil altid modtage dem, der – ligesom du – har arbejdet og tjent under de vanskelige og besværlige vilkår og under de drastiske omstændigheder, som denne verdenskrig har medført. Du har tjent uden at vige fra pligtens vej. Glem ikke det, og benyt dig af »det privilegium, du har opnået til at træde ind«. Du vil altid finde mig på det inderste sted.

Til H.S.D.

September 1943

MIN BRODER:

I løbet af dette år har bestemte frigørende processer fundet sted i dit liv. Du står nu langt mere fri af komplikationer end hidtil, og du står nu over for nye muligheder til tjeneste og vækst. Mit problem er, hvordan jeg kan hjælpe dig til at drage nytte af den forløbne tid og derved sætte dig i stand til at gøre den nærmeste fremtid til en mere frugtbar periode end nogensinde før. Du har nu været knyttet til min ashram i nogen tid og er på ny blevet optaget i den nye kernegruppe. Årsagen til, at jeg nævner dette er, at jeg ønsker at fremhæve ordet »kerne«. Kernen er det frø – og kun et frø – til det åndelige liv, som du skal beskæftige dig med, og jeg ønsker, at du vender din opmærksomhed væk fra tanken om, hvordan dit liv vil blomstre op i de kommende år, og i stedet være opmærksom på at nære og belive den kerne eller det frø til det nye liv, som netop er begyndt at tone frem. *Den gamle kommentar* siger:

»Frøet udvikler fem blomster og kun fem. Den første blomst blomstrer længe før de andre. Den anden blomst er vanskelig at dyrke, og den tredje er endnu mere vanskelig. Den fjerde blomst dør, og når den dør, udstråler den et lys, og i det lys blomstrer den femte blomst.«

Jeg overlader til dig selv at fortolke det.

Den tid du står over for – enten den bliver lang eller kort – må du nærme dig på en anden måde, end tidligere. Du står alene. Men du står dog sammen med dine brødre i ashramen, og derfor er du ikke alene. Hvad ligger der foran dig? Hvordan kan de kommende år blive konstruktive, organiserede og skabende? Disse tre ord – konstruktive, organiserede, skabende – har jeg valgt med omhu, og jeg vil bede dig om at re-

flektere over dem. Hvad er det konstruktive bidrag, som du nu kan yde til den opgave, som dine valgte medarbejdere udfører? Hvordan kan du organisere dit liv, så enhver iværksat aktivitet vil give resultater, der er værd at vise frem? Hvordan kan din tænkeevnes intense aktivitet mindskes og kanaliseres, således at noget skabende og værdifuldt kan komme frem? Det er de problemer, der må løses, og det er områder, hvor jeg kan hjælpe dig, min broder, hvis du vil acceptere mine forslag og følge dem.

Det er fuldførelsen af et fastlagt projekt, der altid har været den største svaghed i din gruppetjeneste. Du arbejder et kort stykke tid inden for et område af gruppeaktiviteten, og derefter går du over til noget andet. Din grundlæggende hensigt er fast og sand og din stadighed i at støtte mit arbejde på den ene eller anden måde er ubrudt og rigtig, men den synlige indsats er ustabil, og rent tidsmæssigt varer den ikke længe nok til at vise resultater. Hvordan kan det være?

Svaret går i to retninger: For det første flakker din overaktive tænkeevne fra det ene til det andet og tilbage igen, og overorganiserer alt den berører. For det andet bliver det fysiske legeme nødvendigvis meget nervøst og konstant udmattet på grund af denne intense mentale spænding og vedvarende bevægelse, for det er sjældent at noget fuldføres, og det er sådan, at når et projekt gennemføres, og når en plan overholdes, så fører det energi til det fysiske plan og som følge deraf til det fysiske legeme. Dit vitale legeme føler et konstant træk opad af mental kraft, men den mentale kraft kommer ikke til udtryk gennem aktiviteter, der afsluttes som et resultat på det fysiske plan. Din tænkeevne er som en snurretop, der hele tiden vælter og må sættes i gang igen uden at fuldføre noget nyttigt.

Min broder, dette er *ikke* din intention og ønske. Hvad er det, der er galt? Lad mig på en enkel måde fortælle dig, hvad fejlen er. Der sker ustandseligt en overstimulering af sindet af en så kraftig natur, at der ikke er hverken tid eller energi tilbage til at opnå resultater på det fysiske plan. Hvori består

kuren, og hvad skal vi gøre for at forebygge en sådan overstimulering og for at dæmpe den uheldige udvikling, så der skabes tid til at fuldføre opgaverne? Mit svar er: Fuldstændigt ophør af alt meditationsarbejde i mindst et år, eller til jeg giver dig tilladelse til at genoptage det. Du trækker dig hele tiden tilbage til meditationsprocessen, ja, du flygter ind i den, og det gør du på en så vellykket måde, at resultatet bliver, at alle de energier, du kommer i kontakt med, fokuseres i tænkeevnen. Det skal du ikke gøre. Du skal nu høste resultaterne fra alt tidligere meditationsarbejde og anvende dem i aktiv tjeneste, som du vælger efter moden overvejelse, og som du udfører støt og roligt uden hjælp af nogen form for meditation men ved styrken af den kundskab, du har oparbejdet og aldrig anvendt.

Jeg beder dig derfor om at stoppe med al meditation, endog med gruppemeditationen. Du kan hver søndag morgen og hver fuldmåneperiode bruge femten minutter til at hellige dig opgaven med at få kontakt med din sjæl og med mig. Du kan godt deltage i gruppemeditationen på skolen, men du skal huske at betragte gruppemeditationen som et tjenestearbejde, og ikke som en metode til at stimulere og forny din egen natur. Du kan deltage i den gruppemeditation, som A.A.B. afholder hver fredag aften, for dér kan du lære meget. Men derudover ønsker jeg, at du overhovedet ikke bruger tid på at meditere – i særdeleshed ikke i forbindelse med de arbejdsopgaver, du er i gang med. Jeg ønsker, at du på det fysiske plan samarbejder aktivt inden for et eller andet område, der har forbindelse til mine aktiviteter, og jeg ønsker, at du for enhver pris engagerer dig fuldt og helt i dette arbejde, således at et *fuldført* arbejde bliver resultatet. Hvilket arbejde det vil dreje sig om, hvilken fase du kan deltage i, og hvilket ansvar du kan påtage dig, bør drøftes – føler jeg – med A.A.B., men kun hvis du selv ønsker det.

Hvis du vil følge disse instruktioner, vil du blive overrasket over at opdage, hvor meget lettere livet vil blive for dig. Dit sind vil langsomt blive dit redskab og ikke din herre, som

det er nu for tiden. Dit æteriske legeme vil stabilisere sig, og dit generelle helbred vil blive bedre. Du vil blive mere interesseret i dit arbejde, og din egnethed vil tiltage, og det ved jeg, min broder, er det, du selv ønsker. Jeg søger blot at hjælpe dig til at leve op til dine egne tanker.

Jeg vil tillade endnu en øvelse. Jeg giver dig nogle bestemte sentenser eller udsagn, én til hver måned i det kommende år. Hver morgen, inden du står op, skal du sige sentensen for den pågældende måned højt – kun én gang – og gøre den til dit nøgleord for dagen. Fortsæt ikke med at meditere, men tænk eller reflektér over sentensen.

- Første måned. . . . Stilhed og tillid skal være min styrke, mens jeg i dag vandrer på jordens veje.
- Anden måned. . . . Jeg stiger i tankerne ned på de sletter, hvor menneskene vandrer, og dér arbejder jeg.
- Tredje måned. . . . I åndelig væren står jeg på vejen. Det er menneskenes vej. Jeg er. Jeg hverken tænker eller drømmer, men arbejder.
- Fjerde måned. . . . Med mine brødre dvæler jeg i ashramen. Jeg træder frem og udfører planen, efter bedste evne.
- Femte måned. . . . Må kærlighed strømme ud i dag – fra mine øjne, mine hænder, mine fødder, fordi mit hjerte banker med Guds kærlighed.
- Sjette måned. . . . I min hånd holder jeg livets nøgler. Jeg åbner døren for andre, og de passerer forbi – alligevel ser de mig ikke.
- Syvende måned. . . . Da jeg er styrke, kraft, kærlighed og forståelse, bringer jeg disse gaver til mit arbejdes havn. Således strømmer der styrke til andre, og kærlighed til alle jeg møder, og til disse gaver følger jeg et forstående hjerte.
- Ottende måned. . . . En appel efter medarbejdere lyder. Jeg svarer, mit livs mester, og står i rækken af

dem, der tjener. Hvad skal jeg udrette?
Svaret lyder: De opgaver, du ser foran
dine øjne.

Niende måned. . . . Jeg klatrer op til bjergets top sammen med
andre og ser på solen. Jeg går ned i dalen
sammen med mine medmennesker, og dér
vandrer jeg. Mørket er tæt, men jeg er
sammen med mine medmennesker.

Tiende måned. . . . Jeg tænker ingen tanker, jeg siger intet
ord, jeg foretager ingen handling, der ska-
der andre. Det betyder, at jeg anvender en
hjerne, der beskytter mig mod mig selv –
det lille personlige selv.

Ellevte måned. . . . Hierarkiet danner en kæde, der når fra
himlen til jorden, og i denne kæde er jeg
et led. Over mig står de, jeg søger at tjene.
Under mig står brødrene, der kræver
hjælp.

Tolvte måned. . . . Korset er mit. Kærlighedens sværd er mit.
Kraftordet er mit, fordi jeg holder af min me-
ster og mine brødre på den opadgående vej,
og af mine medmennesker på den lavere vej.

Denne forandring vil ikke være nem for dig, min broder. Den
vil komme til at skabe kaos og forstyrrelse i din livsrytme,
men den vil bringe dig gode resultater, og du vil aldrig for-
tryde, at du fulgte min anmodning. Det bedste ligger forude.
Der er behov for dig, og der findes tjenestearbejde, som du
kan udføre sammen med dine gruppebrødre og med mig.

November 1944

BRODER FRA GAMMEL TID:

Dette er den sidste detaljerede og individuelle instruktion,
som jeg giver dig. Jeg har ikke til hensigt at fortsætte med at
gentage, hvad jeg ønsker du – og jer alle – skal være, blive

eller gøre. Du har fået mange instruktioner gennem årene, som stadig mangler at blive manifesteret i praktisk effektivitet. Har du bemærket, hvor ofte jeg har brugt ordet »effektiv« i denne række instruktioner både til hver enkelt og til gruppen? Det har jeg gjort med fuldt overlæg, for ordet fremhæver noget, som jeg gerne så, at hver enkelt af jer gav udtryk for. Sand effektivitet er et resultat af en sammensmeltning af sjælsenergi og personlighedskraft, og ved hjælp af denne æteriske sammensmeltning bliver den fysiske tilkendegivelse tilstrækkelig til at imødekomme kravet, idet det står i et rimeligt forhold til de sammensmeltede kræfter. De af jer, der har adgang til ashramen, har allerede etableret et vist mål af bestemt kontakt. Vejen ind til ashramens indre kredse går via en endnu tættere forbindelse til sjælen, og det er denne forbindelse du helt afgjort må koncentrere dig om at skabe.

Du har virkelig bestræbt dig på at samarbejde og på at udføre mine instrukser. Det har ikke været nemt for dig. Det har taget dig lang tid at komme i gang med at arbejde, siden jeg gav dig den sidste instruktion. Det har taget dig lang tid at nå frem til at fokusere på en bestemt aktivitet, som jeg opmuntrede dig til for nogen tid siden. Det er en følge af dit overrationaliserende sind, som, når du beskæftiger dig med alle livets omstændigheder, har tendens til – i dit tilfælde – at komplicere og forvikle de enkleste problemer på det fysiske plan. Du har tendens til at gøre noget betydningsfuldt ud af noget, som ikke har den mindste betydning overhovedet.

Dit mål for resten af dit liv bør være enkelhed i alle anliggender og i alle relationer. Til denne enkelhed vil jeg bede dig tilføje en større sans for personlig værdighed – en værdighed, der vil udvikle sig til fysisk tilbageholdenhed. Endnu véd du kun lidt om dette, men det vil vise sig tydeligt, efterhånden som du reflekterer over ordet. Til disse to nødvendige egenskaber i din fysiske fremtoning ønsker jeg, du tilføjer forståelse – en forståelse, der er baseret på kærlighed og ikke på en mental proces. Dette vil blive vanskeligt for dig, for det indebærer, at det skal styres af dit hjerte uden tilskyndelse fra

dit ustadige og omskiftelige sind. Hvis du udvikler disse kvaliteter – *enkelhed* set fra en mental synsvinkel, *forståelse* set fra en emotionel og astral synsvinkel, og *værdighed* set fra en fysisk synsvinkel – og vil virke med disse kvaliteter i resten af denne inkarnation, vil du begynde dit næste liv bedre udstyret til mere fuldstændig tjenestearbejde og med et bedre egnet fysisk instrument.

A.A.B. fortæller mig, at det bekymrer dig, at du er, hvad du kalder »bagud« de andre i den nye kernegruppe, hvad angår modtagelse af rækken af gruppeinstruktioner. Hun spørger mig, hvad hun skal gøre, da hun ikke vil holde dem tilbage fra dig, hvis jeg på dine vegne ønsker, at du (med dine egne ord) »hale ind«. Hale ind på hvad og hvem, min broder? At modtage de skriftlige instruktioner er ingen indikation på kapacitet eller status, for i det åndelige liv og i alt liv fri af fysisk hjerneopmærksomhed (som du forstår det) eksisterer det »at hale ind« ikke. Set fra en esoterisk synsvinkel, der gælder livets sjælsaspekt, er tid ganske enkelt en række bevidsthedsstadier, som registreres af den fysiske hjerne. Tiden påvirker i virkeligheden ikke det indre åndelige menneske. Kunne du blot se det – og dette er noget, som alle disciple bør forstå – for du, der er det virkelige væsen, har ikke behov for instruktioner. Enhver mesters opgave er blot at gøre mennesket opmærksom på – ved at påvirke dets fysiske hjerne – den del af den tidløse visdom, som menneskets egen sjæl søger at få det til at registrere. I virkeligheden har du fået instruktionerne hurtigere og med kortere mellemrum end dine gruppebrødre på grund af dit overaktive og utilfredse sinds pågænhed og begærlige krav. Men du har på ingen måde mestret det, du er blevet instrueret om, og du har heller ikke udført den nødvendige meditation. Derfor vil du først modtage de aktuelle gruppeinstruktioner, når solen er gået mod nord, og jeg vil i al fortrolighed meddele A.A.B. det rette tidspunkt.

Med hensyn til dit meditationsarbejde, så må du nu begynde at følge det meditationsomrids, der er beskrevet i de tidligere instruktioner, men du skal gennemføre det uden overdre-

vent pres. Du må udføre det uden ivrigt at forvente noget, men ganske enkelt som en påkrævet pligt. Jeg ønsker, at du gransker dig selv ganske nøje, og at du afstår fra at anvende det hellige ord undtagen i forbindelse med gruppemeditation, fordi gruppens aura vil absorbere de indkommende energier, og derved undgår du at blive uhensigtsmæssigt stimuleret. Når sindet er vågent og aktivt, er det en stor overfører af de energier, der frigøres af det hellige ord. Når det intoneres af en emotionel type, har det lykkeligvis ingen virkning i de fleste tilfælde, og der drages derfor ingen energi ned til personlighedens mekanisme. Men når sindet er aktivt og i forbindelse med sjælen på bestemte evolutionstrin, kan og vil det drage sjælsenergi ned og forbinde den hurtigt og øjeblikkeligt med hjernen. Således opstår mange af de vanskeligheder, der er forbundet med overstimulering, som du er offer for. Følg meget nøje denne formaning.

En af de faktorer i ashramiske relationer, som du må finde frem til og give til kende, er den sikre fred og indre tryghed, der karakteriserer dens vibration. Der findes for meget feberagtigt i dit liv. Du mener, det skyldes et fintfølede legeme, min broder, men det er ikke tilfældet. Det skyldes et febrilsk sind. Ikke før ro og fred og stilhed præger dine mentale processer, vil det være klogt af dig at prøve at penetrere længere ind i ashramen, end hvor du nu befinder dig. Så bestræb dig på at holde dit sind i ro. Det fysiske legeme er langt stærkere, end du tror, og du vil få et meget bedre helbred, såfremt du kan regulere dit aktive sind på en bedre måde.

En ashram er et sted med fredfyldt tillid og ordnet aktivitet. Planen og den aktuelle tjenesteaktivitet kendes, og disciple og indviede – hver kender sin opgave og evner – fortsætter med at udføre den del af opgaven, der er deres. Alle føler relation til de faser i opgaven, som deres gruppebrødre udfører. Det er ved at lære at se billedet i sin helhed (sådan som mesteren altid ser det), at tillid og sikkerhed udvikles.

Jeg vil give dig fire billeder, som du kan reflektere over ved din søndag morgen koncentration. Du skal prøve at læse

det, som ligger bag symbolikken, og som er din sjæls budskab til dig, personligheden.

- I. Et stille midnatsblåt hav. På himlen ses den lysende fuldmåne. I en lysstribe tværs over havet ses en lille båd, der *langsomt* nærmer sig, og – smilende med hænderne på årerne – ses H.S.D.
- II. En buegang kantet af søjler, der kaster skygge, når de bryder solens stråler. En have breder sig ud på hver side fuld af duften fra mange blomster og med mange biers summen og farvestrålende sommerfugle. En klokke ringer ti gange. Dens klang er dyb og klar og melodisk. Men den, der sidder og skriver og tænker i buegangens skygge, bevæger sig ikke. Han skriver og helliger sig den anviste opgave.
- III. Et værelse i skygge, fuldt af fred og ro, af bøger og foretagsomhed. Og ved skrivebordet sidder mesteren og arbejder og tænker, projicerer tanker, er virksom i det indre, foroven og over alt, medens mange går gennem værelset. De har opnået ret til at gå igennem det.
- IV. En gylden dør står vidt åben ud til solen. Foran døren ligger klippestykker og mindre sten. En sti fører hen til døren, og over døren står ordene: Træd ind med ro, tal sagte, og kun hvis det er nødvendigt. Gå om bag døren og børst rejsestøvet af. Træd derefter frem foran mesteren, men først når det rolige aftenlys skinner, og alt er roligt i dit indre.

Tag disse billeder – ét hver søndag i måneden – og arbejd kreativt med dem. Ved slutningen af året bedes du indsende din fortolkning af disse symboler til A.A.B. (som hjælp til gruppen). Nævn nøjagtigt det du opfatter og frygt ikke kritik.

Du gør fremskridt, min broder, og kan – hvis du vil – være til tjeneste for dine medmennesker. Glem ikke, at du til alle tider kan finde mig i ashramens midte, men først når du kan nå frem dertil med enkelthed, forståelse og værdighed.

August 1946

MIN BRODER:

I min sidste instruktion til dig, sagde jeg, at det var den sidste, jeg ville give dig. På det tidspunkt havde jeg ikke til hensigt at afslutte de ydre ashramiske tilhørsforhold. I dag er de afsluttet, og derfor giver jeg dig nogle afskedsord, der har praktisk betydning på det fysiske plan – også for dine gruppebrødre.

Jeg nærmer mig med stor bekymring, fordi dit fysiske liv er nu lige så omskifteligt, som dit sind har været, og du véd, min broder fra gammel tid, at dit rastløse, begærlige og utilfredse sind har givet både dig og mig mange vanskeligheder gennem de år, vi har samarbejdet. Lad os se på din situation i et mere klart lys. Jeg vil gerne vise dig en klog fremgangsmåde til fremtiden.

Du er en engageret discipel, og det har du bevist over for dig selv. Du er medlem af min ashram, men din mentale rastløshed har hindret dig i at få en nærmere relation til ashramen. Du står stadig i periferien, selv om du i det mindste burde være nået frem til den første kreds af aktive disciple. Dette har imidlertid ikke været muligt, og sådan vil det forblive, indtil du får bragt ro og rytme ind i dit liv på det fysiske plan. Det var kendskabet til dette, der tilskyndede A.A.B. til – for ikke så længe siden – at anmode dig om at slå dig til ro. Hun kunne ikke sige, at det var af hensyn til ashramen, for hun vil ikke trænge ind på et område, som jeg nødvendigvis står for, men hun søgte oprigtigt at hjælpe.

Min broder, uanset hvor I er, er det nødvendigt for alle disciple at have et roligt sted at bo, og det er der flere årsager til. Gennem måneder og år – når det gælder en sand discipel – bliver en rolig bopæl en helligdom, idet der er opbygget noget, som bliver magnetisk og modtageligt over for ashramen, og i okkult forstand er »disciplens fysiske hjerne den sensitive modtager, der kan finde sin plads og være i ro«. Jeg tror, du forstår, og jeg ønsker, at du funderer over disse ord

og reflekterer over mit forslag. Jeg ønsker, at du søger efter (og du vil finde) et sted med en egnet bolig, som vil have en *langvarig* nytte for dig, og som du ikke vil flytte fra undtagen som reaktion på de normale livsbetingelser. På grund af den ustabilitet, som du blev født med, og som er dit største problem i livet, véd du, at du har behov for den stabile rytme og hjerteslaget fra hovedkvarteret i New York, som jeg arbejder igennem. Dette bør være betingende for dit valg af det sted, hvor du kan slå dig til ro, og, min broder, jeg fremhæver igen ordene »slå dig til ro«.

Dette er en åndelig nødvendighed for dig og vil have betydning for dit helbred, din sindsro og for en stabil fast personlig rytme. Dette vil igen betyde et skridt frem mod frigørelse. Du har accepteret din rastløshed og ustabilitet som betingende faktorer i dit liv, og heri ligger en stor fejltagelse, som du altid har begået. Begge karaktertræk er alvorlige hindringer for dit åndelige fremskridt og din egnethed, og er årsag til, at du ikke er til så stor nytte, som du burde være for dem omkring dig.

Uanset hvor lang tid du endnu har foran dig, min broder, må du sørge for, at denne konstante rastløshed *slutter*. Bestræb dig for at *være*, hvor du er, selv om du ikke føler dig hjemme. Sørg for at omgive dig med ting, der er nødvendige for at skabe et fredfyldt, roligt og nyttigt liv, og *fasthold det*. *Jeg kan ikke stærkt nok tilskynde dig til det*. Fyld dit liv med interesser, der har relation til mit arbejde (et arbejde, der har vækket dit oprigtige engagement), men brug ikke tid på meditation. Det er denne konstante tilskyndelse til at meditere, der er skyld i mange af dine vanskeligheder, fordi meditation overstimulerer dit omskiftelige og aktive sind. Dette resulterer med tiden i et rastløst fysisk liv, der konstant er under forandring. Tal dette igennem med A.A.B., som har iagttaget dig med kærlig opmærksomhed gennem mange år, og som er særdeles bekymret for dig i denne tid.

Der findes meget du kan gøre, *hvis* du er villig til blot at gøre en lille indsats. Du har meget generøst givet af dine midler og har derved gjort meget af mit arbejde muligt. Det

er jeg taknemmelig for, og jeg fremfører også tak til dig fra dem i Hierarkiet, der står bag det arbejde, som A.A.B. og F.B. er ansvarlige for. Vi vil altid være ligeså taknemmelige for denne hjælp, som de to personer er, der samarbejder med os. Vi vil altid være dig taknemmelig for din fortsatte hjælp til dette område, når det er din sjæl der tilskynder dig, og forudsat at du altid har det, der er nødvendigt for at opretholde et roligt, behageligt og fredeligt liv på et passende og varigt sted i nærheden af centret for vort arbejde.

Vi forsøger at forlænge A.A.B.s liv, der skulle have været afsluttet i år. Det er meget imod hendes ønske, men vi gør det, for at arbejdet i Europa kan stabiliseres, og arbejdet med bøgerne fuldføres. Jeg nævner disse to områder efter deres betydning. Hjælp hende alt det, du kan. Hun beder mig om at lade være med at nævne det, men jeg har sagt hun skal. Hendes liv er mere vanskeligt, end du er klar over, og havde F.B. ikke støttet hende, så ville hun ikke være her endnu.

Hver morgen og middag, og hver aften før du lægger dig til at sove, skal du forene dig med din sjæl, med ashramen og med mig og uden anspændelse sige meget stille:

»Jeg står på et fredens sted, og fra dette sted, som jeg kan passe og holde af, kan sandt lys strømme ud.

Jeg står fredfyldt i ligevægt, og ved hjælp af denne ligevægt kan jeg tiltrække de gaver, jeg skal give – et forstående hjerte, et roligt sind, mig selv.

Jeg er aldrig alene, for omkring mig har jeg de, jeg søger at tjene, mine brødre i ashramen og sjæle, der kræver min hjælp, selv om jeg ikke ser dem, og mennesker på fjerne steder, der søger mit livs mester, min broder, Tibetaneren.«

Denne meditation er alt, hvad jeg ønsker, du skal udføre *i resten af dit liv*, undtaget er de gruppemeditationer, der udføres i hovedkvartererne for vort arbejde. Du vil opdage, at disse påkaldelser, som du fremsiger tre gange om dagen, vil være

tilstrækkelige til at berolige dit sind og forandre det sted, hvor du *opholder dig*, til et helligt sted.

Denne oplysning vil sikkert i nogen grad overraske dig, for det er sjældent, jeg beskæftiger mig med det fysiske plans forhold, og jeg beskæftiger mig kun med dette emne om »en fredfyldt bolig« i dit tilælde, fordi den mangler, og når du afviser (en indre afvisning) at finde et *egnet* sted at leve, er det en indikation på en mental holdning, som du bør sørge for at bringe til afslutning. Denne rastløshed påvirker kvaliteten i din vibration, og det påvirker igen i ubetydelig (meget ubetydelig) grad dine ashramiske gruppebrødre.

En fremtid i tjeneste åbner sig for dig, hvis du, jeg gentager, er villig til at gøre en lille indsats og fuldføre det, du påbegynder.

Min velsignelse og kærlighed er for altid din – som en mesters kærlighed til sin discipel, hvorend han er, langt væk og tæt på, fjern som nær.

Til L-T.S.K.

September 1943

MIN BRODER:

Vi har haft tilknytning til hinanden gennem mange år, og den begyndte i virkeligheden for mange liv siden. Du ville have nået et mere fremskredent stadium i discipelskabet, hvis du ikke altid responderede så åbent og vedvarende på det uvirkelige, på det unødvendige og på det, der kommer mellem dig og det klare, bestandigt oplyste fremskridt på den vej, du burde have gået. Du vil bemærke, at jeg ikke anvender ordet blændværk her. Årsagen er, at det tydeligvis er et ord, der ikke siger dig noget, og jeg føler derfor, at jeg bør forklare dig, at blændværk (hvad angår dig) betyder det, der trækker dig væk fra det ønskede tjenestearbejde, det der optager din opmærksomhed, så du hindres i at koncentrere dig om livets realiteter og omstændigheder, og det der altid placerer dig i centrum for store projekter, så du kan føre an som en betydningsfuld intelligens, der gør videnskabelige opdagelser, eller som en arkitekt af en bygning til beboelse for mennesker, samt det der kommer mellem dig og den enkle pligt for en forpligtet discipel – for det er *det*, du ufravigeligt er.

Min broder, du har en god illustration af det jeg mener i de to planer til verdens frelse og enhed, som du har arbejdet på de sidste seks måneder. Den ene plan er formentlig en respons på min anmodning om at formulere nogle forslag, men jeg anmodede dig om at skrive to, og det andet er du endnu ikke helt færdigt med, og det var mere betydningsfuldt end det første, for det *havde* andre udarbejdet, og der blev brugt tid til at forelægge dem for forskellige mennesker og til hvad nytte? De indeholdt intet nyt. De bedste tænkere i ethvert land i verden har formuleret dem. Dine planer var ganske enkelt kompilationer af kendte fremstillinger, der allerede er blevet præsenteret for offentligheden i en bedre form. Derfor, hvilket formål tjente de? Kun det, at de trak dig væk fra den

enkle daglige pligt, kun det, at de gav næring til din trang til at ville udrette noget stort, og kun det, at de forhindrede dig i at deltage i et sandt og praktisk samarbejde om mine planer, som du kender så godt, og som disciplene i min ashram er forpligtet til at virkeliggøre. Det er deres gruppepligt, *ikke* på grund af et autoritativt krav eller af blind lydighed, men fordi de frit har truffet dette valg og identificeret sig med ashramens hensigt (så langt som de kan forstå den), og derfor er de i min ashram. De har villigt responderet på mine planlagte intentioner og i en ånd af hengivenhed til det gode for menneskeheden.

Alt dette viser mig, at du stadig har tendens til at være underlagt en uklar vision og prangende formuleringer og er negativt modtagelig for kollektive tanker fra fremadtænkende mennesker, for du tænker ikke selv positivt eller originalt. Du fastholdes stadig af blændværk.

Du kunne her spørge, min broder: Hvorfor beholder du mig i din gruppe? Hvorfor ikke vente, indtil jeg har lært mere og har overvundet disse tendenser? Svaret er: Fordi du behøver ashramens beskyttelse, og dernæst har du – set fra dette center for beskyttelse – behov for at lære at acceptere lydighedspligten over for den ashramiske hensigt og at arbejde under ledelse af de kærlige intentioner hos dem, som du erkender er mere erfarne disciple end du selv. Du befinder dig også i min ashram på grund af et gammelt samarbejde, og fordi du fortjente belønning for denne indsats og for muligheden ved at være den første til at vurdere mine bøgers betydning og den lære de bringer, samt at hjælpe A.A.B. i hendes bestræbelser. Af den grund har du fortjent retten til min og hendes påskønnelse, og du har dem begge. Dette er den eneste klare åndelige tænkning, du har præsteret i denne inkarnation. Derfor beskytter ashramen dig, og dine brødre står ved din side, og i denne korte inkarnation er du et aktiv – men det er et aktiv, der med dit samarbejde kan ændres i din næste inkarnation til et gruppeaktiv.

Der er som følge heraf ingen grund til det mindste mis-

mod, og det siger jeg med en bestemt hensigt og i sandhed. Der findes kun anledning til at acceptere kendsgerningerne. Hvilke kendsgerninger, min broder? Lad mig fortælle dig det med min sædvanlige åbenhed. Lad mig pege på, hvad jeg og de, der kender dig bedst, føler bør være din holdning i resten af dette liv. Hvis du accepterer disse tanker og samarbejder villigt, vil du i høj grad medvirke til at frigøre dig selv. Hvis du afviser at se lyset, vil du blot forsinke processen og lade ashramens beskyttende omsorg fortsætte i en længere periode. Lad mig først belyse forløbet af dit blændværk for at vise dig på en intelligent måde, hvad det er, jeg ønsker du skal være opmærksom på.

Jeg vil ikke beskæftige mig med den tid af dit liv, der ligger forud for den periode med erkendelse, der satte dig i stand til at yde mig og verden fortræffeligt tjenestearbejde. Din erkendelse af og hjælp til det arbejde, jeg udførte, har frigjort bestemte energier, der vil have stor indflydelse på, hvordan menneskeheden bevidsthed vil ændre sig. Husk, at Hierarkiet glemmer ikke det tjenestearbejde, du har ydet.

Det var blændværk, da du var ved at gøre en forunderlig opfindelse, og det tog mange år med forsøg, men det førte til intet. Hvorfor? Fordi du havde hverken rigelig skoling eller evne til at gennemføre en sådan opgave. Den vil blive udført bedre og på andre måder af mennesker med bedre evner end dine. Din udrustning var ikke tilstrækkelig.

Det var blændværk i relation til åndelige evner, der førte nogle af dine gruppebrødre på vildspor i flere måneder. Du har altid været betaget af personligheder, som har vildført og forblændet dig i forretningsverdenen, og som har ført dig ind i uheldige og vanskelige situationer, der til sidst pressede dig til at erkende, at de ikke det mindste var det, du troede. Hvad er dette andet end blændværk vedrørende personligheder. Ikke før du har lært at se menneskene, som de virkelig er, kan du udføre en discipels eksoteriske arbejde.

Derefter kom et mellemstadium, hvor jeg bad dig om at trække dig ud af gruppen, og døren til den indre ashram blev

lukket for dig. Det blev en særlig god tid for dig, og du deltog i denne periode i forretningslivet og iagttog nøje dine egne reaktioner. Derefter blev døren til ashramen igen åbnet, og du fik igen adgang til gruppelevet. I et år syntes alt at være godt, men den dobbelte stimulering fra ashramen og fra det aktive arbejde i min gruppe viste sig at være for stor, og blændværk omsluttede dig igen.

Du begyndte med at formulere omfattende planer til genopbygning af verden og til en enorm organisation, og i al den tid spillede det arbejde, jeg ønskede udført, og de skitser til arbejdet, jeg havde foreslået, og som dine gruppebrødre og min ashram har ansvar for, ingen rolle i din planlægning. Du har været ulykkelig og vildledt på grund af manglende sympati, men hvad vil du have dine brødre skulle gøre? Ville du have, at de skulle hjælpe mig med at hjælpe dig til at frigøre dig fra vilde planer og planlægning, eller ville du have, at de skulle bakke dig op og styrke det greb, som blændværk har om dig?

Her er mine forslag, min broder, som jeg giver med al kærlighed og forståelse, og med en sand påskønnelse af dit oprigtige engagement, din store og beundringsværdige udholdenhed, din dybe ydmyghed, og dit virkeligt store behov for beskyttelse.

1. Acceptér den kendsgerning, at du har behov for beskyttelse, og vær taknemmelig.
2. Acceptér den kendsgerning, at i dette liv har du hverken de mentale evner eller en klar vision til at sætte dig i stand til at være leder, organisator eller planlægger af de endelige planer for Hierarkiet.
3. Acceptér den kendsgerning, at du ikke er ung nok til at ændre noget grundlæggende i din personlighed, for sjette stråle krystalliserer ret hurtigt.
4. Acceptér den kendsgerning, at det er i udførelsen af de hjemlige og forretningsmæssige pligter, og i bestræbelsen på at bringe glæde til personerne i dine omgivelser ligger

den umiddelbare løsning på dit problem. Et enkelt, ydmygt liv i tjeneste og selvforglemmelse vil i højere grad medvirke til at frigøre dig, end en drastisk indsats for at forstå og bekæmpe blændværk. Du er endog endnu ikke klar over, hvad det er. Det kan kun overvindes af et indre oplyst sind, og der er derfor intet andet for dig at gøre, end at styrke din sjælskontakt ved at leve et praktisk åndeligt liv på det fysiske plan og ved fuldt og helt at afstå fra al tænkning om en fremtidig verden, om fremtidige videnskabelige opdagelser, om en fremtidig verdensorden, og om måden, hvormed alt dette kan virkeliggøres.

I det øjeblik dit sind bliver optaget af de universelle livsaspekter, presses det ud i vildrede. Dets tankeformskabende tendenser bliver så intense, at sjælens indre oplysning ikke har mulighed for at penetrere. Du skal lære at *føre denne indre oplysning ind i dit personlige daglige liv på det fysiske plan*. Den del, du har modtaget, er blevet anvendt på det mentale plan til opgaver, der er langt større, end du kan klare i denne inkarnation med din nuværende udrustning. Det har ført til et kronisk stadium af blændværk. Lev praktisk, venligt, ydmygt og kærligt i resten af dette liv, og giv det smukke til kende i dine personlige relationer. På den måde vil du frigøre dit sind fra pres, der er for store for det, og du kan derved begynde at betræde vejen til frigørelse.

Kan du gøre dette, min broder? Kan du føre åndelighed ind i forretningslivet og leve i forretningsverdenen som discipel? Hvis du ikke kan, må du lære det, fordi discipelskab skal leves fuldt og helt i alle aspekter af livet, og forretningslivet er et aspekt af menneskenes liv. Kan du lade alt andet ligge og blot føre fred, glæde og tryghed ind i dit hjem og ind i dit samarbejde med hovedkvartererne for mit arbejde i verden? Kan du begynde at blive et menneske, som en søgende kan henvende sig til for at få hjælp og vide, at han vil få rigelig praktisk hjælp til at sætte sig i stand til at se det næste skridt fremad? Du kan gøre og blive alt dette, min broder. Din op-

gave er at tilkendegive dit discipelskab i det daglige liv og ikke at kopiere discipelskabet hos dem, der er mere frem-skredne end dig selv.

Gennemfør gruppearbejdet og meditationen som angivet. Jeg tildeler dig ikke nogen speciel opgave. Jeg ønsker at se dig nærmere integreret i gruppen i min ashram, som du *er* en del af. Tvivler du, og har du tvivlsspørgsmål? Du er en del af min ashram, og det medfører den nødvendige beskyttelse så vel som bestemte risici for overstimulering. Dine gruppebrødre står ved din side med varme, kærlighed, forståelse og taknemmelighed. Jeg behøver ikke at forsikre dig om min beskyttende omsorg og vedvarende interesse. Det må årene have vist dig.

November 1944

MIN BRODER OG VEN FRA GAMMEL TID:

Der er absolut ikke grund til den dybe depression og den selvransagelsesproces, du konstant lever i. For flere år siden var din drøm at tjene mesteren, at blive kendt af ham og at blive en del af hans gruppe og ashram. Du længtes efter at få status som accepteret discipel, teknisk forstået. Du har tjent mesteren og ydet os, som jeg har fortalt dig, et bemærkelsesværdigt tjenestearbejde. Jeg er opmærksom på dig, og det er måske viden om dette og dets implikationer, der foruroliger dig så dybt. Du er en integreret del af en gruppe, der er knyttet til min ashram. Du er en accepteret discipel. Du har således al mulig grund til at føle dig opmuntret.

Du er imidlertid vidende om dine svagheder og brister. Sådan er det. Men kendsgerningen er, at dit livs vigtigste tendenser og hensigter har bragt dig ind i ashramen. Sådan er det også, min broder. Alle i ashramen har tilbagefald i korte tidsrum, undtagen de, der har højere indviet status.

Noget af det, som jeg sagde i min forrige instruktion til dig, var, at din alder var så høj, at det ville være så godt som umuligt for dig at ændre noget. Alligevel har du helt bestemt

ændret dig i løbet af det sidste år, og ved ikke længere at give dig af med den blændværksskabende tænkning, som har karakteriseret dig de seneste år, og som så ofte ikke førte til resultater, har du gjort virkelige fremskridt – større fremskridt end i noget tidligere tidsrum. Det har næsten overrasket mig. Da jeg drøftede det med et medlem af min ashram (han kendes ikke af nogen i denne gruppe, som jeg giver instruktioner), kom han med denne bemærkning: »Sjælen er trods alt en mester, og når kraften i et mesterskab frigøres og bringer sindsro og forsonlighed, er det vanskeligt at forudsige, hvad det kan føre til«. Din sindsro har hovedsageligt vist sig på det fysiske plan som depression og træthed, hvilket har skabt en negativitet, der gør det vanskeligt for nogen form for positivt blændværk at vise sig. Men det hjalp i høj grad, idet udmattelse svækkede det greb, som det havde om dit astrale legeme. Se til, at det ikke bliver styrket igen. Men vær ikke nedtrykt, du skal ganske enkelt være afvisende over for alle forslag, der har karakter af blændværk, og lade dig opmuntre af mine ord, for jeg taler ikke hen i vejret eller usandt. Du vil ikke gøre bemærkelsesværdige fremskridt i dette liv. Acceptér det som en kendsgerning og vær glad for roen i den kommende periode, før du skal over på den anden side. Udnyt tiden fuldt ud – læs, studér og tænk.

Du har for længe siden bedt mig fortælle dig, hvilke stråler dine tre personlighedslegemer er på. Det vil jeg gøre nu, for du kan drage nytte af denne information.

Du har, som du véd, en tredje stråle sjæl og en sjette stråle personlighed. Din opgave, hvad angår den sidstnævnte, er at gå over til første stråle, således at dit næste liv i inkarnation vil få den vanskelige kombination med tredje og første stråle. Dette skulle den nuværende inkarnations skoling, disciplin og erfaring have forberedt dig til, og du kan derfor møde fremtiden ikke alene med forsigtighed men også med sikkerhed.

Dit *mentale legeme* er på femte stråle, og det er baggrunden for din interesse i videnskabelig retning, men dit sinds natur har endnu ikke en sådan karat, at du kan drage nytte af

det, og dette er et faktum, som du må acceptere.

Dit *astrale legeme* er på første stråle, og det er årsagen til det faste greb, som blændværk har haft om dig – det er et blændværk, som er nedarvet fra de tre sidste liv, og som du i dette liv har anvendt målrettet og kraftfuldt gennem din første stråle astrale natur. *Med vilje* beskæftigede du dig med blændværk. Du løb i det sidste liv en stor risiko for at betræde vejen til sort magi. Din erkendelse af mig og mit arbejde og dit øjeblikkelige samarbejde udelukkede helt den risiko, men tendensen til blændværk forblev og er der stadig.

Dit *fysiske legeme* er på tredje stråle, og dette har intensiveret denne stråles dårligste aspekter, fordi sjælsenergi (der ikke styres af et indre oplyst sind) stimulerer af og til dette legeme, hvorved blændværk får indpas på det fysiske plan.

Hvis du kan udvikle mental forståelse i større grad, og hvis du i dette liv og det næste kan opnå et vist mål af sand indre oplysning, så vil alle de vanskeligheder, der nu besværer dig, blive elimineret. I din næste inkarnation bør du bestræbe dig på at arbejde gennem et anden stråle astrallegeme, for du har virkelig mangel på anden stråle kraft i din meget vanskelige udrustning. Der er for mange første stråle energier i din nuværende udrustning, og dit endelige mål må være en anden stråle personlighed, der i dit næste liv kan erstatte din første stråle personlighed. Du mangler i høj grad kærlighed og lys, og såfremt du kan drage det ind i din lavere firfoldige natur, vil det skabe store resultater af en helt anderledes karakter. Sådanne resultater må du tilvejebringe ved hjælp af en vågen interesse for andre og af kærlighed til andre og med streng mental styring og udfoldelse.

August 1946

BRODER FRA GAMMEL TID:

Dette er blot et afskedsord til dig vedrørende din fysiske tilknytning til min ashram. Jeg vil indlede med at forsikre dig om, at den indre forbindelse forbliver ubrudt og vil bestå,

skønt jeg ikke har nogen idé om, hvordan friheden vil præge dig, eller hvornår du kan fortsætte sikkert frem til selve ashramen. Ethvert fremskridt, som du kunne have gjort i dette liv som et resultat af min korrigerende skoling og hjælp, er i høj grad blevet afvist af din lidt nølende accept af fejlslag, af din grundlæggende og stadige »overbevisning om synd« (hvis jeg kan bruge en så gammel vending), og af din konstante indre koncentration om dine grupperelationer. Du fejlede, min broder. Men hvorfor være overvældet over fejltrinnet år efter år og vedblive med at rette øjnene mod det lavere selv, der fejlede? Alle har fejlet og vil gøre det igen i en eller anden retning. Selv mestrene fejler til tider ved deres første forsøg på at gennemgå en af de højere indvielser, og set fra en hierarkisk synsvinkel opfattes det som et fejltrin. Det er sjældent, at fejltagelsen har stor betydning, men det har bestræbelsen efter at registrere, hvad det var, der forårsagede fejltrinnet og hindrede muligheden for at stå foran den Ene Indvier, fordi alle virkninger har en eller anden årsag, der er *mulig at konstatere*. Sådan bør det være på alle niveauer af fremskridt, endog en så relativ betydningsløs indsats (set fra en synsvinkel om hierarkisk arbejde) som dit forsøg på at opnå retten til at træde ind i min ashram, eller det der kaldes »ashramisk penetring«, og videre frem og op gennem mange grader af fejltrin og helt op til Buddhas velkendte fejltrin for at nå sit mål.

Mit budskab til dig er derfor baseret på den indviende Pauli ord: »Jeg glemmer, hvad der ligger bagude og strækker mig frem mod det, der ligger forude«. Tænk ikke længere på det, der skete tidligere, men gør de relativt få år, du har tilbage af dette liv, til udbytterige og hensigtsmæssige år med mit arbejde. Dette vil kræve, at du tilegner dig og vedkender dig en holdning, der ikke hæmmes af ambition, men som forpligter dig til at *perfektionere hverdagens relationer*. Ved at stræbe efter at forskønne og åndeliggøre de daglige relationer, så levnes der ikke tid til respons på blændværk. Dit sind og begær (din kama-manasiske natur) vil blive – med bestemt hensigt – fysisk orienteret. Din tilkendegivelse af den rette levevis på det fysiske plan vil for dig blive den faktor, der har størst betydning.

Din åndelige fokusering vil forblive uændret, og det er denne målbevidsthed (som du altid har givet til kende), der har bevaret en ubrudt relation til mig og dine gruppebrødre. Derfor behøver du ikke at bekymre dig om din åndelige aktivitet på det åndelige plan. Det er din fysiske aktivitet, der har været fejlagtig. Reflektér nøje over disse ord. En fokusering af din åndelige holdning og natur på det fysiske plan vil resultere i et mere dynamisk liv i stedet for det dybest set negative liv, som du for tiden tilkendegiver. Du vil blive overrasket over de resultater, det til sidst vil frembringe.

Jeg anviser dig ingen meditation. Jeg søger at se dit åndelige liv strømme *nedad* til dit daglige liv, og jeg søger ikke at se dig hæve din menneskelige sjæl op mod en sjælskontakt, som du sjældent opnår, bevidst i det mindste, i dette liv. Dit problem skyldes den kendsgerning, at du engang i fortiden opnåede en helt bestemt sjælskontakt, men vidste ikke, hvordan du skulle håndtere de kræfter, der blev fremkaldt. I denne inkarnation strømmede denne kraft ind i det astrale legeme i særligt stort omfang og vækkede det blændværk og den vildledelse, der har farvet dit liv. Men du har et meget stort oplagret reservoir af åndelig kraft på højere niveauer end det astrale, og derfra kan du muligvis drage kærlighed og lys, *hvis* du som det vigtigste koncentrerer dig om og stræber efter at leve rigtig i dit daglige liv på det sted, hvor du er og i de omgivelser og forhold, som du har ansvaret for.

Du skal ikke frygte, at jeg holder op med den opmærksomhed og de omsorgsfulde tanker, som jeg har givet dig i alle disse år. Det er mit oprigtigste ønske at se dig opnå et vellykket resultat. Jeg er blevet ked af det, når du fejlede. Jeg ønsker at have dig *inde i* ashramen, hvilket endnu *ikke* er tilfældet. Men du er i stand til at tage et skridt fremad i dette liv, hvis du – i dine sidste år – følger instruktionerne. Fortsæt tilidsfuldt, min broder. Gruppen har aldrig forladt dig eller svigtet dig, og du behøver ingen forsikring fra mig om, at du altid er i mine tanker.

Til R.S.W.

Januar 1940

Dit blændværk har, som du véd, karakter af psykisk sensitivitet. Ligesom S.C.P. fungerer du i astral-buddhisk retning. Men da du har en skolet tænkeevne rent uddannelsesmæssigt (for du har studeret på universitetet, ikke sandt, min broder), så er dit problem et helt andet. Din opgave er at anvende tænkeevnen til at udvikle intuitionen og til at styre den lavere psykiske natur. Dette psykiske blændværk fordrejer *ikke* i urimelig grad dine anskuelser, men dets blotte tilstedeværelse er et forstyrrende element for dig. Du bryder dig ikke om og ønsker heller ikke denne psykiske sensitivitet eller viden, som den fører med sig, men den skaber de livsbetingelser, som du må lære at leve frit i og med værdighed. Det er ikke en situation, som du må prøve at flygte fra, for den er en del af manifestationen, og du må lære at bearbejde den og at fungere i den, men uden at være bundet af den – på samme måde, som du ikke identificerer dig med et fysisk fænomen som regn eller storm. Blændværk eksisterer. Det er til. De højere blændværk er mål, som personer med lavere psykisme må arbejde hen imod, og din opgave er at hjælpe dem, der befinder sig midt i blændværket, og med denne bemærkning kan jeg muligvis hjælpe dig til at tage din tænkning op til nyvurdering og til at fjerne nogle af dine bekymringer.

Fx vil en person, der har været astralt og psykisk styret af blændværk, såsom selvisk begær og materielle mål, tage et virkeligt stort skridt fremad, når han slipper ud af det, og kommer ind i et blændværk af hengivenhed fx til en lærer – et blændværk, som du har lagt bag dig i din erfaring, og som ikke længere har en styrende betydning i dit tilfælde.

Tænk over dette, og hvis det interesserer dig, så kunne du lave en opstilling over de højere og lavere blændværk og antyde, hvordan de lavere kan transmutteres til højere evner, der

kan føre til en senere frigørelse. Du kan gøre meget for at løse problemerne i forbindelse med blændværk af psykisk sensitivitet ved at forholde dig rigtigt til tidsækvationen, (for den tid, der går til at modtage kontakter, som det undertiden kaldes, har en virkelig relation til væksten af blændværk) og til elimination af det uvæsentlige. Fortsæt derfor fremad i tjeneste med glæde og med tillid. De forskellige blændværk fastholder dig ikke fuldstændigt, men du har behov for større forståelse af deres natur.

August 1940

MIN BRODER:

Jeg vil spørge dig, om implikationerne af din sjælsstråles og din personlighedsstråles relation til strålerne for dit astrale legeme og dit fysiske legeme interesserer dig på nogen måde? De to lavere stråler er de samme som de to højere, og imellem dem står den stråle, der, par excellence, er den, der skaber kampområdet for disciplen under skoling. Tolv af gruppens medlemmer har fjerde stråle for harmoni gennem konflikt som styrende stråle for det mentale legeme, og det fører til både konflikt og gunstige muligheder, tillige med ambition om at opnå psykisk harmoni mellem sjælen i formen og selve sjælen. Det er gennem konflikten mellem disse to, at harmoni bliver mulig. Fjerde stråle er strålen for prøvelse, idet denne energi frembringer prøver. Menneskene kæmper med tanker om at nå målet for deres nuværende idealisme, og de drives af længslen efter at finde fred, glæde og guddommelig tryghed. Efter den cyklus af liv, hvor den mentale stråle er forskellig fra liv til liv, kommer der en inkarnation, hvor strålen for harmoni gennem konflikt dominerer. Da stilles disciplen specielt over for prøvelse og bliver testet og prøvet for at vise ham, hvad han i den tidligere cyklus har opnået eller ikke opnået af livserfaringer. En sådan situation står mange i denne gruppe over for i denne tid, og det gør menneskeheden også, hvis styrende stråle er den fjerde.

Du kan derfor forvente at få et liv med prøvelser og foran-

dringer. Men man kan ikke postulere, at prøvelserne og forandringerne og kampene vil have fysisk karakter eller foregå på det fysiske plan eller vil involvere beslutninger på det fysiske plan. Den fjerde stråle skaber en »harmoniserende« anspændelse og et pres på hvert af planene (disse ord skal forstås rent teknisk), og for flertallet af jer er den i særlig grad aktiv på det astrale plan. Dér vil prøvelserne komme, og de vil have eftervirkninger – om jeg så må sige – på det buddhiske plan eller intuitionsplanet.

Du står over for forandringer i dit liv. Jeg vil her påpege, at forandringer i en forpligtet discipels liv kan have to hovedårsager: Enten er det udligning af karma, der er uundgåelig, men som samtidig giver muligheder, eller det kan skyldes et frit valg og en fri beslutning, der medfører, at disciplen selv sætter en aktivitet i gang. Sådanne beslutninger kan han gennemføre eller undvige svarende til sin planlægning. Denne metode til aktivitet har således ingen tilknytning til den præcipiterende karma, men er derimod en intelligent metode til skabelse af ny karma, der senere på sin side vil skabe sine uundgåelige virkninger. Jeg gør dig opmærksom på dette, min broder, fordi du er ved at nå det punkt i din livsbane som sjæl, hvor du helt bevidst kan forme situationer og tilstande, der *ikke* er virkninger eller resultater, men er indledninger til nye cyklusser. Det er en betydningsfuld tid i sjælens fremskridt, når der kan tages bevidste beslutninger med passende vurdering af konsekvenserne.

Jeg nævner det også, fordi du mediterer over skridt, der kan fremkalde effektive forandringer (ikke sandt, min broder?). Jeg ønsker, at du funderer over det ansvar, det indebærer, og at du bliver helt klar over dit motiv. Der kommer inkarnationer, hvor mennesket viser ubeslutsomhed, og hvor det balancerer frem og tilbage mellem beslutsomhed og ubeslutsomhed, tilsyneladende uden at nå frem til handling. Disse inkarnationer synes formålsløse, men de har ikke desto mindre stor værdi. Det er vist unødvendigt at nævne, at i sådanne inkarnationer lever mennesket ofte med solen i Vægtens tegn

eller med Vægten som opstigende tegn. Mennesket har kun haft mindre vanskeligheder i inkarnationen før denne inkarnation. Det er betinget af præcipiterende karma, men på samme tid har det ikke særligt vanskeligt ved at nå frem til beslutninger, fordi dets valg og mål motiveres af personligheden og betinges af det lavere selv. Senere, efter et eller flere liv med afbalancering, kastes terningen, og perioden med inaktivitet og ubeslutsomhed afsluttes, og sjælen begynder at kræve handling. Derefter kommer karma ind i en bevidst transmutionsproces. Motiverne bliver forædlet, og målene ændres fra at gælde personlighedens ambition til at gælde menneskehedens åndelige mål.

Det er en sådan inkarnation, du befinder dig i nu, min broder, og derfor søger jeg at belyse emnet så klart som muligt for dig. Personlighedsbeslutninger skal du lægge bag dig, og ligeledes *skal* perioden med ubeslutsomhed slutte, og det vil ske, når du med større klarhed ser sjælens hensigt. Her kan du spørge: På hvilken måde kan jeg få kendskab? Hvordan kan jeg nå frem til at træffe den rette beslutning? For det første ved at eliminere selviskhed og ved ikke at bekymre dig om personlighedens lykke og oplevelser. For det andet ved ikke at være fortravlet. Disciplen må lære, at så snart han har truffet den rette beslutning, der for ham er uigenkaldelig, så vil selve motivet og beslutningen aktivere en energi, der strømmer i den besluttede retning, og han må lære, at han nu går langsomt fremad i kølvandet på denne energi. Der ligger dybe betydninger gemt i det, jeg her har fortalt dig, og jeg beder dig stræbe efter at forstå min mening.

Jeg vil bede dig (for at hjælpe dig til at se klart, så du kan yde andre en større tjeneste) om at studere loven om karma denne vinter. Læs de bøger, der findes om emnet, men tag ikke deres udledninger alt for alvorligt. Al den information, jeg har skrevet om dette emne, bør du finde og skrive ned. Og når du har gjort dette, min broder, kan du arrangere materialet i den rette åndelige orden og betydning og samtidig nedfælde dine tanker i skriftlig form for at opnå større klar-

hed og til hjælp for dine brødre. Denne lære har en gruppebetydning.

Jeg ønsker ikke at komme nærmere ind på dine beslutninger og planer i livet. De vedrører kun dig selv. Men jeg har søgt at øge din bevidstheds »omfang«, således at du kan bidrage med en fornuftig bedømmelse og med moden erfaring, når det drejer sig om at planlægge et liv i tjeneste. Disse to egenskaber bør komme til udtryk som en personlighedskvalitet hos den skolede discipel. Som personlig meditation vil jeg foreslå dig følgende:

Brug ti minutter to gange hver dag til dyb refleksion over ét af følgende temaer og betragt dem på to måder: Først ud fra en individuel fortolkning og derefter ud fra en fortolkning, der vedrører menneskeheden som helhed. Gør du dette regelmæssigt, bygger du bro mellem delen og helheden.

- a. Den enkeltes dharma i hjemmet.
- b. Den enkeltes forpligtelse i gruppen.
- c. Den enkeltes pligt over for menneskeheden.
- d. Den enkeltes forpligtelse i livet.
- e. Den enkeltes reaktion på karma, både den personlige og menneskehedens.
- f. Den enkeltes relation til Hierarkiet.

Her har du seks måneders meditationsarbejde. Det vil føre til forståelse af menneskets praktiske relation til karma, til forståelse af det enkelte menneskes livs relation til massernes liv, når det strømmer gennem mennesket, og til forståelse af livet, når det tilskynder til gruppeliv, samt til forståelse af livet, når det kommer til udtryk i nationer og i hele menneskeheden.

Sjælens velsignelse hviler over dig, min broder – over din sjæl, min sjæl og alles sjæl.

August 1942

1. Ret din opmærksomhed indad til det oplyste sind, for oplyst er det, og se ikke ned men op. Vær ikke så koncentreret om den ydre form.
2. I to år studér, læs og tjen i den kreds, hvor din sjæl har placeret dig. Se dernæst efter en større mulighed, måske i den selv samme kreds eller måske i en anden. Men forlad ikke den første.
3. Udvikel glæde i selvforglemmelse og tjen dine brødre i min ashram. To af dem har stort behov for dig.
4. Gennemtænk nytten ved at *chokere*, hvis du gør det i kærlighed og alligevel med talens fulde upartiskhed og klarhed.
5. Du har behov for at lære ærbødighedens kunst, min chela. Hierarkiets kæde er et egnet emne til refleksion.
6. I den kæde har du din plads. Nogle er gået forud for dig. Nogle går sammen med dig. Andre igen går bagefter med hænderne strakt frem mod dig. Sand okkult ærbødighed er nøglen. Denne nøgle betyder erkendelse, ikke lydighed, ikke underdanighed og ikke tilbedelse.

September 1943

MIN KÆRE BRODER:

Jeg har været bekymret for dig. Det pres, du har arbejdet under og levet med, er ikke godt for dig, og det har en særlig fysisk virkning, der ikke er ønskværdig. Jeg forudså denne risiko, og det var af den grund, at det første af de seks udsagn, som jeg gav dig, opmuntrede dig til at:

1. Rette din opmærksomhed indad til det oplyste sind.
2. Se opad, ikke nedad.
3. Vær ikke så koncentreret om den ydre form.

Med disse ord søgte jeg at vende dine øjne væk fra form-aspektet i den nuværende verdenskatastrofe, fordi din sensiti-

vitet førte dig til at identificere dig for meget med det. En sådan identifikation er en hæmning og ikke en hjælp. Den nærer solar plexus centrets liv, fordi den samlede menneskeheds solar plexus center befinder sig i en forfærdende tumult-agtig tilstand – for at bruge et lidt specielt ordvalg.

Det andet udsagn søgte at føre dig ind i den kreds, der står for dit tjenestearbejde i relation til dine gruppebrødre og seniorgruppen i Arkanskolen. Omstændighederne førte dig imidlertid væk fra mine hovedkvarterer, og det blev vanskeligt at gennemføre.

Nu for tiden har du behov for at *studere* på dybtgående måde og at udføre et arbejde, der udelukkende går i okkulte retninger. Studiet af psykologi, som har din store interesse, og som du på mange måder egner dig så usædvanligt godt til, gør dig i denne tid alt for hurtigt særligt følsom over for lidelserne i verden, og det bør du undgå. At opfylde pligterne i hjemmet, at bringe glæde til dem, du dagligt møder, og at rette tankerne mod det okkulte område, vil gøre meget til at afbalancere din astrale sensitivitet, som er et af dine vigtigste aktiver i hjælpsom tjeneste, men dette aktiv lider under verdensbegivenhedernes pres, der næsten er blevet for stærkt for dig at klare. »Hierarkiets kæde« er et godt emne til din stadi-ge refleksion, og jeg ønsker, at du er nøje opmærksom på min anbefaling om at gøre dette begreb til baggrund for din daglige tænkning. Når du fastholder denne kæde i tankerne, afstemmes den til ashramen og derfor til Hierarkiet, for du er en discipel af en vis standard. Dette vil afbalancere den astrale sensitivitet, for ashramens energi stimulerer hovedcentret og hjertecentret og drager de astrale kræfter op fra solar plexus centret.

Jeg giver dig ingen speciel meditation, for gruppemeditationen vil være tilstrækkelig. Jeg beder dig koncentrere dig mere om det okkulte studium og i større omfang undervise og hjælpe de okkult studerende. Dit arbejde i det kommende år bør hovedsagelig gælde de seniorstuderende, og du bør bestræbe dig på at få et større og mere organiseret udbytte af dit

arbejde i denne forbindelse. Det vil tjene til, at bevidstheden fokuseres mere klart i hovedcentret. Hvis du har mulighed for at afse tid inden for længe, vil jeg foreslå, at du henvender dig til A.A.B. for at få en samtale med hende. Hun har haft de samme problemer, som du har nu, dog i værre grad, men hun havde mere erfaring i at afbalancere dem og var kun underlagt dem i kort tid. Jeg har fortalt hende om nogle af dine problemer, som jeg ikke ønsker at skrive om her, og hun vil give dig al den tid, der er behov for, hvis du vil komme til hendes opholdssted.

Det er årsagen til, at jeg ikke skriver mere i dag. Min broder, desuden giver jeg dig i denne tid megen opmærksomhed i ashramen og min styrke omgiver dig. Der er ingen grund til bekymring, for fremtiden er sikker, men søg i det kommende år at gøre brug af mine forslag.

November 1944

MIN BRODER:

Mine instruktioner til dig sidste år var meget korte, men de havde mange forslag med kraft til at bringe dig frigørelse, hvis du havde fulgt dem nøjagtigt. Der findes visse former for stolthed, som enhver af os lider af mere eller mindre, skønt graden og styrken varierer svarende til stråle eller type. Dine er tendensen til, eller skulle jeg sige forkærligheden for at anvende din tænkeevne, når du ganske enkelt har behov for at aktivere et kærligt hjerte. L.F.U. har også en form for stolthed og er overdrevent optaget af sin personlige frigørelse, hvilket som konsekvens lænker ham til begrebet frihed. Han skal lære, at ingen er virkelig fri, en discipel mindst af alle. Min broder og discipel, du holder af at anvende din tænkeevne, og du træder ind i situationer – med åbne øjne – for at føle og opleve den glæde, du får gennem den analyse, refleksion og mentale aktivitet, der fører til en beslutning.

Jeg taler helt åbent til dig, min prøvede og kære discipel, fordi jeg kan se, at du vil kunne udføre et mere effektivt tje-

nestearbejde, hvis du kan mestre en vanskelig lektion i denne tid. Du er usædvanligt godt udstyret til at tjene. Din anden stråle energi tillige med din syvende stråle kraft bidrager til et unikt og usædvanligt tjenestearbejde. Men – og her ligger en hindring – dit fjerde stråle sind, der konstant fører til konflikter, som du må overvinde, afleder den energi, som strømmer gennem din sjæl, og som burde føre til en planlagt og organiseret aktivitet på det fysiske plan, men det sker ikke. Den nedadstrømmende sjælsenergi og den opadrettede personlighedsstræben mødes på det mentale plan, og der fastholder du dem begge med dit overanalytiske sind. Du skal ikke deraf udlede, at du af den grund ikke er i stand til at tjene menneskene, men du tjener blot en enkelt her og dér, og der er ingen rytme eller organisering i dit tjenestearbejde, hvilket skyldes den konstante mentale konflikt.

Fra den allerførste tid, hvor du havde adgang til min ashram, har jeg prøvet at hjælpe dig til at centralisere alle dine kræfter på det fysiske plan, for når en discipel kan gøre det, og når han er målrettet i sin aktivitet, så kan han udføre meget. Når der til disse tendenser med indstrømning og koncentration føjes en skolet og indre oplyst tænkeevne, så bliver disciplen et fokuseringspunkt for åndelig tiltrækning. Han kan nå mange og alligevel altid forblive polariseret i sit eget center. Hans liv får derefter en ordnet rytme, og han viser fast troskab til en plan, som han gennemfører til enhver pris. Han indtager tillige sin rette plads som repræsentant for en ashram.

Glem ikke, at mestrene ikke kun vælger sine disciple ud fra en karmisk relation (hvis en sådan relation eksisterer), ikke kun fordi disciplen kræver lys og har en stærk aspiration mod åndelige emner, men fordi disciplen er udstyret til at udføre et bestemt tjenestearbejde, der passer ind i den øjeblikkelige ashramiske intention. Du er således godt udstyret, du har et godt helbred, selv om du ikke synes det, men det vil blive bedre og bedre, når du får rytme ind i dit liv. Du har et åbent sind og megen, særdeles megen, intuition. Du har (kunne du blot erkende det), hvad mange mennesker drømmer om at

være i besiddelse af – tid og ro. Sådan opfatter du det ikke, men det er fordi dit daglige liv er fuldt af uvæsentlige ting – uvæsentlige set i forhold til krisesituationen i verden. Du er magnetisk og kan tiltrække og nå mennesker ved at give udtryk for din stærke kærlige natur. Men alligevel opdager du ved afslutningen af hvert år, at du ikke har udrettet særlig meget. Du har måske hjulpet et menneske her og dér, og din generelle påvirkning er god. Men jeg forventer mere end det fra disciple, der er under skoling og forberedes til indvielse. Du befinder dig i dit 47. år. På det tidspunkt, hvor en disciple når 49-års alderen, bør vejen for hans livstjeneste være tydeligt defineret. Det er din ikke. Du har imidlertid to år endnu, hvor du kan føre alle de energier, som du er udrustet med, til det fysiske plan og skabe den ordnede rytme og tilrettelagte levevis, der kræves for på bestemt måde at præge sindene hos dem omkring dig.

Du leger hele tiden med ideer. Du eksperimenterer hele tiden, men det bør nu være historie. Jeg beder dig nu om – af hensyn til en nødlidende verden, og fordi jeg ønsker at se dig udfylde din rette plads i min ashram – at tilpasse dine leveforhold, så du kan tjene mere hensigtsmæssigt. Jeg vil gøre dig opmærksom på ordene, »din rette plads i min ashram«. Er du klar over, hvad denne plads betyder? Det overlader jeg til dig selv at finde ud af.

I en ashram foregår der altid stadige forandringer og bevægelser. Fx kan disciple forlade den for at danne egne ashra-mer eller for at påtage sig en speciel funktion i en anden ashram, hvor de kan møde krav på mere fremskredne stadier, eller de kan gå videre fra én grad til den næste. De kan også gå støt og sikkert fra periferien ind til midten, dvs. fra den ydre grænsering til det oplyste dynamiske center. De bevarer hele tiden en indre og nær enhedsfølelse, og efterhånden som de går fremad, skaber de plads til nye disciple, der har fået adgang til at blive skolet til tjeneste.

En del af den tjeneste, der udføres af medlemmerne i en ashram, er at skabe plads til nye aspiranter. Det gør de ved at

fremskynde deres egne fremskridt og fremgang. Når disciple tager en af de sidste indvielser, eller når de får adgang til en højere og mere fremskreden ashram, så bliver de ledige pladser straks besat. Den okkulte lov, der styrer alle fremskridt i en ashram, kaldes til tider loven om fuldbyrdelse. Med dette menes, at disciplen fuldt ud indvilliger i at deltage i den tjeneste, der kræves på det ydre plan. Når disciplen udfører sit tjenestearbejde så godt og effektivt, som han er i stand til, så skaber hans ydre effektivitet – ifølge et forhold, som af natur er et okkult paradoks for gruppen – en indre effektivitet. I har alle lært (skønt for det meste kun teoretisk), at indre effektivitet skaber oplyst og virkningsfuld tjeneste. Nu skal I lære den omvendte side af denne sandhed at kende. Jeg vil ikke belyse det yderligere, for din egen tænkning bør være tilstrækkelig.

Min broder, der er tre ting, du skal gøre:

For det første skal du tænke, reflektere og meditere på en måde, så din hjerne bliver modtager for din planlagte tænkning og ikke kun er et sensitivt registrerende redskab. Ved hjælp af den rette meditation skal energien fra din sjæl og dit sind fokuseres via hovedcentret. Sagt med symboler, som du nemt forstår, »den oplyste triangel af sjæl, sind og hovedcenter vil vække centret mellem øjenbrynene og aktivere det styrende øje«. Det er på nuværende tidspunkt lukket og kun en gang imellem åbent. Du har gennem årene været meget bekymret over den retning, dine tanker har taget, og over tendensen i din tænkning. Nu skal du i stedet rette din opmærksomhed mod styret tjenestearbejde. Påtag dig en opgave for mig og fuldfør den.

For det andet skal du vurdere, hvilken udrustning du besidder og i dit indre forvise dig om, hvor dit tjenesteområde ligger – ét område, min broder, ikke mange. En discipel af din standard tjener en gruppe og ikke kun én person her og dér og ofte personer uden åndelig betydning, hvis skæbne udmærket kan overlades til deres egen sjæl eller til en lærer, der ikke behøver at være discipel. Jeg ønsker ikke at sige det tydeligere. Dit tjenesteområde er tydeligt, kunne du blot se det,

men det vil kun gavne dig, hvis du påtager dig det af egen vilje, åbent og med forståelse.

For det tredje skal du være opmærksom på, at du på en ny og mere dynamisk måde kommer til at forstå discipelskabets dobbelte liv. Dit tjenesteområde og området for dine karmiske forpligtelser må aldrig udelukke hinanden, derfor må du lære at fungere effektivt inden for begge områder. Den tid, du bruger på at lære, må nu rent teknisk give plads for anvendelse af det, du har erhvervet af forståelse og visdom.

Til din hjælp foreslår jeg følgende meditation. Du må huske, at den vil kun kunne gavne dig, hvis du følger den regelmæssigt og kontinuert. Stort set har den karakter af en visualiseringsøvelse.

1. Hurtig koordination og intonering af OM tre gange.
 2. Fokusér bevidstheden i sjælen med en tilsvarende koncentration i hovedcentret på et så højt niveau som muligt.
 3. Intonér derefter OM fire gange. Derefter følger en pause.
 4. Den følgende visualiseringsøvelse foretages fra det opnåede koncentrationsniveau. Hvis din opmærksomhed vandrer, kan du intonere OM igen. Det kaldes til tider »det OM, der genkalder«.
- a. Se i sindets øje et hav af lys.
 - b. Se derefter dig selv stå og vente på anvisning på det fysiske plan. Fasthold disse to tanker i stilhed et lille stykke tid og forestil dig dem samtidig.
 - c. Derefter intonerer du – disciplen på det fysiske plan – OM uhørligt, dynamisk og klart, og mens du gør det, skal du se en bevægelse eller hvirvel i havet af oplyst energi, der samler sig om dig.
 - d. Se, at den tager form som en strøm af nedstrømmende energi – en energi af kærlighed, styrke og forståelse.
 - e. Forestil dig herefter, at den guddommelige strøm flyder gennem dit sind og dit astrallegeme og standser i dit æteriske legeme og afventer et kraftord.

- f. Intoner igen OM og føl påvirkningen af tidevandsbølgen (hvis jeg kan kalde den det) af åndelig energi, der strømmer ind i dit hovedcenter og passerer derfra til ajnacentret og involverer i sit løb centret i medulla oblongata – alta major centret.
 - g. Derefter, på det nøjagtige tidspunkt for denne erkendte udbredelse, sig: »Denne kilde af kraft er alt, hvad jeg er og har. Jeg sender den videre som tjeneste for mine medmennesker. Således forbereder jeg vejen til ashramen, og således drages menneskene mod kilden til kraft og styrke«.
5. Når du har fuldført denne øvelse, så mediter i ti minutter over det tjenestearbejde, du er blevet bedt om at udføre. Se, at den motiveres og implementeres af den netop modtagne energi, og lad din skabende imagination opbygge en struktur til dit tjenestearbejde.

Jeg har brugt en ligefrem tale til dig, min broder. Jeg har, som jeg har fortalt flere af dine gruppebrødre, ambition om, at I alle i min ashram skal blive skabende og konstruktive medarbejdere i og for Hierarkiet. Jeg er ligeledes særdeles opsat på at se dig give udtryk for alt det, du er på en mere tydelig måde og derved afslutte tiden med »flygtig tjeneste« (tilgiv mig disse ord, men jeg siger det for at fastholde din bevidsthed), og gå ind i en tid, hvor du fuldt ud tilkendegiver viljen-til-det-gode, hvilket altid bringer glæde og effektivitet.

Vi har nu betrådt livets vej med relation til hinanden i flere år. Jeg har beskyttet dig fra skade, mens du skulle bære dine byrder og fik din styrke prøvet, men den tid skulle nu være overstået. Jeg står ved din side til alle tider, men nu må du begynde at udføre et stabilt ordnet arbejde, hvor du bærer ansvaret og viser, at du er åndeligt »moden«. Tiden med åndelig umodenhed er forbi for dit vedkommende. Vil du erkende dette og nu *arbejde*?

August 1946

MIN DISCIPEL:

Du hører til dem i denne gruppe, der er kommet *ind* i ashramen, og det er en kendsgerning, der medfører bestemte forpligtelser og ansvar. I min sidste instruktion til dig (for to år siden) beskrev jeg dette indgående, og jeg ønsker du skal vide, at du har gjort fremskridt, at du har elimineret meget uvæsentligt i dit liv og afsat mere tid til virkelig tjeneste. Du er blevet – som det hedder med okkult talemåde – »forankret på din plads«, hvilket for dig var et væsentligt skridt. Nu kommer det næste, som er at mestre den teknik eller metode, hvormed du (fra dette sted) kan gå videre i en hvilken som helst *nødvendig* retning – med hensyn til tjeneste.

I denne forbindelse kan ingen hjælpe dig. Du må finde frem til måderne og metoderne alene og uden hjælp. Dine bestræbelser og din famlen her og dér efter at finde et hensigtsmæssigt tjenesteområde er den hovedsagelige årsag til din usædvanligt store sensitivitet. Du vælger én retning og må nødvendigvis reagere med modstand. Dette forårsager uligevægt, der kan føre til en psykisk krise. Du vælger en anden retning og angribes øjeblikkeligt af det, som for dig er indbildt frygt. Du vælger andre retninger, men mulighederne for at få tilbudt tjenestearbejde svarer ikke til din kapacitet, og det registrerer du på en sådan måde, at du igen trækker dig tilbage i en psykisk atmosfære og tilstand. Hvad er der så at gøre?

Arkanskolen har forsøgt at gennemføre et stort eksperiment. Det går ud på at frigøre mestrene fra arbejdet med at skole aspiranter til discipelskab og at forberede dem til at indtage deres post i periferien af en ashram – i dette tilfælde min. Således letter jeg andre mestre for meget i den retning. Mestre som K.H. og M. beskæftiger sig i denne tid udelukkende med skolede disciple – således har verdensarbejdet en presserende karakter. Eksperimentet foregår i Arkanskolens sektion for fremskredne disciple, men endnu er det kun i sin vorden. En mere vanskelig og specifik skoling vil blive givet de få, der reagerer korrekt på »Hierarkiets appel«. Jeg har talt med A.A.B. om dette spørgsmål, og i forbindelse med det, jeg fremhævede over for hende, vil jeg bede om din hjælp og

tid. Jeg vil også bede dig tage imod A.A.B.s tilbud om at skole dig mere specielt til dette arbejde og at fæste lid til hende, da relationen mellem jer er stærk, og du har altid tilladt hende at tale til dig med åbenhed.

Du har behov for at lære at beskytte dig selv mod andre mennesker – i psykisk forstand. En sådan beskyttelse kan ske på flere måder. Jeg kunne fx opbygge en beskyttende skal omkring dig. Det vil jeg ikke gøre, for det vil ikke lære dig noget. Arbejdet skal udføres af dig selv, og det skal som grundlag involvere en transmutation af sakralcentret (ikke solar plexus centret, som du helt naturligt kunne tro) til strubecentret. I sakralcentret ligger den urgamle racemæssige frygt og de dybtgående personlige begær. Ret ikke dine tanker mod sakralcentret, for det vil bringe disse urgamle arveanlæg op til overfladen, men sørg for at relatere dit arbejde til det skabende strubecenter. Udfør derefter følgende øvelse:

1. Intoner OM i strubecentret med sjælen fokuseret i ajnacentret.
2. Se (med den skabende imagination) strubecentret som et udstrålende, vibrerende, funklende reservoir, og *vid*, at sådan er det.
3. Fra dette center skal du derefter sende en bred og vital strøm af energi ned langs rygsøjlen til sakralcentret i rygsøjlen, og i din bevidsthed skal du bevare strømmen intakt, således at intet af den afledes til de fysiske genparter af sakralcentret, dvs. kønskirtlerne.
4. Se derefter sakralcentret (i rygsøjlen) som et udstrålende reservoir af energi, men som energi, der afledes fra fysisk skabende aktivitet til nedbrydning af urgammel racemæssig frygt i verden. Projicer derefter denne energi ud i menneskenes verden til hjælp i nedbrydningen af frygt.
5. Som det næste skal du igen fæste din bevidsthed positivt i ajnacentret og trække din opmærksomhed tilbage fra sakralcentret og strubecentret og intonere OM – som en styrende discipel – syv gange, langsomt og uhørligt.

Udfør denne øvelse så ofte du føler behov for det, men gør det hver dag i øjeblikket og i de næste seks måneder. Du vil blive overrasket over, hvilke resultater du kan opnå.

Den meditation, jeg gav dig i forrige instruktion, vil være gældende for resten af dit liv, så jeg giver dig ingen meditation nu.

Som jeg har sagt til andre i gruppen, siger jeg til dig: Fortsæt videre frem med tillid og med glæde. Etablér en nærmere kontakt til mig, din ven og lærer.

November 1948

MIN BRODER:

I dag vil jeg begynde med at give dig nogle rosende ord. Siden min sidste instruktion er det lykkedes for dig at gøre to ting: at stabilisere »forankringen på din plads« i min ashram (som jeg omtalte i min sidste instruktion til dig), og at du parallelt hermed helt afgjort har ændret din astrale polarisation til højere astrale niveauer – en opgave som optager opmærksomheden hos et meget stort antal disciple nu for tiden. Årsagen hertil er, at en stor del af opgaven i forbindelse med Kristi genkomst vil påvirke det astrale plan meget. Der er derfor behov for disciple, der kan absorbere, transmudere og overføre lys. Du er særdeles godt udrustet til denne opgave og heraf stammer de psykiske vanskeligheder, som har voldt dig problemer gennem flere år. Disse problemer vil mindskes meget fra nu af, især hvis du fortsætter at arbejde med din opgave ... forberedelse til Kristi tilsynekomst.

De disciple, der i dag arbejder i verden og gør det *bevidst* for at hjælpe Kristus og hans mission, træder ind i den beskyttende aura, som overhovedet for Hierarkiet til alle tider omkranser det specielle arbejde med, som Hierarkiet har påtaget sig på vor planet. Dette forberedelsesarbejde til Hans komme er besynderligt nok farefuldt, fordi det vækker en umådelig stor og konstant fjendtlig holdning med modsatrettede onde kræfter og det sker i stadig højere grad. De store

angreb fra disse kræfter sker mod disciple og specielt mod de, der har en position og et udviklingstrin, hvor de kan handle med styrke og yde stor hjælp i opgaven med at nå andre. Dette kan du gøre, og *alle disciple ledsages derfor af markeringen* »til beskyttelse«, som det hedder esoterisk. Det betyder ikke, at du vil undgå angreb, og – fordi du er discipel – angreb på alle tre legemer samtidigt, men det betyder, at sådanne angreb ikke vil skabe frygt i dig. Husk altid, min broder, at det er frygt, der åbner for uønskede kræfter, og at sådanne angreb måske ikke vil være rettet mod dit svageste punkt, men derimod mod dit stærkeste. Det er her, at disciple ofte rammes uforvarende og derved kommer til at lide et midlertidigt tilbageslag.

Det astrale plan befinder sig i en tilstand med stor uro i dag, men det er et tema, jeg vil behandle i min næste meddelelse til denne discipelgruppe. Det er ikke desto mindre noget, du bør have i tankerne. Denne uro forårsages af en tiltagende nedstrømning af Kristus-energi fra det buddhiske plan til det astrale plan – det er en nødvendig samling af stærke åndelige kræfter, der er tilstrækkelig til at skabe et reservoir af denne energi, som Hierarkiet kan benytte sig af, når det fortsætter mod eksternalisation. Denne kraft (der i sin natur er astral-buddhisk) kan disciple som du drage nytte af. Den indeholder kvaliteter som »iboende lys«, sensitivitet over for den nye indkommende vibration og en beskyttende *smidighed* – jeg ved ikke, hvilket ord jeg ellers skulle bruge. Den kan kun bruges af aktive disciple. Derfor *arbejd*, min broder, og lad denne penetrerende energi finde en kanal gennem dig.

Jeg har omtalt dette for at berolige dig, for du har tidligere haft tendens til psykisk frygt, men man kan bemærke en meget stor fremgang i denne henseende. De, der skal arbejde i den kommende cyklus, må overvinde frygt og lade være med at registrere i deres bevidsthed – ved hjælp af den åndelige vilje – selve eksistensen af det, der forårsager reaktionen på frygt. Det er ikke »menneskenes små viljer«, der skal bruges her, men det er den højere åndelige vilje, der skal føres ned

via antahkaranaen. Det var dette, jeg havde i tankerne, da jeg beskrev læren om antahkaranaen, før jeg omtalte Kristi tilsynskomst.

I reorganiseringen af Arkanskolen vil jeg bede dig om at påtage dig din fulde del af arbejdet og i størst muligt omfang at koncentrere din indsats om de senior-studerende. Husk altid, at det er *åndelig* esoterisme, der er behov for. Lær de studerende at skabe en kanal af lys mellem dem selv og alle omstændigheder og problemer. Dette er muligt, fordi ethvert problem er i virkeligheden en vital tankeform, der kan virke effektivt både for det gode og det onde. Etableres der en lyskanal, vil den kunne neutralisere det onde eller virke som en overfører af energien viljen-til-det-gode. I ovennævnte få sætninger har jeg givet dig et vigtigt fingerpeg, som bør indgå i undervisningen af alle sande aspiranter.

Jeg har ikke meget mere at sige til dig. Det ville være dig til stor hjælp, hvis du samler alt det, som jeg har givet dig i dine personlige instruktioner, siden denne gruppe blev dannet, og læser det langsomt og grundigt igennem. Det vil give dig (hvis intet andet kan) et synteseskabende syn på det generelle mønster i din åndelige vækst og fremgang.

Gå fortsat bestyrket fremad og vær klar over, at kraften fra din sjæl, loyaliteten fra ashramen og den beskyttende aura, der omgiver arbejdet for Kristus, kan du altid fæste lid til.

Til D.L.R.

Januar 1940

MIN BRODER:

Jeg finder det meget vanskeligt at give det blændværk et navn, der forhindrer din sjæl i at give sig til kende fuldt ud. Jeg kunne måske kalde det »de fortsatte blændværk i omstændighederne«. Det fører til en næsten uundgåelig konstruktion af en mur af små og betydningsløse hændelser, af uvæsentlige kontakter, af ensformige og tvungne pligter, der skal udføres år efter år, fordi de hører til din pligt og livsfunktion, og de forsyner dig med de nødvendige midler til dækning af livsfor nødenhederne. Det danner et langsomt voksende blændværk, som du bevidsthedsmæssigt og arbejdsmæssigt arbejder i og gemmer dig bag dagligt. En sådan tilstand i forholdene fører til en statisk situation, der konstant er betingende for dit livs tilkendegivelse. Denne tilstand vil din sjæl af og til forsøge at bryde, og det vil den gøre i tiltagende grad. Det må du være forberedt på. Du må være rede til at føle et vist ubehag og frustration, efterhånden som dit liv forløber og i forudbestemte retninger. Og dette ubehag vil du ikke finde nogen virkelig forståelse for i dine omgivelser. Det må du også være forberedt på og acceptere det uden at kritisere dem, der ikke evner at forstå din opfattelse rigtigt.

Hidtil har du betragtet sådanne øjeblikke med ubehag som et oprør, der straks skulle undertrykkes. Du har stødt alle former for ændringer fra dig og betragtet det som et hindrende blændværk og altid søgt at tro, at dit valg af noget stabilt, sikkert og velkendt er fuldstændig rigtigt. Sådanne valg har så sandeligt været rigtige ind imellem, men ikke altid, til trods for, at beslutningen gjorde sig gældende i dine omgivelser ved, at du fastholdt det prøvede og velkendte.

Min broder, søg for enhver pris at være levende og mere ihærdig i fremtiden. Gem dig aldrig bag tanker om tidligere opnåede resultater, eller bag resultater i et fremtidigt liv. Lær

at erkende muligheden i tankerne, når den ligger lige foran dig, og vær rede til at ændre de stabile rytmer til højere rytmer, og vær rede til at ændre en duelig personlighed til en verdensdiscipel med en ihærdig fremadskuende holdning. Så vil ændringerne komme, fordi din indre holdning har forberedt vejen.

Min broder, jeg tænker af og til på, om du vil forstå dem og opfatte dem, som det de er? Kan du se en åben dør, der fører til et mere fuldstændigt og rigere liv? Jeg opfordrer dig til at være parat og til at gøre dig fri af de blændværk, der angår det velkendte, familien og dine omgivelser.

August 1940

MIN BRODER:

For tiden har du i dit indre anlæg til revolution og oprør, der i sig har kimene til frigørelse. Overrasker dette dig? Endnu forstår du kun lidt af deres dybde og formål. Du må huske, at oprør kan være baseret på rent selvisk begær efter en bestemt levemåde, som din personlighed måske kræver. Men det kan også være skabt af sjælen, og sådan er det i dit tilfælde. Noget af det første, som en discipel må lære, er den sande natur af det, der styrer ham og er betingende for ham. For mange er det et aspekt af personligheden, eller af personligheden som en enhed, for nogle enkelte er det sjælen. For andre igen kan tilskyndelser komme på grund af mindreværdsfølelse og en deraf følgende reaktion som en nøje overvejet forsvarsmekanisme. For endnu andre kan det være omstændigheder, race-mæssig tænkning eller den offentlige mening, eller det kan være mennesker, som de er knyttet til gennem urgamle bånd, karmiske forpligtelser eller selvvalgte ansvar. Jeg vil her omtale bestemte muligheder, der kan hjælpe dig til at få et mere fuldkomment liv og en dybere tilkendegivelse af sjælen.

Din kontakt med din sjæl er virkelig, og den opnåede du i et tidligere liv. Derfor er den en af de stabile faktorer i dit liv. Dit sind har en høj kvalitet og responderer uden besvær

på intuition og indre oplysning. Dit emotionelle eller astrale legeme er under god kontrol. På personlighedens indre plan er dit livs tilkendegivelse godt, og du fører et korrekt og progressivt åndeligt liv – så godt, at din vibration når *opad* så intensivt til tider, at den høres i periferien af den hierarkiske indflydelsessfære. Dette er i høj grad sjældent. Men *udad* og *nedad* mærkes vibrationen ikke (og disse utilstrækkelige udtryk gør undervisningen mere vanskelig at gennemføre). Din udstrømmende energi synes at kortslutte, og din udstråling er utilstrækkelig for dit indre åndelige liv. Jeg vil minde dig om, at jeg gav dig ordet »udstråling« for nogle år siden som det mest ønskelige nøgleord. I flere år har jeg iagttaget, om du intensiverede dit åndelige liv på de indre plan, blot for at se, at du holdt det tilbage umiddelbart før tilkendegivelsen i det daglige liv. Jeg mener ikke tilkendegivelse af karakter eller af at være det, menneskene normalt kalder god. Jeg mener *effektiv udstråling*.

Hvad er årsag til dette, min broder? Jeg vil sige: Ydre omstændigheder og specielt to mennesker samt en akut sensitiv modtagelighed af andres mentale og emotionelle liv. Tænk over dette. Denne sensitivitet er årsag til tilbageholdelsen af fysiske tilkendegivelser samt til en til tider fejlfortolket pligt. Véd du ikke, min broder, at de, der befinder sig på stadiet for accepteret discipelskab (som du gør), bør være udstrålende lyscentre i en relativ omfattende målestok. Hos dig er denne udstrålingskraft til stede, men du anvender den ikke effektivt på grund af din reaktion på ydre detaljer i livet på det fysiske plan og på grund af reaktionerne hos de, der er mindre udviklet, end du er. Er det en hård tale? Studér det med den ubundethed, som du så dygtigt har udviklet, og du vil i tidens fylde opdage, at min diagnose er rigtig.

Du skal på ny anvende og genfortolke kraften ved ubundethed, og meget vil åbenbares for dig. Jeg vil ikke gå mere detaljeret ind i det. Min opgave er at antyde en retning, og det er din opgave at nå frem til at forstå min antydning rigtigt og derefter reagere. Din første fortolkning af mine ord er mu-

ligvis ikke rigtig i alle tilfælde. Normalt foregår integrationen af det åndelige liv og af personligheden således:

1. Det astrale legeme integreres med den fysiske hjerne via det æteriske legeme og solar plexus centret.
2. Disse to integreres med det mentale legeme og kompletterer således personlighedens tilkendegivelse.
3. Efter megen kamp og lang tid følger en tid, hvor personlighed og sjæl er fast integreret.

Du har imidlertid allerede integreret det astrale legeme med det mentale legeme og derfra med sjælen, men det er endnu ikke lykkedes dig at integrere disse tre med det fysiske menneske, der dominerer hjernen og skaber en vibrerende tilkendegivelse af det indre menneske på det ydre plan. Dette er i høj grad en sjælden tilstand. Hvis du kunne se dig selv, som du i virkeligheden er, ville du lære dig selv at kende som en vibrerende, udstrålende og vis discipel. Men du skjuler alt dette bag en mur, som du har opbygget på grund af din særligt oversensitive natur og tilstande og også på grund af påvirkninger fra flere personer. Forlad den hindrende mur, min broder, og – for de menneskers skyld, som du kan tjene – *vær det du er.*

At du kan komme til at skabe problemer ved at frigøre dig er sandsynligt, men de resultater, der følger velovervejede handling (gennemført med klogskab og uden fanatisme), har du ikke indflydelse på.

En kort visualiseringsøvelse og meditation kan hjælpe i denne proces. Det vil være godt at huske, at seriøsitet i det åndelige liv fører til skabende tilsynkomst, til styrkelse af viljen-til-at-handle, til styring af begærligheden i rigtig retning og til at skabe effektivitet i det fysiske plans manifestationer. Du kan derfor se, at når menneskeheden som helhed kan begynde at arbejde på denne måde, så vil de træde ind i en cyklus, hvor der ikke længere vil blive skabt dårlig karma, og hvor tidligere karma vil blive udlignet ved erfaren, åndelig levevis.

Denne meditationsøvelse bør du gennemtænke, før du praktiserer den, således at du er fuldstændig klar over, hvad det er, du forsøger at gøre, så du derefter kan opnå rimelige resultater. Jeg vil bede dig gennemføre den to gange dagligt, når det passer bedst. Jeg fastsætter ingen bestemte tidspunkter. Når du har praktiseret den regelmæssigt et år (med overbevisning samt handle med dygtighed) kan resultatet blive usædvanlige ændringer i dit liv.

1. Ved hjælp af imaginationsevnen og nøje visualisering skal du fokusere det lavere menneskes kræfter i sjælen. Dette kan gøres ved hurtig og rigtig koordination.
2. Se sjælen som en strålende sol i dit indre (personligheden skjules bag dens stråler). Du, det virkelige åndelige menneske, skaber tilsløringen af det lavere menneske.
3. Se solens stråler strække sig først til *sindet*, hvor de skaber indre oplysning.

Hold her en pause og fokusér din bevidsthed i sindet. Det gør du ved at følge din personligheds stråle og din mentale stråle, der er den femte stråle for konkret viden og videnskab. Dette burde være relativt let for dig.

4. Se derefter sjælens stråler (dit livs sol) udbrede sig og omslutte din *astrale* natur og bestråle det astrale plan, som du er i kontakt med, således at det skaber en udstrømning af kærlighed. Også dette bør du have relativt let ved at udføre, da din astrale stråle er sjette stråle for hengivenhed og idealisme.
5. Ret solens udstråling mod det vitale legeme og se, at den bringer (med skinnet fra syvende stråle for din fysiske natur) en sådan dynamisk energi, at du vil få kraft til, i overført betydning, at gennembryde den mur, der hindrer din indre udstråling i at brede sig ud i den ydre fysiske verden.
6. Intoner derefter OM svagt syv gange, idet du koncentrerer dig om billedet af den sol (der er din og din solkvalitet), der bestråler det ydre liv.

Denne proces bør være temmelig let for dig, da alle dine stråler tjener til at lette den. Processen er også dybt videnskabelig,

for den er i virkeligheden en håndtering af udstrålende solenergi direkte fra »solens hjerte«, teknisk talt. Arbejd udholdende i denne retning og tag modigt og tålmodigt imod de virkninger, der skabes. Dem vil du evigt være taknemmelig for.

August 1942

1. Vær ikke bange for ensomhed. Den sjæl, der ikke kan stå alene, har intet at give.
2. Træng dybt ned til dit livs rødder. Søg at frigøre dig fra fortiden. Men forlad ikke det sted, hvor livet har placeret dig og givet dig en rolle at spille.
3. Alt livs rytme pulserer i tid og rum, og i den rytme må du finde en tone, der frigør.
4. Tænk over tilintetgørelserens arbejde, hvorfor sker der nedbrydning, og hvorfor mistes den skønhed, der har eksisteret. Din opgave i livet bør være at sikre, at denne viden bliver mulig. Opbyg derefter.
5. Vær en sannyyasin – fri, alene med Gud, din sjæl og mig. Derefter arbejd og vis kærlighed.
6. Dit vigtigste livstema i det kommende år er: Søg frihed. Tænk over dette. Det er målet for alle.

September 1943

MIN BRODER:

Når en mester studerer sine chelaer år efter år, kommer han frem til en vis afgørende viden om dem, som er en helt anden, end selv de kæreste og nærmeste jordiske venner kommer frem til. Venner har tendens til at overse det væsentlige i livsudfoldelsen, fordi det detaljerede og øjeblikkelige i den daglige levemåde tiltrækker opmærksomheden, og fordi det synlige forveksles med det dybtgående. Det er *det dybtgående*, mesteren ser, samt den essentielle kvalitet, han opfatter, og *det store behov*, der viser sig.

Min broder, hvad er det, der ligger meget dybt i din personlighed i dette liv? Jeg taler ikke om din sjæls dybder, men

om noget bestemt, som ligger skjult, og som har kæmpet for at komme til udtryk gennem hele denne inkarnation. Hvad er din væsenligste egenskab? Her mener jeg den helt specielle egenskab, der, når den gennemgår den nødvendige erfaringsproces, vil udstråle fra dit liv og derved blive dit størst virkende aktiv. Hvad er dit altoverskyggende behov i dette liv? Reducér alt dette til kun at omfatte kravene til indvielse (som du er under forberedelse til), så vil du komme frem til tre grundlæggende ting, der skal manifesteres, før du kan tage dette meget store skridt fremad på vejen. Du vil bemærke, at jeg tænker ikke på dine fejltrin eller fejl. De er uundgåelige og har relativt set ingen betydning, fordi en discipel på dit udviklingstrin er altid vidende om deres eksistens og kan derfor blive betroet selv at tage de nødvendige skridt til at få dem korrigeret.

Igennem flere år har jeg observeret dig. Du har til stadighed gjort fremskridt i alle retninger, men har nu nået et punkt, som alle disciple nødvendigvis må nå, hvor en virkelig stor indsats, der er baseret på klar intuitiv forståelse og indsigt, er væsentlig. For at hjælpe dig med at gennemføre denne vældige indsats i dit liv, vil jeg belyse tre punkter. Jeg vil omtale dem på en sådan måde, at kun du vil forstå implikationerne. Det er ikke nødvendigt, at dine gruppebrødre eller andre, der evt. finder papirerne og læser dem, forstår, hvad jeg mener. To interessante faktorer træder frem her. Ved at tilsløre (set fra et helt personligt synspunkt) sandheder, jeg søger at gøre forståelige for dig, stiller jeg dig over for et kompromis mellem Østens metode med at antyde og Vestens metode med at tale åbent. På samme tid bestræber jeg mig på at give dig den holdning, som alle disciple under skoling til indvielse må erhverve. Denne holdning er en dyb personlig diskretion og afstandtagen fra de verbale kontakter, der åbenbarer for meget af den enkeltes sjælsudvikling. Dette er en af de første lektier om tavshed, som indvielse medfører. Det er også et af de første skridt mod forståelse af den »isolerede enhed«, som er karakteristisk for en mester. I Hierarkiet er

der fuldstændig enighed om at holde ånd og stof hver for sig. Denne tanke bør kunne give dig et tema til megen dyb tænkning.

Min broder, hvad skulle derfor være den unikke erkendelse, som denne specielle inkarnation skulle hjælpe dig til at give udtryk for? Hvad ligger der dybt nede i dit væsen, der søger at blive åbenbaret? Hvilken væsentlig egenskab er det, som du bør udstråle? Hvad er dit største behov? Jeg vil fortælle dig sandheden, sådan som jeg ser den, idet jeg dog vil minde dig om, at det, der vil ændre og være betingende for dit liv, er sandheden, sådan som *du* ser den. Du kan således betragte mine forslag som værdifuld information, dog bør du hovedsageligt betragte dem som emner til en særlig åndelig forskning, der skal udføres med et åbent sind og en villighed til at opfatte dem som korrekte og begrundede, når dine egne konklusioner og din intuitive respons berettiger din tilslutning. Her er mine konklusioner:

1. *Den skjulte skønhed*, der søger at komme til udtryk i dit liv, er evnen til at anvende ord for at fastholde andre og for som en følge at føre dem ind på vejen tilbage. Dette vil utvivlsomt overraske dig, men din tilsyneladende manglende evne til fx at skrive et brev flydende eller en veltalende appel eller at fremkalde de ord, der har en fængslende kraft, som du føler koger i dit indre, er blot tegn på en udpræget *personlighedshæmning*, som du *kan* overvinde, hvis du virkelig ønsker det. Ord er sjælens tilkendegivelse, når de anvendes rigtigt. Sådanne ord anvender du ikke, men du kan, hvis du beslutter dig for det. Kunsten at skrive åndelige breve vil frigøre denne indre skønhed og udvide dit tjenestearbejde.
2. *Den væsentlige egenskab*, som du bør udstråle er en forstående fastholden af dem, du har ansvar for. Jeg sagde »fastholden«, min broder. A.A.B. har gjort mig opmærksom på den interessante kendsgerning, at det i sjældne tilfælde sker, at du mister en studerende i den gruppe, du er sekre-

tær for, men alligevel skriver du mindre og udfører tydeligvis mindre på det ydre plan, end andre sekretærer. Hvordan kan det være? Det viser den egenskab, du udstråler. Denne egenskab er af naturen en evne. Det er evnen til bestandigt at fastholde andre ved hjælp af din forstående natur. Den føler de, selv om du ikke bevidst giver udtryk for den. Den forbliver til stadighed helt subjektiv. En kvalitet som denne – fastholdende, kraftfuld og udholdende – medfører sine egne begrænsninger såvel som sine velsignelser. Nogle mennesker holder en for nær kontakt til dig, men det er kun for at gavne sig selv, og det er altid de svage og mindre fremskredne, der på den måde holder fast. Mennesker kan således blive afhængig af den person, de holder sig til, og derved lykkes det ikke for dem at tale for sig selv, og det igen bevirker, at der sker en yderligere udvikling af deres svaghed og af tendensen til negativitet. Du kan selv uddybe dette tema. Men det godgørende aspekt i denne udstråling er fremherskende i dit indre, og den bør udvides på en mere afgørende måde.

3. *Dit største behov* (og dette véd du) er frihed, er frigørelse. Jeg mener ikke frihed fra inkarnation eller frigørelse fra livets pres, men den frihed som en sannyasin kender, når han kan vandre frit i de tre verdener – uden at blive overvåget eller forstyrret af andre end sin egen sjæl. Det er den frihed, der giver mental hjælp, emotionel respons og fysisk tid, efterhånden som og når disciplen ønsker det. Det fremkaldes ikke af temperamentet eller af andres krav, men er sjælens frie bidrag til et opstået behov. Din respons gælder ikke altid *behov*, gør det, min broder? Tænk over dette.

I de seks grundtanker, som jeg gav dig for et år siden, handlede det fremherskende tema om frigørelse, om en ønskelig guddommelig ensomhed, og om en søgen efter en tone, der kunne bringe frihed. De bør stadig være hovedemnet for alt dit meditationsarbejde. Jeg vil foreslå, at du i det kommende år bruger dem som grundtanker til din særligt planlagte mor-

genmeditation. Jeg vil overlade planlægningen til dig selv, men jeg vil bidrage med et forslag. Det er nødvendigt, at du fordeler disse seks tanker med én i hver måned i seks måneder, og derefter gentager du dem i endnu seks måneder. I de første seks måneder skal du reflektere over dem set fra din subjektive erkendelse som sjæl, og i de sidste seks måneder skal du studere dem ud fra en praktisk manifestation af dem i dit daglige liv.

Jeg er interesseret i, at du opnår din grad i dette liv, min broder, og her taler jeg rent teknisk. Jeg er interesseret i, at du tager den indvielse, der er planlagt af din egen sjæl, og at du gør det i dette liv, således at du kan træde ind i din næste inkarnation med en indviet bevidsthed (med den ønskede grad), således at du kan begynde med langt større aktiver til tjenestearbejdet. Jeg vil minde dig om, at indvielse tages alene. Det er årsagen til, at jeg de sidste par år har fremhævet dit behov for at vandre alene – i åndelig og mental forstand. Set fra andre synsvinkler vandrer du *ikke* alene. Det åndelige liv er fyldt med paradokser. Vi vandrer ud for at udvikle en enheds- og helhedsfølelse med alle væsener, alligevel må vi også lære lektien om ensomhed og isolation. En afsondret »ensomhed« er den store prøvelse ved fjerde indvielse. Husk det. Alligevel, min broder, vil du aldrig være alene, og det må du også huske. Dybest set er det et spørgsmål om erkendelser. Lad mig forvise dig om, at jeg observerer dig, min broder og nære ven på den indre side, jeg kender dig, og jeg holder af dig.

November 1944

MIN BRODER:

I hvilken betydning kalder jeg dig det? For denne tiltaleform er ikke et intetsigende udsagn, men har dyb betydning, og det har det specielt i dit tilfælde og med hensyn til din individuelle relation til mig. Min sidste instruktion burde have vist dig, hvor dyb min opfattelse er af dig og af din natur, og hvor godt

jeg forstår dine problemer, dine begrænsninger og dine aktiver. Enhver mester må have en sådan forståelse og ufejlbarlig viden om, hvad der er i disciplens hjerte og sind. Han må forstå, hvad det er der motiverer hans handlinger. Når der tillige findes et karmisk bånd så vel som et åndeligt bånd, når der findes en ensartet målbevidsthed, samt en fortidig historie om en nær relation, da mesteren kun var discipel, og disciplen kun var aspirant, så får ordene »min broder« en dybere mening. De kan indikere et stadigt fremskridt, hvor en yngre og en ældre broder går side om side, hvilket resulterer i en nær relation, i en umiddelbar kontakt og i en dyb forståelse. I den forstand har min måde at tiltale nogle af jer på ikke kun betydning som en okkult sandhed, men er også et eksisterende faktum i de tre verdener. Fire af jer i denne gruppe har en sådan relation til mig. Forholdet mellem os er en gammel historie. Andre i denne gruppe, som du kender, befinder sig midlertidigt under min instruktion, indtil den tid, hvor de har udviklet sig til at kunne overtage ledige funktioner i andre ashramer. Andre igen er for første gang i kontakt med mig i min ashram og har ikke tidligere haft kontakt med nogen anden ashram. Jeg gør dig opmærksom på dette, fordi jeg ønsker, du skal bruge en mulighed, som i dit tilfælde endnu er en begivenhed, du ikke har turdet håbe på – nemlig muligheden for at få en virkelig og let kontakt med mig. Det har altid været muligt for dig at kontakte mig uden besvær, men du har sjældent forsøgt det. Jeg ønsker, at du nu erkender det og giver dét til kende i dit ydre liv, som altid har eksisteret i dit indre.

Min broder, hvordan kan du gøre det? Én bestemt metode til at intensivere denne indre erkendelse vil være, at du selv udnytter fuldmåneperioden fuldt ud. Gennem mange år har I alle anvendt denne månedlige mulighed, men med relativt små resultater. Dette har i nogen grad overrasket mig, for fra ashramens side har vi været parate til at støtte et sådant initiativ og været opsat på at stimulere »absorptionsprocessen«, som den kaldes. Dette er en proces, der tjener til at integrere disciplen regelmæssigt og cyklisk i ashramens bevidsthed

med konsekvente resultater for disciplen.

Jeg vil derfor bede dig om at følge en bestemt procedure i tre dage hver måned i resten af dit liv ... Det beder jeg dig om, fordi jeg tror, at du besidder den vedvarende og stadige kraft, der er så karakteristisk for alle, hvis personlighed er på samme stråle som din. Fremgangsmåden vil medføre, at du sætter dig i forbindelse med min ashram, og at du registrerer det i din fysiske hjernebevidsthed. Du kan ikke og vil sikkert ikke have held med det øjeblikkeligt, men som tiden går og med vedvarende indsats, vil du ikke kunne undgå at opnå det. Tænk på mig, sådan som du véd jeg er. Lad ikke din sjette stråle hengivne natur spille nogen rolle i denne proces eller kontakt. Husk, at der er første stråle disciple i min ashram, og at der er aspekter af min natur, der har første stråle oprindelse, men når du tænker på det, så husk også, at det aspekt, som jeg henviser til, er triadisk.

Mestrene har ingen personlighed, sådan som I forstår begrebet personlighed. Deres betingende faktorer er de tre aspekter i den åndelige triade, og disse aspekter, der er skabende, opbygger det fænomenale apparat eller den mekanisme, hvormed en mester kan kontakte de tre verdener. Dette betyder som konsekvens, at det er nødvendigt for disciplene at studere læren om antahkaranaen med større opmærksomhed, for det er via antahkaranaen, at de kan skabe kontakt til ashramen og til mesteren. Glem ikke, at jeg har forsikret dig om, at en sådan kontakt er relativ let for dig at skabe. Implikationerne af dette udsagn er tydelige. Giv dig tid til at reflektere over *hensigten* med en sådan kontakt. Erkend også, at intentionen med dette arbejde er at gøre det lettere for dig at benytte den store mulighed, der ligger foran dig, og at tidens pres kræver »meget dygtige tjenere« og kloge disciple, samt at dette pres berettiger en intensivering af den skoling, der gives til disciple som dig. Kontakten til ashramen vil tjene til at understrege din opfattelse af dig selv som en tjenende disciple. Du er stærk og i stand til at klare det, som processen kræver. Du kan stole på din egen styrke, når den implemente-

res med stadig større klarhed i visionen. Du ser mere rigtigt på mennesker og på livet, end du gjorde, da du første gang blev knyttet til min gruppe, og de to sidste år har bragt mange ændringer i denne retning. Stol på dig selv og på din sjæl med større tillid. Fortsæt fremad og vær forvisset om, at indsatsen i dette liv vil blive fuldført.

Jeg vil gøre dig opmærksom på, at i de instruktioner, jeg gav dig sidste år og i denne, har du en komplet samling af den undervisning, der kan dække dit behov for resten af dette liv. Læs disse instruktioner igennem én gang hver måned regelmæssigt, så du genopfrisker din interesse og din entusiasme. Det er interessant at bemærke, at indvielse ofte tages (jeg kunne sige, at den normalt tages) efter det 50. år, der kaldes en milepæl. Årsagen hertil er, at hvis disciplen kan skabe den nødvendige vedvarende kraft og den påkrævede entusiasme – med dette mener jeg dynamisk hensigt – så kan han blive betroet at arbejde med kræfter, der kan sidestilles med visdom, at vise den nødvendige ligevægt, og at fortsætte på sin ydre vej med ydmyghed og varsomhed.

Jeg har fortalt dig meget i de to sidste instruktioner. De sammenfatter den undervisning, jeg har givet dig siden 1933. Reflektér over dem. Handel i overensstemmelse med dem, og styrk derved ashramen og vis mestrene, at du er en klog tjener og en skolet ledsager på vejen.

August 1946

MIN DISCIPEL:

Jeg vil bede dig bemærke ændringen i den måde, jeg tiltaler dig på. Det har betydning, og mine ord til dig i denne instruktion er ganske enkelt disse: Brug de kommende år til et dybtgående studium for at forstå de implikationer og de muligheder, som disse ord – givet til dig på dette specielle tidspunkt – indebærer. Studér den deraf følgende mere effektive kontakt (opad, indad og udad, hvis jeg kan sige det så utilstrækkeligt), som vil blive resultatet.

Okkult talt står du alene. Du fører et ensomt liv, for der er

ingen enkeltperson i dine omgivelser, der har den samme kvalitet eller grad af åndelig intuitiv forståelse, som du. Det kan du benægte, for dit liv er indholdsrigt. Livet har konstant åbenbaringspunkter, nogle bemærker vi, andre passerer uden at blive bemærket. At opleve en bestemt type åndelig ensomhed er noget, alle disciple må igennem. Det er en prøve på den okkulte ubundethed, som alle disciple må mestre.

Denne tilbagetrukkethed må vi alle stå overfor og forstå, og resultatet bliver to erkendelser: for det første vil vi erkende vort præcise trin på evolutionsstigen eller på vejen, og for det andet vil vi få en intuitiv forståelse af det evolutionstrin, der er opnået af dem, vi kommer i kontakt med i løbet af vort liv. I meget lang tid afviser disciplene at prøve at nå disse to erkendelser. En falsk ydmyghed, som i virkeligheden grænser op til mangel på sandfærdighed, afholder dem fra klart at kunne erkende status – en erkendelse, der nødvendigvis indebærer mere intelligens og ikke tillader stolthed. Det er kun få, der tør stole på, at de kan klare at se deres medmennesker, som de virkelig er, af frygt for at aktivere et kritisk sindelag – så vanskeligt er det at udvikle og virkelig praktisere en kærlig forståelse, der fører til at se alle mennesker med deres fejl og dyder, deres smålighed og deres storhed, og stadig holde af dem som før og endog mere.

Denne okkulte tilbagetrukkethed må I udvikle helt bevidst og ikke overlade til tilfældighederne. Det er en tilbagetrukkethed, som hviler på sjælens status og ikke på en separatistisk ånd. Det er en tilbagetrukkethed, der ikke udelukker at have mange venner, der ofte bryder ensomheden, men ud af disse mange er det kun få – om nogen – der får adgang til stedet med den hellige fred. Det er en tilbagetrukkethed, som ikke udelukker nogen, men som tilbageholder ashramens hemmeligheder fra de, der søger at trænge ind. Og som det sidste er det en tilbagetrukkethed, der åbner døren på vid gab ind til ashramen.

Det er denne faktor, du har mest behov for at højne nu for tiden. Det vil kræve, at du bevidst og definitivt trækker dig ind i dit indre, hvilket på samme tid vil føre til, at du på en

stadig mere varm måde kan give udtryk for kærlighed på det ydre livs plan.

Ophøret af denne ydre gruppe kan sætte dig i stand til langt lettere at gøre dette og til at uddybe dit indre liv umådeligt. Hils derfor denne mulighed velkommen. Hvad angår den ydre gruppe, vil jeg bede dig holde nær kontakt gennem korrespondance med J.S.P. Hun er et gruppemedlem, der i høj grad har behov for din styrke og viden. Hun har lidt langt mere end nogle af jer andre, og hun har så sandelig behov for at blive hævet op i en tilstand, hvor hun kan føle sikkerhed og fred. Jeg lægger et godt ord ind for hende, for hun vil være ligeså god for dig, som du vil være for hende.

Angående dit meditationsarbejde, min broder, ønsker jeg, at du fortsat udfører det fuldmåneomrids, som jeg tidligere udarbejdede, og jeg vil bede dig praktisere det i resten af dit liv. Ud over dette månedlige arbejde ønsker jeg, at du udfører en daglig øvelse, der er funderet på temaet om selvvalgt tilbagetrukkethed. Bemærk ordet »selvvalgt«. Det er klogere at udvikle egenskaben åndelig tilbagetrukkethed, end det er at få den påtvunget – som ofte er tilfældet for mange. Jeg vil kun foreslå temaet for din meditation, og overlade det til dig selv at udarbejde formen eller den fremgangsmåde, der passer dig bedst, eller at gennemføre den uden en form, hvis du synes det er bedre for dig.

Temaer til meditation. Én til hver måned, der kan anvendes år efter år.

1. Naturen af tilbagetrukkethed.
2. Forskellen mellem tilbagetrukkethed, ensomhed, adskillelse og isolation. Jeg vil henvise til Patanjali, der taler om »isoleret enhed« (*Sjælens lys, Patanjalis Yoga Sutraer*, s. 297-298).
3. Tilbagetrukkethed og det daglige liv.
4. Tilbagetrukkethed og sjælen.
5. Tilbagetrukkethed som en kvalitet i ashramens indre liv.
6. Tilbagetrukkethed til en åndelig intuitiv forståelse.

7. Den tilbagetrukkethed, der er nødvendig i tjeneste for planen.
8. Tilbagetrukkethed som baggrund for et udstrålende liv.
9. Tilbagetrukkethed og kontakt med mesteren.
10. Tilbagetrukkethedens belønning.
11. Røsterne, der høres i tilbagetrukkethedens stilhed.
12. Sfærernes stilhed.

Der er ikke noget sygeligt ved denne tilbagetrukkethed, det er ikke en bitter tilbagetrækning, og det er ikke et aspekt af separatisme. Det er blot det »sted, hvor disciplen står ubunden og uden frygt, og til dette sted med fulkommen stilhed kommer mesteren, og tilbagetrukkethed ophører«.

Mysterierne

Mysterierne

Stort er mysteriet om det guddommelige.

Ordet lød til alle menneskesønner, sønner af Gud: Lad Guds signatur komme til syne. Forlad dette høje sted og i det ydre mørke område slid og tjen og bring det virkelige frem, samt afdæk de skjulte dybder med lys. Åbenbar guddommelighed.

Stort er mysteriet om tænkning.

Ordet lød til alle menneskesønner, sønner af Gud: Tænk på fortiden, fremtiden og på det, der er i dag. Lær, at ved hjælp af tænkning åbenbares *vejen* til det allerinderste. Gud tænker, og alle verdener bliver til og har deres forløb. Mennesket udviklede en tanke i sin fjerne fortid, længe før sit liv på jorden, i en fortid, der var til før al tid og rum. Mennesket kom frem i dagens lys og begyndte sit udviklingsforløb. Dette udviklingsforløb befinder det sig stadig i.

Stort er mysteriet om smerte.

Ordet lød til alle menneskesønner, sønner af Gud: Lær gennem det jordiske livs kampe at vælge den vej, der er bedre – og således den bedste. Undgå ikke smerte. Søg ikke den letteste vej, som ikke findes. Betræd derefter den *vej*, der fører gennem sorg, smerte og dyb fortvivelse til det høje sted, hvorfra du kom – det sted, hvor Gud vandrer blandt menneskesønnerne, der er sønner af Gud. Foran den ophøjede nærværelse vil al smerte ophøre, al sorg tone bort, og døden vil ikke sejre. Guds skønhed, godhed og styrke bestråler menneskenes ansigter.

Stort er mysteriet om de, der udstikker vejen tilbage til Faderens hus.

Ordet lyder til alle menneskesønner, sønner af Gud: De, der har nået portalen til den endelige vej, må vise sit værd og påtage sig opgaven med at undervise og højne dem, der

vil følge i deres fodspor.

Således har menneskesønnerne, der er Guds sønner, ned gennem tidsaldrene i sig rummet det lys, der stråler, den styrke, der opløfter og tjener, og den kærlighed, der udholder alt. De betrødte renselsens *vej*, der er *vejen* til det allerinderste. Vi følger efter. De tjente deres tid. Vi søger at gøre det samme.

Den store invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette planen på jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og i, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – sandheden om, at der eksisterer en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder *Gud*, at den motive-rende kraft bag det synlige univers er *kærlighed*, at en stor individualitet, som de kristne kalder *Kristus*, kom til jorden og manifesterede denne kærlighed, så vi kunne forstå den, at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes *Guds vilje*, og endelig den indlysende sandhed, at det kun er gennem *menneskeheden* selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

Register

A

- Adepter –
 evolutionær udvikling, 282
 Se også: Store hvide loge.
 Hierarki. Mestre.
- Adeptskab, indivieller sammenlig-
nes, 512
- Advarsel om stimulation af solar
plexus center, 145
- Afbalancering –
af –
 energireservoir, 619
 kærlighed og visdom, 740
 kærlighedsfaktoren, 741
 opgave, 567
 proces, 567, 619
 ved midtvejspunktet, 573
- Aktivitetens Buddhaer –
 arbejde, 228
 inspiration fra, 239
 nirmanakayaers relation til, 230,
 238
- Alder, betydning, 709, 766, 817,
838
- Analysere, ikke det samme som
 kritisere, 776
- Andet guddommelige aspekt, for-
løsning fra form, 445
- Anima mundi, lyset fra, 479
- Ansvar –
 område, nyt, 285
 tjeneste, pligt, refleksion over,
 498
 uddragelse af, tolereres ikke,
310
- Antahkarana –
 anvendelse, 34, 168, 300, 306,
 313, 440, 447, 455
 ashramer, 458
 betydning og mening, 223
 bevidst konstruktion, 267
 definition, 221, 222, 224
 dobbelt natur, 356
 forankret, 299
 formidler ved koordination, 278
 formål, 223, 403
 forståelse efter opbygning af,
378
 fuldføres af discipel, 221
 første formel henviser til, 297
 gruppe, 23, 35, 91, 299, 382
 højere, faktor der skaber, 127
 i meditation. *Se:* Meditation.
 kanal for –
 triadens energier, 300, 417,
 476
 åndelig vilje, 825
 kendsgerning for disciplen, 223
 konstrueret, direkte kommunika-
 tion, 385
 koordination mellem personlig-
 hed og triade, 403
 læren om, studium, 223, 837
 menneskelig, udvikling, 449
 opbygning af, 60, 82, 207, 223,
 227, 285, 302, 448, 458
 planetarisk, 217
 refleksion over, 152
 resultater, 64, 82, 221, 266, 291,
 417, 476
 skaber kontakt til ashram og
 mester, 837
 sol, sort, 356
 symboler, 151, 221
 verdens-, 232
 virkning, 151
- Antydning –
 anden, 310, 397-401

- anvendelse, rigtig, 311, 456-459
- Antydning – fortsat
 definition, 428, 435
 discipels studium af, 378-380, 393
 disciplen må selv formulere sin egen, 456-458
 esoteriske, 458
 femte, 428, 435-437
 fjerde, 428, 434-435
 fortolkning, 301, 337, 355, 392, 393
 fra mester, 283, 335
 fremsættelse af, 33
 før i tiden, 452
 første, 310, 394-397
 givet af seniordisciple til aspiranter, 453
 givet i fortiden, 285, 308
 hensigt, 393
 i form af spørgsmål, 378-380
 i fremtiden, metode, 336
 metoder til udvikling af mentalt apparat, 453
 og formler, 379, 397
 okkult, om bevidst identifikation, 297
 om –
 buddhisk plan, 454
 indledende proces, 458
 personlighed, ikke flere, 336
 påkalde intuition, 454
 relation til planen, 398
 sjette, 393, 428, 452-458, 460
 syv, tilpasning til daglig tjeneste, 380
 syvende, 428, 459-465
 sædekorn til åbenbaring, 428-429
 tredje, 311, 428, 430-433
 undervisning, anvendes i, 298, 336, 353-355, 393
- vedrørende, 308, 393, 400
- Anvisninger, brødres, kan fortolkes forkert, 154
- Arbejde –
 inspireres fra mesteren D.K.s ashram, 490
 reorganisering af mesterens opgave, 656
- Ariske race –
 invokativ bøn, 185-186
 udvikling af okkult identifikation, 512
- Arkanskolen –
 arbejde, 102-104
 formål og undervisning, 106-107
- Arkiver –
 formaning til mester, 394
 instruktioner til disciple, 280, 436
- Ashram – Ashramer –
 adgang til, 364, 455, 615, 695-700
 aktiviteter, grundtone, relation til planen, 126
 anden stråle, dør åbnes, 567
 antal, der danner Hierarkiet, 124
 arbejde –
 faser, formål, 166
 for planen, 746
 forenet, 171, 247-252, 396
 indbyrdes relation, 26
 med planen, 401
 metoder, 53
 reservoir, 568
 tre grundlæggende principper, 602
- aura. *Se:* Aura, ashrams.
 behov, 568
 beriges af indviet gruppe, 393
 beskyttelse. *Se:* Beskyttelse.
 chohaners, 159, 160, 162, 621
 chohaners, vibration, 667

- definition, 53, 88, 645, 717, 718, 792
- Ashram – Ashramer – fortsat
- disciple drages til, 593
 - disciple skoles til at kontakte offentligheden, 656
 - disciples relation til, 213, 225
 - D.K.s. *Se:* D.K., mester, ashram.
 - dobbelte liv, 696
 - dør, forseglet mod et truende onde, 367
 - dør ind til, åbnes, 839
 - eksternalisation, 37, 57, 99, 131, 159, 247
 - energi, virkninger, 814
 - energi, 209, 213, 395, 414
 - femte stråle, medarbejdere, 373
 - fokuseringspunkt, virkning og beslutninger, 589
 - forandring og bevægelse, 817
 - forberedende arbejde for Kristi komme, 655
 - forløsende, aktiv del i, 425
 - fortolkning, anvendelse af antydning, 394
 - fremtid, 615
 - fungerende enhed, faktorer, 125-128
 - gå frit rundt i, 610, 698
 - Hierarkiets, 159, 162
 - hindring af fordrejning af planen, 399
 - hjertercentre i, 209
 - hovedopgave, 471, 743
 - indbyrdes relation, 669-671
 - indviedes, 669
 - ingen kritisk ånd, 127
 - inspiration fra, 62, 167, 180, 231
 - inspiration fra nirmanakayaer, 246
 - integration i, 288, 298, 382, 403
 - kald og opfordring til medarbejdere, 101
 - K.H.s. *Se:* Koot Hoomi, mester, ashram.
 - kontakt med, metoder, 837
 - kraft rodfæstet gennem sjælen, 156
 - leve i, 608
 - lige vigtige, 124
 - livet i, 78, 83, 88, 178, 552, 602, 641
 - manifestation, nøgle til, 730
 - medarbejdere, valgt af mester, overvejes, 110-113
 - meditation. *Se:* Meditation, ashramisk.
 - medlemmer, 61, 66, 117, 125, 126, 127, 264, 365
 - medvirkende discipels relation, 397
 - menneskehedens problemer, 66
 - mesters, 50, 110-113, 125-128, 621, 666
 - M.s. *Se:* Morya, mester, ashram.
 - nyeste, den, 131, 621
 - nyorganisering, 395
 - nær kontakt med Shamballa, 162
 - område, 126, 221
 - opfattelse af, 202
 - opgave, discipels, foretage justeringer, 401
 - overensstemmelse med, 593
 - periferi –
 - forbliver på, 744
 - indgang, skoling, 762
 - perioder med tale og med tavs-
hed, 604
 - personlighedslegemer efterlades udenfor, 126, 367, 672
 - pligt og ansvar, stadier, 695-698
 - position i, resultater, 594
 - »projiceringspunkt«, anvendelse, 413
 - præcipitation af kraft fra Sham-

- balla, 158
- Ashram – Ashramer – fortsat
 på antahkarana, 458
 retning for vellykket skabelse, 762
 R.s., ændret, 423
 samler disciple til, grundlag, 730
 Sanat Kumaras. *Se:* Sanat
 Kumara, ashram.
 skabende arbejde 247
 skoling, gamle og nye teknikker,
 336
 styrke fra, 714
 synsvinkel, fortolkning af antyd-
 ning, 393
 søjlegang, 697
 søjler, definition, 697
 tilknytning til, 92
 tilknyttede mestre i, 366
 tjenestearbejde, 205, 392, 604,
 694-700
 tre kredse, 604
 tredje stråle, medarbejdere, 373
 typer, 621
 ubundethed, lektie om, 762
 udarbejder et program, 399
 udtryk for fungerende grupper, 125
 underashram, 82, 131
 undervisning, 394, 554
 viden om planen, overførsel, 179
 virkning af ændringer, faktorer
 der påvirker, 156
 virkninger af loven om skæbne,
 346
 værdi af skolet og fungerende
 discipel, 431
- Ashramisk –
 planlægning og fordeling af op-
 ga-
 ver, 126
 relation –
 forberedelse til, 458
 åndelig levevis, 213
- tilknytning løsnes, 56
- Aspekt –
 andet, kærligheds-, 443, 445
 første, udvikling af, præsenteres
 for indviet, 443
 liv. *Se:* Liv, aspekt.
 nedbrydende, viljens, 442
 søn- eller bevidstheds-, krystalli-
 serende vision, 443
 tredje guddommelige, meditation,
 226
- Aspirant –
 føres fra viden til visdom, 207
 hjertefokuseret, bliver ashramisk
 medarbejder, 207
 ny type, egenskaber, 454
 skal selv finde viden, 454, 456
 status, viden om, 454
- Aspiration –
 definition, 47
 fremdrivende, højere modsva-
 righed, 438
 resultater, 197
 sjette stråle, hæves til kundska-
 bens plan, 563
- Astral –
 afstandtagen, tilrådeligt, 505
 fænomen, nedbrydning, 417
- legeme –
 anvendes af discipel i indviel-
 sesproces, 287
 funktion i discipel, 724
 fusion med buddhisk bevidst-
 hed, 287
 gruppemedlems, 33
 gruppes, 280
 kontrol, 438
 solar plexus hæves op til hjer-
 tecentret, 755
 liv, transmutation til buddhisk
 bevidsthed, 513
 natur, forstærkes, 576

- Astral – fortsat
 plan –
 energi, indesluttet, frigøres til tjeneste, 419
 fænomenal kontakt, frihed fra, 418
 fænomener, nedbrydes, 418
 helliggøres, 416
 indviet kan se, hvad det virkeligt er, 415
 klaring af, 291
 kontakt med, frihed fra, 418
 kosmisk, frigørelse fra, 378
 Kristi genkomst påvirker, 823
 naturen af, 416
 nedbrydes ved hjælp af Hierarkiet, 417
 oprindelse, 416
 præcipitation af lys ved Kristi komme, 468
 reservoir, fra buddhisk plan, 824
 separere det fra den guddommelige skabelses seks plan, 416
 styring af, 416
 substans, atrofi, 420
 transcenderes af discipel, 723
 udadrettet aktivitet, 555
 uro, årsag, 824
 polarisation, resultater, 504, 563
 substans, nedbrydning ved atmisk lys, 418
- Atlantisk tid –
 beskyttende udstråling, 449
 indvielse, 512
 invokation, 185
- Atma –
 koordination med Sanat Kumaras vilje, 386
 nedbrydende kraft, anvendelse, 418
- Atmisk plan –
 arbejde fra, 735
 Kristus virker på, 468
 lys på, 409, 418
- Atom –
 bombe. Se: Bombe, atom.
 energi, frigørelsen af, virkninger, 79, 188
 spaltning af, 350, 363
- Aura –
 ashrams, 126, 455, 509, 510, 567, 610
 discipels, 590
 Kristi, kontakt med yderkanten af, 645
 magnetisk, 448, 464
 mestres, 412
 ny kernegrupper, 52
- Australien, betydning, 784
- Automatisk handler og taler discipelen rigtigt, 610
- Autoritet, erkendt, 269
- B**
- Bailey, Alice A. –
 arbejde, 24, 25, 26, 667
 Arkanskolen opbygges af, 122
 genoptog aktiviteter i K.H.s ashram, 100, 657
 hjælp til D.K., 26, 618, 657, 667, 670, 672, 795
 hjælp til K.H., 122, 657, 677
 holdning til tilhængere, 199
 udsendelse af foldere til offentligheden, 638
 undviger angreb, 204
 vejen, 514
 viden om centrene og tjeneste, 632

- åndeligt projekt og arbejde, 102-105, 676
 Balance, behov for, 564
 Barmhjertighed i stedet for medynk, 507
 Begreber, gamle, nedbrydning, 443
 Begrænset pres på discipel, 617
 Begyndende bestræbelser til enhed, 389
 Begær, menneskets, 226, 244, 687
 Beskyttelse –
 af –
 ashramer, 366, 509, 510, 714, 717, 799, 803
 blå dis, 713, 714
 gruppebrødre, 714
 Hierarkiets arbejde, 823, 825
 Kristus, 823, 825
 mesteren D.K., 204, 820
 ashramens, 718, 799, 801, 803
 disciples, 572, 574, 717, 822, 823, 824, 825
 indviets, 439
 mesters, 698, 718
 mod andre mennesker, 822
 selvet, 822
 Beskyttende smidighed, 824
 Beslutning, fast, stadium i meditation, 164
 Beslutninger, taget af disciple, 585, 589
 Betydningens verden, udstråling, 444
 Bevidsthed –
 atlantisk, 305
 centraliseres i ajnacentret, 665
 fuld, opnåelse af discipel, 29
 gruppe. *Se:* Gruppe, bevidsthed
 guddommelig, discipel penetrerer til nye områder, 474
 ikke det samme som monadens værenstilstand, 325
 indviedes, den, 35, 88, 341, 347
 indvielse af, 387
 indvielse påvirker, 462
 indvielsesstatus, 412
 kontinuitet, 122, 316, 436, 552
 Kristus. *Se:* Kristus, bevidsthed.
 menneskeheds. *Se:* Menneskehed,
 bevidsthed.
 menneskelig, ændringer, resultat, 553, 800
 nye områder, 326
 og form, 281
 personligheds, identificeres med sjælsbevidsthed, 152
 plan, åbenbaring, 406
 planetarisk, åbnbaring, 478
 punkt, aspirants, 455
 seks mellemstadier mellem indvielser, 402
 sensitivt respons, 294
 spænding og erkendelse, betydning, 496
 stabiliseres i nyt område, 473
 stadier mellem indvielser, 402
 stadier, virkning af penetration, 469
 tilstand, symbol, 222
 typer over og under den menneskelige, 670
 Se under relaterede emner.
 udvidelse, 225, 277, 294, 295, 303, 459, 463, 503
 udvikling, teknikker bliver anderledes, 308
 ved at vågne, metoder, 632
 ændring er nødvendig, 285
 åndeligt menneskes, 316
 Bevidsthedskontinuitet. *Se:* Bevidst-

- hed, kontinuitet.
- Blade, egoiske. *Se:* Lotus, egoisk, blade.
- Blavatsky, H.P. –
 begyndelse af æra, 192
 definition af rum, 436
 læren om indvielse, 387
 underviste om antahkarana, 222
 åbenbaring vedrørende energi, 344
- Blændværk –
 baseret på sande idealer, 584
 faktor fra astrale legeme, 766
 forsvinder, 293
 fortsatte omstændigheder, 826
 nedbryder, 608
 om det velkendte, familien, omgi-
 velserne, 827
 opløsning, 382, 723, 802
 opløst ved anden indvielse, 576
 opstået mellem discipel og D.K., 576
 personligt, må ikke føres til grup-
 pebevidstheden, 148
 respons på, 576
 stimulation af, 626
 transmutation, 809
 tre energistrømme, opstået på astralplan, 84, 85
 vedrørende –
 disciple, 27, 659-661
 forsagelse, 600
 hengivenhed, 564, 565
 idealisme, 582
 personlighed, 722, 800
 psykisk sensitivitet, 808
 sjette stråle personlighed, 741
 verdens –
 disciplen forlader, 288
 nedbrydes, 291
 penetrerer igennem ved indvielse, 290
 årsag til, 686
 årsag, 566
- Bombe, atom, nedkastet, virkninger, 79, 363
- Bopæl, fredfyldt og fast, disciples behov for, 794, 797
- Brændende grund, skabelse af, ståsted, 608
- Brødre, cirkel, vidende om, 288
- Buddha, herren –
 klædninger, 689
 stråleaspekt, 569
- Buddhi –
 hjælper i nedbrydningen af astrale fænomener, 418
 koordination med karmas herrer, 386
 planet for ashramer, 126
 proces ændres til, fra mentalplan, 454
 øje. *Se:* Øje, højre.
- Buddhisk –
 bevidsthed, fra astrale liv, 513
 bevidsthed, sammenkædes med astrale legeme, 287
 energi, reservoir på astralplan, 824
 forståelse, 727
 niveau, aktivitet, anvendelse, 418
 plan –
 arbejde fra, 735
 definition, 446
 meditativt fokus på, 249
 planerne for Kristi komme, 468
 relation til fjerde indvielse, 408
- Buddhisk-mentale niveauer, arbejde

- fra, 217
 »Bukkene«, forskel fra »får«, 80
 Byen, bygget på et kvadrat, 158
- Bøn** –
 anvendelse og værdi, 217
 hele menneskehedens, i Vandbæ-
 rerens tidsalder, 207
 resultater, 197, 244
 sammenføres med meditation,
 216
 svar på, forskel på guddommelig
 indgriben, 89
 Børn, verdens, arbejde med, 50, 575
 Bånd af gyldent lys, 31
- C**
 Calioistro, til skade for M.s ashram,
 367-368
 Centrale åndelige sol. *Se:* Sol, cen-
 trale åndelige.
 Centret, hvor Guds vilje er kendt,
 438
 Ceremoni, indvielse, deltagelse, 89
 Chelaer, »praktiserende«, 275, 288
 Chelas skjulte liv åbenbares, 278
 Chohan – Chohan –
 ashram, vibration, 667
 registrerer Shamballa-kraft, 158
Se også: Koot Hoomi. Morya. R.
 Christian Science, kommer til ud-
 tryk
 via stråler, 754
 Cirkel, center for lys og kraft, 294
 Civilisation –
 kommende, ideel, 433
 ny, 247, 469, 553
 skabelse af, 214
- D**
 D.E.I., instruktioner til, 774-784
- Dele, at –
 cyklus, 351
 i en ashram, 366-369
 resultater, reaktioner, 369
 Delen bliver helheden, 459, 465
 Deva-evolution, arbejde, 253
 D.H.B., instruktioner til, 722-749
 D.I.J., instruktioner til, 750-767
 Discipel – Disciple –
 accepteret –
 fortolkning af antydning, 393
 holdning til sin mester, 274
 inspiration, kilde, 231
 karakteregenskaber, 599
 modtager antydning, 34
 adelsmærke, 28
 antahkarana, opbygget, 221
 anvendelse af antahkarana, 313
 arbejde, 61, 195, 215, 335, 396-
 400, 434-437, 551-555
 arbejder, anvender buddhisk
 energi, 824
 ashramisk bevidsthed blandes
 med transformeret person-
 lighed, 213
 aura, kræfter, 590
 behov, 230, 404, 795
 bekræftelse, anvendelse, 202
 blinde punkt, 528
 dagligt liv, grundlag, 219
 definition, 696, 734, 759
 deltager i ashramisk meditation,
 126
 »der ikke mere skal sendes ud«,
 betydning, 127
 dobbelt livsmønster, 51, 153
 dualitet, 83
 død. *Se:* Døden.
 dårlig modtager, opfattes af me-
 ster, 528
 eksoterisk arbejde, forpligtelse, 800
 eksperimentering, værdifuld,

- 434,
 435
 energi –
 fra Shamballa via mester og
 ashram, 415
 Discipel – Disciple – fortsat
 energi – fortsat
 håndtering af, 36
 projiceres til, relation til me-
 ste-
 ren, 412
Se også: Energi.
 erfaring, betydningsfuld, 283
 erkende sin status, 396, 454
 fejl, begår, 436
 finder sin plads og tjenesteom-
 råde, 264
 fokusere på mentale plan, 224
 forpligtelser over for familie, 451
 forpligtet, målsætning, 540
 forskel mellem ideer og tankefor-
 mer, 312
 fra andre ashramer, hjælp fra
 D.K., 98
 fravær af politisk overbevisning,
 399
 fremgangsmåde ved –
 antydning, 399, 457
 problematik om menneskelig
 planlægning, 398-400
 gruppearbejde, 437, 553
 gruppeliv, træg kvalitet, 61
 hjerne. *Se:* Hjerne.
 hjælp til, af mestre, 475, 547
 hjælp til mester, 400, 699
 holdning –
 på tre plan samtidig, 554
 til dagligliv og begivenheder i
 verden, 286
 i –
 indvielsesproces, 286
 skoling, sand samadhi umulig,
 618
 vor tid, ny skoling, 455-459
 impressioner, registrering af, 180
 indvielsesprocesser, 466
 instinkt til rigtig aktivitet, 434
 instruktioner, 56, 280
 integration, 629
 intensiverer indre forbindelse til
 læreren, 22
 invokation, evokation, 85
 karma, 218, 527
 kondition i dag, 83-88
 kontakt med, resultater, 674
 kors, 217-222
 kraft, 568
 krav til, 273
 kun registrere på åndelige love,
 380
 lavere legemer, stimulation, 85
 lektier, 214, 398, 414, 435-437,
 488
 liv, 206, 213, 337, 485, 572, 589
 liv, fusion af to aspekter, 213
 meditationsrytme, føres til
 Hierar-
 kiets meditationsrytme, 234
 mental udvikling, 360
 mesters bedømmelse af, 97, 392
 modtagelig, præges af indre op-
 lyst kærlighed, 437
 motiverende impuls, 47
 mål, 283, 288, 344, 629, 636
 ny, meditation og bidrag, værdi,
 264
 næste skridt fremad, 274
 opfattelse af åbenbaring, 479
 opgaver, 66, 333, 336, 355, 363,
 395
 overentusiastisk natur, hæmmer,
 528
 overskygning. *Se:* Overskygning.
 penetrerer ind i guddommelige

- områder, 474
- planlægning, instruktioner til, 398-400
- polarisation, forandring, 387, 388
- problemer, 84, 100, 551, 590
- Discipel – Disciple – fortsat
 - præger Hierarkiets rytme, 388
 - prøvelser, 364, 540
 - på første eller anden stråle, kan benyttes af, Kristuskraft, 414
 - på prøve, fortolkning af antydning, 393
 - refleksion, resultater, 223
 - relation til Hierarkiet, 397
 - relation til menneskeheden, Hierarkiet og Shamballa, 212
 - samles i ashramer, 607
 - selvdisciplin, 63
 - senior –
 - forcerer processer, 82
 - pligter, 698
 - sensitivitet, 84, 422
 - ser okkult, hvor der er behov, 126
 - sjette stråle, penetration af blændværk, 291
 - skabelse af enhed, 218, 284
 - skoling, 215
 - Se også:* Skoling.
 - skoling til indvielse, mål, 329-334
 - skolet og fungerende, værdi for ashram, 431
 - stabilitet, åndelig, 475
 - stress, fire former for, 516
 - studere sig selv, 436, 454, 456
 - suspenderet fra arbejde i ashramen, 56
 - tavshed, 561
 - tilbageblik om aftenen, 98
 - tilbageslag, uvidende om, 824
 - tilegnelse af viden og visdom, 434-435
 - tilkendegiver menneskeheden
 - behov for mestrene, 310, 379
 - tjenende, fungerer effektivt, 225
 - tjeneste, naturen af, 699
 - type, som mestre søger, 471
 - udadvendt virksom, 213
 - ubundethed og tilknytning, 631
 - udstråling, 590, 593
 - udvide perception, skoling, 441
 - udvikling, 459, 463
 - udviklingsmetode, 555
 - ufuldkommenheder hos, kan ikke standse gruppen, 421
 - utilstrækkelig udrustning, erkendes af mester, 527
 - vanskeligheder i dag, 83-88
 - verdens, arbejde, 302, 355
 - viden, 296, 325, 455
 - virker under loven om forandring, 395
 - virksomheder af planetarisk Logos' kriser, 89
 - vision, 64, 284, 344
 - vitaliseres, 163
 - åndelig levevis, 213
 - åndeligt kompromis, teknik, 431
 - Discipelskab –
 - definition, 213
 - dobbelte liv, 213, 819
 - formler, 403
 - i alle livsaspekter, 802
 - krav til, 329
 - menneskeheden nærmer sig, 328
 - naturen, billede af, 351
 - nye måder at nærme sig på, 349
 - seks stadier i, 365
 - tilkendegivelse i dagligt liv, 802
 - tilpasning af selvet til behov, 61
 - vanskelige emner, 390

- Discipelskab i den nye tidsalder,*
bind I, henvisning til, 614
- Disciplin –
 anvendelse, 666, 673, 674, 675
 glæde ved, og gennemførelse,
 738
 metoder til selv-indvielse, 125
- D.K., mester –
 arbejde, 17, 23, 30, 37, 656, 821
 ashram –
 angreb på, 204
 beskyttelse ved, 572, 574
 beslutninger, esoteriske, 589
 deltagelse i, pligt, 161
 discipels arbejde i, 490, 694,
 695
 disciple i, dobbelt ansvar, 552
 dør ind til, 533
 fremstilling af sandhed, 552
 fremtidens arbejde, 550
 fundet sin egen form, 335
 grupped medlemmer knyttet til,
 740
 gruppes arbejde, 163, 699
 intet blændværk, 608
 karmisk relation til, 593
 konsolidering og integration,
 645
 kontakt, ved at sige disciplens
 navn, 643
 kvalitet, sensitivitet over for,
 87
 medlemmer, bevarer bevidst
 integritet, 553
 overførsel af disciple til andre
 ashramer, 618
 position i, 160
 position nærmere dens midte,
 virkninger, 594
 relation til K.H.s ashram, 670
 skade, undgå at, 368
 teknikker, skoling i, 380
 tone og vibration, 549
 udstråling, 594
 ashramiske hensigter, tidsskema-
 et, 702
 assisterer mestrene K.H. og M.,
 618
 aura, grupped medlemmer i, 118
 bedømmelse af discipel, 24
 bevidsthed, gruppen forsøger at
 træde ind i, 30
 enkelte grupped medlemmer
 hjælpes, 37
 folder, omdeling til offentlig-
 heden, 638
 forbindelse til Alice A. Bailey,
 grundlag for, 26
 fremgangsmåde, 489
 følger med mig ind i ashramen,
 580
 hjerte, 566, 572, 584, 588, 614
 hjælp fra Alice A. Bailey, 26,
 618, 670, 672
 kontakt med, 275, 278, 284, 643
 kærlige tanker til disciplene, 30,
 750-754
 metoder, 24-27, 298-299
 modtager instruktioner fra »fæl-
 les
 råd«, 550
 målet, 123, 315
 opgaver, 38, 62, 215, 302
 orientaler, 519
 planlægning, 18
 relation til K.H., 735
 samarbejde med, 161, 165
 Shamballa-kontakt, 619
 skoling af disciple, 215, 653
 stemme, telepatisk sensitivitet
 over for, 518
 undervisning, 21, 25
 valg af grupped medlemmer, årsa-

- ger, 371
vibratorisk kvalitet for kraftig, 680
D.P.R., instruktion til, 707-721
Drøm, vision, plan, realisation, 732
Dualitet, besejres, 281
- Døden –
betydning, 766
discipels medvirken ved overgang, 552
efter, opgaver for nye medlemmer
af kernegruppe, 49
efterfølgende periode, 534
forberedende øvelser, 536
formel –
definition, 402
når mestrene står over for, 317
hinsides –
rytme i tjeneste fastholdes, 551
tilknytning til gruppen bevares, 373
konstruktivt arbejde af det nedbrydende aspekt, 382
naturen af, 299
negation, esoterisk, 279
periode efter, 534
processer, 279, 403, 536
uden bekymring eller frygt, 536
- Døren –
elfenbensfarvet, 42, 75
mellem solen og månen, 73
symbolik, 222
til –
det onde, 201
gudsriget, 70
højere evolutionsvej, 223, 225
indvielse, vogte, 201
udgangs-, i hovedet, 537
Dåben, indvielse. *Se*: Indvielse, anden.
»Dåre for Kristi skyld«, 628
- E**
Edens have, betydning, 201
E.E.S., instruktioner til, 704-706
Effektivitet, praktisk, 790
- Efter-døden opgaver for kernegruppemedlemmer, 49-50
Eftertanke, stadium i meditation, 162
Ego –
viden, oplagres, genkaldes, 311
Se også: Sjæl.
Egoisk konversation, 545
Eksperimentere, værdifuldt for discipel, 434
Eksternalisation af –
D.K.s ashram, samarbejde i, 165
Hierarkiet, 78
Emotion –
definition, 686, 687
sublimering, 686
Emotionel energi, anvendes af menneskeheden, 208
»En linje af ild mellem to lysende punkter«, 281
Energi – Energier –
absorberes af disciple, 213
af alle strålers lys, kommer til udtrykk, 467
alt er, tanke om, accepteret af viden, 344
anvende, lære at, 437
anvendes af discipel, 413
anvendes af discipel i arbejdet for

- planen, 177, 437
 ashrams, 209
 atom, frigørelse af, 79
 bane mellem centre, skabelse, 207
 benyttes af planetarisk Logos, 442
 centre overfører, 33
 cirkulation, 299, 382
 disciples relation til ashram, 213
 evolutions, syntese, 446
 fordeles og modtages af Shamballa, 570
 forløsende. *Se:* Forløsende energier.
- Energi – Energier – fortsat
 fra lysets kræfter, anvendes i tjeneste, 156
 fra Shamballa, 219
 fremkaldelse af, lektier for disciple, 413
 fremkaldes ved stor anspændthed, 362
 frigøres i Shamballas rådskammer, 442
 følger tanke, 155, 197, 318, 321, 344, 408, 411, 412, 756
 føres til hovedet, 506
 guddommelig, indstrømning af, 205, 390
 hidtil ukendte, tilgængelige og anvendelige, 476
 hierarkisk, holdes under kontrol, 400
 indesluttet på astralplan, frigøres, 419
 kontaktes ikke normalt, kan opfattes og anvendes, 74
 kontrol og styring, 207-211, 811
 kosmisk skabende, fokuseres, 230
 Kristus-, nedstrømning af, 824
 kærligheds-. *Se:* Kærlighed, energi.
 motiverer og styrker, 436
 naturen af, 155
 nedbrydende, anvendelse, 417
 ocean, energipunkter i, 477
 overførsel af, 176, 177, 504, 505, 618
 penetration, polarisation, 470
 planetarisk, 410
 polarisation, penetration, resultater i præcipitation, 470
 projiceres ved mestre, 412
 præcipitation af, 36
 præcipitation på fysisk plan, 470
 præcipiteret, polariseret punkt, 474
 reservoirer, skabende kilde, 412
 sjæls –
 overførsel til antahkarana, 403
 sammensat af, 144
 skelner mellem, discipel, 413, 436
 styres –
 af verdens herre, 570
 af øjet, 411
 til ashram af disciple, 213
 styring af, 209-211, 408, 415, 437, 524, 630
 styring og rigtig indstrømning, 629
 syv typer, anvendes af gruppe, 155
 tilbagetrækning af, fra fysisk legeme, 504
 tilgængelig, den første tilkendegivelse, 188
 triadisk, anvendelse, 418
 udveksling, 155
 under mellemgulvet, relation til

- højere, 143
 viljen til det gode, 47
 ydreplanetarisk, tiltrækkes, 445
 æterisk legeme, hæves op, 142-147, 154
 åndelig –
 fordeling, mellemlid, 227
 indstrømning fra planetarisk Logos, 84
 Se under relaterede emner.
 modtagelse af, 235
- Engel –
 nærværelsens, 28, 29, 48, 201, 474, 544, 608
 solare, relation til lunare kræfter, 73
- Enhed –
 animerende, definition, 496
 erkendelse, skabelse, 512
 i fremtiden, symbol, 671
 isoleret, 362, 715, 833
- Enkelhed –
 behov for, 569
 definition, 568
 første stråle typer, 651
 i discipels liv, 609
 sjæls, virkning, 566
- Ensomhed –
 afsondret, prøve ved fjerde indvielse, 835
 discipels, 62
 første stråle discipels, 546
 naturen af, 690, 692, 693, 699
 tinde, 690, 692, 699
 åndelig, 839-840
 årsager, 775-776
- Entusiasme, overdreven, hindring, 528
- Erkendelse –
 af –
 broder i lyset, 283
 forvarsler og viden, 334
 metode til guddommelig relation, 760
 aktiv tilknytning til D.K.s ashram, 623
 esoterisk, 709
 mellemstadier, rytmiske, 496
 nye –
 involveret, 326
 områder, penetreres, 326
 ved forberedelse til indvielse, 288
 virkningsfuld i arbejde, 556
 åndelig, daglig fremgangsmåde, 624
 åndelig, dyb, 187
- Esoterisk sandhed afhænger af offentlighedens respons, 639
- Esoterisme, sande verden, 213
- Europa –
 frelse, arbejde, 547
 genopbygning, 652
 leder af udvikling af, 656
- Evige Nu, 215, 299, 403
- Evighed, viden om, 717
- Evigt liv, følelse af, 477
- Evner, nye, fremkaldes af indviet, 285
- Evokation af –
 intuition. *Se:* Intuition, påkaldelse.
 vilje. *Se:* Vilje, evokation.
- Evokativ aktivitet, skabes ved holdninger og tilkendegivelser, 357
- Evolution –
 af –
 Hierarkiet, 389
 intuitiv perception, 282
 planetarisk Logos, 570
 åndelige menneske, 222
 definition, 222

- hele historien om, 434
 indvielses, syvfoldig, 307
 menneskelig og overmenneskelig,
 energier, syntese, 446
 nøgle til, 337
 proces, betingende metode, 338
 punkter, betingende, 403
 relation til –
 synssansen, 407
 åbenbaring, 405
 udfolder sig, faktor der styrer, 226
Se også: Loven om evolution.
- F**
- Faderaspektet –
 forkert forståelse af, 443
 intuitiv forståelse i stedet for
 søn-
 aspekt, 443
 Familie, åndelige, erkendelse, 679
 Fanatisme –
 discipels, 725
 emotionel, konsekvenser, 90
 skal afvises, 310
 Fanger på planeten, befries, 438
 Fattigdom, fysisk, årsag, 274
 F.C.D., instruktioner til, 503-518
 Fejl –
 gruppes, årsag og forebyggelse, 21
 metoder, undervisnings-, 683,
 691
 Femte naturrene, ydre manifestation,
 420
 Filantropers tænkning i dag, 250
 Filosofier, formel er frøet til alle,
 316
 Finansiell tilførsel, frigøres, 658
 Fiskenes tidsalder, 37, 279, 299,
 396
 Flag, symbolik, 305
 Fokusering af kræfter, personlig-
 heds
 og sjæls, 60
 Fokuserings-, spændings- og krise-
 punkter, 491, 492, 495
 Forbindelse mellem hjerne og sind,
 34
 Forbliver forankret på sit sted, 821,
 823
 Forenede Nationer –
 bestræbelser, 388
 mediterende, reflektiv gruppe,
 249
 Forenet identitet, guddommelig sans
 for, 546
 Forenkling, discipels liv, 562, 572
 Forklarelse (transfiguration) –
 af personlighed ved indvielse,
 438
 indvielse. *Se:* Indvielse, tredje.
 Forløsende –
 eksperiment på planet, 425
 energier, 445
 processer, fremme af, 253
 Forløsning –
 af substans og former, 426, 444
 proces, højeste punkt, antydning,
 444
 Se også: Videnskaben om for-
 løsning.
 Form – former –
 alle, centrale livspunkter i, 281
 forløses og frigøres, 444
 geometriske, ligger bag eksoter-
 iske manifestationer, 402
 Gud i, 477
 livspunkt, midt i, åbenbaring,
 294
 naturen af, i næste inkarnation,
 grundlag for, 633
 påvirkes af indvielse, 462
 relativ betydning, 624
 sjæl i, 319
 styre og betinge store love, 377

- substans samles og nedbrydes, 443
 verdenen af, forbindes med verdenen for åndelig virkelighed, 644
Se også: Tankeformer.
- Formel – Formler –
 anden –
 fra universelt skabende aspekt, 404
 retning, 339
 vedrørende, 278, 299, 304, 308, 382, 403
 antydninger tydeligere i vor tid, 380
 anvendelse, resultater, 295
 betydninger, dybere, 293
 betydningsfulde, 401
 definitioner, 277, 294, 338, 340, 355, 402
 discipelskab, set fra en synsvinkel
 om, 403
- Formel – Formler – fortsat
 femte, 279, 299, 356, 382, 403
 fjerde, 279, 299, 338-340, 382, 403
 fortolkning, 299, 381, 382
 fra universelle skabende aspekt, 404
 fysisk udformning, 280
 første –
 anvendelse anbefales, 151
 citat, 281
 fra universelle skabende aspekt, 404
 retning, 339
 vedrørende, 278, 296-298, 308, 382, 403
 virkninger på disciple, 280
 integrerende, 276-282
- magisk og mantrisk, 356
 meningen i, forståelse, 380, 382
 naturen af, 397
 opdelt af D.K., 381
 refleksion over, resultater, 295
 relation –
 mellem hjerte, højere hovedcenter og solar plexus, 33
 til antydning, 397
 til meditation, 207
 sjette, 279, 299, 382, 403
 til frigørelse, 280
 til åbenbaring, 280, 288, 294
 tredje –
 anvendelse af indviede, seks betingende tanker, 317
 fremstilling, 316
 retning, 339
 udtryk af, 308
 vedrørende, 279, 299, 316, 382, 403
 vedrørende, 277, 294, 318, 379, 381, 403
- Fornuft, ren –
 ashrams medlemmer tilkender, 127
 discipelgrupper, 20, 23
 energi, 446
 koordination med herrerne for karma, 386
 område, penetrerer ind fra sindet, indviet lærer, 347
 organ, 323
 planet for, 446
 verden, forgård til, 348
- Forpligtelse –
 at anvende kraft, 641
 følelse med, 430
 følelse vækkes, 587
- Forretningsverdenen, åndelighed i, 802
- Forsagelse –

- indvielse. *Se:* Indvielse, fjerde.
store, fremgangsmåde og resultat,
77
- Forståelse –
aktiv, behov for, 584
besiddes af discipel, 218
erstatte opfattelse af lidelse, 507
indtryk af aktiv tilknytning til
mesteren D.K.s ashram, 623
kærlig –
praktisere, 839
resultat, 583
sand, 582
åndelig, tolkende, udvikling af,
473
årsag til åbenbaring, 29
- Fortid, indsigt i, 403
- Fortolkende sans, anvendelse, 340
- Forudseenhed involveret i indvielse,
374-377
- Forudsigelser om –
adepter i Vandbærer-tidsalder, 283
antydning, 336
arisk udvikling, 512
ashramisk arbejde, 160
astrale legeme, 287
atom-energi, 188
D.K.s ashram, 335
enhed, symbol, 671
forsegle døren til det onde, 201
fremkomne værdier og erkendelser,
287
frihed, 249
gruppeindvielse, 373
indvielse af masserne, 390
karma, 358, 829
kommende menneskerace, 735
kreativitet, 406
Kristi tilsynkomst, 449, 450
kætter, separatismens, 189
- menneskehedens forenede tilnærmelse,
71
mål for sjette rodrace, 513
nye –
civilisation, 247, 248, 302
tidsalder, 302, 342
næste åbenbaring, 358
raja yoga, 362
regnsky af ting der vides, 214
rette menneskelige relationer,
195, 201
Shamballa-energi, 292
skoling af –
de unge, 71
disciple, 336
syvende rodrace, 513
tilnærmelse –
af kirker til Hierarkiet, 69
menneskehedens, 73
til menneskeheden af Hierarkiet,
74
verdensreligion, 443
åbenbaring, 405
- »Fra lysets kilde« – Invokation –
anvendelse, 173-176, 181-201,
212, 216
betydning, 207, 216
introduktion af den store invokation,
205
åndelig indstrømning, 216
- Frankrig, krystallisation, nedbrydes, 49
- Fred, punkt, 690
- Frelse, menneskehedens, opgave,
345
- Frelser – Frelser – (Verdens-) –
funktion, 319, 320, 321
symbolik, 254
udvikling, metode, 509
verdens, prototype, 319
Se også: Kristus.
Se også: Vej til verdensfrelser.
- Fremgangsmåde, sted, mål, relation

- til åbenbaringspunkt, 439-440
 Fremskridt, naturen af, 758
 Fri adgang til mesters kammer, 698
 Frie vilje, den, 263
 Frie vilje i tjenestearbejdet, 540
 Frigørelse –
 af former, 444
 formel til, 280
 Frigørelsens cirkel, indtræden i, 355
 Frihed –
 for hele menneskeheden, 249
 fra –
 blændværk, 576, 581
 midtvejspunkt, 672
 racebetingede begrænsninger,
 opnåelse, 662
 i ashramisk liv, 603
 kamp for, 280
 og åndelig sikkerhed, 433
 som sannyasin, 834
 Frimureri, hemmelig nøgle til, 337
 Frygt –
 afvises af medarbejdere, 824
 nedbrydning, 822
 psykose, konsekvenser, 90
 årsag, forkerte kræfter indtræder,
 824
 Fuldmånedmeditation –
 fremgangsmåde –
 anvisning, 42, 72-76, 149-151
*Se også: Videnskaben om
 meditation.*
Se også: Wesak.
 fælles meditation, 246
 gruppeiagttagelse forud for maj,
 30-32
 kirkerne vil nærme sig, 69
 kontakt –
 med D.K., 42, 75
 tolv sætninger, 92
 meditation, ashramisk, 246
 Fusion –
 gruppe, 150, 451
 individuel sjæl med gruppens
 sjæl, 155
 Fysisk –
 legeme –
 disciplinere og styre, 669, 766
 forædling af, 676
 funktion, 667
 kanal for karmiske relationer,
 667
 naturen af, 36
 renselse af, 674, 675
 rigtig mental holdning mod,
 704
 plan –
 centralisering af kræfter på,
 resultater, 816
 indviet bevidsthed på, 284
 kosmiske, frigørelse fra, 378
 overførsel af kraft på, 34
 tilbagetrækning, 555
 Fænomenernes verden, perceptions-
 syntese, 326
 Før os fra –
 det individuelle til det universel-
 le,
 356
 kaos til skønhed, 339
 mørke til lys, 339
 Første aspekt. *Se: Faderaspektet.*
 »Får og bukke«, skelne mellem, 80
- G**
 Gammel kommentar, citater, 279,
 319, 343, 349, 383, 478, 654,
 785
 Gavebølger, højere psykiske, sensi-
 tivitet overfor, 136
 Gayatri, afslut meditation med, 147
 Gejstlige, kontakt med ideer, 214
 Genopbygning af verdensorden,
 247,

- 647
- Genopstandelsens kendetegn, åbenbaring, 279
- Geometrisk form bag manifestation, 338
- Glorie, begyndende, 70
- Gode vilje, den –
- besejrer det onde, 201
 - discipels, 219
 - faktor i gruppeindvielse, 373
 - forskel fra viljen-til-det-gode, 64, 302, 621, 655
 - forstående, udvikling, 328
 - organisation, 500
 - relation til Guds vilje, 199
 - relation til plan, 654
 - stimuleres gennem karma, 635
 - udtryk for Kristus-bevidsthed, 198
- Goodwill-arbejdet, 93, 103, 105, 106, 109, 699, 744, 745, 746
- Gospel, symbolik, 420
- Gruppe – Grupper –
- af ashramer samlet omkring K.H., 131
 - aktivitet, vedvarende, resultat, 514
 - antahkarana. *Se:* Antahkarana, gruppe.
 - arbejde, 66, 116, 389, 396, 451. *Se også:* Nye gruppe af verdensstjenere.
 - arbejder gennem skabende meditation, 229
 - ashramisk, beskyttelse, 572
 - ashramiske, 82, 83
 - astrale legeme, samlet gruppes, 280
 - behov for at udvikle kontakt, 154
 - beskyttes mod personlige problemer og blændværk, 148
 - bevidsthed, 148, 397
 - bevidsthed og sensitivitet, tiltagende, 39
 - bøn for hele menneskeheden i Vandbærerens tidsalder, 207
 - centre, forbindelse mellem, 33
 - energifordeling, 475
 - energiprojicering til, 412
 - enhed, 20, 125-128, 135
 - erkendelse om pligt, 198
 - esoteriske, interne overhoved, 554
 - evner, der er nødvendige til indivielse, 421
 - evokation af vilje, 150
 - faktor til enhed, 127
 - fejl, årsager, 19, 111
 - fokuseringspunkt og energigivende område, forholdsregel, 679
 - forberedelse til indvielse, 373, 374
 - formål, 30, 39
 - forpligtede disciple, telepatisk vekselvirkning, 135
 - fusion. *Se:* Fusion, gruppe.
 - følelse, 278, 298, 382, 403
 - hensigt, 513
 - hjertercentret, samlede energier, 513
 - individuel liv mindskes, 29
 - indvielse –
 - behov for, 451
 - betydning af grad, 390, 421, 447
 - forandring, 387, 389, 390
 - forberedelse til, 39, 451
 - fordrejet, 391
 - forsøg, 32-38, 39, 372
 - grundlag, 389
 - indføres, 350
 - krav, 420-425
 - problem, 421

- resultater, 361, 390
- indviet, beriger ashram, 393, 397
- inklusion, 278
- integration –
 - af ny kernegruppe, 17, 18, 19
 - behov for, 74
 - faktorer, 35
 - forudsætninger, 275
 - princip i skoling, 602, 606
- integritet, problematik, 129
- international, mediterende reflek-
tiv, 249
- konstruktivt fungerende, højeste
type, 125
- koordination, etablering, 151
- kraft, centrale kohærente, 280
- levemåde, trænge ind i Hierarki-
et, 225
- medarbejdere –
 - aktiviteter i, 229-236, 250, 423,
500
 - status, 422
- Gruppe – Grupper – fortsat
meditation. *Se:* Meditation, nye
gruppe.
- medlemmer –
 - centre, gensidig udstråling, 33
 - det nuværende livs betydning,
93
 - eksamination af mester, 22
 - energiudveksling via centre,
155
 - evner, udfoldes, 421
 - forskellige stadier, 422
 - individueel indvielse, resultater,
423
 - individueelt liv mindskes, 29
 - mesteren D.K.s, valg, årsager,
371
 - udveksling af energi mellem,
155
- mesters –
 - integration i, 278, 294
 - urgamle relationer, 124
 - nutidens, sammensætning, 128
 - nyere, type, stråleforskel, 128
 - nærværelsens engel, 48
 - okkult lydighed, definition, 71
 - opfordres til studium af antyd-
ning, 393
 - opgave, femfoldig, 47
 - opnåelse sammen, 29
 - præcipiterende energicentre, 477
 - rapportering har betydning, 150
 - relation, 23, 116
 - relation til –
 - ashram bevares, 105
 - Hierarkiet, 68
 - planlægning, 399
 - relationer, legeme, 514
 - samlede sensitivitet, 280
 - seks spørgsmål, 118-121
 - sensitivitet, 294
 - sensitivitet eller respons, forenet,
278
 - sjæl –
 - fusion med individuel sjæl,
155
 - respons på »træk« fra Hierar-
kiet, 71
 - sammensmeltning med indivi-
duel sjæl, 33
 - sjæle, frigjorte, tydelig viden om,
277
 - skoling til indvielse, 602-607
 - studies af mester, overvejelser,
52
 - tankeform, syv levende energi-
punkter, 155
 - tjenende, dannes, 225
 - tjeneste, 22, 352, 417
 - tre, indvielse, 374
 - tænkning, ubrudt, betydning, 553

- udrustning, studium, 640
 udstøder det uønskelige fra, 226
 undervisning, 62, 602
 vellykket, faktorer, 20
 vilje, 21, 571
 virkning på ashram, 499
 værdi, 90
 åndelig udvikling, tiltager, 38
- Grænsering –
 menneskeheds, 212
 planetariske Logos', 442
- Gud –
 definition, 218
 glans, udstråling, åbenbaring, 517
 hjerte, udstråling fra, 479
 iboende, åbenbaring, 477
 tanker, indsigt i, 285
 transcendent, visdom vedrørende
 vækst, 478
 vilje. *Se:* Vilje, Guds.
- Guddommelig –
 aktivitet, krav om, skabelse, 474
 energi, indstrømning af, 205, 390
 hensigt, formål og plan, 341
 indifferens. *Se:* Indifferens, guddommelig.
 intuitiv forståelse, åbenbares, 388
 manifestation, 204
 tilkendegivelse, 303
- Guddommelighed –
 Djwhal Khul. *Se:* D.K., mester.
 indre, udtryk, 477
 opnåelse, discipels, 345
- Gudsriget –
 definition, 448
 døren til, symbolsk fortolkning, 70
 på Jorden, 213, 447, 448, 474
- H**
- Healing –
 nye tidsalder, 647
 og styrke, 512
- Helbred –
 skabelse af, godt, 704
 svagt, bestemt planlagt rolle, 624
- Helhed –
 delen bliver, 462, 465
 ekspanderer, 459, 462, 462-463
 »skabelsen sukker«, 425
- Hellig planet, mål for jorden, 361
- Hengiven person, status, 199
- Hengivenhed –
 egenskab, der ikke mere er nødvendig, 198
 indviedes, 387
 intensitet, hæmmer, 562
- Hensigt –
 bagved liggende, evolutionære proces, udtryk, 410
 gruppes, 90
 guddommelige –
 afdækkes, 425
 arbejder med, indviet, 444
 definition, 385, 390
 for menneskeheden, 291
 formel, 382, 403
 intuitiv forståelse, 387, 388
 kraft, erkendelse, 385
 oprindelige, 442
 præcipitation, 390, 477
 vanskelig at definere, 160
 åbenbaring, 299, 439
 med verdensernes tilblivelse, 281
 opfattes af Shamballa, 341
 plans. *Se:* Planen for menneskeheden.
 relation til motiv, 571
 Sanat Kumaras. *Se:* Sanat Kumara.
 udfolder sig, planetariske Logos',

- 409
 vedrørende viljen-til-det-gode, 622
 vilje og intention, forskel, 203
- Hierarki –
 aktivitet –
 fælles, 550
 i dag, plan, 249
 relation til åbenbaring, 418
 angreb på, 204
 anvendelse af invokation, 200
 arbejde, 19, 199, 217, 236, 418, 744
 ashram for. *Se: Ashram.*
 behov i dag (1946), 500
 bevægelsesfrihed, inden for grænser, 285
 blotlægges for disciplens syn, 325
 centralt energicenter, 209
 dannelse af tjenende gruppe, 225
 definition, 33, 160, 396
- Hierarki – fortsat
 discipel optages i, 435
 eksternalisation, 174, 247, 449, 824
 energi, 307, 410, 413, 414
 evolution, 389
 forandringer, 388
 forbundet med, 33
 forenet med menneskeheden i invokation, 468
 forpost, betydning, 79
 fremtidens kirker vil nærme sig, 69
 funktion, 68
 fusion af gruppesjæl og individuel
 sjæl med, 155
 gensidige områder, 670
 gruppe og enkeltpersoner evner
- at
 penetrere ind i, 225
 hjerte, kontakt med, 422
 hjælp af nirmanakayaer, 230
 individuelle tilknyttet, 447
 information fra Shamballa, 252
 integration i, gruppeindvielse, 390
 intention, sammenkædet med menneskets aspiration, 195
 kan penetrere igennem til Shamballa, 225
 konstruktive grupper forbundet med, 447
 kontaktbane opbygges, 646
 kontakter til, 285, 351
 kæde, 165, 789, 814
 ledere, hensigt opfattes af, 388
 liv, at dele, 364-369
 liv og tjeneste, 184, 496
 lokalitet, ændres, 446
 lys, kærlighed og kraft, indstrømning af, 203
 lyscenter, der styrker, 30
 manifestationer på Jorden, 37
 medarbejderstab, 83, 361
 meditation, 227, 229, 234, 240, 243
 medlemmer, senior, arbejde, 550
 medlemmers intuitive forståelse højnet, 388
 motivation, 180
 mødested for energier, 396
 naturen af, 160
 nærmer sig menneskeheden, 74, 447-451
 nærmere relation til, opbygge, 178
 og kærlighedsaspekt, 465
 opfattelse af guddommelig vilje, 199

- opgaver, 214, 409, 417
 orienteret mod, alle under tredje
 indvielse, 83
 overfører kærlighed, 184
 periferi, står ved, 454
 plan, definition, 160
 planetarisk Logos' fokus, 460
 planlægning, faser af aktivitet,
 399
 polariseringspunkt, anvendelse,
 475
 problemer, 79, 454
 program, nøgleord, 475
 psykisk pres, 83
 relation, 34, 79, 128, 212, 239,
 281, 291, 671
 relation til, 35
 relation til menneskehed og
 Shamballa, 389, 669
 reorganisering, 82, 83, 98
 rytme, 234, 388
 samarbejde med –
 nye gruppe af verdenstjenere,
 247
 Sanat Kumara, 64
 Hierarki – fortsat
 sammenkædning med menneske-
 heden, 390
 skoling af verdens disciple, me-
 tode, 20
 studerende tror opmærksomheden
 rettes mod menneskeheden, 291
 søger at forhindre katastrofer for
 menneskeheden, 391
 telepatisk vekselvirkning, 135
 tilpasning af forløsende energier,
 445
 tilstand i dag, 81
 tjeneste for, disciples, 27, 423
 trak sig tilbage, 449
 »træk«, 71
 virkning af loven om skæbne, 346
- vogter af planen, 252
 ændringer, 335, 355, 394
 Hierarkisk –
 impression af antydning, 392
 kontakter, nye, resultat af indivi-
 else, 285
 medarbejdere, tre typer, 432
 Hjerne –
 afventende under meditation, 157
 aktiv modtager, 179
 anvendelse, 312, 818
 bevidsthed –
 forståelse af relation og af
 holdning, 213
 gruppe, 75
 opbygge erkendelser, 178
 celler, ikke-sensitive, 485
 funktion, anbefaling, 818
 menneskenes, grad af modtage-
 lig-
 hed, 401
 modtager, 187
 modtager åbenbaring, 289
 og sind, erkendelser om person-
 ligheden, 34
 oplades med sjælsenergi, 533
 overførsel af ideer fra sindet,
 337
 racebetingede vibrationer og re-
 aktioner, 662
 registrerer, 294, 441, 531, 662
 Hjerte, relation til imagination, 609
 Hoved, udgangsdør, 537
 H.S.D., instruktioner til, 785-797
 Hvide loge, store, konflikt med sort,
 58
 Højere evolutions vej kontra den la-
 vere vej, 223
 Højtider, tre, meditationer, 246
- I**

- »I centret af Guds vilje står jeg«, 164, 204
- »I ham vi lever, røres og har vor væren«, 436
- »I hverken smerte eller glæde«, 731
- Iagttagers position, forudsætning, 152
- Ide – Ideer –
- forskul fra tankeformer, 312
 - grundlæggende, planens, omdanner, 432
 - grundtanke, åbenbarer nye ting, 178
 - guddom –
 - discipel opfatter, 381
 - ses som et accepteret ideal, 433
 - i form af ideal, daler ned til astral, 433
 - indviets, om, 313
 - intuitiv –
 - forskul fra abstrakte intuitive tanker, 313
 - hæmmes af konkrete tænkeevne, 312
 - kommer til menneskets kendskab, 215
- Ide – Ideer – fortsat
- mening, årsag og væren, 315, 317
 - modtaget i meditation, 167, 169, 172
 - natur, lektie, 313
 - nye –
 - fremkomne, erkendelse af disciple, 215
 - og mere korrekte, 443
 - åbenbares, 313
 - okkult definition, 197
 - om Guds identitet, udvikling, 320
 - opfattelse og anvendelse, 195
 - opnåelse, 313
 - overføres i meditation, 167
 - regnsky af, kontaktes af kirkens folk, 214
 - relationer til idealer, 187, 197, 215
 - rette tilpasning og fortolkning, er betingende, 312
 - sjæls, anden stråle, formler, 338, 402
 - spirende, 166
 - subjektive i ny tidsalder, 648
 - åbenbaring, 312
 - åndelig, grundlæggende, præsentation, 214, 215
- Ideal –
- for kommende civilisation, 433
 - præsenteret på fysisk plan, 433
- Idealer –
- definition, 197, 582
 - ideer omsættes til, 214
 - med skadelige virkninger, 583
 - nutidens, forsvinder i nye tidsalder, 582
 - ny tidsalder, vedrørende, 584
- Idealister, disciple nedtrapper energier til, 303
- Identifikation –
- med –
 - andre, 486, 727
 - andres sjæle, 563
 - en anden sjæls hensigt, 507
 - menneskehed, 582-584
 - opgave at frelse, 344
 - ny proces, der vil komme, 443
 - okkult, skabelse af, 512
 - relation til meditation, 226
 - ved hjælp af intuition, 507
 - vis, 564
 - åndelig, 338, 613
- Identitet, kontinuitet, 316

- Igangsætter, æterisk legeme, 36
- Ild (flere) –
- elektrisk, til integreret personlighed, 304
 - klare forståelses, 608
 - lavere, overføres til højere center,
 - virkninger, 618
 - og lyd, 607
- Illusion –
- bringer åbenbaring, 386
 - nedbrydes, 293,
 - opløses, 559
 - store, og blændværk, 65
 - verdens-, årsag, 686, 687
- Imagination –
- kraft, vogter, 609
 - relation til –
 - hjerte, 609
 - intuition, 412
 - skabende –
 - anvendelse, 70, 162, 170, 380, 514, 559, 608
 - arbejde, 278
 - frigørelse, 609
 - udvikling, 709
 - virksom, 380
 - vækkes, 160
- Imperil, faren for, 86
- Impression –
- faktor ved sensitivt respons, 531
 - modtagelig for, 161
 - modtages i meditation, 167, 168, 172
 - nøgleord til udvikling af, uddannet psykolog, 531
 - registreres af disciple, 181
 - registrering, 327, 531
 - registrering af, sans, 331
 - sensitivitet over for, 546
 - teknik, 180
 - åndelig –
 - modtagelighed, 187
 - reaktion, 345
 - »Ind i lyset bevæger vi os ...«, 150
- Indgriben, guddommelig, definition, 89
- Indifferens, guddommelig, udvikling, 273, 288, 504, 505, 562, 730
- Individuelt liv, mindskes i gruppe, 29
- Indledende processer, 283, 458
- Indre oplysning – (Illumination) –
- fra planetarisk Logos, 386
 - føres ind i livet på fysisk plan, 467, 802
 - kilde, 242
 - kontinuitet, skabelse af, 426
 - mental, 248
- Indvielse – Indvielser –
- adgang til hierarkisk liv, 363-369
 - anden –
 - anvendelse af viljespekt, 418
 - bringes til relativ betydning, 159
 - fokuseres på energier, 475
 - forberedelse til, 33, 85, 145, 209
 - formidler af åbenbaring, 477
 - forudsætning, 274
 - i grupper, 374
 - krav, 298
 - loven om offer, dominerer, 438
 - mål, 461
 - ord i studier, 439
 - proces, 441
 - resultater, 415-418, 438
 - stimulation, 415
 - tilkendegivelser, 418
 - åbenbaringspunkt, 408
 - anvendelse af formel om integra-

- tion, 276
- beslutnings-. *Se:* Indvielse, sjette.
- betydning, 460
- betydning, sand, åbenbaring, 351
- betydningsfulde aspekter, 421
- bevidsthedsniveauer, 411
- ceremoni, 89, 386
- definitioner, 284, 288, 289, 300, 421, 473, 476, 481
- døren til, 381, 455
- efter 50-års alderen, 838
- efterfølgende periode, fokusering af energier, 475
- enkeltpersons, deltager i gruppen
- stræben, 48
- erkendelser, 376
- faktorer, ændring i krav, 360-362
- fem, resterende, fremgangsmåde, 439
- femte, opstandelse, 290, 425, 461, 513
- fjerde –
- energi til hensigt, 408
- for sjette rodrace, 513
- forståelse, 442
- forudsætning, 274
- hensigtens lys, 438
- indordner sig loven om offer, 444
- Indvielse – Indvielser – fortsat
- fjerde – fortsat
- involverer loven om offer, 438
- mål, 461
- ord til studium, 439
- periode følger efter, 464
- prøve, 835
- resultater, 444, 512
- skal tage, 578
- symbolik, 290
- tage del i proces, 444
- tilkendegiver frihed fra astralplan, 418
- udtryk for åndelige kvaliteter, 301
- åbenbaring af gruppens centrale kohærente kraft, 280
- åbenbaringspunkt, 442, 444
- forberedelse til –
- af gruppe, 372
- arbejdsteknik, udfoldelse af, 33
- discipel må selv opdage hvilken, 287
- ensomhed, indikation, 62
- formler, 288, 381
- formler fremhæves, 288
- grundlæggende principper, 65
- meditationer, 180
- mulighed, 273
- mål, 282, 389
- naturen af ideer, 312
- skifter fra sjette stråle, 563
- skolingsproces, 149
- undervisning, 285
- forløber til, 411
- forud for, 531
- forudsætninger, 277, 298, 402
- fremgangsmåde i dag, 300, 328, 349
- frigør energi, 362
- første –
- bringes til relativ betydning, 159
- forberedelse til, 145, 274
- formidler af åbenbaring, 477
- forudsætning, 274
- ild, forud for, passerer, 607
- krav til, 298
- medarbejdere, egenskaber, 415
- mål, 461

- proces, 441
 taget af tusinder, 302
 åbenbaringspunkt, 408
 grundbog, sammenfatte, 38
 gruppe. *Se:* Gruppe, indvielse.
 haller, antydning om, 452-465
 hemmelighed, åbenbaring, 359,
 362
 hierarkisk, 407
 hurtigere, 351, 360-363
 information om, er tidligere ble-
 vet fordrejet, 315
 koordination af viljer, 386
 kriser, 389
 manifestation i dag, 74
 masserne, i fremtiden, 390
 mellemliggende stadier, 402
 mental –
 evne, 461
 måde at nærme sig, 424
 mester forbereder discipel til,
 334
 mål, 458
 naturen af, ændret, 389-391
 ni, analoge fortolkninger, 459
 niende, 442, 474
 over tredje, 88
 planetarisk Logos', 460, 468
 planlagt af sjæl, 835
 processer, 425, 426, 440, 441,
 473, 476
 rede til, tegn på, 380, 459, 462
 registrering i hjernebevidsthed,
 88
 Indvielse – Indvielser – fortsat
 relation til åbenbaring, 452, 458
 resultater, 733
 sig selv, forbereder, 125
 sjette –
 alene ved »midtvejspunktet«,
 374
 forberedelse til, teknik, 227
 klar erkendelse, sans til, 464
 mål, 461
 perception og erkendelse, 406
 symbol, 419
 syntese, kommer fuldt ud til
 udtryk, 446
 tilskyndelse ikke længere nød-
 vendig, 376
 vej, 743
 åbenbaring, 477
 Sirius, på tærskelen, 441, 447,
 477
 skoling til, 328, 330, 340
 som mål, undervisning, betyd-
 ning, 472
 stadier, 473
 stav. *Se:* Stav, indiviellsens.
 tages alene, 835
 to første kræver, at det foregår i
 grupper, 451
 transfiguration. *Se:* Indvielse,
 tredje.
 tredje –
 af egen drift, 447
 discipel rede til, 298
 efterfølgende periode, 424,
 475
 fokusering af energier, 475
 forberedelse til, 33
 formel, 356
 gennemgår, 144
 i grupper, 374
 impressioner registreres forud,
 180
 korrekt relation af centre, 144
 loven om offer, involveres, 438
 lys vedrørende, 290
 monadisk påvirkning, 487
 mål, 440, 461
 mål forud for, 323
 ord, bestemte, bør studeres

- nøje, 439
- resultater, 149, 303, 314, 447-451
- sjette rodraces, 513
- skabelse af forklarelse, 316
- tilkendegivelse af frihed fra astrale plan, 418
- åbenbaring, 438, 439
- åbenbaringspunkt, 408
- undervisning om, 298, 387
- vedrører –
- bevidsthed, 387, 443
 - fremtiden, 374-378
 - verden, 326, 488
 - virksomheder, 313, 410, 441, 459, 462
 - åbenbaring, 289, 387
- Indvieren – (den Ene) –
- den første, 476
 - disciplen står foran, 475
 - etablering af relation til, 165
 - i hvem vi lever, røres og har vort væsen, 688
 - kandidaten står foran, 386, 387
 - område for aktivitet, penetreres af
 - indviet, 473 - overførsel og præcipitation af ind-
 - viets energier, 475
 - polarisation og præcipitation af indviedes energier, 474
 - rolle, 475
 - stadier for disciplen under indvielse, 473
 - står foran, 461
- Indviet – Indviede –
- af –
 - fjerde grad, 159, 432
 - første grad, karakteregenskaber, 415
 - første tre grader, 432
 - i dag, udvikling, 387
 - tredje grad, 149, 184, 413, 422, 447-451
 - anvendelse af –
 - ajnacenter, 412
 - antahkarana, 313
 - lavere konkrete tænkeevne, 348
 - projekteringspunkt i ashram, 413
 - arbejde, 177, 179, 304, 313, 321, 382, 424, 475
 - arbejde i ashram, 496
 - begivenhed, i livet, 347
 - begrænsninger, nedbryder, 480, 481
 - beskyttelse, 439
 - bevidsthed, 35, 347
 - bevidsthed –
 - erkendelse af, 284
 - indstrømning af lys fra åndelige triade, 291
 - tilkendegivelse, 284
 - døden, 279
 - energier, hidtil ukendte, 476
 - er et punkt af energi, 474
 - erkendelser, 463
 - evner, udvikling af, 325
 - finder sin plads og sit tjenesteområde, 264
 - formulering af teknik, 383
 - forståelse, udtryk for ny erkendelse, 299
 - fortolkning afhænger af indvielsesstatus, 412
 - fremkaldelse af nye evner, 285
 - fremskreden forståelse, 308
 - frigørelse, 378, 439
 - frihed fra begær, prøvelse, 419
 - fælles hensigt og åndelig inten-

- tion, 733
- får fem åbenbaringspunkter, 412, 444
- hengiven tjenesteiver, 387
- hensigtens lys, 438
- hjerte, lyspunkt, 386
- holdning, 286, 342,
- højeste guddommelige aspekt, 318
- hørelse, hjælp til udvikling af, 298
- ideer, om, 313
- implementerer Sanat Kumaras hensigt, 315
- impression overføres til, 172
- indvielsesprocesser, 466
- intuition, åbenbaring, 289
- intuitive sans, 289
- kontakt med energi fra Shamballa, 415
- kontemplation, 442, 461
- koordination, 177, 440
- kraft, 568
- kraft, kilde, 314
- kærlighed og visdom fra planetarisk Logos, 314
- lektier, 320, 413
- liv, 407
- mennesket bliver, 211
- mål for tredje indvielse, 323
- nye ideer, 312-314
- nye tidsalder, krav, 300
- offer, 320
- okkult syn på behov, 126
- opgave, 178, 390, 474
- »oplyst respons«, 383
- Indviet – Indviede – fortsat
- opnår hverken ret eller belønning fra åbenbaring, 388
- over tredje grad, monadisk princip, 327
- overfører kraft til fysisk plan, 34
- penetration, 347
- penetrerer ind til visse høje områder, 307, 347
- perceptionsmekanisme, ændres, 406
- polarisation, 476
- polariserer sig selv, 308
- præcipitationspunkt, 475
- reaktioner på åbenbaringspunkter, 384
- relation til fire naturriger, 480
- relationer til Hierarkiet, 291
- samarbejde med intelligentsia, 347
- sande kendemærke, 273
- »ser« essensen af astralplan, 415
- skal opfatte cirklen om Guds sind, 479
- skelner mellem energier, 413
- skoling. *Se:* Skoling.
- skæbne, 346
- spørgsmål til, 359
- stabiliserer sig, 476
- står på et punkt i triangel, 439
- syn, hjælp til udvikling af, 298
- tjeneste, 35
- udvikling, 459, 461, 463
- udvikling af første aspekt, 443
- verdensarbejde, 303
- viden, 311, 314, 336, 342
- vilje, respons på krav, 320
- virksom, forenet med personlighedslivet, 213
- visdom, 311
- vision, 285
- vitalisering, 163
- åbenbaring, 285, 386, 405-408, 411, 429
- åndelig absorption, 439
- Inkarnation, næste –

- forberedelse til, 633, 645
 tema, erkendelse, 592
- Inspiration –
 centret, tilbagetrækning til, 137
 emotionel, 47
 fra –
 ashram, 167, 180
 Shamballa, 127
 åndelige triade, 438
 kilde til, 46, 162, 231, 242
 mekanisme, 91
 skabende, 229-232
 sfære af aktivitet efter indvielse,
 411
 til –
 gruppe-medlemmer fra gruppen, 62
 indviet, 307
 menneskehed ved den åndelige
 vilje, 310
 mester til ny tjenesteperiode,
 618
 overfører, 167
 sjælgennemtrængt personlighed,
 438
 synteseskabende virkning, 47
 verden, 91
 videnskabsmænd, 214
 tilgængelig, 188
 viljesmæssig, 418
- Instinkt –
 intuitivt, 298
 relation til meditation, 227
 til den rette aktivitet, 434
 åndeligt, indikation, 298
- Integration –
 af –
 discipel, 421, 664
 menneskehed, 74
 mindre former i større enhed,
 402
 personlighed, 348
 sjæl og personlighed, 629
 åndeligt liv og personlighed,
 procedure, 829
 definition, 632
 formel, 276-282, 402
 gruppe, faktorer, 35, 74
 i –
 ashram, 288, 298
 gruppesensitivitet, 294
 mesters gruppe, 278, 294
 monade-personlighed, 289,
 300
 utilstrækkelig, årsag, 19
- Intelligens –
 aktiv, anvendelse, 222
 sammensmeltning med kærlighed,
 tilkendegives, 456
 åndelig, 298
- Intelligentsia, position og ansvar,
 forstår ikke, 215
- Intention, formlers betydning, 402
- International mediterende gruppe,
 249
- Intuition –
 anvende, 456
 anvendelse på intelligent måde
 udvikles, 187
 appellerer til, ny fremgangsmåde,
 315
 ashramers eksisterer på plan, 126
 behov for, 412
 benyttes til at samle nye energier,
 446
 egenskaber, 456
 emotion, visdom, 498
 energi –
 i stand til at optage forløsende
 energi, 446

- i universelle sind, 446
erstatter den separatistiske tænkning, 456
fungerende, 455
funktion, 313
holdning, invokation, 186
identifikation med, 507
indstrømning, 277
indviets, åbenbaring, 289
intellekt og instinkt, koordination,
226
kontrast til sind, 456
kontrol af personlighed, 438
lys –
indstrømning, resultater, 327
åndelige øjes funktion, 327
påkaldelse som antydet, 454
relation til imagination, 412
sjæls respons på, 268
skabende, 228
udvikling, 48, 312, 313, 808
udøvelse af, behov for, 472
vækkes, 34, 169, 298, 346
øvelse i, lært ved antydning, 457
åbner for adgang til kausal område, 340
- Intuitiv –
bøn om viljen-til-det-gode, 186
erkendelse, resultater af refleksion over formler, 295
forståelse, 839
forståelse, sand, virkning på kritik, 128
ideer. *Se:* Ide, intuitiv.
indsigt, 202, 405
instinkt, 298
meditativt fokus, 249
- Intuitiv – fortsat
niveauer, fokus på, 169
opdagelse, gennem meditation, 227
- perception, 64, 126, 128, 203, 347, 403, 456
plan, 408
sensitivitet, definition, 565
sjæls perception, 282
- Invokation –
kraft, kim til, 441
Kristi, 468
lys, kærlighed og viljen-til-det-gode, 185
»menneskenes sønner er ét«, 139,
171
og evokation, 239, 245-247, 357, 466
resultater, 197
Sanat Kumara kunne ikke afvise »livskim«, 319
Shamballa, 246
sjæls, 525
store, 173-175, 182-204, 207, 216-217
udbrede, 175
ældste invokative bøn i verden, 339
- Irritation, intens, emotionel, årsag, 577
- J**
Japanske folk, kundskab om tankekraft, 80
»Jeg er et lyspunkt i et større lys«, 202
»Jeg er sjælen. Jeg er også kærlighed«, 146
Jesus, mester, samarbejde med Kristus, 446
Johannes Åbenbaring, beskrivelse af det onde, 200
Jomfru, opsteget til himlen, symbolik, 689
Jorden –

- energi, 571, 655
 modtager solindstrømning, 570
 mål, 361
 æterisk væv, 79
- Juvelen i lotusblomsten –
 vækkes, 279
 åbenbares, 280
Se også: Lotus.
- J.W.K.-P., instruktioner til, 647-658
- K**
- Kanal for –
 indstrømning fra Hierarkiet, 203
 præcipitation til menneskeheden, 187
- Karma –
 afslutning i de tre verdener, 386
 definition, 592, 635
 discipels, 218, 527, 590, 661, 668
 disciplen beskæftiger sig med, 590, 613
 D.K.s ashrams relation til, 593
 formidling af, 590
 frigørelse fra, 377
 i disciplens liv, 810
 i tjeneste, 540
 ikke virksom, 377
 karakteren af, 404
 kilde til skabelse, 592
 misopfattelse vedrørende, 218
 ophør af, 376, 613
 planetarisk, 388
 skabes, 829
 tema, egenskaber bag, 590
 tre stadier, penetration, polarisation og præcipitation, 357
 udlignes i Shamballa, 635
 virkning af kærlighed, 594
- Karma – fortsat
 åbenbaring om, forudsigelse, 358
- Se også:* Loven om årsag og virkning. Loven om karma.
- Karmas herrer, koordination med, 386
- Karmisk –
 forpligtelse, fungere i to område, 819
 lov, Nirmanakayaers opgave, 235
 relation brydes aldrig, 613
- Katolske kirke, stråler, 556
- Kausale legeme, nedbrydning af, 290, 432, 438
- Kendsgerninger, okkulte, åndelige, hierarkiske og triadiske, 342
- K.H. *Se:* Koot Hoomi, mester.
- Kirke – Kirker –
 fremtidens, nærmer sig Hierarkiet, 69
 katolsk, stråler, 556
 kristne, læren i, 419
 reform, 262
- Kirtel, pineal –
 bringes i funktion, 325
 æterisk genpart, 323
- Kirtelsystem, læren om, 633
- Kompromis, åndeligt, i virkeliggørelse af planen, 431-432
- Kontakt – Kontakter –
 impression og relation –
 kapacitet, øges, 533
 meditation over, 537-539
 og –
 tilnærmelsesmekanisme, 91
 udvikling af den færdige mekanisme, 531
- Kontemplation –
 betydninger af, 461
 koncentreret, statisk punkt, 461
 opnåelse, 242, 442
 resultater, 242
- Koordination –

- af –
- abstrakte og konkrete tænkeevne, resultat, 440
 - disciples centre, 151, 177, 227
 - erklæringer, 723-724
 - hjerte, sind og vilje, 211
 - instinkt, intellekt og intuition, 226
 - konkret og abstrakt tænkeevne, resultat, 440
 - tre planetariske centre, 227
 - øjne, 386
- behov for, 151, 285
- fremgangsmåde, vision af, 440
- fuldkommen, indiviets, 440
- gruppe, 151, 226, 235, 299
- højdepunkt, skabelse af, 152
- i –
- meditation. *Se:* Meditation, koordination.
 - relation til antahkarana, 278
 - telepati, 179
- individuel, gruppe og planetarisk, 226
- kosmisk, planetarisk og individuel, øvelse, 216
- med sjæl, resultater, 289, 403
- mellem personlighed og åndelig triade, 403
- nøgleord til åndelige begivenheder, 386
- processer, 154, 177
- relation til meditation, 226
- resultater, 663, 664
- ved tredje indvielse, 440
- øjeblikkelig og let, 167
- Koot Hoomi (K.H.), mester –
- ashram –
 - adgang til, 620
 - angreb mod, tilbagevises, 204
 - Koot Hoomi (K.H.), mester – fortsat
 - ashram – fortsat
 - frihed i Shamballa, 619
 - opgave, 655, 670
 - assisteres af mesteren D.K., 618
 - beskyttende kraft, 667
 - forespørgsel hos, 509
 - fremgangsmåde med chela, 276
 - impressioner fra, 672
 - nærmer sig, 674
 - opgave, 276, 509, 657, 669, 821
 - registrerer Shamballa-kraft, 158
 - samtale med, 515, 666
 - tak til A.A.B., 627
- Kors –
- skabes af discipel, 217
 - syv stationer, 517
- Korsfæstelsens bjerg, symbolik, 420
- Kosmisk –
- astrale plan –
 - arbejde fra, 217
 - træder ind på, 324
 - centre, energi fra, modtagersted, 571
 - mentale niveauer, planetarisk Logos' arbejde, 424
 - niveauer, penetration og åbenbaringer, 478
 - æteriske –
 - legeme, energier penetrerer, 444
 - niveauer, laveste, 446
- Kraft –
- fokusering af, skabes i accepteret discipel, 599
 - guddommelig, relation til styrke, 47
 - hierarkisk, studerendes kontakt med, 674
 - styret af indviet, 323
 - »tiltagende«, stadium, 357

- Kraftord, intoneres ved fuldmåne-
ceremoni, 75, 76
- Krig –
ofre, arbejde med, efter døden,
50
ophør, 249
prøvelse, 581
verdens- –
betydning, 188
blev ikke vundet ved hengi-
venhed, 198
lektie for menneskeheden, år
355,
517
resultater, 58, 84, 198
årsager, 279
virkninger, 293
- Kriser –
håndteres af discipel, 28
i livet, 585, 758
indvielses-, 389
kommer til udtryk, 709
mulighed, der giver, 708
nuværende verden (nov. 1944),
særlig problematik, 553
planetarisk Logos', 89
punkter, 38, 277, 326, 591
skaber egnethed til indvielse, 89
typer, 470, 472, 700, 701
- Krishna, inkarnation, 302
- Krishnamurti, eksperiment, 198
- Kristendom, misfortolkning af offer,
419
- Kristne –
forstår ikke åbenbaring, 289
læren om stedfortrædende offer,
443
æra, udtryk for, 754
- Kristus –
aura, periferi, kontakt til, 645
barnet, indvielse, 302
bevidsthed, 302, 447, 651
- Kristus – fortsat
citerer af, 427, 434
energi, strømmer ned fra buddhi-
ske til astrale plan, 824
forbindelsesled, 669
fungerer nu, plan, 468
fødsel i den enkeltes hjerte, 274
gruppe af disciple, 736
hjælp til Sanat Kumara, 64, 78,
234
hjælpsom handlemåde for 2000
år
siden, 263
komme, tidspunkt, 236
Se også: Kristus, tilsyne-
komst.
korsfæstelse og død, åbenbaring,
289
kraft, 158, 414
»kvasten på hans kappe«, 645
kærlighed, viljespekt, 658
linse for overjordisk lys, 468
liv, 203
mål, 303
natur, 569
ny, cyklus, 200
nærmere relation til, 619
og hans efterfølger, ledelse, 625
opnåelse, 512
overhoved for Hierarkiet, 423-
424
problematik, 200
præsenteres af, 387
tidligere inkarnation, 302
tilladelse til at nærme sig, 740-
741
tilsynekomst –
anvendelse af invokation, 174,
193
arbejde, 246, 446, 481, 670,
823
beskrivelse af kanal uden hin-

- dring, 446
 efterfølger, 735
 forberedelse til, 237-261, 267,
 677, 823
 forud for disciples prøvelse, 742
 forudsigelse, 198, 200, 449
 konsekvenser, 98
 ledsagere, 449
 lidelser, fællesskab i, 715
 ord i Palæstina, 77
 overskygning, 198
 tidspunkt, 236
 vilje, anvendelse, 419, 658
 virkeliggørelse, fuldkommen,
 512
 ånden, udstråling fra disciple,
 274
 virker som indvier, 451, 478
 Kritik, bryder telepatisk vekselvirk-
 ning, 35
 Kritisk ånd, bør undgås, 776
 Krystallisering af –
 fysisk, årsag og forebyggelse,
 583
 personlighed, forebyggelse, 583,
 759
 Kræfter –
 indstrømmende sol- og kosmisk
 påvirkning, 286
 integration, 664
 ydreplanetariske, præcipiterede
 og disponible, 188
 Kulturelt område nærmer sig idea-
 let,
 214
 Kunsten at –
 indgå åndeligt kompromis, 310
 skrive åndelige breve, 833
 Kvalitet, forklaring på, 47
 Kærlighed –
 al, kilde, tappe fra, 704
 ashramisk, blandes med discipels
- kræfter, 209
 aspekt, anden stråle sjæle på,
 skæbne, 569
 Kærlighed – fortsat
 aura og udstrålende emanation,
 447
 behov for, 555, 586-587, 594
 definition, 752, 759
 egoiske lotusblade, 33
 emotion transmutes til, 208
 energi, 210, 658, 724
 evne, 594, 783
 faktor, 782
 Guds, betinger solsystemet, 303
 Hierarkiet overfører, 184
 indre oplysning, retning, motive-
 rende energi, 437
 »klog«, 736
 kvalitet har udspring i, 302
 mesteren D.K.s, til disciple, 30
 naturen af, 261
 relation, 39, 568, 594
 ren, 314, 569, 582
 sand, erstatning for emotion, 507
 sjæls, frigørelse, 555, 586-588
 skelne mellem intelligens og,
 kommer til udtryk, 456
 til medmennesker, betydning,
 471
 tilkendegivelse fra ashrammed-
 lemmer, 127
 viljesaspekt, 658
 virkning på karma, 594
 visdom, og ild, 508
 ændre sensitivitet til, 279
 Kætteri, separatismens, 189
- L**
 L.D.O., instruktioner til, 485-502
 Lederskab, nødvendigheder til, 775
 Legeme – Legemer –

- astrale. *Se*: Astral legeme.
 fysiske. *Se*: Fysisk legeme.
 kausale. *Se*: Kausale legeme.
 sjæls-, koordineret med ajna- og hovedcenter, 440
Se også: Kausale legeme.
 tre periodiske, sammensmeltning, 441
- Lemurien, beboer på, invokation, 185
- Levevis –
 effektiv i fænomenernes verden, hjælp, 311
 fysiske plan, fra sjælens synsvinkel, 642
 subjektiv, definition, 295
 to aspekter af discipels liv, 213
- L.F.U., instruktioner til, 581-597
- Ligevægtpunkt, finde, 564
- Liv –
 ashramisk, strøm til menneskene, 552
 aspekt, formel, 382
 det ene, tilkendegivelse af, 306
 discipels, vertikalt og horisontalt, 206, 218-221
 dobbelte, i discipelskab, 674, 695
 fokus, vigtigste, 492
 formler, nye, for indviet, 286
 kilder, 436
 naturen af, åbenbaring, 299
 sjæl. *Se*: Sjæl, liv.
 sjæls livsmønster, udtryk for livshensigt, 405
 skabende formidlere, 239
 styres og betinges af sjæl eller triade, 302
 tråd, 222, 536
 universelt, indiviets adgang til, 308
 åndeligt, indstrømning, virkning på substans, 462
- Livserfaring, afsluttes uden afbrydelse i arbejdet, 552
- Logos, den planetariske –
 altseende øje, 323
 arbejde, 187, 381, 424, 445
 beslutning af, 78
 centre, ind- og udstrømning fra, 410
 energier, 84, 442, 445
 formidler, 362
 fungerende, 620
 gruppesamarbejde med, skabende mediation, 237-239
 hensigt, 252, 314
 hjertecenter, 212, 314
 hjælp til, 252
 hovedcenter, 212, 571
 indvielse, 460, 468
 intention, 424
 kilde til åbenbaring for indviet, 386
 kontakt med, 179
 kriser, virkninger, 89
 liv, 481, 570
 meditation, 237
 modtagelse af lys fra Sol-Logos, 441
 relation til monade, 324, 344, 438, 440
 samler og frastøder substans, 442-443
 syn, 323, 386
 tænkning, 181, 314, 465
 vilje, 239, 263, 291, 318
 vision, 344
Se også: Verdens herre. Sanat Kumara.
- Logos, Sol-, 314, 344, 441
- London, betydning, 744, 784
- Lotus –

- egoisk –
 blade, naturen af, 222
 hjul, der drejer om sig selv,
 279
 kronblade, øverste, 386
 kundskabsblade, 311
 kærlighedsblade, fremkalde
 re-
 spons, 33
 ændringer, 279
 tusindbladede –
 relation til center, 143, 512-
 514, 524
 udvikling, 512, 513
 Lov transcenderes, 459, 464
 Love –
 definition, 80
 fem hierarkiske, udtryk, 466
 indiviet fortsætter med at adlyde,
 460
 indiviet kan slippe, 459
 Loven om –
 analogi, 444
 evolution, 240, 303, 410, 443.
Se også: Evolution.
 forandring, 395
 fri okkult lydighed, 179
 fuldbyrdelse, 818
 karma –
 begrebet tid betingende for
 evolution, 375
 frihed fra, 346
 hensigtsmæssig for planeten,
 238
 relation til –
 fire formler, 340
 offer, 319
 penetration, polarisation og
 præcifikation, 357
 skabelse ifølge, 242
 sættes i bevægelse, 406
Se også: Karma og Loven om
 årsag og virkning.
 kompensation, 673
 konsekvens og kompensation,
 591
 Loven om – fortsat
 offer –
 aktiv i livet, 673
 dominerer, 438
 forveksles med loven om
 sam-
 ling, 443
 indordnet sig, den indviede
 har, 444
 indiviets frigørelse, 439
 kommer til udtryk, 301, 319-
 321, 344, 415, 419, 442,
 468
 nedbrydning af kausal legeme,
 438
 personlighedens frigørelse,
 438
 stadier af væren, 303
 åndelige øje åbnes, 322
Se også: Offer.
 okkulte paradokser, 37
 overensstemmelse, 444
 ritual og guddommelig ceremo-
 niel, 497
 samling, 442-446
 skæbne, 346
 syntese, 210, 464
 tavshed, 606
 tilbagetrækning, 762-765
 tiltrækning, 240, 464
 økonomi, kosmisk, 464
 ånden i universet, vigtigste, 464
 årsag og virkning, 358, 377, 403,
 590.
Se også: Loven om karma.
 L-T.S.K., instruktioner til, 798-807
 Luft, livgivende, 293, 297

- Lugtesans, subtile modsvarigheder, 406
 L.U.T., instruktioner til, 768-773
 Lyd –
 disciples, 607
 kraft fra, 770
 Kristi eget mantra, 200
 nært forbundet med ild, 607
 skabende kraft og åndelig tilbage-
 ge-
 holdelse af lyd, 605
 Lydighed –
 okkult –
 behov for, 295
 betydning, 594
 definition, 71, 474, 604, 644
 etableres på ny, 740
 kræver koordination, 152
 princip, 351, 603-606
 resultater, 594, 605
 udvikling, 107
 over for åndelige instinkter, 434
 Lykke for personligheden bør man
 ikke bekymre sig om, 811
 Lykkeligt resultat, se frem til, 54
 Lys –
 absorption, 363, 823
 aforisme, urgammel, 29
 anvendes til at bekæmpe astral
 påvirkning, 417
 arbejde med, under inspiration af
 viljen, 418
 atmiske plans, anvendelse, 418
 begreb, 337, 406, 407
 begrebet, altid til stede, 406
 benyttes til yderligere fremskridt,
 454
 besejrer det onde, 201
 »blændende«, definition, 362
 centre, planetarisk, 436
 definition, 196, 479
 disciple frigør, 291
 esoterisk relation til øje, 386
 etableret, kanal, anvendelse, 825
 fire, åbenbarer sig, 478
 fra trefoldig sol, modtager, 441
 guddommelige, højeste aspekt,
 penetrerer til fysiske plan, 467
 Lys – fortsat
 hensigtens, 408, 438
 i hovedet, intensiverende stadier,
 69
 i menneskets hjerte, 478
 iboende, 824
 implementeres af viljen, 417
 intuitionens. *Se:* Intuition, lys.
 kanal, mellem discipel og proble-
 mer, 825
 kraft, udbredes via åndedræt, 545
 og åbenbaring, orientering mod,
 407
 oprindelsen til, 436
 overjordisk, 409, 467-469
 overjordisk, åbenbaring, 478
 personlighedens, naturen af, 454
 projiceres til fortid og underbe-
 vidsthed, 480
 punkt –
 fremskridt, levende substans
 tilgængelig for, 444
 tiltagende, 357, 386, 408, 417,
 418
 på –
 fysiske plan, 406
 vejen, 408
 relation til øje, 386
 sjæls, 290, 454
 Sol-Logos, energi til planetariske
 Logos, metoder, 441
 substans –
 anvendes ved åndelig ned-
 bryd-
 ning, 420
 kan påkalde, 383

- modtagelig over for, 454
 syv strålers, blandes med syvende
- stråles lys, 409, 467
 tiltagende, forankres »okkult«, 366
 triadisk, fokuserer på personlighed, metoder, 304
 typer, 454, 478, 480
 udstråling, 615, 828
 verdens, reaktion over for, 441
 visualisering, øvelse, 600
 ydreplanetarisk, 409
 ydreplanetariske åbenbarer sig, 480, 481
 åbenbarer næste skridt forude, 457
 åbenbaring, 478
 åbenbaringens, vil tone bort, 299
 åndelige triades, 35, 291, 299, 304, 454, 455, 479
- Lysets –
 kræfter, 77, 249
 vej, 602
- Lytte, behov for at, 545, 606
- Lærere, verdens-, 449, 569
- M**
- M. *Se:* Morya, mester.
- Magi, hvid, rækkefølge i trinvis udvikling, 632
- Magnetfelt, genoplade, 90
- Magnetisk påvirkning, problem, 590
- Magnetisme –
 grundlag for hierarkisk metode, 615
 relation til skabende evne, 592
- Maj-fuldmåne. *Se:* Wesak.
- Manas, organ, 323
- Manifestation –
 motiverende kraft, nøgle til, 337
 ydre, geometrisk form, 338
- Mantra –
 anvendes til at forene ideer i meditation, 338
 bekræftelse, discipels, 201-204
 enhedsskabende, 170-171
 Kristi eget, 200
- Manu, kraft fra Shamballa, strømmer
 ind, 158
- Medarbejdere, hierarkiske, tre typer, 432
- Medfølelse, definition, 727
- Meditation – meditationer –
 antahkarana, fungerer, 169, 266
 ashramisk, 125, 210, 234, 240, 245-247, 263
 ashramisk relation, 155-164, 205, 213-214
 baseret på synet, 649
 betydning, 226, 236
 definition, 226, 227, 244, 263, 565
 den rette, fokusering af energi via
 hovedcenter, 818
 dybere mening for disciple, 195
 elementær form, 228
 eliminerende funktion, 226
 energioverførsel, 154, 207-219, 505, 755.
Se også: Overførsel.
- enheder og reflektive grupper, 235
 erkendelse, eftertanke, fast beslutning, 162-165
 evne til, koncentrerer i grupper, 228
 former, 225
 forslag, 702
 fuldmåne- –
 fremgangsmåde, 31, 42, 72, 149
Se også: Fuldmåne meditation.

- gigantisk planetarisk, 235
 grundtanker, 168-173, 615-616, 737, 840
 hierarkisk, 227, 240, 246
 hjertet styrer energioverførsel, 176, 204, 207-209
 højeste form, 226, 228
 hører og lytter i, 606
 håndtering af udstrålende Sol-energi, 830
 individuel, 37, 147, 235
 indleder med Den store invokation, 205, 207
 indiviets, 348
 inspiration føres ned, 161-165
 koncentration med åndedrætsøvelse, 705
 koncentrerede, ind i skabende ak-
 tivitet, 246
 koordination, 151-155, 161, 169, 204, 211-216, 226, 235
 mellemlid, form, 227
 menneskeheden, 241-247
 menneskets, i vor tid, 251
 metoder til –
 kontakt med sjæl, 348
 opnåelse af begyndende penetration, 473
 selv-indvielse, 125
 nirmanakayaer, 239
 nye gruppe af verdenstjeneres, 232, 233, 240, 262
 og bøn, 217
 området, sammenfatning, 337
 oplysende arbejde, forslag, 702
 opnåelse af viden om »regnskymen af ting«, 167-173, 214
 penetrationsproces, 348
 planetarisk, 266
 på –
 ashram, temaer, 596
 at tiltrække penge til hierarkiske formål, 258-259
 den gode vilje og viljen til det gode, 622
 diadem, rød kåbe og sandaler, 524-526
 disciplens vertikale og horisontale liv, 206
- Meditation – Meditationer – fortsat
 på – fortsat
 drøm, vision, plan, realisation, 734
 energimodtagelse, 152-154, 204, 209
 enkelhed, 569
 fire erkendelser, 624
 forberedelse af Kristi tilsynkomst, 255-258
 »Fra lysets kilde«, (invokation), 191-202
 gyldne kors, flammehav og en have, 719-721
 kontakt, impression og relation, 537-539
 kors, 206, 217-221, 719
 love for Kristi styring, 267
 lys, 600
 lytte, 606
 okkult lydighed, 580
 plan, 264-266
 retning, tilbagetrækning og ud-
 adrettet aktivitet, 555
 Shamballa, 570
 tema, 337
 tolv ord, tema for 12 mdr.s arbejde, 167-173, 215
 triangel og kvadrat, 156-157
 vilje, 571, 623
 reflektiv, 337, 473, 623
 relation til –

- tredje guddommelige aspekt, 226
- videnskaben om invokation og evokation, 225
- vision, 501
- resultater, 155, 197, 223, 226-230, 565
- samstemmighed, samtidighed, 268
- skabende. *Se:* Skabelse ved meditation
- »som om«, 612
- speciel planlagt, tema af D.K.s arbejde, 32
- stadier, instruktion, 159-165
- syv –
- kilder til meditativ aktivitet, 237-240
- opnå skabende resultater, 176-221, 224
- tanker og ideer, 168-173
- til –
- at føre bevidstheden til ajna-center, 665
- at identificere sig med selvet i andre og ikke i eget, 726-728
- energistyring, 209-211
- klar vision og korrekt fortolkning, 543-545
- tjeneste, 348, 629, 819
- udvikling, 629
- vedrører holdninger, 565
- vellykket, faktorer, 70-72
- visualisering –
- af lys, 69, 600, 719
- af mesteren D.K.s tilflugtssted, 606, 793
- betydningsfuld, 70-75, 149, 278
- evne fremkaldes, 92
- rutine i, 559
- til sammenkædning med sjæl, 726, 756
- til tjeneste, 819
- Se også:* Tilbageblik. Videnskaben om meditation.
- Meditationsøvelse, 726
- Mellemstadier, lektier, 494-498
- Mening, definition, 317
- Meningens verden –
- arbejde i, 314, 355
- bevæge sig med lethed, 461
- definition, 355
- erkendelse, behov for, 190
- forløsning i, 445
- formlers relation til, 402
- fortolkning, 318
- hensigt, 315
- livet i, 286
- symbolsk indtryk, 338
- vitaliseres, 165
- åbenbaringspunkter vil kaste lys over, 444
- Menneskehed –
- afgør selv sin skæbne, 87
- arbejde med planen, 252
- behov og deling, 346
- bevidsthed, ændring af, 553
- discipels –
- opmærksomhed rettes mod, 165, 331
- relation til, 212
- energi til de tre riger under det menneskelige, 246
- evolutionær status i dag, 310
- forenet med Hierarkiet i invokation, 468
- forløses ved rigtig anvendelse af penge, 259
- forpligtelse, 185

- fortolkning af D.K., 35
 frelse, bidrag til, 345
 fremskridt mod lyset, evokativ, 188
 grænsering, 212
 historie, 196
 hjerte, integration i, 422
 hjælp til plan, 253
 holder »døren til det onde« åben, 200
 håndtering af lys, 363
 i fremtiden, 313
 indstrømmende ideer, 313
 inspiration, kilder, 241
 integration i Hierarkiet, 390
 intellekt, vækst, 388
 kræfter forankres i, 184
 lektier, 355, 363
 liv, betingende hændelser registreres, 224
 meditation, 241, 242
 nærmer sig discipelskab, 328-330
 planlægning, 397, 399
 problemer, 66
 relation til –
 Hierarki og Shamballa, 389
 personlighed, antydningens betydning, 34
 renselsesproces, 470
 respons på bøn fra Hierarkiet og nye gruppe af verdenstjenere, 248
 sandhed og tryghed, 269
 sjælskontakt, 301
 skæbne, 196
 tage del i hierarkisk liv, 349-352
 tilbagevirkende respons som hjælp til Kristus, en nødvendighed, 200
 tilnærmelse i fremtiden, 73, 74
 udvikler sig hurtigt, ved mesters indsats, 396
 viden om planen, 388
 virkning af guddommelig intention, hensigt og plan, 341
 åndelig vilje, evokation, 199
 Menneskehedens –
 aura, strømmer ved hjælp af sjælens lys, 414
 evne til at dele hierarkisk opgave, 349-352
 Menneskehedens – fortsat
 frelse, 274
 lektier, gradvise og fortløbende, 253
Menneskehedens problemer, bog, udgivet, 94
 Menneskelige –
 liv, genopbygning, 274
 relationer. *Se:* Rette menneskelige relationer.
 rige, relation til rigerne under det menneskelige, 187
 planlægning på verdensplan, antydning, 355
 Menneskene kan beskytte ved hjælp af kærlighed, 159
 Mennesker af god vilje.
 Se: Goodwill-arbejdet.
 Mennesket, status i evolutionen, 269
 Mental –
 apparat, udvikling ved hjælp af antydning, 453
 legeme –
 energi til, 506
 første stråle, 506
 plan –
 bevarelse af retning, 555
 discipel fokuserer på, 224
 polarisation.
 Se: Polarisation, mental.

- substans, lys udvikles, anvendelse, 418
- udvikling i disciple og masserne, 360
- Mester – Mestre –
- adgang til, discipel får ret til, 698
 - afhængig af disciple, 610
 - allerhelligste sted, discipel ikke adgang til, 697, 699
 - antydning, naturen af, 452, 454
 - anvendelse af –
 - »projektionspunkt«, 413
 - trede formel, 317
 - arbejde –
 - hindres ved fejlagtige tankeformer, 131
 - i forberedelse til Kristi tilsynkomst, 655
 - implementere planen, 412
 - med –
 - disciple, 335, 429
 - grupper, 451
 - mellemlid, 197
 - metoder, 171, 412
 - ashramisk arbejde, 553
 - bedømmer gruppemedlemmer, 22
 - beskyttelse –
 - af discipel, 415
 - ved hjælp af discipel, 698
 - byrde, lettes, 721
 - der indvier, formidler ved stadiet med polarisation, 474
 - direkte kontakt med, hindring, 22
 - disciple hjælper, 400, 431
 - D.K. *Se:* D.K., mester.
 - energi strømmer fra Shamballa, 415
 - erkendelse, 512
 - forberedelse –
 - af grupper til indvielse, 451
 - til sjette indvielse, 227
 - forværelse, 698
 - helligelse til, to symboler, 202
 - hjælp til discipel i udførelsen af pligt, 527
 - hovedopgave, 471
 - i gruppens midte, 280
 - implementering af planen, 412
 - inspiration fra, 62
 - instruktioner til, 397
 - interesserer sig for disciplene, 87
 - Jesus, samarbejder med Kristus, 446
- Mester – Mestre – fortsat
- kapacitet mest betydningsfuld, 125
 - K.H. *Se:* Koot Hoomi, mester.
 - kontakt med, 154, 278, 288, 837
 - kontakt med tre verdener, metoder, 837
 - meditation, skabende, 239-240
 - medlem af ashram, 366
 - mekanisme til kontakt med fysiske verden, 837
 - Morya. *Se:* Morya, mester.
 - målet for disciple, 97, 392, 405, 499, 662, 831, 836
 - nedtrapning af Shamballa-kraft, 158
 - observerer –
 - deres discipels arbejde fra symbolsk synsvinkel, 166
 - disciple, før de selv kan nærme sig, 663, 695-699
 - og hans ashram, 281
 - opfatter den guddommelige hensigt, 385
 - opgaver, 312, 395, 375, 682, 791
 - opmærksomhed –
 - nødvendig, anvendelse af vilje, 623

- tiltrækkes, og discipel finder ashram, 615
- ordrer udstedes aldrig, 508
- overfører –
- det ønskede til discipel, 380
 - planens hensigt, 179
- overvejer valg og skoling af gruppe, 370
- personligheder, har ingen, 837
- problemer, 41, 527-528, 753
- projicering af energi, 412
- påvirker discipel, 434
- R. *Se*: R. (Rakoczi), mester.
- reaktioner over for, sensitivitet, 565
- relation til Kristus, 619
- samadhi, 617
- samler disciple i ashramer, 607
- ser et bestemt fusionsstadium, 213-214
- skabende arbejder, naturen af, 383, 385
- skoling af discipel, 214, 422, 428
- skoling til et bestemt mål, 619
- studerer gruppe, 52
- står fri fra loven om årsag og virkning, 377
- teknikker ændres, 396
- tænkning rettes mod, retning, 223
- udsteder aldrig ordrer, 508
- udvælger medlemmer til ashram, 125
- undervise kandidat til indvielse, 334
- valg af disciple, 816
- vanskelighed med at nå discipel, 575
- videregive antydning, metode, 452
- visdommens, erkendelser, 466
- vurdering af menneskehed, proces, 372
- åbenbares, som han er, 294
- åbenbaring, ny, 389
- Se også*: Hierarki.
- Metalplader, indgraveret med formler, 280, 304
- Metode til at nærme sig, 67
- Midtvejspunkt, indsats for at stå fast
- ved, 284
- Mikrokosmos, relation til makrokosmos, 409
- Mindreværdskompleks, kan hindre, 520, 530
- Mineralrige, menneskets ånd penetrerer ind i, 350
- Mod, behov for, 59
- Moderkompleks, blændværk, 707
- Modsætningernes par, 284, 564
- Modtagelighed, individuel, discipels bekymring, 380
- Monade –
- definition, 222
 - evner, udvikles, 325
 - fokuserer gennem, 358
 - fokuseret hensigt og styret impuls, 358
 - forenes med personlighed, 284, 320
 - funktioner, 324, 327, 438, 440
 - Guds øje, 293, 296
 - hensigt, 303
 - indstrømning, 300, 302
 - indviets styring af viljen, 439
 - kommunikationskanal til, 64
 - koordination med Guds øje, 386
 - kraft er mærkbar, 143
 - Kristus erkendte problematikken, forklaring, 200
 - livet for, indånding, 496
 - lys fra, formidler af, 292

- lægge vægt på, 301
 mennesket, fungerende mekanis-
 me for, 304
 modtager energi fra sjæl, 143
 mål, 303
 og sjæl, linje af ild mellem, 297
 organ til Logos' øje, 324
 projicerer erkendelse om, eller
 Fader, 290
 påvirkning ved tredje indvielse,
 487
 relation, 152, 278, 324, 344, 408,
 438, 440
 udtryk, 438
 viljesaspekt, 20
 åndelige entitet, 222
- Monade-personligheds integration,
 289, 290, 300
- Monadisk –
 energi til stede i dag, 301
 essens, 318
 grupperinger, tilkendegivelser,
 306
 kraft, mærkbar, begyndelse, 144
 manifestation, 486
 perception og levevis, instinktiv
 evne til, 440
- Morya, mester (M.) –
 arbejde, 821
 ashram, 367, 654, 656
 assisteres af mesteren D.K., 618
 embede, 554
 fremgangsmåde med chelaer, 276
 hjerte, 566
 registrerer Shamballa-kraft, 158
 var ude af stand til at forstå ele-
 ver, 653-654
- Motiv – Motiver –
 betingende, 449
 relation til vilje, 571
- Motiverende kraft i alle inkarnatio-
 ner, 322
- Mulighed –
 erkendelse, 827
 præsentere, 344, 362, 470, 553
- Musik, værdifuld, 770
- Mysterier –
 for indviet, åbenbaring, stadium i
 erkendelse, 290-292
 genindføres, 159
 sande, definition, 561
 skjulte, okkult forståelse, 476
- Mysteriet om –
 dem, der udstikker vejen, 845
 guddommelighed, 845
- Mysteriet om – fortsat
 smerte, 845
 tænkning, 845
- Mystiker, ny type, 192
- Mønster – Mønstre –
 opdagelse, 402
 typer af formler, 399-404, 405
- Mørke nat, sjælens, højere overens-
 stemmelse, 559
- Mål for disciple, 284, 344
- Månen, dør ind til Solen, 73
- N**
- Nationer –
 konflikt, resultater, 723
 planlægning for rette menneske-
 lige relationer, 388
- Natur, loven om, i menneskets evo-
 lution, 464
- Naturrigger –
 fire, indiviets relation til, 480
 lavere, virkninger fra menneske-
 hed, 246, 253, 363
 under det menneskelige, arbejde
 med, 475
- Nedbrydning –
 kraft fra det atmiske aktivitetsni-
 veau, 418
 resultat for indviet, 442

- ved viljens kraft, guddommelig natur, 417
- åndelig, formidler, 418, 420
- Negativitet, overvinde, behov for, 529
- Nervesystem, viden om, 633
- Netværk af lys, 197, 636, 637
- New York, betydningsfuld, 744, 745, 784
- Ni, numerisk betydning, 212
- Nirmanakayaer –
- arbejde, 230, 234-235, 239, 240, 246
 - ashram kan nærme sig, 246
 - funktioner, 234
 - meditation, 229, 239
 - medlemmer, 230
 - relation til –
 - Hierarki, 238, 239, 240
 - Shamballa, 238-239, 240
 - stråle, 239
- Niveauer, abstrakte, 385
- Nu, det evige, 215, 316
- Ny verdensorden, 554
- Nye civilisation, 247-252
- Nye gruppe af verdenstjenere –
- anvender ord, der lægger vægt på, 268
 - arbejde, 108, 235, 247-269
 - behov for, 254
 - bestræber sig for at højne menneskeheden, 62
 - funktion, 55, 108
 - gruppering, årsag til, 262
 - hjælp fra, 510
 - impression, 236, 253
 - koordination på fysisk plan, 188
 - meditation, 229, 232, 233, 240, 243, 245
 - medlemmer, 229, 231, 233, 262
 - medlemmers intention, 245
 - offentligheden gøres opmærksom på, 232
 - opgaver, 262, 265
 - påkaldes fra ashramer, 246
 - relation til Hierarki, 671
 - samarbejder med Hierarki, 235, 247
 - seks temaer, 268
 - stråletyper, 249
 - tilpasser et ideal, 433
- Nye kernegruppe –
- opgaver og mål, 17, 20, 48
 - opløses, 93-96
- Nye tidsalder –
- aktivitet, kommende, forberedelse til, 67
 - arbejde, 58, 59, 335, 535
 - ashramisk liv, 78
 - civilisation og kultur, 302
 - disciple, 342, 354
 - idealer, 582, 584
 - kirker, nærmer sig Hierarkiet, 69
 - metoder og teknik, 18, 342
 - nye muligheder og kræfter, 302
 - på vej ind i, 582
 - struktur, særlige aspekter, 647
 - tankeforms opbygning, 761, 762
 - undervisningssystemer, 332
 - Se også:* Vandbærerens tidsalder.
- Nye verden, studium, 35
- Nymåne-meditation, 246
- Nærværelsen, stå foran, 29
- Nøgleord, daglige, for de tolv måneder, 788
- O**
- Offentlighed –
- kontakter i forberedelse til tilsynkomst, 656
 - responderer sensitivt på esoterisk sandhed, 639

- Offer –
 definition, 319, 344, 727
 i dagligt liv, 673
 indiviets, 320
 misfortolkning, 419
 realitet i åbenbaring, 466
 relation til vilje, 344
 Sanat Kumaras, virker som lys for
 planeten, 320-321
 stedfortrædende, læren om, 443
Se også: Loven om offer.
- Okkult –
 identifikation, skabelse, 512
 skoling. *Se:* Skoling.
 udvikling, behov, 673
- Okkultisme, ny, grundlag og struktur, 345
- Okkultister, specielle, 569
- OM, virkninger, 167
Se også: Ord, hellige.
- Omdannelser, sande, ledsages af »et blændende lys«, 363
- Omtanke for andre, disciple, 421
- Onde, det –
 adskilt fra lyskanal, 825
 forsegle døren til, 174, 193, 200, 203
 i verden, discipels reaktion på, 86
- kræfter –
 beskyttelse mod, 824
 drives tilbage, 37
 trækker sig tilbage, 85
 på Jorden, opvejes af den gode vilje, 635
- Opfattelse af –
 ild, 608
 teknikker, 345
 åbenbaring i, 403
- Opgave –
 med verdens genopbygning, 647-652
- trefoldig, discipels, 669
- Oplyst vej, 616
- »Opløsning af det mellemliggende«, 289
- Opstandelsen, indvielse. *Se:* Indvielse, femte.
- Ord –
 definition, 168
 dødens, 279
 hellige, energier frigøres, udsender, 792
 kraft-, første formel, 151
 sjæl, kommer til udtryk gennem, 833
- Ord – fortsat
 skabende, planetariske Logos', 424
Se også: OM.
- Ordenes mening, 30
- Orientering, stadiet med, stabilisering, 203
- Overførsel af energi, 33, 135-146
- Overgang, forbundet med seks formler, 404
- Overjordisk synsevne, intelligent, sans, 330
- Overskygning –
 af Kristus, 198, 199
 skyen af ting, der kan vides, 334
- P**
- Patanjali –
 citat, 457
 skrev yoga-system for elleve tusinde år siden, 362
- Paulus, citater, 301, 306
- Penetration –
 af sammenkædede syv stråler, 469
 begyndende, opnåelse, 474
 betydning, 345-348

- eksoterisk stadium, 358
mål, opfattelse, 476
polarisering og præcipitation,
357, 384, 442, 445, 469-481
proces, stadier, 469
punkt, sammenfatning, 481
stadier, 357
stadium i indvielse, forklaring,
442, 473, 474, 476
teknik, 346
til den Enes sind, hjerte og hen-
sigt, 435
til højere stadier på indvielsens
vej, 479
- Penge –
anvendelse i Kristi arbejde, 250
muligheder, 254
tiltrækning af, hierarkiske formål,
meditation, 258-261
- Perception –
intuitiv, behov, 126
mekanisme, ændres, 406
mental forståelse, discipels, 312
typer, 406
åbenbarende, skabelse af, 333
- Periodiske legemer, tre, 441, 622
- Personlighed –
anden stråle, fordele, 555
anvender den lavere tænkeevne
og hjerne, 312
barriere til sjæl, 583
blændværk, 722
disciples –
begrænsninger, 19, 21, 23
liv, 85
egenvilje, koordination med vilje,
386
et med monade, 284, 320
evne til at samarbejde med sjæl,
488
forenes med sjæl, magnetiske
virkninger, 590
- forklarelsen, 438
forløsning ved hjælp af indviet,
425
formidler for sjæl, 438
frigørelse, 438
fuldkommengøre, 593
fusion med sjæl, tilkendegivelse, 456
hæmning, 833
iagttag, fra æteriske legemes syns-
vinkel, 152
identifikation med, 323
integration. *Se:* Integration af
per-
sonlighed.
- Personlighed – fortsat
integreret, modtager elektrisk ild,
304
intellektuelt fokuseret, arbejde
med plan, 430
kilde til liv og lys, 324
koordination med triade, 403
legeme efterlades uden for ash-
ram, 126
lys –
naturen af, 454
nedbrydes, 290
lys og kærlighed, cirkulerer i,
203
mental energi i, oplyst og subli-
meret, 323
og sjæl –
barrierer brændt væk, 607
i sammenkædet enhed, 152
kræfter, samlet fokusering, 60
problemer må ikke føres til grup-
pebevidstheden, 148
på fysisk plan, 36
reaktioner, vejlede broder, 116
relation til sjæl, 47
relationer og holdninger betinger,
178
sammenkædning med åndelige

- triade, 417
- sjette stråle, 741
- sjælsgennemtrængt, 222, 223, 267, 421, 432, 438, 458, 475
- sjælsgennemtrængt, tiltager, resultater, 447-451
- skoling vedrørende punktet for sjælskontakt, 455
- styres af sjæl, 322, 475
- styring brydes ved indvielse, 438
- trefoldigt lys, 479
- triadisk lys på, metoder fokuserer, 304
- udsagn til, fra sjæl, 203
- vanskeligheder og problemer ude- lukkes fra ashram, 367
- viden om tjeneste, 458
- åndelige menneskes, 322
- Personlighed-monade integration. *Se: Monade-personligheds integration.*
- Personlighed-sjæl, bevidsthed stiger til monade, 290
- Pionérarbejde med fremskredne tænkere, 215
- Plan – buddhiske. *Se: Buddhisk plan.*
- guddommelige, 345
- esoteriske lære om, 436
- Se under* relaterede emner.
- Planen – angår den gode vilje, 621
- arbejde med, 444, 474
- behov for offentliggørelse, 255
- bringes ud til menneskeheden, der gør den gennemførlig, 432
- definition, 252, 263, 388, 410, 654, 733
- eksternalisation, faser, 399-400
- energi, styring af, 209
- erkendelse af, 190
- for – den gode vilje, implementeres af mestre, 654
- menneskeheden, 252, 291, 746
- fordrejning, modvægt til, 399
- formuleres af højeste gruppe, 432
- forståelse af, 332, 432
- fremskredne tænkere bringer forståelse af, 471
- genetableres trinvis, 432
- gennemførelse af, 410, 413
- genoprettes, 198
- guddommelige – implementation, 412, 415
- Planen – fortsat guddommelige – fortsat præcipation, 390, 400, 477
- åbenbaring, 288
- Guds vilje bag, 655
- healing og frelsende egenskab, 425
- hensigt bag, 184, 399, 655
- hierarkisk, 47, 225, 314, 547
- idé, transformeres til ideal, 432
- implementering, 341, 398
- karakteren af, overførsel, 179
- kontinuitet, sikres, 432
- materialisering, 292
- meditation på, 264
- modificeres, kvalificeres og tilpasses, 336, 433
- mønster. *Se: Mønster.*
- naturen af, indiviets intuitive forståelse, 387, 411
- nødvendighed, erkendelse, 432
- opfattes forskelligt af disciple, 430

- oprindelige, genopbygges, 201
- program om, ashrams arbejde, 399
- registrering, 225, 413
- relation til –
 - hensigt, 341
 - planetariske Logos' intention, 571
 - universelle sinds intention, 341
- samarbejde med, 74
- Shamballas, modificeres af disciple, 310
- svarer overens med, menneskenes
 - planlægning, 398
 - tjeneste for, formidlere, 253
 - udtryk på fysiske plan, 388
 - verdensomfattende tjeneste, 547
 - vogtere af. *Se: Vogter af planen.*
 - årsag, 344
- Planetariske relationer, sans, 330
- Planlægning –
 - af Hierarkiet, 399, 430, 434
 - for civilisations fremtid, 432
 - menneskenes, antydning, 397-400, 400
- Pligtarbejde, udføres i mørke, 434
- Polarisation –
 - astral, resultater, 504, 563
 - discipels, ændring, 387, 388
 - eksoterisk stadium, 358
 - i Guds sind, 474
 - i nyt område for viden, 473
 - mental, 328, 389, 470
 - proces –
 - forståelse af, 346
 - kendt, arbejde ud fra, 474
 - punkt, resultat, 470
 - stadium i –
 - indvielse, 442, 474, 475, 476
 - tjeneste, 345, 347
 - svarer til indre stadium, 357
- ændring i forberedelse til næste inkarnation, 645
- årsager, 357
- Politiske reformer, 262
- Princippet om –
 - sammensmeltning, rigtig og forkert implementering, 391
 - samtidighed, 269
- Problem, vital tankeform, 825
- Problemer, beskæftige sig med, 600, 825
- Program, behov for, 405
- Projiceringspunkt, definition, 413
- Proportionssans, 51, 776
- Proportionssans, udvikling af, 436
- Præcipation –
 - af –
 - energier på fysiske plan, 470
 - »overnaturligt lys« til tre verdener, 468
 - planetarisk hensigt, 476
- Præcipation – fortsat
 - eksoterisk stadium, 358
 - kunsten til, undervisning i, 215
 - punkt, 348
 - stadier for indviet, 475
 - studium i –
 - indvielse, 443, 474, 475, 476
 - tjeneste, 345, 346, 347, 474
 - svarer til indre stadium, 357
 - årsager, 357
- Prøver –
 - gruppemedlemmers, 372
 - indledende, 540, 572, 575, 576, 578-580
 - sjæl, 585
 - ved forberedelse til tjeneste, 742
- Psykisk –
 - natur, lavere, styring, 808
 - pulseren, hæmmende, 562
 - sensitivitet, 504, 808, 814
- Psykolog, skolet, udvikling, nøgle-

- ord, 531
- Psykologer, guddommelige, 569
- Psykologi –
- diagnose, hemmelighed bag, 531
 - esoterisk, ashramisk arbejde, 122
- Punkt –
- livs-, midt i alle former, 294
 - lys-, i et større lys, 202
 - og cirklen, symboler, 281
 - »opdagelse af punktet midt i cirk-
len«, 288
 - polarisations-. *Se:* Polarisation,
punkt.
 - spændings-. *Se:* Spænding,
punkt.
- Punkter for –
- fokusering. *Se:* Fokuserings,
punkter.
 - guddommelig tilkendegivelse,
303
 - kriser. *Se:* Kriser, punkter.
 - åbenbaring. *Se:* Åbenbaring,
punkter.
- Påkaldelse –
- af åndelig triade, 77
 - intuition ved antydning, 454
- Påkaldte åbenbaring af gruppe, 393
- R**
- R. (Rakoczi), mester –
- arbejde, 656
 - ashram, ændring, 423
 - elevation, 423
 - tilknytning til, 547
- Racebetingede brister, frigørelse fra,
662
- Raja Yoga system, anvendelse, frem-
tid, 362
- Realiteter, åndelige, okkult opfat-
telse, 476
- Refleksion –
- meditativ, ni ord, 764
 - mental, resultater, 244
 - morgen, tolv grundtanker, 767
 - over fire billeder, 793
 - registrering af hændelser, der be-
tinger menneskehedens liv, 224
 - til at bygge bro mellem delen og
helheden, 812
 - vækst og resultater, 223
- Reflekterende lys, knyttet til Sham-
balla og Sanat Kumara, 230
- Regnbuebroen, konstruktion, 449
Se også: Antahkarana.
- Regnsky af ting, der kan vides –
- definition, 180, 186, 348
 - energier, der er tilgængelige,
188,
333
 - erkendes af videnskabsmænd,
214
 - præcipitation, 187-190, 348
 - tappe fra, 179
 - viden om, 167, 179
- Reinkarnation –
- beslutning vedrørende, 523
 - betingende faktor i, 730
- Relation –
- etablering af, 403
 - planetarisk, følelse af, udvikling,
165
 - refleksion over, 532
- Religion –
- menneskets tænkning vedrøren-
de,
479
 - ny verdens- –
 - grundlag, 67
 - hovedmål, 76
 - integrerede dele, 159
 - opbygning af, 165, 553
 - relation til åndelig vækst af
menneskehed, 652

- ny videnskabelig, frø til, 74
- Reservoirer af –
energi, 155, 209, 412, 568, 824
ideer og inspiration, 214
visdom, 609
- Ret tankerne i meditationen –
mod ashramen, 702
mod sjælen, gør notater, 703
- Ret til adgang, princip i skoling,
602-603, 606
- Retning –
bevarelse af, viser sig på mental-
plan, 555
ideers, 337, 435-437
nøgle til, okkult, 337
tema, ligger bag instruktion, 336
- Rette menneskelige relationer –
arbejde for, 161, 263
hjælp fra FN, 388
resultater, 161, 194, 199, 291,
303, 389
- Revitaliserende disciple, 344
- R.S.U., instruktioner til, 659-680
- R.S.W., instruktioner til, 808-825
- Rum –
definition, 437
energier, discipel finder og sty-
rer,
437
ER, 317
og tid, 279, 299
- Rådskammer –
i Shamballa, kommunikation
med, 125
planetariske Logos', funktion,
620
Sanat Kumaras, relation til, 160
- Shamballa –
arbejde, 172
herrerne i, skabende medita-
tion, 238
hjælp til, 230
kender og forstår, 199
kontakt med ydreplanetariske
kilder, 225
store, Shamballas, nye medlem-
mer, 568
- S**
- Samadhi –
definition, 496
ikke muligt for discipel under sko-
ling, 618
mesters, 617
- Samarbejde –
discipels, med planen, 161
i eksternalisation af mesteren D.K.s
ashram, 165
med D.K., 161
syvende stråleenergi bringer ånd
og stof sammen, 468
verdens herres, og rådets, 470
- Sammenkædning over mellemgul-
vet, 507
- Sammensmeltning –
gruppe, 90, 421
grupper, med Hierarki, 391
individuel sjæl med gruppens
sjæl, 33
indre og ydre hændelser, 39
personlighed og sjæl i børn, 632
sjæl og sind, 322
- Samstemmighed, sand, definition,
269
- Samtidig, princip, 269
- San Francisco konference, 174
- Sanat Kurama –
ashram, 162, 234
beslutninger, 78, 80
grundlæggende hensigt, åben-
bares, 263
hensigt, 47, 64, 185, 263, 314,
315, 471

- hjælp til, 78, 230
 karmiske forpligtelser, 425
 navne, 318, 321
 opmærksom, 81
 opnåede stadium, relation til indvielse, 481
 personlighed og syvende antydning, 460
 skabelser, 416
 strubecenter, 460
 tankeprocesser, opfattes og registreres, 179
Se også: Verdens herre. Indvielsen, den Ene.
- Sandhed – Sandheder –**
 abstrakt, 269
 erkendelse i dag, 269
 esoterisk, offentlighedens respons på, 639
 fremstilling af, 269
 gamle og velkendte, nyt lys over, 258
 nye, bringes videre til menneskene, 346
 nyere esoterisk fremstilling, 552
 opfattelse af, tre fortløbende metoder, 445
 præcipitation, 347
- Sans –**
 der retter sig mod menneskeheden, vane, 331
 for det nært forestående, 333
- Sanser, fysiske, anvendes til perception, 326**
- Saulus fra Tarsus, »blændende lys«, definition, 362**
- Schweiz, betydning, 784**
- S.C.P., instruktioner til, 626-630**
- Se mennesker som de virkelig er, 800**
- Seks temaer, 268**
- Selskabelig omgangskreds, ønsker**
 ikke at deltage, 628
- Selvbevidsthed, hindring, 576**
- Selvforglemmelse, behov ved fortolkende antydninger, 394**
- Selvkontrol, definition, 565**
- Sensitivitet –**
 akut, over for andres liv, 828
 ashramisk, udvikling af, 165
 astral, 814
 astral, afbalancerende metoder, 814
 behov for, 780
 forandres til kærlighed, 279
 forårsager vanskelighed, 84
 over for –
 højere psykiske gavebølger, 136
 impression, 179, 546
 kvalitet, ashrams, behov for, 87
 ny indkommende vibration, 824
 samlede gruppes, 280
- Sensitivitet – fortsat**
 psykisk, 504, 808, 814, 821
 udvikling, 283, 422, 780
 åndelig, 39, 345, 372, 504
- Shamballa –**
 aktivitet i, 361, 469
 ashramer i nær kontakt med, 162
 definition, 325, 445, 570
 energier, 219, 292-293, 396, 415
 fokuserer Guds vilje, 424
 forberedende arbejde for Kristi komme, 655
 forenes med Hierarki, 127
 Guds vilje, 184
 hensigt, 160, 163, 289, 384-385
 Hierarkiet kan nærme sig ved invocation, 246
 impression fra, sensitivitet overfor, 400
 indblik i, resultater, 572

- indviede retter sig mod, 83, 291
 inspiration fra, 127
 invokatvt træk, 79
 karma udlignes i, 635
 konklave, år 1925, 349
 kontakt med, 81, 619
 kraft, 158, 579, 618, 620
 logoiske centre, ind- og udstrømning fra, 410
 lys, 306
 manifestation af Logos' vilje, 291
 mål, 444
 nøglen til, 292
 og åbenbaring af guddommelige hensigt, 299
 opfattelse af det universelle sinds hensigt, 341
 pres i chohans ashram, 621
 relation, 21, 212, 238, 240, 291, 325, 389, 669
 råd, 78, 125, 385, 407, 442, 444
 råd, indviet vender ryggen til, 320
 råds-kammer, 238, 445
 sjæle stræber mod, 568
 skabende meditation, 238
 skitser udarbejdes i, 442
 tilladelse til at forberede kandidater, 372
 tænkning rettes mod, 223
 udstråling fra, 158
 vejen til, åbner sig, 566
 vidende om, indviet, 291
Se også: Råds-kammer.
 Shiva, øje, 281, 293, 296
 Sind –
 aktivt, drager sjælsenergi ned, 792
 anvendes som søgelys, 326
 aspirantens, afklares, 143
 belives, 169
 egenskaber, modsat intuition, 456
 fastholdes i lyset, 70, 72, 153, 187, 289
 Guds, 285, 474
 menneskenes, instrømning af intuitiv energi, 229
 opfattelse af »helhedssyn« eller syntese, 326
 oplyste, det, 160, 298
 overførsel af ideer til hjernen, 337, 792
 registrering udvides, 294
 sammensmelter med sjæl, 322
 tankens søn, koordination med konkrete og abstrakte tænkeevne, 440
 underbevidsthed. *Se:* Underbevidsthed, åbenbaring.
 universelle, 179, 226, 314, 341, 348, 439, 446
 Sirius –
 energi fra, 307, 571
 indvielser på tærskelen, 441
 loge –
 indviede, 184
 indvielser, 447
 Sjette rodrace, forudsigelse vedrørende, 513
 Sjæl – Sjæle –
 absorption ved monade, 288
 adskilles fra personlighed, 583
 aktiverer centre, 136, 144
 aktivitet, 144, 302, 430, 477
 alle tings, 183
 anden stråle, grupper, 568
 antydningens betydning for, 34
 appel til, 315
 aspekter, tre, 144

- aspiration og mål, 689
 bestemthed og beslutsomhed i
 handling, 811
 bevidsthed, kraft, 322
 definition, 144, 222, 299, 382
 discipel tvinges til at leve et stil-
 le
 sted, 617
 energi, håndtering, 152, 403
 enkelhed, virkning, 566
 enkeltpersoner forbundet med,
 447
 er en mester, 804
 erstatte den styrende lavere tæn-
 keevne, 438
 fokuseringspunkter, 152
 folkets, symbol, 305
 forening med personlighed, virk-
 ninger, 590
 forsvinder, 449
 fri til at tjene i høj alder, 702
 funktion, 322, 489
 gruppe. *Se:* Gruppe, sjæl.
 hensigt, 682
 i ashramer, 672
 identifikation, 583
 inspiration fra egne, 62
 intuitiv perception, 282
 invokation, 525
 kendetegn, 727
 kendetegn, fremtrædende, 430
 kommer til udtryk, 36, 65, 833
 kontakt, 154, 284, 301, 540, 541,
 548
 krav, 274, 496
 kræfter fremkaldes, 77
 kærlighed. *Se:* Kærlighed, sjæls-
 lager af viden, 668
 legeme, koordination med ajna-
 og hovedcenter, 440
 liv, 88, 302, 312
 loven om tiltrækning, vigtigst,
 464
 lys, trefoldigt, 479
 menneskehedens. *Se:* Menneske-
 hed, sjælskontakt.
 motiv, personlighedens motiver
 må vige, 572
 nedbrydes hos Kristus, 289
 niveauer, tænkning på, 555
 og personlighed –
 barrierer brændt bort, 607
 kræfter fokuseres i, 60
 oprør, 827
 optaget af hierarkiske planer, 86
 personlighedens formning, 592
 plan, sammenlignes med ashram,
 221
 planlagt af, 668, 835
 problem, forståelse og løsning,
 600
 sammenkædning med personlig-
 hed, 152
 sammensmeltning, 33, 155, 322,
 456
- Sjæl – Sjæle – fortsat
 skabelse ved lydets kraft, 770
 skifter fra stråle til stråle, 566, 573
 styring af personlighed, 88, 143
 søger at etablere kontakt, 476
 triangler fokuseres i bevidsthed,
 524
 tænker i cyklusser, 587
 udgang gennem hovedet, 70
 valg af tjeneste, 731
 ved midtvejspunkt, 284
 viden, 434, 435
 vidende om begrænsninger i per-
 sonlighed, 86
 vilje. *Se:* Vilje, sjæls.
 vågnende, impuls i mørket, 434
 øje. *Se:* Øje, sjælens.
 åbenbaring, skænket ved indivi-

- else, 289, 477
- Se også:* Engel, nærværelsens.
Engel, solare. Ego.
- Sjælens –
rige, forankret på Jorden, 447
verden, 163, 448
- Sjæl-personlighed, opmærksomhed
mod åndelig triade, 152
- Sjælstilsigtet livsmønster, åbenbaring, 405
- Skabelse –
af sit eget kors, discipels, 218
dualitet, 512
indviets, 348
kræves, guddommeligt aktivitets
område, 474
meditativ, proces, diagram, 243
processer, 253
stjerne, 416
teknikker, 383
under ashrams ledelse, 762
ved meditation, 210, 227, 229,
236-269
åbenbaring, 358, 406
- Skabende –
aktivitet –
betydning, 592
centre, der berøres, 144
for mester, 385
i meditation, 229-232, 236-
254, 266
planlagt, 384
relation til handling »som
om«, 608, 610-612
arbejde, 204, 247-253, 381, 402,
506-507, 640
aspekt, universelt, formler, 404
evne, kommer til udtryk, 592
imagination. *Se:* Imagination,
skabende.
levevis, 584
meditation. *Se:* Skabelse ved me-
- ditation.
opbygning, 442
proces, 341, 346, 382
- Skaberen, røst, planetens meditation
fusioneres med, 253
- Skelne –
discipel skal lære at, 545
mellem intuitive ideer og ab-
strakt
tænkning, 312
- Skelneevne, nødvendighed for, 289
- Skive, blå, lyset i hovedet, 69, 70
- Skoling –
af –
børn, 632
Guds sønner, 546
indre menneske, 540
mestre, mål, 619
ashramisk, 407, 454
esoterisk, eksoterisk aspekt, 32
grundlæggende, 731
i –
anvendelse af hjertecentre,
210
- Skoling – fortsat
i – fortsat
ashrams teknikker, 380
at tappe inspirationskilde, 187
energistyning, 476
opfattelse og oversættelse af
ideer, 215
tankeformopbygning, 761-763
udstrålende aktivitet, 615
indtil efter tredje indvielse, 422
indviedes, 345, 385, 428
metoder ændres, 82, 308, 336, 451
ny type, 336, 455-458
principper, der styrer, 602
speciel, 345, 735-738
syntese, 380
teknikker, 328, 329

- til –
 arbejde i nye tidsalder, 535
 fordeling af energi, 213
 indvielse, 330-335, 341-343,
 602-607, 632
 overførsel til en anden ash-
 ram,
 618
 sensitivitet, 187
 udvikling af tredje øje, 440,
 441
 ved mesteren D.K., syv undervis-
 ningsenheder, 21
 Skæbne, indviets, 346
 Slør over stoffet, fjernes, 427
 Smagssans, subtil modsvarighed,
 406
 Smerte, analyse, 713, 715
 Sol –
 centrale åndelige, 186, 228, 320,
 570
 dør til månen, 73
 hjerte, 228, 422, 479, 831
 indstrømning til jorden, modtage-
 lig formidler, 570
 »på kvadratet«, 340
 sort, antahkarana, 356
 system, tredje, Kristi mål, 303
 trefoldig, 356, 441
 »Som de, der intet har og dog ejer
 alt«, 301
 »Som et menneske tænker i sit hjer-
 te«, 322, 601, 609, 612
 »Som om«, handle, 64, 608-612
 Spanien, arbejde, 546-550, 553,
 555,
 557
 Spænding –
 betydning, 492
 felt, 284
 punkt, 36, 82, 411, 461, 758
 tilstand, opnåelse af, 74, 496
 Spørgsmål, seks, 118-121
 Stabilisering af livet uden krystal-
 lisering, 634
 Stav, indvielsens, anvendelse, virk-
 ninger, 424, 461, 480
 Stedfortrædende offer, 443
 Stilhedens brønd, med livets vand,
 496
 Stjerner, symbolik, typer, 361, 409,
 416, 419
 Stof –
 definition, 189, 297
 forløsning, 426
 slør, fjernes, 427
 Store Bjørn, energier fra, modta-
 gende formidler, 571
 Store hvide loge, kandidat, optages,
 88
 Stress i discipels liv, fire typer, 516
 Stråle – Stråler –
 alle, understråler af den store an-
 den stråle, 639
 anden –
 aktivitet, 248, 654
 alsidighed, 486
 Stråle – Stråler – fortsat
 anden – fortsat
 anden indvielse, 576
 anvendelse af Kristus-kraft,
 414
 ashramisk arbejde, 670
 Nirmanakayaer, 239
 personlighed evner at skabe
 kontakt, 555
 relation til syvende, 639
 sjæle, grupper, 568
 tilknytning, 554, 631
 udformning af sjæls ideer,
 338,
 402
 betinger typen af tjeneste, 234

- energi, skelne mellem, og anvendes, 414
- energier, aktivitet nu for tiden, 249
- femte, aktivitet i dag, 249
- fjerde –
- aktivitet i dag, 249
 - analyse, 809
 - kvaliteter i handling og tjeneste, 621
 - udrustning, faktor i formuleret antydning, 456, 457
- første –
- aktivitet, 248, 249, 554, 654
 - anden indvielse, 576
 - anden og tredje, viljestyper, 487
 - anvender Kristus-kraften, 414
 - energi, konstruktiv anvendelse, 620
 - enkelhed, anvendelse, 651
 - ensomhed, 546
 - mangel på medarbejders forståelse, 653
 - og anden, overensstemmelse, 567
 - perception, forædling, 333
 - personlighed –
 - i næste inkarnation, opnåelse, 620
 - strubecenter dynamisk aktivt, 144
 - problem med at samle og virke
 - gennem mennesker, 554
 - sensitivitet, udviklet, 546
 - tendens til isoleret ensomhed, 704
 - tilbagetrækning til sjælsbevidsthed, 554
 - tilgang af disciple til under-
- vis-
- ning i ashram, 554
- ubundethed, 554, 631
- viljesaspektet i kærlige handlinger, 658
- æteriske og mentale legeme, mangel på næring, 506
- sjette –
- aktivitet i dag, 250
 - astrallegeme, 564
 - mennesker udelukket fra indflydelsesrige poster, 105
 - personlighed underlagt blændværk, 741
 - vanskelighed, 435
 - ændres til anden stråle, 563
- syv –
- aktivitet, fremmes af viljen til-det-gode, 470
 - forskelle i farve og virkning, 37
 - gruppe sammensat af forskellige stråler, 422
 - proces penetrerer gennem alle bevidsthedstilstande, 469
- syvende –
- aktivitet, 250, 467, 468, 500
 - energi skaber orden, 468
- Stråle – Stråler – fortsat
- syvende – fortsat
- forbinder formverdenen med åndelige virkeligheds verden, 644
 - funktioner, 631
 - lys –
 - blandes, 409, 467
 - overjordisk, opfattelsen af, og præcipitation, 467-469
 - relation til anden stråle, 639

- stråle for mellemstadium, 497
studium, 631
tredje –
arbejde, 654
essens, legemliggør, 228
- Styrende, sjælens, redskab, 475
- Styring, øjets. *Se:* Øje, styrende.
- Styrke, tre kilder til, 710
- Substans –
astralplans, nedbrydes, 420
definition, 480
forløses af menneskene, 444
frigjort i Shamballa, manifestation, 444
»indre oplyst«, sammensmeltning med astral, 420
påkaldet lys, 383
typer, 420
ydreplanetarisk, 443
- Sutratma –
henvisning i første formel, 293, 297
vitalisering, 152
- Sydamerika, arbejde, 555, 557, 558
- Symbol – Symboler –
anvendes ved fortolkning af antydning, 457
esoteriske, bag eksoteriske former, 402
for verdenstjener, 627
triangler og kvadrater, 156-159
værdi ved at opdage antydning, 458
- Symbolik for –
i evangeliet, 420
kors, 217-221
stjerner, 361, 409, 416, 419
- Symboliske formler, urgamle, anvendes af D.K., 34
- Sympati, definition, 727
- Syn –
indviets, udvikles, 298
- organ, åbenbaring bliver mulig, 406
- sans, relation til menneskelig evolution, 407
- Syntese –
af –
energier fra fem evolutionsplan, 446
gruppemedlemmer, problematik, 129
omfattende hensigt, opfattes af
Shamballa, 341
skoling til discipel, 380
solens og månens virke, 73
forskellige antydninger, 457
i menneskelig tænkning, 196
sans for, 332, 336, 400, 776
skabelse af, 632, 723
- Syntese-enhed af medlemmer i ashram, 126
- Syvende rodrace, vedrørende forudsigelse, 513
- Søn – Sønner –
aspekt, krystallisering, 443
Guds, 546, 845
»menneskenes, er ét ...«, mantra,
139, 140, 147, 171
opbyggende aktivitet, 444
- Søvn –
instruktion vedrørende, 536
tilstand under, 535
- T**
- Tabet af det materielle, accept af, 274
- Taknemmelighed, værdifuld, 743, 772
- Tale –
cyklusser, 604
reduceres til kun at indeholde

- ån-
 delige væsentligheder, 605
 Tanke – Tanker –
 definition, 687
 kraft, benytte, 53
 processer, planetariske Logos',
 179
 projektion, proces, resultater, 224
 strømme, styring af, 53
 substans, organ, 323
 Tankeformer –
 af opnået visdom, 457
 formuleres af mestre, 412
 fra konkrete tænkeevne, 386
 får okkult set tilført energi, 412
 gruppes, syv levende energipunk-
 ter, 155
 kan indeholde problemer, 825
 kontaktet, forskel fra ideer, 312
 med visdom, 457
 opbygning af, 761
 opretholdes i mestrenes aura, 412
 planen, 263
 skabelse, 53, 266, 313, 338
 uheldige, bekymrer mestrene,
 131
 Tanken om retning i tid og rum, 377
 435-
 437
 Tankens søn, 229, 425, 438, 477
 Tavshed, typer på, 561, 605, 832
 Teknik til –
 impression, disciple lærer, 413
 kontakt, 530
 magnetisme, 730
 nærme sig, 67, 69
 styret koncentration, videnskabs-
 mænd, 214
 tilnærmelse, 71
 Telepati –
 indviets, faktorer, 179
 skoling i, 332, 345
 Telepatisk –
 forbindelse, udvikling, 35, 128
 kommunikation, via æterisk lege-
 me, 36
 mesteren D.K.s forsøg, 54
 sensitivitet over for mesteren
 D.K.s stemme, 518
 vekselvirkning, årsag, 135
 Templets forhæng fænges i to styk-
 ker, 446
 Tid –
 definition, 436, 791
 faktor –
 forståelse af, 310
 relation til planlægning, 398
 skal opfattes rigtigt, forudsæt-
 ning, 648
 lektie i rette anvendelse, 333,
 435
 og rum, 279, 299
 omtales i tredje formel, 316
 relation til vækst af blændværk,
 809
 sans for anvendelse af, udvikling
 af, 215
 som den indviende forstår den,
 377
 studium, 40
 tilpasses, 333
 Tidløs visdom, læren om, udvikling
 af de næste stadier, 349
 Tilbageblik, fem tidspunkter hver
 dag, 712
 Tilbagetrækning –
 processer, 299
 på fysisk niveau af bevidsthed, 555
 typer, 496, 498, 555, 763
 Tilbedelse –
 definition, 245, 253
 implementeret af religioner, 245
 Tilegnelse, definition, 632
 Tilholdssted, fast fredfyldt bolig, di-

- sciples behov, 796
- Tilkendegivelser –
 guddommelige, punkter, 303
 kriser, 709
- Tilnærmelse –
 fuldmåne, 74, 150-151
 gruppe, 73, 74
 store, gensidig vekselvirkning, 64
 teknik, 69, 73
- Tiltrækning. *Se:* Loven om tiltrækning.
- Tjenere –
 dygtige, 837
 frie og åndeligt orienterede, 546
 i ashram, kategorier, 695-698
 verdens, arbejder effektivt, 418
- Tjeneste –
 ashramisk, 205, 396, 603
 begreb, præsenteret af Hierarki, 396
 besiddertrang, 604, 605
 definition, 254, 565
 fleksibelt liv, 487
 for Hierarkiet ved at anvende antydninger, 311
 for menneskeheden, energistyring, 410
 forudsætninger, 40
 gruppe. *Se:* Gruppe, tjeneste.
 Hierarkiet, 27
 hæmmet af solar plexus center, 562
 i præcipitation af guddommelige energier, 474
 indiviets, 35, 342, 417, 473, 474
 kommende, som indviet, i overensstemmelse med planen, 731
 kraftfuld ved objektiv form, 652
 meditation som, 348
 metode til selvindvielse, 125
 nye måder til, opfattelse af, 285
 nævnt spredt i *bind 1 af Discipl-*
skab i den nye tidsalder, 614
 og pligtfølelse, stadier, 695-698
 område, 285, 464, 819
 »oplyst« energitilførsel, 419
 organiseret, til åndelig styrkelse af menneskeheden, 652
 pålagt af sjæl, erkendt af personlighed, 458
 redskab til, 203
 ressourcer, 40
 resultat, 76, 314
 rigtig, nøgle i fire sentenser, 641
 rytme bibeholdes efter døden, 551
 sjæls valg, 731
 subjektiv kvalitet, relation til objektiv form, 651-652
 tankeform opbygges i nye tidsalder, 761
 triangel af kraft, 547
 urgammel aforisme om, 30
 ved hjælp af –
 første og anden stråle medarbejdere, 654
 mester, inspiration, 618
 telepati, 35
 udstråling, 486, 615
 verdensomfattende, plan, 547
 ydre vej til det indre allerhelligste, 699
Se også: Videnskaben om tjeneste.
- Tjenesteliv, daglig anvendelse af syv antydninger, 380
- Tolerance, definition, 727
- Tolv ord i daglig meditation, 167
- Totalitære magter, naturen af, 269, 391
- Transfiguration – (Forklarelse) –

- indvielse. *Se:* Indvielse, tredje. racebetings, forudsigtelse, 513
- Transmutation –
- af –
 - emotion til kærlighed, 208
 - hengivenhed til årsag, 487
 - lavere solar plexus energier, 146
 - manifestationens treenighed, 289
 - selvisk individualitet til gruppebevidsthed, 176
 - viden til visdom, 279
 - definition, 506
 - metoder, 773
 - til vilje af begær, 47
 - ved meditation, hjælp, 565
- Treenighed, manifestationens, begreb, nedbrydning, 443
- Trefoldigheder, tre i mennesket, koordination, 212
- Treogtres år af discipels liv, 700
- Triade, åndelige –
- anvendes af discipel, 64
 - anvendes af mestre, 171
 - bevidst tankestyring mod, 223
 - energi, anvendelse af verdenstjerne, 418
 - energier, føres til sjælgennemtrængt personlighed, 476
 - etableret relation, forudsætning for indvielse, 300
 - fremkaldende kraft i discipel, 23
 - gruppe, 159
 - højeste punkt, koordination med, 440
 - inspiration fra, 62, 438
 - involveret i åbenbaringspunkter, 418
 - kommunikation til hjerne, 385
 - kontakt med, 211
 - koordination med, 177, 403
 - liv styres og betinges af, 302
 - lys. *Se:* Lys, åndelige triades. mestres, 617, 837
 - opmærksomhed føres til, 152
 - påkaldelse ved tjeneste, 77
 - reaktioner i relation til, 377
 - relation til –
 - antahkarana, 300, 476
 - viljen-til-det-gode, 302
 - retning mod, 168
 - sammenkædning med personlighed, 417, 458
 - sensitivitet over for, 157
 - sindets modtagelighed for, 289
 - skabende arbejde, 267
 - substans, tre typer og kvaliteter anvendes, 420
 - synsvinkel, tilkendegivelse, 215
 - tiltrækning af, 454
 - tre –
 - aspekter af viljen, 417
 - energier, som en enhed, 449
 - synteseskabende udtryk, anvendes, 418
 - tænkning, styret, 555
 - vejen oplyses for mystiker, 192
- Triangel –
- af –
 - energi, 147, 210, 524, 558
 - lys i indvielse, 479
 - lys og god vilje, 55, 80
 - medarbejdere, 433
 - arbejdet, 93, 103, 105, 106, 109, 194, 197
- Triangel – fortsat
- forbindelse med formel, 356
 - fremgangsmåde, sted og mål, 440
 - midt i, indviet står i, 439
 - og kvadrat, symbolik, 156-159
 - til tjeneste, 547
 - åndelige, skabelse af discipel,

- 210
- Troskab og identifikation, 459
- Træ med rod foroven og blomster
forneden, 281
- Tvillingernes tegn, problemer, 564
- Tænkeevne –
- abstrakte, 169, 215, 312, 315,
386, 440
 - discipels abstrakte og konkrete, 312
 - fjerde stråle, observeres ved
hjælp
 - af, 755
 - konkrete –
 - anvendes af discipel, 312
 - anvendes af indviet, 348
 - gruppe, hierarkisk og univer-
sel, relation, 226
 - hæmmer ideer, 312
 - koordination med tankens søn
og abstrakt tænkeevne, re-
sultat, 440
 - modsvarighed til tredje øje,
441
 - lavere, tankens søn, 440
 - skelnende, skolet, anvendes, 473
- Tænkere –
- fremskredne, arbejde med, 471
 - grupper af, 242
 - verdensarbejde, 303
- Tænkning –
- abstrakt, 182, 348
 - emotionel, mellemlid til sublime-
ring af, 686-688
 - esoterisk, forudsætning, 353
 - gruppe, samlet og integreret,
kraft, 553
 - guddommelig –
 - implementerende faktorer, 385
 - viden om, 179
 - »i hjertet«, 322
 - indviet, definition, 385
 - klar, resultater, 197
 - konkret, 313
 - konsekvenser, 407
 - magnetiseret område, fremkalder,
166
 - opbygning af energi, 155, 197,
322
 - rytme, skabt, 523
 - skabende, anvendelse, 405
 - triadisk, 385
 - ubruds, arbejde gennem, 553
 - virkning på astrale plan, 686
 - voksende evne for discipel, 181
 - åbner øje, styrer energi, 318
- Tærskelens vogter, 28, 29, 48, 65
- U**
- Ubundethed –
- esoterisk, 723
 - første stråle natur, 573
 - gavnlig anvendelse, 828
 - lektier, 624, 678, 762, 764
 - okkult, prøvelse, 839
 - resultat, 514
 - syvende, anden og første stråle-
typer, 631
 - tilkendegive, 554
 - ved at prioritere ting, 274
- Udrustning, mangelfuld, discipel, 527
- Udsagn, seks, 153
- Udstråling –
- effektiv, fastholdes, 828
 - egenskab, forstående fastholden,
833
 - forekommer ved oprettelse af
hie-
rarkisk arbejdsmetode, 615
- Udstråling – fortsat
- fra centre mellem gruppemed-
lem-
mer, 33
 - intensivering, 593

- kvaliteten i, som karmisk for-
 midler, 590
 problematik, 590
 relation til skabende evne, 592
 tjeneste med, 486, 615
 Udvekslingssted for personlig ener-
 gi, 145
 Udødelighed –
 bevist, 477
 eller det evige NU, 382
 kendsgerning, 316
 Uligevægtig tilstand, 583
 Underbevidsthed, åbenbaring, 480
 Undervisning –
 i nye tidsalder, 332
 metoder, 298, 299, 394, 520,
 552,
 580
 modsætning til skoling, 345
 ny kernegruppe, enheder, 22
 tilsløret, 439
Se også: Skoling.
 Ungdom –
 skoling, 71, 106
 viden om opgave med verdens
 genopbygning, 557
 Univers, skabelse og evolution, 263
 Universalitet –
 erkendelse af, menneskeheden,
 208
 udtryk for åndelige kvaliteter
 efter
 fjerde indvielse, 301
 Universelle –
 fra det individuelle til, 356
 sind, grænsing, 424
 ånd, krav at visdom tilkendegi-
 ves,
 300
 Upersonlighed –
 lektie, 39
 relation til kærlighed, 39
 selvforglemmelse, 664
 Uselviskhed –
 i tjeneste, 604
 på fysiske og astrale plan, 562
V
 Valg, aura vigtig, faktor ved, 590
 Vandbærerens tidsalder –
 begyndelse, 467
 energier, indstrømning, 396
 gruppebøn for hele menneskehe-
 den, 207
 undervisningsmetoder i, 37
Se også: Nye tidsalder.
 Vej –
 chelaer, 151
 discipels, fra barndom, 610
 discipelskabets, 274, 282, 476
 evolutionens, stadium, 476
 fremskridt på, 368
 fremskridt på, evne til at »tåle
 lyset«, 363
 højere, erkendelse, 306
 højere evolutions, 82, 223, 225,
 303, 307, 318, 320, 324, 454
 indvielsens, 83, 282, 283, 474,
 476, 479, 480, 709
 lysets, 325
 menneskets forklaring, forståelig,
 35
 nærme sig, 69-71, 73, 75
 symbol, 69
 til –
 verdensfrelser, 509, 510, 511
 åbenbaring, 480
 tilbage-, næste skridt, 435, 688
 »Vejens regler«, henvisning til, 283
 Venus –
 energier fra, modtagende formid-
 ler, 570

- forbindelse til jorden, 229
- Verden –
- behov, stille ind på, 628
 - betydningens, 444, 461
 - den abstrakte, 313
 - lærer, i fortiden, 449
 - meningens, 444, 445, 461
 - situation –
 - i dag, 328
 - efterkrigstid, 59, 61
 - tilsynekomsternes, forløse, 444
 - tjener, symbol, 627
 - ydre, forløsende energi, 446
 - årsagernes, 488, 489
- Verdens herre –
- fremskridt, 361
 - liv, sammenfatning, 405
 - meditation, skabende, 252
 - mester nærmer sig, 619
 - nærmere relation til, 619
 - rådet styrer under ledelse af, 570
 - samarbejde, 470
 - sind, forbindelse med, 390
 - skabende meditation, 252
 - vilje, opfattelse af, 160
- Vers til disciple, citat, 44
- Viden –
- blade. *Se*: Lotus, egoisk, kundskabsblade.
 - erhverves, 434
 - forenklet i antydning, 456-458
 - indsamlet information og genkaldelse, 311
 - indviets, 311, 314, 342
 - kontrast til visdom, 312
 - og visdom, 312, 443
 - om –
 - næste opgave, 418
 - tid og rum, 403
 - oprindelse, 436
 - som sjæl, 435
 - transformation, 435
 - transmuteres til visdom, 279
- Videnskab, nutidens, viden, 633
- Videnskabelig teknik til at kontakte ideer, 214
- Videnskaben om –
- antahkarana, studium, 34
 - Se også*: Antahkarana
 - energi, definition, 445
 - Se også*: Energi.
 - forløsning, 425, 445
 - Se også*: Forløsning.
 - impression, 117, 180, 345, 413
 - Se også*: Impression.
 - invokation og evokation, relation til meditation, 225
 - Se også*: Invokation, og evokation.
 - meditation, betydning, sammenligning, 76
 - Se også*: Meditation.
 - telepati, 345
 - Se også*: Telepati.
 - tilnærmelse, 41, 67, 74
 - Se også*: Fuldmåne meditation. Wesak.
 - tjeneste, 35, 76
 - Se også*: Tjeneste.
- Videnskabsmænd –
- erkender »regnskyen af ting, der kan vides«, 214
 - verdens, meditation, 249
- Vilje –
- aspekt –
 - bryder frem, indikation, 336
 - fokus på, af ashrams medlemmer, 127
 - fremkomst, 397
- Vilje – fortsat
- aspekt – fortsat
 - funktion begynder, virkninger,

- 456
- første manifesterende kvaliteter, 301
- højere, udtryk, 487
- højeste, 446
- monades, 20
- nedbrydende, 417, 442
- opbyggende, 442
- skabelse af situationer, 379
- svækkes ved astral polarisering, 504-505
- aspekter, forskellige, relationer mellem, 571
- bryder frem i dag, tegn på, 336
- definition, 301, 318, 332, 344
- energi, 162, 304
- evokation af, 150, 332
- forme, 403
- forståelse af, 621
- fremkalde, 47, 166
- fremkomst af, 355
- gruppe, 21, 571
- guddommelig, 199, 200, 387, 398, 442, 462
- Guds, 83, 159, 184, 199, 302, 303, 350, 419, 424, 458, 655
- hengiven, 540
- højnes i menneskeheden, beviser, 310
- i handling gennem strålekvaliteter, 621
- indviets, respons på krav, 320, 439
- inspiration af, arbejde med lys, 418
- Kristi, glad anvendelse, 419
- manifestation ved menneskeheden i dag, 310
- mål, 47
- målet for, relation til Sanat Kumaras hensigt, 47
- naturen af, 47, 386, 466, 621
- og fast hensigt, 146
- opvækkes, 279
- opøver, 773
- planetariske Logos', 239, 263, 291, 318
- problematik, 571
- relation til –
- hierarkisk plan, 47
- kærlighed, 568
- loven om offer, 301, 318, 408, 419
- opofrende, tilkendegivelse, 203
- sammenblandes og udbredes, 90
- Sanat Kumaras, udtryk, 320
- Shamballas, implementering, 413
- sjæls, 83, 386, 487, 622
- typer, 487
- udtryk, 199, 318, 358, 415, 418, 468, 487, 570
- udvikling af, 64, 322
- ved fjerde indvielse, 442
- åndelige –
- anvendelse, 135, 144, 151, 322, 405, 417-418, 438, 439, 622, 824-825
- aspekt og kilde, 454
- disciples, 21
- evokation af menneskeheden, 199
- føres ned via antahkarana, 64, 825
- koordination med Sanat Kumaras vilje, 386
- skabelse, 226
- udvikling, 333
- Se også:* Gode vilje, den.
- Viljen-til-det-gode –
- aktiviteter i dag, 196
- bøn om tilkendegivelse, 186
- definition, 64, 425

- energi, 47
 fremherskende, 301
 guddommelige, resultat, 238
 menneskenes modtagelighed til-
 tager, 470
 og den-gode-vilje, 199, 302, 621,
 655
 overføres, 825
 påvirker discipel, 219
 relation til –
 Guds vilje, 199
 planetarisk Logos' hensigt,
 425
 udbredes af indviet, 320
 udtryk, 64, 201
 Virkeligheden, nærme sig på ny
 måde, antydning, 545
 Virkningernes verden, tilbagetræk-
 ning fra, 295, 340
 Visdom –
 aspekt –
 hårdhed, bør transmuteres,
 740
 og anden stråle sjæle, skæbne,
 568
 definition, 311
 fra planetarisk Logos' hjertecen-
 ter, 314
 gennem identifikation, 563
 grundlag for, 48, 727
 i relation til den transcendent
 Gud, 478
 indiviets, 311
 og viden, 279, 312, 342, 443
 sand, 517
 skoling til, 345
 tankeformer med, 457
 tilegnelse, 435
 Vision – visioner –
 af koordinerende procedure, 439
 begreb, accepteres, 344
 disciples, 344
 efterfølgende belønning, 377
 esoterisk metode, 440
 fuldbyrkelse, 376
 indiviets, 285
 intuitiv forståelse af, 284, 288
 kanal for, skabelse, 440
 lektie, 775
 Logos', 344
 mesters, udvides i samadhi, 617
 mulighed for, 326
 nuværende, bliver en erfaring,
 299
 omfattende, 595
 relation, 326
 trefoldig, 377
 åbenbares for den indviede, 411
 »Visionens øje flyder med strøm-
 men
 mellem de to yderpunkter...«,
 151
 Visualisering. *Se:* Meditation,
 visua-
 lisering.
 Vitale legeme, naturen af, 36
 Vogter af planen, mester anses som,
 125, 252, 432
 Vækst ved at dele, cyklus, 351, 352
 Væren –
 definition, 317
 kendsgerning, åbenbaring af, 345
 sjæl kender intet andet end, 434
 verdenen af –
 arbejde i, 314
 omfatter alt, 318
- W**
 W.D.S., instruktioner til, 681-703
 Wesak –
 forberedelse til, 137
 meditation, resultater, 32
- Wesak – fortsat

observation, 32, 37, 43
år 1948, frigørelse af energi, 414

Y

Ydmyghed –
behov for, 287
falsk, 839
hjertets, 724
mental, 723
sand, grundlag, 287
Ydreplanetarisk eksistens, døren til,
åbnes, 378
Yoga –
karma, cyklus, 248
laya, 285, 403
raja, 248, 289

Z

Zionister, lektie, 678

Æ

Ærbødighed, okkult, 813

Æterisk –

legeme –
betingende faktor for fysisk
le-
geme, 36
funktion, 36, 664
naturen af, 207
planetens, forandring, 655
udmattet, 505
udvikling, 161
modtagelse af energi, styret og
uhindret, 446
underplan, jordens, 655
væv, jordens, 79

Ø

Øje –
altseende, definition, 323
buddhisk. *Se:* Øje, højre.
der véd, 293, 297

ene, det, 731
esoterisk relation til lyset, 386
fysiske, skabelse af, 406
Guds, 281, 296, 386
halvåbne, symbolik, 695
højre, 297, 322-323, 649, 695
indre, koordination med Guds

øje,

386

manas', højt integrerede person-
lighed, 297

menneskets, funktioner, 324

mysterium og relation til lyset,
386

planetarisk Logos', 408

sindets, 282, 326

sjælens, 322, 324, 325, 326, 525

styrende, 522, 818

til –

kundskab, 282

retning, 521, 523

styring, 322, 344, 413

tredje, 322-324, 344, 386, 408,
413, 438, 440, 441

venstre, energi, anvendelse, 323,
649, 696

visionens, 282, 293, 296, 422

åbnes ved tænkning, sætter ener-

gi

i bevægelse, 155, 318

åndelige, 322, 327, 344

Øjne, fire, 293, 296-297

Økonomisk reform, 262

Å

Åbenbaring –

af –

guddommelig hensigt, 439

guddommelig intuitiv forståel-
se, 388

iboende Gud, 478

indviets tjeneste, 417

Åbenbaring – fortsat

af – fortsat

»mønster af det, der skal kom-

me«, 405

næste skridt fremad, 457

planetarisk bevidsthed, 478

typer af lys, 479, 480

underbevidsthed, 480

verdens herres vilje, 314

al, resultat, 356

alle, stadier, tre ydre og tre indre, 358

antydning føre til, 457

definition, 405, 407, 477

discipels opgave, 333

femogtyve, 343

forberedelse til, af studerende, 386

formel til. *Se:* Formel.

formidlere af, 477

formløs eller form, 406, 407

forskellige typer, 408

fortolkning, 477

gruppetjeneste i relation til, 417

i disciplens sind, til stede, 456-457

kilder til, 186

kontinuitet i, 426

»lille«, 283

mestres, set fra fire synsvinkler, 342

misbrug af ordet, 477

mål, erfaring, 480

niveau for dens materialisering, 411

næste i rækkefølgen, 358

opfattelse af, 409

organer, 324

proces, stadier. *Se:* Penetration, Polarisation. Præcipitation.

processer, 388

punkt – punkter –

anden, forklaring, 415-419

anvendelse, betydningsfuld, 392

betydning, 392

er planetariske i deres natur, 465

erkendelse, 290-292, 439

fem, 384, 408, 412, 466

femte, 409, 446, 467-481

fjerde, 385, 442

for indviet, 318-327

forklaring, 282-293, 357, 382

forkyndes af Kristus, 481

fortolkning, metoder, 384

fremgangsmåder, sted og mål, 439-441

fremkomne, 345

funktioner, 441

første, 411-415, 466

indviets synsvinkel, 348

konkretiseres af Kristus, 468

lys, projiceres på fortiden, 480

naturen af, 341

oplevelse af indviet, 307

opnået, 476

tre ord relateret til, 439-441, 445

tredje, 318, 438

undervisning af, 299

ved fjerde indvielse, 444

påkaldt, beriger ashram, 393

relation til –

indvielse, 452, 458

lys, 406, 455

række, forberedelse til, 429

selv-fremkaldt, 458

syn, 411

synlige med ord, 408

tema, 354, 418

til indviede, 347, 385, 388, 408, 411, 413, 418, 476

Åbenbaring – fortsat

til mestre, 389
 tjeneste over for menneskehed,
 345
 tre stadier, 300, 357-359
 ved indvielse, 284, 289, 406,
 408,
 409, 413, 438
 ved tidligere og senere indvielser,
 sammenligning, 387
 Ånd –
 definition, 189, 310
 genopbygnings-, rekonstruktions-
 og genopstandelsens, 188
 Åndedrætsøvelser, 494-498, 565,
 665, 705
 Åndelig –
 bøn og modtagelse, fokuspunkt,
 227
 definition, 265
 energi. *Se:* Energi, åndelig.
 erkendelse, genopbygning, 247
 erkendelser, 548
 indvirkning, stadium, 357
 kompromis, type, 310
 kontakt på fysisk plan, relation
 til
 punkter, 410
 kraft, ophobet, 534
 levevis, 213
 liv, 829
 overskyggende ressourcer, pres
 fra, resultater, 189
 perception, 298, 472
 triade. *Se:* Triade, åndelige.
 udvikling –
 højere, processer, 443
 sand, 664
 vane, 610
 verdens, subjektive, realitet,
 over-
 bevisning om, 69
 virkeligheds verden, forbundet
 med formens verden, 644
 År 1625 e.Kr., åndelig vækkelse,
 448
 År 1875, vendepunkt i undervisning,
 389
 År 1925, ændring af Hierarkiets lokalitet, 446
 År 1948 –
 beslutningernes år, 100
 Wesak-højtid, energi frigjort, 414
 År 1949, muligheder, 100
 År 1952, året med et højdepunkt,
 232
 År, beslutningernes, Hierarkiets og verdensledernes, 100
 Årsag, definition, 317
 Årsagsverdenen –
 adgang til, 340
 arbejde i, 295, 314, 318
 forgård til, 165
 konstitution, 325

Arkanskolen giver interesserede mulighed for at skole sig til discipel i den nye tidsalder.

Den tidløse visdoms principper tilegnes gennem esoterisk meditation, studium og tjeneste som livsform.

Arkanskolens studiemateriale foreligger ikke på dansk, men forefindes på hovedsprogene.

Skriv til en af nedenstående adresser efter nærmere oplysninger.

Arcane School
Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
England

Ecole Arcane
1 Rue de Varembé (3e)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

www.lucistrust.org/arcane_school/

Alice A. Bailey bøger på engelsk

The Consciousness of the Atom
The Destiny of the Nations
Discipleship in the New Age, Vol. I
Discipleship in the New Age, Vol. II
Education in the New Age
The Externalisation of the Hierarchy
From Bethlehem to Calvary
From Intellect to Intuition
Glamour: A World Problem
Initiation, Human and Solar
Letters on Occult Meditation
The Light of the Soul
Problems of Humanity
The Reappearance of the Christ
The Soul and Its Mechanism
Telepathy and the Etheric Vehicle
A Treatise on Cosmic Fire
A Treatise on the Seven Rays:
 Vol. I Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Astrology
 Vol. IV Esoteric Healing
 Vol. V The Rays and the Initiations
A Treatise on White Magic
The Unfinished Autobiography
The Labours of Hercules
A Compilation on Sex
The Animal Kingdom (A compilation)
Death: The Great Adventure (A compilation)
Ponder on This (A compilation)
The Seven Rays of Life (A compilation)
The Seventh Ray – Revealer of the New Age (A compilation)
Serving Humanity (A compilation)
The Soul, the Quality of Life (A compilation)
Master Index of the Books of Alice A. Bailey

www.lucistrust.org